

கடவுள் துணை
தேய்வப்புலமைத்
ஸ்ரீ ஞானநாயனார்
திருவாய்மலர்தருளிய
தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறள் மூலமும்

பரிமேலழகர்

இயற்றிய

உரையுள்

தெளிப்பாடுகள்

விளக்கப்

பதவுரையும்

தி. ஸ்ரீனிவாசராகபாசாரியரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

சென்னை :

B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்

அவர்களாற்றமது

திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

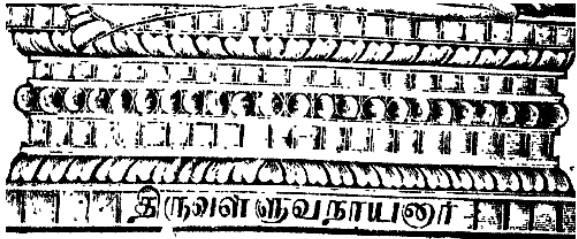
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1924.

Copy-Right.]

[விலை ரூபா. 4]

மு க வு ரை .

தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளென்னும் இந் நூலானது அளத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகப் பால்-க்கு அதிகாரம் ககக; இவ்வதிகாரங்கள், ககக-குறள் வெண்பாக்களாற செய்யப்பட்டு, பாஷையின் உயர்வை விளக்குவதாயும், சொற்பொலிவு பொருட்பொலிவு முதலிய பாதுபாடுடையதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலவகைப்பட்ட சிறக்க நீதிநெறியை ஒருநேர நவ் குணர்த்தத்தக்கதாயும், எல்லாச் சமயினானு மினிநீதறறுக்கொள்ளப்பட்டதாயு முள்ளது. மேலும் தமிழ்ப்பாஷையில் விருக்கியடைய விரும்புவோர்க்கும், உலகநடையுணர்ந்து அசன்வழிச் செல்ல விரும்புவோர்க்கும், முத்தி நெறிபெற்றுய்ய விரும்புவோர்க்கும் என்ற நூலாகவும், ஏனையோர்க்குப் பொது நூலாகவும் இருத்தலான், இதன் பெருமை குன்றின்மே நேற்றிய விளக்குப்போல் விளங்குகின்றது

இந்தால் வேதசாரமா யிருத்தால், ஆதியில் உரையாசிரியர்க ளாகிய நசசினூக்கினியா முகலியோர் இதற் குரையியற்றினரென் றும், அவற்றுள் பரிமேலழகர் என்பவர் இயற்றிய இலக்கண வுரை சொற்பொலிவும் பொருணயமும் நிறைந்து விளங்கியதால் சான் றோர் இவ்வுரையையே மேலாகக்கொண்டன ரென்றும் வழங்கி வரு கின்றது; ஆதலால் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளும் இதற்குப் பரிமேலழகர் செய்தவுரையும் கற்றோர் யாவராலும் விரும்பத்தக் ளனவே. இவ்வுரை அக்காலத்தி லுள்ளோருடைய கல்வித் தேர்ச்சி க்கேற்பச் செய்ப்பட்டகாதலால் கடினசந்திகளால் செறிந்து

விளங்குகின்றது; தந்தால் நிலைமையைக்கருதிப் பண்டிதபாமரர் பாலுக்கும் ஞானிதில் பயன்படும் பொருட்டுக் கடினசந்திகளை ஊர்
 உட்கொ

2

பொருள் விளக்கப் பதவுரையும், பலபிரதிருபங்களிலிருந்து தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட மேற்கோட்பாக்களுள் சேர்க்கு ஒரேபுத்தகமா யச்சிட்டனம்.

ஆன்மாவிற்கு இயற்கையாக வமைந்துள்ள திரோதானத் தால் ஏதாகிலும் மாறுபாடு விளைந்திருக்குமேல் முன்பின் னராய்ச்சி யால் முறைப்படுத்தி வாசித்துக்கொள்ளும்படி சன்மார்க்கர்களை வந்தனத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனம்.

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்,

புத்தக வியாபாரிகள்,

7-32, கைனியப் பாயக்கன் வீதி, பார்ட் டவுன்,

உ

சிவமயம்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பாதகண்டத்திலே இமயமலையினுச்சி யிலே சிறப்புப்பொருந்தி விளங்கும் திருக்கயிலாயத்திலே உயர் வொப்பில்லாத செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே திவ்வியசிங்காசனத் தின்மீது நித்தியாநந்தராப்ச் சிவபெருமான், பிரமாதி முப்பத்துமுக கோடி தேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகள், கின்னரர், கிம் புருடர், கருடர், காந்தருவர், சித்தர், வித்தியாதரர் முதலானவர் கள் இருபுடையும் சூழ்ந்து வணங்கித் தோத்திரித்து நிற்கவும், பூதர்கள் பலவாத்தியங்களை முழக்கியும், வெண்சாமரை வீசியும், ஆலவட்டம் அசைத்தும் நிற்கவும், ஹரஹர என்னும் பேரொலி

எங்கும் தழைத்தோங்கவும், தமது அருட்சத்தியும் உலகமாதாவு
மரகிய உமாதேவியார் இடப்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கவும், அளவிறந்த
பெருங்கருணையோடு திருவோலக்கமா எழுந்தருளியிருந்தனர்.

அப்போது உமாதேவியார் எழுந்து பரமபதியாகிய சிவபிரா
ணப் பணிந்துநின்று, “சுவாமீ! திரிலோகங்களிலேயும் இல்லறம்
வழுவாது நடாத்தி முத்தியடைந்தவர்கள் உண்டோ? அதைத்திரு
வாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்” என, சிவபெருமான் அருளிச்செய்
கின்றனர். “உமையே! தெய்வலோகத்திலே வசிட்டர் அகத்தியர்
அயன் புயங்கன் சம்பு என்கிற ஐவர்களும், பூலோகத்திலே திரு
வள்ளுவர் என்பவரும், தென்புலத்தார்கடன் தேவர்கடன் விருந்
தோம்பல் சுற்றந்தழுவல் கபிலைபூசை செய்தல் முதலியன முடித்
துக் கற்பின்வழுவாத நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனைவி
களோ டிருந்து இல்லற தருமம் நடாத்தி முத்தியடைந்தனர்”
என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பார்வதியார் “பூலோகத்திலே திரு
வள்ளுவர் என்பவர் யார்? அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்பு
கின்றேன்” என, சிவபிரான், பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம்வர அதைப்
பிரமன் முன்றையறிந்து வேற்றுருவடைந்து, ஒரு சுரைக்கூட்டிற்
புகுந்துநின்று, அவ்வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்தான். நாம் யாதும்
அறிவாதவன் போலச் சுரைக்கூட்டி னருகணந்து, “இதற்குளிருப்
உ
திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

பயன் யாவன்?” என்று கேட்ப, தான் “வருங்காலமறிந்து நடத்த
வல்ல வள்ளுவன்” என்றான். “இப்பிரளயத்தில் நீ எப்படி பிழைத்
திருக்கின்றாய்” என்றோம், அப்போது பிரமன் நம்மை அறிந்து
கொண்டு பேராந்தத்தி லழுந்தி, “பரமபதியே! ஜகதரசுகளே!
உமது திருவருளிணுன்றோ பிழைத்திருக்கின்றேன், தேவரீர்
கிருபைகூர்ந்து இத்துன்பமாகிய நீர்ப்பெருக்கைத் தவிர்க்க வேண்
டும்” என்றுவேண்ட, அவ்வதிகாரத்தை உமக்கே தந்தோம் என்று
சொல்லி முன்போலவே உலகத்தை அவராலேயே படைப்பித்

தோம்.

இப்படியிருக்கையில் ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரைமா நகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை ஓர்கால் அமைதித்ததென்பொருட்டு அவர்கள் கர்வ பங்கமாகுப்படி பிரமணத்திருவள்ளுவராகவும், மஹாவிஷ்ணுவை இடைக்காடராகவும், சரஸ்வதியை ஔவையாகவும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம்.

ஆதியிலே பிர்ம புத்திரர்களாகிய காசிபர்முதலிய நவப்பிர்மாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச்சேர்ந்து வசிட்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சத்தியரைப் பெற்றார். அவர் புங்குணார்ப் புலையசியைச் சேர்ந்து பராசரரைப் பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக்க் குரியவரானார்கள்.

பின்பு பிர்மாவானவன் மற்றஞ் சிலபுத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்தினின்றும் கலைமக ளவதரித்தனர். அவனைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத்துதித்தனர். அவர் சமுத்திர கன்னிகையை மணந்து சாகரன் என்பவரைப் பெற்றார். அவர் திருவானூர்ப் சியைச்சேர்ந்து பகவன் என்பவரைப் பெற்று, அவருக்குச் சுகல சாஸ்திரங்களையுந் கற்பித்தார். அந்நாளில் பிர்ம வம்சத்தில் தவமுனி என்பவர் அருண்மங்கை என்னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒரு புத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றார். அக்குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில், அந்தச்சேரியில் அகாரணமாய் மண்மாரிபெய்து, மேல் நடக்கப்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

௩

போகிற காரணத்தினால் இந்தப் பெண் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறந்தனர். பின்பு அந்தப்பெண் எப்படியோ அதற்கடுத்த மேலூர்

அகரத்திலே நீதி யையன் வீட்டையடைந்து வளர்ந்து வந்தனர்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாவரும் மதிக்கும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வழுவாத வராய்க் காசியாத்திரைக் கேடும் யார்க்கத்திலே மேலார் அகரத்துக் கடுத்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண் வர, அவளைக் கண்டு “நீ யார்? புலைச்சியோ வலைச்சியோ இங்கே வந்தாய்” என்று அதட்டி மிசுந்த வேபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சேர அடித்து ஒட்டினார். அவள் அழுதுகொண்டே தன்னிடத்துக்குப் பாய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம் பண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலரளிற் காசிஸ்தல மடைந்து கங்காஸ்தானஞ்செய்கு பிரயாகையிலிருந்து திர்த்த மெடுத்துக்கொண்டு வநமப்போது முன் தங்கிப்போன சத்திரத்திலேயே வந்திறங்கினார். டேற்றொர்லிய பெண்ணுணவள் அப்போது யௌவனமும் வேறறும் உடையவளாய் அங்கேவந்தாள். பகவனென்பவர் இவளுடைய செளந்தரியமுதலிய குணங்களைப் பார்த்து மனமருண்டுநின்று, அசசந்திரந்து அதிபாகிய நீதியையர் அக்ருறிப் பிணைக்கண்டு “என் பெண்ணை நீ விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயே யிருக்கலாம்” என்று சொல்ல, அதற்கவர் “நான் கொண்டு வந்த கங்கையை இராமோசாத்திற் செலுத்திக் திரும்புவருவேன்” என்று உறுதிமொழி கூறி செலவு பெற்றுக்கொண்டபோய், இராம லிங்கத்துக்கு அரிஷ்டம் பண்ணித் திரும்பி வந்தார். அப்போது நீதியையர் பந்துமித்திரர்களொடிருந்து குறித்த கன்னிகையை பகவனுக்குப் பாணிக்கிரகனஞ் செய்துகொடுக்க, நாலுநாளைய சடங்குகள் சந்துஷ்டியாய் நடந்தேறின; ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நானஞ் செய்யிக்ருப்போது பகவனென்பவர் அந்தப்பெண்ணினுடைய

தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிசைவகிர்த்தாரி, அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து, "இந்தப் பெண் யார்" என வரலாறு முற்றும் விசாரித்து விபசன மடைந்து, "ஆதியளல்லவா?" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார். அதனே அவளுக்கு 'ஆதி' என்று காரணப்பெயராயிற்று.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

அதுகண்டு ஆதி என்பவரும் பின்றொடர்ந்துசென்று, பொழுது போகையில் எதிரேகண்ட பாணர்சேரியில் ஒரு மண்டபத்திலே தங்கிய பகவனென்பவர் அருகிற்சென்று வணங்கிநின்று, "என்பர்த்தாவே! தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, சகலநீதியும் அறிந்த நீர் என்னைவிட்டு நீங்குதல் தகுமோ? அல்லது தருமமோ?" என்றும், "உம்மை நீங்கி நான் உயிர்தரிப்பேனோ? என்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன் சொல்லப், பிரார்த்த கர்மவசத்தால் இவர்புத்திரிலும் அதுசரிபென்று பட்டுப் "பெண்ணே! என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும். அதாவது உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கெங்கே பிறக்கின்றனவோ அவைகளை அங்கங்கே அப்பொழுதே விட்டுவருவையானால் யான் உன்னைக் கூடச சம்மதிப்பேன்" என்றுசொல்ல, அவள் அதற்கு உடன்பட்டு, அன்றிரவில் அம் மண்டபத்தி லிருவருங் களித்திருந்தனர்.

அப்போது மது கட்டளைப்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புற முப்பட்ட ஒளையாகப் பிறந்தனர். உடனே அவ்விருவரும் புறப் பட்டுப்போகையில் தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஊற்றுக்காட்டில் ஒரு மடத்திற்குட உப்பையும், சோழநேசத்தில் கருவூரில் ஒரு சோலை யிற்குட அதிகமானும், காவிரிப்பூம் பட்டணத்தில் ஒரு மண்டபத் திற்குட உருவையும், திருவாரூரில் ஒரு மடத்திற்குடக் கபிலரும், வேளின்மலை சாரலிற்குட வள்ளியம்மையும், திருமயிலாப்பூரில் இலுப்பைதோப்பிற்குடத் திருவள்ளுவரும் பிறந்தனர்.

இக் குழந்தைகளை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டு நீங்கத்

தாய் வருந்துமபோது, அப்பிள்ளைகள் சொல்லிய தனி வெண்பாக்கள்:—

ஒளவை

இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானே - முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னய்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

உப்பை

அத்தி முநலெறும்பி முனவுயி ருக்கனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றவே
கற்பித்தான் போனானே காக்கக் கடனிலையோ
வற்பனே வன்ன யான்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

௫

அதிகமான்

கருப்பைக்குண் முட்டைக் குஞ் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய - னுருப்பெற்றா
லாட்டி வளர்க்கானே வோகெடுவா யன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிர்.

உருவை

சண்டப்பைய் குள்ளுயிர்தன் முயருந்தத் தானருந்து
மண்டத் துயிர்பிழைப்ப காசசரிய - மண்டி
யலைகின்ற வன்ன யரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்து நிள்.

சபிலர்

கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும படியறிந் தூட்டுமவர் - நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்

தமக்குத் தொழிலென்ன தான்

வள்ளி பம்மை

அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்க்கவன்றா
னின்னும் வளர்க்காணே வென்றாயே - மின்னரவஞ்
சூழும் பெருமான் சடுகாட்டி னின்றவினை
யாடும் பெருமா னவன்.

திருவள்ளுவர்

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு வீசனுண்டீர வில்லையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லனே - வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைகுவதே னன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

இதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்து நீங்க, அவயிருவருந் தீர்த்த
யாத்திரார்த்தமாகச் சென்றனர்.

திருமயிலாப்பூரில் விடப்பட்ட குழந்தை அங்குள்ள ஆல
யத்தில் நம்மை ஆத்மார்த்தமாகப் பூசித்துக்கொண்டு, இறுப்பை
மரத் தடியிலிருந்து அம்மலரிற்றுவிக்குந் தேனையுண்டு, பூர்வம்
பிரமாவாதலால் சிகை எக்யோபவீதம் சதூர்வேத புத்தகமூலம்
கொண்டு வளர்த்துவருகையில், ஒரு வேளாளன்மனைவி புத்திர

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

பாக்கியத்தைக்குறித்து மேற்படி ஆலயத்தினுள்புறம் தவஞ்செய்
திருந்தனர். அப்போது 'இக்குழந்தையை நீ பெடுத்துக்கொண்டு
போய்த் திருவள்ளுவரென்று நாமகரணஞ் செய்' என்று நம்மால்
அசாரீரி வாக்குண்டானதை அவள் கேட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன்
அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கணவன்கையிற்
கொடுக்க, அவனும் இருகையேந்தி வாங்கித் தன் மடிமேலிருத்தி
உச்சிமேர்ந்து, இருவரும் அருமையாக வளர்த்து வந்தனர். அது
கண்ட அவர்கள் சுற்றத்தார் "எதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்
கிறார்கள்" என்று இகழ்ச்சி செய்ய, அதற்கவர்களைஞ்சிப் புறத்தி
லுள்ள தொழுவத்தில் தொட்டிட்டு அதில் அக்குழந்தையைக்
கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக் காலவைத்து வளர்த்து வந்தார்கள்.

ஐந்துவயதான பின்பு திருவள்ளுவரும் தம்மை வளர்ப்பவர்களுக்குச் சற்றத்தார்தராமல் நிகழ்த்தெய்யப் படுகிறார்களே என்று அவர்களைப்பார்த்து “என்னால் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை, இனி நான் வேறிடத்திலிருந்து நீங்கள் நினைக்கும்போது வந்து வேண்டியதைச் செய்வேன்” என்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூரில் ஒரு பனைமரத்தினீழலில் இருந்தார் அம்மரத்தடிநீழல் அவரைவிட்டு நீங்காதிருக்க, அதைக் கண்டவர்களெல்லாம் “இப்பிள்ளை தேவனோ, முனிவனோ, இவ்வருட்கொண்டு வந்தது” என்று துதிக்க, நாயனார் அவ்விடம்விட்டுத் திருமூலர், போகர் முதலாகிய சித்தர்கள் வாசஞ்செய்யும் மலைக்கெழுந்தருளினார். அங்கிருந்த திருமூல ரிவரைக்கண்டு “நன் றாவரே! பூர்வத்திலிருந்திவனக் கணக்கிரகம் பண்ணின போது அங்கிருந்தீரே? உலகத்தாருக்குச் சித்திமுத்தி யருளும்படிக்கும், அறம், பொருள், இன்பம் என்றும் முப்பாலைபுந் தமிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும் இங்குவந் தவதரித்தீரோ?” என்று துதிக்க, நாயனார் மகிழ்ந்து அங்குக் தவஞ்செய்யவாரில் ஒருவராகத் தாமுமிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் தொண்டைமண்டலத்தில் ஒரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேக துன்பங்களைச் செய்து வருகையில், காவேரிப்பாக்கமென்றும் ஊரிலிருக்கும் ஆயிரம் ஏர்வைத்துப் பயிர்த்தொழில் நடாத்தும் மார்க்கசகாயனென்னும் வேளாளன் அதை யடக்கினவருக்கு வேண்டிய திரவியமும் ஒருரும் தருகிறேனென்று பிரசித்தப்படுத்தியிருந்தான். அதையடக்க ஒருவராலும் முடியாதிருந்தமையால் அவ்வேளாளன் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்யும் மலையில்வந்து திருமூலர் முதலானவர்க

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

௭

ளுடன் சொல்ல, அவர்கள் “அதோயிருக்கும் திருவள்ளுவருடன் சொல்” என்றார்கள். அதையறிந்து சிவகாருண்யராகிய நாயனார் அவ்வேதாளத்தை ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தால் வென்று யாவரையும் காத்தனர்.

அதுகண்டு அவ்வேளாளன் நாயனாரைத் துதித்துத் “தான் கொடுக்கும் ஊரையும் திர சியங்கனையும் பெற்றுக்கொண்டு, வாசகியென்னுந் தனபெண்ணையுந் தேவரீர் அங்கீகரித் தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தான் நாயனா உலககநாருக் கில்லறம் நடத்திக் காட்டவேண்டிய காரணத்தை யோசித்து “அந்தப்பெண் நான் கொடுக்கும் மணலை அன்னமாக்கி எனக்குப்படைக்குமானால் அப்படியே விவாகஞ்செய்து கொள்ளுவோம்” என்றார். அந்தப் பெண் சம்மதித்து அவர் கொடுத்த மணலைச்சமைத்துப் படைத்தனர். பின்பு நாயனார் வாசகி என்பவளை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொண்டு, சில நாட்களுக்கு நிருமயிலைக்கு மனைவியுடன் வந்து ஓர் இல் ஆசகிக்கொண்டு செய்தொழில்களில் பாவமில்லாதது செய்து ரொழில் என்று நோமாசீத்து, அவ்வூரிலிருக்கும் ஏலைலசிங்கரென்னும் வாதகரிடத்தில் நால்வாங்கி ஆடைபெட்டு அதனால்வருங் கூலியால் காலங்கழித்திருந்தனர்

அக்காலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகராக எழுந்தருளியிருக்கும் நாம் மகிடாசா சங்கராஞ்செய்து கர்வித்திருந்த பத்திரகாரியுடன் பலவிதநடனம் புரிக்கையில் காரியும் சோர்வுறும் நடனமிட, அப்போது நமது குண்டலம் கழன்றதைக் காதில் சேர்க்கும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ் செய்தோம், அப்படி பத்திரகாரியுடன் நாணி நின்றனர் அதுகண்டு தேவர்கள் சந்தேகமுற்றுத் தற்செயலாய் உர்த்துவ நடனஞ்செய்த காரணம் தெரியாது மயங்க, அப்போது நீங்கள் திருமயிலையிலிருந்து திருவள்ளூரால் தெரிந்துகொள்ளுகளென்று ஆசகியாரிடத்தோம் தேவர்க ளங்கீக போய் அவர் முன்னிறுக்கையில், அக்குறிப்பறிந்து நாயனார் சொல்லியது:—

வேண்பா.

பூவீ லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைக்
தாவி யளந்தோணும் தாமிருக்க - நாவி
லிழைநக்கி நானெருடு மேழையறி வேளே
குழைநக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் கூத்து.

என்கிற வாங்கியத்தைக் கேட்டுத் தங்கள் சந்தைகன் தெளிந்தார்கள்.

ஒருநாள் நாயனார் நூல் வாங்கும்பொருட்டு ஏலேலசிங்கர் வீட்டுக்குப்போய்ச் “செட்டியார் எங்கே?” என்றுகேட்க, “சிவபூசைசெய்கிறார்” என, “அவர் சிவபூசை இங்குச்செய்கிறாரோ குப்பத்தில் செய்கிறாரோ” என்று சொல்ல, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய்ச் செட்டியாருக்குச் சொல்ல, செட்டியார் திடுக்கிட்டுச் சிவபூசைவிட்டு ஓடிவந்து நாயனாருடைய உபயசரணங்களை வணங்கி, “சுவாமி! அடியேனைப் பந்தராகரத்தினின்றும் எடுத்துக் கரையெற்றி யநால் வேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பின்பு ஒருநாள் நாயனார் அவரது பக்குவத்தையும் மற்றுஞ் சில மாண்கர் பக்குவத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களை யறழ்கதுக்கொண்டு ஒரு வணத்திற்கெல்ல, அங்குப் பெருகிவரும் வெள்ளத்தில் தம்மைப் பின்றொடர மனோதிடமற்ற வராயர் சில மாண்கர்கள் பயந்து நின்றுவிட, ஏலேல சிங்கர் மாத்திரம் தம்மைக் தொடர்ந்துவந்தார், அவ்வெள்ளம் வழி விட்டது. பின்பு நாயனார் ஏலேல சிங்கரைப்பார்த்து ஓர் உயர்ந்த மரத்தினுளியி லேறும் மடிசொல்ல, அவர் ஏறியபின்பு “நின்ற கொம்பையும் மடிததகொம்பையும் விட்டுவிடு” என்றுசொல்ல, அவ்வாறே யோசியாமல் விட்டனர் விட்டும் ஓர் அபாயமு மில்லாம லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கரை நாயனார் தமது மடிமீதுவைத்து ஞானோபகசேஞ் செய்த நுவினர் பின்பு திருமாரிலை நாட்டுக் கரசனாகிய அசுரராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் “உமக்குள் புத்திரப்பேரில்லையே, உமது ஞானசாரியரைக் கேட்டுலாநாகா” என்ன, அவர் “நல்லது” என்று போய் நாயனாரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ் செய்ய, நாயனார் “சுவாமி கடாசுதிப்பார்” என்று அனுக்கிரகம் பண்ணினார்.

பின்பு ஒருநாள் எலேலசிங்கநாம அவர் மனைவியும் வழக்கப் படி காலையில் தரிசிக்கும் பசுவின் வாற்புறத்தில் நாம் கிறுமுழையாய் இருந் கழுவதைக்கண்டு அவர்கள் எடுத்து உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு ஆனந்தகரத்தி லமுந்தி ஞானகுருவாகிய, நாயனார் சந்திதிக்குக்கொண்டுபோய் வைத்து வணங்கினார்கள். அவர் அக் குழந்தைக்கு “அழகானந்தி” என்று நாமகரணஞ்செய் தனுப் ினார். இம்மொய்தியை எலேலசிங்கர் அச்சதராஜனுக் கறிவிக்க, அவன் “அப்படித் தெய்வீகமாய்த் கிடைத்திருந்தால் அக்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

௬

குழந்தை இங்கு வரலாமே” என்றான். உடனே அரசனது மடியில் குழந்தை வந்திருந்தது. அது கண்டு ஆச்சரியமடைந்து “இது அழகானந்தமே” என்று ஆனந்தமடைந்து தன் மனைவிகையிற் கொடுக்க, அவளும் ஆனந்தமடைந்து அருமையாக வளர்த்துவந் தனள். பின்பு நாயனா அநேகருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து கொண்டு அதிகமகிமையோடு வாழ்ந்திருந்தனர்.

மற்றொருதினத்தில் எலேலசிங்கரது கப்பல கரைதட்டிப் போக, அதை அரசனுக்குசொல்ல, அவன் “உள்முடைய ஆசிரியருடனே சொல்லும்” என்ன, அதை முன்னமேயறிந்து நாயனார் தமது திருமுன் விண்ணப்பஞ் செய்யவருகின்ற எலேலசிங்கரை யழைத்துக்கொண்டு கப்ப லருகிறசென்று தமது திருக்கரங்களால் அதைத்தொட்டு “எலேபா வென் றிழுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டபடி யிழுக்க வுடனே கப்பல் சரியாக நின்றது.

பின்பொருகாலம் பழைய நல்லாமல் தானியம் கொள்ளக் கிடைப்பாமல் அநேக நிறத்துபோவதைக் கண்டு சீவகாருண்ய ராகிய நாயனார் தமக்கன்புள்ள ஏலேலசிங்கரைப்பார்த்து “நீர் இந்தப்பஞ்சம் மாறுகிறவரைக்கும் வாங்கிவைத்திருக்கும் நெல்லை யெல்லாம் வாங்கின விலைக்குக் குறுணியேற்றமாக விற்கக்கடவை” என்றருள, அவ்வாறே குருமொழிதவறாது விழைனார். பொருள் மலைபோல் குவிந்தன. கட்டியிருந்த நெற்கூடோ குறையாமலேயிருந்தது. பின்பு மழைபெய்து உலகம் செழிப்படைந்தது. முறுபடியும் நாயனார் ஏலேலசிங்கரை நோக்கி “குறுணியே குறையவில்” என்றார். அவ்விதமாகவே விழை மறுநாளேக்குள் அவரிடத்திலிருந்த நெல்லெல்லாம் செலவாய்விட்டன.

நாயனார் ஏலேலசிங்கரைப்பார்த்து “நீ நெல்லு விற்று விருத்தியா யிருக்கிற பொருள்களை உருக்கித் திரட்டிக் கடலிற் போட்டு விடு” என்ன, அவர் அப்படியே செய்தனர். அதை யொருமீன் விழுங்கிற்று. சிலநாள்களில் அம்மீன் வலைகாரர்கையிலகப்பட்டு, அவர்கள் அதைச் சேதிக் கையில் அதன்வயிற்றில மலினம்படிந்த வெருதம்ப மிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து, அதை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கல்லென்று நினைத்து ஸ்நானம்செய்ய யிடத்திற் போடுவித்தார். அதனமேல் நடத்தல்முதலிய பயிற்சி யால் மலினம்நீங்கி அது பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டி யிருக்கக்கண்டு “இது குருவருள்” என்று மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

10

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

இப்படி அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண் டிருக்கும் நாளிலே, பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் நக்கிராதிபாய சங்கப் புலவர்கள் தாம் அடைந்திருந்த கல்விப்பெருக்கால் கெர்வ

மடைந்து அங்குப்போந்த வித்துவசிரோன்மணிகளை எல்லாம்
 அவமதித்து நடப்பதைக் கேள்வியுற்றிருந்த அழகானந்தர் முத
 லிய பெரியோர்கள் திருவள்ளூரைப்பார்த்து, கற்றற் கெளிதாக
 வும் இம்மையாதி மும்மைக்கும் உதவியாகவும், உலோகோபகார
 மாகவும் உமதுபெயரால் ஒருநூல் செய்யவேண்டுமென்று வேண்ட,
 நாயனார் வேதாகமசாங்களைத் திரட்டி அறம், பொருள், இன்பம்
 என முப்பாலாக்கி (கநக0) குறள் வெண்பாவாற் பாடினர்.
 அழகானந்தர் முதலாயினோ அதைக்கண்டு சந்நிதாவித்து இதைக்
 கொண்டு சங்கத்தாரை ஐயிக்கலாம் என்று துணிந்து, நாயனா
 ருக்குத் தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தனர். நாயனார்
 அடியார் வேண்டுகோளுக்கிணையந்து தமது மனைவியை இல்லின்க
 ணிற்றுத்திப் புறப்பட்டு இடைக்கழிநாட்டின் வழியாகப் போங்க
 யில், ஓளவை நேர்பட, அவரோடும் இடைக்காடரைக்கண்டு தாஞ்
 செல்லுங் காரணத்தைத் தெரிவிக்க, இடைக்காடரும் நாயனாரை
 நோக்கி “இடையாலும் கடையாலும் மழியக்கடவதென்று சுவாமி
 தம்மை நிராகரித்த சக்கிராதி சங்கப்புலவரைச் சபித்திருக்கின்ற
 னர், ஆதலால் என்னாலும் உம்மாலும் மசசங்க மழிவுபடப்போகிற
 தாகையால் நாமும் உம்முடன் வருவோம்” என மூவரும் சென்று
 மதுரையை அடைந்து வையைநதியில் ஸ்ரானஞ்செய்து செபதபங்
 களை முடித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணமாக ஆலயத்திற்குட்சென்று
 அங்கு மீனாக்கி சொக்கலிங்க மூர்த்தமாகி அமர்ந்த நம்மைத் தரி
 சனஞ் செய்தனர். பின்பு மேற்படி சந்நிதானத்தில் பாண்டிய
 ராஜன் மந்திரி பிரதானி முதலானவர்கள் சூழ, ஓளவை இடைக்
 காடர் மற்றுமுள்ளவர்களுமிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிய திருக்
 குறள் முப்பாலையும், சங்கத்தார் நெஞ்சில் திகிலேறவும், ஏணையர்
 நெஞ்சிற் களிப்பேறவும், திருவள்ளூர் அரங்கேற்றி முடித்தனர்.
 அதனைச் செவியாகக் கேட்ட இராஜன் முதலானவர்களும் மிகுந்த
 ஆனந்தபரவசராய் நாயனாரைப்புகழ்ந்து துதித்தனர்.

அதன்பின்பு நாயனார், இடைக்காடர், ஓளவை முதலானவர்
 கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின்கண்ணே

சங்கப்பலகைமது தமிழ்க்காசாக வீற்றிருக்கின்றவர்களும், திரு
வாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்கோவையார்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

கக்

நன்னூற்றுக்கும் நூறு குற்றங் கூறினவர்களும், நம தன்பனாகிய
தருமி என்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு
அருளிச்செய்த,

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற சொறியெயிற் றருவை கூந்தலி
னறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே

என்னுந் திருமுகப் பாசுரத்திற்குக் குற்றங் கூறினதினால் நாம் ஒரு
வித்துவானாக அப்புலவர் சபைக்கேகி நக்கிரைப்பார்த்தது,

வேண்பா

அங்கந குலைய வரிவரளி எனப்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு காலபரப்பிச் - சங்கதனைக்
கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரலே வென்கவியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

என்று கேட்டபோது, நக்கிரை நம்மை யறிந்துகொண்டு,

வேண்பா

சங்கறப்ப தெங்குள குலஞ் சங்கரனார்க் கேதுகுலம்
பங்கமறச சொனறற பழுதாமே - சங்கை
யரிந்துண்டு வாழுவோ மரண நினபோல
விரந்துண்டு வாழ்வ திலை

என்று சொல்ல, நாம் நமது நெறறிககண்ணைக்காட்ட, அப்போதும்

அஞ்சாமல் நெற்றிக்கண்ணையன்று உடம்பெல்லாங் கண்ணாகக்
 காட்டினாலுங் குற்றங் குற்றமே யென்று கூறினவாகளும், மறறப்
 புலவர் பாடலையெல்லாம் கொள்ளையிட்டவர்களும், பழுதற இலக
 கண விலக்கிய வாராய்ச்சி யுள்ளவர்களுமாகிய நகரோதிப புலவர்க
 ளுடைய தைரியமும் தருக்கும் அறிவுக் கலங்கிச் சோர்வடையும்
 படி அவர்களிடத்திற் சென்று, அவர்கள் தம்மைவினாவின அசதி
 வினாக்களுக்கெல்லாம் செந்தமிழ்ப்பாவா லுத்தரங் கொடுத்தனர்.
 பின்பு சங்கத்தார நாயனரை நீ ரெந்தலூரென்றார்கள் ; அதற்கவர்,
 எந்தலூ ரென்றீ ரிருந்தலூர் நீர்கேள்
 எந்தலூர் செய்தி யறியீரோ - வந்தலூர்

திருவள்ளூர் சசித்திரம்

முப்பாமும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
 யப்பாலும் பாழா யறும்

என்பது முதலான ஞானோத்தமான செய்யுட்களால் அவர் வினா
 விய வினாக்களுக்கெல்லாம் உத்தரங் கொடுத்தனர். பின்பு சங்கத்
 தாரரை நோக்கி ஓளவை கைச்சைகையா “இவை என்ன?” என்று
 வினாவிய வினாக்களுக்கு அவர்கள்,

இவ்வளவு கண்ணினு ளிவ்வளவு சிற்றிடையா
 ளிவ்வளவு பேபான்ற விளமுலையா - ளிவ்வளவாய்க்
 காமத் தலைவனையுங் காணாது கன்றினு
 னாமத்தை நாட்டுகுறி நன்கு

என்று விடைகூற, இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறி
 களுக்கு ஓளவை,

ஐய மிடுமி னறநெறிபைக் கைப்பிடிமி
 ளிவ்வளவே னும் எனத்தை யிட்டுண்மின் - ரெய்வ
 மொருவனே யென்ன வுணரவல் லீரே
 லருவினைக ளோந்து மறும்.

என்று மொழிந்ததைக்கேட்டுச் சங்கத்தார் திகிலடைந்து இவரை

வெல்லப்படாதென்று துணிந்து இடைக்காருடனே பேச, அவர் ஆற்றங் கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற் காக்கை யிருந்து கஃகஃகெனக் - காக்கைதனை எய்யக்கீகா வில்லாம விச்சிச செனவெய்தான் வையக்கோ னுர்தம் மகன்.

என்று கூறிய இதுபோன்ற செய்யுட்களுக்கு உத்தரங்கொடுக்கச் சக்தியில்லாமல இவர்களை வெல்வ தரிதென்றறிந்து நாணமுற்றுச் சங்கத்தார் நாயனாரைப்பார்த்து “நீர்பாடிய குறளை நாங்க னொர்ப்புக் கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது அஃத்யாதெனின், நாங்க ளிருக்கு மிந்தப்பலகை தெள்ளிய செந்தமிழ்நூலைக் கண்டால் இடங்கொடுக்கு மாதலால், இது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கு கெல்லாம் சம்மதம்” என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனர் தாயியற் றிய திருக்குறளை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தனர். உடனே அப் பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தார் யாவரும் பொற்றாமரையில் விழும்படி, தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறட்ட புத்தகத்தி னளவாகச்சுருங்கி அதற்குமாத்திரம் இடங்கொடுத்தது. அதைக் கண்டவர் யாவரும் களி கூர்ந்தனர். அவருட்கிளர், இதிலே தமிழ்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

கூ

வேதமென்றும், ஆதமமென்றும், சாஸ்திரமென்றும், மதனநூலென் றும் பலவாறாகச் சொல்லித் துதித்தனர் பின்பு பொற்றாமரையில் விழுந்து தரிமாறி வருந்திய சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின் மருங் கணையேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து நாற்பத் தொன்பது வெண்பாப் பாடினர். அஃது திருவள்ளுவ மாலை எனப் பெயர்பெறும்.

மேற்படி சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியன் முதலானவர்களும் நாயனரைத் துதித்து “இந்நூலை அகஸ்தி யரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லது” என, அகற்கு நாயனர் சம்மதித் துப் பொதியமலைப் பேய் அகஸ்தியா முகலிய முனிவர்களைக்

கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண்பிக்க, அவர்கள் அதை நன்குணர்ந்து அடைந்த சந்தோஷம் அனந்தனுலுஞ் சொல்லமுடியாது. அவ்விடத்தில் தொங்கணசித்தர் தம்மை வழிபட நாயனார் அவருக்கணுக்கிரகித்து, அவ்விடமிருந்து மற்ற நாமெழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்தலங்களை யெல்லாம் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருகையில், அப்பதியாரூர் ஏலேலசிங்கருங் கோயிலிப்பட்டு எதிர்கொண்டழைத்துவர, நாயனாரும் தம தில்லஞ்சேர்ந்து வாசகியாதிகூடு களித்திருந்தனர்.

இங்ஙன மிருக்கையில் ஒருவர் அரிவில்லின்கட்சென்று இல்லறம் பெரிசோ துறவறம்பெரிசோ அடியேனுக் கணுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று பெருநாள் காத்திருக்க, நாயனார் உத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல் அவரே யறிந்துபோகும்படி, ஒருநாள் கமதமணியாள் கிணற்றில் சலந்தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்கப் பாதிக்கிணற்றளவில் தூக்கிண குடத்தை சிறக்க விட்டு வந்ததையும், ஒருநாள் அந்த அம்மாள் நாயனருக்குப் பழையது பரிமாற்றிற்றகையில், “இதுகூடுகின்றது” எனச் சீக்கிரத்தில் விசிறிகொண்டு விசிறியதையும், மற்றொருநாள் பகலில் நாயனார் செய்யும் போது கையிலிருந்த குழல் தவறி வீழ்ந்ததை யெடுக்க மணியாளைத் “தீபங் கொண்டு வா” எனக் கொண்டுவந்ததையும், வந்திருந்தவர் கண்டு கற்புடைய மணியாள் வாய்க்கில் இல்லறமே பெரிது, இல்லை யேல் துறவறமே பெரிது என நெண்ணிக்கொண்டு நாயனரை வணங்கிப் போய்விட்டனர்.

இவ்வாறு யாவருங்காண நாயனருந் தம்மணியாரும் அருமை யாக இல்லற நடாத்திவருங் காலத்தில் வாசகியம்மாள் முத்தி லுண்டாயிடுபோது நாயனார் திருமுகத்தைப்பார்க்க, நாயனார் “யாது

கீச திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

விரும்புகின்றாய்” என, அம்மையார், “என்னை மணஞ்செய்தவன்று

தொடங்கித் தேவீருக்கு அன்னம் பரிமாறுகையில் சிறுபாத்திரத் தில் சலமும் ஊசியும் சமீபத்தில் வைபென்று கட்டளையிட்டதின் காரணம் இன்று வரையில் அடியேற்குத் தெரியவில்லை” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனார் “அன்னம் புறத்திற் சிதறுமாயின் அதையெடுத்துப் பரிசுத்தஞ் செய்வதற்கு” என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு உடனே முத்தியடைந்தனர். அப்போது நாயனார்;

அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே

படிசொற் றவரூத பாவா - யடிவருடிப்

பின்றுங்கி முன்னெழுஉம் பேகையே போதியோ

வென்றுங்கு மென்க னிரா.

என்றுரைத்து அந்த அம்மாள் திருமேனியைச் சமாதீபண்ணி னார். பின்பு மகாவற்புகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து ஏலேலசிங் கர் முதலிய சீடர்களுக்கும் பூரணானுக்கிரகஞ் செய்து ஏலேல சிங்கரைப் பார்த்து நமக்குப் பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருப்பதால் நமது சரீரத்தைப் புரிகட்டி இழுத் தூர்க்குப் புறத்திற் போட்டுவிடு மென்றுகட்டளையிட்டு நிஷ்ட்டை கூடிப் பரிபூரணமானவர்போலிருக் கக்கண்டு, ஏலேலசிங்கர் பொற்பெட்டியில்வைத் தடக்கஞ்செய்ய வெத்தனித்ததைபறிந்து நாயனார் கண்விழித்துப்பார்த்து, “அப்பா! நான் சொன்னசொல்லைக் கடவாதே” என்று சொல்லி உடனே விதேகமுத்தி யடைந்தனர். ஏலேலசிங்கர் நாயனார் கட்டளையை நிறைவேற்றுகையில் அவரது சரீரப் பரிசமடைந்த செந்துக்கள் எல்லாம் பொன்னிறமடைந்து சுவர்க்கம் பெற்றன” என்று உமா தேவியாருக்குப் பாம கிருபாகிதியாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம் முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை

திருக்குறள்

பாலியலதிகார அடைவு

க - வது அறத்துப்பால்

அதி காரம்.	பக்கம்.	அதி காரம்.	பக்கம்.
	பாயிரம்		
க	கடவுள் வாழ்த்து	கக	புறங்குறுமை
உ	வாள்சிறப்பு	கஉ	பயனில சொல்
ங	நீத்தார்பெருமை	க௩	லாமை
ச	அறன்வலி யுறுத்தல்	க௪	தீவினையசசம்
	இல்லறவியல்	க௫	ஒப்புரவறிதல்
சு	இல்வாழ்க்கை	க௬	ஈகை
சு	வாழ்க்கைத் துணை	க௭	புகழ்
சு	நலம்	க௮	துறவறவியல்
சு	புதல்வரைப் பெ	க௯	அருளுடைமை
சு	றுதல்	க௯	புலான்மறுத்தல்
சு	அன்புடைமை	க௯	தவம்
சு	விரும்புதோம்பல்	க௯	கூடாவொழுக்கம்
சு	இனியவைகூறல்	க௯	கள்ளாமை
சு	செய்ந்நன்றியறிதல்	க௯	வாய்மை
சு	நடுவுநிலைமை	க௯	வெகுளாமை
சு	அடக்கமுடைமை	க௯	இன்னசெய்யாமை
சு	ஒழுக்கமுடைமை	க௯	கொல்லாமை
சு	பிறனில் விழை	க௯	ஞானம்
சு	யாமை	க௯	நிலையாமை
சு	பொறையுடைமை	க௯	துறவு
சு	அழுக்காறுமை	க௯	மெய்புணர்்தல்
சு	வெல்காமை	க௯	அவாவறுத்தல்
		க௯	ஊழ்

C

2 - வது பொருட்பால்

அதி காரம்.	பக்கம்.	அதி காரம்.	பக்கம்.
	அரசியல்		
௩௬	இறைமாட்சி	௧௮௩	௬௮
௪0	கல்வி	௧௮௬	௭0
௪௧	கல்லாமை	௧௯௪	௭௧
௪௨	கேள்வி	௧௯௯	௭௩
௪௩	அறிவுடைமை	௨0௩	௭௨
௪௪	குற்றங்கடிதல்	௨0௮	௭௩
௪௫	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	௨௧௩	௭௪
௪௬	சிற்றினஞ்சேரமை	௨௧௮	௭௫
௪௭	தெரிந்துசெயல்வகை	௨௩	௭௬
௪௮	வலியறிதல்	௨௨௮	௭௭
௪௯	காலமறிதல்	௨௩௩	௭௮
௫0	இடனறிதல்	௨௩௮	௭9
௫௧	தெரிந்துதெளிதல்	௨௪௩	௮0
௫௨	தெரிந்துவினையாடல்	௨௪௮	௮௧
௫௩	சற்றந்தழால்	௨௫௩	௮௨
௫௪	பொச்சாவாமை	௨௫௮	௮௩
௫௫	செங்கோன்மை	௨௬௩	௮௪
௫௬	கொடுங்கோன்மை	௨௬௮	௮௫
௫௭	வெருவந்தசெய்யாமை	௨௭௨	௮௬
௫௮	கண்ணோட்டம்	௨௭௭	௮௭
௫௯	ஒற்றூடல்	௨௮௨	௮௮
௬0	ஊக்கமுடைமை	௨௮௭	௮9
௬௧	மடிபின்மை	௨௯௧	௯0
௬௨	ஆள்வினைபுடைமை	௨௯௬	௯௧
		௬௮	வினைசெயல்வகை
		௬௯	துது
		௭0	மன்னரைச்சேர்ந்
		௭௧	தொழுகல்
		௭௩	குறிப்பறிதல்
		௭௨	அவையறிதல்
		௭௩	அவையஞ்சாமை
		௭௪	நாடு
		௭௫	அரண்
		௭௬	பொருள்செயல்வகை
		௭௭	படைமாட்சி
		௭௮	படைச்செருக்கு
		௭9	நட்பு
		௮0	நட்பாராய்தல்
		௮௧	பழமை
		௮௨	தீர்ப்பு
		௮௩	கூடாநட்பு
		௮௪	பேதைமை
		௮௫	புல்லறிவாண்மை
		௮௬	இகல்
		௮௭	பகைமாட்சி
		௮௮	பகைத்திறந்தெரிதல்
		௮9	உட்பகை
		௯0	பெரியாரைப்பிழையாமை
		௯௧	பெண்வழிச்சேறல்
		௯௨	வரைநின்மகனார்
		௯௩	கள்ளுண்ணைமை

சுந	இயக்கணழியாமை	ந.00	சுச	குது	சசஅ
	அங்கவியல்		சுந	மருந்த	சநஉ
சுச	அமைச்சு	ந.00		ஒழியியல்	
சுந	சொல்வன்மை	ந.க0	சுச	குடிமை	சநக
சுச	வினைத்தூய்மை	ந.கந	சுஎ	மானம்	சசந
சுஎ	வினைத்திட்டம்	ந.உ0	சுஅ	பெருமை	சசஅ

ரக்குறள் பாலியலதிகார அடைவு **ந.**

தி ரம்.		பக்கம்.	அதி காரம்.		பக்கம்.
ந	சான்றாண்மை	சஎந	க0ச	உழவு	சகந
10	பண்புடைமை	சஎஎ	க0ந	நல்குரவு	ந00
3	நன்றியில்செல்வம்	9அஉ	க0ச	இரவு	ந0ச
உ	நாணுடைமை	சஅச	க0எ	இரவச்சம்	ந0க
ந	குடிசெயல்வகை	சகக	க0அ	கபமை	நகச

ந = வது காமத் துப்பால்

களவியல்

க0க	தகையணங்குறுத் தல்	டுகக	க2 க	நினைந்தவர்புலம் பல்	டுஎக
கக0	குறிப்பறிதல்	டுஉச	க2 >	கனவுநிலைபுரைத் தல்	டுஅச
ககக	புணர்ச்சிமகிழ்தல	டுஉக	க > ந	பொழுதுகண்டி.ரங் கல்	டுஅக
ககஉ	நலம்புனைந்துரைத் தல்	டுநடு	க > ச	உறுப்புநலனழிதல்	டுகச
ககந	காதற்கிறப்புரைத் தல்	டுநக	க2 நு	நெஞ்சொடுகிளத் தல்	டுகக
ககச	நாணுத்துறவுரை த்தல்	டுசச	க2 ஈ	நிறையழிதல்	க0ச
ககடு	அலாறிவுறுத்தல் கற்பியல்	டுசக	க2 ஏ	அவர்வயின் கிதும் பல்	க0க
ககக	பிரிவாற்றாமை	டுடுச	க2 அ	குறிப்பறிவுறுத் தல்	கூகச
ககஎ	படாமெலிந்திரங் கல்	டுச0	க2 க	புணர்ச்சிவிதும் பல்	கூகக
ககஅ	கண்விதுப்பழி தல்	டுகாடு	கந0	நெஞ்சொடுபுலத் தல்	கூஉச
ககக	பசப்புறபருவரல்	டுஎ0	கந.க	புலவி	கூஉக
க2 0	தனிப்படர்மிகுதி	டுஎடு	கந >	புலவிதுணுக்கம்	கூநந
			கந.ந	ஊடலுவகை	கூநக

திருவள்ளுவர் குறண்ட

முலமும் - உரையும்.

அறத் துப்பால்.

—o:oo—

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமி விண்ட வீடும் நெரி யறிந்து எய்துந்ருரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உடனெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அனை அறம், பொருள், இன்பம் பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது வகையான் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனையாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மறுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன விவக்கியன சொழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, கண்டமென வகைப்படும்.

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற் அறங்களில் வருவா பொழுதுதல்.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே யெனதெனதென்பார் அதுகாரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் செ அது கடன் கோடன் முதலிய * பதினெட்டுப் பதத்தாம்.

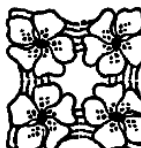
* பதினெண் விவகார பதக்காலன:—கடன் கோடல், அடைக்கலமா

டுத்தவைத்த பொருள், உடையனல்லான் விற்பல், கூடி மேம்படல், நல்கியதை —
 கூவி கொடாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், விற்றுக்கொண்டு ஒப்பாமை, ஆண்டும்
 வழக்கு, எல்லை வழக்கு, கருந்தண்டம், கடுஞ்சொல், களவு. யன் செய்கை, புடு
 வங்குதல், மாதரடவர் முறை, தாய பாகம், குது என்பன.—மனு தல்—அ,
 யாயங்கள்,

உ ரை ப பாய ர ம

ண்டமாவ தவ்வொழுக்க நெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழியி
 அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு * ஒப்பாடி அதற்குத்தக வொறுத்தல்
 லுவற்றுள் வழக்குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தவாவதல்லது
 ம்போல மக்களுயிர்க் குறுதி பயத்தற் சிறப்பில வாகலானும், அவை
 ாணையன்றி புணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானு மறியப்
 அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ
 புடைய வொழுக்கமே அறமென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது
 காண் நால்வகை நிலைமைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமை
 ான்மையாகிய சிறப்பியல்புகளொழித் தெல்லார்க்கு மொத்தவிந்
 ன்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறக் தூறறமென இரு
 யாற் கூறப்பட்டது.

ற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற
 ணீன்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடுஞ் செய்
 ரகலின், அதனைமுதற்கட் கூறவான் தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட
 இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து—முதல் அதிகாரம்.

அஃதாவது, கவி தான் வழிபடு கடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்ட பொருட் கேற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை யென அறிக. என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான் மூவாகிய முதற்கடவுளோடுஇயை புண்டாகலான். அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரென வுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி

பகவன் முதற்றே யுலகு.

(பரிமேலழகநூரை.) என்பது, —அகரமாகிய முதலையுடைய எழுத்துக ளெல்லாம்; அதுபோல, ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்துலகு, என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரததானன்றி நாதமாத்திரையான வியல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபக வற்குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வானன்றி இயற்கை யுணர்வான் முற்ற முணர்தலானுங் கொள்க. தமிழெழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத்துக்கு முத லாதனோக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவனென்று யிருபெயரொட் டிப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. “லகென்றது 7 ண்பியிர் கண்மே னரின் றது. காணப்பட்ட வுலகாற் காணப்படாத கடவுட்டு உண்மை கூறவேண்டு தலின், ஆதிபகவன் முதற்றே யென வுலகின்மேலவைத்துக் கூறினார்; கூறினா ரேனும், உலகிற்கு முதல் * ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க. ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுள் துண்மை கூறப்

பட்டது.

(தேளிபொருள் விளக்கப் பதவுரை.)—எழுத்து எல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம், அகரம் முதல-அகரமாகிய முதலையுடையன; (அதுபோல) உலகு - உலகமானது, ஆதி பகவான் முதற்று - ஆதி பகவானாகிய முதலை யுடையது.

உ.. கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்று தொழாஅ ரெனின்.

* ஐசுவரியம், வீரியம், புலம், திரு, ஞானம், வைபவம் என்பனவற்றினும் புக
மென்னும் பெயருண்மையால் பன்னெனா நானது திரவயி குணவரகே பு முடையோ னென்
பது பொருள்.

சு கும் அதி. கடவுள் வாழ்த்து

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா தூக்கையுங் கற்றவர்க் கக்கல்வி யறிவானாய
பயன்யாது? மெய்புணர்வினை யுடையவனது நல்ல தான்களைத் தொழா
ராயின், எ-து.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண் டின்மை குறித்து
நின்றது. கொல் லென்ப தசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்று
னென்றார். ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன்றனைத் தொழுது பிறவி யறுத்த
லென்பது இதனறக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—வால் அறிவன்-மெய்பறிவை உடைய கடவு
ளது, நல் தாள்-நல்ல பாதங்களை, தொழார் எனின் - வணங்கார்
ஆயின், கற்றதனால் - (தூக்களைக் கற்றவர்க்கு) அக்கல்வியால், ஆய -
உண்டாகிய, பயன் - சீரயோசனம், என்-யாது.

ஈ. மலர்மிசை யேகினுன் ாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மலரின் கண்களை சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட

அடிக்களைச் சேர்ந்தார் எல்லாவுலகிற்கு மேலாய வீட்டுவகிண்கண் அழிவின்றி வாழ்வார், எ-று.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த விடிவொடு விரைந்துசேறலின் ஏகினனென இறத்தகாலத்தார் கூறினார். என்னை? * “வாராக்காலத்து நீகருங்காலத்து, மோராயரு வரூஉம் வினைசொற்கினவி, யிறத்தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வெண்டனார் புலவர்” என்பதோத் தாகலின், இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர்பெயர் பற்றிப் பிறிது கடவுட் கேந்துவாரு முளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல்.

(தெ-ப-னா) —மலர்யிசை - (அன்பரது நெஞ்சமாகிய) தாம வரமலரில், ஏகினான் - சென்ற கடவுளது, மாண்அடி - பெருமை பொருந்திய பாதங்களை, சேர்ந்தார் - (இடைவிடாது) சிந்தித்தவர், நிலயிசை - (எல்லா உலகங்களுக்கு) மேலாகிய முத்தியுலகத்தில், நீவொழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.

ச. வேண்டெதல்வேண்டாமையிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மீட்டுப்பை யில.

“தொல்சாட்டியும் வினையிடல் சச.

க-ம் அத்தி. கடவுள் வாழ்த்து

௫

(பரி-ரை.) எ-று,—ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இவ்வரதவன் அடியைச் சேர்ந்தார்க் கெக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா, எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன,—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றிவருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவனவும் என மூவகையான் வருத்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டின்கையின், அவை காரண

மாக வரு சூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

(தே-ப-ஸா) — வேண்டதல் - விருப்பும், வேண்டாம-வெறு
ப்பும், இலான் - இல்லாத கடவுளது, அடி - பாதங்களை, சேர்ந்
தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கு, யாண்டும்-எக்காலத்தும்,
இடும்பை-பிறகித்துன்பங்கள், இல-உண்டாவனவல்ல.

ந. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(பரி-ஸா.) எ-து, — மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினையினை யென்
னும் இரண்டு வினையும் உளவாகா, இறைவனது மெய்ம்மைசேர்த புகழை
விரும்பினரிடத்து, எ-று.

இன்ன தன்மைதனை ஒருவாறு கூறப்படாமையின் அவசியையை
இருளென்றும், நல்வினையும் பிறததற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ்
சேரா என்றங் கூறினா. இறைமைக குணங்கள் இலராயினரை உடைய
ரெனக்கருதி அறிவிலா கூறுகின்ற புகழ்கள பொருள் சேரா ஆகலின். அவை
முற்றவும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர புகழெனப்பட்டது. புரி
தல்-எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

(தே-ப-ஸா) — இறைவன் - கடவுளது, பொருள் சேர்-
மெய்ம்மை சேர்த்த, புகழ்-சீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பின
வரிடத்து, இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகின்ற,
பும்- (நல்வினை தீவினையென்னும்) இரண்டுவினைகளும், சேரா -
டாகாவாம்.

சு. பொறிவாயி லேந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க

நெறியின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ஸா.) எ-து, — மெய் வாய் கண சூகருச செவியென்னும் பொறிகளை
வழியாக வுடைய ஐந்தவாவினையும் அழத்தானது மெய்யான வொழுக்க
நெறியின்மீண் வழுவாதின்றார் பிறப்பின்றி யெக்காலத்தும் ஒருதன்மைய
ராய் வாழ்வார், எ-று.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா நூல்களையும் கற்றவர்க் கக்கல்வி யறிவாராய பயன்யாது? மெய்யுணர்வினை யுடையவனது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின், எ-து.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண் டின்மை குறித்து நின்றது. கொல் லென்ப தசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றூ னென்றார். ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன்றனைத் தொழுது பிறவி யறுத்த லென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—வால் அறிவன்-மெய்யறிவை உடைய கடவு ளாது, நல் தாள்கள்-நல்ல பாடங்களை, தொழார் எனின் - வணங்கார் ஆயின், கற்றதனால் - (நூல்களைக் கற்றவர்க்கு) அக்கல்வியால், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என்-யாது.

ந. மலர்மிசை யேகினுன் டாண்டி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார் எல்லாவுலகிற்கு மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார், எ-து.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் ரீனைந்த வாடி வொடு விரைந்துசேரலின் ஏகினுனென இறத்தகாலத்தார் கூறினார். என்னை? * “வாராக்காலத்து நிகழுங்காலத்து, மோராவகு வரூ”-ம் வினைசொற்கிளவி, யிறத்தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புல வார்” என்பதோற் தாகலின், இதனைப் “புமேனடந்தான்” என்பதோற்பெயர் பற்றிப் பிறிது கடவுட் கேள்புவாரு முளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத் தல்.

(தே-ப-ரை.)—மலர்மிசை - (அன்பரது நெஞ்சமாகிய) தாம ராமலரில், ஏகினுன் - சென்ற கடவுளது, மாண் அடி - பெருமை பொருந்திய பாடங்களை, சேர்ந்தார் - (இடைவிடாது) சிந்தித்தவர், நிலமிசை - (எல்லா உலகங்களுக்கும்) மேலாகிய முத்தியுலகத்தில், நீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.

'ச. வேண்டுகல்வேண் டாமை யிலா னடி சேர்ந்தார்
கொண்டு மீடும்பை யில.

தொல்காப்பியம் கீளையிடல் சச.

க-ம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து

௫

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல் லாதவன் அடியைச் சேர்ந்தார்க் கெக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உள வாகா, எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன,—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றிவருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவனவும் என மூவகையான் வருத் துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரண மாக வரு மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

(தே-ப-ரை.)—வேண்டுகல் - விருப்பும், வேண்டாமை-வெறு ப்பும், இலான் - இல்லாத கடவுளது, அடி - பாதங்களை, சேர்ந் தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கு, யாண்டும்-எக்காலத்தும், இடும்பை-பிறகித்துன்பங்கள், இல-உண்டாவனவல்ல.

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விழைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினைதீவினை யென் னும் இரண்டு வினையும் உளவாகா, இறைவனது மெய்ம்மைசேர்த்த புகழை விரும்பினரிடத்த, எ-று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவாலுங் கூடப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேரா என்றங் கூறினார். இறைமைக் குணங்கள் இவராயினரை உடைய ரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேரா ஆகலின், அவை முற்றவும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள்சோ புகழெனப்பட்டது. புரி

தல்-எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

(தே-ப-ஸா.)—இறைவன் - கடவுளது, பொருள் சேர்-மெய்ம்மை சேர்ந்த, புகழ்-சீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பின வரிடத்து, இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகின்ற, இருவினையும்- (நல்வினை தீவினையென்னும்) இரண்டுவினைகளும், சேரா - உண்டாகாவாம்.

சு. பொறிவாயி லேந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ஸா.) எ-து,—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும்பொறிகளை வழியாக வுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது மெய்யான வொழுக்க நெறியின்கண் வருவாதநின்றார் பிறப்பின்றி யெக்காலத்தும் ஒருதன்மையாய் வாழ்வார், எ-து.

கூ கம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து

புலன்கள் ஐந்தாகலாள், அவற்றின்கட செல்கின்ற அவாவும் ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின் ஆண்டை ஆறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது “கபிலாது பாட்டு” என்பது போல, இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவினை கீனைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறி நின்ற லுஞ் செய்தார் வீடுபெறுவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ஸா.)—பொறிவாயில் - ஐம்பொறிகளை வழிகளாக வுடைய, ஐந்து - ஐந்தாகசகளையும், அவித்தான் - அறுத்தவனது, பொய்தீர் - மெய்ம்மையாகிய, ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியில், நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர், நீடு வாழ்வார் - அழியில்லாமல் வாழ்வார்.

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(பரி-ரை.) எ - து, — ஒருவாற்றாணுந் தனக்கு நிக ரில்லாதவனது தானைச் சேர்ந்தாக் கல்லது, மனத்தின்கண் நிகழுந் துன்பங்களை நீக்குத லுண்டாகாது, எ-று.

* “உறற்பால தீண்டாவ்தெ லரிது.” என்றற்போல ஈண்டு ஒருமைஇன் மைமேல் நின்றது. தான் சேராதார் பிரவிக்சே துவாய காம வெருளி மயக்கங் களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்தவற்றான் வருத்துன்பங்களுள் அழுந்துவ ரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை) — தனக்கு — உவமை இல்லாதான் - (ஒருவிதத் துறும்) ஒப்பில்லாத கடவுளது, தான் - அடிகளை, சேர்ந்தார் க்கு - இடைவிடாது சிகதித்தவர்க்கு, அல்லால்-அல்லாமல், மனம் கவலை-நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை, மாற்றல்-நீக்குதல், எ-கூடாது.

அ. அறவாழியந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லாத்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து, — அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது அதனிற் பிறவாகியகடல்களை நீத்தல் அரிது, எ-று.

அறம், பொருள், இன்பம் என உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத் தை முன்னர்ப் பிரித்தடையான், ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் பிற எனப்

* நாலடியார் பழுவீசு க.

க-ம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து ௭

பட்டன. பல வேறுவகைப்பட்ட அறவகளைல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடி வாக உடையவ ளாகலின், அறவாழியந்தண னென்றார். அறவாழி யென்பத னைத் தருமசசக்கரமாக்கி அதனைபுடைய அந்தணனென உரைப்பாரு முளர். அப்புணையைச்சே ராதார்கரைகாணாது அவற்றுளே அழுந்துவாராகலின், நீந்த லரிதென்றார். இஃதேகதேச வருவகம்.

(தே-ப-ரை) — அறம் ஆழி அந்தணன் - தருமக்கடலாகிய

கடவுளது, தாள் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை), சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கு அல்லாமல், பிறஆழி - (அதனின்) வேறாகிய கடல்களை, நீந்தல் - கடத்தல், அரிது - கூடாது

கூ கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென்குணத்தான்
 றுளை வணங்காத் தலை

(பரி-ரை) எ-து,—தத்தமக் கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போல பயன்படுத லுடையவல்ல, எணவகைப்பட்ட குணங்களை யுடையானது தானே வணங்காத தலைகள், எ-று.

எண்குணங்களாவன,—தன் வயத்தனாதல், தாய வுடம்பினாதல், இயற்கை யுணர்வினாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களி னீக குதல், போரு ளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வாம்பி லின்பமுடைமை, என இவை. இவ்வாறு சைவாகமத்திற் கூறப்பட்டது. * அணிமாலை முதலாக வுடையன எனவும், † கடையிலா அறிவை முதலாக வுடையன எனவும் உரைப்பாருமுள். காணாத கணமுதலியனபோல வணங்காத தலைகள்பயனில் எனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்க ளும் அவ்வாறே பயனில் வென்பதாஉவகொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலஞ் செய்யாவழிப் படுவகுற்றக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—கோள் இல் - தத்தமக்கேற்ற (புலன்களை) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின் - பொறிகள்போல, எண்குணத் தான்-எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையவனது, தானே-அடிகளை, வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள், குணமில்வே - பயன்படுத லில்லாதனவேயாம்

அணிமா முதலிய எண் குணங்களாவன—அணிமா பரிமா, லகிமா, கரிமா பிராதரி, பிராகாமியம், சசுதை, வசுதை எனவியை.

† கடையிலா வறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன:—கடையிலா வறிவு, கடையிலா காட்சி, கடையிலா வீரியம், கடையிலாவினபம், நாமமினமை, கோத்திரமின்மை, சூய ஜின்மை, அழியாவியலு எனவியை. இவ்வாழி சூருகத துவிற கூறப்பட்டது,

க0. பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா

நிறைவனடிசேரா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இறைவனடியென்னும் புணையச்சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்துவர்; அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுத்துவர், எ-று.

காரண காரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெரும் கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், இவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதொழமையும் ஆகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—இறைவன் - தலைவனது, அடி - பாதமாகிய (மரக்கலத்தைச் சேர்ந்தவர்), பிறவிப் பெருங்கடல்-பிறவியாகிய பெரிய கடலை, நீந்துவர் - கடப்பார்; சேராதார் - (அதனைச்) சேராதவர். நீந்தார் - கடக்கமாட்டார்.

உ-ம் அதிகாரம்—வான்சிறப்பு

அஃதாவது அக்கடவுள் தானையான் உலகமும் அதற் குறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற் கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதளுனே விளங்கும்.

க. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

முனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று

(பரி-ரை.) எ-து,—மழையிடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான், அம்மழைதான் உலகத்திற் கமிழ்தமென்றுணரும் பான்மை யுடைத்து, எ-று.

நிற்ப என்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்களை அவை நிலைபெற்று வருதலாவதுபிறப்பு இடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தம் உண்டார் சாவாது நிலைபெறுத

வின், உலகத்தை நிலைப்படுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்க என்றார்.
 (தே-ப-ரை.)—வான் - மழையானது, நின்று - (நடுவே நீங்காது) நிற்க, உலகம் - உயிர்களானவை, வழங்கியருதலான்-நிலை பெற்று வருகையினால், தான்-(அம்மழை) தான், அமிழ்தம்என்று-(உயிர்களுக்கு) அமிர்த மென்று, உணரல் பாற்று - அறியப்படுதன்மையை யுடையது.

உ-ம் அதி. வாள்சிறப்பு

க்

உ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉ மழை.

(பரி-ரை.) எ-து,—உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை புனவாக்கி அவற்றை புண்கின்றார்க்குத் தானுமுணவாய் நிற்பதூஉ மழை, எ-று.

தானும் உணவாதலாவது தண்ணீரா புணணப்படுதல். சிறப்புடைய வுயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினமையின் அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறுயிர்களது பசியையும் நீவேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கியருதலுடையவாயின என்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—துப்பார்க்கு - உண்பவர்க்கு, துப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பாக்கி - உணவுகளை உண்டாக்கி, துப்பார்க்கு-(அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு, துப்பாயதம் - (தானும்) உணவாய் நிற்பதும், மழை—.

ஊ. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனூலகத் துண்ணின்றுடற்றும் பசி

(பரி-ரை) எ-து,—மழை வேண்டுமென காலத்துப் பெய்பாது பொய்க்குமாயின், கடலாத் குடிப்பட்ட அகன்ற வுலகசின்கண் நிலைபெற்றுயிர்களை வருத்தும் பசி, எ-று.

கடலுடைத் தாயினும் அதனாற் பமளில்லை மென்பார், விரிநீர்வியனூலகத்தென்றார். உணவின்மையின் பசிமான் உயிரக ளிறக்கும் என்பதாம்.

(தே-ப-ரை) — ஊண் - மழைபானது, நின்று - (பெய்யவேண்டிக் காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின், விரிநீர்-கடலாற் சூழப்பட்ட, வியன் உலகத்துள்-பரந்த உலகத்தில், பசி—, நின்று-நிலைபெற்று. உடற்றும் - (உயிர்களை) வருத்தும்.

ச. ஏரி னுழாஅ நுழவர் புயலென்னும்

வாரி வளங்குன்றிக் கால்

(பரி-ரை.) எ-து,—உழவா ஏரா னுழுதலைச் செய்யார் மழையென்னும் வருவாய் தன்பயன் குன்றின், எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்து நின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணக் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை) — புயல் என்னும்-மழை என்கின்ற, வாரி-வருவாய், வளம் குன்றியக்கால் - (தன்) பயன் குறையுமாயின், உழவர் - பயிர்செய் மாந்தர், ஏரின்-ஏரினால், உழார் - உழுதலைச் செய்யார்.

2

ஊ

உ-ம் அதி. வான்.

டு. கெடுப்பதூஉக் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாக்கே

யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாதுநின்று கெடுப்பதூஉம், அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப்பெய்து முன்கெடுத்தாற் போல எடுப்பதூஉம் இவை யெல்லாம் வல்லது மழை, எ-று.

மற்று வீணமாற்றின்கண் வந்தது. ஆந் கென்பது மறுதலைத்தொழி லுலமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற் குரியார் மக்களாதலின் கெட்டார்க் கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கள்தாம் பல்வாகல் கோக்கி, வல்லதென்பது அவாய்நிலைமான் வந்தது. மழையின் தாற்றல் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை) —கெடுப்பதும் - (பெய்யாதுநின்று) கெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய்ப் (பெய்து), மற்று அங்கே - முன்கெடுத்ததுபோலவே, எடுப்பதும் - எடுப்பதும், எல்லாம் - (இவை) எல்லாம் (வல்லது), மழை—.

சு. விசம்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசம்புற் றலைகாண் பரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—மேகத்திற் றுளிவீழிற் காண்ப தல்லது, வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசும் புல்லினது தலையையும் காண்டலரிது, எ-று.

விசம்பு - ஆகுபெயர். மற்று - வீண மாற்றின்கண் வந்தது. இழிவுசிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. சூரழி வுயிரும் இல்லை யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.) —விசம்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி - துளிகள், வீழின் அல்லால் - வீழிற் காண்பதல்லது, மற்று அங்கே-வீழாதாயின் அப்பொழுதே, பசம்புல் கலை - பசம்புல்லினது தலையையும், காண்பது அரிது - காணுதல்கூடாது.

எ. கெடுங்கடலுக் தன்னீர்மை குன்றுக் தடிந்தெழிவி
தானகால்கா தாகி வீழின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அளவில்லாத கடலுக் தன்னியல்பு குறையும். மேகந் தான் அதனைக்குறைத் ததன்கட் பெய்யாது விமோயின், எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிற வாழ்மையும் 4 மணி முதலிய படாமையுமாம் ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்

* மணி, முத்தம் பயனறும். “ஐயகாசியிலே ஞாயிற்றுச் சோறியின் மழையிலே முத்தக் கரு; கப்பசி பூததது மழையிலே பயனத்துக்குக் கரு” என்பர்,

உ-ம் அதி. வாள்சிறப்பு கூக

தலை; அது † “கடல் குறைபடுத்தநீர்” “கடல் குறைபடவெறித்து” என்பதனாலும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கு மழைவேண்டும் என்பதாம். இணையேழுபாட்டானும் உலக ஈடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — எழிவிதான் - மீமநந்தான், தடிந்து - அதனீகாக்குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் - அந்நிடத்துப் பெய்யாதாகிவிடின், நெடுங்கடலும் - பெரிய கடலும், தன் நீர்மை - தன்னியல்பு, குன்றும் - குறையும்

அ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமீமல் வானோர்க்கு மீண்டு

(பரி-ரை.) எ-து, — தேவர்க்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது, மழைபெய்யாதாயின். எ-று.

கைவித்தியத்தோடு கூடிய வித்திய மென்றார் ஆகலின், செல்லாதென்றார். வித்தியத்திற் குழுவூ தீரச செய்வது கைவித்திய மாதலின் அதனை முற் கூறினார். உம்மை சிறப்பும்மை.

(தே-ப-ரை) — வானம் - மழை, வறக்குமீமல் - பெய்யாதாயின், வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், மீண்டு - உவ்வுலகத்தில், சிறப்பொடு - திருவிழாவுடனே, பூசனை - வித்தியபூசை, செல்லாது - நடவாது

க. தானந் தவமிரண்டுத் தங்கா விபநுலகம்

வானம் வழங்கா தெனின்.

(பரி-ரை.) எ-து, — அகன்ற வுலகின்கண் தானமும் தவமுமாய இரண்டாரும் உளவாகா, மழை பெய்யாதாயின், எ-று.

தானமாவ தநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு வகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவந் போகாமல் நின்றபொருட்டு ஸ்ரீரதகளான் உண்டி சுருவகல் முதலாயின. பெரும் பான்மைபற்றித் தானம் இவ்வறத்தின் மேலும், தவம் துறவரத்தின் மேலும் நின்றன.

(தே-ப-ரை.) — வானம் - மழை, வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின், வியன் உலகம் - பெரிய உலகத்தில், தானம் தவம் இரண்டும் - தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டும், தங்கா - உண்டாகாவாம்.

௧௨

நடும் அதி. நீத்தார்பெருமை.

௧௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்

வானின் றமையா தொழுக்கு.

(பரி.ரை.) எ-து,—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையன்றி உலகியல் அமையாதாயின், அந்நீர் இடையறு தொழுகும் ஒழுக்கமும் வாணையின்றி அமையாது, எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகிய வென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறு தொழுகல் எக்கால, ஈடும் எவ்விடத்தும் ாளாதல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், அதுபோல வொழுக்கமும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையா துலகெனி னென்றார். இதனை நீபையின்றியமையா துலகாயின் எத்திறத்தார்க்கு மழையையின்றி யொழுக நிரம்பாதென வுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—யார் யார்க்கும்-எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும், நீர்-நீரை, இன்றி-இல்லாமல். உலகு - உலகியலானது, அமையாது எனின்-பொருந்தாதாயின், ஒழுக்கு-(அந்நீரினது நடுவே நீக்காத) ஒழுக்கமும். வான்-மழையை, இன்றி-இல்லாமல், அமையாது-பொருந்தாது.

நடும் அதிமாம்—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற்பொருள்களை உலகிற் குள்ளவா முணாததுவார் அவர் ஆகலின், இதுவான சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து

வேண்டும் பணுவற் றுணிவு.

(பரி-ரை) எ-து,—தமக்குரியவொழுக்கத்தின் கண்ணே ின்று துறந்தாரது பெருமையை விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமியதென விரும்பும் நூல்களது துணியு, எ-று.

தமக்குரிய பொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறத்தலாவது,—தத்தம்
 ரூணத்திற்கும் நிலைமைக்கும் உரிய பொழுக்கங்களை வருவாதொழுக அறம்
 னரும், அடம்வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியா
 மரீங்க நீத்த அநித்தங்களை வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன் மாலையவாய
 ம்மை மறுமை யின்பகளின் உவாப்பும் பிறவித் துன்பகளுந் தோன்றும்,
 வைதோன்ற வீட்டின்னை ஆசை யுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குத்
 ரணமாயிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீக்கி வீட்டிற்குக் காரணமாயிய
 யாசமுயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்ரு

நட-ம் அதி. நீத்தார்பெருமை

கூந்

சிய எனதென்பதும் அகப்பற்ருசிய யானென்பதும் விடும் ஆகலான், இவ்வி
 ரண்டு பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்தவியதெனக்கொள்க. பணுவலெ
 ணப்பொதுபடக் கூறிய அதனை, ஒன்றையொன்றொவ்வாதசமய தூல்க
 ளெல்லாவற்றிற்கும் இஃதொத்த துணிவென்பது பெற்றும். செய்தாரது
 துணிவு பணுவல் மேலேற்றப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பணுவல் - நூல்களது, துணிவு - நிச்சயமானது,
 ஒழுக்கத்தி - (தமக்குரிய) ஒழுக்கத்தில் நின்று, நீத்தார்-துறந்தவ
 ரது, பெருமை-மகிமைமைய, விழுப்பத்து-மேலான பல பொருள்க
 ளுள்ளும், வேண்டும்-(இதுவேமேலானதென்று) விரும்பும்.

உ.. துறத்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்

திறந்தாரை பெண்ணிக் கொண்டற்று.

(பரி-ரை.) எ-து.—இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை
 இவ்வளவென் றெண்ணாகுகறி அறியலுடன், அளவு படாமையான், இவ்
 வுலகத்துப் பிறக் திறந்தாரை யெண்ணி வித்துணையரென அறியலுற்றற்
 போலும், எ-று.

முடியா தென்பதாம். கொண்டா லென்னும் வினையெச்சங்கொண்டெ
 ளுத் திரிந்து நின்றது.

(தே-ப-ரை.) தறந்தார் - (உதங்கார மமகாரங்களை) வீட்டவ
து, பெருமை - மகிமையை, துணைக்கூறிய - (எண்ணிக்கையினால்
சால்லி) அறியப்புகுந்தார், (அளவுபடாமையால்) வையத்து -
புலகத்தில், இறந்தாரை - (பிறந்து) இறந்தவரை, எண்ணிக்
காண்டற்று-எண்ணி (இத்தனைபேர்களென்று) அறியப் புகுந்தாற்
பாலும்.

௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்றுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து.—பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டினது துன்பவின்பக்
கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து, அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துற
ந்ததைப் பூண்டாரது பெருமையே உலகின்க ணுயர்ந்தது, எ-று.

*“தெரி மாண்டமிழ் மும்மைத்தென்னம்பொருப்பன்” என்புழிப்போல
ருமை யென்பதின் டெண்ணின்க ணின்றது. பிரிநிலையேசாரம் விகாரத்
ற் றெக்கது. இதனால் திகிரியருட்டி உலகமுமுதாண்ட அரசர் முதலாயி

கீசு ௩.4ம் அதி. நீத்தார்பெருமை

ஊர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவைமூன்று பாட்டானும் நீத்தாரது பெரு
மையே எல்லாப் பெருமையினு மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—இருமை - (பிறப்புவிடென்னும்) இரண்டினது
வகை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, (அப்
பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஈண்டு-இப்பிரப்பில், அறம் - துறவறத்தை,
பூண்டார் - கொண்டவரது, பெருமை-மகிமையே, உலகு - உலகத்
தில், பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது.

ச. உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைத்துந் காப்பான்
வரனென்னுந் வைப்புக்கோர் வித்து.

(பரி-ரை) எ-து,--திண்மை யென்னுந் தோட்டியாற் பொறிகளாகிய யானையைத் தீனையும் தத்தம் புலன்களமேற் செல்லாமற்காப்பான் எல்லா நிலத்தினு மிக்கதென்று சொல்லப்பட்ட வீட்டுவக்திற் கோர்வித்தாம், எ-று.

இஃது ஏகதேசவுருவகம் திண்மை யீண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற் சென்று முனித்தலின் வித்தென்றா; சண்டுப பிறத்திறத்த வரும்கண் அல்லனென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—உரன் என்னும் தோட்டியான்-அறிவென்னும் அங்குசத்தால், ஓர் ஐந்தும்-(பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும், காப்பான் - (தந்தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமல்) காப்பவன், வரன் என்னும் வைப்புக்கு-(எல்லா நிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோகூத நிலத்துக்கு, ஓர் வித்து-ஒருவித்தாவான்.

நு. ஐந்தவித்தா னுற்ற லகல்விசம்பு ளார் கோமா
னிந்திரனே சாலுங்கரி.

(பரி-ரை) எ-து,—புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைத்தீனையும் அடக்கி னுணது வலிக்கு அகன்ற வானது துள்ளா ரிடைவருகிய இத்திரனே அமையுஞ் சான்று, எ-று.

ஐந்து மென்னு முற்றம்மையும் ஆற்றற்கென்னு நான்கனுருபுஞ் செய் புள்விகாரததாற் றுக்கன. தான் ஐந்துவியாது சாபமெய்திநின்று அவித்தானது ஆற்ற லுணர்த்தினுன் ஆதலின், இத்திரனே சாலுங்கரி யென்றார்.

(தே-ப-ரை)—ஐந்து அவித்தான்-(புலன்களிற் செல்லுகின்ற) ஐந்தாசைகளை யு மொழித்தவனது, ஆற்றல்-வல்லமைக்கு, அகல் விசம்பு உளார்-அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ளதேவர்க்கு, கோமான்-தலைவனாகிய, இத்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலும் கரி-போதுமான சாக்ஷியாம்.

க. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்

செயற்கரிய செய்க லாதார்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒத்த பிறப்பினராய் மக்களுட் செய்தற்கெனியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர், அவ்வெனியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்ய மாட்டாதார் சிறியர், எ-று.

செயற்கெனியவாவன மனம் வேண்டியவாரே அதனைப்பொறிவழிகளாற் புலன்களிற் செலுத்தலும் வெஃகுதலும் வெருளலு முதலாயின. செயற்கரியவாவன * இயமம் நியமம் முதலாய் எண்ணவகையோக வறுப்புக்கள். † நீரிற் பலதால் மூழ்கல் முதலாய் நாலிருவழக்கிற் ரூபதபக்க மென்பாரு மூளர். அவை நியமத்துள்ளேயடங்கலின், நீதகாரது பெருமைக் கேலாமை யறிக.

(தே-ப-ரை.)—பெரியர்-(ஒத்தபிறப்பினராகிய மனிதர்களிலே) பெரியோர், செயற்கு அரிய - செய்தற் கரியவைகளை, செய்வார்—; சிறியர்-சிறிபேரர், செயற்கு அரிய-அச்செய்தற் கரியவைகளை, செய்க லாதார் - செய்யமாட்டாதார்.

எ. சுவையொளி யூற்றொசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சுவையும் ஒளியும் உடும் ஓசையுங் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட கன்மாத்திரைகள் ஐந்தையு கூறுபாட்டையும் ஆராய்வான் அறிவின் கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன புகைகட்கு முகலாகிய அவைதாமைந்தும், அவற்றின்கட்டோன்றிய அப்புகைகளைந்தும், அவற்றின்கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கருமேந்திரியங்களைந்தும், ஆக விருபதுமாம். வகைதெரிவான் கட்டென வுடம்பொடு புணர்ச்சத்தனால் தெரிசின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற் கருவியாகிய மான் அகவகார மனங்களும், அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும்; தத்துவ மிருபத்தைத்தனைபுந் தெரிதலாவது மூலப்பகுதியொன்றிற் றேன்றிய தன்மையிற் பகுதியே யாவதல்லது விருதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன்றியமானும் அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத்திரைகளுமாகிய ஏழுந் தத்தமக்கு முத

* எண்ணவகையோகவறுப்புக்களும் இயமம் நியமம், ஆரணம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாஸீன, திரியானம், சமாதி என்பன.

‡ நீர் பலகாண மூழ்கல் முசலிப யெட்டும் “ஃ பலகான்மூழ்கி நிலத்தகை இத்தோது
 டையாச் சோர்ரடை பாழாகடரேப்பி—பூரடையா—காணகத்கொண்டி கடவுள் விருத்
 தோம்பல்—யானாத தயாகுட யழி” எனறாய வெணபாவானுணாக, வெணபாயாடி,
 ஞானகப்படலம், ௧௪.

௧௬-ம் அதி. நீத்தார் பெருமை

லாயதனை நோக்க விருதியாதலும், தக்கட்டோன்று வணவற்றை நோக்கப்
 பருதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்
 திரி யங்களும் கருமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தீங்கட்
 டோன்றுவன வின்மையின் விருதியேயாவதல்லது பருதியாகா வெனவும்,
 புருடன் தானென்றிற் றேனமையானுந் தக்கட்டோன்றுவன வின்மை
 யானும் இரண்டும் அல்லனெனாஞ் சாங்கிய நூறு னோதியவாற்றான்
 ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைத் து மல்லதுவகெனப் பிரிதொன் றில்லையென
 வுலகின துணமையறிதவின், அவனறிவின் கண்ணதாயிற்று. இவை நான்கு
 பாட்டானும் பெருமைக் கேது ஐத்தவித்தலும் போகப் பயிற்சியுந் தத்துவ
 வுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உலகு - உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஓசை
 நாற்றம்-சுவையும் ஒளியும் பரிசுமும் ஓசையும் நாற்றமும், என்ற-
 என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐத்தின்-பஞ்ச தன்மாத்திரைகளாகது, வகை-
 கறுபாட்டை, தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவ னறிவினிடத்தே.

அ - நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
 மறைமொழி காட்டி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிறைந்த மொழியினை யுடைய துறந்தூறு பெரு
 மையை நில யுலகத்தின்கண அவராணையாகச் சொல்லிய மக்தீ. வகளை கண்
 கூடாகக் காட்டும், எ-று.

நிறைமொழி யென்பது அருளிற் கூறினும் வெ - ண்டி கூறினும் அவ்வப்
 பயன்களைப் பயத்தேவிடு மொழி. காட்டுதல் பயனா னுணர் த்துதல்.

(தே-ப-ரை.)—நிறைமொழி-(பயன்) நிறைந்த சொல்லையுடைய, மந்தர்-முனிவரது, பெருமை-மகிமையை. நிலத்து-பூலோகத்தில், மறைமொழி-(அவராணையாகச்சொல்லிய) மந்தரங்களே, காட்டிவிடும்-(பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும்.

கூ. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது

‡ இவற்றைக் கயிலருடைய சாங்கியதலில் வருகின்ற கள், கக-ஆம் முதலிரண்டினானறிக. “மக்கவொட்டுனாமாயை” எனனூர் நிருயாயொழியுள் (டு-எ-டு) “பொங்கைம்புலனும் பொறியைதும் கருமேலிரிய மைம்புகம், இவ்வெ லுயிரேயு பிரகுடு மாளுக்கார மண்களே” எனவரும் அழகன இவகு அறியத்தக்கன.

* “நிறைமொழி மாரதராணியிற் கிளந்த, மறைமொழிநானே மநிரமென்ப” என்ருர் தொல்காப்பியனார். (செய்யுளியல்—கஎக)

அதி. அறன்வலியறுத்தல் கள்

(பரி-ரை) எ-து,—தரவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய சத்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின் கண்கின்ற முனிவரது வெகுளி தானுள்ள அளவு கணமேயாயினும் வெகுளப்பட்டாராத் தடுத்தலரிது, எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவாகஞ் செய்தார். குணம் சாதி யொருமை. அனாதியாய் வருகின்றவா நபற்றி ஒருவாழி வெகுளி தோன்றிய பொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலிற் கணமேயு மென்றும், நிறைமொழிமாத்தராகலிற காத்த லரிதென்றும் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குணம் என்னும் குன்ற-(தரவு மெய்யறிவு ஆசையில்லாமை முதலான) நற் குணங்களாகிய மலையின் மேல், ஏறி நின்றார்-ஏறிநின்ற முனிவரது, வெகுளி-கோபமானது, கணமேயும்-(தானுள்ள அளவு) கணப்பொழுதே ஆயினும், காத்தல்-(கோபிக்கப்பட்டவராலே) தடுத்தல், அரிது-அரிதாம்

கப அந்தணரென்போ ரதயோர்மற் றெவவுயிரக்குஞ்

செந்தண்மை பூண்டொழுந லான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா வுயிர்களை மேலுஞ் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான, அந்தணரென்று சொல்லப்படுவாரா துறவறத்தினின் றார், எ-உ.

பூணுதல் விரதமாகக் கோடல் அண்ண ரென்ப நழுவிய தட்பக்கையுடை யாரென ஏதும் பெயராகலின். அஃகம்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லா தென்பது கருத்து. உவ்வா ரூண்புடைப ராயினும் உயிர்களைமாட்டருளு டைய ரென்ப திறஞர் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) —எவ்வுயிர்த் தும்-எல்லா யுயிர்களின்மேலும்,செந் தண்மை-செவ்வியான அருளை, பூண்டு-விரதமாகக் கொண்டு, ஒழு கலான்-கடக்கையினால், அந்தணரென்போர்-அந்தணரென்று சொல் லப்படுவோர், அறவோர்- துறவறத்தினின்றவார்.

ச-ம் அநி. அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரான் ஁ணாத்தப்பட்ட அம் மூன்றணுள் ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் போலாது, அறன் இம்மை மறமை வீடென்னு மூன்ற னையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைசு ஁பை ரு கூறதல். அதிகார முறைமையும் இதனானேவிளங்கும். “செப்புடை மரபின்பொருளு மின்பமு டிறத்து வழிப்பேடச் தோற்றம்போல” + என்றார் பிரரும்.

1 புறநானூறு, 86.

3

ச-ம் அநி. அறன்வலியுறுத்தல்

க. சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீது மறத்தினூடல்

காக்க மெவனே வுயிர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—வீடுபேற்றையுந்தரும்; துறக்க முதலிய செல்வத்தை யுந்தரும்; ஆதலான, உயிர்கட் கறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது, எ-று.

எல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறத்தமையின் வீடு † சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக் கத்தருவதனை ஆக்கமென்றார்; ஆக்கம்-மேன்மேலுபார்தல். ஈண்டியிரென்றது மக்களையிரை. சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துகருகரிய ததுவோயாகலின் இதனால் அறத்தின் மிக்க வறுதி யில்லை யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சிறப்பு - மோகூத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும், செல்வமும்-(சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக் கும்; (ஆதலால்) உயிர்த்து-(பனிதர்) உயிர்த்து, அறத்தின் ஊங்கு- தரும்த்தின்மேற்பட்ட, ஆக்கம்-பெருக்கத்தைத் தருவது, எவனும் வரது

உ. அறத்தினூஉங் காக்கமு யில்லை யதனை
மறத்தலி னாங்கில்லை கேடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக் கறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட வாக்கமு யில்லை; அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை, எ-று.

அறத்தினூஉங் காக்கமு யில்லையென மேற்சொல்லிய வதனையே அற வறித்தார். அதனால் கேடுவருதல் கூறுதற் பயனாகி, இதனால் துசெய்யாத வழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) — (ஒரு ானாக் து) அறத்தின் ஊங்கு - தருவது (செய்தலின்) மேற்பட்ட. ஆக்கமும-பெருக்கத்தைத் தருவதும், இல்லை-இலது; அதனை-அத்தருமத்தை, மறக்கலின் ஊங்கு (மயக் கத்தால்) மறந்து விடுதலினரேர்ப்பட்ட, கேடு-கேட்டடைத்தருவதும், இல்லை-இலது.

ஈ. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தத்தமக்கியலுந் திறத்தான் அறமாகிய எல்லாநையை யொழியாதே அஃதெய்து மிடத்தானெல்லாஞ் செய்க, எ-று.

“மெய்பென னுஞ் செம்பொருள்” எனபுழியும் (குறள்-கடுஅ) கீட்டினைச் செய்து
 ‘சுந்தரர், இயயாமே, “சொந்த பயிற்றல்” எனக் தொல்காப்பியத்தும் (சுப்பியல் - 10)
 “சிரேயஸ்” என உபநிடதத்தும் (கடவு, அச - 5, வல்லி - 2, மல் - 5, உ) கூறப்பட்ட
 னுமனான்க,

அதி. அறன்வலியுறுத்தல் கீழி

இயனச் சிறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற் தேற்பவும், தறவறம்
 யர்க்கை நிலைக்கேற்பவஞ் செய்தல். ஈவாமை யிடைவிடாமை. எய்து மிட
 மாவன மனம் வாக்குக் காய மென்பன. அவற்றற்செய்யும் அறம்களாவன
 முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமென இவை. இதனான்
 அறஞ் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — ஒல்லும் வகையான் - (கமக்குத் தமக்குக்) கூடுதீ
 வகையால், அறவினை-தருமமாகிய நல்வினையை, ஒவாதே-இடை
 விடாமல், செல்லும் வாய் எல்லாம் - (அது) செல்லுமிடங்கனிஞ்செல்
 லாம், செயல்-செய்யக்கடவர்

ச மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
 னுதல நீர பிற

(பரி-ரை) -து, — அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட்
 குற்றமுடையன் அல்லனாக; அவவளவே அறனாவது; அத்தொழிந்த சொல்
 லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆவ வார ாமைய, எ-று.

குற்றம் சீயனசெய்தல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றன ஆகவின்
 ஆகுலர வெனரா. மனத்தி மாசுடையனாவழி அதன் லயவாகிய மொழி
 மெய்களாற் செயவன பயனில வெனபயும கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) மனத்துக் கண் - (அப்படி அறஞ் செய்பவன்
 தனது) நெஞ்சினிடத்து, மாசு இலன ஆதில-குற்றமில்லாதவனாகக்
 கடவன்; அறன்-தருமமாவது, அனைத்து-அவவளவே; பிற-அது
 ஒழிந்தசொல்லும் வேடமும், ஆதலநீர - (அறமெனப்படுவனவல்ல)
 ஆரணர் குணத்தை யுடையனவாம்.

தி. அழுக்காறவா வெகுளி யின்னாசொன் னான்கு
 மீழுக்கா வியன்ற தறம்

(பரி-ரை.) எ-து,—பிற ராக்தம் பொருமையும், புலன்சண்மேற்செல்
 னின்ற அவாவும், அவையேதவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகுளியும், அதுபற்றி
 வருங்கடுஞ் சொல்லுமாகிய இந் நான்கினையுங்கடிந் திடையறது கடந்த தற
 மாவது, எ-று.

இதனால் இவற்றோடு விரலியியன்ற தறமெனப் படாதென்பதடைத்
 தோள்க. இவை இரண்டு பாட்டானும் அநததின தியல்பு கூறப்பட்டது.

(தொ-ப-ரை.) — அழுக்காறு - (பிறருயர்ச்சி) பொருமையும்,
 அவா-(ஐம்புல) ஆசையும், வெகுளி-(அவை காரணமாகப் பிறர்

உ.௦ ச-ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல்

மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன்னாச்சொல்- (அதுபற்றிவருகிற)
 கடுஞ்சொல்லும், இ நான்கும் - ஆசியவிற்கான்கினையும், இழுக்கா-
 கடிந்த, இயன்றது-(குழிவில்லாமல்) கடந்தது. அறம்-அறமாவது

* அன்றறிவா ரென்னா தறஞ்செய்த மற்றது
 பொன்றுங்காந் தொன்றா துணை

(பரி-ரை.) எ-து,—பாம இதுபொழு கினையமாகலின் இறகரு ஞான்று
 செய்துமெனக் கருதாது அறத்தனை நாடோறஞ செய்க; அவ்வாறுசெய்த
 அறம் இவ்வுடம்பினின்ற முயிர்போங் காலக நகற கழிவில்லாத துணை
 யாம், எ-று.

மறநென்ப தசைவே. பொன்றாத துணையென்றா, செய்த வுடம்பழி
 யவு முயிரோ டொன்றி யேனை யுடம்பினுஞ் சேறவின இதனால் இவ்வியல்
 பிற்றாகிய அநதகினை நிலையாத யாககை நிலையனபொழுதே செய்கவென்பது
 கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—சார் இப்போது இளமைப்பருவ முடையோம் ஆகியின்) அன்று - இடம்குறையில், அறிவார என்னுது - செய்வோமென்று நினையாமல், அறம்-தருமத்தை செய்க - (திணர் தோறும்) செய்யக்கடவா; அது-அப்படி செயப்பட்ட தருமமானது, பொன்றுங்கால - உடையினின்று முடிபோங்காலத்து, பொன்றுத்தனை-(அவயுயிர்து) அறிபாத துணையாம்

எ அறத்தாறிதுவெனவேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானேரிந்தானிடை

(பரி-ரை) -து - அறத்தின் பயிற்றெனையாம் ஆகம அளவையான் உணாததல வேண்டா; சிவிகையைக் காவுவாய்ந்து கொடுத்துவானிடைக்காட்சியளவை தன்னுணையுணரப்படும, எ-று.

பயினை ஆறென்றா, பின்னமாகலின். எனவெனனும் எசகத்தார் கொல்லாசிய ஆகம அளவையும், பொறுத்தானே தேநானிட யென்றதன்ற காட்சி அளவையுபெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இது பொன்றாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அறத்து ஆறு - தநாரத்தின்பயன், இதுவென-இதுவென்று, (ஆகம வளவையால் அறிவிகை) வேண்டா-வேண்டிய திலகை; சிவிகை - தண்டிக்கையை, பொறுத்தானே-சுமப்பவானே, உணர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சி யளவையினாலேயே அறியப்படும.)

ச-ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல் உக

அ. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றற்றி னல்தொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குந் கல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யாது கழியு நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், அசெயல் அவன் யாக்கையோடு கடனான் வரும் வழியை வாராம லடைக்குந் கல்லாம், எ-று.

நவகைக் குறறத்தான் வரும் இருவகை வினையு முள்ள துணையும் உயிர் யாக்கையோடும்கூடின் தல்வினையள திருவகைப் பயினை நுகருமாகலான், அநாண் முழுவதும் வாழ்தா எனப்பட்டது. நறகைகள் வீழ்தாவன:

அவிச்சை, அகங்காரம் அவா. விதைவு, வெறுப்பென்பன. இவற்றை வடநூலார் பஞ்சகதிலே மென்பா. வினையாண்டாவண நலவினை, தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பந, துன்பமென்பன. இதனால் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — ஒரு நான் —, வீழ்நான் - (செய்யாமற்) கழிபுநான், படாமை - உண்டாயாமல், நன்று-தருமத்தை, ஆற்றின்-செய்வானையின். அஃது-அசையாதையானது, வாழ்நான் — (அவன் சீரத்தோடுகூடி) வாழுகானது, வழி-(வரும) வழியை, அடைக்கும் கல்-(வராமல்) அடைக்குங்கூலாம்.

க. அறத்தான் வருவதே பின்பமற் றெல்லாம்

புறத்த புகழ் மில

(111-ரை) எ-து, — இல்லறத்தோடு பொருநரி வருவதே இன்பமாவது; அதனோடு பொருநாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினும் துன்பத்தினிடத்த; உதுவோன்றிப் புகழு முடைய வல்ல, எ-று.

ஆறொருபாண டெனியு சிகண வந்து. + “துவருகையா னோருகையா” என் புழிபடுபால, இன்பம காமக்காரசி. அ தாவது காமத்திப் பூவின் முததகட் சொல்லுவது. இன்பத்திப் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான் வரும பீரணில விழைவுமுடையின அகணத்தன் இன்பமாய்த் தோன்றும் ஆயினும் பன் துன்பமாய வினாதலின் புறத்த வென்றார். அதத்தோடு வாராதனபுகழும் இவ் எனவே, வருவது புகழுமுடைகது என்பது பெற்றும். இதனால் அடஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துனர் என்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — அறத்தான் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி, வருவதே-வருமின்பமே, இன்பம்-இன்பமாகும்; மற்று எல்லாம் - அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் (இன்பமாயினும்), புறத்த-

புறத்து, 22.

தூய்மையைச் சேர்வனவாம்; (அதவும்ல்லாமல்) புகழும்-புகழை
யும், இல-உடையனவல்ல

க௦. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்

குயற்பால தோரும் பழி

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குச் செயதற் பான்மையது நல்வினையே
ஒழிதற் பான்மையது தீவினையே, எ-து.

ஒருமென்பன இரண்டும் அசை தேறதேகாரம் பின்னாகக் கூட்டப்பட்ட
டது. பழிக்கப் படுவதனைப் பழியென்றா. இஃகளுந் செய்வதும் ஒழிவதும்
நியமிக்கப்பட்டன.

(தே-ப-ரை) —ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செயல்பாலது-செய்த
லாகிய தன்மையையுடையது, அறனை-நலவினையே, உயல்பாலது-
ஒழிதலாகிய தன்மையையுடையது, பழி (எ) - தீவினையே

இ ல் ல ற னி ய ல்

நீ-ம் அக்காம இல்லாழ்க்கை

அஃதாவது இல்லாளோடுகூடி வாழ்கவின்னது சொப்பு. இன்னிலை அறஞ்
செய்தற்குரிய இருவகை நிலையுள்ள முதலாதலின, இ தறன்வல் புறத்தலின்
பின் வைக்கப்பட்டது

க இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு

நல்லாற்றி னின்ற துணை,

(பரி-ரை) எ-து,—இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்
படுவான் அற விபலினையுடைய ஏனை மூவர்க்கும் அவர்செல்லும் நல்
வொழுக்கநெறிகளை னிலைபெற்ற துணையாம், எ-து.

இவ்வென்ப தாகுபெயர் என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினை
முதல்போலக் கூறப்பட்டது. ஏனைய மூவராவாரா, ஆசாரியனிடத்தி னின்
நேரத்தும் விருதற காததலுமாகிய பிரமசரிய ஒழுக்கத்தானும், இல்லவீட்டுத்
தீயொடு வனத்தின்கட்சென்று மனையான் வழிபடத் தவஞ் செய்யும் ஒழுக்கத்
தானும், முற்றத் துறநாயோக வொழுக்கத்தானும் என இவர். இவருள்

முன்ன யிருவரையும் பிரம்மத மேற்கொண்டு கூறினார். இவ ரிவ்வொழுக்க
 நெறிகளை முடியச் செலுமளவும் அச்செலவிரகுப் பரிசேய் குளிர்முதலிய
 வற்றான் இடையூறவராமல் உண்டியும் மருக்தம உறைபுளு முதலிய உதவி
 அங்கவ நெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்ததலான், நல்லாற்றினின்ற துணை
 யியன்றார்.

இ-ம் அடி. இவ்வாழ்க்கை

உரு

(தே-ப-ரை)—இவ்வாழ்வான் என்பான் இவ்வறத்தோடுகூடி
 வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்பு உடைய-(தூறவறத்)
 தன்மைபயுடைய, மூவர்க்கும்-(மற்றை) மூவர்க்கும், நல்லூற்றில்-
 (அவரது) நல் (ஒழுக்க) வழிகளில், நின்ற-சிலைபெற்ற-துணை-துணை
 யாவான்

2 இறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
 மில்வாழ்வா நென்பான் றுணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—களைக ணுவரால் துறக்கப் பட்டார்க்கும் நல்கூர்
 தார்க்கும் ஒருவருயின்றித் கன்பால்வந் திரந்தார்க்கும் இவ்வாழ்வானென்று
 சொல்லப்படுவான் துணை, எ-து.

துறந்தார்க்குப் பாவம் ஒடிய அவா களைகளுயின்று வேண்டுவன
 செய்தலானும், துவ்வாதவாக குணவுமுதலிய கொடுதலானும், இறந்தார்
 க்கு நீர்க்கடண்முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட் செலுத்தலானும் துணையென்
 றார். இவையிணையாட்டானும் இன்னிலை யெல்லா பகாரத்திற்கும் உரித்
 தாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—துறந்தார்க்கும் - (ஆதார மானவராலே) விடப்
 பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-வறுமைப்பட்டவர்க்கும், இறந்
 தார்க்கும் - (ஒருவ ருயில்வாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும். இவ்வாழ்
 வான் என்பான்-இவ்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவானே, துணை-
 துணையாவன்.

௩. தென்புலத்தார் தெய்வம் வீருந்தொக்க ருனென்றான்
கைம்புலத்தா ரோம்ப நிலை

(பரி-ரை.) எ-து,—பிதிரர் கேவர் வீருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அரநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-து.

பிதிரராவார் படைப்புக் காலத் தயானற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட் சாதி, அவர்க்கிடச் தென்றிசை யாகலின் தென்புலத்தா ரென்றார். தெய்வ மென்பது சாதி யொருமை. வீருந்தென்பது புதுமை. அஃதீண்டாருபெய ராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்ற ற. அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண் ணையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதீண்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக் கல்-சுற்றம். எல்லா அறங்களும் தானுளராய் நின்று செய்யவேண்டதலின் தானுளராய் போம்பலும் அறனாயிற்று. என்ற என்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு ஐவகையும் அறஞ்செய்தற் கிடனாகலின் ஐம்புலமென்றார். அஃது

உச
இடம் அதி. இவ்வாழ்க்கை

ஐக்கிறைப்பொருள் ஆறி லொன்றாயிற்று இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டிதலான் என்ப தறிச.

(தேப-ரை)—தென்புலத்தார்-பிதிரருட், தெய்வம்-நீதவரும், வீருந்து-அதிதியரும், ஒக்கல்-சுற்றத்தாரும், தான்-தானும், என்ற-என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்துஞ் செயப்படுகின்ற, ஆறு-(அற) வழியை, ஒம்பல்-வழுவாமற்செய்தல். கலை - (இவ்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடைய அறமாம்

ச. பழிபஞ்சிப டாத்தா றுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ் லெஞ்ஞன்று மில

(பரி-ரை.) எ-து —பொருள் செயபுகார பாகதிறற் கஞ்சிபட்டி, அப் பொருளை இயல்புடைய மூவா முகலாயினாகும் தென்புலத்தா முதவிய நால்வாக்கும் புகுததுத் தானுண்டலை ஒருவ னில்வாழ்க்கை றுடைத்தாயின்,

அவன்வழி யுலகத தெஞ்ஞான்றம் பிறரவு அல்லது இறகரவில்லை, எ-று.

பாவத்தான வாக பிறன்பொருளைப் பகுத்துணர்ன, அறம் பொருளுடையார் மேலும், பாவ உன்மேலுமாயினது வ, அபஞ்சம ஆகவின் பழியஞ்சி யென்றா வாழ்வான துடைமை வாழ்க்கைமே லேற்றப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—(பொருள் சம்யாகித நமபோது) பழி - பாவத்துக்கு, அஞ்சி-பயப்படடு (சம்யாகிதத்து), பாக்து - (அபபொருளை முன்சொல்லப்பட படநின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு, காண் - (தான், உண்ணுதலை, வாழ்க்கை - ஒரு நவனது) இவ்வாறு கைகயானது, உடைத்து ஆயின்-உடையதானால், வழி-(அவனது) சந்ததியானது, எஞ்சல்-குறைதல், எஞ்ஞான்றம்-அந்நாளா, இல்-இல்லை

௫ அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில் வாழ்க்கை பண்பும் பயனு மது

(பரி-ரை) எ-று,—ஒருவன் இவ்வாழ்க்கை கண்டுணைவிமேற் ற்செய்யத்தரும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துடை லாகிய அறத்தினையும் உடைத்தாயின், அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம், எ-று.

நீர னிறை இவ்வாட்கும் உணவாரும் நெஞ்சொன ருகாதவழி இல்லறம் கடைபோகாமையின அன்புடைமை பண்பாயிற்று. அறனுடைமை பயனுயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலையி னின்றான அரஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இவ்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கை யானது, அன்பும் (தன்மனவாளிடத்துச் செய்யத்தரும்) அன்பினையும்,

௫-ம் அதிக இவ்வாழ்க்கை

யும், அறனும்-(பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின் - உடையதானால், அது - அவ்வுடைமையானது, (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு), பண்பும்-குணமும், பயனும்-பிரயோசனமும் ஆம்

க. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒப்ப் பெறுவ தெவன்

(பரி-ரை.) எ-து, ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையை அறத்தின்வழியே செலுத்
துவனாயின், அவன் அதற்குப் புறமாகிய தெரியாதபோய்ப் பெறும்பயன்
யாது, எ-து.

அறத்தாரென்பது பழி அஞ்சிப் பகுத்துண்டலும் அன்புடைமையு மென
மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லை விட்டுவனததுசு செல்லுநிலை. அந்
நிலையின் இது பயனுடைக தென்பா, போயப் பெறுவ தெவனென்றார்.

(தே-ப-ரை) — (ஒருவன்) இல் வாழ்க்கை-இல் வாழ்க்கையை,
அறத்து ஆற்றின - தருமத்தின் வழியில், ஆற்றின் - செலுத்துவானா
யின், புறத்து ஆற்றில் - (அவன் அகற்குப்) புறமாகிய வழியிலே,
போய்-சென்று, பெறுவது-பெறும்பயன், எவன்-யாது.

எ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு னெல்லாக் தலை

(பரி-ரை.) எ-து, -இவ்வாழ்க்கைக்க ளின்றி அதற்குரிய இயல்போடு
கூடிவழிப்பவ னென்று சொல்லப் படுவான புலன்கீரவிட முயல்வா ரெல்லா
ளானு மிக்கவன் எ-து.

முற்றத் துறத்தவா விட்டமையின், முயல்வா டென்றது மூன்றநிலையி
ளின்றொரை; அநிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லா ருள்ளுமெனவும் முய
லாதுவைத்துப் பயனெய்துகலின் தலையெனவுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை) — இல் வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலே நின்று,
இயல்பினுன் - (அதற்குரிய) இயல்போடுகூடி, வாழ்பவன் என்பான்-
வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான். முயல்வாருள் எல்லாம் - (ஐம்
புலன்களைவிட) முயற்சிசெய்வா ரெல்லாருள்ளும், தலை - மேற்பட்
டவனாவான்.

அ. ஆற்றினொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
கோற்பாரி னென்மையுடைத்து.

உரை

இ-ம் அதி. இவ்வாழ்க்கை

(பரி-ரை.) எ-து,—தவஞ் செய்வாராயுந் தத்தனெறியின்கண் ஒழுக்கப் பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற் தவறாத இவ்வாழ்க்கை அத்தவஞ்செய்வார் நிலையிலும் பொறையுடைத்து, எ-று.

பரி முகலிய இடையூறு நீக்கலின் ஆற்றினொழுக்கி யென்றார். கோற்பா ரென்பதாருபெயர். கோற்பார் நிலைக்கு அவர் தம்மைபுற்ற கோயல்வது இவ்வாழ்வார் நிலைபோற் பிறராயுற்ற கோயும் பொறுத்தல் இன்மையின் கோற் பாரி னோன்மை யுடைத்தென்றார்.

(தெ-ப-ரை) — (கவஞ் செய்வோரையுந்) ஆற்றின் - (தமது) வழியில், ஒழுக்கி-நடத்தி, அறன் - (தானுந்தன்) அறத்தினின்றும், இழுக்கா-தவறாத, இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது, கோற் பாரின் - அத்தவஞ் செய்வாரது நிலையினும், நோன்மை - பொறு மையை, உடைத்த-உடையதாம்

கூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யும்தும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—இருவகை யறகதிலும் தூக்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தில்வாழ்க்கையே; ஏனைச் துறவறமோ எனின் அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப் படுவதில்லையாயின் அவ் வில்வாழ்க்கையோ டொருதன்மைததாக நன்று, எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண வந்தது. இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாக லின், அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன் பழிப்ப தென்றது கூடா வொழுக்கத்தை. துறவறம மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமை யுடைத்தாய வழியே. அவற்றை ஒறுக்கவே டாது ஐம்புல இன்பகை ளார்குதுய்க்கு மேன்மை யுடைய இவ்வாழ்க்கை யோடு அறமென வொருநடுண்ணப் படுவதென்றவா ருயிற்று. இஃ காண்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைதென இதன் சிறப்புக் பட்டது.

(தே-ப-ரை) — (இருவகை யறங்களுள்) அறன் எனப்பட்டது (நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, இவ்வாழ்க்கையே—(மற்றைத் தறவறமோவென்றால்) அஃதும் - அதுவும், பிறன்பழிப்பது - பிறனாற் பழிக்கப்படுவதை, இல் ஆபின் - உடைத்தாகாம லிருந்தால், நன்று-(அவ் வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மையதாக) நன்றும்.

க0 வையத்துள் வாழ்வாங்கு வ ிஷன் வாணுறைபுள்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்,

கூ-ம் அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம் ௨௭

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்லைத்தோடு கூடிவாழு மியல்பினால் வையத்தின் கண் வாழ்பவன் வையத்தானே எனினும் வானின்கண் உறையும் தேவரு னொருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும், எ-று.

பின்தேவனாய் அவ்வறப்பய னுகர்த லொரு தலையாகவின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்றார். இதனான் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதனையிறதிக் கூறப.

(தே-ப-ரை.)—வாழ்வு ஆங்கு-இல்லைத்தோடு கூடிவாழுமியல் பினால், வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன்—(மண்ணுலகத்தானேயாயினும்), வான் உரையும்-விண்ணுலகத்திலிருக்கின்ற, தெய்வத்துள்-தேவருள், வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

கூ-ம். அதிகாரம்—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இவ்வளவு நன்மை அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை

(பரி-ரை) எ - து,—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளை

புடையனாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை
புடையான் அதற்குத் துணை, எ-ம்.

நற்குணவகனாவன — துறந்தார்ப்பேணும், விருந்தயர்தலும், வறியார்
மாட்டருளுடைமையு முதலாயின. நற்செய்வகனாவன:—வாழ்க்கைக்கு
வேண்டும் பொருள்களறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிதரெழில் வன்மையும்,
ஒப்புரவு செய்தலு முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது—முத
லையறித் ததற்கியைய வழித்தல். இதனான் இவ்விரண்டு நன்மையுஞ் சிறந்தன
வென்பது கூறப்பட்டது.

(நே-ப-ரை.)—மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க, மரண்பு
டையள் ஆகி - நற்குண நற்செய்வகனை புடையவளாகி, தன்கொ
ண்டான் - தன்னைக்கொண்டவனது, வளம் தக்காள் வாழ்க்கை-வா
ழ்க்குத் தகுந்த வாழ்க்கையை புடையவள், துணை-(அவ்வில்லாத்
துக்குத்) துணையாவாள்.

உ. மனைமாட்சி யில்ல பெரு னிலலாயின் வாழ்க்கை
பெனைமாட்சித் துமுது மில்.

உஅ : கூ-ம் அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம்

(பரி ரை.) எ-து,—மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்வகன் ஒரு
வன் இல்லாளிடத்திலையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணை
மாட்சிமைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று, எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின்.

(நே-ப-ரை.)—மனைமாட்சி- இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண
நற்செய்வகன், இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்து, இல்
ஆயின்-இல்லை ஆயின், வாழ்க்கை-அ பவிலவாழ்க்கையானது, எனை
மாட்சித்து ஆயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வளவு பொருமையை
உடையதாயினும், இல் - அபபெருமையை உடையதன்று

௩ இல்லதெ னில்ல பண் மாண்பாலு உள்ளதெ

னில்லவண் மாணக் கடை

(பரி-ரை) எ-து, — ஒருவனுக்கு கில்லான் நற்குண நற்செய்கைகள் ஆயின்கால் இல்லாதது யாது? அவன் அனை வல்லாககால் உள்ளது யாது? — ஏ.

மாணபெனக் குணத்தினபெயர் குண்பின்மே னின்றது. இவையிரண்டு பாட்டாலும் இல்லாபுகைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே பிறவல்ல என்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — (ஒருவனுக்கு) இல்லான் - மனையாள், மாண்பு ஆனால் - நற்குண நற்செய்கை யுள்ளவளாயிருந்தால், இல்லது-இல்லாத பொருள். என்-யாது? இல்லான் - அம்மனையாள், மாணக் கடை - அப்படிப்பட்டவளாகாதிருந்தால். உள்ளது - உள்ளபொருள், என் - யாது?

ச பெண்ணிற பெருந்தகையா யுள கற்பெயர் னுள்
திண்மை யுண் டாசப பெறின்.

(பரி-ரை) எ-து, — ஒருவனுடைய பொருள்களுள் இல்லாளின் மேம்பட்ட பொருள்கள் யாவையுள்? அவ்ணமாட்சிக் கற்பெனஹ கலங்கா நிலைமையுண்டாகப் பெறின், எ-ற.

கற்புடையாள்போல அந்முதலிட மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்பையின் யாவனவென்றார் இதனாற் கற்புகலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — கற்பு என்னும் திண்மை-கற்பென்னும் கலங்கா நிலைமை, உண்டு ஆக பெறின் - உண்டாயிருக்கப்பெற்றால், பெண்ணின்-மனையாளினும், பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள், யாவை, உள - இருக்கின்றன

சும் அதி. வாழ்க்கைத்துணை நலம் உக்

தி. * தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மமை.

(பரி-ரை) எ-து,—பீர்தெய்வக் தொழாது தன் தெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்ற துயிலெழுநான் பெய்யென்றுசொல்ல மறை பெய்யும், எ-று.

தெய்வக் தொழுதற்கு மணந்தெளிவு துயிலெழுந் காலத்தாகலின், தொழுதெழுநாளென்றா. தொழாநின் றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவவசெய்யு மென்பதாம். இதனாற கற்புடையவனது ஆற்றல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ணா.)—தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை, தொழாள் - வணங்காளாகி, கொழுநன்-(தன்தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது வணங்காநின்று, எழுவான் - (சித்திரைவிட்டு) எழுந்திருப்பவன், பெய் என-பெய்யென்றுரொலை, மறை-மூழையானது, பெய்யும்.

க. தற்காத்துத் தறகொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காததுச சோரிலாள் பெண்.

(பரி-ரை) எ-து,—கற்பினின்றும் வருவாமற் தன்னைக்காத்து, தன்னைக் கொண்டவனையும் உண்டிமுதலாவற்றாற பேணி, இருவர்மாட்டு நன்மையமைத்தபுகழ் நிகாமற காத்து, மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுடையபிடியுடையாளே பெண்ணாவாள், எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழ்நா கற்பாற் தன்னைப்புகழ்வது. சோர்வு மறவீ. இதனாற நற்புகழ்த் திறப்பு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ணா) தன்காத்து - (கற்பினின்றும் வருவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றித்தொண்டு, தன்கொண்டான்பேணி - தன்னைக் கொண்டவனையும், (உண்டிமுதலானவற்றால்) உபசரித்து, தகைசான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மைஉமைந்த, சொற்காத்து - புகழை (நீங்காமற்) காப்பாற்றி, சோர்விலாள் - (முன்சொல்லப்பட்ட) நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (மறவீ) இல்லாதவளே, பெண்-பெண்ணாவாள்.

* "தெய்வாடொழாந சொரூத்தொழுதெழுவாள், பெய்யணப் பெய்யும் பெருமறை யென்றவப், பொயயில் புலவா சொருஞா தேருய" என இக்குள் சேய்தலைச் சாத்தொ ளில் எடுத்துப் புழப்பட்டுது. (பனிபேசல்-22 நறை சொ சாடை, 105-ச-அடிசன்)

கூ.0 கூடம் அநி. வாழ்க்கைத்துணை நலம்

எ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(பரி-ரை.) எ-து, மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங் காவலென்ன பயனைசெய்யும்? அவர் தமது நிறையாற் காக்குங் காவலே தலையாயகாவல்,, எ-து.

சிறை—மதிலும் வாயில் காவலு மூதலாயின. நிறை—கொஞ்சைக் கற்பு நெறியில் நிறுத்தல். காவல் இரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி யேனைச் சிறைக்காவலாற் பயனில்லை யென்பார், நிறைக்காக்குங் காப்பேதலை யென் றார். ஏகாரம் பிரிவினைக்கண வந்தது. இதனாற் நற்காத்தற்சிரப்புக் கூறப்பட்ட டது.

(தே-ப-ரை) —மகளிர் பெண்களை, சிறை - காவலினாலே, காக் கும்-(தலைவர்) காக்கும், காப்பு-காவலானது, எவன்செய்யும்-என்ன பிரயோசனத்தைச்செய்யும், நிறை-கற்பென்னும் குணத்தினால், காக் கும்-(அப்பெண்கள்) காக்கும், காப்பே-காவலே. தலை - முதன்மை யான காவல்.

அ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிற் பெருஞ்சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழு மூலகு.

(பரி-ரை.)-எ-து,—பெண்டி தம்மை செய்தியகணவனை வழிபடுதல் பெ றுவராயின, புத்தேளிர் வாழும் உலகின்கண் அவராற் பெருஞ் சிரப்பினைப் பெறுவா. எ-து.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் நற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பெண்டிர் - மணியர், பெற்றான் - (தம்மை) கொண்டகணவனை, பெறின்-(பூசித்தல்) பெறுவராயின், புத்தினிர்-தேவர், வாழும் - வாழ்த்தற்கிடமாய், உலகு - உலகத்தில், பெருஞ்சிறப்பு-(அவரால் செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பின, பெறுவர்—.

கூ. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
 னேறுபோற் பீடு நடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழை விரும்பிய இல்லானை யில்லாதார்க் கில்லை, தம்மை யிகழ்த்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிவகவேறுபோ னடக்கும் பெருமிதநடை, எ-து.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றெக்கது. பெருமிதமுடையானாகுச சிவகவேறு நடையா னுமமமாகலின், ஏறுபோவென்றார் இதனும் தகைசான்ற சொற்காவாழிப் படுவரும்றங் கூறப்பட்டது.

எ-ம் அதி. புதல்வரைப்பெறுதல் நக

(தே-ப-ரை.)—புகழ்-கீர்த்தியை, பரிர்க-விரும்பிய, இல்-மனை யானை, இலோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன்-(தம்மை) யிகழ்த்துபேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல்-ஆண்சிங்கம் போலும், பீடு நடை-பெருமிதநடை, இல்லை-இலது.

க௦. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றது
 னன்கல னன்மக்கட் பேறு

(பரி-ரை.) எ-து,—ருவார்க்கு நன்மையென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையானது நற்குண நற்செய்கைகளை; அவை தமக்கு எல்ல அணிகலமென்று சொல்லுவர் எல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை, எ-து.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சினின்றது. மற்று-அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக் காவதோர் அண்மலகூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றவாய் செய்யப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மனை-மனை யானது, மாட்சி - நற்குண நற்செய்கைகளை, மங்கலம்-(ஒருவனுக்கு) சன்மை (ஆம்), என்ப-என்று சொல்லுவார்; நல்மக்கள் பெறு-நல்லபுதல்வரைப் பெறுதலை, அதன்-அவற்றிற்கு; நல் கலன்-நல்ல ஆபரணம், (என்ப)-என்று சொல்லுவார்.

எ-ம் அதிகாரம்—புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும், * இயல்பாக இறக்கப்படுவக் கடன்மூன்றனுள் முனிவர் கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானும் அல்லது இறக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப்பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

க. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல பிற

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப்பெறுதல் அல்லது பிறபேறுகளை யாமறிப்பதில்லை, எ-து.

* இருபிறப்பாளரெனினும் தவிசரெனினும் ஓசுகும். இருபிறப்பாளர் மூவரென்றது யாவனத்திற்கு முன்னொரு பிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையாராயினர்ந்தனர், அசர், யவிக ரென்னும் முதன்முன்று வருணத்தாரை,

கூஉ. எ-ம் அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அத்தொழின்மே னின்றது. காரணமாகிய உரிமை காரியமாகிய அறிதலைப்பயந்தே விமொதலான், அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். அறிவறிந்த என்றவதனால் மக்களென்னும்பெயர் பெண் னெழுதித்துகின்றது. இதனால் புதல்வர்ப்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பெறும் அவற்றுள்—(ஒருவன்) பெறும் பேறுகளுள் அறிவு அறிந்த-அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கள் பேறு அல்லது - புதல்வரைப் பெறுதலை அல்லது, பிற-மற்றைப் பேறுகளையாம்-காம், அறிவது இல்லை-மதிப்பதில்லை

உ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்

(பரி-ரை.) எ-து—வினையத்தாற்பிறக்கும் பிறப் பேழின்கண்ணும் ஒருவனைத் துன்பவகள் சென்றடையா. பிறாற பழிககப்படாத நற்குணங்களை யுடைய புதல்வரைப் பெறவனாயின். எ-து.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய கல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனாயின் என்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன “ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மாணுட்கீர்பறவை நாற்காலோரா பப்பத்தாஞ்சீரிய, பந்தமாந் தேவர் பதினொலையன்படைத்த, வந்தமில்சீர்க் தாவாரா லைந்து” தந்தை தாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட் டவரைநோக்கிப் புதல்வாரசெய்யுந் தான தருமவகட் கவர் நற்குணங்காரணமாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர்காரியத்தின்மேனின்றது.

(தே-ப-ரை.)—பழிபிறங்கா-(பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்பு உடைய-நற்குணங்களை யுடைய, மக்கள் பெறின்-புதல்வரைப் பெறுவானாயின், எழுபிறப்பும்-(வினை வசத்தினால் உண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிரப்பிரிலும், தீயவை-துன்பங்கள், தீண்டா-அடையாவாம்.

ஊ. தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்; அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மைநோக்கி அவர் செய்யு கல்வினையானே தம்பால்வரும் ஆதலான், எ-து.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்குகின்ற ஆறும் வேற்றமை “முருகனது குறிஞ்சிநிலம்” என்புழிப்போல, உரிமைப்பொருட்கண்வந்தது. பொருள் செய்தமக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவை யிறன்பொட்டானும் நன்மக்களைப் பெற்றார் பெறு மறுமைப்புவன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம் பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்று சொல்லுவார், (அறிந்தோர்); அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள், தம்மம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் வேலை, வரும் உண்டாகும், (ஆதலால்)

ச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(பரி - ரை.) எ-து,—சுவையான் அமிழ்தத்தினு மிகவ்னிமை யுடைத்து. தம்மக்களது சிறுகையான் அளாவப்பட்ட சோறு, எ-து.

சிறுகையான் அளாவலாவது “இட்டுத் தொட்டுவ கவ்விபுத் துழத்து, செய்யுடையடிசின் மெய்பட விதித்ததல்.”

(தே-ப-ரை.)—தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை-
நிறியகைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறுனது,
அமிழ்தினும்-(சுவையினால் மிகுந்த) அமிர்தத்தினும், ஆற்றினிது-
யெவும் இனிமையையுடையதாம்.

ரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யுத்
ண்டதல்; செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக்கேட்டால், எ-து.

மற்று-வினையாற்று. மக்களது மழலைச் சொல்லே அன்றி அவர் கற்றறி
டையராய்ச சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்
வன்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப் பெயர்கள் எண்டுக் காரி
ய்களின்மே னின்றன.

(தே-ப-ரை) —உடற்கு (ஒருவனது) உடம்புக்கு, இன்பம் -
ன்பமாவது, மக்கள் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல் -

சாடுதல்; செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் - இன்பமா
 ன, அவர் - அவரது, சொல் - சொற்களை, கேட்டல்-கேட்டுதல்.

சு. குழலினிதி யாழினி தென்ப தம்மக்கண்
 மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குழலிசை யினிது யாழிசை யினிதென்று சொல்லு
 . தம்புதல்வருடைய குதலைச் சொற்களைக் கேளாதவர், எ-து.

5

௩௪ எ-ம அங். புதல்வரைப்பெறுதல்

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினு மழலைச்சொல்
 இனி தென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை யிருதிபற்றி மழலைச்சொல்
 லைச் சிறப்புடையானுள் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்
 பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது மழலைச்
 சொல் - குதலைச்சொற்களை, கேளாதவர் - கேளாதவர்கள், குழல் -
 புள்ளாக் குழலினிசை, இனிது - இன்பந்தருவது, யாழ் - வீணை
 யினிசை, இனிது - இன்பந்தருவது, என்ப - என்றுசொல்லுவார்.

எ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து

முத்தி யிருப்பச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தந்தை புதல்வனுக்குச் செய்யு நன்மையாவது கற்
 ரார் அவையத்தின்கண் அவரினு மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல்,
 எ-து.

பொருளுடைய னாக்குதன் முதலியன துன்பம் பயத்தலின், நன்மை
 யாகாவென்பது கருதது. இதனும் தந்தை கடன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை).—தந்தை - தகப்பனானவன், மகற்கு - புதல்வ
 னுக்கு, ஆற்றும் - செய்யத்தகும், நன்றி - நன்மையாவது, அவை
 யத்து-(கற்றவரது) சபையில், முத்தி இருப்ப - அவரினு மேற்பட்
 டிருக்க, செயல்-(கல்வியை யுடையவன்) ஆக்குதலாம்.

அ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மக்களது அறிவுடைமை பெரியநிலத்து மன்னு
நின்ற வுயிர்க்கெல்லார் தம்மினும் இனிதாம், எ-து.

ஈண்டறிவென்றது ஈயல்பாகிய அறிவோடு கூடிய கல்வியறிவு. மன்
னுயிரென்றது ஈண் டறிவுடையார்மே னின்றது; அறிவுடைமைகண் டின்
புறதற்குரியவர் அவராகலின். இதனும் தந்தையினும் அவையத்தார் உலப்ப
ரென்பது கூறப்பட்டது.

(நே - ப - ரை.)—தம்மக்கள் - தம்மக்களது, அறிவு உடை
மை - அறிவுடைபரா யிருக்கையானது, மாநிலத்து - பெரியநிலத்
தில், மன்-நிலைபெற்ற. உயிர்க்கு எல்லாம். மக்களுயிர்க் கெல்லாம்,
தம்மின்-தமக் கின்பந்தருவதினும், இனிது-இனிதாயிருக்கும்.

எ-ம் அதி. புதல்வரைப்பெருதல் ௩௫

க. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குர் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினு யிகமகிழும்,
தன்மகனைக் கல்விகேள்விகளால் நிறைந்தானென் றறிவுடையார் சொல்லக்
கேட்டதாய், எ-து.

கவானின்கட்கண்ட ிபாது வுவுகையினும் சால்புடையனெனக் கேட்ட
சிதப்புவுகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கு மென் ம், பெண்ணியல்பாற் றானாக
அறியாமையின் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார். அறிவுடையா ரென்பது வரு
லிக்கப்பட்டது, சான்றோ னென்றற் குரியவர் அவராகலின். தாயுவுகைக்
களவையின்மையின் அஃகிதனும் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

(நே-ப-ரை.)—தன் மகனை-தன்புதல்வனை, சான்றோன் என-

(கல்விகேள்விமளினால்) நிறைந்தோனென்று அறிவுடையோர்) சொல்ல, கேட்டதாய் - (அதனைக்) கேட்டதாயானவன், ஈன்றபொழுதின்-பெற்றகாலத்தினும், பெரிது உவக்கும்-பிகமகிழ்வான்.

க௦. மகன்றந்தைக் காற்று முதலிய யிவன்றந்தை
யென்றேற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(பரி-ரா.) எ-து,—கல்லியுடைய னுக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யும் நகம்மாறாவது தன்னறிவும் ஒழுக்கமும் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற் கென்ன தவஞ்செய்தான்கொல்லோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லி நிகழ்த்துதல், எ-று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணக் தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல்-அவ்வனஞ் சொல்ல ஒழுகுதல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப் பட்டது.

(தே-ப-ரா.)—தந்தைக்கு-தன்னைக் கல்வியுடையவனுக்கிய) நகப்பனுக்கு, மகன்-புதல்வன், ஆற்றும்-செய்யும், உதவி-எதிர் நன்றி யானது, (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன்-இவ னது, தந்தை-நகப்பன், (இவனைப் பெறுதற்கு) என்-என்னதவத் தை, நோற்றான்கொல் - செய்தானே, என்னும் - என்கிற, சொல்-)சொல்லி, (உண்டாக்குதலாம்)

அம் அதிகாரம்—அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர் புடையார்கட் காதல் உடையதாகல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே யினங் கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருன்பிறத்தலும் அன் பின்பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத் துணைமேல் அன்பில்

வழி இல்லறம் இனிது நடவாமை, * “அறவோர்க் களித்தலு மந்தன ரோம்ப லுந், துறவோர்க் கெதிர்கலுந்தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை” என்பதனாலும், அந்நிலைநன் பிறத்தல், † “அருளென்னு மன்பின்குழவி” என்பதனாலும் அறிக.

க. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழாராவலா புன்கணீர் பூச றரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பிற்கும் பிறறறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழு ளதோ? தம்மா லன்பு செய்யப் பட்டாரது துன்பவகண்டுழி அன்புடையார் கண்பொழிகின்ற புல்லியகண்ணீரே உணணின்ற அன்பின யெல்லாரும் அறி யத்தாற்றும் ஆதலான், எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்த று. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேலேற் றப்பட்டது. காட்சியளவைக் கெய்காதாயினும் அனுமான அளவையான் வெளிப்படு மென்பதாம். இதனால் அன்பின துண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) —ஆர் வலர் - அன்புடையாரது, புல் கண் நீர்-புல் லிய கண்ணீரே, பூசுல்தரும் - (அன்பை யாவரும் அறியத்) தூற் றும்; (ஆதலால்), அன்பிற்கும்-அன்பினுக்கும், அடைக்கும்-(பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ்-தாழ்ப்பாள், உண்டோ-உளதோ.

2. அன்பிலா ரெலார் தமக்குரிய ரன்புடையா

ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல் லாப் பொருளானும் தமக்கே உரியர். அன்புடையார் அவற்றினே அன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர், எ-று.

ஆனருபுகளும் பிரிநிலை ஏகாரமும் லீகாரத்தாற் றெக்கண் என்பு - ஆகு அடியர். அன்புமுரியாரதல் தன்னகம் புக்க குறையைப்புறவின் நகுதிகண்டந் தித் தலைபுக்கோன் முதலாயினார்கட் காண்க.

(தே-ப-ரை.) —அன்பு இலார்-(உயிர்களிடத்து) அன்பு இல்லா ரார், (பிறர்க்குப்பயன்புடாமையால்) எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்

* வெண்பொழிந்தும், கொடுக்கககககககக - ஏக - ஆம் அடிகள்.

† திருக்குறள் - எஞ்ஞ.

அம் அதி. அன்புடைமை

களாலும், தமக்கு-தமக்கே, உரியர்-உரியவராவார்; அன்பு உடையார்-அன்புடையவர், (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பும்-தம் உடம்பாலும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, உரியர் - உரியவராவார்.

௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாறியிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,--பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க் குடம்போ ண்டாகிய தொடர்ச்சியினை அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த ஞெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், எ-று.

பிறப்பின தருமை பிறந்த வுயிர்கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இயைந்த வென்ப துபசார வழக்கு, வழக்கு-ஆகுபெயர். உடம்போ டியைந்தல்லது அன்புசெய்ய லாகாமையின், அது செய்கற் பொருட் டித்தொடர்ச்சி யுளதாயி ற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப்பயன் அன்புடைமை யென்று யிற்று.

(தே-ப-ரை.)—ஆர் உயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மனிதருயிர்க்கு, என்போடு-உடம்போடு, இயைந்த-உண்டாகிய, தொடர்பு-சம்பந்தத்தை, அன்போடு - அன்புடன், இயைந்த - பொருந்துதற்கு வந்த, வழக்கு-வழியின்பயனாகும், என்ப-என்று(அறிந்தோர்)சொல்லுவர்.

௪. அன்பீனு மார்வ முடைமையதுவீனு
நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,--ஒருவனுக்குத்தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்த அன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்ப முடைமையைத்தரும்; அவ்விருப்ப முடைமைதான் இவற்குப் பகையும் கொதும்பும் இல்லையாய் யாவரு நன்பென்று சொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும், எ-று.

உடைமை-உடையஞர் தன்மை. யாவரு நண்பாதல் எல்லாப் பொருளு
 மெய்துதற் கேதுவாகலின், அந்நீ நாடாச் சிறப்புபென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—அன்பு - (மனைவிமக்கள் முதலியோரிடத்துச்
 செய்யும்) அன்பானது, ஆர்வம் உடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையை
 உடையவனு யிருக்கையை, ஈனும்- (ஒருவனுக்குத்) தரும்; அது-அவ்
 இருக்கையானது, நண்புள்ளும்- (இவனுக்கு யாவரும்) நட்பின
 றன்று சொல்லப்படுகிற, நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பை,
 னும் - தரும்.

௩௮ அ-ம் அதி. அன்புடைமை

௩. அன்புந் தமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
 தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறி
 யின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், இவ்வுலகத்து இவ்வாழ்க்கைக்
 கணினின்று இன்பனுகாந்து அதன்மேற் றறக்கத்துச் சென்றெய்தும் பேரின
 பத்தினி, எ-று.

வழக்கு-ஆகுபெயர். இவ்வாழ்க்கைக்கணினின்று மனைவியோடும் மக்களோ
 டும் ஒக்கலோடுகூடி யின்புற்றார். தாஞ்செய்த வேள்விதொழிலாற் றேவ
 ராய் ஆண்டும் இன்புறவராகலின், இன்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்
 தாற் றன்புந் தெய்துந் தறக்க இன்பத்தினி ஈனடும் இன்புறெய்துதல்
 அன்பானே அன்றி இல்லையென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—வையகத்து - இவ்வுலகத்தில், இன்பு உற்றார்-
 (இவ்வாழ்க்கையில்) இன்பத்தை அனுபவித்தவராகி, எய்தும் -
 (இன்பு விண்ணுலகத்திற்சென்று) அடையும், சிறப்பு-பேரின்பத்தை,
 அன்பு-அன்பை, உற்று-உடையராகி, அமர்ந்த- (இல்லறத்தோடு)
 பொருந்திய, வழக்கு - வழியின்பயன், என்ப - என்றுசொல்லுவர்
 (அறிந்தோர்.)

௬. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
 மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பு துணையாவது அறத்திற்கே யென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்; ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வண்பே துணையாவது, எ-று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மே லன்புசெய்ய அதுநிகருமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்கு மன்கே துணையென்றார், “துன்பத்திற்கியாரே துணையாவார்” என்புழிப்போல. இவ்வைந்து பாட்டானும் அன்பினது நெய்ப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்); அன்பு-அன்பானது, அறத்திற்கே-தருமத்துக்கே, சார்பு-துணையாவது, என்பு என்றுசொல்லுவார்; மறத்திற்கும்-பாவத்தை நீக்குதற்கும், அன்கே-

எ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

அம் அறி. அன்புடைமை நகக

(பரி-ரை.) எ-து,—என்பில்லாத வுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும், அன்பில்லாத வயிரை அறக்கடவுள், எ-று.

என்பில தென்பதனால் உடம்பென்பதாஉம், அன்பில தென்பதனால் உயிரென்பதாஉம் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்கும் ஒரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின்மேல் எய்தியல்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெடுமாறுபோல, அத் தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற் கெடுமென்று தாம். அதனைக் காயுமென வெயி லறங்கனின்மே லேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல் புண்மையின். இவ்வாறு * “அல்லவை செய்தார்க் கறக்கூற்றம்” எனப் பிறருங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை.)—என்பு இலதனை - எனும்பில்லாத வுடம்பை, வெயில்போல-வெயில் (சடுதல்) போல, அன்பு இலதனை - அன்பில்லாத வயிரை, அறம் - அறக்கடவுள், காயும் - கடுவான்.

அ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற் று

வற்றன் மார்தளிர் த் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனத்தின்கண் அன்பில்லாத வுயிர் இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல் வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரந தளிர்ந்தாறபோலும், எ-று.

கூடா தென்பதாம். வன்பால்-வன்னிலம், வற்றலென்பது பால்விளங்கா அழிவினைப் படர்க்கைப்பெயர்.

(தே-ப-ரை.)—அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் - மனதி லன் பில்லாத வுயிரானது, வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்த லானது, வல் பாற் கண் - கடினமாகிய நிலத்தில், வற்றல்மாம் - லர்ந்த மரமானது, தளிர்ந்து அற்று - தளிர்ந்தாற்போலும்.

க. அன்புத்துறப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை

யகத்துறப் பன்பி லவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாக்கை யகத்தின்கண்ணின்று இல்லறத்திற் குறப் பாகிய அன்புடையர் அல்லாதார்க்கு ஏனைப் புறத்தின்கண்ணின்று உறுப்பாவன எல்லாம் அவ்வறஞ் செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும், எ-று.

புறத்துறப்பாவன:—இடனும் பொருளும் எவல்செய்வாரு முதலாயினு ளுணையோடு கூடாதவழி அவற்றற் பயனின்மையின், எவன் செய்யுமென்றார், உறுப்புப்போறலின் உறுப்பெனப் பட்டன. யாக்கையிற் கண் முதலிற் வுறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச்செய்யும் மனத்தின்கண் உறுப்பாகிய

* நான் பணிக்கடிக்கை—அடு ி “வன்பால்” எனவும் பாடலு

வெயிடிகள் தூலிடு

௯0

கூம் அதி. விருந்தோம்பல்

அன்பில்லாதார்க்கென்று உரைப்பாருமுள். அதற்கில்லறத்தோடியாதம் இயையமை அறிக.

(தே-ப-ரை)—யாக்கை அகத்து - உடம்பி எனத்திலே நின்று, உறுப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய, அன்பு இலவர்க்கு -

அன்பில்லாதவர்க்கு, புறத்து - மற்றைப் புறத்திலேநின்று, உறுப்பு எல்லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம், எவன்-(அவ்வறஞ் செய்தவிலே) என்ன வுதவியை, செய்யும்—.

க௦. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்

கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(பரி-ஸா.) எ-து,—அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்ற வுடம்பே உயிர் நின்ற வுடம்பாவது; அவ்வன்பில்லாதார்க் குளவான வுடம்புகள் என்பினைத் தோலாற் போர்த்தனவாம், உயிர் நின்றனவாகா, எ-து.

இல்லறம் பயவாமையின் அன்னவாயின. இவை நான்கு பாட்டானும் அன்பில் வழிப்புகிற் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ஸா) —அன்பின் வழியது - அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உடம்பே, உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற வுடம்பாகும்; அஃது இலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள், உடம்பு - உடம்புகளானவை, என்பு - எலும்பை, தோல் - தோலினால், போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம் [உயிர்நின்றவுடம்பாகா.]

க௦-ம். அதிகாரம்—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருத்தினரையும் புறந்தருதல். இதன்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துண் முன்னைய இரண்டும் கட்டிலனாகாதாரை நினைந்து செய்வன ஆகலானும், பின்னைய இரண்டும் பிறர்க்கீத லின்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இவ்வறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவர்கடிக் அல்லது செய்யப்படாமையின், இஃதன்புடைமையின் நினைவைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(பரி-ஸா.) எ-து,—மனைவியோடும் வனத்திற்கெல்லாத இவ்வின்க ணினூத்த பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ் செய்கையெல்லாம் விருத்தினரைப்

கூம் அதி. விருந்தோம்பல்

சுக

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள் செய்தலும் காரணமாக வருந் துன்பச செய்கைக்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம்.

(தே - ப - ணா) — (மனைவியோடுங் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல்-இல்லினிடத்தே, இருந்து—, ஒம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி, வாழ்வது எல்லாம-வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விருந்து - விருந்தினரை, ஒம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற் பொருட்டாம்.

உ விருந்து புறத்ததாகத் தானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமே யெனினும் தன்னேநோக்கி வந்த விருந்து தன் இல்லின் புறத்ததாகத் தானே உண்டல் விரும்புதன் முறைமை உடையதன்று, எ-று.

சாவாமருந்து-சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தினரீயே ஒருகாற் குறையுண்டலைச சாவா மருந்தென்பார் உளராயினும், அதனை ஒழிக வென்றுரைப்பிலும் அமையும். இவையிணைபொட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ணா) — உண்ணப்படும் பொருள் சாவாமருந்து எனினும் - அமிர்தமாயினும், விருந்து - (தன்னை நோக்கிவந்த) விருந்தினர், புறத்தது ஆக - (தன்விட்டின்) புறத்திருந்த, தான் உண்டல்-தானே புண்ணுதல், வேண்டல்பாற்று அன்று - விரும்பப்படு முறைமையை யுடையதன்றும்.

ஊ. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னேநோக்கி வந்தவிருந்தை கடோறும் புறத்தரு

வானது இவ்வாழ்க்கை நல்குவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை, எ-று.

காடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருள் தொலையாதுமேன்மேற் கிளைக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ஸா)—வரு விருந்து-(தன்னைநோக்கி) வந்த விருந்தை, வைகலும் - நாள்தோறும், ஒர்புவான் - உபாசரிப்பவனது, வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது, வருவந்த - (வறுமையால்) வருந்தி, பாழ் படுதல் இன்று - கெடுதலை யடைவதில்லை.

6

சுஉ கூம் அதி. விருந்தோம்பல்

ச. அகனமர்ந்து செய்யா ஞறையு முகனமர்ந்து நல்விருந் தோம்புவா னில்.

(பரி-ஸா.) எ-து,—திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும், முகம் இனியனாய்த் தக்கவிருந்தினரைப் பேணுவானது இல்லின்கண், எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களான் உயர்தல். பொருள்கிளைத்தற்குக் காரணம் கூறிய வாறு.

(தே-ப-ஸா, —முகன் அமர்ந்து-முகம் இனியனாய், நல்விருந்து-தருந்த விருந்தினரை, ஒம்புவான்-காப்பவனது, இல் - வீட்டில், செய்யாள்-திருமகள், அகன் அமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள்.

ரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கெரல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(பரி-ஸா.) எ-து,—முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்க தனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு விததிதெனும் வேண்டிமோ, வேண்டா, எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்று பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கண் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரையுண்டித்து; மிச்சில் - மிதுதியை, மிசைவான் - (பின்) உண்பவனது, புலம் - விளைநிலத்துக்கு, வித்தும் - விதைபும், இடல் - இடுதலும், வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ.

க. செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பானல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக் கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ண இருப்பான் மறுபிறப்பிற் தேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம், எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுமமைதி. நல்விருந்து-எய்தாவிருந்து. இதனான் மறமைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—செல்விருந்து-(தன்னிடத்திலே)வந்தவிருந்தை, ஓம்பி - உபசரித்து, வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை, பார்த்து-

கும் அதி. விருந்தோம்பல் சுக.

எதிர்நோக்கி, இருப்பான் - (தான் அதனோடுண்ண) இருப்பவன், (மறுபிறப்பிலே தேவனாய்) வானத்தவர்க்கு - வானினுள்ளவருக்கு, நல்விருந்து-நல்லவிருந்தாவான்.

எ. இன்னத்துணைத் தென்பதான றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன். இன்னவளவிற்பென்பதொரளவு, டைத்தன்று; அதற்கு அவ்விருந்தின் மருதியளவே அளவு; எ-று.

* ஐம்பெருவேள்வியி னொன்றாகவின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு † “தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப்பட்டக்கால், வான்சிறிதாய் போர்த்து விடும்” ஆகவின், இன்னத்துணைத்தென்ப தொன்றில்லையென்றும் கூறினார்.

இதனை இருமையும் பயத்தற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — வேள்வியைப் பயன் - விருந்தினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள்வியினது பயன், இனையினையுடைய தென்பதாகிய, ஒன்று இல்ல - ஓரளவியையுடைய தன்று; விருந்தின்-அவ்விருந்தினது, தலை- தகுதி, அளவே, தலை- (அதற்கு) அளவாம்.

அ பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படாதார்.

(பரி-ரை) எ-து, — நிலையாப்பொருளை வருந்திக்காத்துப் பின் அதனை யிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடின மாயினேம் என்றிரங்குவார் அப் பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்வியையுடையதும் பொறியிலாதார், எ-து.

|| ‘சாட்டிய வொண்பொருளைக், காத்தலு மாக்கே கடுந்துன்பம்’ ஆக வின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி-ஆகுபெயர்.

(தே-ப-ரை.) — விருந்து - விருந்தினரை, ஒம்பி - (நிலையாப்பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி-அவ்வேள்வியைப் பயனை, தலைப்

* ஐம்பெருவேள்வி—பிரமயாகம் = வேதமோதுதல்; தேவயாகம் = ஒழும்வனர்த்தல்; மானுடயாகம் = விருந்தோம்பல்; பிரியாகம் = நாககடனாற்றல், பூசயாகம் = பவியுதல்.

† காலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்-அ.

சுசு கூ-ம் அதி. விருந்தோம்பல்

படாதார்-அடையும் அறிவிலாதவர், பரிந்து ஒம்பி-(அப்பொருளை வருந்திக்காத்து, (பின்பு அகனையிழந்து) பற்று அற்றேம் - (இ போது) பற்றுக்கோடின, தவராயினோம், என்பர்-என்றிரங்குவார்.

க உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா

மடமை மடவார்க ணுண்டு

(பரி-ரை) எ-து,—உடைமைககாலமது இன்மையாவது விருந்தோ
பலை இகமும் பேதைமை, அஃதறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது பேதைய,
மரட்டேயுளதாம், எ-று

உடைமை-பொருளுடையனாத்தன்மை. பொருளாதகொள்ளும் பயி
இழப்பிதது உடைமையை இன்மையாககவின மடமையை இன்மையாக
சரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலை யிகழ னை, பொருள் நின்றவழி
அதனாற் பயனில்லையென்பத ம. இவையிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்ப
வழிப் படுக்குற்றது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) —உடைமையுள்-(பொருள்) உடையராயிருக்கு
காலத்து, இன்மை-வறுமைபாவது, விருந்தோம்பல்-விருந்தினரை
யுபசரித்தலை, ஒம்பா-இகமும், மடமை-பேதைமைபாகும்; (அ
அறிந்தோரிடத் திராது) மடவார்கண் - அறிவிலாதவரிடத்த
உண்டு - உளது.

க௦. மோப்பம் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,— அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக குழையாது; விருந்
னர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவா, எ-று.

அனிச்சம்-ஆ பெயர். சேயமைக்கக்கண்டு இஃமுதும் அதுபற்ற
நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி டன்பட்டவழி நன்றறமும் எ
விருந்தோம்புவார்ககு இன்றியமையாத மூன்றனுள், முதலாய இன்முகம்இ
வழிச சேய்மைக்கண்ணே வாடி லீங்குகலின், தீண்டியவழி அல்லது வாடா,
அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம் இதனான் விருந்தோம்ப
வார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) —அனிச்சம் - அனிச்சப் பூவானது, மோப்ப
மோந்தவிடத்தே, குழையும் - வாடும்; விருந்து-விருந்தினரானவர்
முகம் திரிந்து-முகம்வேறுபட்டு, நோக்க-பார்க்க, குழையும்-வாடுவர்

க0-ம் அதிகாரம்—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படிப்பனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், வீருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையா காசலின், வீருந்தோம்பலினின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இன்சொலா லீர மனை இப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச சொல்.

(பரி-ரை) எ-து,—இன்சொலாவன அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில வாயிருக்கின்ற அடக்கினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள், எ று.

ஆல் - அசைநிலை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படித் தல். படிநின்மை-வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் கெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம் மையுடைததாய், தோனறலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இவ்வாஞ் சொல்லென இபையும். வாயென வேண்டாது கூறினா, தீயசொற்பயிலா என்ப தறிவித்தற்கு. இகளுண் இன்சொட்கிலக்கணவ கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை, —இன சொல் - இனிய சொற்களாவன, ஈரம் அனை இ - அன்போடு கலத்து. படிநில ஆம் - வஞ்சனை யில்லன வாயிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தின், கண்டார் - அறிந்தவ ரது, வாய்சசொல் - வாய்சசொற்களாகும்

உ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
கின்சொல னாகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய தொருபொரு ளைக் கொடுத்தலினும் நன், கண்டபொழுதே முகம்இனியனாய் அதனோடு இனியசொலலையு முடையனாகப் பெறின, எ-று.

இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல் ததல்போலப் பொருள்வயத்த தன்றித் தனவயத்தமாரினும், அற கெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாக இன்மையின், அதனினும் அரிசென்றுகருதலான், இன்சொலனாகப் பெறி னென்றா.

(தே-ப-னா.)—முகன் அமர்ந்து - (கண்டபொழுத்த) முக
மலர்ந்து, இன்சொலன் ஆக - (அதனை) இன்சொல்லையும் உடை
யவனாக, பெறின் - பெற்றால், (அது) அகன் அமர்ந்து - மனமகி
ழ்ந்து, ஈதலின் - (ஒருவனுக்கு வேண்டியதொருபொருளைக்) கொடு
யம், நன்றே - நல்லதேயாம்

சூக்ச க0-ம்

௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு

மின்சொ ளினதே யறம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக
நோக்கி, பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லு
தலின் கண்ணதே அறம், எ-று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற
முதலிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. ஈதலின்கண்ணது அன்மென்ற
வாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் இன் முகத்தோடு கூடிய இன்சொல்
முன்னரே பிணித்துக் காடலின், விருந்தோம்புகற்கட் சிறந்ததென்பது
கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறம் - தருமமானது; முகத்தான் அமர்ந்து-
(கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி, இனிது நோக்கி - இனிதாக
கப்பார்த்தது, (பின்சேர்ந்தவிடத்து) அகத்தான் ஆம் - மனத்துட
னாகிய, இன்சொலினதே-இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலி னிடத்
ததே.

௪. துன்புலாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு

மின்பு ளுஉ மின்சொ ள்வர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்
சொல்லை புடையார்க்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம்,
எ-று.

நாமுடையபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை துகராமை உடைமை

யின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டும் இன்புறுஉ மின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம். ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமும் எய்துவவென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும், இன்பு உறு ம் - இன்பத்தை மிகுவிக்கும், இன்சொ லவர்க்கு - இனிய சொற் களை யுடையவர்க்கு, துன்புஉறும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும், துவ்வாமை - வறுமையானது, இல்லாகும் - இல்லை.

டு. பணிவுடைய நின்சொல னாத லொருவற் கணியல்ல மற்றுப் பிற.

“இன்சொலின்மே” என்னும் பிரதிபேகம்.

கூ-ம் அகி. இனியவைகூறல்

சுஎ

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கணியாவது தன்னுற் றுழப்பவொர்கண் னாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லையும் உடையனாதல்; இவையிரண்மென்றி மெய்க்கணியும் பிரவணிகள் அணியாகா, எ-று.

இன்சொலனாதற் கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன் கூறினார். மற்று-அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் போழ்கு செய்யாமையின் தவ்வென, னகூறினார். இவையிரண்டு பாட்டா ளும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - ஆபரணமா வது, பணிவு உடையன் - பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவ னாகி, இன்சொலன் ஆகல் - (எல்லாரிடத்தும், இனிய சொல்லையு டையவனாயிருக்கையாம்; பிற - இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம்பில் அணியும்) மற்றை ஆபரணங்கள், அல்ல - ஆபரணங்களாகா.

சு அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்

(பரி-ரை) எ-து,—பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தான் ஆராய்ந்து இனியவாக ஒருவன் சொல்லுமாயின், அவனுக்குப் பாவங்கள் தேய அறம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் - தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலின் தனக்குநிலையின்றி மெலி தல். “தவத்தின்முன் எல்லாதாம் பாவம்” * என்பதும் இப்பொருட்டு. நல் லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுந் கடியவாகச்சொல்லின், அறநுகாதென்ப தாம். இதனை மருமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—நல்லவை - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மை யைத் தருஞ்சொற்களை, நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய- இனிமை யுள்ளனவாக, சொலின்-(ஒருவன்) சொல்லுவானாயின், (அவனுக்கு) அல்லவை - பாவங்கள், தேய-குறைய, அறம் - தரும மானது, பெருகும் - வளரும்.

எ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் தலைப்பிரியாச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையும் உண்டாக்கி மறு மைக்கு அறத்தையும் பயக்கும், பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பி னீங்காத சொல், எ-று.

* நாலடியா தழவு. 4.

சுஅ க0-ம் அதி. இனியவைகூறல்

நீதி-உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமை மேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(தே-ப-ரை.)—பயன் ஈன்று - (பொருளினாலே பிறருக்கு) நன் மையைக்கொடுத்து, பண்பின்-இனிமைக் குணத்தினின்றும், தலைப் பிரியா - நீங்காத, சொல் - சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) நயன் ஈன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும்-(மறு மைக்கு) அறத்தையும் தரும்.

அ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளாற் பிறர்க்கு கோய்செய்யாத இனிய சொல்,
ருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கம், எ-று.

மருமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமா
யது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் கல்லனஎய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டு
பாட்டானும் இருமைப்பயலும் ஒருக்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சிறுமையுள் நீங்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்
குத்) துன்பஞ்செய்வதில் நீங்கிய, இன்சொல் - இனியசொற்களா
ரவை, (ஒருவனுக்கு) மறுமையும் இம்மையும் - வருபிறப்பிலும்
)ப்பிறப்பிலும், இன்பம் - இன்பந்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

க. இன்சொ வினிதீன்றல் காண்பா வெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் கூறிய இன்சொல் தனக்கின்பம் பயத்தலை
னுபவித் தறிகின்றவன், அதுநிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச சொல்வது
ன்னபயன் கருதி எ-று.

இனிதென்றது வினாகுறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்கும் இன்னு
ரகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—இன்சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களா
வை, இனிது ஈன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை, காண்பான் -
'னுபவித்தறிகின்றவன், (அதுநிற்க), வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை,
ழங்குவது - (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது, வெவன்கொலோ - யாது
பன்குறித்தோ.

கூ. இனிய வுளவாக வின்தை கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர் தற்று.

(பரி-ரை) எ-து,—அதம் பயக்கும் இனிய சொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது, பாவம் பயக்கும் இன்னதொன்றை ஒருவன் கூறுதல், இனிய கனிகளும் தன்கைககண உளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னதொன்றை நகர்த்துடோடும், எ-து.

கூறலென்பதொற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்த நின்ற பண்புகள் உவமைககணனுஞ்சென்றன. இனிய கனிகளென்றது ஓளவையுண்ட நெல்லிக்கனி * போல அமிழ்சாவனவற்றை. இன்னதொன்றை காஞ்சிரவகாரி போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவற்றனக்கே யின்தொகென்பகாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் இன்னதொன்றின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும், உளவாக-(தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைச் சொல்லாமல்), இன்னதொன்றை-(பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல், கனி-(இனிய) கனிகளும், இருப்ப-(தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைத் தின்னாமல்), காய்-(இனிமையில்லாத) காய்களை, கவர்ந்தது அற்று-தினாதொன்றோடும்.

கக-ம் அதிகாரம்—செய்க்கன்றியறிதல்.

—111—

அஃநாவது தனக்குப் பிறாசெய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்க்கன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவை கூறலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற வரிது

ஒளவை அதிகமா செடுமாடுசியால அமிழதாசு கெல்விசகனியொன்று பெற்றதனை, "தொன்னிசெப்பெருமலை விடாகத தருமிசைக்கொண்ட சிறியலை நெல்விதழீங்கனிசுறியா-தா கனின்னகத்தடகசெ-சாதவீகக வெமககேதகையே" என இவரே பாடிய புறநானூற்று-க-ஆம் செய்யுளானும் "பால்வரைக-கமழ்பூஞ்சாரத சவீனிய நெல்வி-பயிழந்து விசா தீய்கனியெனையைக் கேத-அரவுச்சினையனைது பொளிதகழ நெடுவே-வரவக்கடற்றூண யநிகனும்" என்னும் சிறுபாளுறறுப்படை. கக கக-ஆம் அடிகளானும் உணரக,

இடு கக-ம் அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கு முன்னே ருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிற னுக்குச் செய்தவுதவிக்கு, மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாருகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது, எ-து.

கைம்மாறுகனெல்லாம் காரணமுடையஆகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றுவாயின. செய்யாமைச செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமை புள்ளவிடத்துச செய்தவுதவியென் றுரைப்பாரு முளர். (தே-ப-ரை) —செய்யாமல் - (தனக்குமுன்னேருதவியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த-(ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு—, வையநமும்-மண்ணுலகத்தையும், வானகமும்-விண்ணுலகத்தையும், (சுடாகக்கொடுத்தாலும்), ஆற்றல்அரிது-ஒத்தல் அரிது.

காலத்தி னூர்ஊர்ப் பக நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு உதவி செய்து எல்லைக்கண் ஒருவன் செய்த உபகாரம், தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்தாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினு மிகப்பெரிது, எ-து.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளுகைக்க லாகாதென்பதாம். காலத்தினு லென்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

(தே-ப-ரை) —காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு) ஆபத்துவந்த காலத்தில், செய்த-(ஒருவன்) செய்த, நன்றி-உபகாரம், சிறிது எனினும் - (தன்னை நோக்கச்) சிறிதாயிருந்தாயினும், (அக்காலத்தை நோக்க) ஞாலத்தின்-நில உலகத்தினும், மாண்புபெரிது-மிகப்பெரி

ந பயன் றாக்கார் ரெய்த வுதவி நயன் றாக்கி
 னன்மை கடலிற் பெரிது.

(பரி-ரை.) எ-து.—இவர்க் கிதுசெய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தல் இலராய்ச்செய்த வுதவியாகிய நரமுடைமையை ஆராயின், அத னன்மை கடலினும் பெரிதாம், எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூடும் கால த்தினுற் செய்ததூடும், பயன் றாக்காராய்ச் செய்ததூடும் அளவிலவாதல் கூறப் பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பயன்-பயனை, தூக்கார்-ஆராய்தல் இலராய் செய்த—, உதவி-உதவியாகிய, நயன் - நயத்தை, தூக்கின் ~

க்கம் அதி. செய்ந்நன்றியறிதல் ளீக

ஆராயின், நன்மை - (அதன்) நன்மையானது, கடலின் - கடலி னும், பெரிது—.

ச. திணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
 கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தமக்குக் திணையளவிற்குரிய பகராததை ஒருவன் செய்தானாயினும், அதனை அவ்வளவிற்காகக் கருதாது பணியளவிற்காகக்கரு துவர் அக்கருத்தின் பயன் தெரிவார், எ-று.

திணை பனையென்பன சிறுமைபெருமைக்குக் காட்டுவன சில அளவை. அக்கருத்தின்பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன்.

(தே-ப-ரை)—தீனைத் துணைநன்றி - (தாக்குத்) தீனையளவ
 தாகிய உபகாரத்தை, செயினும் - (ஒருவர்) செய்தானுபினும்,
 (அதனை அவ்வளவதாகினையானல்), பின்ன்துணை ஆக - பீனையள
 வதாக, கொள்வர் - கீனியார், பயர் - (அக்கீனப்பின்) பயனை,
 தெரிவார் - அறிபவர்.

டு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
 செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—கைம்மாருள் உதவி காணத்தானும் பொருளா
 னும் காலததானும் ஆகிய புவகையானும் முன்செய்த உதவி யளவிற்றன்று;
 அதனைச் செய்வீத்துக் கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று, எ-று.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார்,
 சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிணைப்பாட்டானும் மூன்றாமல்லாத
 உதவிமாத்திரமும் அறிவார்த்ஞ்சு செய்தவழிப் பெரிதாமென்பதுகூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உதவி - ஏதிரசெய்யும் உதவியானது, உதவி
 வரைத்து அன்று - (முன்செய்த) உதவியளவினதன்று, உதவி
 செயப்பட்டார் - அவ்வுதவி செய்யப்பெற்றுக்கொண்டவரது, சால்
 பின் வரைத்து - தகுதியளவினதாம்.

சு. மறவற்கு மாசற்றார் கேண்மை துறவற்கு
 துன்பத்துட்டுப்பாயார் நட்பு.

டுஉ ககம் அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்

(பரி-ரை.) எ - து,—துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினு
 ரது நட்பை விடாதொழிக; அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்
 மையை மறவாதொழிக, எ-று.

கேண்மை-கேளாந்தன்மை. இம்மைக் குறுதிகூறுவார் மறமைக் குறுதி

பும் உடன்கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—துன்பத்துள் - துன்பம்வந்த காலத்தில், துப்பு ஆயார் - (தனக்கு) உவவியானவரது, நட்பு - சிநேகத்தை, துறவற்க - விடாதிருக்கக்கடவன்; மாசு அற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களில்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை - உறவாத்தன்மையை, மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன்

எ எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்

விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்கண் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை, எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர், எ-று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்சொடரும் எழுபிறப்பினை, அது விரையால் பதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலே உரைத்தாம். * விரைவுதோன்றக் துடைத்தவரன்றார். நினைத்தலாவது துன்பத்துடைத்தலான் அவர் மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புதோறுங் தொடர்ந்து அன்புடையாராதல். இவை யிரண்டுபொட்டானும் ஒன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது உறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—தங்கண் - தம்மிடத்து (உண்டாகிய); விழுமம்-துன்பத்தை. துடைத்தவர்-நீக்கினவரது, நட்பு - சிநேகத்தை, எழுமை - (வினைப்பயன்சொடரும்) எழுமையினையுடைய, எழுபிறப்பும் - (தம்) எழுவகைப்பிறப்பினும், உள்ளுவர் - (நல்லோர்) நினைப்பார்

அ நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அநன்மையு; அவன் செய்த நன்மையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அநன், எ-று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி. மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை) — நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது - மறந்துவிடுதல், நன்றுஅன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல; நன்றுஅல்லது - (அவன்செய்த) தீமையை, அன்றே-செய்த பொழுதே, மறப்பது-மறந்துவிடுதல், நன்று-அறமாம்.

கூ. கொன்றன்ன வின்றா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர் பின் கொண்டு லொத்த இன்றாதவற்றைச் செய்தாராயினும், அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றினையும் நினைக்க இல்லையாம், எ-று.

நினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றமே அவற்றையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். இதனால் நன்றல்லது அன்றே மறக்குத்திறம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) — (தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர்) கொன்றுஅன்ன - (பின்) கொன்றாற்போலும், இன்றா - வெறுக்கப் படுமவைகளை, செயினும்-செய்தாராயினும், அவர்செய்த - அவர்கள் செய்த, ஒன்றுநன்று - அந்நன்மையொன்றையும், உள்ள-நினைக்க, கெடும் - (அறவையெல்லாம்) இல்லையாம்

க௦. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்கில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

(பரி-ரை.) எ-து — பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்திவ் நீங்கும் வாயில் உண்டாம்; ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை, எ-று

பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது — * ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்

கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுத்தலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். இதனைச் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — எ நன்றி - எந்த அறங்களை [பெரியவறங்களை யென்றபடி], கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும், உய்வு-பாவத்தின்

* ஆன்மூலியறுத்த வறன் லோகரு - மாணியை மகனா கருச்சிதை தோகருங்-
 குறவர் தப்பிய கொடுமை யோகருங் - வருவாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே-நிலம்புகூட
 பெயர்வ தாயினுபொருவன செய்தி கொன்றார்க்கு நியல்லைன் தறாபாடின்றே யாயிழை
 கணவ-புறகாணுயி, ௩௪. கழுவாய பிராயசிந்தப.

கஉ.-ம் அதி. நடுவுநிலைமை

நீங்கும்வழி, உண்டாம்-உளதாம்; செய்ந்நன்றி-(ஒருவன்) செய்த வுப
 காரத்தை, கொன்றமகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு, உய்வு - அப்பா
 வத்தின்நீங்கும்வழி, இல்லை-இலது.

கஉ.-ம் அதிகாரம்—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் சூன்றற்பகுதியினும் அறத்
 தின்வழுவாது ஒப்ப நீங்கும் நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார்மாட்டு அந்நன்றி
 யினை நினைத்தவழிச் சிதையும்அன்றே, அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்
 றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
 பாற்பட் டொழுக்கப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் சூதமுமே
 என்று, பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதியோறும் தன்முறைமையை
 விடாதொழுக்கப்பெறின், எ-து.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். “உராரோர் தேவகுலம்” என்பது
 போலப் பகுதியானென்புழி ஆணுருபு தோறுமென்பான் பொருட்டாய் கீன்
 றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத் தருமைதோன்ற நின்றது. இதனால்

நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பகுதியால் - (பகைவர் அயலார் சினேகர் என்னும்); பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு - (தன்) முறைமைபவிடாது, ஒழுக்கப்பெறின் - நடக்கப்பெற்றால், தகுதி என ஒன்றே - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமே, நன்று - நன்முடையது.

உ. செப்ப முடையவனாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நடுவுநிலைமையை உடையவனது செல்வம் பிரர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்த்தம் வலியாதலை-உடைத்து, எ-து.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சமும்மையான், இறக்குத்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று. தான் இறந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—செப்பம் உடையவன் - நடுவுநிலைமையை யுடையவனது, ஆக்கம் - செல்வமானது, சிதைவுஇன்றி - (பிரர்)செல்வம்

கஉ-ம் அதி. நடுவுநிலைமை ௫௫

போல்) அழிதலின்றி, எச்சத்திற்கும் - (அவன்) சந்ததியார்க்கும், ஏமாப்பு - உறுதியாதலை, உடைத்து - உடையதாம்

௩. நன்றே தரினு நடுநிகந்து மாக்கத்தை
யன்றே பொழிய விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நீயநன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும், நடுவு நிறநிலை ஒழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழிய விடுக, எ-து.

நன்மைபயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலா எனப்பது இகத்தெனத் திரிந்துநின்றது இவையிரண்டுபோட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வாங்க செல்வம் நன்மைபயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—நன்றேதரினும்-(தீங்கன்றி) நன்மையேதரினும், நடுவு இகந்து-நடுவு நிலைமைநீங்கலால். ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழியவிடல்-விடக்கடவன்.

ச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமை இவரென்னும் விசேடம், அவரொருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும், எ-று.

தக்கார்க்கு எச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கு இல்லையாதலும் ஒருநிலை ஆகலின், இருநிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையும் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) — தக்கார்- இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர், தகவு இவர்-(இவர், நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது-என்னும் விசேஷம், அவர்-அவர்-அவரவருடைய, எச்சத்தால்-நல்லபுதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமைமயாலும், காணப்படும்-அறியப்படும்.

ரு கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்பெருக்கமும் யாவார்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன; அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரண

இக் கஉ-ம் அதி. நடுவுநிலைமை

மாக மனத்தின்கட் கோடாமையே அறிவான் அமைந்தார்க்கு அழகாவது, எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது'- அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும், பெருக்கம் வருகலைக்குறித்தும்

ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்று என உண்மையுணர்ந்து நடுவிரிற்றல் சால்பினை அழகுசெய்தலின், சான்றோர்க் கண்யென்றார்.

(தே-ப-ரை) —கேடும் - (தீவினையினாலே) கெடுதலும், பெருக் கமும் - (நல்வினையினாலே) பெருகுதலும், இல்லல்ல-(யாவருக்கும்) இல்லாதவையல்ல [முன்னமே அமைந்து கிடந்தனவென்றபடி]; (அவ்வழியை அறிந்து) நெஞ்சத்து-மனதிலே, கோடாமை-(அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அணி-அழகாம்.

சு. கெடுவல்லயா நென்ப தறிகதன் நெஞ்சு
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவிரிற்றலே ஒழிந்து நடு வல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின், அந்நினைவை யான் கெடக்கடவே நென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக, எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலன், செயினென்றார்.

(தே-ப-ரை.) —தன்னெஞ்சம்-(ஒருவன்) தனதுமனம், நடுவு- நடுவநிலைமையிலிருந்து, ஒரீஇ - நீய்கி, அல்ல - பகூடபாதங்களை, செயின்-செய்ய நினைக்குமாயின், (அந்நினைவை) யான்-நான், கெடு வல்-கெடக்கடவேன், என்பது-என்றுணருமுற்பாதமாக, அறிக- ிபக்கடவன்.

எ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றுழ்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நடுவாக நின்று அறத்தின்கண்ணே தவகினவனது வறுமையை, வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர், எ-று.

கெடுவென்பது - முடிவிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்று சொள் ளுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே கேடும் பெருக்கமுடிக் கோடுதலான் வாரா என்பதும், கோடுதல் கேட்டிற் கேது வாம் என்பதும், கோடாதவன்தாழ்வு கேடன்று என்பதும், கூறப்பட்ட

(தே-ப-ரை.)—உலகம்-உயர்ந்தீதார், நடுஆக-நடுவாக (நின்று) நன்றிக்கண்-அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான்-தங்கினவனது, தாழ்வு-வறுமையை, நெடுஆக-வறுமையாக, வையாது-வையார் [நினையா ரென்றபடி]

அ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பரி-ரை.) எ-து.-முன்னே தான் சமனாக நின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல, இலக்கணங்களான் அமை ய ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம், எ-று.

உவமைஅடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக் கண்ணும், உட்டிச சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது * தொடைவிடைகளாற் கேட்டவற்றை ிணுமான் உள்ளவாறுணர்ந்தலாகும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வள்ள வாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்று திமத்தார்த்தும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களான் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

(தே-ப-ரை) —சமன்செய்து - (முன்னே தன்னைச்) சமனாகச் செய்து, சீர்தூக்கும்-(பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பார த்தை) அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - சூலாக்கோல்போல், அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத் திலே, கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு-(அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி-அழகாம்.

க. சொற்கோட்ட மில்லது செய்ய மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(பரி-ரை.) எ - து.—நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட் கோடுதலில் லாததாம், அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட் கோட்டமின்மையைத் திண்ணி காகப் பெறின், எ-று.

சொல் - ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்
கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடத்தவாறு சொல்லுதல் நடுவு

தொடை-வினா.

† ஊழ்-முறைமை. "தொடைவினையுமா? தொடைவிடைதன்னி" - வெண்பா
என, வாகைப்படலம், அவையமுல்லை, கக.

8

கந-ம் அதி. அடக்கமுடைமை

நிலைமையாம் எனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவு
நிலைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) - செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது, சொல் -
சொல்லி னிடத்தே, கோட்டம் இல்லது - கோணுத வில்லாத
தாகும், (அது அப்படியாவது), உள் - மனத்தினிடத்தே, கோட்
டம் இன்மை - கோணுத வில்லாமையை, ஒருதலைபா - உறுதி
யாக, பெறின் - பெற்றால்

க0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(ரி - ரை.) எ-து, - பிறர்பொருளையும் தம்பொருள்போலப் பேணிச்
செய்யின், வாணிகஞ் செய்வார்க்கு என்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந் தமபோற் செய்கலாவது - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது
குறையுமாகாமல் ஒப்பாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னைய
இரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, என்னையது வாணிகரைநோக்கிற்று,
அவ்விருதிருத்ததாக்கும் இவ்வறம் வேறாகுகிறந்தமையின்.

(தே-ப-ரை) - பிறவும் - பிறர்பொருளையும், தமபோல் - தம்
பொருள்போல, பேணி - காத்து, செயின் - செய்வாராயின், (அச்
செய்கைபானது) வாணிகஞ் செய்வார்க்கு - வர்த்தககஞ் செய்
வேவார்க்கு, வாணிகம் - நல்ல வாணிகமாம்.

கூ-ம் அடிகாரம்—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி. மனங்கள் தீருறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாகல். அஃது எதிலார்குற்றம்போற் றன்குற்றமுங் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையார்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின் பின் வைக்கப் பட்டது.

க. அடக்க மமரநு னுய்க்கு மடங்காமை

பாரிநு னுய்த்து ளிடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை அடக்கமாகிய அறம் பிந்தேவருலகத் துய்க்கும்; அடங்காமையாகிய பாவம் தவகுதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும், எ-து.

கூ-ம் அதி. அடக்கமுடைமை ௫௯

இருமென்பது ஓர் நாகவிசேடம். *‘எல்லாம் பொருளிற் பிறத் துவிடும்’ என்றற்போல உய்ததுவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது.

(தே-ப-ரை)—அடக்கம் - (ஒருவனை) அடக்கமாகிய அறமானது, அமரநுள் - தேவ ருலகத்தில், உய்க்கும் - கொண்டபோய் ளிடும், அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆர் இருள் பொறுத்தற்கரிய நாகத்தில், உய்த்துவிடும் - ரெ லுந்திவிடும்.

உ. காக்க பொருளா வடங்கத்தையாக்க

மதனிநூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்க்கு அடக்கத்தின யிக்க செல்வயில்லை; ஆகலான், அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க, எ-து.

உயிரென்பது யாநியொருமை. அஃது சண்டி மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின்.

(தே - ப - ரை.)—அடக்கத்தை - அடங்கியிருத்தலை, பொருள்
 சூக-(உறுதி) பொருளாக, காக்க - காம்பக்கடவன், உயிர்க்கு—
 அதனின் ஊங்கு - அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் - செல்வமானது,
 யில் - இல்லை, (ஆதலால்).

௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
 தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்று அறிந்து
 நறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், அவ்வடக்கம் நல்லோரான் அறியப்
 ட்டி அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

இவ்வாழ்வானுக்கு அடங்குறியாவது மெய்முதன் மூன்றம் தன்
 யத்தவாதல்.

(தே-ப-ரை)—அறிவு அறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறி
 வாதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நல்லவறியால், அடங்கப்பெறின்-
 நருவன்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு - அவ்வடக்கமானது,
 றறிந்து - (உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட்டை,
 யக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும்.

* கல்லிற் பிறகுங் கராணி கா. வி - செல்லிற் பிறக்கு முன்புத - மெல்ல - யரு
 ம் பிறக்கு பிறகுந் செயல்லாம்—பொருளிற பிறாதுவிடும்—என்பணிகடிசை, எ.

சூர் கூட-ம் அதி அடக்கமுடைமை

ச. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் ரேறற்
 மலையினு மாணப் பெரிது

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபாது
 றின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது, எ-று.

திரியாதடங்குதல் - பொறிகளாற் புலன்களை நுகராநின்றே அடங்குதல்.
 மலை-ஆகுபெயர்.

(தே - ப - ரை.)—நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகிய தன்) வழியில், திரியாது - (வேறுபடாது நின்று), அடங்கியான் - அடங்கினவனது, தோற்றம்-உயர்ச்சியானது, மலையினும் - மலைஉயர்ச்சியினும், மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்.

இ. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமிதம் இன்றி அடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும், அவ்வெல்லாருள்ளும் செல்வமுடையார்க்கே வேறொரு செல்வமாஞ் சிறப்பினை உடைத்து, எ-து.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுநகல்வியுந் குடிப்பிறப்பும் உடையார் அஃ தின்றி அவைதம்மானே அடங்கியவழி அவ்வடக்கம் சிறந்து காட்டாதாக லின், செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாரையும் உடம்பட்டிச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இகையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்து சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை. —பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லாது) அடங்கு தல், எல்லார்க்கும்-பாவருக்கும், நன்று ஆம்-(பொதுப்பட) நன்றாகும், (ஆரியினும்), அவருள்ளும்-அவ்வெல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கே-செல்வர்களுக்கே, செல்வம் தகைத்து - வேறொரு செல்வமாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினைபுடையதாம்.

ஈ. ஒருமையு ளாமையோ லைந்தடக்க லாற்றி
செழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிரப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கவல்லவாயின், அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுமிறப்பின்கண்ணும் அராணுதலை உடைத்து, எ-து.

கட-ம் அதி அடக்கமுடைமை 'கூக

ம ஐத்துறப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல, இவ னும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமல் அடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமை

போலென்றார். ஒருமைக்கட்செய்த வினையின்பயன் எழுமையுள் தொடரு
மென்பது இதனால் அறிக. இதனால் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ஸா) — ஒரு மையுள் — (ஒருவன்) ஒருபிறப்பின் கண்ணே,
ஆமைபோல் - ஆமைபோல, ஐந்து - ஐம்பொறிகளையும், அடக்கல்
ஆற்றின் - அடக்கவல்லவனாகில், (அவ்வல்லமை அவனுக்கு), எழு
மையும் - ஏழுபிறப்பின்கண்ணும், ஏமாப்பு உடைத்து-காவலாதலை
புடையது.

௭. யாதாவா ராயினு யாதாக்க காவாக்கார்;

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு

(பரி-ஸா.) எ-து, — தம்மாற் காக்கப்படுவன எல்லாவற்றையும் காக்க
மாட்டாராயினும் நாவொன்றையுங்காக்க; அதனைக்காவாராயின் சொற்
குற்றத்தின்கட்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர், எ-று.

யாவென்பது - அறிவேப்பன்மைவினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்
சாம உணர்வின்றது. பூற்றம்மை விகாரத்தொற்றொக்கது. சொற்குற்றம்-
சொல்லின்கட்டோன்றாகுற்றம். அல்லாப்பர், செம்மாப்பர், என்பன
போலச் சோகாப்பென்பது ஒருசொல்.

(தே-ப-ஸா.) — யா - (காக்கவேண்டுவன) யாவையும், காவார்
ஐயினும் - காக்கமாட்டாராயினும், நா - நாவொன்றையும், காக்க-
காக்கக்கடவர்; காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின்,
சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்
பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார்.

அ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(பரி-ஸா.) எ-து, — தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு
புருந்துன்பம் ஒன்றாயினும் ஒருவன் பக்கல் ண்டாவதாயின், அவனுக்குப்
பிறவற்றங்களான் உண்டான நன்மை தீதாய்விடும், எ-று.

தீயசொல்லாவன — தீங்குபயக்கும் பொய், குற்றை, கடுஞ்சொல்லென்
பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினும்
தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயின் என்றுரைப்
பாரும் உள்.

(தே-ப-ரை.)—தீச்சொல் - தீயசொற்களது, பொருள்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்கு வரும்) பயனானது, ஒன்று ஆனும் - ஒன்றாயினும், உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவ தாயின், நன்று - (அவனுக்குப்பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மை யானது, ஆகாதாகிவிடும்-தீதாய்.

௩. தீயினற் சுட்டபுணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினற் சுட்டவடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை ஒருவன் தீயினற் சுட்டபுண் மெய்க்கட் கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேஆறும்; அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடையநாவினற் சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறாது, எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினற்குட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினற் சுட்டதனை வடுவென்றும் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சூதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும். ஆறாயாற் தீயினும் வெவ்வுரைகொடி தென்பது போதலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவை மூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தீயினல் - (ஒருவனை யொருவன்) நெருப்பால் சுட்டபுண் - சுட்டபுண்ணானது, (உடம்பினிடத்தேயிருந்தாலும்), உள்-மனத்தினிடத்தே, ஆறும் - (அப்போதே) ஆறும், (அப்படியல்லலாமல்) நாவினல் - (தீயசொற்களையுடைய) நாவினலே, சுட்டவடு - சுட்டவடுவானது, ஆறாது - (அம்மனத்தினிடத்தும்) ஆறாது.

க௦. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவாள் செய்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றும் காத்துக் கல்வி உடையனாய் அடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை, அறக்கடவுள் பாராநிற்கும், அவனையடையும் நெறியின்கட் சென்று, எ-று.

அடங்குதல்—மனம் புறத்துப் பவவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்கல். செவ்வீ—தனகுறை கூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகநகன் இனியனும் காலம். இப்பெற்றியானே அறக் தானே சென்றடையும் என்பதாம். இதனால் மன வடக்கம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—உதம்-நிகாபத்தை, காத்து-மனத்திலே தோன்றாமல் காத்து, கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல் - அடங்குதலை, ஆற்றுவான் - செய்பவனாகுது, செவ்வீ - சமயத்தை, அறம் -

கசும் அதி. ஒழுக்கமுடைமை காந.

அறக்கடவுளானவன், ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியில், துழைந்து - புழுந்து, பார்க்கும்-பாராநிற்பான்.

கசும் அதிகாரம்—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது உத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை புடையராநல். இது, மெய்முதலிய அடங்கினார்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்கண் வைக்கப்பட்டது.

உதம் விழுப்பந் தரலா

முயிரினை மோம்பப் படுந்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருவலானு, அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும், எ-று.

உயர்ந் கார்க்கும் இழிந் கார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருகலின், பொதுப் படக்கறினார். சுட்டு வருவீக்கப்பட்டது, அதனால் அந்நானம் விழுப்பந்தருவாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்த முயிரினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தராமையின், உயிரினு மோம்பப்படுமென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது, விழுப்பம் - (எல்லாருக்கும்) சிறப்பை, தரலான் - கொடுக்கலால், ஒழுக்கம் - அவ்வாசா

ம், உயிரினும் - உயி ரார்ப்பார்க்கினும் (அதிக மேன்மைபாக), ஒம்பும் - பாதுகாக்கப்படும்.

உ. பரிந்தோம்பித் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றனும் அழிவுபடாமற்பேணி ருந்தியுமாகாக்க; அறங்கள்பலவற்றையும் ஆராய்ந்து இவற்றள் இருமைக்குத் துணையாவது யாதென்று மனத்தை ஒருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடி த அவ்வொழுக்கமே யாகலான், எ-து.

பரிந்துமென்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட் றனும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தெரிந்து-(பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து, (இவற் றள் இருமைக்குத் துணையாவது எதுவென்று) ஒம்பி - (மனத்தை) டக்கி, தேரினும் - அறிந்தாலும், துணை - துணையாய் முடிவது கசு கசு-ம் அதி. ஒழுக்கமுடைமை

அஃதே - அவ்வாசாரமே; (ஆதலால்), ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஒம்பி - (ஒன்றனும் அழிவுபடாமற்) காத்து, பரிந்து - வருந்தியும், காக்க - காவல்செய்யக்கடவன்.

ஈ. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க யிழிந்த டிறப்பாய் விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லார்க்கும் தத்தம்வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கம் உடைமை குலனுடைமையாம்; அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றுழந்த வருணமாய்விடும், எ-து.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கம் உடையராக உயர்குலத்தாராவார் ஆகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிற ற்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்றவறுதல் தாழ்ந்த வருணத்தாரவர் ஆகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றாக கூறினார். உள்வழிப்படுகு குணத்தினும் இவ்வழிப்படு க்குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடென்றி எய்துதலின், அவ்வி

வைபுபற்றி அவ்வெதுவாகிய வினைகளே பயனாக வோதப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—ஒழுக்கம் உடைமை-(எல்லார்க்கும் தத்தம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை-குலமுடைமையாம்; இழுக்கம்-(அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்-தாழ்ந்த வருணமாய்விடும்

ச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தானினும் அவ்வருணங் கெடாமையின் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம்; அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும், எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தலும் ஆகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின் இஃது ஏனையவருணங்கட்கும் கொள்ளப்படும்.

(தே-ப-ரை)—ஒத்து-(சுற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும்-மறந்தானினும், கொளல்ஆகும்-(வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஒதிக்கொள்ளலாம்; பார்ப்பான்-பிராமணனது, பிறப்பு-உயர்ந்தவருணமானது, ஒழுக்கம்குன்ற-(தன்) ஆசாரங்குறைய, கெடும்-கெட்டுப்போம்.

தசு-ம் அசி. ஒழுக்கமுடைமை ௬௫

௫ அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்கா றுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல, முக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை, எ-று.

° வகையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்று பெற்றும்; என்ன? * 'கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமும்' நல்குந்தின். உயர்வு-உயர்குலமாகல்.

(தே-ப-ரை)—அழுக்காறு உடையான் கண்-பொருமை யுடை
வனிடக் கீத, ஆக்கம் பிரான்று-செல்வமில்லாமை போல, ஒழுக்கம்
புலாண்கண்-ஆசார மிலாநவரிடக் கீத, உபர்வு-உயர்ச்சியானது,

கா ஒழுக்கத்தி னெலகி ருவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் பரிபாக் கறிந்து

(பரி-ரை.) எ-து,—பெய்து நருமைகோக்கி ஒழுக்கத்திற் கருவகார் மன
வியுடையா; உவ்விழுககததால் தமககிழ்குலமாகிய குறறம் உண்டாம்
புற்றை அறிந்து, எ-து.

ஒழுக்கத்திரகருக்கம அதனையுடையாமே லெற்றப்பட்டது. கொண்ட
பிரதம் விடாமைபற்றி, உரவோவென்றார்

(தே-ப-ரை)—இழுக்கத்தின் - (ஆசாரக் கினின்றும்) தவறு
கலால், ஏதம்—(இழிகுலம் ஆகலாகிய குற்றம், பரிபாக்து-உண்டா
கலை, அறிந்து-கெரிந்து, உரவோர்-மாவலிபையுடையோர், ஒழுக்
கத்திற்-ஆசாரத்திற், ஒல்கார்-கருவகார்.

எ ஒழுக்கத்தி செய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
செய்துவ ரெய்தாப பழி

(பரி-ரை.) எ-து, எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர்;
அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம எய்துதற்குரிததல்லாத பழியை செய்து
வர், எ-து.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம்
அடுக்குமென்றுகொள்ளும்ஆகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றார். இவை
யயந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுவ குணமும் இவ்வழிப்படுவ குற்
ரமும கூறப்பட்டன.

சிருககுறள, ௧௧௧.

(தே-ப-ரை.)—ஒழுக்கத்தின் - (எல்லாரும்) ஆசாரத்தினால், மேன்மை-மீம்பாட்டை, எய்துவர் - அடைவார்; இழுக்கத்தின்-அதிலிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை, எய்துவர்-அடைவர்.

அ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
மென்று நினைப்ப தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து--ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும், எ-து.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பை தருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பம் தருதலும் பெற்றும், ஒன்றின்மே ளேனபதை முடிக்குமாகலின். இதனால் பின்வீளைவு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) —நல் ஒழுக்கம்-ஒருவனுக்கு) நல்ல ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-அறத்துக்கு, வித்து ஆகும்-காரணமாய் (இருமைகளிலும்) இன்பத்தைத்தரும், தீஒழுக்கம்-தீயஆசாரமானது, (பாவத்திற்குக் காரணமாய்); என்றும்-இருமைகளிலும், இடும்பை-துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும்.

கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மறந்துத் தீயசொற்களைத் தம்வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள் ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா, எ-து.

தீயசொற்களாவன—பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும், வருணத்திற்கு உரியஅல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையால் சொல்லுதற் குழில் பலவாயின. சொல்-சாதினொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாவென வேண்டாது கூறினார், நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்ததற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப.

(தே-ப-ரை.)—வழுக்கியும் -மறந்தும், தீப - தீபசொற்களை, வாயால் சொல்ல - தம்வாயினுற் சொல்லுதல், ஒழுக்கம் உடைய வர்க்கு- ஆசாரமுடையவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம்.

கரு-ம் அதி. பிறனில்விழையாமை கள்

க0. உலகத்தோடு பொருந்த வொழுக்கல் பலகற்றங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(பா-ரை.) எ-து,—உலகத்தோடு பொருந்த வொழுக்கலைக் கல்லாதார் பலதூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார், எ-து.

உலகத்தோடு பொருந்த வொழுக்கலாவது—யர்ந்தோர் பலரும் ஒழுக்கிய ஆற்றான் ஒழுக்குதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏவாதன வொழிந்து சொல்லாதவற்றுள் ஏதபன கொண்டு வருகலான் அவையும் அடங்க உலகத்தோடு பொருட்டென்றும், கல்விக் கூப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமும் ஆகலின் அவ்வொழுக்குதலைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் கூறினர். ஒழுக்குதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் சொல்லாநுஞ் செயலானும் வரும் ஒழுக்கங்களைல்லாம் ஒருவாற்றார் ரொகுததுக கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—உலகத்தோடு-யர்ந்தோடு, ஒட்ட-பொருந்த, ஒழுக்கல்-ருடதலை, கல்லார்-அறியாதார், பல-பலதூல்களையும், கற்றும்-கற்றாராயினும், அறிவிலாதார்-அறிவிலாதாராவார்.

கரு-ம் அதிகாரம்—பிறனில்விழையாமை

அங்காவது காம மயக்கத்தால் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்கமுடையார் மாட்டே ஈகுவாயின், ஒழுக்கமுடையவரின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுக்கம் பேசுதமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரணுக்குப்பொருளாந் தன்மையுடையானைக் காதலித்தொழுதுகின்ற அறியாமை, ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருளுலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை, எ-று.

பிறன்பொருள்-பிரணுகடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணிந்தொகை தொக்குநின்றது. இன்பம் ஒன்றையே ஞாக்கும் இன்ப நூலுடையார இத்தியொழுக்கதையும் * பராயென்று கூறவாராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கண்வென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பிறன்-பிறனுக்கு, பொருளாள்-உடைமையாந் தன்மையவளை, பெட்டு-இச்சித்து, ஒழுக்கும்-கடக்கின்ற, பேதை

பரீயம் - பிறகுரியது.

ஈ அ கடும் அதி. பிறனில்விழையாமை

மை-அறியாமையானது, ஞாலத்து-பூமியின் கண், அறம்-அறநூலையும், பொருள்-பொருள் நூலையும், கண்டார்கண்-ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல்-இல்லை.

உ. அறன்கடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையாரில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காமம் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொருவரானும் பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்டுசென்று நின்றார் போலப் பேதையாரில்லை, எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன்கடையென்றார். அறன்கடைநின்ற பெண்வழிச்செல்வாரும், வரைவின் மகளிரோடும் இழிகுல மகளிரோடுகூடி இன்ப நுகர்வாரும்போல, அறமும் பொருளும் இழத்தலே யன்றிப் பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாக்கருதிய இன்பமும் இழக்கின்ற ராகலின், பேதையாரில்வென்றார்; எனவே, இன்பமும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறன்கடை - (கராக் காரணமாகப்) பாவத்

தில், தின்குருளா எல்லாம் - தின்றுவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை-
பிறனது வாயிலினிடத்தே, தின்றுரின - (அவன் மனையானையிச்
சித்து) தின்றுர்போல, பேதையார் - மூடர், இல் - இலர்.

11. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
நீமை புரிந்தொழுது வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை ஐயுருதார் இல்லாக்கண்ணே பாவஞ்செய்
தலை விரும்பி ஒழுதுவார் உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவார், எ-து.

அறம் பொருளின் பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தா
ரின் வேறல்லவென்றும், அவர் நீமை புரிந்தொழுதுவது இல்லுடையவரது
தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்வென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—மன்ற - நிச்சயமாக, தெளிந்தார் - (தம்மை
நல்லவென்று) தெளிந்தவரது, இல் - மனையாளிடத்தே, தீமை -
பாவஞ்செய்தலை, புரிந்து - விரும்பி, ஒழுதுவார் - நடப்பவர், (உயி
ருடையவரது உயிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரில் தின்றும்,
வேறல்லர் - வேறுகார்.

கரு-ம் அதி. பிறனில்விழையாமை ௬௬

ச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எத்துணைப்பெருமை உடையராயினும் ஒருவர்க்கு
நாதாய் முடியும், காமமபக்கததால் திணையளவுந்தம்பிழையை ஓராது பிற
ருடைய இல்லின்கட்புகுதல், எ-து.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்து சிறமையெய்தல்
நாக்கி, என்னுமென்றார். * “என்னீ ரறியாதீர்போல விவைகூறி—என்னீர
ல்ல நெடுந்தகாய்” என்புழிப்போல உயர்த்தந்தகட் பன்மை யொருமை
யங்கிற்ற. தேரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுருத பிறனென்றரைப்

ரகுமுள்.

(தே - ப - ரை.)—தீனைத்துணையும் - (காமாயக்கத்தினாலே) தீனையளவும் [சிறிதாயினுமென்றபடி], தேரான் - (தம்பிழையை) தீனையாமல், பிறன்இல் - (பிறனுடைய மனையாவிடத்தே, புதல் - சல்லுகல், எனைத்துணையர் ஆயினும் - எவ்வளவு பெருமையை டையவராயிருக்கினும், என்ஆம் - (அவருக்கு) யாதாய் முடியும்.

டு. எளிதென வில்லிறப்பா எனெய்து மெஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்குர். பழி.

(பரி-ரை.) எ-து.—எய்துதல் எளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கரு
பாது பிறனில்லின்கண் இறப்பான், மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்கு
டிப்பழியினையெய்தும், எ-று.

இல்லின்கண் இறத்தல் - இல்லாள்களா நெறிகடந்து சேரல்.

(தே-ப-ரை.)—எளிது என - இவனைச்சீசர்தல்) எளிதென்று
னைத்து, இல் - (பிறன்) மனைவிடத்தே, இறப்பான் - செல்லு
வான், விளியாது - அழியாமல், எ ஞான்றும் - எக்காலமும், நிக்
ரும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும் - அடை

சு. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா வில்லிறப்பான் கண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறன் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்
ப பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்ற
ம் ஒருகாலும் நீங்காவாம், எ-று.

3-ம் பாட்டு.

எஃ கரு-ம் அது. பிறனில்லிழையாமை

எனவே, இருமையும் இறத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிற
னில்லிழைவான்கட் குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இல் - (பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான் கண் - செலலுவோனிடத்து, பகை பாவம் அச்சம் பழிஎன நான்கும் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந் நான்கு குற்றங்களுடி, இரவா ஆம் - (ஒந்போதம்) நீங்காவாம்.

எ. அறநியலா நிலவாழ்வா என்பான் பிறநியலாள் பெண்மை நயவா தவன்

(பரி-ரை.) எ-து,—அரணுகிய இயல்போ-கூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான, பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பானது பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

ஆணுருபு சாண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கணவந்தது. இல்லறஞ் செய்வானெனப் படுவான அவனே யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை, —அறன் இயலான்-அறமாகிய இயல்போடுகூடி, இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான், பிறன்இயலான் - பிறனுடைய வியல்பில் (அவனுக்கு உரிமைபூண்டு) நிற்பவனது, பெண்மை - பெண்தன்மையை, நயவாதவன் - விரும்பாதவன்.

அ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
கறனென்றே வரன்ற வொழுக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறன்மனையான உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்தகைமை சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், நிரம்பிய வொழுக்கமுமாம், எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கருமையின். அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையென்றார். ஒன்றேவென்பது எண்ண்டைசசொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயகருமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—பிறன்மனை - பிறனதுமனையான நோக்காத - உட்கொள்ளாத, பேர் ஆண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால், நிறைந்தோர்க்கு, அறன் ஒன்றே-தருமமாவதொன்றே, ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொழுக்கமுமாம்.

க. நலக்குரியார் யாரெனி * னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அச்சந் தருவ கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லா
ன்மைகளும் எய்துதற்குரியா யாவனெனின், பிறனெருவனுக்கு உரிமையா
ருடைய தோளைச் சேராதார, எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை மூலியவற்றான் அளவிடப்படாம
யின் நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலககெனக் குறைந்து நின்றது.
அரிசொல்லீறு திரிநது ின்றது. இருமையிலும் நன்மையெய்துவ ரென்ப
பாம்.

(தே-ப-ரை. —நாமநீர் - அச்சந்தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட,
நயப்பில் - பூமியில், நலத்திற்கு - எல்லா நன்மைகளையும் பெறு
தற்கு, உரியார்-உரிமையையுடையார், யார்எனின் - யாவர்எனின்,
பிறற்கு - பிறனுக்கு, உரியார் - ிரிமையானவளது, தோள் -
தோள்களே. தோயாதார் - சேராதவர்.

க௦. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவரமை நன்று.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது
யாதவகளைச் செய்யுமாயினும், அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கண் நிற்பாளது
பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று எ-று.

இக்குணமே மேறப்படுக தோன்றமென்பகாம. இவைநான்கு பாட்டா
றும் பிறனில் விடையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறன் - ஒருவன் அறத்தை, வரையான்-(தன
க்கு உரியதாக்) கொள்ளாதவகை, அல்ல - பாவங்களை, செயி
னும் - செய்தாலும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லை
யிலே நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்மையை, நயவரமை - விரும்
பாமை (உண்டாயின், நன்று - அது நல்லது

கக-ம் அதிகாரம்—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானதால் ஒருவன் தமக்கு
கைசெய்தவழித் தாரும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடைய
நாம் என்றது நாம் எனது சிரித்து நின்றது.

எஉ கக-ம் அதி. பொறையுடைமை

ராதல். நெறினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டு மென்றற்கு, இது
பிறனில்வியையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை அகழ்வாரை வீழாமற்சூங்கும் நிலம்போல,
தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயஅறம், எ-து.

இகழ்தல்—மிகையாயின செய்தலும் சொல்லுதல்.

(தே-ப-ரை.)—அகழ்வாரை - (தன்னைத்) தோண்டுவோரை,
தாங்கும் - (வீழாமற்) சுமக்கின்ற, நிலம்போல - பூயிபோல, தம்
மை - தங்களை, இகழ்வார் - நிந்திப்பவரை, பொறுத்தல் - பொறுத்
திரூத்தல், தலை - முதன்மையாகிய அறாராம்

உ பொறுத்த விற்பரினை யென்று மருகனை

மறந்த அதனினு நன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற
காலத்தும் பிறர் செய்க மிகையைப் பொறுக்க; அதனை உட்கொள்ளாது அப்
பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று எ-து.

மிகையென்றது மேற்கொல்லிய இரண்டினையும். பொறுக்குங்காலும்
உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அகனிணும் அன்றென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—இறப்பினை - (ஒரு வன்செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்னொறுத்தற்குக் கூடியகாலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்; மறத்தல் - (அதனைநினைபாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல் (பெறின்), அதனினும் - அப்பொறுமையிலும், நன்று - மிகநல்லது.

௩. இன்மையுளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை யேற்றக்கொள்ளாது நீங்குதல்; அதுபோல, வன்மையுள் வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல், எ-று.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. அறன்வலாத விருந்தொரால் பொருளுடைமை ஆகாதவாறபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மை ஆகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து.

கக-ம் ஆதி. பொறையுடைமை எந்

(தே-ப-ரை.)—இன்மையுள் இன்மை - (ஒருவனுக்கு) வறுமை யுள் வறுமையாவது, விருந்து ஓரால்-விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள் ளாமல்) நீக்குகலாம்; (அதுபோல) வன்மையுள் வன்மை - வல்லமை யுள் வல்லமையாவது, மடவார் - அறியாமையினாலே தீங்கு செய்த வரை, பொறை - பொறுத்தல்

௪. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவன் சால்புடைமை தன்கண்ணி ரு நீங்காமையை வேண்டுவனாயின், அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும், எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவை காண்கு பாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — நிறை உடைமை - (ஒரு நான்) நிறைவையுடைய னுபிருக்கை, நீங்காமை - (கண்ணிவிட்டு) நீங்காமை யை, வேண்டின்-வேண்டிவானுபின், (அவனுல்) பொறையுடைமை - பொறுமையுடைய னுபிருக்கை, போற்றி - அழியாமற் காத்து, ஒழுக்கப்படும்-நடக்கப்படும்

--- ---

நி. ஒறுத்தாரை பொன்றாக வையாரே வைப்பர்

பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(பரி-ரை.) எ-று, — பின் மக்குக் தீங்கு செய்தவார்ப் பொறுது அவனை ஒறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்; அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வார், எ-று

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனை டாத்தலின், ஒன்றாகவையாரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் - சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

(தே - ப - ரை.) — ஒறுத்தாரை - (பிறந்தமக்குக் தீங்கு செய்த விடத்துப் பொறுமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்றுஆக - (அறிவுடையோர்) ஒருபொருளாக, வையார் - மனத்துக்கொள்ளார்; பொறுத்தாரை - (அதனைப்) பொறுத்தவரை, பொன்போல் - பொன்னைப்போல், பொதிந்து - இடைவிடாது, வைப்பர் - மனத்துக்கொள்வார்.

எசு கசு-ம் அதி. பொறையுடைமை

சு. ஒறுத்தார்க் கொருகாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(பரி-ரை.) எ-று. — தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை ஒறுத்தார்க்கு உண்டானது அவ்வொருகாளை யின்பமே; அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாம், எ-று.

ஒருநாளையின்பம்—ஆந்நாளொன்றிலும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றாமாகலின், ஏற்புடை உலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத் தீங்குசெய்தவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு (உண்டாவது); ஒருநாளை இன்பம் - அவ்வொரு நாளையின்பமே; பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றும் துணையும் - உலகம்; அழியுமளவும், புகழ் - புகழ் (உண்டாம்.)

ஏ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நேரநேரத்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர்செய்தாராயினும், அவர்க்கு அதனை வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாநிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று, எ-து.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நேரதலாவது—* “உம்மை—யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வார்கொல்” என்றுபரிதல்

(தே-ப-ரை)—திறன் அல்ல-செய்யத்தகாத கொடியவைகளை, தன்-தன்னிடத்து, பிறர்-மற்றவர், செய்யினும்-செய்தாலும், நேர- (அவருக்கு அதனைவருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, நொந்து-வருந்தி, அறன் அல்ல-அறமல்லாதசெயல்களை, செய்யாமை-செய்யாநிருத்தல், நன்று-(ஒருவனுக்கு) நல்லதாம்.

அ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனச்செருக்கால் தங்கள் தீயவற்றைச்செய்தாரைத் தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக, எ-து.

தம்மை யிகழ்ச்சமை தாம் பொறுப்பதன்றி மற் - மெம்மை யிகழ்ந்த வினைப் பயந்தா - ஊம்மை - யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வார்கொன்று - பரியதூஉஞ் சான்றோர் கடன் - நாடியார், தறவு.

கூகூ-ம் அதி. பொறையுடைமை

தாளும் அவர்கள் தீயவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) - மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே, மிக்கவை - (தம்மிடத்துத்) தீயவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, தாம்-தாங்கள், தம் தகுதியால் - தமதுபொறுமையினாலே, வென்றுவிடல்-வென்றுவிடக்கடவர்.

கூ. துறந்தாரிற் தூய்மை யுடைய நிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னேற்கிற் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வாழ்க்கைக்கண ர்ன்றேயும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார், நெறியைக்கடந்தாராவாய் இன்னாச்சொல்லைப் பொறுப்பவர், எ-து.

தூய்மை-மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் இழிபு முடிததற்கு.

(தே-ப-ரை.)—இறந்தார்-'நல்வழியைக்' கடந்தவரது, வாய்வாயிலுண்டாகும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர், துறந்தாரின்- இவ்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்) துறந்தார்போல, தூய்மை-பரிசுத்த குணத்தை, உடையர்-உடையவராவார்.

கூ. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் நிறர்சொல்லு
யின்னாச்சொ னேற்பாரிற் பின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—விரதங்களான் உண்ணத்தவிர்ந்து உற்ற கோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; அவர் பெரியராவது தம்மைப்பிறர் சொல்லும் இன்னாச்சொல்லைப் பொறுப்பாரிற் பின், எ-து.

பிறர்-அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு

நின்றே நோற்றலின், இன்னொசொ ஞோற்பாரிற் பின்னென்றார். இவையிர ண்பொட்டானும் பிறர் மிகைக்கசசொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — உண்ணாது—(விரதங்களினாலே) உணவை விட்டு, நோற்பார் - (தம்மை அடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர்- (எல்லாரினும்) பெரியவராவார்; (அவர் பெரியவராவது) பிறர்-மற்ற வர், சொல்லும்-(தம்மைச்) சொல்லும், இன்னாச் சொல்-வெறுக்கப் படுஞ்சொற்களை, நோற்பாரின்பின்-பொறுப்பவரிற்பின்.

களம் அதிகாரம்—அழுக்காறுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் * மேலே உரைத்தாம். அச்சொல் பின் அழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள் பட எதிர்மறை ஆகாரமும் மகரஜகாரலிசூதியும் பெற்று அழுக்காறுமையென நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்கு தற்கு இது பொறையுடைமைபின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்காறும் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்கா குற்றமில்லாத இயல்பினைத் தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க, எ-று.

இயல்பு-அறிவோ கெடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையத்தலின் ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புக என்பதாம்.

(தே-ப-ரை) — ஒருவன் தன்னைஞ்சத்து - ஒருவன் தன் மனத் தின்கண், அழுக்காறு-பொருமையாகிய குற்றம், இலாத-இல்லாத,

இயல்பு-தன்மையை, ஒழுக்கு-(தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது, ஆறு ஆக-வழியாக, கொள்க-கொள்ளக்கடவன்.

உ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்

(பரி-ரை.) எ-து, —யாவாமாட்டும் அழுககாற்றினின்று நீங்குலை ஒரு
வன் பெறுமாயின், மறறவன் பெறஞ் சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினை ஒப்ப
தில்லை, எ-று.

அழுக்காறு பகைவர் மாட்டும் ஒழியற்பாற் றென்பார், யார்மாட்டும் என்
றார். அன்மை - வேருதல். இவையிரண்பொட்டானும் அழுக்கா றின்மையது
குணம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) —யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின்-
பொறுமையில்நின்றும், அன்மை - வேருதலை. பெறின் - (ஒருவன்)
பெறுவானாயின், விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன்பெறும்) மேலான
பேறுகளுள், அஃது-அப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒத்தபேறு, இல்லை-

ஈ. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணுகழக் கறுப் பான்.

நக்சுயள்,

களம் அறி. அழுக்காறுமை எள்

(பரி-ரை.) எ-து, —மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் செல்வமும்
ஆகிய உறுப்புகளைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான் பிறன்
செல்வம் கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான், எ-று.

அழுக்கறுத்த வெளிணும் அழுக்கா றெளிணும் ஒக்கும். அழுக்காறுசெய்
யின் தனக்கே ஏதமாம் என்பதாம்.

(தே-ப-ரை) —அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம்-

(இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதான் என்பான் - (தனக்கு) விரும்பாதவனென்று சொல்லப்படுவேன், 19றன் - 19றனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணுது - (கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறப்பான் - பொருமைப்படுவான்.

ச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்பா ரிழுக்காற்றி
 னேதம் படுபாக் கறிந்து

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்பார் அறிவுடையார்; அத்தீடுநெறியால் தமக்கிருமையினுள் துன்பம் வருதலை அறிந்து, எ-து.

அறனல்லவையாவன—செல்வம், கல்வி முதலியன உடையார்கண்டீய்கு நினைததலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.

(தே-ப-ரை.)—இழுக்குஆற்றின்-(பொருமைப்படுவதாகிய) தீய வழியால், எ-தம் - துன்பம், படுபாக்கு - உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, அழுக்காற்றின்-உபாருமையால், அல்லவை-அறம் அல்லாதவைகளை, செய்பார் - (அறிவுடையார்) செய்பார்கள்.

டு. அழுக்காறு உடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்
 வழக்கியும் கேட்குந் பது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காறு பகைவரை ஒழிந்துவ கேடு பயப்பது ஒன்றாகலின், அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அதுதானே அமையும், எ-து.

அதுவேயென்னும் பிரிந்தலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்காறு - பொருமைபானது, ஒன்றார்-பகைவரினின்று, வழக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும், கேடுசுன்பது - கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்); உடையார்க்கு - (அப்பொருமைபை) உடையவர்க்கு, (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டிவதில்லை) அது - அப்பொருமைபே, சாலும் - போதும்.

சு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்
றைச் செய்வானது சுற்றம் உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவது மின்றிக்
கெடும், எ-து.

கொடுப்பதன்கண் அழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப்
பற்றிப் பொருமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன்கேடு சொல்லா
மையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொருமை தன்பேற்றையே அன்றித்
தன்சுற்றத்தின் பேற்றினையும் இழப்பிக்கு மென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—கொடுப்பது - (ஒருவனால்) பிறர்க்குக்கொடுக்
கப்படும் பொருளைக்குறித்து, அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படு
மவனது, சுற்றம் - உறவானது, உடுப்பதும் - உடுக்கும் உடையும்,
உண்பதும் - உண்ணும்உணவும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும்-அழி
யும்.

எ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறராகக் கண்டவழிப் பொருமையுடையானைத்
திருமகள் தானும் பொருது தன் தவ்வைக்குக் காட்டி கீறும், எ-து.

தவ்வை-மூத்தவள்; தவ்வையைக்காட்டியென்பது * “அறிவுடையந்தண
னவளைக் காட்டென்றானே” என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடு
வித்து அழுக்காறுடையானை யென்றுரைப்பாரும் உள்.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்காறு உடையானை - (பிறர்செல்லங்கண்ட
விடத்தே) பொருமையுடையவளை, செய்யவள் - திருமகள், அவ்
வித்து - (தானும்) பொருமைப்பட்டு, தவ்வையை - (தன்) தமக்
கைக்கு, காட்டி விடும் - காட்டிக்கொடுத்து நீங்குவாள்.

அ. அழுக்கோ நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காரென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி தன்னை உடையானை இம்மைக்கண் செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும், எ-று.

* கவித்தொகை, மருதம்.—எ.

களம் அதி. அழுக்காருமை எக்

பண்பிற்குப் பண்பி இல்லையேனும், தன்னையாக்கிஞானை இருமையுக் கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடை மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்காறு என ஒருபாவி - பொருமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், திருச்செற்று-(தன்னை யுடையவனை இம்மையில் அவனது) செல்வத்தைக் கெடுத்து, தீயுழி உய்த்துவிடும் - (மறுமையில்), நரகத்திற் செலுத்திவிடுவான்.

க. அ வ்வி ய நெஞ்சுக் கா னைக் கழுஞ் செவ்வியரன்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கோட்டத்தினைப் பொருத்திய மனத்தையுடையவனது ஆக்கமும் எனைய செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும, எ-று.

கோட்டம்—ரண்டு அழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் எதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: * “இம்மைசெய்யுன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்—நிருத்தகு மாமணிக் கொழுஞ் சூடன் போக்தது” என நினைக்கப்பட்ட வாறறிக.

(தே-ப-ரை) — அஷ்வியம் நெஞ்சத்தான் - பொருமையுள்ள மனத்தையுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்வியான் - பொருமையிலலாத மனத்தையுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டானால்) நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும்.

க௦. அழுக்கற் றகன்றரு மில்லை யஃதிலார்

பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரூ மில்.

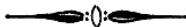
(பரி-ரை.) எ-து, — அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியராயினரும் இல்லை; அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினரும் இல்லை, எ-று.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் கேடும் ஆக்கமும் வருதற் கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) — அழுக்கற்று - போருமைப்பட்டு, அகன்றரும் - பெருகினவரும், இல்லை - இலர்; அஃது இலார் - அச்செயலில்லாத வருள், பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து, தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும், இல் - இலர்.

ஃ ஷிப்பநிகாரம், அடைக்கலராகாத, கா—கூக.

கஅம் அதிகாரம்—வெஃகாமை.

அஃதாவ ஏ பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக் கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொருமையே அன்றி அதனைத் தான் வெளவக் கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காருமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறன் அன்றென்றும் நடுவிலைமை இன்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின், அவ் வெஃகுதல் அவன்குடியைக் கெடச்செய்து, பலஃற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும், எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்கும் இயல்புபற்றி, வெஃகி
 னென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். 1 பொன்றவென்பது பொன்றி
 யெனத் திரிந்து நின்றது; செய்தென்பது சொல்லெசசம்.

(தே-ப-ரை.)—நடுவு இன்றி-(பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்
 ளாதல் நமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல், நல்
 பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை, வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு)
 விரும்பின், (அவ்விருப்பு) குடிபொன்றி - (அவன்) குடியைக்
 கெடுத்து, குற்றமும் - பலகுற்றங்களையும், ஆங்கே - அப்பொதே,
 தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

உ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
 நடுவன்மை நாணுபவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிற்பொருளை வெளவிலால் தமக்கு வரும் பயனை
 விரும்பி, அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய்
 யார், நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுவார், எ-து.

நடுவு-ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியன் அல்லனென்னும் நடுவு.

(தே-ப-ரை.)—நடுவு இன்மை-(ஒருவன் பொருளுக்கு பிறன்
 உரியவன் அல்லனென்னும்) நடுவுநிலையல்லாமைக்கு, நாணுபவர்-
 அஞ்சுவோர், (பிற்பொருளை அபகரிப்பதினாலே), படுபயன்-(தம

* குடிபொன்றிச் குற்றமு மாக்கே தரும், குடிமடிந்த குற்றம் பெருகும், ;
 மன்பம் பயக்கும் எனபுழிப் பொன்றுவிதது, மடிவிதது, நீக்குவித்த எனற்பாலன பிற
 வினைப் பொருளுணர்ந்தும் விவ்விதது தொக்கு, பொன்றி, மடித்த, நீங்கி என நின்றவெ
 னக் கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இவ்வனம் வருவன
 னூலார் அத்தர்ப்பாவித விச்சென்பர்.

கஅம் அதி. வெஃகாமை அக

கு) வரும்பயனை, வெஃகி-விரும்பி, பழிப்படுவ-பழியினிடத்தே
 பொருள்தஞ்செயல்களை, செய்யார்-செய்யார்கள்.

௩. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே

மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—பிறர்பால் வெளவிய பொருளால் தாம் எய்தும் லையில்லாத இன்பத்தை விரும்பி, அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்வார், அறத்தான் வரும் நிலையுடைய இன்பத்தைக் காதலிப்பவர், எ-று.

பாவத்தான் வருகலின் அப்பொழுதே அழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது.

(தே-ப-ரை) —மற்றை இன்பம்-நிலையுடைய பேரின்பத்தை, லுண்டுபவர்-இச்சிப்பவர், சிறு இன்பம்-(பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய நிலையில்லாத) அற்ப இன்பத்தை, வெஃகி-விரும்பி, அறன் அல்ல-அறமல்லாத செயல்களை, செய்வார்-(அவரிடத்தே) செய்யார்கள்.

ச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்த்தப்பொருட்ப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்வார். ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றில்லாத காட்சியினையுடையாரா, எ-று.

வெல்லுதல்-பாவநெறிககட் செல்ல விடாமை. புலன்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலும் இல்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி-பொருள்களைத் திரிபின்றியுணாதல்.

(தே-ப-ரை) —புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அரிவையுடையவர், இலம் என்று-வறியோம் என்று நினைத்து, வெஃகுதல்செய்வார்- அதுதீர்ப்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார்.

டு. அஃகி யகன்ற வறிவென்மை பார்மாட்டும் வெஃகி வெறிய செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நுண்ணிதாய் எல்லாதூல்களினும் சென்ற தம்மறிவு ன்பயத்ததாம், பொருளை விரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடுபுடாத செயல்களை அறிவுடையார் செவ்வராயின், எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னு மென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார் மாட்டும்-யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை, செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வார்ஆயின், அஃகி - நுட்பமானதாகி, அகன்ற-எல்லா (நூல்களிலும் சென்று) விரிந்த, அறிவு-அறிவானது, என்ஆம்-என்னபயனை யுடையதாம்.

சு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—அருளாகிய அறத்தை விரும்பி அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தின்கண் நின்றவன் பிறா பொருளை அவாவி அதனை வருவிக்கும் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும், எ-து.

இல்லறநெறியால் அறிவு முகிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறநெறிக்கு ஆறென்றார். கெடுகல்-இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — அருள்வெஃகி-அருளாகிய அறத்தை விரும்பி, ஆற்றின்கண் - இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே, நின்றான்-தங்கினவன், பொருள்வெஃகி-நிற்பொருளைவிரும்பி, பொல்லாத-(அதனை வருவிக்கும்) குற்றவழிகளை, சூழ-எண்ண, கெடும்-கெடுவான்.

எ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் வினைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிற்பொருளை அவாவிக்கொண்டு அதனா லாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக, பின் அறுபவிக்குவகால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான், எ-து.

வினாயென்பது முகனிஸைசதொழிற்பெயர். இவையேமுபாட்டானும் வெஃருதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம் - (அகனல்) உண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன், வினையின் - (பின்) அனுபவிக்க

கஅம் அதி- வெஃகாமை அந்
கப்பெம்போது; பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கு அரிது ஆம்-என்றகுதலில்லை, (ஆதலால்).

அ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து —சுருங்கல் யாலேத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவன் ஆராயின், அது பிறன்வேண்டுகைப் பொருளைத் தான வேண்டாமையாம், என்று.

அஃகாமை - ஆருபெயர். வெஃகாதான் செல்வம் அஃகாதென்பதா

(தே-ப-ரை.)—செல்வத்திற்கு - குறைந்துபோக தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்குக் காரணம், யாதுஎனின் - எதுவென்று (ஒருவன்) ஆராயின், (அது) பிறன் - மற்றையான், வேண்டும் - விருப்புர், கைப்பொருள்-கைப் பொருளை, வெஃகாமை - (தான்) வேண்டாமையாம்.

க. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச சேருந் திறனறிந் தாங்கே திரு

(பரி-ரை.) எ-து, —இஃது அறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் திருமகள் தான் அடைதற்காவ கூற்றினை அறிந்து அக்கற்றானே சென்றடையும், என்று.

அடைதற்காவகூறு—காலபும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவை யிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அறன் அறிந்து - (இது) அறனென்றறிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்-அறிவுடையாரை திரு - திருமகள், திறன் அறிந்து - (தான் சேர்தற்காம்) திறத்தை அறிந்து, ஆங்கே - அத்திறத்தினாலே, சேரும்-சேர்வாள்.

க௦. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமெயென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக் கருதின், அக்கருத்து அவனுக்கு இறதியைப் பயக்கும்; அப்பொருளை வேண்டாமெயென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும், எ-து.

அஃ அஃ ககும் அதி புறங்கூறமை

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றும் கூறினார். செருக்கு-ஆருபெயர். இதனால் அவ்வீருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—எண்ணுது - (ஒருவன் பின்விளைவதை) எண்ணாமல், வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின், (அவ்விரும்பம்) இறல் - அறிவை, ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும், வேண்டாமெயென்னும் செருக்கு - (அப்பொருளை) விரும்பாமெயென்னுஞ் செல்வமானது, விறல் - வெற்றியை, ஈனும் - தரும்.

ககும் அதிகாரம்—புறங்கூறமை.

—o—o—o—

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரை இகழ்த்தரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றம் அடியாக வருதலான், இஃது அழக்காறமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறங்கூற எல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூற எனன்ற வினிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், பிறனைப் புறங்கூறானென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று, எ-று.

புறங்கூறமை அக்குற்றங்களான இழக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—ஒருவன் அறம் கூறான் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதஞ் செய்யானாகி, அல்ல - அறன் அல்லாதவைகளை [பாவங்களை], செய்யினும் - செய்தாலும், புறங்கூறான் - (பிறனைக் காணாதவிடத்தே) இகழ்ந்துபோகான், என்றல் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது - நல்லது.

உ. அறனழி இயல்லை செய்வதறிந் தீதே
புறனழி இப் பொய்த்து நகை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறனென்பது ஒன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி அதன்மேற் பாவங்களைச் செய்தலினும் தீமையுடைத்து. ஒருவனைக் காணாத வழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச் சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து நகைதல், எ-று.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவையாற் கொள்க. அழித்தல்-ஒளியைக்கோறல்.

ககும் அதி. புறங்கூறமை அநி

(ப-ரை.)—புறன் அழி இ - ஒருவனைக் காணாதவிடத்திகழ்ந்துபோகி, பொய்த்துநகை-(கண்டவிடத்தவனோடு) பொய்த்து மகிழ்தல், அறன் அழி இ-அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துப் போகி, அல்லவைசெய்தலின் - (அதன்மேல்) பாவங்களைச் செய்தலினும், தீதே-தீமையுடையதே.

௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத

லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறனைக் காணாதவழி இகழ்த்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவன் உயிர் வாழ்தலின், அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம்-அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண் எய்தும் பயன். அறம்-ஆருபெயர்.

* தருமென்பது இடவழுவமைதி.

(நெ-ப-ரை.)—புறங்கூறி-பிறனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்த்து பேசி, பொய்த்து-கண்டவிடத்தே அவனைப் புழங்குது, உயிர்வாழ்தலின் - (ஒருவர்) உயிர்வாழ்தலினும், சாதல் - (அதுசெய்யாமல்) உயிர்விடுதல், (அவனுக்கு) அறங்கூறும் - தருமநூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் தரும்-பயனைத்தரும்.

ச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பிள்ளைக்காச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் எதிரேநின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்ன ஆயினும், அவனெதிர் இன்றிப் பின்வருபுதற்றத்தை நோக்காத சொல்லிச் சொல்லாதொழிக, எ-று.

பின்-ஆருபெயர். † சொல்வான்றொழில் சொன்மே லேற்றப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது.

* தொல்காப்பியத்தாக இளவியாககாநில், “அவற்றுள், தருசொல் யருசொல்லாயிரு இளவியுள்—தன்மை முன்னிலை யாய் ரிடந்த” என்றுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப் படர்க்கையிடத்திற்கு யாதமையின், இடவழுவமைதியாய்ந்து.

† முன்னின்று பிள்ளைக்காச்சொல். இது ஒரு பொருளின்வினை மற்றொரு பொருளின் வினையானது. பிரயோக விசேசம், திவ்வப்படலம், ‘மருளறு காரணம்’ என்னும் சுசு-ம் பாட்டிற் காண்க.

அஞ்

க்கூ-ம் அதி. புறங்கூ-ருமை

(தே-ப-ரை) —கண்ணின்று - (ஒருவனை) எதிரே நின்று, கண்
 அற - தாட்சிணிய மில்லாமல், சொல்லினும் - சொன்னாலும், முன்
 ழன்று - (அவன்) எதிரே இல்லாமல், பின் நோக்காச்சொல் - பின்
 பருவ் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதிருக்
 ிக்கடவன்.

டு. - அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
 புன்மையாற் காணப்படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன் அறனை நன்றென்று
 சால்லினும், அது தன் மனததாலும்ச சொல்லுகின்றானல்ல நென்பது
 றவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்
 ிடும், எ-று.

மனத்தீதாகலின். அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—(புறங்கூறுவோனொருவன் அறம் நன்றென்று
 ரயினாலேசொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச்
 சால்லுதற்கு ஏற்ற, நெஞ்சத்தான் அன்மை - மனத்தையுடையவ
 ல்லாதவனா யிருக்கையானது, புறஞ்சொல்லும்-அப்புறங்கூறுதற்
 ிக் காரணமாகிய, புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே, காணப்
 ிடும் - (அறிவுடையாரால்) அறியப்படும்.

க. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளார்
 திறன்றெரிந்து கூறப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன்,
 ன்பழி பலவற்றன்றும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவரைற்
 றப்படும், எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்கும்
 ிக்கும். திரன்-ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறி
 ரற்கு அவ்வளவன்றி அவனிதந்து பட்டு உளையுந்திறத்தணவாகிய பழிகளை
 ி. எதிரே கூறுமாகலின், திரன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார்.

(தே-ப-ரை) —பிறன்பழி-பிறனொருவனதுபழியை, கூறுவான் -

யவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன் பழியுள்ளும்-
 னது (பல) பழிகளுள்ளும், திறன்-(வருந்தும்) விதமுடையவை

* அறஞ்சொல்லு ரெஞ்சுதநான என்பதனை நெஞ்சோடறஞ் சொல்வானென விஞ்சி
 த்தாக் கூட்டுவா பிரயோப விவேகநூலார.

ககூ-ம் அதி. புறங்கூறமை அள

களை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படு
 வான்.

எ. பகச்சொல்லித் தேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
 நட்பாட நேற்றா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை விட்டு நீங்கும்ஆற்றாற் புறங்கூறித் தககேளி
 ரையும் பிரியப்பண்ணுவர், கூடி மகிழ்மாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அய
 லாரோடு நட்பாடலை அறியாதார், எ-து.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பவென்றகருத்
 தான், அயலாரோடுமென்பது வருவிததுரைக்கப்பட்டது. அறிதல்-தமக்
 குறுதியென்றறிதல். * “கடியுமிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை” என்புழிப்
 போலத்தேற்றமை தன்வினையாய் நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாரும்
 பகையாவென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—நகச்சொல்லி-(கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்
 களைச்) சொல்லி, நட்புஆடல்-(அயலாரோடு) சிறக்கஞ் செய்தலை,
 தேற்றாதவர்-(தமக்குஉறுதியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி-
 (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி, கேளிர்-(தமது) சுற்றத்
 தாரையும், பிரிப்பர்-பிரியப்பண்ணுவர்.

அ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரரின

ரென்னைகொ லேதிலா மாட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மொடு செறிந்தாரது சற்றத்தையும் அவர் புறத்

துத் தூற்றும் இயல்பினையுடையார், அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாது கொல்லோ! எ-று.

தூற்றதல்-பலரும் அரியப் பரப்புதல். அதனிற் கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செய்வகென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோசி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை.)—தன்னியார்-(தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும்-குற்றத்தையும், தூற்றும்-(அவரைக் காணாத விடத்தே) பரப்புகின்ற, மரபினார்-இயல்பை யுடையவர். எதிலார்மாட்டு-அயலாரிடத்து, என்னைகொல்-யாதுதான் செய்யார்

கை, மருதம்—28.

அஅ ககம் அதி. புறங்கூறமை

க. அறனோக்கி யாற்றங்கொல் வையம் புறனோக்கிப் புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை, நிலம் இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்குறாவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும், எ-று.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுக் கருத்தால், அறனோக்கியாற்றுகொலென்றார். இவை ஐத்துபாடானும் புறங்கூறவாரக் செய்துக் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—புறனோக்கி-பிறர் நீங்கின இடம்பார்த்து, புல்சொல்-(அவரது) பழிப்புச்சொல்லை, உரைப்பான் - சொல்லுவாரது, பொறை-(உடற்) பாரத்தை, வையம்-பூமியானது, அறனோக்கி-(இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்று, ஆற்றுங்கொல்-சுமக்கின்றதுபோலும்.

க௦. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
 றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர்குற்றங்
 ணுமாறபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையும் காணவல்லராயின்,
 வர் நிலைபெறடைய வுயிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ, எ-று.

கடுவுநின்று ஒப்பக்காண்ட லருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும்;
 னடவழியொழிதலிற் பாவம் இன்றும், ஆகவே வரும் பிறவிகளினுக் துன்
) இல்லை யென்பது நோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றங் கூறினார்.
 கறை புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ணா.)—ஏதிலார்குற்றம்போல்-அயலாரது குற்றத்தைக்
 ண்பதுபோல், தங்குற்றம்-(அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்
 ;தையும், காண்கிற்பின்-காணமாட்டுவாராயின், மன்னும்உயிர்க்கு-
 'வாது) நிலைபெற்ற உயிர்க்கு, தீது - (வருவதொரு) துன்பம்,
 ண்டோ-இல்லை.

உ௦-ம் அதிகாரம்—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்க
 ளுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுங்
 சொல், பயனில்சொல், என வாக்நின்கண் நிகழும் பாவநான்கனுள், பொய்
 துற்தார்த்தல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல்
 வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனைமூன்றனும், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலா
 னும், குறளை புறங்கூறமைபானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இந
 னுள் விலக்குகின்றார்களின், இது புறங்கூறமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.
 க பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா

னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனில

வாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான் எல்லாரானும் இகழப்படும், எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது.

(தே-ப-ரை.)—பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க, பயன்இல - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லுவான் - சொல்லுவோன்; எல்லாரும் - எல்லாராலும், எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான்.

உ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல நயனில

நட்டார்கட் செய்தலிற் தீது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் விருப்பமில்வாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது, எ-று.

விருப்பமில் - வெறுப்பன. இச்சொல் அசெயலினும் மிகவிகழற்பாடு பயக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—பல்லார்முன்-(அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே பயன்இல - பயனில்லாத சொற்களை; சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது, நட்டார்கள் - (தன்)சினேகரிடத்து, நயன்இல் - விருப்பமில்லாத செயல்களை, செய்தலின் - செய்தலினும், தீது -

ங. நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித் துரைக்கு முரை.

12

கூ0 உ0-ம் அதி. பயனிலசொல்லாமை

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித் துரைக்கு முரைநானே இவன் கீழியிலனென்பதனை உரைக்கும், எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலதென்ப; பியலாமென்பார், அகளை உரைமே லேற்றி உரைசொல்லுமென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—பயன் இல - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து - விரித்து, உணர்ச்சுட்குட்கரை - (ஒருவன்) சொல்லும் சொல்லானது, நயன் இலன் என்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை, சொல்லும் - அறியிக்கு.

ச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்

பண்ணில்சொற் பல்லா ரதத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனொடுபடா பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடையே சொல்லுமாயின், அவை அவர்மாட்டு நீதியோடுபடாநாய், அவனை நற்குணங்களி லீக்குட்குட எ-து.

பண்பு-இனிமையும் மெய்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயி னென்பதும், அவா மாட்டென்பதும், எச்சமாக ஒருவிக்கப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—பயன்சாரா - பயனொடு பொருந்தாத, பண்பில்சொல் - குணநில்லாத சொற்களை, பல்லார்அதத்து - பலரிடத்தே, (ஒருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அரிடத்தே) நயன்சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி, நன்மையின் - நற்குணங்களி லிருந்து, நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும்

நி சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில்

நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய சொற்களை இனிய நீர்மையுடையார் சொல்லுவாராயின், அவாது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும், எ-து.

நீர்மை-நீரின்றன்மை, சொலினென்பது சொல்லாமையைவிளக்கிற்று.

(தே-ப-ரை.)—பயன் இல - பயன் இல்லாதசொற்களை, நீர்மை உடையார் - குணத்தன்மையையுடையவர், சொலின் - சொல்லுவாராயின், சீர்மை - (அவரது) மேம்பாடானது, சிறப்பொடு - (அதனால் வரும்) நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே, நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும்.

கூ. பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ் சொல்லு
வாளை மகனென்று சொல்லற்க; மக்களுட் பதொன்று சொல்லுக, எ-து.

அல் விசுதி வியகோள், மூன் எதிமறையினும், பின் உடம்பாட்டி
னும் வந்தது. அறிவேனலும் உள்வீடினமையின், மக்கட்பதடியென்றார்.
இவை ஆறுபாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங்
கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பயன் இல்லொல் - பயனில்லாத சொற்களை,
பாராட்டுவாளை - (பலதரமும்) சொல்லுவோளை, மகன் எனல் -
மகனென்று சொல்லாதே, மக்கள் பதடி எனல் - மனிதருக்குள்ளே
பதரென்று சொல்லக்கடவாய்

- -

எ. நயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில் சொல்லாமை நன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதியோடு படாதசொற்களைச் சான்றோர் சொன்
றாயினும், அஃதமையும்; அவா பயனில்லாதவற்றைச் சொல்லாமைபெறின்,
அது நன்று, எ-து.

சொல்லினுபெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில்வற்றி
னும் பயனில் தீய வண்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—சான்றோர் - அறிவுடையோர், நயனில் -
நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களை, சொல்லினார் - சொன்னாலும்,
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; பயன்யில் - பயனில்லாத சொற்
களை, சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்), நன்று - (அது)
நன்று.

அ. அரும்பய னாயு மறிவினோர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவியுடையார் மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார், எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன—வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.

கூஉ உ0-ம் அதி. பயனில்சொல்லாமை

(தே-ப-ரை.)—அரு பயன்-அறிதற்கரிய பயன்களை, ஆயுர் - ஆராயவல்ல, அறிவினார் - அறிவுடையார், பெரு பயன் இல்லாதசொல் - மிகுந்த பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லார் - சொல்லார்கள்.

கூ. பொருடூர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருமர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனில் நீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார், மயக்கத்தில் நீங்கிய தாய அறிவியுடையார். எ-று

தாயவறிவு - மெய்யறிவு. மருடூர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரென்னுற குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் பயனில்சொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்ட.

(தே-ப-ரை.)—மருள் தீர்ந்த - மயக்கத்தில் நீங்கிய, மாசறு - குற்றமற்ற [பரிசுத்தமாகியவென்றபடி], காட்சியவர் - அறிவியுடையார், பொருள் தீர்ந்த - பயனில்நீங்கிய சொற்களை, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லார் - சொல்லார்கள்.

க0. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-து,—சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக; சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக, எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்டின் வரு நிலையென்னும் அண்ணோக்கி வந்தது, * “வைகலும் வைகல் வரக்கண

மும்” என்பதுபோல, இதனா சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—சொல்லில் - சொற்களிலே, பயன்உடைய:- பிரயோசனமுடைய சொற்களை, சொல்லுத - சொல்லக்கடவர்; சொல்லில் - சொற்களிலே, பயன் இலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர்.

வைகறும் வைகல் வரககணியி பஃதுணரா - வைகறும் வைகல்
புறுவர் - வைகறும் வைகறறம் வாழாண்மேல வைகுதல் - வைகலை வைகதுணராதார் -
நாலடியார், அறநாட்டியறுததல்.

உக-ம் அதிகாரம்—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களையின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனான் மெய்யின் கண் திகழும் பாவங்களெல்லாந் தொகுத்து விலக்குகின்ற ராகவின், இது பயனில் சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா அஞ்சார் விழுமியா அஞ்சுவர்

தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை முன் செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்; அஃதிலாராகிய சீரியார் அஞ்சுவர், எ-து.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் * காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டு செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சவரென்றும் கூறினார்.

(தே-ப-ரை.)—தீவினை என்னும் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை, தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையுடையோர், அஞ்சார் - பயப்படார்; விழுமியார் - (அது இல்லாத) மேலோர், அஞ்சுவர் - பயப்படுவர்

உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை
தீயினு மஞ்சார் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—கணக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழ்ததுத துன்பமே பயத்தலான், அத்தன்மைய வாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற நீயினுமஞ்சப்படும், எ-று.

பிறிதொரு காலத்தும் பிறிதொரு தேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ் சென்று சுடுதல தீக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

(தே-ப-ரை)—தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யும்) தீவினைகள், தீய - (பின்பு) துன்பங்களை, பயத்தலால் - தருதலால், தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் - (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும்.

௩. அறிவினு ளெல்லார் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யாவிடல்.

(பரி-ரை.) எ - து,—தமக்குறுதி நாமும் அறிவுகனெல்லாவற்றன்றும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர், தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை, எ-று.

காரணங் காரியமாதற்கும் காரியங் காரணமாதற்கும் விதிபிரயோக விவேகம், சிங்குப்படலம், "மருவூ காரணம்" எனனும் ௨௪-ம் பாட்டிற் காண்க.

௯௪

௩௧-ம் அபி. தீவினையச்சம்

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுவென்றும், செயத்தக்குழியு செய்வாதொழிவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின், அதனை அறிவினுளெல்லார் தலைபென்றவ கூறினார். செய்பாது என்பது கடை குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக் கஞ்சவேண்

மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — செறுவார்க்கும் - (கம் மம்) வருத்திவாரிடத்தும், தீய - தீவினைகளை, செயலாவிட - செய்யாமல் விடுதலை, அறிவினாள் எல்லாம் - (தடக்குதல் கம் ஆராயப்பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், ஆலை - முகன்மையாகிய அறிவாருள், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நலனோர்)

ச மறந்தும் பிறவகேடு சூழற்கு சூழி

எறஞ்சூழல் சூழற்கவர் கேடு,

(பரி-ரை.) எ-து, — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணதொழிக; எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும், எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுத ஈனும் உடன் சூழ்தலின், இவன் பிற்படிவரும் அறக்கடவுள் முரப்பினும் பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுள் எண்ணுகலாவது அவன்கெடும் தன்மையாக விதைதல். தீவினை எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை) — பிறன் - (ஓர், வன்) பிறனும் து, கேடு - கேட்டடைந்தரும் வினையை, மறந்தும் - மறந்தாகிலும், சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவர்: சூழிற் - எண்ணுவாராயின், நூழ்க்கவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேட்டடைந்தரும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணும்

ரு. இலனென்று தியவை செய்யற்க செய்யி

னிலனாகு மற்றம் பெயர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து, — யான் வறியனென்று கருகி அது தீர்த்துப்பொருட்டிப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்வனாயின் பெயர்த்தும் வறியனும், எ - று.

அததீவினையாற் பிறவதோறும் இலனமென்பதாம். ஆன்-விகுதி முன் தனித்தன்மையிலும், பன் படர்க்கையொருமையிலும் வந்தது. தனித்

தன்மை * “உளநா வென்னுயிரையுண்டு” என்பதனானுமறித. மற்ற-அசை நிலை. இலமென்று பாட மோதுவாரு முளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க; சயின், அப்பொருளானேயன்றி நற்குணநற் செய்கைகளானும் வறியனாமென் துணைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை) — இவன் என்றாய்ச்) வறுமை ய யுடையே நென்று நினைத்தி, தீயவை-(அது தீர்த்தப்பொருட்டுத், தீவினைகளை, செய்யற்க-(ஒருவன் பிறர்க்கு) செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்யாவிடின், பெயர்த்து - இன்னும், இவன் ஆதும்-வறுமையை யுடையவனாவார்

க. தீயபால கான்பிறர்கட் செய்யற்க செய்ய்ப்பால்
காலையடையேண்டா கால.

(பி-ரை.) எ-து — துண்டொய்யயுகூடாவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வாது வருவதுபோல வேண்டாவன், தீமைகூற்றவாதிப வினைகளைத் தான பிறாமாடிக் செய்யாமொ, க, எ-து.

செய்யின் அப்பாவங்கள் அகில ருகலையென்பதாம்.

(தே-ப-ரை) — கோயப்பால் - காண்டஞ் செய்யுி பகுதியை யுடைய பாவமகள், காலையேண்டாதார்-தன்னைப் பின் வந்து வருக்துதலை நிரும்பாதார், தீயபால்-தீமையாகிய பகுதியையுடைய வினைகளை, தான் பிறர்கண்-தான் பிறரிடக்கே, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக் கடவன்

எ வனைப்பாகை யுற்றரு முய்வர் கினைப்பாகை
வியாது இவ்வுசை றமும்.

(பி-ரை.) எ-து — எகதுனைப் பெரியபகை யுடையாரும் அதனை ஒரு வாற்றும் தப்புவர்; அவ்வாறன்றிக் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும், எ-து.

‡ “வீரா-துடம்பொடு சின்ற வயிரு மில்லை” என்பழியும் வியாமை. நீங்

காமைக்கணவந்தது.

(தே-ப-ரை) — எனைப்பகைஉற்றாரும் - எவ்வளவு பெரிய பகையைபுடையவரும், உய்வர்-(அதனை ஒரு வழியினால்) தப்புவார்; (அப்

கனிதொகை, குறிஞ்சி—உஉ.
புறநாறு, ௩௯௯.

கனக

உகம்

யச்சம்

படியல்லாமல்) வினைப்பகை-தீவினைபாகிய பகையானது, வீயாது-
நீங்காமல், பின்சென்று-பின்னொடர்ந்து, அடும்-கொல்லும்

அ. தீயவை செய்தார் கெடுத விழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரர்க்குத தீவினைசெய்தார் தாங்கெடு.ல் எத் தன்மைததெனின், ஒருவன் நிழல் செடி தகப்போடும் அவன் தன்னை விடாது வந்து அடியின்கண் தங்கிய தன்மைத்து, எ று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப் பற்றி நின்று, அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃ று னா அன்றென்பதற்கு அடியுறைந்த நிழல் தன்னை விடாது, நென்றோது வீயாதடி யுறைந்தத் தென்ற பாடமே கரிபாயிற்று. மேல் வீயாது பின் சென்றடி மென்றார், சண்டு அதனை உவமையான் விளக்கினார்.

(தே-ப-ரை.)—தீயவை-தீவினைகளை, செய்தார் - (பிறருக்குச்) செய்தவர், கெடுதல்-(தாம்) கெடுதல், (எத்தன்மைத் தென்றால்) நிழல்-(ஒருவனது) நிழலானது, (நெடுந்தூரம்போயினும்), தன்னை - அவனை, வீயாது-விடாது வந்து, அடி-அடியினிடத்தீத, உறைத்தது அற்று-ஃ

கூ. தன்னைத்தான் காதலனாயி நெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப்பால்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தல் உடைய
னாயின், தீவினையாகிய பருதி எத்துணையுஞ் சிறிகொன்றாயினும் பிறர்மாட்
செ செய்யா தொழிக, எ-று.

கல்வினை, தீவினையென வினைப்பருதி இவண்டாகலின், தீவினைப்பா
லென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விள
க்கிராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறு பாட்டா
னும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யின் தாய்கெடுவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தன்னைதான் காதலன் ஆயின்-(ஒருவன்) தன்
னைத்தான் விரும்புத லுடையவனானால், தீவினைப்பால்-தீவினையாகிய
பிரிவினான், எனைத்து ஒன்றும்-எவ்வளவு சிறிய தொன்றை யாயி
னும், துன்னற்க-(பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

உஉ-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல்

கூள

க௦. அருங்கேட நென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா நெனின்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்
கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யான் ஆயின், அவனை அரிதா
கிய கேட்டையுடைய நென்பதறிக. எ-று.

அருமை-இன்மை. * அருங்கேடநென்பதனை † “சென்று சேர் கல்லாப்
புள்ள புள்ளி வென்றாழ் வியன்ருளம்” என்பதுபோலக்கொள்க. ஓடி
என்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிமறைவினையுட் செய்தலோடு

முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் தேமலனைன்பது கூறப்பட்டது.
 (தே-ப-ரை, —மருங்குழுடி - (ஒ நுவள்) நலல வழி பிற்பாசா
 மல் கெட்ட வழியிற்பாசாய், தீவினை-தீவினைகளை, செய்யாள்ளனின்-
 (பிரரிடத்தே) செய்யானாயின், அருங்கேடன் என்பது - (அவன்)
 கேட்டை அருமைபாக வுடையவனைப்பதை [கேட்டை யுடையவ
 னல்லன் என்றபடி], அறிக - அறியக்கடவா.

உஉ-ம் அதிகாரம்—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினை யறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை
 போல அறநூல்களுள் கூறப்படுவதென்றித்தாமே அறிந்து செய்யுந்தன்மைத்
 தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களால் தவிரத்தரு
 வன கூறினார், இனிசெய்யாத தருவனவற்றை எஞ்சிநின்றன கூறுகின்ற
 ராகலின், இது தீவினையசசத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்

டென்றாறுங் கொல்லீர வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கு கீர் உதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்
 கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன. ஆகலான், அம்மேகங்கள் போல்வார்
 செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு கோக்குவன அல்ல, எ-று.

என்றாற்றமென்ற வினா யாதும் ஆற்றா என்பது தோன்ற நின்றவின்,
 அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மைய அல்ல என்பது கடப்பா
 டென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்காரது வேண்டாமையைச்
 செய்யப்படுவன மேலேற்றினார்.

அ காணாறு, சஉ.

1) அருங்கே ன் என்பதனைக் கேடரியனென விஞ்சி பிரித்தாக ட்டிவா பிரயோக
 விசேகநலா.

13

கூஅ

உஉ-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல்

(தே-ப-ரை.)—உலகு - உயிர்தளானவை, மாழிமாட்டு - (தட
 க்கு நீருதவுகின்ற) மீமகங்கரிடத்து, என்-என்ன பிரதிபுபகாரத்தை
 ஆற்றும் - செய்தவருகின்றன [ஒன்றும் செய்கின்றனவில்லையென்ற
 படி;] (ஆதலால்) கடப்பாடு -(அம்மேகங்கள் போல்வார்செய்யும்)
 உபகாரங்களும், உைம்மாறு - பிரதிபுபகாரங்களை, வேண்டா-விரும
 புவன அல்ல

உ. தாளாற்றிக் தங்க பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
 வேளாண்கார ரெய்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து —தகுதியை யுடையார்க்காயின் முபறஸைசெய்து ஈட்
 டிய பொருள் முழுதும் ஒப்புரவுசெய்தற் பயகநவாம், எ-று.

பிறாக்குவாதார் போலக் காமே ஁ண்டற்பொருட்டும் வைத்திழந்தற்
 பொருட்டும் அன்றொன்ப நாயிரறு.

(தே-ப-ரை —தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு ஆயின், தாள்
 ஆற்றி - முயற்சி செய்து, தக்க - சம்பாதிக்கப்பட்ட, பொருள் எல்
 வாம் - பொருள் முழுவதும், வேளாண்கார-உபகாரத்தை, செய்தல்
 ருட்டு - செய்தலாகிய பயனுடையன வாம்

உ. புத்தே ஞாலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
 யொப்புரவி னல்ல பிற

(பரி-ரை) எ-து,—தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும் ஒப்புரவுபோல
 கல்லன பிரசெய்களைப் பெறகலரிது, எ-று.

ஈவாரும் ஏற்பாருயின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மை உ ராதவின் புத்தேஞால
 கத்து அரிதாயிற்று: யாவார்க்கும் ஒப்பது இதுபோற் பிரிதொன்று இன்மை
 யின், இவ்வுலகத்து அரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்

குக் காரண மரிதென் றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவி
 னது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே-ப-ரை.) — புத்தேள் உலகத்தும் - தேவருலகத்திலும், ஈண்
 மும் - இவ்வுலகத்திலும், ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல, நல்ல - நல்
 லவையாகிய, பிற - வேறுசெயல்களை, பெறல் - பெறுதல், அரிது
 அரிதாம்

ச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
 செத்தாருள் வைக்கப் படும்,

உஉ-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிரோடு கூடிவாழ்வானாவான் உலக நடையின்
 அறிந்து செய்வான்; அஃதறிந்து செய்யாதவன் உயிருடையவனே ஆயினும்,
 செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும், எ-று.

உயிரின் அறிவுஞ் செயலுங் காண்கையின், செத்தாருள் வைக்கப்படு
 மென்றார். இதனால் உலகநடைவழி வேதநடைவழிப்போலத் தீர்திறன்
 உடைத்தன் டென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — ஒத்தது அறிவான - உலகநடையை அறிந்து
 செய்பவன், உயிரவாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனாவான்,
 மற்றையான் - ற்து செய்யாதவன், 'உயிருடையவனா
 யிருந்தாலும்) செத்தாருள் - இறந்தவர்களில், வைக்கப்படும்—(ஒருவ
 னாக) வைக்கப்படுவான் [நினைக்கப்படுவான் என்றபடி.]

டு. ஊருணி நீர்நிறைந் தட்டோ யுலகவாம்

பேரறி வாளன் றிரு

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகநடையை விருமபிசு செய்யும் பெரிய அறிவினை
 யுடையவனது செல்லம், ிரின்வாழ்வார் தணர்ருணனுங் குளம் நீர்நிறைந்
 தாற்போலும், எ-று.

நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் யுடததின்மே
 லேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது மெடிதுகின்று எல்லார்க்கும் வேணவென
 தப்பாது உதவு மென்பதாம்.

(தே ப-ரை.)—உலகு - உலகநகடையை, அராம் - விரும்பிச்
 செய்யும், பேர் அறிவு ஆளன்-பெரிய அறிவினை யுடையவன்து, திரு-
 செல்வம், ஊருணி-ஊரில் வாழ்வார் நீருண்ணுங் குளமானது, நீர்
 நிறைந்தது அற்று-நீரினால் நிறைந்ததுபோலும்.

சு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றற செல்வ
 நயனுடை யான்கட் படின்

(பரி-ரை) எ-து,—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின்,
 அது பயன்படுமாம் ஊர்நடுவே பழுததாற்போலும், எ-று.

உலகநீதி பலவற்றும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்
 றார்; எல்லார்க்கும் எனிதற் பயன்கொடுக்கென்பதாம்.

(தேய-ரை.)—செல்வம் செல்வமானது, நயன் உடையான்
 கண்-உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே, படின்-உண்டாகுமானால் (அவ்
 ௧00 உ-ம் அகி. ஒப்புரவுறியல்

வுண்டாதல்), ஊர்உள்-ஊர்நடுவே, மரம்-மரத்தினிடத்தே, பயன்-
 பழமானது, பழுத்துஅற்று-பழுத்தாற்போலும்.

எ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றற செல்வம்
 பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையை யுடையான்
 கண்ணே படுமாயின், அஃது எல்லாவுறப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த்
 தப்பாத மரத்தை ஒக்கும், எ-று.

தப்புலாவது கோடற்கு அரிய இடங்களில் நன்றாதல், மறைந்து நின்ற
 தல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை. தன்குறை நோக்காது

எல்லார் வருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—செல்வம் - தொல்வமானது, பெருந்தகையான் கண்-(உபகாரஞ்செய்யும்) பெரியதகைநமைய யுடையவனிடத்தே, படின-உண்டாகுமானால், (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - (சமூலமும் வியாதிகளுக்கும்) மருந்தாய், தப்பா-தப்பாத, மரத்துஅற்று-மரத்தைஒக்கும்.

அ. இடலில் பருவத்து மொப்புலிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சியவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வம சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார், தாம்செய்யத தருவனவற்றை அறிந்த இயற்கை அறிவுடையார், எ-று. பிறவெல்லாம் ஒழிவினும், இஃதொழு யாரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—கடன்-(தாம்செய்யத்த துவனவாகிய) முறைமை களை, அறி - அறிந்த, காட்சியவர் - இயற்கை யறிவையுடையவர், இடன் இல் பருவத்தும்-செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்திலும், ஒப்புரவிற்கு-உபகாரஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார்.

க. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாரறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒப்புரவு செய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானுதலா வது, தவிராது செய்யும் நீர்மையையுடைய அல்லொப்புரவுகளைச் செய்யப் பெருது வருந்துகின்ற இயல்பாம், எ-று.

உடும் அநீ. ஈகை

கடுக

தான் துகர்வன துஃர்ப்பெருமை அன்றென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற் பாற்று அன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நயன் உடையான்-உபகராஞ் செய்தலையுடைய வன், நல்குந்தான் ஆதல்-வறுமைப்பட்டவனாகுதலாவது, செய்யும்- (ஒழியாமற்) செய்யும், நீர-தன்மையை யுடைய அவ்வுபகராங்களை செய்யாது-செய்யப்பெறாமல். அமைகலா ஆறு-வருந்துகின்ற இயல்

க௦. ஒப்புரவி னைவரும் கேடெனி னஃதொருவன்
 விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பா ருளாயின், அக்கேடு தன்னை விற்றாயினு வகொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து, எ-று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருள் இல்லையன்றே இஃதாயின் அதுவுஞ் செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தல்கோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினும் கெடுவது கேடு அன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒப்புரவினை-உபகராஞ் செய்தலினாலே, கேடு வரும்எனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின், அஃது-அக்ரீகடானது, ஒருவன் விற்று-ஒருவன்-(தன்னை) விற்றாயினும், கோள் தங்கது உடைத்து-வாங்குந் தகுதியை யுடையதாம்,

உஉ-ம் அதிகாயம்—ஈகை.

அஃதாவது வறியராய் ஏற்றார்க்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமை, கோக்கியதாகலின், இம்மைகோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாம்
 குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளும் இல்லாதார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது, அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையும் குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கும் நீர்மையை யுடைத்து, எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியர் அல்லாதார்க்கு ஒருபயகோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கிய வாறே கொடுப்பது. நீரது என்புழி அதுவென்பதுபகுதிப்பொருள் விசுவயின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீரதுடைத்தென்

802

உக-ம் அதி. சகை

(தே-ப-ரை) — வநியார்க்கு - ஒருபொருளு யில்லாதவர்க்கு, ஒன்று-(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, சுவதே-கொடுத்தலை, சகை-(பிறர்க்குக்) கொடுத்தாலும், மற்று எல்லார்-(அது நீங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும், குறிஎதிர்ப்பை-குறிக்கப்பட்ட பின்வரும்பயனோடுகடிய, நீரது - தன்மையை, உ-டைந்து-உடையதாம்.

உ. நல்லா நெனினுங் கொளரீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலை நன்று.

(111-ரை.) எ-து,—ஏறதல் வீட்டுவெகிறக நல்லகொறியென்பார் உளராயினும், அதுதீது; நாதாரககு அவ்வுலகெய்துதல இல்லையென்பார உளராயினும் சதலே நன்று, எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அவதனங் கூறுவாரா இன்மை விளக்கி நின்றது. பிரிவினை ஏகாரத்தால் பிரவறவகளின் ததல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லது கூறுவார் தீயதும் உடன்கூறினார்.

(தே-ப-ரை, — கொளல்-இரத்தல், நல்ஆறுஎனினும் - (மேலுலகத்துக்கு) நல்லாறி பென்பவர் உளராயினும், தீது-(அது) தீயது; மேல் உலகம்-(கொடுத்தவர்க்கு) அம்மேலுலகத்தை (அடைகல்), இல்லானினும்-இல்லையென்பார உளராயினும். நாதலே-கொடுத்தலை, நன்று-நலமுடையது.

111. இலனென்னு மெவா முரையாமை யிதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள

(பரி-ஸா.) எ-து,—யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லும் இளி வர்வைத் தான் பிரர்கட்-சொல்லாமையும், அதனைத் தன்கட் சொன்னா ற்கு மாற்றாது அதலும் இவை யிரண்டும் உளவாவன குடிப்பிறத்தான் கண்ணே, எ-று.

மேல் தீதென்றது ஒழிதற்கும், நன்றென்றது செய்தற்கும் உரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனெனனு மெவ்வழரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்வீளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறி க்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவ னுரையாவகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேன் அல்லெனெனக் கரப்பாற்சொல்லும் இளிகரவைச்சொல்லாது கொடு த்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் அதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாக வுரைப்பா.

உரு-ம் அதி. ஈகை

கடுக

(தே - ப - ரை.)—இலன் என்னும்-(பான்) வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவயம்-இழிவை, உரையாமை-பிறரிட த்தீத) சொல்லாமையும், (அதனைத் தன்னிடத்தீத சொன்னவர்க்கு) ஈதல்-(இல்லையென்றமற்) கொடுக்கலும், (ஆகியஇரண்டும்), குலனு டையான்கண்ணை-தல்லகுடியிற் பிறத்தவனிடத்தீத, உள-உண்டு.

ச. இன்னு திரக்கப் படுக விரந்தவ

ரின்குறம் காணு மளவு.

(பரி - ஸா.) எ-து—இரகதலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று, ஒருபொருளையிரந்தவர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர் முகங்காணு மளவும், எ-று

எசவுயும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படு தல்-இரப்பார்க்கு அதலென்றிருக்கல். அதனை இன்னுதென்றது **“எல்லா-*

மிரப்பார்க்கொன் நீயாமை” கூடுகொல்லோ என்னும் அசனோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டிமென்பது பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இரந்தவர் - (ஒருபொருளை) யாசித்தவர், இன் முகம் - 'அதுபெற்றதனால்) இனிதாகிய (அவா) முகத்தை, காணும் அளவு-பார்க்குமளவும், இரக்கப்படுதல்-(இரத்தலை அன்றி) இரக்கப்படுதலும், இன்னாது-இனிதாகாது

நி. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற் றின்

(பரி-ரை) எ-து,—ரவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது, தம்மை உற்ற பசிமைப் பொறுத்தல்; அவ்வலிதான் உகாணம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையான் ஒழிப்பாது வலிக்குப்பின், எ-று.

தாரும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதார் ஆற்றலின் தாரும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பார் ஆற்றல் நன்றென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—ஆற்றுவார் - (கவத்தால்) வல்லவ ராவோருக்கு, ஆற்றல்-வல்லமைபாவது, பசிஆற்றல்-(கம்மை அடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம்; (அவ்வல்லமைகான்), அப்பசியை-அப்படிபொறுத்

1 கல்லாமை யச்சவ ரபவா தொழிலுசகு—தொல்லாமை யுன்னுமோ ரோர்யச்ச-மெல்லா—மிரப்பா ளொன நீயாமை யச்ச பரதநாரிம்—மாணுக்குடிப்பிறா ளா—காலடி யா, குடிப்பிறப்பு.

கடுச

உக-ம் அதி. ஈகை

தற்கரியபசியை, மாற்றுவார் - (கொடையினால்) நீக்குவாரது, ஆற்றலின்பின்-வல்லமைக்குப் பிற்பட்டது.

கூ. அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லெதொருவன்

பெற்றான் பொருள் வைப் புழி

(பரி-ரை.) எ-து,—வடியாரது மிக்க பசியை அறனோக்கித் தீர்க்க,

பொருள்பெற்ற நெருவன் அதனைத் தனக்கு உகவ வைக்கும் இடம் அவ்வற மாகலான், எ-று.

எல்லா ஈன்மைகளும் அழிய வருவான், அழி பசியென்றார். அந்நேக்கியென்பது எஞ்சிின்றது. அற்றாழிபசி தீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அற்றார்-வறியாரது, அழிபசி-மிகுந்த பசியை, தல்-(அறநேக்கித்) தீர்க்கக்கடவன், அஃது-அவ்வறம், ஒருன் - (பொருள்பெற்றான்) ஒருவன், வைப்புழி - (அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம், (ஆகலால்).

எ. பாத்தூர் மரீஇ யவனைப் பசியென்று
தீப்பிணி தீண்ட லரிது

(பரி-ரை.) எ-து,—எஞ்ஞான்றும் பகுத்துடைல் பயின்றவனைப் பசியென்று சொல்லப்படுந் தீயகோய் தீண்டிதல் இல்லை, எ-று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்தது, அதனால் வரும் உடம்புகட்கும் துன்பஞ் செய்தலின், தீப்பிண்டெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானாகலின், பசிப்பிணி நனுகாடுன்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பாத்து - (எங்காளும்) பகுத்து, ஊண்-உண்ணுதல். மரீஇயவனை-பழகியவனை, பசிஎன்னும்-பசியென்பபொய், தீப்பிணி-தீயகோய், தீண்டல்-அரிது-தீண்டுதலில்லை.

அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமுடைய பொருளை ஈயாது வைத்துப் பின் இழந்துபோம் அருளிலாதார, வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்தலான் அருளுடையார் எய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார் கொல்லோ, எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்ப மென்னுள காரிப்பெயர் கொண்டது. அறிஞாராயின், காரும் அவ்வின் பத்தை எய்துவதல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை) — தாம் உடைமை - நங்களுக்குள்ள பொருளை வைத்தா-(கொடாது) வைத்து, இழக்கும்-(பின்னே) இழந்துவிடும், வன்கணவர்-அநுளிவாகவர், சந்து-(வறிபர்க்கு வேண்டிய பொருள் களைக்) கொடுத்து உவக்கும்-(அவர் புகழ்க்கிணல் அருளுடையார்) அறையார், இன்பம்-மகிழ்ச்சியை, அறிபார்கொல்-கண்டறியாரோ.

க. இரக்கவினின்று மன்ற நிரப்பிய

தாமே தமியருணல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கு ஈயாது தாமே தனித்துண்டல், ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்றொன்று இரத்தலினும் இன்னுது ஒருதலையாக, எ-று.

பொருட்குறை நிரப்பலாவது ஒரோ எண்களைக் குறித்து அத்துணை ஈட்டுமென ஈட்டத்தையே மேறகொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல்-பிறரையொழிதல். இரக்கற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே, பின்நல் ஞரவில்லை. தமியருண்டற்கு அவை யிரண்டு முளவாம் ஆகலின், இரத்தலினின்றொன்றார். நிரப்பிய வென்பதற்கு வேடிய வுணவுகளை யென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை) — நிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்க, (வேண்டி), தாமே-தாங்களே, தமியர் - (இரக்கவர்க்குக்கொடாமல்) கனித்தவராகி, உணல் - உண்ணுகலானது, மன்ற - (ஒருருக்கு) நிச்சயமாக, இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரக்கம்,)னனாது - துன்பஞ்செய்யாதது.

க0 சாதலினின்றாக தில்லை யினிததூஉ

மீதலிபையாக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னுதது ஒன்றில்லை; அத்தன்மைகதாசிய சாதலும், வறியார்க்கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது, எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீக்குதலான், இனிமதன்றார். இதை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றம கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சாதலின் - (ஒருவனுக்கு) இறத்தல் போல, இன்னொது - துன்பஞ் செய்யுதொன்று, இல்லை - இலது; அது

14

உ.ச-ம் அதி. புகழ்

ஆழ் - அப்படிப்பட்ட இறத்தலும், ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாத விடத்து; இனிது - இன்பஞ் செய்வதாம்.

உ.ச-ம் அதிகாரம்—புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழ்க்கைமூலம் ஈதலையே நுகர்ச் சொல்லப்பட்ட இவ்வறத்தின் வழுவாதாரக்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குமே தீர்ந்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அகன் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

துதிய மில்லை யுயிர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—வறியார்க்கே; அதனாற்புகமுண்டாகவாழ்க, அப்புழல்வது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை ஆகலான், எ-று.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முயலிய பிற காரணங்களும் உளவேனும், * “உணவின் பண்ட முண்டி முதற்று” ஆகலின், ஈதல் சிறந்த திதன்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும் விலகருயிர்கட் கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது.

(தே-ப-ரை) — ஈதல் - (வறியவருக்குக்) கொடுக்கக்கடவர்; இசைபட - (அதனாற்) புகமுண்டாக, வாழ்தல் - வாழ்க்கடவர்; அது அல்லது - அப்புழல்வாமல், உயிர்த்து - (மக்கள்) உயிர்க்கு, உயதியம் இல்லை - வேறுபயன் இல்லை, (ஆதலால்)

2.. உரைப்பாருரைப்பவை வெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
 றீவாரீமே னிற்கும் புகழ்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்து ஒன்றரைப்பார் உரைப்பன வெல்லாம்
 வறுமைமான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றை ஈவார்கண் நிற்கும்
 புகழாம், எ-று.

‡ புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்
 பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கினையே எடுத்தா ராயினும்
 இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடு
 வார் பாடுவன வெல்லாம் புகழாமென்பதாஉம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்
 தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார்தா டெல்

* புறநானூறு ௧௮. † புறநானூறு, ௨௭.

உச்சும் அதி புகழ்

கீள்

லாஞ் சொல்லுக. புகழ் ஈவார் மேனிந்குமென் றுரைப்பாருமுனர். அது
 புகழது சிறப்புநோக்காமையறிக.

(தே-ப-ரை.)—உரைப்பார்-(உலகத்திலே ஒன்றைச்) சொல்
 பவரால், உரைப்பவைஎல்லாம் - சொல்லப்படுமவைக ளெல்லாம்,
 இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்ற - (அவர்
 வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேல - கொடுப்பவரிடத்தே, நிற்கும்
 புகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியாம்

௩. ஒன்ற வுலகத் தயர்ந்த புகழல்லாற்

பொன்றது நிற்பதொன் றில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கு இணையின்றக வோங்கிய புகழல்லது உல
 கத்து இரவாதுநிற்பது பிற்தொன்றில்லை, எ-று.

இணையின்றக வோகருரலாவது கொடுத்ததற்கரிய உயிர் உறுப்புப்பொ
 ருங்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னுடொப்பநின்ற தானே
 உயர்தல். அததன்மைததாகிய புகழே ஈசயயப்படுதென்பதாம். இனி
 ஒன்றவென்பதற்கு ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையா

கப் பொன்றூதுந் தப தெனவும் 2 ரைப்பாருமுள். இவைமுன்று பாட்டா
 னும் புகழ்து சிறப்புக் கூரப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - ஒன்று ஆக - தனக்கு இணையிலையாக,
 உயர்ந்த-ஒங்கிய, புகழ் அலலால் - சீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து -
 உலகத்தில, பொன்றூது - அழியாமல், நிறபது - நிலைப்பது,
 ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இல்லை.

ச. நிலவரை நீள்புகழாற்றி புலவரைப்
 போற்றுது புத்தே ஞலகு.

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவன் நிலவெவ்லைக்கண்ணே பொன்றூது நிற்
 கும் புகழைச் செய்யுமாயின், புத்தே ஞலகம் அகணையல்லது தன்னை யெய்தி
 நின்ற ஞானிகளைப்பேணுது, எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தே ஞுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே
 யெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றுகென்றார். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்
 கெய்ததல் * “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் வீசும்பின், வலவனேவா வான
 ளூர்தி, யெய்துப வெண்பதஞ் செய்வினை முடித்து” எனப் பிற்ராலஞ்
 சொல்லப்பட்டது.

* புறநானூறு, 28.

40அ

உச-ம் அதி. புகழ்

(தே - ப - ரை) - நிலவரை - (ஒருவன்) பூமியின் எல்லையில்,
 நீள்புகழ் - அழியாது நிற்கும்புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின்,
 புத்தே தள் உலகு - தெய்வலோக மானது (அவணையல்லாமல்), புல
 வரை - (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, போற்றுது - பே

டு. நத்தம்போற் கேடு முளநா ருஞ் சாக்காடும்
 வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து, - புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகும் கேடும் புகழுடம்பு

உளதாகும் சாக்காடு சதுரப்பாடுடையாக கவலது இல்லை, எ-று.

நத்தென்னும் தொழிற்பெயர் விகாததால் நத்தென்றாய், பின் அம்
 னன்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிப்பெற்று, நத்தென்றாயிற்று போலென்
 பது ஈண்டு உரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்புநகட்டி, அரிதென்பதனைத்
 தனித்தனி கூட்டி உரைக்க. ஆக்கமாகுகோடாவது புகழுடம்பு செல்வ
 மெய்தப் பூதவுடம்பு கல்கூர்தல. உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு
 நிற்கப் பூதவுடம்பு இரத்தல். நிலையானவாறால் நிலையின எய்துவார்
 வித்தராகலின், விநககாகக் கல்லரிடுகின்றா. இவை யிரண்டுபாட்டானும்
 புகழுடையார். எய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—வித்தகர்க்கு அல்லாந - திறமையை உடைய
 வர்க்கு அல்லாமல், (மற்றவர்க்கு) நத்தம் (ஆகும்) - (புகழுடம்பு
 பிறகு) பொருக்கமாகும், தேடு - வறமையுடைய, அரிது - இல்லை;
 உளதுஆகும் - (அப்புகழுடம்பு) நிலைபொருவதாகும்; சாக்காடும் -
 மாணமும், (அரிது - இல்லை).

கா. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வந்திலார்

தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து—மக்களாயப் பிரககின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்
 தோடு பிறக்க; அக்குணம் அல்லாதார் மக்களாயப் பிறத்தலின் விலங்
 காய்ப்பிறத்தல் நன்று, எ-று.

புகழ்—ஈண்டு ஆகுபெயர். அந்திலாரென்றமையின் மக்களாயென்பது
 உம், மக்களாயப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப்பிறத்த
 லென்பதுஉம், பெற்றும். இகழ்வார் இன்மையின், நன்றென்றார்.

(தே-ப-ரை)—தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால், புக
 ழொடு - புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு, தோன்றுக - பிறக்

உச-ம் அதி. புகழ்

கடுக

கக்கடவர்; அஃது இலார் - அக்குண மிலலாதவர், தோன்றலின் -
 (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும், தோன்றாமை - பிறவாமையானது
 [விலங்காய்ப்பிறத்தலென்றபடி], நன்று - கலமுடையது

எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார அதுபற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தவழி இவ்விசை நம் மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே தம்மை யிகழ்வாரை நோவது என் கருதி, எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றா.

(தே-ப-ரை)—புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார் - வாழமாட்டாகவா, (அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவிடத்தே) தம் நோவார் - (இவ்விசை நமதுமாட்டாமையால் வந்ததென்று) தம்மைநோவாதவராகி, தம்மை - கங்களை, இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை, நோவது - வெறுப்பது, எவன் - யாது

அ வசையென்ப வையக்காரர்க்கெல்லா மிசையென்று
மெசசம் பெறாது ரிடிர்

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழென்னும் எசசம் பெறலாயிருக்க அது பெறா தொழிவராயின், வையகடதோககெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர், எ-று.

எசசமென்றார், செயதவர் நந்துபோகக் கான் இறவாது நிற்கலின். இகழ்ப்பதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—இசையென்றும் எசசம் - புகழென்னும் எசசத்தை (பெறவேண்டியிருக்க), பெறாவிடினர் - (அகளைப்) பெறாது விவரராயின், வையக்காரர்க்கு எல்லாம் - பூமியிலுள்ளாரர்க்கெல்லாம், வசை - ன) வசையாகும், எப்ப - என்று வர் (நல்லோர்).

ஈ. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழில்லாத உடம்பைச் சுமந்த நிலம் பழிப்பில்லாத வண்ப்புதைபுடைய விளையுள் குன்றும், எ-று.

உசும் அதி. புகழ்

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் சொன்னாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலின் பொறுத்த வெனவுங்கூறினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுத்தின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவை நான்கு பாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—இசைஇலா-புகழில்லாத, யாக்கை-உடம்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - நிலத்தில், வசைஇலா - பழிப்பில்லாத வள் பயன் - வளப்பத்தைபுடைய விளையு, குன்றும் - குறையும்.

க௦. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(பா-ரை.) எ-து,—தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர் வாழ்வாரவார்; புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார், எ-து.

வசை ஒழிதலாவது இசையென்னும் எச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசை ஒழிதலாவது வசைபெறுதலாய்றது; மேல் இசையிலாயாக்கை பென்ற தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்வீரண்டும் "உன கூறப்பட்டன. மறுமைப் பயன் * "வானுடையுள் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என மேலேகூறப் பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்விலகிற்புகழும், தேவருலகிற்போகமும் பயனென்பது பெற்றும். இனி மனுமுதலிய அந்நூல்களால் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்: அஃதரிந்து அடக்கிக்கொள்க; யாம் உரைப்பிற் பெருகும்.

(தே-ப-ரை.)—வசைஒழிய - (கம்மிடத்து) நிந்தையுண்டாகாமல் [புகழுண்டாக வென்றபடி], வாழ்வாரே வாழ்வார்-வாழ்பவரே (உயிர்) வாழ்வாராவார், இசைஒழிய - புகழுண்டாகாமல் [நிந்தையுண்டாக வென்றபடி], வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழாதவர் - இறந்தோராவார்.

இல்லறமியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறம்கூறிய சொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுதி அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான், வினைமாசுநீர்த்து அந்தக்கடணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராத்காக்கப் படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமு மென இருவகைப்படும். அவற்றுள் விதவகளுவன்—இன்ன அறஞ் செய்வ லென்வும், இன்னபாவம் ஒழிவெனவும், தம்மாற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்து கொள்வன. அவைதாம் வாய்ப்பவாகலின் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம் முன்னே பலவற்றையும் அகப்படுதா நீர்க்குஞ் சிறப்புடையன சிவவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான் கொடங்கி, முகர்க்கண அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

29-ம் அதிகாரம்—அநஞ்நடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்க்கண மேலும் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல, இது துறவறத்திற்கு சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

க. அருட்செல்வாந்நெலவாத்துட் செல்வம்பொருட்செல்வம்

பூரியார் கண்ணு முள

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வங்கள் பலவற்றள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப் பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம், அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணும் உளவாம் ஆகலான், எ-று.

அருளான் வருஞ் செல்வாவது உயிர்களை ஒம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுத்தல். உயர்ந்தார்கண்ணே அல்லா இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனை நீசர்கண்ணு முளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில்

வென்பதாம்.

(தே-ப-ரை) — பொருள்செல்வம் - பொருளால்வருஞ்செல்வங்கள், பூரியர்கண்ணும்-இழிந்தவரிடத்தும், உள-இருக்கின்றன (ஆதலால்), செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும், செல்வம்- (ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட) செல்வமாவது, அருள்செல்வம்-அருளால்வருஞ் செல்வமாம்.

நல்லாற்று னுடி யருளார்க பல்லாற்றுத்
ரிது மஃத துணை.

ககக 2௫-ம் அதி. அருளுடைமை

(பரி-ரை.) எ-று, — அளவைகளானும் பொருத்துமாற்றானும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாடுகென்று ஆராய்ந்து, அருளுடையராக; ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிரிதில்லை, எ-று.

அளவைகளாவன:—பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளான் உய்த்துணரும் அனுமானமும், கருக்காமொடியாகிய ஆகமமும் என மூன்று. ஒப்புப்பற்றி உணரும் உவமையும், இவ்வவம அன்றியின் இது கூடாவினறுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையும் என, இவற்றையும்கூட்டி ஆறென்பாருமுனர். இவைபும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அ-ருததலின், மூன்றொன்றிலே கருத் ய. பொருத்துமாறாவது இது கூடும் இதுகூடாதெனத் தன்கண்ணே நோன்றவது இந்நினை வடதுலார் யுகதியென்ப. ஆற்றினென்பது வேற்றுமைமபக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் எம்முள் மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருள் துணை யென்றற்கண் ஒக்கு மென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினும் உதவலின், துணையென்றார். இவை யிப்பண்பொட்டானும்

அருளின „ சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நல்ல ஆற்றல்-நல்ல வழியினே நின்று, நாடி-(அளவைகளாலும் யுக்திபாறும் நமக்குத் துணையாகும் அறம்பயாதென்று) ஆராய்ந்து, அருள் ஆள்க-அருளுகையாகக் கடவர்; பல்லாற்றல்-(ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒக்கிராத) பலசமபவழிகளால், தேரினும்-ஆராய்ந்தாலும், துணை-துணையாவது; அங்கே-அவ்வருளே [மேலொன்றில்லையென்றபடி]

ந. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினூர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த விள்ளு வுலகம் புகல்

(பரி-ரை.) எ-து,—இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட்கென்று புகுதல் அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை, எ-று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகம் என்ற நினைந்த இருளை யுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நாகுடைய, அதுகேழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—இருள்சேர்ந்த-இருள் தங்கிய, இன்னுலகம்-துன்பவுலகத்தின, புகல்-(போய்ப்) புகுதல், அருள்சேர்ந்த-அருள் தங்கிய, நெஞ்சினூர்க்கு-மனத்தை யுடையவர்க்கு, இல்லை-இல்லை.

ச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வார், கில்லென்ப தன்னுயி ரஞ்சகம் வினை,

உரு-ம் அதி. அருளுடைமை

ககக

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடைய னாவானுக்குத் தன்னுயிர் அஞ்சதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகா என்று சொல்லுவார் அறிந்தோர், எ-று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சதல்—துன்ப நோக்கி அஞ்சதல். அன்ன அறகறினென் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யாநெனவே, மறுமைக்கண் நாகம் புகாமைக்கேது கூறியவாராயிற்று.

(தே - ப - ரை) — மன்உயிர்-சிலைபேறுடைய உயிர்களை, ஒம்பி-
 காப்பாற்றி, அநுள் ஆள்வாற்கு- (அவைகலிடத்தே) அநுநுடைய
 னாரிருப்பானுக்கு; தன்உயிர்-தனகயிர், அஞ்சும்-அஞ்சுதற்கு ஏது
 வாகிய, வினை-பாவங்கனானவை, இல்-உண்டாகா, என்ப-என்று
 சொல்லுவர் (அறிந்தோர்)

நு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு

மல்லன்மா ஞாலங் கரி

(பரி-ரை.) எ-து,—அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒரு துன்பம் உண்
 டாகாது; அதற்குக்காற்று இயாருகின், வளப்பற்றையுடைய பெரிய ஞால
 த்து வாழ்வார் சான்று, எ-று.

சான்றாவார் தாய்கண்டிபேரிய பொருளை காணாதார்க்குக் தேற்றுதற்கு
 உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லல் உண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒரு
 வருங்கண்டிவார் இன்மையின், இன்மை நூலத்தார் யாவருஞ்
 சான்றென்பார் வளிவழங்கு மல்லன் மாஞாலங் கரியென்றார்: எனவே, இம்
 மைக்கணென்பது பெற்றும். ஞாலம்-ஆகுபெயர். இவை மூன்றுபாட்டானும்
 அத்துணையுடைபார்க்கு இருமையினும் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — அருள் ஆள்வார்க்கு - அருளுடையவருக்கு,
 அல்லல் - (இம்மையினும்) ஒருதுன்பம், இல்லை - உண்டாகாது,
 (அதற்கு), வளிவழங்கு - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லன் - வளப்பற்
 யுடைய, மா-பெரிய; ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர், கரி - சாகியா

அ. பொருணீங்கிப் பொர்சாந்தா ரென் டாருணீங்கி
 யல்லவை செய்தொழுது வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத்தவிர்த்து,
 தவிரப்படுங் கொலைமைகளைச் செய்தொழுதுவாரை மூன்றும் உறுதிப்பொரு
 ளைச் செய்யாது தாம் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர்
 கல்லோர், எ-று.

உறுதிப்பொருள் - அறம். தன்புறதல் - * பிறவித்துன்ப மூன்றணையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அங்வாறொழுகாரென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை) - அருள்நீங்கி - (உயிர்க்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டு, அல்லவை-விடவேண்டுங் கொடுமைகளை, செய்து ஒழுக்குவார் - செய்துநடப்பாரை, பொருள்நீங்கி - (முன்றிறப்பினாலும்) உறுதிப்பொருளைக் தேடாமல், பொச்சாந்தாரர் - (தாம் துன்பப்படுகின்றமையை) மறக்கவர், என்ப - என்று சொல்லுவார், (நல்லோர்).

எ. அருளிலார்க்கு அவ்வுலக மில்லைப் பொருளிலார்க்கு

கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு

(பரி-ரை) எ-து, - யிர்க்கணமேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுவகத்தின்பம் இல்லை, பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினும் போல, எ-து.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகியெயர். இவ்வுலகத் தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத் தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று.

(தே-ப-ரை) - பொருள் இலார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தின்பம், இல்லாதபாங்கு - இல்லாமையேபோல, அருள் இலார்க்கு - (உயிர்க்களின்மேல், அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தின்பம், இல்லை - இலது

அ. பொருளற்றுப் பூர்ப் பொருகா ளருளற்று

ரற்றார்மற் றுத லரி து.

(பரி-ரை) எ-து, - மூன் வறியராயினார் அது நீங்கிப்பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவர்; அவ்வாறன்றி, அருளிலாதார் பாவம் அருமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆகவிவலை, எ-து.

மற்று - வினைமாற்றின்கணவந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றான் ஒப்புமை கூறினாராகலின், அதுமறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினும் கொடிதென்பது கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை.)—பொருள் அற்றி - (ஊழினிலே) பொருளில்லாதவர், ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், பூப்பர் - செலவழிபடவரவார்;

அருள் அற்றி - அருளில்லாதவர், அற்றி-(பாவம் நீங்காமையால்)

" பிறவிதவன்பம் மூன்றும் மேலே காணாமம் குறையுயிற் கூறப்பட்டது.

உரு-ம் அதி. அருளுடைமை

ககரு

அழிந்தவரே; மற்று - பின்னொருகாலத்திலும், ஆதல் அரிது-ஆகுதலில்லை.

கூ தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றும்
னருளாதான் செய்யு மறம்

(பர்-ரை.) எ-து — உயிர்க்கு நமாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யும் அறத்தை ஆராயின், ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும், எ-து

மெய்ப்பொருள் - மெய்நூலிற் சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால், அதனைத் தன்ஞானம் இன்மையால் தானே அழித்துவிடும். அதுபோல, அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானே அழித்து விடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிரவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவை நான்கு பாட்டானும் அத்துணை யிலாதாக்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — அருளாதான் - (உயிர்க்கிடந்தீத) அருள் செய்யாதவன், செய்யும்-செய்கின்ற, அறம் - அறத்தை, தேரின் - ஆராயின், தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவர், மெய்ப்பொருள் - மெய்நூலிற் சொல்லப்பட்ட பொருளை, கண்டு அற்று - (ஒருகால்) கண்டதுபோலும்.

க௦. வலியார்முற் றுன்னை நினைக்கதான் றவனின்
மெலியார்டே டு செல்லு மிடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது
அவர் முன் தானஞ்சி நீற்கும் நிலையினை நினைக்க, அருளில்லாதவன் தன்
னின் எளியார்மேல் தான் நலிய+செல்லும்பொழுது. எ-று.

மெலியரெனச சிறப்புடைய உயாநினைமேற் கூறினாராயினும், எனை
அஹ்ணையுங் கொள்ளப்படும். அந்நினை நினைக்கவே, இவ்வயிர்க்கும் அவ்
வாதே அசசமாமென்றிந்து, அதன்மேல் அருளுடையரு மென்பது கருத்து.
இதனால் அருள் பிரத்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தன்னின் மெலியார்மேல் - (அருளில்லாதவன்)
தன்னின் எளியார்மேல், தான செல்லும் இடத்து-தான் (வருத்து
தற்குப்) போம்போது, வலியார்-(தன்னின்) வலியவர், முன்-(தன்னை
வருத்துதற்கு வரும்போது அவர்) முன், தன்னை-(அஞ்சிநிற்கும்)
தனது நிலையை, நினைக்க-நினைக்கக்கடவன்.

உக்-ம் அதிகாரம்—புலான்மறுத்தல்.

அஹ்வது ஊனுண்டலை யொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னும் உள
தாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருகலின் அதன்
காரியமாதலையும், ஒருவருடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவ
தன்ருகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஹ்து அருளுடையின் பின் வைக்கப்
பட்டது.

க. தன்னால் பெருக்கற்குக் தான் பிறி றானுண்பா
னெங்கன மாளு மருள்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டித் தான் பிறிதோ
ருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன் எவ்வகையான் கூடத்தும் அருளினினை, எ-று.

பயனிலாத உண் பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய்
வானே அறிவிலாத கொடியோன் என்றவாறாயிற்று. எவ்வன மாளுமரு
ளென்பது, ஆளானென்பது பயப்பின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தே-ப-ரை.)—தன்மன் - தன்னுடம்பை, பெருக்கற் து-வளர்த் தற்பொருட்டு, தான் பிறிது ஊன்-தான் ஈற்றோருயிரினுடம்பை, உண்பான்-தீன்பவன், எவ்வனம் - எவ்வகையால், அருள் - அருளை, ஆரும்-ஆள்வான்.

உ. பொருளாட்சி போற்றுதார்த் தில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பயர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளாற் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவா தார்க்கில்லை, அதுபோல, அருளாற் பயன்கோடல் அன்றின்பார்க்கில்லை, எ-று.

பொருட்பயன் இழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயன் இழத்தற்கு உன் தீனல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன் தீன்றாயினும் உயிர்க்கு ஒரு தீங்கு நீனையாதாக்கு அருளாடற்கு இழுக்கில்லை யென் பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவை யிரண்டு பாட்டினும் கூறப் பட்டது.

(தே-ப-ரை) —பொருள் ஆட்சி - பொருளாற் பயன்கொள்ளு தல், போற்றுதார்க்கு இல்லை - (அதனைக்) காப்பாற்றுவருக்கில்லை, ஆங்கு-அதுபோல, அருள் ஆட்சி-அருளாற் பயன் கொள்ளுதல், ஊன் தீன்பவர்க்கு இல்லை-புலால் உண்பவர்க்கில்லை.

கூ. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றுக்கா தொன்ற னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

உசும் அதி. புலான்மறுத்தல் கக்கள

(பரி - ரை.) எ-து,—கொலைக் கருவியைத் தங்கையில் கொண்டவர் மனம் அகலாச் செய்யுங் கொலைமையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக் காதவாறுபோல, பிறிதோருயிரின் உடலைச் சுவைபட வுண்டவர் மனம் அல்லுணையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது, எ-று.

சுவைபடவுண்டல் - காயங்களான் இனிய சுவைத்தாகக் புண்டல். இத

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நின்ருர் மனம் சீவகு நினைத்தல் உவம அளவையாற் சாதித்து
மேல்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது, உடல் - உடலை,
சுவைஉண்டார் - சுவையாடயுண்டவரது, மனம்-மனமானது, படை
கொண்டார் - கொலைக்க நலியைக் (கங்கையிலே) கொண்டவரது,
நெஞ்சம்மேபால்-மனம்போல, நன்று உட்காது-(கொலையை நோக்குவ
தல்லது) அருளேநோக்காது

— — —

ச. அருளல்ல தியாகெளிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தல்லுள் றினல்.

(பரி-ரை.) எ-து, — அ-ள் யாதெனின், கொல்லாமை; அருளல்லது
யாதெளிற் கோறல்; ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த பாணைததின்னை
பாவம், எ-து.

பராவழக்கால் கொல்லாமை, கோறலாகிய காரியங்களை அருள்
அல்லதெனக் காரணமாகாகியும், உன் தின்கையாகிய காரணத்தைப்
பாவமெனக் காரியமாகியுங் கூற்றார். அருளல்லது - கொடுமை. சிறப்புப்
பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்ட
து. கோறலென முன்னின்றமையின், அல்லுனென்றார். இனி இதனை
இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்
பதற்குக் கொல்லாமைமெனனும் விரதத்தை அழுத்த வென்றுரைப்பாரும்
உளர்.

(தே - ப - ரை) — அருள் - அருளானது, யாதுளனின் - எது
வென்றால், கொல்லாமை - கொல்லாதிருத்தல்; அல்லது - அவ்
வருளல்லாதது, யாது எனின் - எதுவென்றால், கோறல் - கொல்லு
தல்; (ஆகலால்), அல்லுள் - அக்கொல்லுதலால்வந்தலுனை, தினல் -
தின்னுதல், பொருள் அல்லது-அறனல்லாததாம் [பாவமாம்].

டு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு.

கீக அ உக-ம் அதி புலான்மறுத்தல்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருசாகுயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்கல் ஊனுண்மையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது; ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒரு அதனைபுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய கிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது, எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் ஸ தேய்த்து சிலவாக, ஏனைய பல வாய் வருதலின், உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையென்றா. உண்ணினென்பது உண்ண வெனத் திரிந்து நின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் கிரயத்தன் அழுத்துவென்பாதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார் மேல் நிற்கலின் பின் ஊண்பாக்கச் சப் பாவமில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரணபொட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உயிர் - (சிலவகை) உயிர்கர், நிலை - (உடம்புகளிலே) நிற்கை, ஊண் - ஊனை, உண்ணுமைஉள்ளது - உண்ணுமையென்னும் அறத்தினிடத்தது, (ஆதலால்), உண்ண - (அந்நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின், அளறு - (அவனை விழுங்கிய) நரகமானது, அண்ணுத்தல்செய்யாது - (பின் உமிழ்தற்கு) வாய்திறவாது.

ஊ. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
நிலைப்பொருட்டா ளுன்றருவா ரில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதைமை காரணமாக அல்லது ஊன் தின்கை காரணமாக பலகை கொல்லாதாயின், பொருள் காரணமாக ஊன் விற்றார் யாவரும் இல்லை, எ-று.

உலகென்பது ஊண்டு உயிர்ப்பன்மையேனின்றது. பின்நிகழும் தின்கை முன்நிகழும் கொலைக்குக் காரணம் ஆகாமையின், தின்பார்க்குக் காரணத்தான் ஒரும் பாவம் இல்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தி அளவையாற் காரணமாதல் சாத்தலின், இதனை மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தினல்பொருட்டால் - தின்றுதல் காரண

மாக; உலகு - உலகத்தார், கொல்லாது எனின் - கொலைசெய்யா
 ராயின், ஸிலைப்பொருட்டால் - ஸிலைப்பொருள் காரணமாக,
 தருவார் - ஊனைவிற்பவர், யாரும் - எவரும், இல் - இலர்.

எ. உண்ணாம வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
 புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

உக-ம் அதி. புலான்மறுத்தல் ககக

(பரி - ரை.) எ-து,—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்; அது
 ய்து அண்மை அறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணதொழியல் வேண்
 ம், எ-று.

அஃகென்னல் வேண்டும் ஆங்கம் விகாரத்தாற் றெக்கது. அம்
 மயம்மை உணராமையின், அதனை ஁ண்கின்ற றென்பதாம். * பொருந்து
 தற்றூனும், புலாலு னடல் இழிக்கென்பது இகறற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை — புலால் - புலாலானது, பிறிது ஒன்றன் -
 வதேறாருடம்பினது, புண்-புண்ணாசு; அது-அப்புலால் (அசுத்த
 ராயிருக்கையை), உணர்வார் - அறிவாரை, பெறின் - பெற்றால்
 ண்ணாமவேண்டும் - அப்புலலை) உண்ணு தொழியவேண்டும்,

அ செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு

ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த ஆன்.

(பரி - ரை) எ-து,—மயக்கமாகிய குற்றத்தின்கிய அறிவினையுடை
 யார் ஒருயின்கிவந்த ஁னை ஁ண்ணார், எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல்பின்மென ஁னின்மெயம்மை தாமே
 ணர்தலின், உண்ணான்றா.

(தே - ப - ரை, —பெயிரி ற - (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்
 யம், தலைப்பிரிந்த - நீக்கிய, காட்சியார் - அறிவினை யுடையார்,
 யுயின் - ஒருயினின்றி, தலைப்பிரிந்த - நீக்கியந்த, ஁ண் -
 ஁னை, உண்ணார் - தின்னார்

ஈ அவிசொரிந் தாயிரிற் றைட்டளி றென்ற

ஊயிரெருத் துண்ணுமை நன்று.

(பரி-ரை) எ-து,—தீயின்கண நெய் முதலிய அவிக்கோச சொரிந்து ஆயி
ம்வேள்வி வேட்டலினும், ஒரு விலங்கின உயிரைப்போக்கி அது நீன்ற
ஊனை உண்ணுமை நன்று. எ-து.

அவ்வெள்விகளான் வரும பயனினும், இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே
பரிதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை) —அவி - (நெய் முதலாகிய) அவிக்களை, சொரிந்து-
தீரில்) செய்து, ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம் யாகஞ் செய்தலினும்,
பன்றன் - ஒரு விலங்கினது, உயிர் - உயிரை, செகுத்து - போக்கி,
-ண்ணுமை - (அவ்வுயிரினின்று ஊனை) உண்ணுமை, நன்ற-நல்லது.

பொருட்பாறு—4

கஉ0

உளம் அதி. தவம்

க0. கொல்லான் புலாலை மறுத்தாணைக் கைகூப்பி

யொல்லா வுயிருந் தொழும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருயிரையுங் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையும்
உண்ணாதவனை எல்லாவுயிருங் கைகூவித்துத் தொழும், எ-து.

இவ்விரண்டறமும் ஒருவருடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அத
னும் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமைபும் உடன்கூறினார். இப்பேரருள்
உடையான் மறுமைக்கண தேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை
கூறியவாறு. இவை மூன்றுபட்டானும் உண்ணுணுமையது உயர்ச்சி கூறப்
பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்), கொல்லாதவனு
மாய், புலாலைமறுத்தாணை-புலாலையுமுண்ணாதவனை, எல்லா வுயிரும்-
எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி-கைகுவித்து, தொழும்-வணங்கும்.

உளம் அதிகாரம்—தவம்.

அஃதாவ ஏ மனம் பொறிவழிபோகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டுகருக்கலும், கோடைக்கண வெயில்நிலை நிற்றலும், மாரியினும் பணியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றூற்றும் முயிர்க்கு வருக துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிரவுயிர்களை யோம்புதல். புலான் மறுத்து உயிர்க்கணமேல் அருண் முதிர்ந்துழிச செய்யப்படுவதாகலன், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற்குரு

(111-ரை.) எ-து,—தவத்தின்வடிவு உண்டுகருக்கல் முகலியவற்றால் தம் முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் பிரவுயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும் ஆகிய அந்நவ்விறு, எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அந்தேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தார். தவத்திற்கு உருஅற்றே என்பது “யானையது கோடுகூரிதேன்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிது” என்றரற்போல ஆறாவதன் பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்தது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவமானது, உற்றநோய் - (உண்டுகருக்குதல் முதலானவைகளால் தம் முயிர்க்கு) வரும் துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்

உளம் அதி. தவம்

கஉ.க

க்கு-பிரவுயிர்க்கு, உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ் செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே - அவ்வளவினதே.

உ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவாநதனை

யல்திலார் மேற்கொள் வது

(111-ரை.) எ-து,—பயனேயன்றித் தவக்காலும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே; ஆகலான். அததவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின் முயர்சியாம், எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவும் ஆற்றலும் உடையாய் முடிவுபோக்கலின் தவ

முடையார்க் காருமென்றும் அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவு போகாமையின் அவமாமென்றது கூறினார்.

(தெ-ப-ரை) — தவமும் - (பயனையல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - (முன்னீத) தவத்தை உடையவர்க்கே ஆகும், (ஆகலால்) அதனை - அத்தவத்தை, அஃது இலார் - அம்முன்னீத, தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது - செய்யத் தொடங்குவது, அவம் - வீணம்

ந. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன் மறையவர்க டவம்.

(பரி-ரை.) எ-து, — இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார் துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் உதவலை விரும்பித் தான் தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும், எ-து.

துப்புரவு-அனுபவிக்கப்படுவன. “வேண்டிய வேண்டியாக் செய்தற்” பயத்தாகலின் யாவரா, ஞ செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிருதியான் மறந்தார்போலு மெனவே, தானத்திற் றவம் மிக்கதென்பது பெற்றும்.

(தெ-ப-ரை) — மறநறையவர்கள்-இல்லறத்தையே பற்றிநிற்பவர்கள், துறந்தார்க்கு-(இருவகைப்பற்றும்) விட்டவர்க்கு, துப்புரவு-உண்டியும் மருந்தும் இருந்திடமும், வேண்டி -(உகவுதலை) விரும்பி, தவம்-(தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல்-மறந்தார்போலும்.

ச. ஒன்றாக் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

1 நிகுகுறன், உக

16

கூஉஉ

உஎ-ம் அதி. தவம்

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும் அதனை உவந்தாரை உயர்க்கலும் ஆகிய இவ்விரண்டையும் தவஞ் செய்வார் நனைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம், எ-து. முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்றாகும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின்,

தவத்திற்கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால், அவர்க்கு அவையெண்ணை இயல்பென்பது பெற்றும். என்னார் பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் தீணைக்கு துணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

(தே-ப-னா) — ஒன்றார்—(தமது அறந் துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை, தெறலும் - கெடச் செய்தலையும், உவந்தாரை—(அதனை) விளையுமென, ஆக்கமும்—உயரசெய்தலையும், எண்ணினர்—(தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயினர், தவத்தான்—(அவரது தவவலிமையினால், அறம்—(அவை அவருக்கு) உண்டாகும்

நி வேண்டிய வேண்டியாங் கொள்ளாந் கொடுத்தவ
நீண்டு முயல்படும்.

(பரி-நா.) எ-து,—முயன்றால் மறமைக்கண் தாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாதே பெறலாம் ஆதலால், செய்யப்படுவாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும், எ-று.

ஈண்டு என்பதனால் மறமைக்கணென்பது பெற்றும். மேற்கறி, வீடு பேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படா வென்பதாம். இவை காண்குபாட்டானும் தவத்தது சிரப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-னா) — வேண்டிய—(முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை, வேண்டிய ஆங்கு—வேண்டியபடியே, எய்தலால் - (மறுமையிலே தாம்) பெறலாம் ஆதலால், செய்தவம்—செய்யத் தருவதாகிய தவமானது, ஈண்டு—இம்மையில், முயலப்படும்—(அறிவுடையோராலே) செய்யப்படும்.

சு தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(பரி-நா.) எ-து,—தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார், அவரையொழிந்த பொருளின் பகைகளைச் செய்வார் அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டும் தமக்குக் கேடு செய்வார், எ-று.

அறித்தமாய் மூவகைத் துன்ப கதாய் உயிரின்வேறாய் உடற்கு வருத்தம் வருமென் றெழியாது தவத்தினைசெய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்க

உளம் அதி. தவம்

கூடக்

எான் அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தவகருமஞ் செய்வாரன்றும், கணததன் அழிவதாய் சிற்றின்பததின் பொருட்டுப் பல பிறவியுள் துன்புறததக்க பாவஞ் செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார்.மற்று—வினைமாற்றின் கண்வந்தது.

(தே-ப-ரை) — தவம் செய்வார் - தவஞ்செய்ப்பவர், தம் கருமம் செய்வார் - தமது கருமத்தை செய்பவராவார். மற்று அல்லார் - மற்றைப் பொருளின் ஈக்கையச் செய்வார். ஆகையுள் பாட்டு - (அவைகளின்) ஆகையாகிய விலையினை ஆய்ந்து, அவார்த்தெய்வார் - (தமக்குக்) கிடைப்பவராவார்

எ. சுடர்சுடரும் பொன்போல் ஓளியிடுந் துன்பஞ்

சுடர்சுடர் நோய் ஓய் பார்த்து

(பரி-ரை.) எ-து, — தீயின்கண்ணிடும பொன்னுக்கு அது சுடர்சுடர்தன் றெடு கலந்த குடறங்கி ஓளியிடுமாறு போல, வருவெய்யவல்லார்க்கு அத ணை வருத்துனபம வருத்த வருத்த தமமொடு கலந்த பாவங்கி ஞான யிகும், எ-து.

சுடர்சுடரும் பொன்போலென்று மாயினும், கருத்துவோக்கி இவ்வாறு ரைக்கப்பட்டது. ஓளிபோலப் பொருளில் விளக்கலின் ஓளியென்றார்.

(தே - ப - ரை) — சுடர்சுடரும் - (புடத்தியானது) சுடர் சுட ஓளிவிட்டு, பொன்போல் - பொன்னையபோல, நோய்கிற்பவர்க்கு - தவஞ்செய்ய வல்ல பார்த்து. காரணம் - (அதனை வரும்) தன்பம், சுடர்சுடர் - வருத்த வருத்த, ஓளிவிடு ம - ஞான ஓளியிரிகும்

அ. தன்னுயிரி நானாது பெற்றிருக்கின்ற பெயர்
மன்னுயிரி ரெல்லாந் தொழும்

(பரி-ரை) எ-து,—தன்னுயிரினை, தனக்குரியதாகப் பெற்றவனைப் பெறாதவாகிய மன்னுயிர்களுக்கெல்லாந் தொழும், எ-து.

தனக்குரியதாகத்—தவமாகிய தனக்குமஞ்செய்தல். அதனினுக்குப் பெறுத்தற்கரியது இன்மையின், பெற்றானையென்றா. அது பெறாதவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்ய முயர்க்கை. சாபமும் அருளுமாகிய இரண்டாற்றலு முடைமையின், தொழுமென்றா.

(தே-ப-ரை)—தன் உயிர் - சாது உயிரை, தான் அற - தனக்கு உரித்தாக, பெற்றிருக்கை-பெற்றவனை, உயிரை-அது பெறாதவையாகிய
கூடா உளம் அதி. தவம்

மன்உயிர்எல்லாம்-நிலைபெறுடைய உயிர்களுக்கெல்லாம், தொழும்-கைகூப்பி வணங்கும்.

க. கூற்றல் குதித்தலும் கைகூடு நோற்றலி
ஒற்ற நிலைப்பட்டவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம், தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டவர்க்கு, எ-து.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலே யன்றி இதுவுந் கைகூடுமென எச்சவும்மையாக வுரைப்பினும் அமையும். ஆற்றல் - சாபவருள்கள். இவை நான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—நோற்றலின்-தவஞ்செய்தலாக, ஆற்றல்-வருவதாகிய எல்லாநாயில், கலைப்பட்டவர்க்கு-மேற்பட்டவர்க்கு, கூற்றம்-யமனை, குதித்தலும்-கடந்தலும், கைகூடும்-உண்டாகும்.

கஃ. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்குர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின், அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல், எ-து.

செல்வம் நல்குரவென்பன—சுண்டு அறிவினது உண்மை யின்மைகளை யும் குறித்து நின் டன. என்னை? * “நண்ணப் பண்ணப் பண்ணப் பண்ணப் பெருஞ்செல்வம்” என்றாராகலின். கோற்பார் சில ரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ் செய்யாதார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென இதுதான் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இலர்-(உலகத்திற்செல்வர் சிலராக) வறியவர், பலர் ஆகிய காரணம் - பலராதற்குக்காரணம் (யாதென்றால்), (அது) கோற்பார்-தவஞ்செய்வோர், சிலர்-சிலராக, கோலாதவர்-தவஞ்செய்யாதவர், பலர்-பலராதல் ஆம்.

* தண்ணீரார் வின்பை உழுவை யஃதுடைவை-பண்ணப் பண்ணப் பெருஞ் செல்வம்—மென் தூய்மாத்—பெண்ணையாணிழர், பெடியணியாரோ—சண்ணவாத் தக்க கலம்—நாலடியார், அறிவினார்.

உஅம் அதிகாரம்—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையின் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாத தாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குகர்க்கு, இது தவத்தின்பின் னைக்கப் பட்டது.

க. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க ளைந்து மகத்தி நகும்

(பரி-ரை.) எ-து—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்த வொழுக்கத்தை, உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்க ளைத்து கண்டு, தம்முள்ளே நகும், எ-து.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி சலியார் புகவும் அதனது இன்மை கூறிப் புரத்தாரை வஞ்சிதகலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலியு பொறுக்கமாட்டா தொழுக்கங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக் கள

வுடையார் பிறறியாமற் செவ்வனவற்றிற்கு முன்பெரும்பூதகைகள் சான்றகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்ற ஆற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் தம்முள்ளே ஈகுதலின், அகத்தோருமென்று கூறினார். செய்த குற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.) - வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சனைபொருந்திய மனத்தை யுடையவனது, படிந்து ஒழுக்கம்-மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களைந்தும்-(உடர்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு, அகத்தே- தம் உள்ளே, நஞ்சும்-சிரிக்கும்.

2 வாணியர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சத் தானறி குற்றப் படிந்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு வான்போ லுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும், தான் குற்றமென றறிந்த அதன்கணனே தன்னெஞ்சு தாமுமாயின், எ-று.

வானுயர் தோற்றமென்பது * “வான்றோய்குடி ” என்றற்போல இலக்கணவழக்கு. அரியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்தது செய்த குற்றங்கழுவுப்படாமையின், நெஞ்சு குற்றத்த தாயேவீடும; விடவே, நின்ற வேட மாத்திரத்திற்குப் புறத்தாளை வெருட்டுதலே யல்லது வேறுபயனில்லை யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—தான் அறி-தான் அறிந்த, குற்றம் குற்றத்திலே, தன்னெஞ்சம் - தன்மனம், படிந் - தாமுமாயின், (ஒருவனுக்கும்)

நாலடியாகுடிப்பிறப்பு—உ.

கீழ்க் உயும் அதி. கூடாவொழுக்கம்

வான்உயர் - வான்போ லுயர்ந்த, தோற்றம் - தவவேடமானது, எவன் செய்யும் - என்ன பயனைச் செய்யும்.

ஈ. வலியி னிலைமைபான் வல்லுருவம் பெற்றம்

புலியின்றோல் போர்த்துமெய்த் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து—மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேட்கைக்கொண்டு தான அதன் வழிப்படுத்தல் பசுக்காவலர் கடியாமல புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்குழைமேய்த் தாற்போலும்; எ-து.

இப்பொருளுருவமை. வலியினிலைமையானென்ற அருமை யானும், மேய்த் தற்றென்னுக் கொழிலுவமைபானும், வல்லுருவம், தோடு மனவர்ப்பு படுதலென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை—புலி புல்தின்னா தென்பதனும், அச்சத்தானு மாம்; ஆகவே, வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன் அன்ன காரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையிற்று. இவ்வாறு மனக்குரிய இல்லாபையுக் துரந்து வலியுயின்றிப் பிரிர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது தன் மனமோடியவரையே லுடி மறைத்து பிரிர்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிரிர்குரிய பைங்குழை மேய்த்தாற்போலுமென்ற உவமையான், அறிக.

(தே-ப-ரை)—வலிஇல் - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமை, இல்லாத, நிலைமையான் - இயல்புடையவன், வல்லுருவம் - அவ்வல்லமையை யுடையவரது தவவேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போனவழி போகுதல்), பெற்றம் - பசுவானது, (காவற்காரர்துரத்தா திருக்கும்படி) புலியின்றோல் - புலியினது தோலை, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, மேய்த்துது அற்று - பரிசுரைமேய்த்ததையொக்கும்.

ச. தவமறைத் தல்லவை செய்தல் புதல்மறைத்து

வேட்டுவன் புட்சுமிர்த்து தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து—அவ்வலியினிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல் வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும், எ-து.

தவம்—ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிரிர்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையான் அறிக.

உதும் அதி. கூடாவொழுக்கம் ௧௨௭

(தே-ப-ரை.)—த உம் - (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமைபான்) த வ்வீய —த்தில், மறைந்து - மறைந்திருந்து; அவ்வவைசெய்தல் - தவமல்லாதவைகளைச் செய்தல், வேட்டுவன் - வேடன், புதல் - புதலிலே, மறைந்து - ஒளித்திருந்து, புள் - பறவைகளை; சூழிழ்த்து அற்று - பிடித்ததுபோலும்.

௫. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதப் பலவும் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து —தம்மைப் பிறர்களுக்கு மதித்தற்பொருட்டியாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மென்ற பொழுக்கம் அப்பொழுது இனிது தோன்றாமாயினும், பின்னை செய்தல் மென்றெய்தேமென்று தாமேயிரக்கும் வகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களாயும் கொடுக்கும், எ-று.

சொல்லவல்லது பற்றற்றே மென்பாரென்றும் சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய் பெரிதெகாலச் சபதாய பாவத்தைச் செய்வார் அகண்வினைவின் கண் * “அந்தோ வினையே பென்றடிவ” ராகவின், எற்றெற்றென்றவ கூறினார். இவையைத் துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பற்று அற்றே மென்பார் - (பிறர்க்குமமைநன்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாரது, படிற்று ஒழுக்கம்-மறைந்து பொழுக்கமானது, அப்பொழுது இனிதுபோல் தோன்றாமாயினும்) என்றுஎன்றுஎன்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (காஹிமூர்த்தியடி), எதம் பலவும் - பலதுன்பங்களாயும், தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும்.

சு. நெஞ்சிற் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து

வாழ்வாரின் வன்கணையில்

(பரி-ரை.) எ-து — பொஞ்சாற் பற்றறது வைத்து பற்றற்றூர்போன்று
தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழ்மவர்போல வன்கண்மையையுடையார்
உலகத்திலலை, எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சிக்கலாவது யாம் மறமைக்கண் தேவராதற்
பொருட்டு இவ்வருந்தலர்க்கு இன்னது ஈதுமென்று அறியாது ஈந்தாரை
அதுகொண்டு இழிபிரப்பினார்க்குக் கல் அவர் இழிபிறப்பினராதல் † “அடங்க

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௨௭.

† சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௨௪௪.

௧௨௮ ௨௮ம் அதி. கூடாவொழுக்கம்

வர்க்கீந்த தானப்பயத்தினாலறது முக்கீந்த-தடங்கட னடுவுட் டுவுபலவுள
வவற்றுட் டோன்றி—புடமபொடி முகவக னொவ்வா ருழ்கனி மாந்தி வாழ்
வார்—மடகலஞ்சிறறத துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே.” என்பதனா
னறிக. தமகரு ஆவன செய்காக்கு ஆகாதன விளைததலின், வன்கணையில்
வென்றா.

(தெ-ப-ரை.)—நெஞ்சின் - மறந்தினால், துறவார் - (பற்றுக்
களை) விடாராகி, துறந்தார்போல - துறந்தவர்போல, வஞ்சித்து -
(தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் - வாழ்மவர்போல வன்
கணர் - இரக்கமிலலாதவர், இல - இவர்

எ புறந்துன்றி கண்டனைய ரேனு மகந்துன்றி

முக்கிற் கரியா ருடைகது

(பரி-ரை) எ-து,—குன்றியின்புறமப்போல வேடத்தாற செமமையுடைய
ராயினும் அதன்முகருப்போல மனம் இருணடிருப்பாரை உடைத்து உல
கம், எ-று.

குன்றி - ஆகுபெயா. செமமை கருமயென்பன * பொருளின்கண் நிறததைவிட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பால் ஓதகலின், இவை பண்புவமை ! “கூழின் மலிமனம போன்றிருளா நின்ற கோகிலமே” என்பதுமது.

(தெ-ப-ரை)—புறம் - மேலே, குன்றி - குன்றிமணியானது, கண்டு அனையா ஏனும் - காணப்படுதலிப்பாற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையவராயினும், அகம் - உள்ளே, குன்றி மூக்கின்- அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்பிப்பால், கரியார் - கறுத்திருப்பவரை, உடைத்து - (உலகம்) உடையது.

அ மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி

மறைந்தொழுது மாந்தர் பலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாசு உம்மனத்தின்கண்ணாகப் பிறாக்குத தவத்தான் மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிககாட்டி, தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லுமமாந்வர் உலகத்துப் பலா, எ-து.

பெ ருள—உ-ப-பெயா

† ஊழும் படி பொன்றிவ கண்டிலை யாழியி யாமபொழிறமேன—குழு முகச்சம ளும் பறறின உறவெருண்டைய கனிய —யாழின் மொழிமறைக பவகன சிறதம்பல மாதரியாக- கூழின் மலிமனம போன்றிருளா நின்ற கோகிலமே-திருச்சிறதம்பலக் கோவையார,

உஅம் அதி. கூடாவொழுக்கம் கஉக

மாசு-காம வெருளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கன்றி மாண்டாரென்ற பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடனாக்கினார். இனி மாண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையை யுடையராயென்றுரைப்பாருமுள். இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவ்வொழுக்க முடையாரது குற்றமும் அவனையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை)—மாசு-அழுக்கானது, மாத்ததுஆக-(தம்) மனத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் - (நிறுக்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையு

டையவராக, நீர் ஆடி-கீரிலே முழுசித் (காட்டி). மறைந்து-(தாம் அந்
 னிடத்தே) மறைந்து, ஒழுதும் - நடக்கும். மாந்தர் - மனிதர், பலர்-
 (உலகத்தில்) பலர்.

கூ. கணைகொடிதி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கண்ண
 வீண்படு பாலாற் கொளல்.

(பரி-நா.) எ-து,—அம்பு வடிவாற்செவ்விகாயினும். செயலாற் கா
 டிது; யாழ் கோட்டால் விளைந்தாயினும், செயலாற் செவ்விது; அவ்வகையே
 தவஞ்செய்வோரையும்கொடியர் செவ்வியரென்பார், வடிவாற்கொள்ளாது,
 அவர் செயல்பட்ட கூற்றினே அறிந்துகொள்க, எ-று.

கணைக்குச் செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல்.
 அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்விய
 ரெனவும் கொள்கவென்பாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை, —கணை-ஆம்பானது, (வடிவிலே செவ்வி
 தாயிருந்தாலும்) கொடிது - (செயலிலே) கொடியதாயிருக்கின்
 றது, யாழ்-விணையானது, கோடு-(வடிவிலே) விளைவினதாயிருந்
 தாலும், செவ்விது-(செயலிலே) செவ்வியாயிருக்கின்றது, ஆககு-
 அவ்வகையே, அன்ன-தவஞ்செய்வார் கொடியர் செவ்வியராயிருக்
 கைகளை, (அவரதுவடிவிலே கொள்ளாமல்), வீண்படுபாலால்-
 (அவரது) செயல்பட்ட கூற்றிலே, கொளல்-அறிந்துகொள்ளக்
 கடவர்.

கௌ. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
 பழித்த தொழித்து விடின.

(பரி-ரை.) எ-து,—தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடை
 யாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா, உயாந்தோர் தவத்திற்காகாகொன்று குற்
 றக்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின், எ-று.

17

கருடு

உகும் அதி. கள்ளாமை

பறித்தலும் மழித்தலும் அடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உண

ர்த்தலின், அது கூறாயினார். இதனாக் கூடவொழுக்க மில்லாதார்க்கு வேட
மும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—உலகம் - உயர்ந்தோரால், பழித்தது - (தவத்
திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்
துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின், மழித்தலும் - (தவஞ்செய்வோர்க்
குத் தலைமயிரை) முண்டிதஞ்செய்தலு, நீட்டலும்/ அதனை) சடை
யாக்கலும் (அல்லதுவளர்த்தலும்), வேண்டா-வேண்டுவன அல்ல.

24-1ம் அடிகாரம்—கௌடபாண்டி.

அத்தாவது பிறருடைமையாயிருப்ப நியாதொருபொருளையும் அவரை
வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருகலும் செய்தலோடொத்ததலின், கள்ளா
மையெனார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு வினையாட்டு வகையால்
அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அகவனம் கொள்ளி
னும் அமையும்; துறத்தார்க்காயின் அதனைக் கருதிவழியும் பெரியதோ
ரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒரு
தலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவர்மனம் அத்தொழிந்து புறத்தே
போந்து பட்டலைப்பட்டு உடம்பின் பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி,
அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோ ரிழுக்
காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமூலம் கொல்லாமையிருய நான்கதிகாரத்
திற்கு மொக்குட். பொருள்பற்றி நிகழுகு குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின்,
இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய் கூடவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. எள்ளாமை வேண்டுவா சொன்னா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

(111-ரை.) எ-து,— வீட்டினை யிகழ்தலாவது விரும்புவான் இவனென்று
தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான் யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்
சித்துக்கொள்ளக் கருதாவதை தன்னெஞ்சினைக்காக்க, எ-து.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரித்து
நின்றது. வீட்டினை யிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம்,
நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சிவிசேடத்
தாற்றேன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய் உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்
களிப்புப்போல வெளிப்பட்ட டுபுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்

றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவற்றை செய்யப்படுவதென்றது சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுக்குதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்த்தற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிப்பட்ட

உகம் ஆதி. கள்ளாமை

கங்கை

ன்றி அலனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவாக் களவாமாகலின், எனைத் தொண்டமென்றா. நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றும்.

(தே-ப-ரை.)—எள்ளாமை - (முத்திபை) இகழாமல், வேண்டுவான் என்பான் - விரும்புவோன் இவனென்று (கவத்தோராலே) நன்றாகமதிக்கப்படுவோன், எனைத்துவாறும் - யாதொருபொருளையும், கள்ளாமை - பிரைவஞ்சித்துக்கொள்ளாநினைபாதுபடி, தன் நெஞ்சு - தனதுநெஞ்சை, காக்க - காக்கக்கடவன்.

உ. உள்ளத்தா லுள்ள லுந் தீதே பிரைப்பொருளைத்

கள்ளத்தாற் கர்வே மெனல்.

(பா-ரை.) எ-து,—குற்றங்களைக் கண்ணெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; ஆதலால், பிரைநெருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்கு, எ-து.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தன்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது மூலச் சிறப்பும்மை. அல் விசுதி வியங்கோனெநிர்மறைககண வந்தது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் இக்கடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதும் அது கடியப்படுவதென்பதாஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — உள்ளத்தால் (குற்றங்களைத்தாறது) நெஞ்சினாலே, உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாம் (ஆதலால்), பிரைப்பொருளை - பிரைநெரு பொருளை, கள்ளத்தால் - அவனறிபாதவையினால். கள்ளேயர் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம், எனைல் - என்று நினையாதிருக்கப்பட்டவர்.

௩. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறார்
தாவது போலக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—களவினா தாகிய பொருள் வளர்வதுபோலத் தோ
றித் தன்னெல்லையைக் கடந்துகெடும், எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து
கெடுதலாவது தான் போற்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச்
செய்த அறத்தையும் உடன்கொண்டிபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி
அவர் பயன்கொள்ள மளவறிந்து அங்ளவறிந்து உதவாது கெடுமென்றுரைப்
பாரு முளர்.

கூடல் உகும் அதி. கள்ளாமை

(தே-ப-ரை.)—களவினால் - (பிறரை) வஞ்சித்தலால், ஆகிய-
உண்டாகிய, ஆக்கம்-பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோ
லே(தோன்றி), அளவுஇறந்து-(தனது) எல்லையைக் கடந்து, கெடும்-
அழியும்.

ச. களவின் கட் கன்றிய நாதல் வினா வின் கண்
வியா விழுமந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க
வேட்டை அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்
பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும், எ-று.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அகலும் பாவ
மும் பழியும் பயந்தேவிதெலின், வியாவிழுமந்தருமென்றார். இவை பிரண்டு
பாட்டாளும் அஃ கடியப்படுத்தற்குக் காரணகூடப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—களவின் கண்-(பிறர் பொருளை) வஞ்சித்துக் கொ
ள்ளுதலிலே, கன்றிய-மிருந்த, நாதல்-ஆசையானது, (அப்போது
இனிதுபோல் தோன்றி), வினா வின் கண்-தான் பயனைக் கொடுக்கும்
போது, வியாவிழுமம்-தொலையாத துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும்.

௩. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கணில்

(பரி-ரை.) எ-து,—அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராய் ஒழுக்குதல் பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சேரர், பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது, எ-து.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் கோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறாக்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அறினை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சேர்வுபார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்களைமே லருள் செய்தல் நமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுஞ் தெருட்சி கூடாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி- அறிந்து; அன்புடையர் ஆதல்-(அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு-(அவரது) சேர்வை, பார்ப்பார் கண்-பார்ப்போரிடத்து, இல்-உண்டாகாது.

உகம் அதி. கள்ளாமை

கூடும்

சு. அளவின் கணியொழுக்க லாற்றார் களவின் கட்
கன்றிய காத லவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுக்கமாட்டார் களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையை யுடையார், எ-து.

உயிர்முதலியவற்றை அளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக்கு உற்றவினைவுகளையும், அவற்றுள் அது நாதகதியுட் பிறந்திரந்து வருதலையும், அஃறெய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோக ஞானகூகையும், அவற்றுள் அஃறெய்தம் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இதனை ஆருகூர் தருமத்தியான மென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுக்கலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றை நியனவற்றிவிடிகி நல்லன வற்றின்

(தே-ப-ரை.)—களவின் கண்-களவின்னிடத்தே, கன்றிய-மிசூந்த, காதலவர்-ஆசையை யுடையவர், அளவின் கண்ணின்று - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவுசெய்தலாகிய வழியில் நின்று, ஒழுக்கல் ஆற்றார் - (அதற்கு ஏற்க) நடக்கமாட்டார்.

எ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ளில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்ட அறிவினை யுடையவாறல் யா முதலியவற்றை அளத்தவென்னும் பெருமையை விரும்பினார்கள் இல்லை. எ-து.

இருள்-மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினார். களவுத்தறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாராகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—களவுஎன்னும் - களவென்று சொல்லப்படும், கார் - இருண்ட, அறிவுஆண்மை - அறிவினை யுடையவாயிருக்கை, அளவு என்னும் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல் - பெருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து; இல் - இல்லை.

கூஞ்ச உகம் அதி. கள்ளாமை

அ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு

(பரி-ரை.) எ-து.—அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலபெற்றாற்போல நிலபெறும், களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை, எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளத்தரிந்தாராக்குக துறவநஞ்சலியா, ஏ நிற்குமென்பது அவ்வுமையாற் பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—களவு அறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில்-மனத்தில், கரவு - வஞ்சனையானது, அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது, நெஞ்சத்து - நெஞ்சில், அறம்போல - அறம்நிலை பெறுவதுபோல, நிற்கும் - நிலபெறும்.

கூ அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேறாறு தவர்

(பரி-ரை.) எ-து.—அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை நினைத்து அப்பொழுதே கெடுவர், களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ-று

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையவை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்த ஞ் செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ள வரங்களைப் போககிக கரகத சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினார். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இவ் வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றமை - அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவால் நிரைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் களவார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களவு அல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - மற்றவைகளை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர் [களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி], அளவு அல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை, செய்து - நினைத்து, ஆங்கே - அப்போதே, வீவர் - கெடுவார்.

௩௦-ம் அதி. வாய்மை

ககூடு

(பரி-ரை.) எ-து,—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்வாத உடம்புத் தவறும்; அது செய்யாதார்க்கு வெடுஞ்சேணதாகிய புத்தே ஞலகுத் தவறாது, எ-து.

உயிர் நின்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகள் இரண்டும் விகாரத்தாற்ருக்கன. இம்மையினும் அரசனல் ஒறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுவமன்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலின் புத்தே ஞலகுத் தள்ளாதென்றது கூறலார். * “மற்றது — தள்ளினுந் தள்ளாமை ராதது” என்புயும் தள்ளுதல இப்பொருட்டாதலற்க. இத்தற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இ. ஞல் இருவாயினும் ஒருககு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) -- தள்ளார்க்கு-களவிலே யமுருவிவார்க்கு, உயிர் நிலை - (தம்மின்வேறல்வாத உடம்பும், தள்ளும்-தவறும்; கள்ளார்க்கு - களவிலேபழகாதவார்க்கு, புத்தே ஞலகு - (வெடுஞ்சேணதாகிய) தேவருலகமும், தள்ளாது-தவறாது.

௩௦-ம் அதிகாரம்—வாய்மை.

←

அஃதாவது மெய்வினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும பொருளும் பற்றி நிகழ்வகாய பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கை கள்ளாமைகளின்பன வைக்கப்பட்டது.

க வாயமை யென்பபடுவ தியாதெனின் யாவிதா னாறுந் தீமை யிலாத சொல்லல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், அது பற்றிகோருயிர்க்குத் தீமரு சிற்றும் பயவாதசொற்களைச் சொல்லுதல், எ-து.

தீமை யாதொன்றும் இலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது “ஊரெனப்படுவ துரைபூர்” என்றரூபோல நின்றது. இசுனான் நிகழ்த்து கூறவென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீவரு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை)—வாய்மைஎனப்படுவது-மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுவது, யாதுஎனின் - யாதென்று வினாவினால்-(அது பிறிதோருபிராக்கு), யாதுஒன்றும் - சிறிதாயினும், தீமை இலாத - தீமையைத்தராத சொற்களை, சொல்ல - சொல்லுதல்.

கூட அ நூ-ம் அகி. வாய்மை

வேண்மென்றே, அவ்வருத்தங்கள் புருதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமை யெல்லாவற்றும் தருமென்றார்.

(தே-ப-ரை)—பொய்யாமை அன்ன - (ஒரு பனுக்கு) பொய் பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ் - புகழ்காரணம், இல்லை - (இம்மைக்கு) இல்லை, (அது அவனுக்கு), எய்யாமை - (உடம்பு) வருந்தாமல், எல்லா அறமும் - எல்லா அறங்களையும், தரும் - (மருமைக்குத்தானே) கொடுக்கும்

எ பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னாரிற்றி
பொய்யாமை பொய்யாமை நன்று

(111-ரை.) 6-ஆ, - 4-ருவன் பொய்யாமைதாயே பொய்யாமைமையே செய்ய வல்லவாயின், அவன் பிறவாருங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று, 6-ஆ.

அகிக்கிரண்டலுள் முடவது இடைவிடாமை மேற்ற, எனையது துணிவின்மேற்று. பலவாருங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சிலதவறிற் குற்றப்படுவலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இதுனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமைமையப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவாருஞ்செய்கை நன்றெனப் பொரிப்பாகிப் பொய்கூறிற் பிறவாருஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அஃனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவாருகளைல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தரும் ஆற்றலுடைத்

தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாடானது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — பொய்யாமை பொய்யாமை - (ஒருவன்) பொய்ப்பேசாமையையே பொய்ப்பேசாமையையே, ஆற்றின் - செய்ய வல்லவனாயின், அறப்பிற - பிறவறங்களை, செய்யாமை செய்யாமை - (அவன்) செய்யாமையே செய்யாமையே, நன்று - நல்லது.

அ புறந்தூய்மை நீரா னமையும் மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப்படும்.

(பரி-ரை.) எ - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாந்தன்மை நீரானே யுண்டாம்; இப்போல மனத்தூய்தாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம், எ-று.

காணப்படவது ஁ ள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் - வாலாமை நீடுகுதல். மனத்தூய்தாதல் - மெய்யுணர்தல். புறத்தூய்மைக்கு நீரல்லது காணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு

நடு-ம் அழி. வாய்மை

கூடக்

வாய்மையல்லது காணமில்லை யென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதாம் பெற்றும்

(தே - ப - ரை) — புறம் - (ஒருவனுக்கு) உடம்பு, தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை, நீராண்-நீரினல், அமையும்-உண்டாகும், அது போல, அகம்-மனது. தூய்மை-பரிசுத்தமாந்தன்மை, வாய்மையான்-உண்மையான். காணப்படும்-உண்டாகும்.

க எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

(பரி-ரை.) எ - து - புறத்திருள் உடையும் உலகத்தா விளக்குகள் எல்லாம் விளக்காகா; தூரவான் அருளத்தாரு விளக்காவிட மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமைமாயாகிய விளக்கே விளக்காவது. 2.

உலகத்தா விளக்காவன ஞாயிறு, சிவங்கள், தீயென்பன. இவற்றுற்குப் போகாத இருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கன்றா. அவ்விருளா

வது அறியாமை. பொய்யாத விளக்கென்பது குறைத்து உன்றது; பொய்கூறு மையாகிய விளக்கென்றவாறு இனி இத்திற்குக் கல்வி முதலிய வற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமை யான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை) — சான் றீரர்க்கு—(தறவினாலே) நிறைந்தோரு க்கு, எல்லாவிளக்கு—(புறத்திருநீர் நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக் குகெல்லாம், விளக்கு அல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல, பொய்யா விளக்கே - (அகத்திருநீர் நீக்குகிற) பொய்யா மையாகிய விளக்கே, விளக்கு - விளக்காம்

க0. யாமெய்யாக் கண்டவற்றி னில்லையெனைத்தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற

(பரி - ரை.) எ-து.—யாம் மெய்த்துல்களாகக் கண்ட துல்களுள் யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை, எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்பார். அவையாவன தங்கண் மயக்கம் இன்மையின் பொருள்களை யுள்ளவா றுணரவல்லராய்க் காம வெகுளிகள் இன்மையின் அவற்றையுணர்த்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவன் அருளான் றலகத்தார உறுதி மெய்துதற்பொருட்டுக் கூறிய ஆச மங்களன். அகையெல்லாவற்றினும் இஃ தாப்ப முடிந்தபென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினத உண்மை கூறப்பட்டது.

கச0 நுகும் அதி. வெகுளாமை

(தே - ப - ரை) — யாம்-எம்மால், மெய்யாக-மெய்நூல்களாக, கண்டவற்றள் - காணப்பட்ட நூல்களுள், எனைத்து ஒன்றும்-யா தொரு தன்மையானும், வாய்மையின் - உண்மையின், நல்ல - மேற் பட்டவையாகிய, பிற - பிறவறங்கள், இல்லை - இல்.

நுகும் அதிகாரம்—வெகுளாமை.

அஃராவது சினத்தை செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனமாட் ளெதாய விடத்தும் அதனைச் செய்வாமை. இது பாயம்மபற்றி உகழ்வதாய வெகு ளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக் காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்சினம பலிக்குமிடத்து அதனை யெழுமற்றபிப் பானே அருளாத் தடுப்பானாவான்; எனப்பலியாதவிடத்து அதனைத்தடுத்தா லென் தடாதொழந்தாலென் ! எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின் மேலியாரையும் வலி யாரையும். வலியார்மேற் காவாவுயும் அதனை அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அநனில்லை யென்பார், காக்கினென் காவாக் காலென் னென்றார். இதனை வெகுளாமக் கிடவ கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — சினம் - (தன்) கோபத்தை, செல்லிடத்து (அது) பலிக்குமிடத்து, காப்பான் - (உண்டாநாமல்) தடுப்பாவனை, காப்பான் - (அருளிற்றலை) தடுப்பவனாவான்; அல்லிடத்து - மற்றைப்பலியாதவிடத்து, காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால், என் - என்ன, காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால், என் - என்ன.

உ. செல்லா விடத்து சினந்தீயு செல்லிடத்து மில்லதனிற் றீய பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மே லெழின் தனக்கே தீதாம்; மற்றை யெளியாரமே லெழினும் அதனிற் றீயன பிற இல்லை, எ-று.

செல்லாவிடத்து சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வரும்வதும், ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மற்றைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற் றீயன பிரவில்லை யென்றார். ஒர்டதும் ஆகாதென்பதாம்.

நடகம் அதி. வெகுளாமை க்சுக்

(தே - ப - ரை.) — சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது, செல்லா

இடத்து - தன்னின் வலியவரீமேல் (உண்டாயின்), தீது-(தனக்கே)
 தீதாம்; செல்லுடத்தும் - தன்னினெளியவரீமேல் (உண்டாயினும்),
 அநனின் - அக்கோபத்தினும், தியபிற - தீமையுடையவை வேறே,
 இல் -

ங. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டிங் தீய

பிறத்த லநனும் வரும்

(பரி-ரை.) எ-து —யார்மாட்டிங் வெகுளியை ஒரு க, ஒருவற்குத்தீயன
 வெல்லா முளவா, அவ் அருண் ஒரும ஆலான், எ-து.

வலியார், ஒப்பார், எளிப்பென்னும் மூவா மாட்டிங் ஆகாமையில் யார்
 பாட்டி மென்றும். மனத்தாற் றற, உதாறகு ஆகாதனவாகிய தீசசிந்தைக ளெல்
 லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்த லிதனென் வருமென்றடி கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—யார்மாட்டிங்-பாவரிடத்திலும், வெகுளியை
 கோபத்தை, மறத்தல் - மறக்கக்கடவர், (ஒருவருக்கு), தீய - தீமை
 யுடையவைபெல்லாம், பிறத்தல்-உண்டா சூதல், அதனென்வரும்-அக்
 கோபத்தினாலேவரும், (ஆதலால்).

ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்

பகையு முளவோ பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—துறந்தார்க்கு அருளான் ளவாய புகத்தின்கண்
 நகையையும் பனத்தின்கண் உவகையையும் கொண்டு கொண்டெழுதின்ற
 சினமே அல்லது அத்நிற பறவாய பகையளும் உளவோ இல்லை, எ-து.

உறவாற் புறப்பகை யிலராய்றும் உட்பகையார் றன்று அருணமுதலிய
 நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவிததுன்பமும் எய்துவித்தலான், அவர்க்குச்
 சினத்தின்க்க பகையல்லையாற்றது. இவை பூன்றபாட்டானுவெகுளியது
 தீயகு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நகையும் - (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே
 உண்டாகிய முடித்தினிடத்து) மலர்சியையும், உவகையும் - (மன
 த்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற,
 சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேறுகிய, பகையும் - பகைகளும்,
 உளவோ - உண்டோ [இல்லை].

டு. தன்னைத்தான் காங்கிர சினங்காக்க காவர்க்காற்
 தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்,

க்சஉ கூசம் அதி. வெகுளாமை

(பரி-ரை.) எ-து —தன்னைத்தான் தன்பெய்தாமற் காக்க நினைத்தானு
 யின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க; காவானுயின், அச்சினம் தன்
 னையே கெடுக்கும் கடுந்துன்பங்களை செய்துவிக்கும், எ-து.

* “வேண்டிய வேண்டியாக் செய்துதம்” பயத்தாய தவக்கைப் பிறர்
 மேற்சாபம் விடுதற்காக இழந்து சுவததுன்பத்தோடு பழைய பிறவித்
 துன்பமும் ஒருவகெய்துதலின், தன்னையே கொல்லுமென்றார். † “கொல்லச்
 சுரப்பநாகத்தி” என்புழிப்போலக் கொலைசொல் ஈண்டுத் துன்பமிருதி
 புணர்த்திர்ன்றது.

(தே - ப - ரை.) —தன்னைத்தான் காக்கின்-(துன்பம் அடையாமல்)
 தன்னைத்தான்காக்கினைக் காணுகில், சினம்-(தன்மனத்திலே)
 கோபம் (வாராமல், காங்க - காங்கக்கடவான்; காவர்க்கால்-காவானு
 யின், சினம்-அக்கோபமானது, தானே செய்வானையே, கொல்லும்-
 கெடுக்கும் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும்.

க. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
 மேமப் புணையைச் சுடும்

(பரி-ரை) எ-து,—சினமென்னும் செருப்புத் தனக்கு இடமானவரையே
 யன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏரப்புணையையுஞ் சுடும், எ-து.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்த விடத்தைக்
 கொல்லுந் தொழுவது என்றவாறு. சேர்ந்தாளை மென உயர்நினைப் பன்மை
 மேல்வையது ஏனைதான்குபாலும் செய்கருந்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்
 கொண்டார்; ஈண்டு உருவாஞ்செய்கின்றது துறந்தார் சினத்தை யெய்யாகலின்.
 சினமென்னு செருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து செருப்புச்சுவது தான்சேர்
 ந்த விடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராத விடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்

றுமை தோன்ற, நீன்றது. எனடு இனமென்றது உற்றதற்குற்று தவறா
 ண்களாற் பெரியாய்க் கேட்டார்க்கு உறுதி மொழிகளை இனியவாகச் சொல்
 லுவாரா. உருவாக் கோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும்,
 அகற்றமென்பது பொருளாகக்கொள்க. எம்புணை-எமமுதை யுபதேசிற்கும்
 புணை. இனமென்னும் எம்புணையென்ற ஏசுரேச வருவகத்தாற் பிறவிக்கட
 லுள் அழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்ற வென வருவித்துரைக்க.
 எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்ந்து எடுப்பாரையும் அக
 ற்றமென்பதாம்.

நிருக்குறள்—உசடு.

‡ இரயலர் கன்றா லீவாரா யாக—விரகிற் சுப்பதாம் வண்மை-வீரகின்றி-வல்லய
 ருன்ற வடியாமேல் வய னுடையது மொல்லி சுப்ப தாககீழ் உலகியார, மயானை.

நுகம் அதி. வெகுளாமை கசுந

(தே - ப - ரை)—சினம்என்னும் - கோபமாகிய, சேர்ந்தா
 ரைக் கொல்லி - நெருப்பானது, (தனக்கு இடமானவரை மாத்திர
 மல்லாமல்), இனம்என்னும்-(அவருக்கு) இனமாகிய, எமம்-இதோ
 பதேசஞ்செய்கிற, புணையை-மரக்கலத்தையும், சுடும்—,

எ. சினத்தநடப் பொருவொன்று கொண்டவர்க்கேடு

நிலத்தகறைததார்க்காகிழைபாதற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—சினத்தைத் துன்றற்றல் உணர்குதுவதோர் குண
 மென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாறவிழைதல், நிலத்தின்கண் அறைந்த
 வன்னை அந் லாடை யுறுபல் தப்பாவி யுபோலத் தப்பாது, எ-று.

வைகீடிகா பொருள், பண்பு, மொழில், சாடி, விசேடம், இயைபு என்
 பனவற்றை அறுவகையப்பொரு ளென்றாபோல, ராணிக் குணம் பொரு
 ளெனப்பட்டது. பிழையாதவாறென்பது குறைந்து நீன்றது இவை மூன்று
 பாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு ஒருந் தீயகு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சினத்தை உரைப்பதை, பொருள் என்று-
 (தனது வல்லமை பைக்காட்டுகிற) ஒரு தூணமென்று, கொண்டவன்-
 (தன்னிடக்கே), கொண்டவனது, கேடு - அல்லலடை யிழப்பு-நில
 த்து - பூமிநீரிடந்து, அநாதரன் - அநாதவனது, கை-கைபா
 னது, பிழைபாதது அன்று - (அநிலத்திலேபடுதல்) தர்பாதவிதம்
 போல் தப்பாது

அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்ற ரெரினும்

புணரிள் வெகுளாமை நன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—பலகடரை உடைத்தாய பேபெரிவந்து தோய்த்தால்
 ஒத்த இன்னுதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும், அவனை வெகுளாமை ஒரு
 வறகுக் கூடுமாயின், அது நன்று, எ-று.

இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனைமேன்மே
 லுஞ்செய்கல் தோன்ற இன்னுவென்றும், அசசெயல் முனிவரையும் வெகுள்
 விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றும் கூறினார். இன்னுன் வெகுளா
 மையது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இணர் - பலகடர்களை யுடைய, எரி - பெரு
 நெருப்பானது, தோய்வு அன்ன - (வந்து) தழுவின்றபோலும், இன்னு-
 துண்பந்தருமவைகளை, செயினும்-(ஒருவன்) செய்தானாயினும், வெகு
 கசசு கூகம் அதி. வெகுளாமை

ளாமை-(அவன்மேல்) கோபஞ் செய்யாமை, புணரிள்-கூடுமாயின்,
 நன்று-(அது) நன்று.

கூ. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா

லுள்ளான் வெகுளி யெனின்

(பரி-ரை.) எ-து,—அவஞ்செய்யுமவன், தன்மனத்தால் வெகுளிபை ஒரு
 காலும் நினையானாயின், தான்கருதிய பேபெல்லாம் ஒருங்கேபெறும், எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூடியவதனான், அருளுடை உள்ளமென்
 பது முடிந்தது அதனான் உள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்
 த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடுன்பன வேறுவேறு

திறத்தனவாயினும், அவைசெயல்லாம் இவ்வொன்றினே யெய்துமென்பார், உள்ளிய வெல்வாழுடனெய்து மென்றார். இதனை வெருளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உள்ளக்கால் - (தவஞ்செய்வோன்) தன் மனத்தால், வெருளி - கோபத்தை, உள்ளானானின் - (ஒருபோதும்) நினையானாயின், உள்ளியஎல்லாம் - நினைக்கப்பட்டபோறெல்லாம், உடன் - ஒருமிக்க, எய்தும் - பெறுவான்

க௦. இறந்தா ரிறந்தா ரணையர் சினக்கைக்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்; சினத்தை துறந்தார், சாகத்தன்மையராயினும், அதனோடொழிந்தா ரளவினர், எ-ற.

மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்துகற் குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருவேலையாலின், அவரை இறந்தாரணையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்கு சாக்காடெய்துகற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெருநல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோ டொப்பொன்று கூறினார். இதனை அவ்விருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — இறந்தார் - (கோபத்தில்) மிகுந்தவர், (உயிருடையவராயிருக்கினும்), இறந்தார் அணையர் - செத்தாரோடு ஒப்பாவார்; சினத்தை - அக்கோபத்தை, துறந்தார் - ஒழித்தவர், (சாகுந்தன்மையை யுடையவராயிருக்கினும்) துறந்தார் துணை - அச்சாவை யொழிந்தாரோடு ஒப்பாவார்.

௩௨-ம் அதிகாரம்—இன்னஞ்செய்யர்மை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபய னோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னவைதனை செய்யாமை. இன்னஞ்செய்தல்

வெஞ்சியொழியவும் நீகழுமென்பது அடிலிகந்தற்கு, இது வெஞ்சாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிறப்பீணுஞ் செல்வம் பெற்றினும், சிறர்க்கின்ற

செய்யாமை மாசற்றார் கோள்

(பரி-ரை.) எ-து—யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பறாக்கின்ற செய்து பெறலாமாயினும், அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனத்துயரது துணிவு, எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்ற. சிறப்புகையகளைச் சிறப்பென்றும், அதன் பயிற்சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுகலின் எட்டிச் சித்திகளையுஞ் சிறப்பீணுஞ் செல்வமென்றும், காமம், வெஞ்சரி, மயக்கமென்னுங் குற்றங்கள் அற்றமையான் மாசற்றாரென்றும் கூறினார். இஃதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினால், ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய, செல்வம் - அநரிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெற்றினும் - பெறலாமாயினும், சிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, இன்னு- துன்பந்தருமவைகளை. செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், மாசு அற்றார் - (ஆகம வழியினால்) குற்றமற்றோர் (யாவருக்கும்), கோள் -

உ. கறுத்தினு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தினு

செய்யாமை மாரற்றார் கோள்.

(பரி-ரை.) எ-து — தமமேற்செற்றன்கொண்டு ஒருவன் இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்தும், மீண்டுநாம் அவனுக்கின்றதுதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு, எ-று.

இதத்தய தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடில் செயற்பாலதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) -- கறுத்து - ஒருவன் (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு, இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை, செய்த அக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும், மறுத்து - மீண்டு, இன்னு-அத்துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை (தாம், செய்யாமையும், மாசு அற்றார் - அக்குற்றமற்றவரது, கோள் - துணிவு.

ஈ ரெய்யாமற் செற்றர்க்கு மின்னொசெய்தாரி
 னுய்யா விழுமக் தரும்

(பரி-ரை.) ௭-து — ான் முன்போரின்னொமை செய்யாதிருக்கத் தன்
 மேற் செற்றங்கொளடவாக்கும் இன்னொசெய்தைத் துறந்தவன் செய்யுமா
 யின், அசசெயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாது இமெப்பையைக்கொடுக்கும், ௭-து.
 அவ்விமெப்பையாவது சுவமிடிந்து பரியும் பாவமும் எய்துதல்.

(தே - ப - ரை.) — ரெய்யாமல் - (கான்புறன்பு துய்யங்கருவ
 தொன்றைர்) செய்யாதிருக்க. செற்றர்க்கும் - (கவிரை) அவரம்
 கொண்டவர்க்கும், இன்னொசெய்துய்யங்கருமைகளை. ரெய்காரி - (துற
 ந்தவன்) ரெய்தாணுயிர் பின்பு. (அர்செயலாது), உய்யா-கடக்க
 முடியாது, விழுமம்-துன்பத்தை, கரும்- அவனுக்குக் கொடுக்கும்

ச இன்னொசெய்கார பொறுக்க வர்தான
 நன்னாந் ரெய்து விடல

(பரி-ரை.) ௭-து, — தமகவின்னொசெய்தை செய்யாமை துறந்தோர்
 ஒறுத்தலாவது, அவர்தாமே காணுமாறு அவர்கு இனிய வுமைகளைச்
 செய் அவ்விரண்டினையுமறத்து, ௭-து.

மரவாவழிப் பின்னும் வந்து கிரைக்குயாகவின், மரக்கற்பால வாயின்.
 அவரை வெலமுடியாமல் கூடியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம்
 பற்றிசெய்தல விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை. — இன்னொசெய்தாரை - (கவர்க்கு) துய்யங்கரு
 மவைகளை ரெய்கவரை, ஒறுத்துதல் - (துறந்தார) தண்டித்தலாவது,
 அவர்தாமே-அவர் (காமே) காணும்படி, நன்செய்யம்செய்து - (அவருக்கு)
 இனிமையான மகிழ்ச்சிகளைச்செய்து, விடல - (அவ்விரண்டையும்)
 மறத்தலாம்

ஈ அறிவினொசெய்து துண்டோ ரறிதினெய்
 தந்தைய்போற் போற்றக் கடை

(பரி-ரை.) ௭-து, — துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறி

ந்த அறிவினான் ஆவதொரு பயனுண்டோ, பிறிகோருபிர்க்கு வரும் இன்னொரு வற்றைத் தம்முடிக் கவந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து, ஏறு.

குறிக்கொண்டு காசுலாவது கடத்தல், இருச்சல், கிடத்தல், நீற்றல், உண்டல் முதலிய தக்கொடிகளானும். பிறவாற்றானும், உயிர்களுறுவன வற்றை முன்னேயறிந்து உருமற் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃ.

நூ-ம் அதி. இன்னொசெய்யாமை கசுள்

றிணைக்கண் நுண்ணிய வுடம்புடையவற்றைப் பற்றி வருதலின் பொதுப்படப் பிறிதினொருயென்றும், மரப்பான் அது துன்புற்றும் கமக்கின்றொசெய்தலா மென் தறிந்து காத்தல்வேண்டு மாகலின், அது செய்யாவிதி அறிவாற் பயனி ல்லை யென்றாக கூறினார். இஃனாற் சேர்வா, செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை) — பிறி திள் - கோடு குருபிர்க்கு யாங்க, கோய் - துன்பந்த நூவைகளை, தம் கோய்கோல - கோய்க்கு யாங்க துன்பந்த நு மவைபோல, கோற்றும் உடை - பிறி தினைகொண்டு, காப்பாற்றாத விட த்து, அறிவினான் - (துறந்தாராக் குறி (பா கலாவற்றை உள்ளபடி அறி ந்த) அறிவினான், ஆகுயா - ஆகுமொருயென் - உட்கொடா - இல்லை.

ஈ இன்னொ மொன நகா நுணர்ந்தவை யின்னொ மொ
வேண்டும் பிறுந் து - மொயல்

(பா-றா) ஏ-து, — இவை மக்கட்கு உன்ருதல வென அனமான்த்தால் தானறிந்தவற்றைப் பிரன்யாட்டுசு செய,லை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும், ஏ-று.

இன்ப ன்புகள் பிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறி யப்படாமை யறிக. அஃமுட பாவமும் உள்ளவது மன முன் ஞயவழி யாக

லான், உணர்ச்சுவையென்றா.

(தே - ப - ரை, — இன்னொன்று - இவ்வாறு நிகழ்ந்தது, தான் பங்கருமையென்று, நாடக உணர்ச்சுவையு - அதுமானிடமணத்தினால், தானறிந்தவையே. பிறகு நான்-பிற்பாட்டி, செயல் - செய்தலை, தன்னுடைய - பொருட்களையு, மேலும் - திறந்த அனுக்குத்) திருநி.

எனனைத்தானு பெருநின்றும் பாய்ந்து மனத்தானு
மாணசெய்யயாமை தலை.

(பரி-ரை) எ-து, — மனத்தோடு எனவாகின்ற இன்னொரு செயல்களை எக்காலத்தும் உடவர்க்குஞ்சிறிதாயினுஞ் செயலாமை தலையாய அரம், எ-து.

எனது மனத்தா னொருவரிடம் பாவமிலலைபென்பது பெற்றும். ஆற்ற லுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்று, எளியார்க்கும் ஆகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினு உபாவம் பெரிதாகலின் எளிதென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.) — மனத்தானும் - மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணு - தன்மந்தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும்-யாதொருகாலத்தும் அது நடக்கும் அது. இன்னுசெய்யாமை

திலும், யார்க்கும்-யாவரொருவர்க்கும், எனத்தது ஆனும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், செய்யாமை-செய்யாதிருத்தல், தலை-முதல்மையான அறம்

அ தன்னுயிரிக் கின்னாமை தானறிவா நென்கொலோ
மன்னுயிரிக் கின்னா செயல்.

(பரி-ரை) எ-து, — பிரர் செய்யும் இன்னொரு தன்னுயிரிக்கு இன்னொரு வாக் தன்மையை அனுபவித்த தற்கிணைறவன் நிலைபெறுடைய பிறவுயிரிகட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான், எ-து.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிரிக்கும் இன்னொருவன்பது அனுமானத்தான நிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங் கழுவுப்பாமை. இன்னொருவன் யான்

வருந்தப் பின்னே வந்து வருவதுமென்பது அகமாதாறு மறிந்து ஒழியற்பால
 னென்பது தோன்றத் தானெனவும், அத்தன்மையான் ஒழியாமெக்குக் கார
 ணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொடீலாவெனறறு கூறினார். இவை
 மூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது,

(தே - ப - ரை.)—தன்உயிரிக்கு - (பிறாரெய்யுந் துன்பந்தரு
 மவைகள்) தனதுயிரிக்கு, இன்னாமை - துன்பந்தரு மவையாந்தன்
 மையை, அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன், மன்உயிரிக்கு -
 நிலையுள்ள பிறவுயிரிக்குக்கு, இன்ன - அத்துன்பந்தருமவைகளை,
 தான்செயல் - தான்செய்தல், என் - யாது.

கூ. பிறர்க்கினு முற்பகல் செய்யிற் தமக்கினு
 பிற்பகற் குமே வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—துரத்தவா பிறர்க்கினு,கனவற்றை ஒருபகலது முற்
 கூற்றின்கட் செய்வாயின், தமக்கினுமுன் அடிப்படிபுடா,நின்னன் அவர்
 செய்யாமற் குமேவரும், எ-து.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத் தொகக ஆறும் வேற்று
 மைத்தொகை. தவமழிதலின், அயானவ கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அத
 னால் அவைசெய்யற்கவென்பதாம். இனித தானேவருமென்பது பாடமாயின்,
 அச்செயல்தானே தமக்கினுதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்
 கம் வருவித்துரைக்க.

(தே - ப - ரை.)—பிறர்க்கு - (துரத்தவா) மற்றவர்களுக்கு,
 இன்ன - துன்பந்தருமவைகளை, முன்பகல்-ஒருமுசூர்ந்தத்தினது
 முன்பகலிலே, செய்யின் - செய்தால், தமக்கு - தங்கட்கு, இன்ன-

நட-ம் அதி. கொல்லாமை க்சுக்

துன்பந்தருமவைகள், பின்பகல் - அம்முசூர்ந்ததினது பின்பக்
 கிலே, வரும் - அவர்செய்யாமல், தாமே வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — இன்னொருவெல்லாம் ப, ந்தோருயிர்க்கு வ -- ன
 நன செய்தார்மேலவாம்; அதனால், தம்முயிர்க்கு இன்னொரு வேண்டாதார்
 யறிதோருயிர்க்கு இன்னொருவாயார், எ-து.

* உவார் வத்து விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாகலின்,
 நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாமென்றா. இது சொற்பொருட்பின்
 வருநிலை. இவையிண்பொட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்திக்கு கூறப்
 பட்டது.

(தெ - ப - ரை) — நோய்வல்லாம் - துன்பந்தருமவையெல்
 வாம், நோய்செய்தார்மேலவாம் - ஒன்றனுயிர்க்குத் துன்பந்
 தருமவைகளைச் செய்தவாமேலவாம்; (அதனால்) நோயின்மை
 வேண்டுவார் - (கம்முயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவையில்லாமையை
 வேண்டுவார், நோய்செய்யார் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந்தரு
 மவைகளைச்செய்யார்.

ஈஈ-ம் அதிகாரம் — கோல்லாமை.

‡ அந்தாவது, யறிவுடையன முதல் ஓர்றிவுடையன ஈராய உயிர்களைச்
 சீகார்த்துங் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மற்கூறிய அறங்களைச்
 சாவற்றினுஞ் சிதப்புடைக்காதாய்க் கூருதவறங்களையும் அகப்படுத்திநிறற்
 யின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்ட.

க அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
 பிறவினை யெல்லாந் தரும்

சேகசிரவாணி முத்தியலம்பரம், 438.

புல்தம் மரமும் முகவியை பரிசீலனை செய்து பிடி ஒழிவுபாற். இப்பியுஞ் சக்தும் தவலிபன அத்தோடு இராசசுதையுறியுர நாற்குயபார. கலையானும் எலும்பும் முதலி ன அய்விரண்டினோடு சந்தைகையுறியுர மூயறிவுயர்க்கா. தம்பியும் வண்டும் முதலி ன அம்மூன்றினோடு உருவகையுறியுர நாற்குயபார. யானவரும் மக்களும் காசரும் விலங்கும் புள்ளும் முகவியை அசீலன்களோடு சந்தைகையுறியுர கையறிவுயர்க்கா.

கூட-ம் அதி. கொல்லாமை

(பரி-ரை) எ-து:—அறங்களைல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வின ன், அஃது ஒருபிரையும் கொல்லாமையாம், அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவசெய்கைகள் எல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான், எ-று.

அறம்—சாறியொருமை. விலக்கியது ஒழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாக வின், கொல்லாமைகைய அறவினைபென்றார். காண்டு பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவை விளைக்குந்துன்பம் எனைப்பாவகை கெல்லாவக கூடியும் விளைக்கபாட்டா என்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிரவறுகின்றெல்லாவற்றின் பயனையுந் கருமென்று நேற்புகார்க்கறி, அதற் கேது எந்நம்மைமுடித்தாற் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)---அறவினை-அறங்களைல்லாமாகிய செய்கை, யாதாவின் - எதுவென்றால், (அது) கொல்லாமை - (ஒருபிரையும்) கொல்லாமைபாய், கோறல் - (அவற்றை) கொல்லுதல், பிறவினைஎல்லாம் - பாவசெய்கைகெல்லாவற்றையும், தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்).

உ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலே;

தொகுத்தவற்றெ னெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை.) எ-து:—உண்பதனைப் பசித்தவயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொ டுத்து உணடுவகையுறியாகியும் ஒம்புதல் அந்நூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்த அறங்களைல்லாவற்றினுந் தலையாய அறம், எ-று.

பல்லுயிரும் என்னும் மந்தம்மை விகாரதாற்செருககது. ஒம்புதல் சோர்த்துக் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத் துண்டல் இன்றியமையா வுறுப்பாகலின், அசெடிப்படுத்தோன்ற, அந்னை இறந்தகால வினையெச்சுபதாற் கூறினார். எல்லாநூல்களிலும் எல்லனவெ

தேது எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறப்பட இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவ்வல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது நல்லைய அறமென்று கூறலாம்.

(தே - ப - ரை) - பகுத்து - (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து, உண்டு - (காணும்) உண்டு, பல்லுயிர் - ஐவகையினங்களையும், ஒம்புதல் - காப்பாற்றல், நூலார் - அறநூலுடைபிராரால், தொகுத்தலர் - அவ்வல்லார் - (திறந்தவர்க்குத்) கொடுத்தவைகளைப் பட்ட அறங்களைல்லா வற்றினும், தலைமுதன் மையான அறமாம்.

நூ. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

நூலும் அறி. கொல்லாமை

(பரி-ரை.) எ-து, - நூலோர் கொடுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையாப்பதின் தீர்ப்பாக நல்லது கொல்லாமை; அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை துண்டின்னே சிறக்க நன்று எ-து.

வார்த்தைகளை அறங்களைப்பற்றி அறிவார் வந்தது. அறிவாரம் கொல்லாமைமாயினும், மேலும் 'பொய்யாமைபொய்யாமை யாற்றி' ன்னவும், 'யாமெய்யாமை ஈண்டவற்று ஈண்டி'யெனவும் கூறினாராகலின், ஈண்டறம்களும் யாது சீர்த் தென்று ஈயிகமுமன்றே, அதுநிகழாமப்பொருட்டி, ஈண்டு அண்டிதர்ப் பொய்யாமை நன்றென்றார், ஒக்கூறியதிற்புகூறியது வலியுருடகநிலின் அகன்ற பின்சார நன்றதது, ஈன்மை பபகும் வுப் பொய்யும் மெய்யும், தீமை மக்கும் வு மெய்யும் பொய்யும் இரண்டபற்றி அறிந்தவருதலானவையாக. இவை சூன்யபாட மறுவார்த்தைத்து சிறப்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - ஒன்று ஆக - (நூலோராலே) கொடுத்தப்பட்ட அறங்களுள் கண்டுநினைப்பது இவ்வாய், தானாக, கொல்லாமை - கொலைபொய்யாமை, நல்லது -; (அது நீங்

(இல்) பொல்லாமை - கொல்லாநிதிநீக்கல், அந்நரின் சார - புதன் பின்னே நிற்க. நன் உ - உல்லாபு

ச. நல்லா நொய்ப் பிவ சியாகெ நின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழ நெறி.

(பரி - ரை.) எ-து, —மேற்கே வீசி பேறுகட்கு கலவ நெறியென்று
சாலலப்படுவ யால்தன்ம வினயின, அஃது யாதோருயினுங் கொல்
லாமையாகிய அறத்தின்மேலாகக்கட்கருதும் நெறி, எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஸாரிபுரியையும் அகப்படுதற்கு. காத்தல் -
முலாமற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையகே னன்னெறி யென்
து கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை) —நல்லாறு எனப்படுவது - (நேற்கதியும் முத்
தியும் பெருகற்கு) நல்லாயுழியென்று சொல்லப்படுவது, யாது
னின் - எனவென்றால், 'அது' யாது ஒன்றும் - யாத்தாருயிரையும்,
கொல்லாமை - கொல்லாமைபாகிய அறத்தினை சூழும் - (காக்க)
னைக்கும், நெறி - வழியாம்

நு நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சி
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை

கருட டக-ம் அதி. கொல்லாமை

(பரி-ரை.) எ-து, —பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொ
ருட்டுமனை வாழ்க்கையைத் துரத்தார் எல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை
அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன், எ-று.

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது இயற்குவ நிற்பவென்னும் இருவகைப்
பிறப்பிலும் இன்பமென்பது ஒன்றின்றி உள்ளானவெல்லாந் துன்பமேயாய
நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமபனேறுபாட்டாற் பலவாம் ஆகலின்,
நீத்தாருளெல்லா மென்றார். இதனால் இவ்வறம் மறவாதவன் உயர்ச்சி
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை, — சிலை - பிரிப்புரின்ற) நிலைக்கு, அஞ்சி - பயந்து, நீத்கா நள்ளல்லாம் - (பிறவாமைப்பொருட்டு) மனை வாழ்க்கையைத் துறந் சவ ரெல்லா நள்ளும், கொலை - கொலைப் பாவத்திற்கு, அஞ்சி - பயந்து, கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூர்வான் - மறவாதவன். தலை - உயர்ந்தீதான்.

சு. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நாண்மீற் செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுதுவானது வாழ்நாளின்மேல் யிருண்ணுய கூற்றுச் செல்லாது, எ-று.

மிசப்பெரிய அறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பவென்னும் அற தூற்றண்புபற்றி, இப்போதஞ் செய்தாண்டானு கொல்லப்பட்டான், படாளுகவே, அடியிற் கட்டியவாழ்நாள் இடையுற்றி .யெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார்: செல்லாதாகவே, காலகீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயி வீடுபெறுமென்பது கருதது. இதனான் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உயிர் உண்ணும் கூற்று - உயிரைக்கொண்டு போம் யமனைவன், கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு —, ஒழுதுவான - நடப்பவனது, வாழ்நாள் மேல் - ஆயுளின்மீதல், செல்லாது - செல்லான்.

எ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப்போமாயினும், தான் பிறிதோ ரின்னுயிரை அதனுடம்பினீக்குக் தொழிலைச் செய்யற்க, எ-று.

தன்னை அது கொல்லினூர் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாகவழித தன்னுயிர் போ மாயினுமென் உரைப்பாருமுளர்; பிறா செய்தலுமாகாமையின், அஃதுரை யன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை — தான் —, அறிது - வேறென்றனது, இன்னு யர் - இனிதாகியவுயிரை, நீக்கும் - 'அதனுடம்' (விருந்து) நீக்கு தாகிய, வினை - கொடுக்கலை கன்னுயிரா - (அதுசெய்ப்பாவிடத்து) தனது உயிரானது நீப்பினூர் - (உடம்பாவிட்டு) நீங்கி' போமாயி னூர், செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்

அ. நன் றுது மாக்கள் பெரிதெனினுந் தான் றோடு றர்க்குக் கொன்றது கு மாக்கங் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து—சேவாபொருட்டு வேள்விக்கண்கொன்றால் இன்ப மிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இலவாழ்வார்த் ௧6 கூறப்பட்டதாயினும், தற வானமைத்தார்க்கு ஁ருயிரைக் கொல்லவருந் செல்வங்கடை, எ-று

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது நாமுக்கேவராய்த் தறக்ககத்துச் சென்றெய் துஞ் செல்வம். அது சி ரிதாகலானும், பின்னும் பிறகதற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய றறிவன்பம் எய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது நறக்கமெய்து வார்த்து ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகா கனறமையின், விதி விலக்கு கள் தம்முண மலையாமை விளாகியவாறாயிற்று. இஃது இலவறம் அளமைக் குக் காரணம் இவை யிரண்டுபாட்டாறாகக் கொலையது நறறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — நன்று ஆகும் - (யாகத்திலே கொன்றால்) இன்பமிகுநதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, பெரிது - பெரிதா கும், என்னும் - என்றொலிப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு - (தறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று - (஁ருயிரைக்) கொன்று, ஆகும் - (அதனால்) உண்டாவகாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, கடை - இழிந்ததாம்

புன்மை தெரிவா ரகத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—கொலைத்தொழிலை உடையராகிய மாந்தர், அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறியுஞ்சத்த ரல்லராயினும், அறிவார் ஞ்சத்தப் புலைத்தொழிலினா, எ-று

30

நட-ம் அதி. கொல்லாமை

கொலைவினையென்றதனான், வேள்விக்கண் கொலையன்மை யறிக. புலைவினையென்றது தொழிலாற் புலையென்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மை யெய்துவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) —கொலைவினையர் ஆகிய - கொலைத் தொழிலை யுடையவராகிய. மாக்கள் - மனிதர், (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத ஞ்சினராரிருந்தாலும்), புன்மைதெரிவார் அகத்து - அவ்விழிவை அழி யாரது ஞ்சின். புலைவினையர் - இழிதொழிலாராத் தீதாய்மவர்.

க0 உயிருடம்பி னீக்கிபா ரென்பர் செயிருடம்பிற்

செல்லாத் தீ வாழ்க்கையவர்

(பரி-ரை.) எ-து—சோக்கலாகா கோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழ்தொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை இவர முற்பிரப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பின் றி ஞ்சினவென்று சால்லவா வினைவினைவுகளை யறிந்தோர், எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் * “அக்கேபோ லயகை யொழிய விரலமுதித்—துக்கத் தொழுநோ யெழு பவே” என்பதனானு மறிக. மறுமைககண இவையு மெய்துவ ரென்பதாம். இவையிரணபொட்டானாக கொல்வார்க்கு வரும் தீவகு கூறப்பட்டது.

அருளுடைமைமுதல் கொல்லாமையீருகஃ சொல்லப்பட்ட இவற்றள்ளே சொல்லப்படாத விவரங்களும் அடங்கும்; அத்தறிந்து அடக்கிக்கொள்க. ஈண்டிரைப்பிற் பெருகும்.

(தே - ப - ரை.)—செயிர் உடம்பின் - (பார்க்கக்கூடாத) நோயுடம்புடனே, செல்லாத் தீயாழ்க்கையவர் - வறுமையோடு கூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கையுடையவரை. உயிர்—(இவர்களுடைய) உயிர்களை, உடம்பின் - (அவை நின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார் - நீக்கினவர், என்பர் - என்று (வினைவினைவுகளை) சொல்லுவார்.

* அக்கேபோலக் கை யொழிய விலங்குகள்-தகர்தொழுநோயெழுபயே-யக்காலையனைக் கான்முரித்து, தினற-பழவினை வந்தடைந்தகரால், காலடியார், தீவினையெச்சம்.

ஞானம்.

அவற்றின்பயனாகிய ஞானம்கூறிய தொடங்கினார். ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையானமுகல் அவாவறுகத லிறுதியாக நான்கறி காரத்து ளடக்கப்பட்டது.

14-ம் அதிகாரம்—நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுடைய வரத்தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்க்கேரீற் புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிதறில் அரவுபோலக் கெடுகலிற் பொய்யென்பாரும், கிலேவேறுபட்டு வருதலாற் கண்தோறும் பின்பிக்கு மென்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமைமையும் உடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையுள் ஒருக்கேயுடைய மென்பாருமெனப் பொருட் பெற்றிகூறவார் பலதிறத்தாவார்; அவர் எல்லார்க்கும் அவர்தான் நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்து யல்லது பொருள்களிற

பற்றுவிடாதாகலன், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

க நிலைநா தவற்றை நிலைநா வென்றனரும்

புல்லறி வாண்மை காண -

(111-ரை) எ-து, — நிலையுடல் ஐயவாகிய பொருள்களை நிலையுடலுடைய வென்று கருதுகின்ற புல்லிய அறிவினையுடைய நூல் துறந்தார்கழிப்பு எ-து.

தோற்றமுடையவாழைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேல பற்றுசெய்யல் பரவல்துன்ப நிற தேதுவாசலன், அது வீடெய்துவார்க் கிழுக்கெய்து இ னுட கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும் பாண்மையும் பற்றுசெய்வது சிற்றின்ப நிரதேதுவாகிய லெலவத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாசகையின்கண்ணும் ஆகலின், வருகின்ற பாட்டுகளான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறப.

(தே - ப - ரை.) — நிலைநா தவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை, நிலையின என்று - நிலையுடையவையென்ற - உணரும் - நினைக்கின்ற, புல்லறிவு ஆண்மை - அற்பபுக்தியையுடையவராயிருக்கை, கடை - (துறந்தார்க்கு) இழிவு.

2. கூத்தாட்டவைக்குழாங் நற்றே பெருஞ்செல்வம்

போக்கு மதுவிளிந் தறறு.

கூசும் அதி. நிலையாமை

(111-ரை) எ-து, — ஒருவன் மாட்டுப் பெரிய செல்வம்வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரவகின்கட் காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்; அதனது போகலும் அக்கூதநாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினுற்போலும், எ-து.

பெருஞ்செல்வமெனவே, துறக்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்ற எசுவும்மையான், வருகலென்பது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரவகின்கட் பஃறிந்தாற்ருணேவந், அக்காரணம் போயவழித்தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்லினை காரணமாக அவன் மாட்டுப் பஃறிந்தாற்ருணேவந்து, அக்காரணம்போயவழித்தானும் போமென்றதாயிற்று.

(தே - ப - ரை) — பெருஞ்செல்வம் - (ஒருவனிடத்து) பெரிய செல்வம்வருதல், கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல்செய்கின்ற, அவை - சபையினிடக்கே, குழாத்து அற்று - (காண்போர்) கூட்டம் வருதல்போலும். போக்கும் - 'அச்செல்வம்' போதகலும், அந் - அக்கூட்டமானது, விளிந்தது அற்று - 'அக்கூத்தாட்டு' முடிந்தவிடத்துப்) போகுதல்போலும்.

கூ. அற்கா வியல்பிற்று | செல்வ மதுபெற்று
லற்குப வளங்கே செயல்.

(பரி-ரை) எ-து,—நல்லாத இயல்பினையுடைத்துச் செல்வம்; அதனைப் பெற்றால். அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதேசெய்க,எ-று. அல்காவென்பது திரிந்துகின்றது. முள்வியில்லது நடந்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வய் நல்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங் கூறினார். அந்நாற்செய்யப்படும் அறங்களைவை:—பயனோக்காது செய்யுந் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை நூனவேதுவாய் வீடுபயனல்லின், அந்நிறை அறகுவென்றும் செய்கவென்றும் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — செல்வம் செல்வமானது, அற்கா - நிலையாத, இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும்; அதுபெற்றால்-அச்செல்வத்தைப்பெற்றால், அற்குப - (அந்நிலைசெய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே-பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக்கடவன்

ச. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நாளென்று அறக்கப்படுவதொரு கால வரையறை போலத் தன்னைக் காட்டி நர்த்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர், அஃதுணர்வாரைப் பெறின், எ-று.

கூச-ம் அதி. நிலையாமை

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடாத்தற்பொருட்டு ஆதித் தன் முகலிய அளவைகளாற் கூறப்பட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக்

கூறுபடாமையின் காரணை வொன்றபோலென்றும், அது தன்னை
வாளென்று உணரமாட்டாகார் நமக்குப் பொழுது போகாரின்றதென்று இன்
புறுமாறு நாளாய் மயக்கலின் காட்டிபென்றும், இடைவிடாது ஈர்தலான்
வாளின் வாய்கென்றும், அஃதீதிகினறமையை உணர்வார் அரியராகலின்
உணர்வார்ப்பெறி னென்றும் கூறினார். உயிவுன்னுஞ் சாதியொருமைப்
பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மே னினறது, 7 ப்படுவது அதுவேயாகலின்.
வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இக்ளை நாளென்பதொரு பொருள்போலத்
தோன்றி உயிரை யீவகொரு வானாமெனறுரைப்பாருமுளா எனவென்பது
பெயர்ந்தி இடைசொல்லாகலானும், ஓன்றுபோதகாட்டி பென்பதற்கு
ஓர் பொருட்சிறப பின்மையானும், அது வென்பது குற்றியலுகரமன்மை
யானும், அஃதுரையன்மையறிக.

(தே - ப - ரை) — உயி - உயிரானது நான் என - நாளென்று
அளவுசெய்யப்படுவதாகும், ஓன்றுபோல - ஒருகாலவளவு போல்,
காட்டி - (கண்ணைக், காட்டி. ஈரும் - அறுந்கு செல்லுகின்ற
வாளது - வாளினற வாயினிடத்து, உணர்வார்ப்பெறின் - (அது)
அறிவாரைப்பெறின்.

நாசரெற்று விகுதன் போல வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும

(பா-ரை) எ-து, — உயாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குள் எழுவ
தற்கு முன்னே வீட்டிதேவாகிய அறம வினாந்து செய்யப்படும, எ-று.

மேளேககிவருவல் ஒருமலையாகலானும், வந்துழிச செய்தலேயன்றிச
சொல்லலு மாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுகான் இன்னபொழுது
வருமென்பது இன்மையின் மேற்சென்றென்றும் கூறினார். மேற்சேதல் -
மணதெல். நல்வினை செய்யுமாறபின்மேலவைத ஓர் மலையாமை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை. — நாரெற்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை
அடக்கி, விக்குள் - விக்கலானது, மேலவாராமுன் - எழுவதற்கு
முன்னே, நல்வினை - (மோகத்ததுக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது,
மேற்சென்று - விரைந்து, செய்யப்படும - செய்யத்தரும்.

சு. நெருந் லுயினெருய னின்றிலலை யெண்ணும்

பெருமை யுடைத்திய வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் நெருந் லுயினெருயினான் அவனே இன்றில்லை யாயினென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுந்தபுடைத்து இவ்வுலகம், எ-று.

நட்சம் அதி. நிலையாமை

சண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையும் உணர்த்தி நின் டன. அவை பெண்பாறகும் உளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறி னார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை, --இவ்வுலகு-இந்த வுலகமானது, ஒருவன்—, நெருநல் - நேற்று, உளன் - உளது? னான் [சிறந்தவனென்றபடி]; இன்று - (அவனே, இன்றைக்கு, இல்லை - இல்லாவினான் [இறந்தவனென்றபடி], என்னும் பெருமை - என்ற சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதியை, உடைத்து - உடையதாயி நுக்கின்றது.

எ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் வருதுப

கோடியு மல்ல பல.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொழுதனவும் சும்முடும்பும் உயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளிமமாட்டார், மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அத னினும் பலவாய் நினைவுகளை நிலையாந்ரபர் அபிவிஸாதார, எ-று.

இடிவுசிரப்பும்மையாற் பொழுதென்பது சண்டுக் கண்டதின்மே னின்றது. காரணமாகிய வினையினனவே வாழ்ந்தும் அளவாகலின், அஃ தறியப்படா தாயிற்று. பலவாய் நினைவுகளாவன — பொறிகளான் துகரப் படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரண மாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலு மாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அந்நினைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்கு மாறும், அதனின் ஈட்டாண் யாக்குமாறும், என்னாறையுந் துக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் துகருமாறும் முடையின. அபிவிஸாரது இயலப்பன்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. பூனிக் கருதுப நென்பதனை அஃறிணைப்

பன்மைப்பெயராகக் கொண்டிருப்பார்.

(தே - ப - ரை) — ஒரு பொழுதும் - அறிவில்லாதவர்) ஒரு பொழுதளவும்; வாழ்வது - தம் நடும்பும் உயிருக் கூடி யிருக்கையை, அறியார் - அறியாட்டார்; (மாட்டாதிருந்தும்) கோடியும் அல்ல - கோடியளவுமன்றி, பல - (அதனிலும்) பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப - நினையாதிற்பார்.

அ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறக் தற்றே
யுடம்பொ டியிரிடை கட்டி.

(பரி-ரை.) எ-து — முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனு ளிருந்த புள்ளுப் பருவம்வந்துழிப் பரந்துபோய தன்மைத்து உடம்பிற்கும் உயிர்க்கு முளையாகட்டி, எ-து.

உச-ம் அதி. நிலையாமை

கருகி

தனித்தொழிய வென்றதலுன், முன் தனியாமை பெற்றும், அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிரந்து வேறாகுதலையும் அதற்கு ஆகாமாய் நிற் றல்; அகனல் அஃது உடம்பிற் குவையாயிற்று; அதனை நெற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புன் உயிரக்குவையாயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன பிரவுமுளவேனும், புள்ளையே கூடிலார், பரந்துபோட்டு நொழிலான் உயிரோ டொப்புமை யெய்துவது அ-வேயாகலின். * கட்டுப்பென்ற ய ஈண் டக் குறிப்புமொழியாய் கட்டினிறிப்போத லுணாத்திநின்ற. சேதனமாய் அருவாய் திக்குமாய் யிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அரித்தமாய் உடம்பும் தம்முண் மாளுகலின், வினையாதார் கூடியதல்லது கட்டிலவென்ப தறிக. இனிக்குடம்பை யென்பதற்குக் கூடென்று கொண்டிருப்பார் அது புள்ளு டன்தோன்றாமையானும், அகன்கண அதுமீண்டு புரு-லுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.

(தே - ப - ரை — உடம்போடு - உடம்புடனே, உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய, கட்டி-சினையமானது. குடம்பை- (முன்னே தனியாதிருந்த) முட்டையானது, தனித்து ஒழிய - தனித்துக்

கிடக்க, புள் - (அரணுவிருந்த பறவை, பறக்கிறது) - (பருவம் வந்தவிடத்து) பறந்துபோகக் கண்ணமைய யுகையதா நம்

கூ. உறங்குவது போலும் சாக்காடு நெங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு சாக்காடு வருதல் உறங்கும் வருகலோ
டொக்கும்; அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருகலோ டொக்
கும், எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிரகட்டு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி
வருகின்றும் பாஸ சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வரு
மென்பது கருத்து. நிலையாமை ய நிலைபெற்றவாறு அறிவித்தற்குப் பிறப்
பும் உடன்கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சாக்காடு - (ஒருவனுக்கு) மரணம் வருதல்,
உறங்குவது போலும் - தூக்கம் வருதல் போலும்; பிறப்பு-அதன்
பின்னே) பிறப்புவருதல், உறங்கி விழிப்பது போலும்-தூங்கிவிழித்
தல் வருதல் போலும்

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமுலத்தொளி
பென்றும், விருத்தலககணயென்றுங் கூறுவர்.

ககடு

ககடு-ம் அதி. துறவு

க0. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
செச்சி விருந்த வுயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வாசமுதவியவற்றின் இல்லாய உடம்புகளுள் ஒதுக்
கிருந்தே போந்த உயிருக்கு எஞ்ஞான்றும் இருப்பதோரில் இதுகாறும் அமை
ந்ததில்லை போலும், எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்க அமைந்த ஞான்று இருத்தும், வெகுண்ட ஞான்று
போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருகலால், துச்சிலிருந்து வென்றா. பின்

புறப்பட்டது புகவேலிமீடில் அமைந்ததாயின், பிரர் இத்களுள் ஒதுகிரா தென்பதாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடிநீற்பதோ ருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவை யேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாம் நிலையையும், அவை ஒருவழிப் பிரந்த அளவிலே இறாதலும், ஒரு கணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப் படாமையும். உயிர் நிலையவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இடப்பும் பிறப் பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய அன்மையுமென்று, இவ் வொற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

(தே - ப - ரை.) — உடம்பினுள் - (வாதமுகலானவைகளது வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள், தூசிய இருந்த - ஒதுக்குக்குடி யிருந்து வந்த, உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு. புக்கில் - என்னைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது, அமைந்தது இன்றுகொல் - (இது வரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும்.

௩௫-ம் அதிகாரம்—துறவு.

அவ்வாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் ண்ணும் உளதாய பற்றினே, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதி கார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(பரி-ரை.) எ-க, — ஒருவன் யாகொருபொருளின் யாதொருபொரு ளின் நீக்கினான் அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதல்

அடுக்குகள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் - துறத்தல். துன்பமென்றது இம்மைககண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறமைச்சண் பாவத்தான் வருவனவும் ஆய இருவகைத் துன்பகளையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒரும்கே விடுதல்

தலை, அஃதன்றி ஒருவொன்றாக விடினும் அவற்றின் வருத் துன்பம் இலலு
மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை) — பாகுநி ர்பாகுநி ர் - (ஒருவன்) யாகொரு
பொருளின்யாதொருபொருளின், நீங்கிபான் - நீங்கினான், அதனின்
அதனின் - (அவன்) அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே,
கோதல் - துன்பம் அனுபவித்தலை, இலன் - உடையவனாகான்.

உ வேண்டி ஹண்டாகத் துறக்க துறத்தி

னீண்டியற் பால பல.

(111-ரை.) எ-து, — எல்லாப்பொருள்களையும் துறக்கலால் ஒருவர்க்கு
இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; அவ்
விற்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க, எ-து.

அவ்விற்பங்களாவன — அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்
கள் அலையாது நின்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேரலானும் வருவன.
இம்மைக்கண் துறக்கான் அவற்றை பெறுகாலம் எய்துமாகலின், உண்டாகத்
துறக்கவேண்டா. இன்பங்களென்பது காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்ட
டன. இம்மைக்கண் துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உளவாதலும்
உண்டென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — துறத்தின் - (எல்லாப் பொருள்களையும்)
துறத்தின், ஈண்டு - (ஒருவனுக்கு, இப்பிறப்பிலே, இயற்பால -
உண்டாகும் முறைமையையுடைய இன்பங்கள், பல - பலவாம்;
வேண்டின் - (அவ்விற்பங்களை) வேண்டினான், உண்டாக - (காலம்)
உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்கக்கடவன்.

ந. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலந்தை விடல்வேண்டும்

வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(111-ரை.) எ-து, — வீடெய்துவார்க்கு செவி முதலிய ஐம்பொறிக்கு
உரியவாய ஒசை முதலிய ஐயபுலன்களையும் கெடுத்தல்வேண்டும்; கெடுக்குங்
கால், அவற்றை துறக்கற்பொருட்டுத் தாம் படைக்க பொருள் முழுதையும்

ஒருக்கே விடுதல்வேண்டும், எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானும் அன்றி வாராத பொருள்கண்மேல் அல்லது வீட்டு நெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனை அடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்றொல்லின் அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்

21

ககூஉ

கூறும் அதி. துறவு

போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லா மொருங்கு விடல்வேண்டுமென்றுக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — ஐந்தன் - (முந்தியை அடைவோர்க்கு) செனி முதலாகிய ஐப்பொறிகளுக்கூரிய, புலத்தை - ஓசை முதலாகிய ஐப்புலங்களையும், அடல்வேண்டும் - கெடுத்தலவேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் - செறிக்குறிப்போது அப்புலங்களையுண்பதிறத்தற்பொருட்டுத், நாம்படைத்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருநிலை. விடல்வேண்டும் - விட்டுவிடல்வேண்டும்

9. இயல்பாக நோன்றிற்றென நினைபு கடமை மயவாகு மிற்றி பெயர்க்கது.

(பா-ரை) எ-து, — பற்றப்படுவ தெரு பொருளும் இல்லாமை தவரு செய்வார்க்கு இயல்பாம்; அஃகன்றி, என்றிறும் உடைமை அதகவததைப் போக்குவான, நினைவும் மயவாகுகேதுவாம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரகதாற்றுக்கது. நோன்பென்பதூடும், மய வென்பதூடும் ஆகுபொயர். பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்துகின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென நோயுமைப்படுதற்குக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும்விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டிவந்து கவதநிர் கிடைபீடாய் மனக்கலக்கரு செய்யுமென்பது நருக்து. இவை நான்குபாட்டானும் எனதெண்ணும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று-
 (பற்றப்படுவது) ஒருபொருளுள், இன்மை - இல்லாதிருக்கை,
 இயல்பு ஆதும் - இயல்பாம்; உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடை-
 மை, பெயர்த்து - (அத்தவக்கை) போக்குதலால், மற்றும் -
 மறுபடியும், மயல் ஆதும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும்

டு. மற்றந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
 உற்றார் துடம்பு மிகை.

(111-ரை.) எ-து—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக்
 கருவியாகிய உடம்பு மிகையாம்; ஆனபின், அதற்குமேலே இயைபில்லன
 வுள் சில தொடர்ப்பாடு உளவாகல் என்னும், எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமைபான் * உருவுடம்பும். அருவுடம்புக் கொள்ளப்
 படும். அவற்றின், அருவுடம்பாவது பத்துவகை இந்திரியவுணர்வோடும்

* உருவுடம்பு - தூலசரீரம். அருவுடம்பு - சூக்குமசரீரம்.

111-ம் அதிக. துறவு

ககாந்

துவகை வாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடும் கூடிய மனம்; இது
 நண்ணுடம் பெனவும்படும். இதன்கட்பற்று நிலையாமை உணர்ந்த துணை
 பான் விடாமையின், விடுதல் குபாயம முன்னர்ச்சுறுப இவ்வுடம்புகளால்
 தன்பம் இடையறாது வருகலை உணர்ந்து, இவற்றின் ஆய கட்டினை இறைப்
 பொழுதும் பொழுது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகை யென்
 றார். இன்பதுன்பங்களான் உயிரோடு ஒன்றுமையெய்துகலின், இவ்வுடம்
 புகளும் யானெனப்படும். இதனான் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — பிறப்பு அறுதல் உற்றார்க்கு - பிறனியை
 கேசுமுயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அதற்கு
 உதவியாகிய) உடம்பும், மிகை - அதிகாரம்; (ஆனபின்), மற்றும் -
 அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு - (சம்பந்தமில்லாதவையுள் சில
 பொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன் - என்னோரும்.

சு. யானெனல்கனானுஞ் செரும்தரப்பான் வானோர்க்
 (நயநாத யுநயப புரும)

(111-ரை.) எ-து—உள்ளல்க ட ட ட யானெனய நன்முறையெ
 பில்லாத பொருளை எனதென்அக கந்நி, அவரின்சுட் பரண்செய்தற்
 கேதுவாகிய மயக்க-கைக் கொடுப்பான் வானோர்க்கும் எமகுகரிய வீட்டுவ
 கததை யெய்தும், எ-று.

மயக்கம்-அறியாமை. ஆரீனைக் கெடுதலாவது தேசிகாபாற் பெற்ற
 உறுதிமொழிகளாலுர, போதப்பிற்சியானும், அனையானெனது அன்மை
 தெளிந்து, அவர் தின்கட்பற்ற விடில். சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெக்கது.
 இதனால் இவ்விருவகைப்பட்டுமையும் விட்டார்க்கே வீடுதென்பது கூறப்
 பட்டது.

(தே - ப - ரை) — யானெனது அன்மை - (தானல்லாதவுடம்
 பை) யானென்றும் (தன்முறை சம்பந்தமில்லாத பொருளை) என
 தென்றும் நினைத்து அவைகாரிலே பற்றுசெய்தற்கு எதுவாகிய,
 செரும்த - மயக்கக்கை, அறுப்பான் - கெடுப்பவன், வானோர்க்கு-
 தேவாக்கும், உயர்க்க - அடைகற்கரிசிய, உலகம் - முத்தியுல
 கத்தில், புதும் - செல்லுவான்

எ பற்றி விடாஅ விநிம்பைமள் பற்,
 பற்றி விடாஅ தவர்க்கு

(111-ரை) எ-து—இருவகைப் பட்டுமையும் இறுகப்பற்றி விடாதா
 வைப்பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா, எ-று.

கீக்சு ஈடும் அதி. துறவு

இறுகப்பற்றதல் - காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை
 மயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீழல்வையென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — பற்றினை - (இருவகைப்) பற்றுக்களையும்,
 பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடாதவர்க்கு - விடாதவரை, இடும்பை
 கள் - துன்பங்கள், பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடா-விட்டு நீங்காவாம்.

அ. * தலைப்பட்டார் தீரக் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து—முற்றத்துறந்தாரா வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்; அவர் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுப்பட்டார், எ-து.

முற்றத்திறத்தலாவது பொருள்களையும், இருவகை உடம்பினையும் உவர்த்துப்பற்றற விடுதல். அய்யனன் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானு மொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுசெய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ச் செறிகண்டே பிறப்புலையு ளகப்படுவின், மயங்கி யென்றுவ கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—தீரக் துறந்தார் - முழுதுற்துறந்தவர், தலைப் பட்டார் - (முத்தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர் - அப்படித் துறவாதவர், மயங்கி - மருண்டு, வலைப்பட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையில் அகப்பட்டவராவார்.

கூ. பற்றற்ற கண்ணி பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவன் இருவகைப்பற்றும் அற்றபொழுதே, அப்பற்றமதி அவன்பிறப்பையறுக்கும்; அவையறாதபொழுது அவற்றற் பிறந்திற த்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும், எ-து.

இவ்வருபை நகருகருமீசர் காண்புறவுரு ளொருவாகிய தெற்ற வன்குடி உபா பதி சிவாசாரியா நெடுக்கவிதூதர் "நேருவசா-ஊனை பொழிய வறவினை யென்னுரது- தன்னை யறிவைத ளனிபரிமை - முன்ன - தலைப்பட்டார் தீரதுறந்தாரா மயங்கி - வலைப் பட்டார் பற்றையவென்று - நிலையு மிழை - நெயவப் புலமை, திருவாரூவ ருரைத்த- மெய்வைத்த சொல்லி விருப்பாபா - லைக்கு - மரவது செய்தவ கவாயழியைந் தப்பா மற் - பாம்பெ ளும் பொய்ச் பரப்பழிதும் - பூமையாதவ - கணவலையற்றபட்டுக கல விக்க கலையன்றல் - குண்டைக்கொடிணாச்சி மே மரபற - நினைமையிடு - னுவிற்கொடுமை பல பிதற்றி ளாடோறுஞ்-சாவிற பிறப்பிற்றலைபட்டிடும் - காவிரினை - ந்தகுய்வகை பாராய் நிலையான ளெஞ்சவே பொடிபினுடன யானே புரலககேவா" என வெறுக்கருளிசெய்தார் இவ்வெடுக்கவிதூது ளைக்கித்தாராய பதிலுணமினு ளொன்று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அறநா முறைமைபற்றி, பற்றற்ற கண்ணே யென்றார்; 4 “அற்றது பற்றெளி லுற்றது வீடு” என்பதும் அது பற்றிவந்தது. இவை யிணைபொட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப் பட்டன.

(தே-ப-ரை)—பற்று அற்ற காணே-(ஒருவன் இருவகைப்) பற்றுக்களையும் அற்றபொழுதே, பிறப்பு - (அபபற்றறுதியானது அவனது) பிறவியை. அறுத் தூர்-ஒழித் தூர். மறு-அவை அறநபொழுது. நிலையாமை- அவரது பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற) நிலையாமை பானது, காண்புபிற-அறியாமடும்

க) பற்றுக்க பற்றுமுன் பற்றின் யப்பற்றாறபு
பற்றுக்க பற்று விடற்கு.

(பா-ரை.) எ-து,—எல்லாபொருளையும் பற்றின்தே பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுசெய்யை இதுவே கண்ணெறியென்று மனத்துக்கொள்க; கொண்டு, அழக்கண - பாயக்கை அம்மனத்தாறசெய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு, எ-து.

கடவுள் வாழ்த்திற் கேறபாணமெ பொ வசையாற பற்றாருனென்றார். பற்றற்றான பற்றென்புழி ஆரவது செய்யுட்குடிமைக்கண வந்தது. ஆணைப் பற்றென்றது பற்றப்படுவகை. அழக்கண - பாயமென்றது தியானசமாசிகை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதயாயவரும் உடர்ப்பற்றறினை. அப்பற்றுவிடுதற்கு - பாயம் இம்முறை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பற்று - விடாதுவந்த) பற்று, விடற்கு - விடுகற்கு, பற்று அற்றுள் - (எல்லாபொருளையும் பற்றின்தே) பற்றற்ற கடவுள் பற்றொல்லப்பட்ட, பற்றின் - முத்தி நெறியை, பற்றுக்க- (இவ்வீத கண்ணெறியென்று) மனத்துட் கொள்ளக்கடவார், அப்பற்றை-அதனிட, உபாயத்தாக, பற்றுக்க-மனத்தாற்செய்யக்கடவர்.

அஃதாவது பிரப்பு வீடுகளையும், அவற்றின் காணவகையையும், விபரீத லயங்களான அன்றி " ணமையா னுணாமல். இதனை வடதலார் தத்துவ ஞானமென்ப. இதுவும் பட்டபுருள் பட்டினாப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவினபன் வைக்கப்பட்டது.

அறநவபுறென் னுட்களீயீர் சொதவ னஹற் றைற் றை பறநே-திருயாய் யொழி. ௨-ம் திருடபுசம. ௫. ௩. ௩௩௩.

கூசுகூ டகூ-ம் அதி. மெய்யுணர்தல்

க. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு

மருளான மாணப் பிரப்பு.

(பரி - ரை.) எ-து,—மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளெ றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம் இன்பமில்லாத பிரப்பு, எ-று.

அவ்விபரீத வுணர்வாயது மறுப்பு, இருவினப்பயனும், கடவுளும் இல்லையெனவும், மற்றும் இத்தனமையவுஞ்சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்கு களை மெயநதூல் வழக்கெனத்தூதல். குற்றியை மகனென்றும், இப்பய்யை வெள்ளியென்றும், இவ்வாதே ஒன்றனைப்பறுதொன்றாகத்தனத்தலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிசசையென்பன ஒருபொருட்கினவி. கரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவவெனலும் நாலவகைப் பிரப்பினு முள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணப்பறப்பென்றார். இதனாற் றறப்புத துன்பமென் பதூஉம், அதற்கு முதற்காயணம் அவிசசையென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் அல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதவைகளை, பொருள் என்றி-மெய்ப்பொருள்கொன்று, உண ரும் - அறிகின்ற, மருளான்-விபரீதஞானத்தினால், மாணப்பிரப்பு- மாட்சிமைபபடாதபிறவி [இன்பமில்லாத பிரவியென்றபடி], ஆம் - உண்டாகும்

உ. இரு வீங்கி யின்பம் மயக்கு மருணீங்கி

மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

பிற்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஸ்டாக்கிங் ரீங்கி - சர்க்கரி விநியோக ரீங்கி, தென்காசியை - மெய்ப்பொருளை உணர்வதற்கு, வைபத்தின் - (அடைந்ததின்) நிர்வாகக் கணம், பாணம் - (அடையக் கடவ தாகிய) வீட்டுலகம், நாயித - அடைந்ததாகலை, உடைத்து - உடையகாம்

4 ஐயுணர்வு வந்தியர் கண்ணம் பாயின்றே
மெய்ப்புணர்வு வலக வாக்கு

(பரி-ரை.) எ-து—மெய்ப்பொருளின் புலன்களே வேறுபாட்டான் ஐந் தாகியவுணர்வு அங்குரைவிட்டுத் தமையகத்தாய் வழியும், அங்குற் பயனில் லையேயாம மெய்ப்புணர்வு தலில்லா வாக்கு, எ-ற.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம், அங்குரைவலக வாக்கு மடங்கி ஒருதலைப்பட்டித் தாய்க்கணம் நிற்றல அங்குரைவலகும் வீடு பயவாமையுன், பய மின்றென்றார் சிறப்புமமை எய்துகறகருமை விளக்கினதது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் மெய்ப்புணர்வு வுடையாகவே விளக்கென மெய்ப்புணர் வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை) — மெய்ப்புணர்வு இவ்வாதவர்க்கு - மெய்யை அறித விவ்வாதவர்க்கு ஐந்து உணர்வு - (ஒரை உணர்வு ஒளி சுவை நாற்றம் இவ்வவந்து புன்மனிலும் செவ்வகவாவு) ஐந்தாகிய உணர்வு, எய்தியக்கண்ணம் - (அடையக்களவிட்டுத்), தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும், பயன் - (அதனாலே) பிரயோகமும், இன்று - இல்லை.

கூ. அ. கூ. ம் அதி. மெய்ப்புணர்வுத்

டு. எப்பொருள் னெத்தன்மைத் தாயிலு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து—யான்பொருள் யாநோரியல்பிற்றாய்த் தோன் றினும் அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொரியாது அப்பொருளின்கணின்று

மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருள்யோறும் உலகத்தார் கற்றித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற நற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றுவுண்மைமைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது—காரசேமான் பாளைக்கட்சேயம் மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறை என்பவழி அரசனென்பதோர் சாதியும், சேமனென்பதொரு குடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறைபென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒரு பொருளின்கட்கற்பனைபாடலின், அவ்வாறு நனராது நிலமுதல் உயிரீருகிய தத்துவங்களின் தொகுதியெனவுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுலாகத்தத்தக் காரணங்களால் ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்றும் காண்காரியங்கள் இரண்டிமின்றி முடிவாய் நிற்பதனை யுணர்வாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயற்குணியும் நிலைகதியுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இவ்வாறு மெய்யுணர்வினது இலக்கணமாகுதப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—எப்பொருள் - யாதொருபொருள், எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொரியல்புடையதாய்த் தேன்றினும், (அத்தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு அிடாமல்), அப்பொருள் - (தேன்றிய) அப்பொருளிடத்திருந்தார், மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - மெய்யறிவாம்.

சு. கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்பறிவர்
மற்றிண்டு வாரா தெறி.

(பரி-சார.) எ-து,—இம்மக்கட் பிரப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகப்பாற் கேட்டு அதனால் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர் மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத தெறியையெய்துவா, எ-று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிற்றும், ஏன்டென்றதனால் வீடுபெற்றிற்குரிய மக்கட்ப்பரப்பினது பெறுகற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டிராராதெறி வீட்டுகெறி: வீட்டிற்கு கீழ்தககாரணமாய் முதற்பொருளை உணாததற்கு உபாயம் மூன்று; அவை * கேள்வி, விமரிசம், பாவனை யென்பன. அவற்றுள் கேள்வி இஃலாற் கூறப்பட்டது.

சேவையெனினார், சிரவணமெனினுபொருளும். விமரிசமெனினார், கிசுத்தலெனினும், மனனமெனினுபொருளும். பாவனை யெனினும், தெளிவுலெனினும், கிசுத்தியாசன மெனினு மொக்கும்.

(தெ - ப - ரை.)—ரண்டு - இம்மையிலே, கற்று - (உபதேசத்தை) கண்டி, மெப்ப்பொருள் - (அதனால் உண்மைப்பொருளை, கண்டார் - உணர்ந்தவர், மற்று சண்டு - திரும்தி இப்பிறப்பினிடத்து, வாராகெறி - வாராதவழியை, தலைப்புவர் - அடைவார்.

எ. றுர்த்துள்ள முள்ள துணரி நொருகலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—அவருணங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளாலும் பொருளுமாற்றம் செய்ய விரிய. ஆராய்த்து, அதனால் முடிப்பொருளையுணருமாயின் அவருக்கே உரிய பிறப்பினதாக நினைக்க வேண்டா, எ-து.

ஒருகலையாவோர்த்தென இமையும். அவளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே உரைத்தாம். இக்கூல் விபரிசு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உள்ளம் - (அப்படிக்கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை ஒருவனது) உள்ளமாதல, ஒருதலைஆக - நிச்சயப்பட்ட, ஓர்ந்து - (பிரமானங்காரலும் யந்தியுனாலும்) ஆராய்த்து, உள்ளம் - அதனால் முத்தப்பொருளை, உணரின் - அறியுமாயின். பிறப்பு - (அவனுக்குப் பிறையுள்ளதாக, பேர்த்து - மாறி, உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை

அ. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறப்பிற்கு முக்காரணமாய அவிசைசெட வீடிற்கு கீமித்தகாரணமாய செவ்வியப்பொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணாவாவது, எ-து.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளைனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தாரா. ஜுவகைக்குற்றங்களுள் அவிசரை ஏனையநான்கிற்கும் காரணமாக லுடைமையின், அச்சிறப்புப்

பற்றி அதனையே பிறப்பிற்ருக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளி னுஞ் சிதர்த்தகாகலான், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மை

யின் சிர்சமாய், கோன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையின் தாய்தாய்த், தானெல்லாவற்றையு கலப்ப நிழ்கின்ற முதற்பொருள்

உசஉ - ம், குறையுயிற் காண்.

22

கஎ0 நகூ-ம் அதி. மெய்யுணர்தல்

விகாரயின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருத்தன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொரு ளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளுெனவும், உள்ளதெனவும், கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது, உயிர் தன்னவிச்சை கெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாலித்தல். இதனைச் சமாதிரி யெனவுஞ் சுககிலநதியானமெனவுகூறப. உயிர் உடம்பினீடுருங்காலத்து அதனால் யானொன்று பாலிக்கப்பட்டது, அது அதுவாய்த் தோன்றுமென் பது எல்லா ஆகமங்கட்குற் தூர் பாகலின், வீடுய்துவாராக்கு அக்காலத்துப் பிரப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுகற்பொருட்டிக் தேவலப்பொருளையே பாலித்தல்வேண்டுகலான், அதனை முன்னே பயிறவாய இயனின் மிக்க வுபாயமில்லையென்பதறிக. இதுதான் பாவனை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ளா - பிறப்புள்ளும் - பிறவிக்கு முதற்காரண மெனப்படுகிற), வேலைமை - அஞ்ஞானமானது, நீந்த - கெட, சிறப்பென்னும் - மோசனத்திற்கு விமித்தகாரண மெனப்படுகிற, செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - ஒருவனுக்கு மெய்யறிவார்.

கூ ரார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுக்கின் மற்றழித்துச் சார்கார சார்தரு நோய்

(111-ரை.) எ-து, — ஒருவன் எல்லாப்பொருட்டுஞ்சார்பாய அசசெம் பொருளை யுணர்ந்து இருவகைப்பற்றும் அற முழுவல்லஸயின் அவனை முன் சாயக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர் வொழுக்கங்களை அழித்துப் பின்சாரமாட்டா, எ-து.

ஆருபெயரற்ற சாருமீடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். சண்டொழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுக்கலை. அஃது இயமம், சிய

இயமநாசகிருகாரிநிசுந்தரவு உப்பயாக கோபாயறா நிருகனிற்றுப் படியாரிலே 'சாபுணாது நாபுரெடொழுக்கி' என்ற பாத சாபுணாவுகானே தியானமுபாஞ் சாபு ரெடொழுக்கி ல சாபுரெடொழுக்கி கோப—படயரு சிலகிண்பிப் பறா' என வெளி யுள்ளி லுள்ள இயமமகாரோபாயறா பெரும்பறப்புவி யுள்ள எழு கருமியுடையொழுது சர்வாயடை' ஓசிய கூட பெருந்ரி இரதாலை செய்க, இயமபெருணா உலா துணா உ னாதுப்புறா நிருகாநெயாண்டு, நிரு மடபுர்த் வெளிய னகங்க, நிருகாரிற்றுப்படியிலே இரதாலை மையாசுவில் அந திருகனிற்று மார்த் த இரதாலைபுறாபுபுருணாநிபாசியநடாபுறா நிருமடியிலே கொடுதலாய் லு ருபடை 'உருணா எழு நர' ருபட'து முகலிசுருக சிலகி யாமுதலணா மூபாய் 'கருக யாடுக' மார்புடையொழுக்கமும் நிருககோயிற்றிருக் தொண்டு செய்யும் 'புடொ எழும'துக சொ யியகும் பிறரும் சாசியிலே கூடி நின்று விப்பயற்ற, இரதாபு சிருககாரிற்றுபடியானத திருகாமஞ் சாததின மென்க. இது சைவசிதாந்த சாஸ்திரம் பதினாண்டினு கொன்று.

நகூ-ம் அதி. மெய்யுணர்தல் களக்

மம், இருப்பு உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் சண்டுரைப்பிற் பெருகும்; யோகநூல்களுட்காணக. மற்றுச்சார்தராவென இயையும். சாரக்கடவன வாய் நின்ற துன்பககளாவன பிரப்பு அநாதியாய் வருகலின் உயிரான் அள வின்றி யீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்ஈளுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுப வித்தனவும் பிறந்த வுடம்பான் முகந்து நின்றனவும் ஓடியப் பின்னு மனுப விக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின் முன் னிருந்போல் ஞான யோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அஃத்துசாராவாவெனருா. இதுனை ஆருகதர் வர்ப்பென்ப பிரப்பிற்குக்காரணமாகலான், கல்வினப்பயனும் நோயெனப்பட்டது மேல்முன்னுபாயுதாரும் பரம்பொருளை னைப் பிறப் பறுமென்றா. அஃது அறம் வழிக்கிடந்த துன்பகயினல்லாம் எனசெய்யு மென்றுக கடாவை யாச கிப்து அவை ஞான யோகங்க ின் முகிராசியுடைய உயிரை சாரமாட்டாஸயாதும மேறு சார்பின்மையாதுக கெட்டு விடுமென்பது இதுதொற் கூர்ப்பட்டது.

(தெ - 11 - ரை) - 1111 - பூரணமான அன்புபொருள்மனமும் சார்பாகிய அன்புபொருளை, உயர்ந்தது - அன்பு, சார்பு - இருவகைப்பற்றும்கூறும், கெட - கெட்டுப்படி, பூரணம் - க - ம்க வல்லவனாயின், தார்பு - (பூரண அன்பு) - 1111 நறு நிய நாயாய் நின்ற, நோய் - அன்புக்கள், அழித்து - அன்புணர்வையுடைய ஒழுக்கத்தையும்) கெடுத்து, மறுபாடாய் - பின்னேரமாட்டாவாம்.

க(1). காமம் வெகுளி மயக்க மினைமூன்றும்
மூன்று மெட்டுகளைக் கோபம்

(111-ரை.) எ-து, - ஞானயோகங்களின் முற்றும் சிவசுடையாக்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவியசையென்னும் இரு குற்றங்களை முற்றமுடைய பெயருங்கடக் கெடுதலான், அவற்றின் காரியமாய் உணர்ப்பவர்கள் உள்வாகா, எ-து.

அநாதியாய் அவியசையும், அன்பு மீட்பாவினன மறிகும் அகநகாரமும், அதுபற்றி எனக் கிதுவேண்டிமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட் செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அன் மறக்கைக்கட் செல்லும் கோபமுமென வடநூலார் குற்றமென்றென்றா; இவா அறற்றுள் அகநகாரம் அவியசைக்கண்ணும் அவாவும் ஆசைக்கண்ணும் மடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாது ஞானயோகங்களின் மூன்றும் இக்குற்றங்கள் மூன்றுக காட்டுதலீழ்முன்னர்ப் பஞ்சுதலயபோய் மாகலின், அமலிசு நிகழான்ற இவை மூன்றானும் கெட்டுன்றா. இவ்வு சிறப்புமமை விகாரத்தாடெருக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. கோயென்பது சார்புபொருளும். காரணமாய் அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களு மில்லையென்பது இதனும் கூறப்பட்டது. மூன்

கூள் 11 **காமம் அகி. அவாவறுத்தல்**

கிடத்ததுன்பங்களும் மேல்வரக்கடவ துன்பங்களும் இலவாதல் மெய்புணர்வின் பயனாகலின், இவை யிரண்டுபாட்டும் இவ்வதிகாரத்த வாயின. இவ்வாறானே மெய்புணர்ந்தார்த்து நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றும்.

(தெ - 12 - ரை.) - காமம் வெகுளிமயக்கம் - (ஞானயோகங்

களின் முதிர்ச்சி யுடைவர்க்கு) விருப்பு வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எனப்படுகிற, இவைமூன்றன்-இக் சற்றறம்மூன்றனது, நாமம் - பெயரும், கெட - கெடுதலால், நோய் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாதலில்லை.

ii.எ-ம் அதிகாரம்—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது மூன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்புத்துறார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களமேற் பழைய பரிச்சீவியுதான் வினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமென, ஞான்றற்கு தவர்ப்பு பிறப்பினும் வித்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவுயிர்க்கும் எக்காலத்திங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினைவினைக்கும் வித்து அவாவென்று சொல்லுவார் ஞாலோர், எ-து. உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிருமித்தங்களும், அக்கதிக்கண் அவரும் உயிரின்கண் முறையே வந்துகிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வாறு அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுள்ளாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பினி யென்னுங் கால வேறுபாட்டினும், அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்கும் ஒத்தவான் என்பவென்றும் கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை) —எல்லா வுயிர்க்கும் - உயிர்களுக்கெல்லாம், அஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவர - கெடாது வருகின்ற, பிற

* உற்சர்ப்பினியாவது உலகம் பாழாகப் போமுதலிவயற்றுகண் ஊனாயிறைபோலப் பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பினியாவது அஃது அவற்றுறையே பிறைபோலச் சருகுங்காலம்.

பு - பிறையை, ஈனம் - ஸ்ரீயாயதாஈய, வித்து - காரணம், அவா-
ஆசையாகும், என்ப - என்று (தா மீலார்) சொல்லுவார்.

உ. * வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(பி-ரை.) எ-து, — பிறப்பு துன்பமாதல் அறிந்தவன் ஒன்றை வேண்-
டின பிறவாமையை வேண்டும்; அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவா-
வாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பின்பு மூப்பு இறப்புக்களாற்றன்பமுற்று
வருகின்றமையை வேண்டவாறுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணையாகவின்
பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டையிற்றின்பமகருதி ஒருபொ-
ருளை அவாவின் அது பிறப்பினும் விதாய்ப்பின்னும் முடிவில்லாத துன்-
பமே விளைததவின், அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றவ கூறினார்.
பிறவாமையின் சிறப்புக்கூறிப்பின் அது வரும்வாழ் கூறத் தொடங்குகின்ற
மையின். மற்று வினமாற்றின்கண வந்தது.

(தே - ப - ரை.) — வேண்டுங்கால் - (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்-
கையை அறிந்தவன் ஒன்றை) வேண்டினால், பிறவாமை - பிறவா-
கிருக்கையை, வேண்டும் - விரும்பும்; அது - அப்பிறவாமையா-
னது, வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளையும்) விரும்பாமையை,
வேண்ட - விரும்ப, வரும் - (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம்.

க வேண்டாமை யவன் விழுபொல்லவ மீண்டி ஈலை
யாண்டு மஃகொப்ப தில்.

(பி-ரை.) எ-து, — ஒருபொருளையும் அவாவாமையை ஒக்கும் விழுமிய
பொல்லவம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கண் இல்லை; இனி அவ்வளவே அன்று,
கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண் கம் அதனை ஒப்பதில்லை, எ-று.

(தே - ப - ரை. — தூய்மை என்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது, அவாஇன்மை - ஆசையின் லாமை யாம்; அது - அவ்வாசையில்லாமை, வாய்மை - மெய்மை யாகிய கடவுளை, நிவண்ட - ஈடுபட்ட, வரும் - தாவின யுண்டாம்.

டு. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா ரற்றாக வற்ற திலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறவி அற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரேயே துவாகிய அவாவற்றவர்கள்; பிற எதுக்களற்று அஃதொன்றம் அருத வர்கள், அவற்றை சில துன்பங்க ளற்றதல்லது, அவாபோற் பிறவி அற்றிலர், எ-து.

இதனால் அவாவறுத்தாரது கிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அற்றவர் என்பார் - (பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர், அவா அற்றார் - (அதற்குநேரே ஏதுவாகிய)

நீஎ-ம் அதி. அவாவறுத்தல் களநி

ஆசை அற்றவர்; மற்றையார் - பிற எதுக்கள் அற்று அகுவொன்றும் அறகவர். அற்று ஆசை அற்றுதுஇலர் - (அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்கள அற்ற வால்லாமல், அவாபோற் பிறவியற்றிலர்.

ஈ அஞ்சுவ தோரு மறவே யொருவனை

வஞ்சிப்ப தோரு மவா

(பரி-ரை) எ-து — மெய்யுணாகல்பாகிய காரணங்களெல்லாம் எய்தி அவற்றால் விடெய்குந் பாலமுய குவனை மறவினா, பாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே லீழ்த்துக் கொக்கல்லது அவா; ஆகலான அவ்வாவை அஞ்சிக்காப்பதே துரந்தமாவது, எ-து.

புருமென்பன அஞ்சில். அகாசியாயப் போந்த அவா, யோவழி வாய்மை வேண்டலையொகிய பாக்காந் தாவானாயின, அஃதிடமாக அவனரியாமற்புகுந்து பகையுயரியாகையாய் ின்று றிப்பினையுண்டாக் குமலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றா. காபக்யானது வாய்மை வேண்டலை

இடைவிடாது பயின்ற அதுசெய்யாமற் பரிசீலனை. இக்கூல் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதால் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை. — ஒருவன் - துறக்க ஒருவன், வஞ்சிப்பது-பின்னும் பிறனியிலே தள்ளிக்கொடுக்க வல்லது, அவா - ஆசையாம் (ஆகலால்), அஞ்சுவது - ஆய்வலை அஞ்சிக்கொடுக்க, அறன்-துறவராமாம்

எ. அவாவின் யாற்ற வறுப்பிற் தவாவின் தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்

(111-ரை.) எ-து,—ஒருவன் அவாவின்யகுசித் "வாக்கெடுக்கவல்லவான், அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியவன் தான் விரும்புகிற யானே உண்டாம் எ-து.

கொடை - பிறவிதனபயனான அழியாமை. அந்தகேதுவாகிய வின்யென்றது மேற்சொல்லிய துறவரயகளை. வின் - சாதியொருமை. தான் விரும்புகிற - மெய்வருடாகுறி. அவாவின் முற்ற அறுத்தாணுக்கு வேறாஞ்செய்யவேண்டா, செய்கனவெல்லாம் அரமாமென்பது ஒருது. இக்கூல அவாவறுத்த திறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அவாவின் - (ஒருவன்) ஆசையை, ஆற்ற அறுப்பின் - முழுதாமறுத்தால். [வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்க வல்லவனாயினென்றபடி], (அவனுக்கு) தவாவின் - கொடைக்கு

கள்ள நளம் அதி. அவாவறுத்தல்

ஏதுவாகியசெயல், தான்வேண்டும்ஆற்றல் - தான்விரும்பும் வழியினால், வரும் - உண்டாகும்.

அ. அவாயில்லார்க்கு நிலலாகுந் துன்ப மஃதுண்டீடற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(111-ரை.) எ-து,—அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவகொரு துன்பமும்
இல்லை; ஒருவற்குப் பிரகாரணங்களெல்லாம் இன்றி அஃதொன்ற உண்
டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல்
வரும், எ-று.

உடம்பு முகந்துரின்ற துன்பம் ரான்பே செய்துகொண்டதாகலின்,
சண்டுந் துன்பமென்றது, விதபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை
தவாதுமேன்மேல் ஒருமென்றகனான், மூலகைத் துன்பங்களுமென்பது
பெற்றும். இதனால் அவாபே தன்பதற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அவா இல்லார்க்கு - ஆசை ரில்லாதவர்க்கு,
துன்பம் - (வரக்கடவது) ஒருதுன்பம், இல்லாதும் - இல்லையா
கும்; (ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இன்றாதிருந்தும்),
அஃதாஉண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத் திரம் உண்டாயின், தவாது -
(அதனால் எல்லாத் துன்பங்களும்) முடியில்லாமல், மேல் மேல் -
மேலுமேலும், வரும் - உண்டாகும்.

க. இன்ப மிடையற தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட்டுன்பங் கெடின்

(111-ரை.) எ-து,—அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம்
ஒருவற்குக்கெடுமாயின், அவன் வீடு பெற்றவாய்யே அன்றி உடம்போடு
நின்றவழியும் இன்பம் இடையறாது, எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் - எனைந் துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்
துன்பம். வினாவின் கண்ணே அன்றிக் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாக
லின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவா
வென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டாக்கு மனந்தடு
மாரு, நீரெயி நீற்றலான் சண்டிடுன்பமிடையறவுண்டுங் கூறினார்.
இனி சண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென் றுரைப்பாருமுனர். இதனால்
அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்போடு நீன்றே எய்துவமென்பது கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அவா என்னும் - ஆசை என்று சொல்லப்படுகிற, துன்பத்துள் துன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமாக

உளம் அதி. அவாவறுத்தல் கள்ள

னது, வெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின், (அவன்முத்தி பெற்றவிடத்தேயல்லாமல்), ஈண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடு கூடிநின்றவிடத்தும் என்றாயி], இன்பம் - சுகம், இடையறாது - எடுவே நீங்காது

க0 ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னர்

பேரா வியற்கை தரும்.

(111-ரை) எ-ய,—ஒருவாலும் நீரம்பாத இயல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின், அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையளும் இயல்பைக் கொடுக்கும், எ-ய.

நீரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மைபின், நீக்குவே தக்கென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புபயிற்சியும் இப்புகளும் முலையினவினறியா நீர்திசய விபைத்ததாய் நீர்தலின், வீட்டிசைப்போவியகை பென்றும், அஃது அவா நீத்தவாழ்ப பெறதல் ஒருநிலையாகலின், அந்நிலையே ஒருமென்றும் கூறினார்.

* “நன்றொலய கடந்து போய் கலவிநதிரிய மெல்லாநீத

கொன்றய்ககிடந்த வரும்பெரும்பா முலப்பிவநனை யுணர்ந்துணர்ந்து சென்றவகின்ப துன்பங்கள் சென்றுகளைந்து பசையற்கு வன்றேயப்போ தேவீடு மதுவேநீடு விடாமே.”

என்பதும் இக்கருத்தேபாறிய வந்தது. இந்நிலையையுடையவினை வடநாலார் சீவன்முத்தனைன்ப. இரண்டு விடாவது இதுவென்பதும் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதே உளதாமென்பகூடும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஆராஇயற்கை - (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா-ஆசையை, நீட்டின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின், (அவனிடகை), அந்நிலையே - (அவனுக்கு) அப்போதே, பேரா

இயற்கை - எப்போதும் ஒரு நிலைமையனந்தன்மையை, தரும் -
கொடுக்கும்.

தூற வறவியல் முற், பிற், நா.

இருவாய்வொழி, எ-அ-ப் இருப்பொடும், க-ம் பாசும்.

23

கஎஅ

கஅ-ம் அதி. ஊழ்

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமுன்றனையும் பயத்தற் சிறப்
புடைத்தாய அறவகறினார்; இனிப் பொருளும் இன்பமும் கூறுவார், அவற்
றின்முதற்காரணமாகிய ஆழின்வலி கூறுகின்றார்.

கஅ-ம் அதிகாரம்—அளழ்.

— ௧ ௫ ௦ —

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்கவனையே சென்றடைதற் தேதுவா
கிய ரியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, செய்வம், ரியதி, விதியென்பன ஒரு
பொருட்கிளவி. இது பொருளின்புகள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்ற
னுள் வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அரத்தேர டியையுடைமையானும்,
அதனது இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

க ஆகூழாற் றேறன்று மசைவின் மை கைப்பொருள்

போகூழாற் றேறன்று மடி.

(111-ரை.) எ-து,—ஒருவாற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய
கூழான் முயற்சிஉண்டாம்; அஃகழிதற்குக் காரணமாகிய கூழான் மடிஉண்
டாம், எ-து.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எந்நிலாலத்தான் விரிக்கப்
பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி, பொருளின் ஆக்க அழி
வுகட்குத் துணைக்காரணமாய் முயற்சி மடிக்கையுந் தானே கோன்றவிக்கு
மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை) — கைப்பொருள் - (ஒருவனுக்கு) வகிற்
கிடைக்கப்பொருள், ஆக ஊழல்-ஆகுதற்கும் காரணமாகிய ஊழி
னாலே, அஃது இன்மை - முயற்சியானது, கோன்றும் - உண்டா
கும்; போகு ஊழல் - போகுதற்கும் காரணமாகிய ஊழினாலே,
மடி - கோம்பலானது; தீதானும் - உண்டாந்.

உ கோதைப்படுக்கு நிரவு முயிரகற்று
மாகலா முற்றம் கடை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உளவாயினும் கைப்பொ
ருளிழக்கா கேதவாகிய ஊழ்வந்து உற்றவிடத் , அஃது அகனைப் பேதை
யாக்கும்; இனி அவனயவு சுருங்கி இருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேத
வாகிய ஊழ்வந்து உற்றவிடாது அஃது அகனை விரிக்கும், எ-று.

கைப்பொருளென்பது உத்தராதான் வந்தது. இழவும் ஆகலுமென்
பன இ-னமெ ிவற்றுமைக்கொடை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுந்
கூட்டப்பட்டது. இயற்கையான அறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம்,

கூடும் அறி. ஊழ் களகீ

(தே - ப - ரை.)—அறிவு-(ஒருவனுக்கு) எல்லாவறிவும் (உண்
டாயிருந்தாலும்), இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரண
மாகிய, ஊழ் - பழவினை, உற்றக்கடை - பொருந்திய விடத்து,
பேதைப்படுக்கும் - (அகனை) அறியாமையுக்கும், ஆகல் - (அவ
னறிவு சுருங்கியிருந்தாலும்) கைப்பொருள்) ஆகுதற்கும் காரண
மாகிய, ஊழ்-விதி, உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத்து, அகற்றும் -
(அகனை) விசாரப்படுகின்றார்.

க. துணைசரிய நூல்பல கறாசினும் மற்றுந்தவ
னுள் மையறிவே மிரும்

(பரி-ரை) எ-து,—பேதைப்படுக்கும் முழுடையான் ஒருவன் துணைசரிய
பொருள்களை உணராதும் நூல்பலவற்றையுங் காரணமினும், அவனுக்குப்
பின்னாக் தன்னுமாகியுய பேதைமையுணரவே மேற்படும, எ-று.

பொருளின் துணைமை துலின்மே லேற்றப்பட்டது. மேற்படிதல்-கல்வி யறிவைப் பின்னியருத்தற்காககிச செய்யுரு, தான்முற்படுதல். * “காதன் மிக்ஞுழக கதறவுரு கைவொடா--லாநல கண்ணக, தருண்ம போலுமால்” என்பதுமது. செயற்கையானுய அறிவையுரு கீழ்ப்படுத்தி மென்பதாம.

(தே - ப - ரை.)—துள்ளிய - அறியாமை யாக்ருவதாகிய ஓழுடையவனொருவன்; துட்பமான பொருள்கையுடைய, தூல் பல - பலதூலகையுடைய, கற்றினும்-கற்றினும்; மற்றும் - (அவ னுக்கு) பின்னும், தன்உணமை - தனது உயிரினுலாய அறிவு, மிகும் - மேற்படும.

ர இருவேறுவகை சீயற்கை திருவீறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தி ஓழுண்ஆயஇயற்கை இன்னுகுற; ஆக லான், செல்வமுடையராதலும் வேறு, அறிவுடையராதலும் வேறு, எ-று.

செல்வமுடைய படைத்தலுய காதலும் பயன்கோடலும் அறிவு உடை யார்க் கல்லது இயலாதன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வழியாகவும் ஏனையார் செல்வராகவும் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காமுழ் செல்வ முடையராதற் காகாத, செல்வமுடையராதற் காகும் உழ் அறிவுடையராதற் காகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வஞ்செய்யுயகால் அறிவாகிய துணைக் காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றும்.

செய்க்குறாயினி கன யானையிய்யா எக.

கஅ0

கஅம் அதி. ஊழ்

(தே - ப - ரை)—உலகத்தி - உலகத்தில். இயற்கை - (ஊழினு லாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு - இரண்டுகூற யிருக்கின்றது (ஆகலால், திருவேறு - செல்வமுடையவராதலும் வேறு; தெள் ளியராதலும் வேறு - அறிவுடையவராதலும் வேறு.

ரு கல்வையெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு

நல்லவாள் மசலவாள் மசயாள்

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வத்தை ஆக்குவதற்கு நல்லவையெல்லாம் தீயவாய் அழிக்கும்; அதுவேயன்றித் தீயவைதாம் நல்லவாய் ஆக்கும் உழுவயத்தான், எ-து.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடமும், கருவியும், தொர் லும் முதலாயவற்றை. * உழானென்பது அரிகாரத்தாற்பெற்றும். அழிக்கும் உழற்றவா, ச் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்கும் * முற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பகாயிற்று. ஆகவே, காலமுதலிய துணைக் காரணங்களோடும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை — செல்வம் - செல்வத்தை, செயற்கு - ண்டாக்குதற்கு; நல்லவை எல்லாம் - நற்கருமம் உள்ளவாய், தீயஆம் - தீயவையாய் அழிக்கும், (அதுமாத் திராமல்லாமல் தீயவும் - தீயவை தாமும்; நல்லஆம் - நல்லவையாய் ஆக்கும், உழுவசத்தால்).

சு பரியினு மாகா வார் பாலல்ல வுய்த்து
சொரியினும் போகா தம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நாக்கூழல்லா பொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடது, நல்லவாய்; * நூலதமவாய்பொருள்கள் புத்தி கொண்டு போய்ச சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா, எ-து.

பொருள்களின் நிலையும் போக்கும் - பூரண ஆவடிவல்லது கர்ப்பகழ்ச்சி களான் ஆகா வென்பதாய். இவை ஆறபாட்டாழை பொருட்டுக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பால் - ஊழினாலே, அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்கள், பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும், ஆகாஆம் - (தம்மிடத்து நில்லாமற் போகும், தம் - தம்முடையவையாகிய பொருள்கள், உய்த்து - (புத்தி) கொண்டிப்பாய்,

இவ்வாறு அநீராய் பொருள்து முடிபாய்சை உடனாய் அடிவகம்பென்பா.

சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும், போகா - (தம்மைவிட்டுப்)
போகாவாம்.

எ வகுத்தகார் வகுத்த வகையல்லற் கோடி

கொகுத்தார்க்குந் துய்தத லரிது.

(111-ரை.) எ - து, — ழும்பொறிகளான் நகரப்படும் பொருள்கள்
கோடியை முப்பன்று சொகுத்தார்க்கும் தெய்வம் வகுக்கவகையான அல்லது
நகரத்தலண்டாகாது, எ - து.

ஒருயர் செய்கவினையின் பயன் பிற்கோருமின்கட் செல்லாமல் அவ்
வுயர்க்கே வகுக்கலின், வகுக்காணென்றா. * இஃசதலு முரியவேறிடத்
தான." எனபதருண் டயர்வியாயாபிற்று. படையாடாகே அன்றிப்
படைத்தார்க்கு மெச்சுமையான, உம்மை கச்சவும்மை. † வெறுமுயற்சி
களாற் பொருள் போப் படைத்தல்லலு உசர்தலாகாது, அதற்கு ிழ்
வேண்டுமென்பாயிற்று.

(தே - ப - ரை) — கோடி - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்)

கோடியை, தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச்சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்
தான் - தெய்வத்தினால், வகுக்க - வகுக்காட்டி, வகையுல்லால் -
வகையால்லது, துய்த்தல் - அனுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது.

4 சுறப்பார்மற் துப்புர வில்லா நுந்நாலை
யுட்டா கழியு மெயின்

(111-ரை.) எ-து, — வறுமையான நகரங்களில்லாதா துறக்குங் கருத்
துடையராவர். முன் டுமறபாலவாய துன்பம்கலை உவியாதொழியு
மாயின், எ-து.

துறப்பாரென்பது ஆர்ந்தெ ிராலமுறறுச்சொல். தம்மால் விடப்படு
வன தாம் விடப்பெற்றவை துங் கருகது வெறுபாட்டாற் துன்பமுறுகின்
றது உழிவின்வலியானென்பது எஞ்சி' த்தலின், மன குழியிசைக்கணவந்தது.

(தே - ப - ரை) — உறப்பால் - நாழ்கள் அடையும் பகுதிய
வாகிய துன்பங்களை. நாட்டா - அடைவிக்காமல், கழியும்மனின் -
நீங்குமாயின், துப்புரவுஇல்லார் - வறுமையால் அனுபவிக்கப்படும்
பொருளில்லாதார், துறப்பால் - துறக்குங் கருத்துடையராவர்.

வும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், உடேழ வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருக்கை எழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னா.)—முற்றொன்று - கர்ணினிலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப்பகையாகிய நுபாயந்தை. குரிணம் - ஆராய்ந்தாலும், நான் - அவ்வழி முந்துறும் - (அவ்வாயந்தைபாவது முற்றொன்று நறயாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அல்லவாய்ச்சிக்கு)முற்பட்டுவிற்கும், ஊழின் - (அதனால்) ஊழ்ப்பால், பெருவளி - மிகுந்த வலிமையுடையவை, யா - எவை, உள - இருக்கின்றது? அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இஃரி இல்லறின் விப்பிவளவாய பொருளிசபங் னுள் இருமையும் பப்பபாய பொரு கூறவ வளித்து கொண்டா. அது தன் துணைகாரணமாய அரசிக்குறிவு ஆடங்கும். அரசினியாவது காவலை நடாத்து முறைமை. ஆரண் ஆரியல், அநவியல், உத்தியலென மூவகைப்படுகது, உலாதலையுலகிறகுமெனசரிந்ப அரசினியல்பு இருபத்தைநததிகாரக்காற கூறவானகொடயகி, முதல்கண ஐந்தா ராட்சி கூறு

நகரம் அந்காய்—இறைமார் சி.

அஃநாவது அவன்றன் கருண ருபொகைகள். உலப்பாலாருவாய் நின்ற உலகககாததலின, இறைமையெருா; * 6 * இருவுடைமன்னரைக காணிற்

நிருமாலைக கண்டேனெ பெனணம்" ன்று பெரியாரும் படை யார்.

க படை யு டுழை மாக நட்பு ருது

முடைய ர னர ரு ன்று.

(111-ரை.) எ-து,--படையம் குடியும் கூழும் அபாயம் நட்பும் அர ணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையும் உடையவன் அரசருள் ஏறு போல்வான், எ-து.

ராணிக் குடிபெனறது புன்னயுடைய நாட்டின். கூழென்றது அதற் கேதுவாய பொருள். அமைச்சு, நாடு, அண, பொருள், படை, நட்பென் பதே முறையாயினும் ராணிக் செய்யுள்கோக்கிப் பற்றி வைத்தார். ஆறுமுடையா வென்றகளுல், அர னர ஒன்று இலவழியும் அரசன்தி செல்லாமென்பது பொருள்; வடநாலா இவற்றிரகு அங்கமெனப் பெயர்

கருண்டை உரணம் அணி நிரல் வர ண்டேனெ பெனண முருகுடையண னவர ர ணினுலயா ப ரொ து ருள ருடையகேவிபுத ரொலக ரடல யணண கோயிலே பெனணம் வெருவினம் வீழ்ந்து போக கண்ண சுழல்கள் விரும்பினே - வருவாயிராழி கச ர வருயா ம அ ம பாசரப,

கஅச நடகும் அதி. இறைமாட்சி

கொடுத்ததும் அது கோக்கி. ஏதென்பது உபசாரவழக்கு. அரசச்சங்கமாவன இவையென்பதும் இவை முற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிககேது வென்பதாலங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)--படை - சேனையும், குடி - நாடும், கூழ் - பொருளும், அமைச்சு - மந்திரியும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அர ணும்; (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஆறும் - ஆறங்கங்களையும், உடையான் - உடையவன், அரசருள் ஏறு - மன்னருள் ஆண்டிங்கம் போல்வானவான்.

உ. அஞ்சாமை யீகை யறிவுந்த மிந்நா ன்று

மெஞ்சாமை போந்தி கியல்பு

(பரி-ரை.) எ-து,--அரசனுக்கியல்பாவது நிண்மையும் ரொடையும்

அறிவும் உக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்கல். எ-று.

பாக்கம் - வினையெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறாவது கத்திற்கும் உரித்து, மனவெழுச்சி படைக்குரியது. எனைய வினையெய்தற்கும் குணங்களுள் முதல்தோன்ற எனைய அடங்கிவரும். அவற்றுள் இவையடங்கின, அரசர்க்குக் கெடுவன பலவா மாநலின், இவை எப்பொழுதுத்தோன்றி நிற்கல் இயல்பாகவேண்டிமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தராகியல்பென்றார்.

(தே - ப - ரை.) - வேந்தர்து - அரசாணுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, எஞ்சாமை - உறுதியும், மனவெழுச்சியும் - உடையதும், அறிவு - வினையெய்தல். உக்கமுமும் - மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காது நிற்கலாம்.

௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை சிம்மமுன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு

(பரி-ரை.) எ-று, - சிலத்தினையுஞ்சு திருவுடையாற்கு அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அநையறிதற்கேற்ற கல்விபுடைமையும் ஆண்மையுடைமையாகிய இம்முன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா, எ-று.

கல்வியது கூறபாடி முன்னர்க்கூறப்படு. ஆண்மையாவது ஒன்றினையும் பாராது கடிதிர்செய்வதாகலின், அது மனம் உபசாரமுக்காற்றுண்பெனப்பட்ட உண்மை இறந்ததுகழீஇய வெகுவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆறாவது கத்திற்கும் உரித்து, எனைய வினையெய்தற்கும் மேலெஞ்சாமைக் குணத்தாகருமைக்க.

(தே - ப - ரை.) - நிலன் ஆள் வற்கு - நிலத்தினையுஞ்சு திருவினை யுடையவனுக்கு, தூங்காமை (உடைமை) - அக்காரியங்களின்

நுகும் அதி. இறைமாட்சி

௧௩௩

வே விரைவுடைமையும், கல்வி (உடைமை) - (அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற) கல்வி யுடைமையும், துணிவு உடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய, இம்முன்றும் - இம்முன்றுகுணங்களும், நீங்கா - (ஒருபாடும்) நீங்காவாம்.

ஈ. அறனிமுதற்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமுதற்கா

மான முடைய தரக

(பரி-நா.) எ-து,—தனக்கோரிய அறத்தின் வழுவாதொழுதி அறன் அல்லவை தன்னாட்டின் கண்ணும் ரிகழாமற் றேர்ந்து வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான் அசன, எ-2.

அவ்வறமாவது உதல், வேட்டல், ரகவென்றும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம்பயிரல், பல்லுபிரோம்பல், பகைத்திரங்கெறதவென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்கல். * “மாண்ட—வறதெரி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்டுக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை. களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீகருகற்கு மறனி முக்காமானமென்றார். அஃதாவது “வீரின்மையின் விலங்காமென மத வேழமு மெறியா—னெறுண்டவா ரிகராயினும் பிரர்நிரசிலென் றெறியான்-மாதன்மையின் மறம்வாடுமென் றினையாயையு மெறியா—னாறன்மையின் முறியாயையு மெறியானயி டிழவன்.” எனவும் || “அழியுநர் புறக்கொடையரில்வே லோசான்” என டுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு - அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன்மே னின்றது.

(தே - ப - நா.)—அறன் (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்தி லீருந்து, இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லா தவைகளை [பரவங்களை], நீக்கி - (கனதுநாட்டிலும்) உண்டாகாமல்கழிந்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம்-மானத்தை, உடையது - உடையவன், அரசு - அரசனாவான்.

நி. இயற்றலு மீட்டலும் காத்தலும் காத்த

வகுத்தலும் வல்ல தரக.

(பரி-நா.) எ-து,—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுள வாக்கலும், அவ்வனம் வந்தவற்றை ஒருவரிட்தொகுத்தலும், தொகுத்தவற்

புறானாயு, குறி

↑ சீவகசிந்தாமணி, பன்மகளிலம்பம், 80கூ.

|| புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வகுப்பிடலர், 20.

றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும், காத்தவற்றை அறம்பொருளின் பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும் வல்லவனே அரசன், எ-று.

சுட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன: மணி, பொன், செல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன: பகைவரையழித்தலும், திறை கோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழிற்குக் கொடுத்தலை அறம்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் பரிசாகப் படுவார்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குக் கொடுத்தலைப் பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி செய்குன்று, இளமரக்கா முலைய செய்குன்று, மும்புலன்களான் நகர்வனவற்றிற்குக் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவும்கொள்க. இயற்றன்முதலிய தவறாமற்செய்யுங் அரிதாகலின், வல்ல தென்றார். இவை நான்குபாட்டாவும் மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இயற்றலும் - (தனக்குப்பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலுமேறும்) உண்டாக்கலும், சாட்டலும் - (அப்படி வந்தவைகளை) ஒரிடத்திசேர்த்தலும், காத்தலும் - (சேர்க்கப்பட்டவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமல்) காத்தலும், காத்த - காக்கப்பட்டவைகளை. வகுத்தலும் - (அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) வகுத்துசெய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு - அரசனாவான்.

சு நாட்சிற் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன விலம்

(பரி-ரை.) எ-று.—முறை வேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்கும் காண்டற்கெளியனாய் யாவர்மாட்டுக் கடுஞ்சொல்ல னல்லனாயின் அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்ந்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினார் - வலியான நல்வெய்தினார். குறைவேண்டினார் - வறமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கருஞ்சொல்கேள்வியினும் வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே,

மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பணி பகை மூதலிய இன்றி யாவார்க்கும் பேரன்பர் சரு தலின், தேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னும் எழுவாய் வருவிக்கப் பட்டது.

(தே - ப - ரை) — மன்னன் - அரசன், காட்சிக்கு எளியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறை பிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளி

நகம் அதி இறைமாட்சி கஅள

கடுஞ்சொல்லன் அல்லீனல் - (யாவரிடத்தும்) கடிய சொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால், நிலம் - (அவனது) நிலத்தை, மீக்கூறு - உலகம் எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்திச் சொல்லார்.

எ. இன்றொலா லீந்தரிக்க வல்லாற்குத் தன்றொலாற்
முன்கண் டுலாததில் வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து, — இனியசொல்லுடனே அதலைபொய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு இவ்வுலகந் தன்புகழோடுமேவித் தான் கருதிய அளவிரும், எ-து.

இன்சொல்-நெய்வியினும் வினையும்து ஐசியவாய சொல் அடல், வேண்டுவார்க்கு வேண்டவன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவா த்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமா காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற் பென்றும், அவன் மனமுழுதுள் ஆளுமாகலின் இவ் வகென்றது கூறினார். கருதிய அளவிற்குதல்-கருதியபொருளைல்லாஞ் சூடல்.

(தே - ப - ரை.) — இன்சொல்லால்-இ ரிபொல்லு னே, சந்து-கொடுத்தி, அளிக்க - காக்க, வல்லாற்கு - வல்ல அரசனும், இவ் வுலகு - இவ்வுலகமானது, தன்றொலா - தன் புகழோடுபொருந்தி, தான் கண்ட அனைத்து - தான் கண்ட அளவிய நூரும்.

4. முறைசெய்தல் தார்ப்பாற்று மன்னவர மங்கட்
கிறையென்று வைக்கப்பட்டு

(பரி-ரை.) எ-து, — நான் முறைசெய்து பிறா விவாதி, மங்கடையுள்
செய்யும் அரசன் பீர்ப்பான மகனையாழ்வும், செயலான் மங்கட்கு கடவு
ளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ-து.

முறை - அறநூலும் நீதிநூல்கள் சொல் மறை. பிறரைந்தது மேற்
சொல்லியாலை. வேறுவைத்தல்-மககனிதிரித்து உயாதுவைத்தல்.

(தே - ப - ரை) — முறை செய்து - (நான்) நீதிசெய்துத்தி, காப்
பாற்றும் - (அறர்வருந்தாமல்) காத்த லுய்யசெய்யும்; மன்னவர் - அரச
சன், (அறப்பால் மனிதனையாழிணை), மங்கட்கு - மனிதர்களுக்கு,
இறைஎன்று - (செயலினாலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும்-வைக்
கப்படுவன்.

கூ. செவிகைப்பச் சொற்றொடருக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

கூஅஅ: கூ-ம் அதி. இறைமாட்சி

(பரி-ரை.) எ-து, — இடிக்குள் துணையாயினர் சொற்களைத் தன்செவி
பொருதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது குடை
நிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம், எ-து.

செவிகைப்ப வென்றதற்கேற்ப இடிக்குள் துணையென்பது வருவிக்கப்
பட்டது. நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றார். பண்பு
டைமை - விசேடவுணர்வின்னாதல். அறநீதிகளிற் தவறாமையின், மண்முழு
துத் தானையாளுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — சொல்-1 கண்டிந்துப் புத்திசொல்லுந் துணை
யாயினவரது சொற்களை, செவிகைப்ப - (தன்) செவிபொருதாக
வும், பொறுக்கும் - (அவைகளின்பயனைக் குறித்துப்) பொறுக்கும்,
பண்புடை - குணமுடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகைக்கீழ் -
குடைநிழலின்கீழே, உலகு - உலகமானது, தங்கும்—

க0 கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுக்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி

(பரி-ரை) எ-து,—வேண்டுவார்க்கு வேண்டின (காடுபட்டும், யாவர்
பட்டிந் தலையளி செய்தலும், முறைசெய்தலும், தளர்ந்த குடிகளைப் பேணு
மாகிய இந்நான்கு செயலையும் உடையவன் வேந்தர்க் கெல்லாம் விளக்
காம், எ-து.

தலையளி - முகமலர்ந்தினியகூறல. செவ்விய கொல்போலன், செவ
கோலெணப்பட்டது. குடியோம்பலென எடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி
பெற்றும் அஃதாவது ஆறிலொன்றாய பொருடன்னையும் வறுமைநீங்கிய
வழிக்கொள்ளல் வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும். இழத்தல் வேண்டின் இழ
த்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றார். ஒளி—ஆகுபெயர்.
பாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—கொடை-(வேண்டுவார்க்கு வேண்டுமவை
கொடுத்தலும், அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்
சொற்சொல்லுத்தலும், செங்கோல் - முறைசெய்தலும், குடியோம்
பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைக்காத்தலும் (ஆகிய), நான்கும்-இந்நான்கு
செயல்களையும், உடையான் - உடையவன், வேந்தர்க்கு - அரசர்க்
கெல்லாம், ஒளிஆம் - விளக்காம்

சு0-ம் அதிகாரம்—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவை
வன்: அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குநிரை, தேர், படைக்கலமென்றி
யறி நூல்களும் முகலாயின. அரசன் அறிவுடைய ஞாயக்கால் தன்னுயிர்க்
யன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுகவேக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்ட

யினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக்
 றுகின்றார். மேல் தூங்காமை கல்வியெனத் தோற்றவாய் செய்த மாட்
 ய விடுத்துக் கூறுகின்றமையின் இஃதிரைமாட்சியின் ின் வைக்கப்பட்
 டு.

க. கற்க கசுடறக் கற்பவை கற்பாடி

ளிர்க ளுதற்குத் தக.

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழுதறக் கற்க;
 யாவனகற்றால் அக்கல்விக்குந், நக அவைசொல்லுகின்ற பெய்க்கண்ணே
 டு, எ-று

கற்பவை யென்றதனான், அர்ப்பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப்
 பாருளுணர்த்துவன அன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்
 ன்ச சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெராரும். கசுடறக்கற்றலாவது
 யீத ஐயங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோ பலருடனும் பலகாலும்
 டறல். நின்றலாவது இவ்வாழ்வழிக் “கருமமு முன்படாப் போசமுக் துவ
 த—கருமமுந் தக்காரக்கே செய்” லினும், மற்து தித் தவத்தான் மெய்
 னார்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை சிறப்புடைமகற்காயிற் கற்றல்
 ண்டி மென்பதும், அவாநற் கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்றுமா
 டு, கற்றதனற பயனும் இதனார் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) —கற்பவை - (ஒருவன்) கற்கப்படு தூல்
 ளா, கசுடி யுற - பழுதற, கற்க - கற்கக்கடவன்; கற்ற ின்-
 ய்ப்படி) கற்றாடுன்பு, அதற்கு - அக்கல்விக்கு, நக - தகுதியாக
 டு - (அவைகளால் சொல்லப்பட்ட வழியில்) நிற்கக்கடவன்.

உ. கண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்

கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றை
 யுழுத்தென்று சொல்லுவனவும் ஆகிய கலைகள் இரண்டனையும் அறிந்தார்
 டுப்படை உயிர்க்குக் கண்ணென்று சொல்லுவார், எ-று.

எண்ணென்பது கண்தம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப் படும்; அவை எரம்பமுதலிய தூல்களுக்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருதிதமும், அந்முதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாகல் “ஆதிமுதலொழிய வல்லா கனவெண்ணி, வீதிவமுவா நிலைமையவான—மாதே, யரமா பொருளியபம் வீடென் றிவற்றின், றிறமாமோ வெண்ண றந்தாற் றெப்பு.” “எழுத்தறிய, திரு மிரிதகைமை தீரந்தான், மொழித்திறத்தன் முட்டறுப்பா னு—மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன் முன்னாற் பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்தது வீடு பெறும்.” இவற்றை நனிக. என்பவென்பவற்றள், முன்னைய இரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்; பின்னது உயர்நிணைப் பன்மைவீணை. அறியாதார அறிந்தாவென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென ததுமக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிருதியுடையதனை. இதனாற் கதரப்படுதூல்கட்டுக் கருவியாவனவும் அவற்றது இன்றியனாயமையுடைய கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—என்ப என்ப - (அறியாதாரவே) என்பண்ணென்று சொல்லப்படுவனவும், எனை எழுத்தாரன்ப - உற்றறயெழுத்திதற்று சொல்லப்படுவனவும் ஆகிய, இவ்விரண்டும - இவ்விரண்டையுட், வாரும் உயிரிக்கு - வாரும், தந்திரிய பணி, திக்கு, ர-கண்களாகும், என்ப - என்ப நவ்வாரலுயர், (அறிந்தேகார)

h. கண்ணுடைய வெப்பம் கருவியுள் முகத்திரண்டு புண்ணுடைய கல்லா தவர்.

(111-ரை) 11-து,—கண்ணுடையவ ன்று உயர்து4 சொல்லப்படுவார் கற்றவரே; மற்றாக் கல்லாதவர் முகத்திண்கண இரண்டுபுணனுடையர், [கணன் வா] 11-து.

தேயம் இடையிட்டவற்றையுங் காலம் இடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையின் கதருடைக் கண்ணுடையவென்றும், அஃறின்றி நோய் முதலியவற்றின் துன்பஞ்செய்யும் 2 வகக்கண்ணே உடைமையிற் கல்லாதவரைப் புணனுடைய வென்றவ கூறினர். மேற்கணென்மை

யுணரலின்றி எனக்கண்ணின் மெய்க்கை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களை யும் கருவிதூல்களையும் கற்றாது உயர்வும கல்லாதாரது இழிவும் இடமுற் றெழுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—கற்றோர் - கற்றவர், கண் உடையர் - கண் களையுடையவர்; என்பவர் - என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவர்; கல்லாதவர் - கற்காதவர், முகத்து - முகத்தினிடத்து, இரண்டு உடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவராவர், [கண்ணிலார்].

சு0-ம் அதி. கல்வி

ககக

ச. உவப்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித லனைக்கே புலவர் தொழில்.

(பி-ரை) எ-து,—யாவையும் ஒரு வர்க்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவை யாம் என்பன கூடுதுமென னெயுமாறு பிசுசலாகிய அத்தன் மையது கற்றலுதாரது தொடல், என்று.

சாம் கல்வி பொழுதில் சிர்க்குறிகூரவென்பன இரண்டுத் தொழி லென நன்ற யடங்குதலின், அத்தன்மை உடனொருர். அதுதன்மை - அப் பயனைத்தருந் தன்மை. கல்லொழுதல்களானடலாயும். ஈக்குமதாரமும் உறுவியுமாய கூறாதே நிகழ் வெளிர் - நின் இன்பம் புகழலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையாரென்கொண்டார். இரண்டு கற்றா துயர்வு எழுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பாவா - கற்றறிந்தவரது, தொழில் - செயல், உவப்ப - (யாவரும்) ஈகிழும்படி, தலைக்கடி - (அவரைச்) சேர்ந்து, உள்ள - (இனி இவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று நினைக்கும்படி, பிரிதல் - நீங்குதலாகிய, அனைத்து - அத்தன்மையை யுடையகார

நி. உடையார்முளில்லார்போலில்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லாதவர்

(பி-ரை) எ-து,— “பிரகாரிலேமுனியாது கற்றல் நன்ற” தலான்,

செல்வாமுன் நல்கூர்ாரா குமாறுபே வதாமும், சிவியாமுன் எக்கற்று
ரின்றுக கதரா கலையாவினா; அகலலாசா க கலலாவார் என்ஞான்
றும் இழந்தாரேயாவா, எ-து.

உடையார் இல்லாரென்பன பலவழக்கு. எக்கறுதல் - அசையாற்றழ
தல். கடையெல் அதனான் அன் மனலெப்பெயா ஒருலிகரப்பட்டது.
பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாய எலலிழந்தா பின்னொரு ஞான்றம்
அறிவுடையராகாமையின், கடையே வென்றா. இதனூற் கற்றரது உயர்ந்த
கல்லாதாரது இழிவுக கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—உடையாமுன் - செல்வாமுன்னே, இல்
லார்போல் - வறியவர்போல, எக்கறுதல் - (தம்மாசிரியர்முன) எக்
கற்றதின்னும், கற்றர் - கற்றவர்கள். (உயர்ந்தவராரார்); கல்லாத
வர் - (அந்கிலைக்குகாரணிம்) கற்றாரவர். கமடாரே - (எயிலே தும்)
இழிந்தவரே யாவர்

புறநானூறு—கலக. (உரைகடை).

3 க்குஉ

சு0-ம் அழி. கல்வி

க. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(111-ரை.) எ-து,—மணலின்கட்கேணி தோண்டிய அளவிற்றுக ஆறும்;
அதுபோல மக்கட் கறிவு கற்ற அளவிற்றுக ஆறும், எ-து.

மணலிக் கேளியென்றது அதன்கண நிரை. அளவிற்றுகவென்றது அத
னளவுஞ்செல்ல வென்றவாறு. சிறிதுகற்றதுணையான் அமையாது மேன்
மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இது மூழ் மாறுகொள்ளா வழியாக
லின், மேல் * “உண்மையறிவே மிகும்” என்றதனோடு மலையாமையறிச.

(தே - ப - ரை.)—மணல் - மணலினிடத்தே, கேணி - கேணி
யானது. தொட்ட அனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக. உளறும் -
கரங்கும்; (அதுபோல, அறிவு - மனிதநக்கு, அறிவானது, கற்ற
- கற்ற அளவினதாக, ஆறும் - கரக்கும்.

எ யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

(பரி-ரை.) எ - து, —கற்றவனுக்குக் தன்னாடுத் தன்னாருமேயன்றி
யாதானு மொருநாடும் நாடாம், யாதானுமொருநடும் டாராம்; இங்ஙனமாயின்
ஒருவன் தானிடக்குமாவும் கல்லாத கடிக்கின்றது என்றருளி, 1-து.

உயிரோடுசேரலிற் சாந்துணையுமென்றார். பநாநாடுகளுக்கும் பர்களுந் தம்
போல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்யத் தேதுவாக
லின் கல்வியோலச சிறத்தது பிழிசில்லை, அகனையே எப்பொழுதுஞ் செய்க
வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—யாது ஆனும் - (கற்றவனுக்குக் தன்னிடம்
ஊருமேயல்லாமல்) யாதாயினுமொருநாடும், நாடு ஆம் - தன்னாடாம்,
(யாதுஆனும்) - யாதாயினு மொருநடும், ஊர்ஆம் - தன்னாராம்;
(அப்படியிருக்க ஒருவன்). ராம்துணையும் - இறக்குமளவும், கல்
லாதஆறு - கல்லாமற்கழிக்கின்றது, என் - யாது?

அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வியொருவற்
செழுமையுமேமாப் புடைத்து

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவனுக்குக் காறொரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி
எழுபிறப்பினுஞ் சென்ற உதவுதலை புடைத்து, எ-து.

* திருக்குறள், 1166.

சூ-ம் அ.தி. கல்வி

சூ. 11

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழு
மையுமேமாப் புடைத்தென்றார். * எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. உதவு
தல் - நன்னெறிக்கண் உய்த்தல்.

(தே - ப - ரை) —ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தான்—, ஒருமைக்

கண் - ஓ ருநிதப்பில், கற்றகல்வி - கற்றகல்வியானது, எழுமையும் - எழுபிறப்புணரி லும், எமாப்பு-போய் உதவுதலை, உடைத்து-உடைய தாகும்.

கூ தாமின் புறவ துலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(பரி-ரை) எ-து,—சாமின்புறதற்கு எ-வாகிய கல்விக்கு உலகமின் புறுதலால் அசசிறப்பு நோக்கிக் கற்றறிந்தாரா பின்னும் அதனையே விரும்பு வார், எ-று.

சாம் இன்புறுகலாவது ியூவின்சட் கொற்பொருள்களின் சுவை நுகர் வானும் புகழ் பொருள் பூசை பெறுகலானும், எதிர்வின்களை அறம் வீடு பயத்தலானும், அசனான் இடைய ந்த இன்பமெய் டுதல். உலகின்புறுதலா வது இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாநனை வெல்லாம் அறியப்பெற்றே மென்றும், | “யா-னடு பலவாக கலாயிலமாயினே” மென்றும் உவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காக்கல் இழக்கவென்றிவற்றூற் றுன்புறுதலும் பல ரையும் பகையாக்கலும் உடைபெண் அறிந்து அதனைக் காமுருமையிற் கற் றறிந்தாரென்றும், கரும்பு அறிதற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறதற்கு உல கின்புறுதல் பிறவாற்றூன் இண்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றற்கு கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — தாம் - தாங்கள், இன்புஉறுவது - இன்ப மடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இன்பு உற - இன்பமானது, கண்டு-(அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றுஅறிந்தார்- (நூல்களைக்) கற்றறிந்தவர்கள்; காமுறுவர் - (பின்னும் அதனையே) விரும்புவார்.

க0. கேடிக் விழுச்சொல்வங் கல்வி யொருவற்கு

மாடல்ல மற்றையவை.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி; அஃவதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல, எ-று.

அழிலின்மையாவது தாயத்தார் கள்வர், வலியர், அரசரென் றிவராத் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை-சக்காக்கண்ணே நிற்கல் மணி பொன் முகவியவற்றிற்கு இவ்விரண் டும் இன்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றா. இவையைந்து பாட்டா ளுவ கல்லிவது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை) — ஒரு நாய்து - ஒருவனுக்கு, தேடு இல் - அழி விலலாத, விழுசசெல்வம் - சிறப்பாகிய செலவாவது, கல்வி - வித் தையாகும். மற்றையவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன் னும் முகலான செல்வம். மாடு அல்ல - செல்வமல்ல

சகம் அதிகாரம்—கல்லாமை.

அதாவது கறறலைசெய்யாமை; என்றது அதனின் ஆய இழியினே. கல்விசிறப்பு மேல விதிமுக்கததாந கூறியதுணையான முற்றுப்பெறாமை நோக்கி, எரிமறை முக்கததாலுவ கூறுகின்றதாக்கலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அரசங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரப்பிய

நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்

(111-ரை) எ-து—அரங்கினை யிழையாது வட்டாடினாற் போலும் தான் நிரம்புச் சேதுவாகிய நால்லைக்கல்லா அருவன் அருவயின் கண் டுன்றனைச் சொல்லுகல், எ-து

அருகு - வாய் நானம். வட்டாடல் - னடைபுருட்டல்.

* “கட்டலை யன்ன வட்டாடி கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅர வெல்லிவட டாமும்” என்பது எனறிக. நிரப்புகல் அறியவேண்டுவன வெல்லாமறிகல். கோட்டி யென்பது பாண்டாகுபெயா. † ‘புல்லா வெழுத்திற பொருளில் வறுக கோட்டி” எனபுழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் தெரிப்பா வென்பதாம்.

என்பரு தயவுப யானபொரு ரெடுருளினை-பொரியபா வேயின் புள்ளி நீழற-
கட்டையனய ய - - - - - கிடைத்தவர கல்லா கி ரு அ ரெலவி வட்டாடும விலலே ருமுயா
வெயமுனை சீமா ர காணமுதல வரத புரணயப ராலை யுள்ளின அலலனே யானே யுள
ளிய-வினைமுடி யான வினியோன பண்டாண்ட ஈ - - - - - ரெடுபடா பொழுதெனவே நற

‡ புலலா வெழு ருற பொருளிலய ரிவகோட்டி கல்லா வெருவ னுரைபபவுக கண்
னோடி-லலா வ யுருதியுய கேட்டதே பறறான லலாரு னுணல பரிநது-காலடியார,மேன
மாசகா,

சுகம் அதி. கல்லாமை க்குடு

(தே - ப - ரை.)—நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய,
நூல் - நூல்களை, இன்றி - இல்லாமல், கோட்டி கொளல்-(ஒருவன்)
சபையின்கண் ஒன்றைச்சொல்லுதல், அரங்கு - வகுக்குமிடம்,
இன்றி - இல்லாமல், வட்டி ஆடியற்று-உண்டையுருட்டியதுபோலும்.

உ. கல்லாதான் சொற்கா முறுகன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற நற்று.

(111-ரை.) எ-து,—கவலியில்லாதா னொருவன் அமைவின் கண் ஒன்று
சொல்லுதலை அவாவுதல் ஆயலபாகடவ முலையிணங்கி ம டு ல்லாதா னொரு
த்தி பெணமைபை அவாவின்ற பொ ம, 1-2.

* “இன்னதென அறிந்த சினை” யாகவீன, தொகைபொடி முற
றும்மை கொடுததா. சிறுநாம இல்லாதா னான்பாரம அவாவியவாழ்க கடை
போகாது, போகினும் கைக விடாககு மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை -- கல்லாதான் - கவலியில்லாதா னொருவன்,
சொல் - (சபையினிடத்து ஒன்று, சொல்லுதலை, காமுறுகல் -
வேண்டுதல், முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும், இல்லாதாள் -
இல்லாதவனொருத்தி, பெண் - பெண்மைபை, காமுற்றதுஅற்று -
வேண்டுவதுபோலும்

14. கல்லா தவரு கனிவல்லா கற்றார்முடி

சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து—கல்லாதாரும் மிககல்லாவா தாமே தம்மை யறிந்து கற்றார் அவையின்கண் ஒன்றனை யுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின், எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாம் அறியாமையின் அது கூடா தென்பார் பெற்றென்னும், கூடின ஆண்டித தம்மை வெளிப்படுத்தாமை யானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் நனிவல்லென்றாக கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் கல்லாதார் அவைக்கட் சொல்லாதற் றுரியர் அன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கற்றார்முன் - (தாமே தம்மை அறிந்து) கற்றோர் சபையின்கண், சொல்லாதிருக்க - (யாதொன்றையும்) பேசா

சொல்லா பிடய, சொல்லார், கல்லாபிடய, 14.

கூகூ

சுகம் அதி. கல்லாண்ம

திருக்க, பெறின் - பெறுவராயின்; கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், கனிவல்லார் - மிகவும் கல்லவராவார்.

ச. கல்லாதா னொட்பங் கழியகன் றுயினும்

கொள்ளா ரறிவுடை யார்

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்லாதவனது ஒண்மை ஒரோவழி மிகநன்றாயிருப்பினும் அறிவுடையார் அதனை ஒண்மையாகக் கொள்ளார், எ-று.

ஒண்மை - அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது; ஆயிற்றாயினும் * நீர்மே லெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற தூலறிவுடையார் அதனை மதியாவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) --கல்லாதான் - கற்றாதவனது, ஒட்பம்-அறிவுடைமையானது, கழிபகன்று ஆயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிக நன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவர், கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்.

தி. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து

சொல்லாடர் சோர்வு படும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யான் அறிவுடையெனத் தனனை மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும், எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யானானுமே வார்த்தை சொல்லுந்துணையுமே உட்பது, சொல்லியவழி வருப்பிதலின், அழிந்து விடுமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் கல்லாதாரது இயற்கையறிவின் குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கல்லா ஒருவன் - (நூல்களைக்) கற்காத வொருவன், தகைமை - (அறிவுடையெனென்று தன்னை மதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து - அறியுபவர்க்குற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட - பேசு, சோர்வுபடும் - கெடும்.

* நனது நாகுரீர் யண்டுருன்னடையழி யெழுத்தாய—வயது வீழினும் வீழும்." என்ற திருவிளையாடற் புராணத்தினும். சமணரைக் கழுவுற்றியபடலம், ௩0, ௨ மற்றும், ஏரல் எழுத்த—நகைதக்கீற்றில் தோன்றும் எழுத்து. தனபொருண்மாயுடையார், இய்வுரைக் குறிப்பாக "ஏரல்—நகை; யடனலார குணகாரமென்ப" என்றெழுதிச் சொல்லுகலாலும் 'நீமே லெழுத்து' என்னுள்பாடம். கல்லாதவொருவனாகு உறந உபபையாகாமையாலும் பிரதிகள் பலவற்றினுடனட இப்பாடநறினுண்பை தெரியப்படும்.

சக்தம் அறி. கல்லாமை

கககர்

சு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்

களரணையர் கல்லா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—கல்லாதவர் காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலாசொல்லு மளவினராதல் அன்றித் தமக்கும் பிரர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்சிலத்தேதா டொப்பர், எ-று.

களா தாலும் பேணற்பா டுழிந்து உயிர்கட்கும் உணவுமுதலிய உதவாதுபோலத் தாமும் நன்கு மன்குந்ந்பாடும் து உறர்க்கு அறிவு முதலிய உதவா ரென்பதாம். இயனும் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கல்லாதவர் - கற்றி லாகவர், காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால், உள்ளானும் - உள்ளவரென்று (சிலராலே) ரொல்லப்படிம். மாத்திரையி ஆலலால் - அளவினராதல் அல்லாமல், (தமக்கும் (பிறர்க்கும்) பயன்படாமையால்), பயனாகள் அணையர் - வினையாத காரில்க்கிதாடு ஓபாரவா.

எ. நண்மா னுழைபுல மல்ல வெழினல
மண்மாண் புண்பாபையற்று

(111-ரை.) எ-து.—நண் கா ய் மாட்சிமைப் பட்டுப் பலநூல்களினுஞ் சென்ற அறிவிலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும் சுதையான் மாட்சிமைப் படப் புணந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும் போலும், எ-ற.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவ பொருள்களைக் கடிநிச்சாண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். உருவின் க்கதோ ருடம்பத பெறுதலுமரிது ஆகலான் எழுல வகசுநற சூர்பயனேயெனினும், நூலற் வில்வழிச சிறப்பில வென்பதாம். இக்குண் அவர் வடிவழகாற் பயனின்பை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை. — நண் - நுட்பமாகி, மாண் - மாட்சிமைப் பட்டு, நுழை - (பலநூல்களினும்) சென்ற, புலம் - அறிவை, இல்லான் - இல்லாதவனது, எழில் - எழுச்சியும், நலம்-அழகும், மண்-சுண்ணர்சார்தினுலே, மாண் - மாட்சிமைப்பட, புண - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவை அற்ற - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்

கருவிமாயை விசேஷிப்பதெழி நன எழிளா—அருவிவாய்நெடார் தருதன யருப்பினி பழனுட்—அருவிவாய் பழம் ——கருவிமாயை—அருவிமாய்க்க தோருட்பது பெறுதலுமரிதே—கூசகரிமான் முத்தியிலம்பகம், சஞ்ச.

அ. நல்லார்கட் பட்ட

கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றார்மாட்டுமின்ற வறுமையினும் இன்னொது கல்லா தார்மாட்டுமின்ற செல்வம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரம் தாற்வெருக்கது. தத்தநிலையின் அன்றி மாறி நிற்பலான் தாயிடுக்கட்படுதலும் வகிரகும் துன்பஞ் செய்நலும் இரண்டற் கும் ஒக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக் கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக்கெடாது நிற்பலான், வறுமையினுந் திரு இன்னொடுகணரா. இகனல் அவா திருவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறுமையின் - தரிந்திரத்தினும், இன்னொடுக - துன்பஞ் செய்வதேயாகும்

க. மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றாரணத்திலர் பாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்லாதார் உயர்ந்த சாதிக் கட்பிறந்தா ஆயினும் தாழ்ந்த சாதிக் கட்பிறந்துவைத்து கற்றாரதுபெருமை அளவிற்குய பெருமையிலர், எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைக தென்பதாம். இகனல் அவா சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கல்லாதார் - கற்றிலாதவர், மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - உயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தா ராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்த சாதியிற் பிறந்திருந்தும், கற்றார் அனைத்து - கற்றவரது பெருமையளவினதாகிய, பாடு - பெருமையை, இலர் - உடையவராகா.

க0 விலக்கொடு மக்களைய ரிலங்குதூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—விலக்கொடு கோக்க மக்கள் எத்தனை நன்மையு

டையர் அத்துணைத் தீமையுடையர் விளங்கியதூலைக கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர், என்று.

சுட-ம் அதி. கேள்வி

ககக

இலங்கு தூவென்பது சாதியொருமைப்பெயர். விளங்குகல் - மேம்படுதல். விவநகின் மக்கட் தேர்மாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார் கண்ணையாகலின், கல்லாகாரும் அவரும் உடம்பிறப்பினரல்லவென்பதாம். மயக்கீ னிறை. இவ்வுடல் அவர் மகட்பிறப்பாது பயனெய்காமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - நா) - இலங்குநாடு - விளங்கியதூலை, கற்றாரோடு - கற்றவருடைய, எணையார் - கல்லாகவர், விவந கொடு - விவநகக் கொடு. மயக்கீ னிறை - மயக்கீ னிறை மயக்கீ னிறை

சுட-ம் அதிகாம் - கேள்வி.

அந்தாவது தேட்கப்படும பரபொருளாககாக கற்றறிஞ்கார கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அவரின் ஆய அறிவை வலியுறுக்கலா ஏம, கல்லாதவழியும் அசுனை உண்டாக்கு. லாஸ்யம், இது கல்வி கல்லாதவர்களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவியசெல்வ மச்செல்வஞ் செல்வத்து னெல்லாத் தலை

(பி-ரை.) எ-து, - ஒருவர்க்கு சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான் வருஞ்செல்வம் அசெல்வம் பிறசெல்வங்க னெல்லாவர் நிறுந் தலையாகலான, எ-து

செவியான் வருஞ்செல்வம் - கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையு மறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன; அவை நிலையா ஆகலானும், துன்பவிளைவின ஆகலானும், இது நிலையாயிராது. அவற்றை ஒழிக்கு இதனையே செய்கவென்பது நிறிபெயர்.

(தே - ப - ரை.)—செல்வத்துள் செல்வம் - (ஒரு நூலுக்குச்) சிறப்புடைய செல்வமானது, கொள்வ செல்வம் - கொளியால்வருஞ் செல்வமாம், அச்செல்வம் - அந்தச் செலிச்செல்வமானது, செல்வத்துள் எல்லாம் - பிறசெல்வங்க ளெல்லா வற்றினும். தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்)

உ. செலிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செலிகுணவாகிய கேள்வி யில்லாத பொழுது வயிற்றுக்குச் சிறிதுணவு இடப்படும், எ-து,

உ00

சஉ-ம் அதி. கேள்வி

சுவை மிகுதியும் பிற்பயத்தலும் உடைய கேள்வி யுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாப் போழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுள் பமேயன்றி கோயுள் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிகென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற் பொருட்டாகலான் நயப்படுமென்றவு கூறினார். நதல் வயிற்றது இழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செலிக்கு - காதுக்கு, உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது, இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்து, வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும், சிறிது - சிறிதுணவு, நயப்படும் - இடப்படும்.

௩. செலியுணவிற்கேள்வி யுடையா ரலியுணவி
ணன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—செலியுணவாகிய கேள்வியிணையுடையார் நிலத்தின்கண்ணராயினும், அலியுணவிணையுடைய தேவரோடொப்பா, எ-து.

செலியுணவு - செவியானுண்ண முணவு. அவ்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்

வித்தியிற் கொப்பண. அறிவான் நிறைக்கமையான் ஆன்றென்றும், தன் பமறியாமையாற் றேவரோ டொப்பாரென்றுங் கூறினார். இராமல் அதனை யுடையாரது சிரப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — செ. நி. உணர்வின் - செவியுநாவாகிய, கேள்வி - கேள்வியை, உடையார் - உடையவர், நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும், அவிஉணர்வின் - அவிபாகிய ஷணவிகையுடைய, ஆன்றரோடு - ரோடு, ஒப்பர் - ஒப்பாவார்

ச. கற்றில னாயினும் கேட்க விரிசெகாருவற்
கொற்கத்தி னூற்றார் துணை.

(பரி-ரை.) எ-று, — உறுதி தூல்களைத்தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிப்பார் சொல்லக்கேட்க. அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்தழிப் பற்றிக் கோடார் துணையாகலான், எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பதுபட ரின்றது. தளர்ச்சி - வறுமையான் ஆதல் அறிவின்மையான் ஆதல் இடக்கட்டபட்டிழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியின் ஆய அறிவுக்கீருமாகலின், ஊற்றார் துணையென்றார். ஊன் றென்னு மாருபெயரின் னகரம் திரிந்து ரின்றது.

சு-ம் அதி. கேள்வி

உ0க்

(தே - ப - ரை.) — கற்றிலன் ஆயினும் - (உறுதிதூல்களைத் தான்) கல்லானாயினும், கேட்க - (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன; அஃது - அக்கேள்வியானது, ஒரு வற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து, ஊன்று ஆம்துணை - பற்றிக்கோடார் துணையாம், (ஆகலால்)

ரு இழுக்க லுடையுழி யுற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார் வாய் சொல்

(பரி-ரை) 7-1, —வழுக்குதலையுடைய சேற்றூரில்தது இயங்குவார்க்கு
 னான்றிகோல்போலுதவும் காவாற்சாகாடு 2 கப்பபாகு ஒழுக்கமுடையார்
 வாயிற்சொற்கன், எ-று.

அவாய்க்கிலையான் வந்த வகைமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்ட
 டது 7 மருசிப கோல்போலு வலகனாகது நி அகரீகரீகருகல். கல்வி
 யுடையசேறும் ருடிக்கமில்லாரா அரிவிலராகவின், அவாவாய்ச்சொற்
 கேட்கப்படாசென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லென்றார்.
 வாபென்பது தீசசொ லறியாமையாகிய சிறப்புணர ின்றது. அவற்றைக்
 கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம.

(தே - ப - ரை) —ஒழுக்கார் உடையார் - (அரசனுக்கு) நன்ன
 டக்கையுடையவரது, வாய்ச்சொல் - வாயிற்றிற்றங்குஞ்சொல். இழுக்
 கல் உடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றூரிலத்தில், ஊன்று
 கோல் அற்றீற - ஊன்றுகோலையோ லுதவும்.

சு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
 மான், பெருமை தரும்.

(பரி-ரை) எ-று, —பெருண சிறியானும் உறுதிப் பொருள்களைக்
 கேட்க, அக்கேள்வி அதனுடையானும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆக
 வான், எ-று

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும் பொருணமேலுங் காலத்தின்
 மேலும் நின்றன அக்கேள்வி மழைததுளிபோல வந்தீணடி எல்லா அறிவு
 களையும் உளவாக்கவின், சிறிதெனறு இகழற்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) —நல்லவை - (ஒருவன், உறுதிப் பொருள்
 களில், எனைத்துஆனும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க - கேட்
 கக்கடவன்; (அக்கேள்வியானது) அனைத்துஆனும் - அவ்வளவின
 லும், ஆன்றபெருமை - நிறைந்தபெருமையை, தரும் - கொடுக்கும்
 (ஆதலால்).

எ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறழ்வுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்
குஞ் சொற்களைச் சொல்லார். பொருள்களைத் தாமும் நண்ணிதாக ஆராய்ந்
தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினை யுடையார், எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துகின்றது. பேதைமை—ஆகுபெயர். ஈண்டு
தல்-பலவாற்றான் வந்து கிதைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும்
அறிந்து அறிந்தாரோடு ஒப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதருணத்தான் மபடுகின
ராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவை நான் தபாட்டானுங்
கேட்டார்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இழைத்துணர்ந்த - (பொருள்களை) துட்ப
மாக ஆராய்ந்தறிந்து, ஈண்டிய - (அகன்றோலும்) கிதைத்த, கேள்வி
யவர் - கேள்வியையுடையவர், கிதைத்த உணர்ந்து - பிழைபட
அறிந்தவிடத்தார், பேதைமை - (தமக்கு) அறியாமையைத்தருஞ்
சொற்களை, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்.

அ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப்பட்டாத செவி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்புலமாய ஈசைமாத்திரத்தைக் கேட்டுமாயினுஞ்
செவிடாந் தன்மையவேயாம், கேள்வியால் தொளைக்கப்பட்டாத செவிகள், எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஈசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய்தா
மையின் கேளாத் தகைமவென்றும், மனத்தின்கண் ஈர்ப்பொருள் நழைதற்கு
வழியாக்கவிந் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுந் கூறினார். பழையதொளை
தொளை அன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கேள்வியால் - கேள்விகளால், தோட்கப்
பட்டாத - தொளைக்கப்பட்டாத, செவி - காதுகள், கேட்டினும் - (தமக்
குரிய ஈசையைக்) கேட்டுமாயினும், கேளாத் தகையவே - செவி
டாந் தன்மையினவேயாம்.

க. நுணங்கிய கேள்விய சொல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது

(பரி-ரை) எ-து,—துண்ணிதாதிய கேள்வியுடையர் அல்லாதார் பணிந்த மொழியினையுடையரால் கூடாது, எ-து.

கேட்கப்படுகின்ற பொள்ளின ஏ நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளா

சாஊ-ம் அதி- அறிவுடைமை 20௩

தார் உணர்வின்மையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லலென்ப துஉம் பாடம்.

(தே - ப - ரை) — வணங்கிப - நுட்பமாகிய, தேள்வியர் அல் லார் - கேள்வியை யுடையவரல்லாதவா, வணங்கிய - வணக்கத் தைக்காட்டுகிற, வாயினர் ஆதல் - சொல்லையுடையவர்களுக்கும் அரிது- கூடாது.

௩௦ செவியிற ிவையுணர் வாயுணர்வின் பாகம்
வாயினும் வாழினு மென்

(பரி-ரை) எ-து,—செவியான நகர ப படுகுகைகளை உணராதவாயு ணாவினையுடைய மாந்தா சாவினும் வானும் உகிரகு வருவதென்கின்ற, எ-து.

செவியான நகரப்படுகு சுறவகாரவன சொதசுறவையும், பொருட்சுவ வும் அவற்றான சொதகலை குணம், அலங்காரமென டிருவகைகூற. பொருட் சுறை காபம், நகை, நகுடை, வீம் கு ிரம், அசாம, இரிபடி, வியப்பு, சாதமென டுன்பதவகைகூற. அஃவெய வாம ணைடுரைப்பர் பெருகும். வாயுணாவென்பது இடைப்படி கன பொருகு னந மூன்றும் வேதமமைத் தொகை அது வாயான நகரப்படுகு சுறைகளை யுணரும் ணாவென விரி யும். அவை கைப்பு, காப்பு புரிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித, டப்பென ஆறும். செதவாலிழப்பதும் வாழ்க்காத பெறுவதும் இனமையின, இரண்டும் ஒரு கு மெனபதாம். வாயுணவின்மெனறு பாடமோதுவாருமுளா. இவை மூன்றுபாட் டானாக கேளாதவழிப் படுவரற்றது கூடப்பட்டது

(தே - ப - ரை) — செவியின்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா - அறிபாக, வாயஉணர்விரா - வாயபு உணரைப் பட்ட பொருரின சுறவகைய அறியும் அறிவினையுடைய, மாக்கள் -

மனிதர், அறியினும் - இயந்தரமும், வாழினும் - வாழ்க்காலும்,
என் - (உலகத்துக்குவருவது) யாத்.

✓ 31-ம் அதிகாரம்—அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளின் ஆய அறிவோடு உணமை அறிவுடைய
தைல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க வாகா வரண்

உச்ச சாடம் அதி. அறிவுடைமை

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசார்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற் காக்கும்
கருவியாம்; அதுவேயும் அன்றிப் பகைவார்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளாணு
மாம், எ-று.

காத்தல் - முன்னறிந்து பரிசீலித்தல். உள்ளாண - உள்ளாய அரண்;
உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிவு- அரசார்க்கு அறிவென்பது, அற்றம்-
முடிவுவாராமல், காக்கும் - பாதுகாக்கும், கருவி - படையாம்;
(அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும் - பகைவார்க்கும், அழிக்கல்-ஆகா -
அழிக்கக்கூடாத, உள் - உள்ளாகிய, அரண் - காவலிடமுமாம்.

2. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீடுகாரீஇ

நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனக்கை அது சென்ற புலததின் கட்டுசெல்லவிடாது
அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து தியதனில ிக்கி நல்லதன் கட்டு
செலுத்தவது அறிவு, எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது உச்ச, பாறு,
ஒளி, கலை, நாற்றமெனப் புலம் ன்ந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றிகண் அல்

லது செல்லாமையின், இடத்தானென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து
நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செல்லுதும் வாதுவன்போல வேருக்கி மனத
தைப் புலமறிந்து செல்லுததுவது அறிவென்றார், அஃது உயிரக்குணமாகலின்.

(தே - ப - ரை) — சென்ற இடத்தால் - (மனத்தை அது)
போன விஷயத்தின், செலவிடாது - போகவிடாமல், (அவ்விஷயங்
களி னன்மைநீமைகளை ஆராய்ந்து), தீது-தீயதிலிருந்து, ஓர் இ -
நீக்கி, நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து, உய்ப்பது - போகவிடுவது,
அறிவு - அறிவாம்.

௩ எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து, — யாதொருபொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்
பினும் அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக்காணவல்லது அறிவு, எ-று.

குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின், உயர்
ந்தபொருள் இழிந்தார்வாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும், உறு
திப்பொருள் பகைவார்வாயினும், கெட்பொருள் கட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக்

சூ - ம் - அதி. வரிவணமை

சேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். அடுக்
குப் பண்மைபற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் பறி
லாமை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல். சொல்வாரது
இயல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வ

(தே - ப - ரை.) — எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, யார்
யர்வாய் - எவரெவர்வாரிஸ், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்
பொருள் - அப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய
பயனை, காண்பது - காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம்.

1. எப்பொருளவாகச சொல்லித் தான் பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் சொல்லுஞ்சொற்களை அரிய பொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொளச சொல்லிப் பிறர் வாய்க்கேட்டுஞ் சொற்களின் துணையபொருள் காண அரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு, எ-று.

உடையவன்தொழில் அறிவின்மே வேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனித விளங்கச சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல் வைத்தும், கேட்பன வழுவிலும் இன்று விளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழுகவென்பார் பொருண்மேல்வைத்துங் கூறினா.

(மு-ப-ரை.)—என்பொருள் ஆக - (கேட்பவர்க்கு) எளிய பொருளினவாக, செல - மனங்கொள்ள, சொல்லி—, தான் பிறர் வாய் - தான் பிறர்வாயில் (கேட்கப்படுஞ்சொற்களில்), துண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) அட்பமாகிய பொருளையும், காண்பது - காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம்

டு. உலகந் தழீஇய தொட்பமலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்; அந்நட்பின்கண முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம், எ-று.

தழீஇயது இல்லது என்பன அவ்வத் தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது நன்மையர்த்தோரை. அகரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒருநிலையே நட்பாயினுள் எல்லா இன்பமும் எய்துமாகலின், அதனை

உலகந் தழீஇய தொட்பமலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு

அறிவேன்றார். * காரியங்கள் காரணங்கனாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதினைச் செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை) — உலகம் - (ஒருவனுக்கு) உயர்ந்தோரை,
 இயது - நட்பாக்குவது, ஒப்பம் - அறிவுடைமையாம்; மலர்
 தலும் - (முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும் - (பின்னே) குவிதலும்,
 இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது, அறிவு - அறிவாம்.

சு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
 டவ்வ துறைவ தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகம் யாதொருவாற்றான் ஒழுக்குவதாயிற்று அவ்
 வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றொழுக்குவது அரசனுக்கறிவு, எ-று.
 உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெ
 னக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஐயுற்ற பாவமுற பரியுமாம் ஆகலான், அவ்
 வாரொழுக்குதல் அறிவென்றேன விலக்கி வாறாயிற்று. இவ்வையதுபாட்டா
 னும் அதனது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — உலகம் - உலகமானது, எவ்வது - எவ்விதத்
 தினால், உறைவது - நடப்பதாரிருக்கின்றது, உலகத்தோடு - அவ்
 வுலகத்துடன் பொருந்தி, அவ்வது - அவ்விதத்தால், உறைவது -
 (தானும்) நடப்பது, அறிவு - (அரசனுக்கு) அறிவாம்.

எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
 ரஃதறி கல்லா நவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையாராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்
 லார்; அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதாரா, எ-று
 முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃ நறிகல்லாமையாவது
 வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்
 றுரைப்பாருமுனர்.

(தே - ப - ரை) — ஆவது - வரக்கடவதை, அறிவார் - (முன்
 னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்;

* கோட்டுப்பூயபோல மலாதுயிற் கூடியது—வேட்டதே வேட்டதா நடபாட்டி
 தோட்ட—சயப்பூயபோல முனா ளாது பிறகூய புலாணை—யப்பாரு நட்பாருயில—மல
 டியார. நட்பாராயதல்.

அஃது - அங்வரக்கடவதை, அறிகல்லாதவர் - (முன்னே) அறிய
மாட்டாதவர், அறிவிலார் - அறியில்லாதவராவார்.

அஞ்சல சந்திராமை பேதைமை யஞ்சல

தஞ்சல விவா கொழிப

(111-ரை.) எ-து — அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்,
அங்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சல் அறிவாராகொழிலாம், எ-று

பாவமும் பழியும் கேடு முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும்,
சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார் அஞ்சாமை - எண்ணாது செய்துநீற்றல். அஞ்
சகல் - எண்ணித் தவிராமல். அஞ்சாரியமன்றென்று இகழப்படாததன்பார்
அறிவாராகொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்ட
டமையின், நாடாஞ்சவேண்டியிடங் கூறியவாறு. இவை பிரணவோட்டானும்
அதனையுடையாரது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — அஞ்சவது - அஞ்சக்கருவதற்கு, அஞ்
சாமை - அஞ்சாதிருந்தல், பேதைமை - அறிவின்மையாம்;
அஞ்சவது - அஞ்சக்கருவதற்கு, அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறி
வாராகொழில் - அறிவுடையாராகொழிலாம்

கூ எதிரதாங் காக்கு மறிவினாங் கில்லை

யதிர வருவதோர் கோபு.

(111-ரை.) எ-து — வாக்கடவதாகிய அதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல
அறிவினை யுடையாருக்கு அவராகிடுக வருவகொரு தன்பமுமில்லை, எ-று.

கோபென வருகின்ற மயின், வாரா எரிதொவென்றார் இதனார்
காக்கலாக காலம் உணர்வுப்பட்டது. காங்கல் அனகாரணத்தை விலக்
குதல். அவர்களுடைய மயின்மை இதனார் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — எதிரது ஆக - (பின்வாக்காடவதை) முன்

தாசு அறிந்து, காக்கும் - காக்கவல்ல, அறிவினர்க்கு -
 டையார்க்கு, அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி, வருவது ஒர்நோய் -
 வருவதாகிய ஒரு துன்பமுள். இல்லை - இலது.

—

க0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவினா
 ரென்னுடைய ரோனு மிலர்,

உ0அ சச-ம் அதி. குற்றங்கடிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையார் பிறிதொன்றும் இலராயினும் எல்
 லாமுடையராவர்; அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றும் இலரா
 வர், எ-து.

செவ்வகனெல்லாம் அறிவார்ப்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃ
 துடையாரை எல்லா முடையவரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னாயமைந்து
 கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குக் தெய்வக்கானடிந்துழிப் படைத்தற்குங்
 கருவியுடையான்மையின் அஃதிலலாதாரை என்னுடைய ரோனுமிலரென்றுங்
 கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இகளுள் அவ
 ரது உடைமையும் ஏனையாரது இன்மையுங்கூரப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—அறிவு உடையார் - அறிவுடையவர், எல்
 லாம் உடையார் - (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருக்காலும்) எல்லா
 முடையராவார்; அறிவினார் - அறிவினராவார், என் உடையார்
 எனும் - எல்லாமுடையவராயிருக்காலும், இலர் - (ஒன்றும்)
 இல்லாதவராவார்.

—

சு4-ம் அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மாணம், உவகை,
 மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கண் நிகழாமற் கடிதல்
 இவற்றை வடநூலார் பகைவார்க்கமென்ப. இவைகுற்றமென் றறிதலும்
 கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூட்டமையின், அதன்பின் வைக்கப்
 பட்டது.

க. செருக்குள் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—மதமும் வெருளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்
லாத அரசரது செல்வம் மேம்பாட்டு நீர்மையினை டைகது, எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர் செயலாகவின், அளவிற்றக்காமஞ்
சிறுமையெனப்பட்டது இவை ரீதியில்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக்
கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறும் உடைமையின், மதிப்பு
டைத்தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—செருக்கும் - மதமும், சினமும் - குரோத
மும், சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை), இல்லார் - இல்
லாத அரசரது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து -
மேம்பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம்.

சசும் அதி. குற்றக்கடிதல்

உ௦௩

உ இவறனு மாண்டிறந்த மாணமு மாணு

வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேண்டிநழிப் பொருள்கொடாமையும் நன்மையி
லீங்கிய மாணமும் அளவிற்றவு வுவகையும் அரசனுக்குக் குற்றம், எ-று.

மாட்சியான மாணத்திலிக்குதற்கு மாண்பிறந்த மாணமென்றார்:
அஃகாவது அந்தணர் சான்றோர் அருத்தவத்தோர் தம்முன்றோர் தந்தை
தாயென்றிவரை * வானகாமையும், முடிசூட்டாகாபிணம் கருகியது
முடித்தேவிடுவும் முகலாயின அளவிற்றவு வுவகையாவது கழிகண்
னோட்டம் பிராருஞ் சினனேகாமங் கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றை யறந்
தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுந் தீதென்றார். † இவை பிரணவபாட்டானுங் குற்
றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இவறனு - உலோபகுணமும், மாண்பு இற
ந்தமாணமும் - நன்மையில் நீங்கியமாணமும், மாணு உவகையும் -
அளவிற்றக்காகிர் சியார், இறைக்கு - அரசனுக்கு, எகம் - குற்றங்
களாம்.

௩. திணைத் துணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத் துணையாக் கொள்வர் பழிகாணு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பழியையஞ்சுவார்தங்கண் திணையளவாக குற்றம்வந்த தாயினும் அதனை அவ்வளவாக அன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர், எ-று.

குற்றம்-ராஜிப்பெயர். தமலேலாமைபிற் சிறிதென்று பொறார்பெரி தாகக்கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பழிகாணு வார் - பழிக்கு அஞ்சுவோர், திணைத் துணையும் குற்றம் - திணையள வாகிய சிறிப குற்றமானது, வரினும் - (தம்மிடத்து) வந்ததாயினும், பனைத் துணையாக - (அதனை அவ்வள வாக நிணையாமல்) பனையினளவு பெரிதாக, கொள்வர் - எண்ணு வார்.

ச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே

யற்றந் தருஉம் பகை

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கிறு? பயக்கும் பகை குற்றமே, ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும், எ-று.

புறப்பொருள் வெண்பாயாலை பாடாண்படலம், கக, (உரைடை)

‡ பதிற்றுப்பத்து உஉ,

27

உரை

சச-ம் அதி. குற்றங்கடிதல்

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகை யாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தருஉம் பகை யென்றும், இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக் கொண்டென் பார் பொருளாகவென்றுத் கூறினர். குற்றமேகாக்கவென்பது “அரும்பண் பினுற்றீமைகாக்க” என்பதுபோல நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—அற்றம் - முடிவை, கரும்பகை-(தனக்குத்) தருப்பகை—, குற்றமே—, (ஆதலால்) குற்றமே - அக்குற்றம் (தன் னிடத்து வாராமையே), பொருள் ஆக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க- காக்கவேண்டும்.

டு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(111-ரை.) எ-து,—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக்காவாத அரசன் வாழ்க்கை அது வந்தால் எரிபுகடது என்ற வைக்குவை போல அழிந்துவிடும், எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னுத காலப் பெயர்கொண்டது; அதனாற் காக்கலாக காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை.)—வரும் முன்னர் - (குற்றம்) வரும்முன்னே தானே, காவாதான் - (அதனைவாராமல்) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை - வாழ்வானது, (அதுவந்தால்) எரிமுன்னர் - தீமுன் நின்ற, வைத்தூறுபோல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெடும் - அழிந்துபோம்.

கூ. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின் அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது, எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம். அதுகடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகு மென்றார்: எனவே, தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற் குரியவென்பு தாயிற்று. இவை

சூசும் அதி. குற்றங்கடிதல்

உக்கி

நான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை) — தன் குற்றம் - தனது குற்றத்தை, நீக்கி - (முன்னைகண்டு) பரிசீலித்து, பிறகு குற்றம் - (பின்பு) பிறகு குற்றத்தை, காண்கிறீர்கள் - ஆராய வல்லவாபிள், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும் குற்றம் - ஆகக்கடவதாகிய குற்றம், என் - யாது.

எ. செயற்பால செய்யா இவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளார் தனக்குச் செய்துகொள்ளப்படு மவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அகன்கட பற்றிள்ளு செய்தானது செல்வம் பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி வறியே கெடும், எ-று.

செயற்பாலவான அரம் பொரு ளின்பங்கள். பொருளார், பொருள் செய்தலாவது பெருக்குதல்; அது “பொன்னி னாகும் பொருபடையப் படை—தன்னி னாகுந் தரணி தரணி—பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—இன்னுங் காலே துன்னுநன வில்லையே” என்பதனால்தான். அது செய்யாமையானும் பொருள் பெருகாமையானும் உயற்பாலதன்றி யென்றும், இன்பப் பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங் கூறினார். உயற் பாலதின்றியென்று பாடமோ துவாருமுளா.

(தே - ப - ரை.) - செயல்பால - (பொருளினை நனக்குச்) செய்துகொள்ள வேண்டியவற்றை, செய்பாது - செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் - அதனிடந்து உலோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயல்பாலது அன்றி - பின்புள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி கெடும் - (வீணை கெடும்).

அ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறான் மையெற்றுள்ள
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினை தன்மை குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற்றினும் வைத்து எண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது, எ-று.

இவரலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருவகுளவாயினும்

அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்படவில்ல வியல்பு. ஒழிந்தன அது மாட்டாமையின், எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றென்றார். எவற்

* வேகந்தாமனி, வீரகாபாரிலம்பயம், ௧௫.

உகூ சசும் அதி. குற்றங்கடிதல்

றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்து கின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — பற்றுஉள்ளம் என்னும் - (பொருளைவிட வேண்டியவிடத்து விடாது) பற்றுகின்ற வுள்ளமாகிய, இவறன்மை உலோபத்தினதுகுணமானது, எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றங்க ளுள்ளும், எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - (வைத்து) எண்ணப் படுவதொறுகுற்றமன்று [மிடப்பெரியது]

கூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(பரி-ரை) எ-து, — தான் இறப்ப வுயர்ந்தனான்றும் மதததாற்றன்னை நன்குமதியா தாழ்க; தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும் பாதொழிக, எ-து.

தன்னைவியந்துழி லுடமும் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தேவிடுவென்று அறம்பொருளின்பயநன் பயவாவினைகளை நயப்பின் அவற்றைப் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை நய வற்கவென்றுகூறினார் இதனான் மதமானயகனின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும் [தான் மிகவும் உயர்ந்தகாலத்திலு மென்றபடி], தன்னை வியவற்க - (மதத் தினுடைய) தன்னை நன்குமதியா திருக்கக்கடவன்; நன்றி - நன்மைபய, பயவா - (தனக்குத்) தராத, வினை - தொழில்களை, நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பா திருக்கக்கடவன்.

க0. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்சி

னேதில வேதிலார் நூல்.

(பரி-ரை.) எ-து —தான் காதலத்த பொருள்களை அவர் அக்காதலறி யாமல் அனுபவிக்க வல்லவரையின் பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற் கெண்ணும் எண்ணம் பழுதாம், எ-து.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புருந்து வஞ்சிப்பராகவின், அறியாம லுய்த்தால் வாயின்மையின் வஞ்சிக்கப்படாணென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகைமென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றம் அன்மையின், இதனும் பெரும் பான்மைத்தாகிய காமம் தகருபாடாகுமி, எனைய சிறுபான்மை அவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கியே கொண்டொழிந்தார்.

சுரு-ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல் உக்க

(தே - ப - ரை.)—காதல - (தான்) விரும்பியபொருள்களை, காதல் - அய்விருப்பத்தை, அறியாமை - (அவர்) அறியாதபடி, உய்க்கிற்சின் - அனுபவிக்க வல்லவரையின், எதிலார் - பகைவர், நூல் - (தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது, ஏதில - பழுதாம்.

சுரு-ம் அதிகாரம்—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அந்தாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடு உகைத்தரகுரியரைய அரசன் தீடுநெறிவிலகதி நன்னெறிச்செலுதலும் பேரறிவுடையாரைத்துணைக்கு துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையாராவார் அரசார்க்கும் அங்கங்கட்கும் மாணுடதெய்வக் குற்றங்கள் வாயாமற் காததற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

க. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் மிகண்மை

திறனறிந்து தீதாந்து கொளல்

(பரி-ரை. எ-து,—அதத்தது உண்மையை அறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேள்வியை அசன் அடினது அருமையை ளாந்துகொள்

ஞர் சிறமந் து கொள்க, 6-2.

அந்நன்மை நூலானேயன்றி யததுணாவானும் அறியவேண்டுதலின், அறநறிந், ன்ருர். மூத்தல் - அறிவானும் சீலத்தானும் காலத்தானும் முநிதல். அறிவுடையார்-நியையும் உலகியலையும் அறிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதிக்கல், உயர-செய்தல் - அவர்வரைநிற்பலென்பன முல்வா, அவா பின்புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல்.

(தெ - ப - ரை.)—அறன் அறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து, மூகத - தன்னிப்பார்க்கிலும், முநிர்ந்து, அறிவுடையார்-அறிவுடையவரது, தேன்மை-நட்பை, தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து, திறன் அறிந்து - (கொள்ளும்) வகையறிந்து, கொளல்-(அறன்) கொள்ளக்கடவன்.

1. உற்றோர்ப் நீக்கி யுறவுரை முர்காக்குந்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தெய்வத்தானாக மக்களாகுதல் தனக்கு வந்ததன் பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கிப் பின் அப்பெற்றிடன வாரீவணணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மை-நியுடையாரை தான் அவர் உட்ப்பனசெய்து துணையாகக்கொள்க, எ-து.

உக்சு சூடும் அறி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

தெய்வத்தான்வருந் தன்பங்களாவன: மழையின தின்மையிருதிகளானும், காற்றதத் தீப்பின்யென் நிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளரைபுத்தக்கோரையும் கோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளான் நீக்கப்படும். மக்களான்வருந் தன்பங்களாவன. பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாபென் நிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தடைவகளாகிய நால்வகை உபாயததுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முறகாததலாவது தெய்வத்தான் வருவன வற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அசசாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான் வருவனவற்றை அவாருணம், இயகிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றான் அறிந்து அவ்வுபாயகளுள் ஒன்றும் காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதரையும்

அமைச்சரையுங் கூறியவாருயிற்று. இங்கிதம்-குறிப்பின்பான் நிகழும் உறுப்பின் தொழில். ஆகாரம்-குறிப்பின்று நீகழும் வேறுபாடு. உவப்பன-நன்முறத்தன் முதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதும், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த, நோய்-துன்பங்களை, நீக்கி-(நீக்கும் விதம் அறிந்து) நீக்கி, உறுமை-(நின்பவை, வாராதபடி, முன்காக்குத்-முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையுடைய வரை, பேணி - (அரசன்) அவர்மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து, கொளல் - துணையாகக் கொள்ளக்கடவன்.

h. அரியவற்று ளெல்லா னரிதே பெரியாரைப்
பேணிந் தமராம் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பன அறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தவராகக் கொள்ளுதல் அரசர்க்கு அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றும் அரிது, எ-று.

உலகத்து அரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாசனக்கு இப்பேறு சிறந்த தென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனேக்கி.

(தே - ப - ரை) —பெரியாரை - அந்தக்குணமுடையவர்களை, பேணி - அவர் மகிழத்தக்கவைகளைச்செய்து, தமர் ஆந் - தமக்குச் சிறந்தவராக, கொளல் - கொள்ளுதல், அரியவற்றுள் எல்லாம்- (அரசர்க்கு) அரியபேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும், அரிதே-அரியதே.

ச தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழு துதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

சூடும் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல் உகடு

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுதுதல் அரசாக்கு எல்லாவலியுடைமையினுக் தலை, எ-து.

பொருள். படை, அரண்களான் ஆய வலியினும் இத்தூணவலி சிறந்த தென்றது, இவா அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியனவும் நீக்கு தற்கு உரியாகலின்.

(தே - ப - ரை.)—தம்மில்பெரியார் - (அறிவுமுதலியவற்றால்) தம்மிலுயர்க்கீதார், தம அக - தமக்குச்சிறந்தவராகக்கருதி, ஒழு குதல் - (தாம் அவர்வழியில்நின்று) நடந்தல், வன்மையுள் எல் லாம் - (அரசாக்கு) எல்லாவலியுடைமைகளிலும், தலை - தலைமை யாகிய வலிமையாம்

நி. சூழ்வார் கண்ணாக வொழுதுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக்கொண்டு நடத்த லான், அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரை ஆராய்ந்து தனக்குத் துணை யாகக் கொள்க, எ-து.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் றெக்கது. தானே சூழவல்லொயினும் அள விற்றத் தொழில்களான் ஆகுமெய்தும் அரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரான் அல்லது இனிது நடவாமைபறயி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறி னார், ஆராய்கல்-அமைச்சரொட்கொல்லப்படும் இலக்கணத்தினொன்பதனை யாராய்தல் இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாகாத் துணைக்கோடலின்சிறப் புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண் ஆக - கண்ண கக்கொண்டு, ஒழுதுதல் - (தன்பாரம்) நடத்தலால், மன்ன வன் - அரசன், சூழ்வாரை - (அத்தன்மையாகிய) மந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் - (கனக்குத்துணையாகக்) கொள் ளக்கடவன்.

செற்றார் செய்யக்கிடந்த தில்.

(111-ரை.) எ-து,—தக்காராகிய இனத்தை உடையனும் த் தானும் அறித்
தொழுதவல்ல அரசனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமும்
இல்லை, எ-து.

உகக சடு-ம் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களால் தகுதியுடையார். ஒழுகுதல் - அறநீதி
களின் நெறிவழுவாமல் நடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறு
பகைவீளைத்தலென் றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்
கள் பலதிறத்த வாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுவ கொண்டொழுகு
அவற்றன் ஒன்றும் வாராகென்பார், செய்யக் கிடந்ததில்லென்றார்.

(தெ - ப - ரா.)—1க்கார் இனக்கார ஆய் - பெரியோராகிய
இனக்கையுடையதாகி, தான்ஒழுத - தானும் (அறிந்து நடக்க,
வல்லானை - வல்லஅரசனை, செற்றார் - பகைவர், செய்யக்கிடந்தது -
செய்யக்கிடந்த ஒரு துன்பமும், » -

எ. இடிக்குந் துணையாரை பாள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமையார்

(111-ரை.) எ-து,—தீயன கண்டால் நெருங்கிசொல்லுந் துணையார்
தன்மையை உடையாரை இவா நமக்குச் சிறந்தாரென்றாலும் அரசரைந்
கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தி யாவார், எ-து.

தீயன - பாவியாரும் ிகி வல்லனவும். துணையாக் தன்மையாவது
தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண் அன்புடைமையுமாம். அத்தன்மை
யுடையார் நெறியின்பக விடாமையின், அவையாரும் அரசா ஒருவரானுங்
கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல்லும் அளவினாரை யென்

முறைப்பாடுமுளா. இவையிரண்டுபாட்டாலும் அகன்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — இடிக்கும் - கோபித நப் புத்திசொல்லும், துணையாரை - துணையாந்கன் மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை - (இவர்கமக்குச்சிறந்தவரென்று) ஆளும் அரசரை, கெடுக்கும் தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையை யுடையபடைவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர்.

அ. இடிப்பாரை யில்லாத மோமரா மன் னன்
கெடுப்பா ரிலா னுங் கெடுந்

(111-ரை) எ-து, — கழறுதற் றியாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும், எ-று.

இல்லாத மோம என்பனை பெயரெச்சு கெடுப்பார் உளராவரென்பது தோன்ற, இலா னுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானேபோல சொறியல்லா நெறிசென்று கெடுதல்.

சமும் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல் உகள

(தே - ப - ரை) — இடிப்பாரை - உறுதிசொல்லுதற் குரியவரை, இல்லாத - (கனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால், மோம - காவலற்ற, மன்னன் - அரசன், கெடுப்பார் இல்லா னும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பார் இல்லாநிருந்தாலும், கெடும் - (தானே) கெடுவன்.

முதலிலாக் கூதியில்லை கலைபாள்,

1111 வாழ்க்கைகலை

(111-ரை) எ-து, — முத, பொருளில்லாத வான்காக்கு அதனூல்வரும் ஊதியம் இல்லையாம், அதுபோலத் தம்மை, நாயகுவதாந் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனூன் வரும் நிலையில்லை, எ-று.

முலைப் பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமென்போலத் சாங்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பகாம். லை - அரசர் பார்த்தோடு சலியார் நிற்கல்.

(தே - ப - ரை) — (நகல்) இலார்க்கு - முகப்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு, ஸ்ரீயம் - (அதனல்வருந்) ஆகாயம். இல்லை - இலது, (அதுபோல) மகலையும் - (கம்மைத் தாங்குதலாகிய, சார்பு இலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை - (அதனல்வருந்) நிலையானது, இல்லை - இலது.

க) பல்லாரி பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(பரி-ரை) எ-து, — தான் ஸ்ரீயனாய்வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள்ளுதலின் பதிற்றமடங்கு தீமையுடைதது அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல், எ-து.

பலர் பகையாய்க்கால் - “மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேதுசெய்து பிளந்திடல்” என்பவையல்லது ஒருங்கு வினையாக்குதல் தீது, செய்தாலும் ஒருவாற்றா னுய்தல்கடும். நல்லார் தொடர்கைவிடால் ஒருவாற்றா னும் உய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப் படுக்குற்றக கூறப்பட்டது.

ஶ்ரீயா லறுததநிதி ஶீட்டு; — ஶ்ரீயாய அரும்பகை காட்டுதன்—மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேது செய்து பிரகலிடல் பெட்டே—சீவகந்தாமணி விமலையாரிலம்பரம், ௩௨.

28

உகஅ சுகம் அதி. சிற்றினஞ்சேரமை

(தே - ப - ரை) — நல்லார் - (அரசன்) பெரியவருடைய, தொடர்கைவிடல் - நட்பைவிட்டிருத்தல், பல்லார் - (தான்தனியனா யிருந்து) பலரோடும், பகைகொளலின் - பகைகொள்ளுதலைப்பார்க்கினும், பத்தடுத்த - பத்துப்பங்கு அதிகமாகிய, தீமை

த்தே - நிமையையுடையதெயாம்.

சூகம் அதிகாரம்—சிறினைஞ்சேரமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது *“நல்லதன்நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லென்போரும்” விடரும் தூர்த்தரும் நடரும் உள்ளிட்டகுழு. அறிவைத் திரிந்து இருமையுட்கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய அதனைப் பொருத்திற் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனின் ரென்ப துணர்தற்கு இஃது அந்நபின் வைக்கப்பட்ட .

பின மஞ்சம் பொருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்

(பா-ரை.) எ-து,—பெரியோரியல்பு சிறிய இனத்தை அஞ்சாநிற்கும்; எனையசிறியோரியல்பு அது சோர், பொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாக எண்ணித் துணையும், எ-து.

தத்தம் அறிவு திரியுமாறும் அதனால் தமக்குவருந் தன்பமும் கோக்கலின் அறிவுடையா ரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது கோக்காமலின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவாரென்றுங் கூறினார். பொருளின்தொழில்கள் பண்பின்மே னின்றன. இதனால் சிறிய இனம் பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பொருமை - பெரியோருடைய சபாவகுணமானது, சிறுஇனம் - சிறியவினத்தைக்கண்டு, அஞ்சம் - அஞ்சாநிற்கும்; சிறுமைதான் - மற்றச்சிறியோருடைய சபாவகுணமானது, (அந்தா சிறினைஞ் சேரந்தவுடனே), சுற்றம் ஆக - (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் தழுவிக்கொள்ளும்.

உ., நிலத்தியல்பா வீர்திரிந் தற்றுகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்பு தாகு மறிவு.

சகூ-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை உககூ

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் சேர்ந்த நிலத்தினது இயல்பானே நீர் தன் தன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின் தன்மைதாம்; அதுபோல, மாந்தற்குத் தாம்சேர்ந்த இனத்தினது இயல்பானே அறிவுந் தன் தன்மை திரிந்து அவ் வினத்தின் தன்மைதாம், எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. வ்சுப்பின்கண் தன் தன்மைத்தாய நீர் நிலத் தோடு சேர்ந்தவழி, நீறும் சுவை முந்நிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனி நிலைக்கண் தன் தன்மைத்தாய அறிவு பிற இனத்தோடு சேர்ந்தவழிக் சிழுதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணம் உட்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — நீர் - நீராது, நிலத்து - (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - குணத்தினாலே, திரிந்து - (தனது) தன்மைவேறுபட்டு, அற்றுஆகும் - அந்நிலத்தினது தன்மைய தாகும்; (அதுபோல) மாந்தற்கு - மனிகற்கு, அறிவு - அறிவானது, இனத்து - (தாம் சேர்ந்த), இனத்தினது, இயல்பு - குணத் தினாலே, (திரிந்து) - தனது தன்மைவேறுபட்டு, அதுஆகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும்.

நூ. மனத்தானு மாந்தாக குணரலி யினத்த
மின்னு னெனப்படுஞ் சொல

(பரி-ரை.) எ-து.—மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம்மனங்காரணமாக வுண்டாம்; இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராத சொல்லப் படும் சொல் இனங்காரணமாக வுண்டாம், எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாதிரிநிற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றாகத் தியனென்றாக நீகழுஞ்சொர்கு இனம் வேண்டுவின் அதனை இனத்தானுமென்றுங் கூறினார். "வமையனவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானு மென்பாபை நோக்கி இப்பொன் அது மறுத்துக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை) — மாந்தரகு - மனிதற்கு, உணர்ச்சி - பொது அறிவானது, மனத்தான் - (கம்) மனங்காரணமாக, ஆம் - உண்டாகும்; இன்னொன்றைப்படும் - (இவன்) இத்தன்மையனென்று (உலகத்தாராவில) சொல்லப்படும், சொல் - சொல்லானது, இனத்தான் - இனங்காரணமாக, ஆம் - உண்டாகும்.

ச. மனத்து னதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மடி

உஉ0 சுகம் அது. சிற்றினஞ்சேரமை

(111-ரை.) எ-து, — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக்காட்டி அவன் சேர்ந்த இனத்தின் கண்ணே உளதாம், எ-து.

மெய்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பிள்ளோக் கியவழிப் பயின்ற இனத்துளதாயும் இடத்தலின். காட்டியென இறந்தகாலத் தாற் கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றே உளதாவ ன்பாரைநோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந் துணையெள்ள ஏ அதற்குமுலம் து இதுரைக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — அறிவு - அந்தவிசேடஅறிவு, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, மனத்து - மனத்தினிடத்து, உளதுபோல - உண்டா வதுபோல, காட்டி - (கண்ணி) காட்டி; இனத்து - (அவன்சேர் ந்த) இனத்தினிடத்தே, உளது ஆகும் - உண்டாகும்.

ரு. மனந்தாய்மை செய்வினை தூய்மையிரண்டு

மினந்தூய்மை தூவா வருமீ.

(111-ரை.) எ-து — அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கு உடைய மனந்தாய னுத்தன்மையும் செய்யும்வினை தூயனாக நனமையுமாகிய இரண்டும் ஒரு வற்கு இனந்தூயனாகத்தன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம், எ-து.

மனந்தூயனாகவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறி யாமையின் நீயுதல். செய்வினை தூயனாகவது மொழிமெய்களாற செய யும் நல்வினை உடையனாகல். தூயென்பது அப்பொருட்டாதல் * "தூயவறத் துறந்தாரை" என்பதனுறு மறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அடங்கேடு

பயிற்சிவயத்தான் மனநதாயனும் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அத னுற்சொல்லுஞ் செயலுந் தாயனமென, இதனால இனத்துள்ளவாமாறு கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை) — மனம் - (அந்தவிசேட அறிவு வெளிப்படு தற்கு இடமாகிய) மனம், தூய்மை - பரிசுத்தனாதற்றன்மையும், செய்வினை - செய்தொழில், தூய்மை - பரிசுத்தனாதற்றன்மையும், இரண்டும் - (ஆகிய) இரண்டும், இனம் - (சேர்ந்த) இனம், தூய்மை - பரிசுத்தனாதற்றன்மை; தூவா - பற்றுக்கோடாக, வரும் - உண்டா கும்.

சு. மனந்தூயர்க்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயர்க்க் கில்லைநன் றாகா வினை.

1 கவிதொலைவு, பொய்யுதல், 4.

சுகம் அதி. சிற்றினஞ்சேரமை உஉகீ

(பரி-ரை.) எ-து, — மனந்தூய ராயினர்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்; இனத் தூய ராயினர்க்கு நன்றாகாத வினை யாதும் இல்லை, எ-து.

காரியகாரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல் லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையும் நல்லவாமென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.) — மனத்தூயர்க்கு - மனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, எச்சம் - மக்கட்பேறு, நன்றுஆகும் - கலமுடையதாம், இனம் தூயர்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்றுஆகாவினை - நன்றாகாதசெயல், இல்லை - (யாதும்) இல்லை.

எ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல

மெல்லாப் புகழூந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — நில்லபேறு மிக்கர்க்கு மனநல நன்மை செல்வத்

தைக் கொடுக்கும்; இனத்தது கன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையும் கொடுக்கும், எ-று.

மன்னையினென்றது மனமென்று யார் நினைமென்றது. தருமென்னும் இடவாழ்வமை, மனமென்று முன்னால் கூட்டப்பட்டது. மனமே இறந்தது தழீஇய எச்சமும்மை. மன-ன்றதுதவநானே அறமாகலின் அந்நை ஆக்கந்தருமென்றும் புகழ் கொடுத்திருப்பிய கல்லோர்காமே இனமாகலின் இனமெல்லாப் புகழ் தருமென்றக் கூடினார். மேல் மனன்மை இனமென்பற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டி அஃகியல்பாகவே உடையார்க்கு அவ்வினன்மை வேண்டாவென்பாரை கோக்கி, அதற்குப்பெயர் அஃகன்மைய பலவற்றையுந்தருமென அவர்க்கு அதுவண்கொடுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மன்னையர்க்கு - நிலைபெற்றவயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தின துநன்மையானது, ஆக்கும் - செல்வத்தைத் (கரும்), இனநலம் - இனத்தின துநன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - (அதனோடு) எல்லாப்புகழையும், தரும் - கொடுக்கும்

அ. மனநல நன்கு உடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்கு
 மனநல மேமாய புடைத்து

(பரி - ரை.) எ-று,—மனநன்மையை முன்னெல்லினையால் தாமே உடையராயினும் அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியுதலை உடைத்து, எ-று. நன்காவென்றும் முன்னுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நலவினை உள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப் புடைத்தாயிற்று.

உஉஉ சகசும் அதி. சிற்றினஞ்சேரமை

(தே - ப - ரை.)—மனநலம் - மனநன்மையை, நன்கு - (முன்ன) நலவினையினால், உடையர் ஆயினும் - (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு - நிறைந்தார்க்கு, இனநலம் - இனநன்மையானது, ஏமாப்பு - (அதற்கு) வலிமையாதலை, உடை - உடையது.

கூ. மனநலத்தி னுது மறுமைமறு நல்து

மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(111-ரை.) எ-து,—ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பம் உண்டாம்; அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலை உடைத்து, எ-று.

மனநலத்தினுது மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மை தானே பிறிதொன் றன்றென்னும் மதத்தை உடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று—வினமாற்று. உம்மை—இரத்ததுதழ்இய எச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமத்குணத்தான் மனநலத்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பரிறுத்தி மறுமைபயப் பிக்குமென நிலைபெறாசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைந்துபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய ஏதிராமரைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக.

(தே - ப - ரை.)—மனநலத்தின் - மனநன்மையால், மறுமை - மறுமையின்பம், ஆதும் - உண்டாம்; மற்று அஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும், இனநலத்தின் - இனநன்மையால், ஏமாப்பு - வலிபெறுதலை, உடைத்து - உடையதாம்

க(1). நல்லினத்தி னாங்குந் துணையிலை நியினத்தி

னல்லந் படுப்பதாஉ மில்.

(111-ரை.) எ-து,—ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையும் இல்லை; தீயவினத்தின் மிக்க பகையும் இல்லை, எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண வந்தன. தீயகென்பது பின் னஃகூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின் நீக்கித் தயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவின் நீக்கித் தயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றுகூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—நல் இனத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - (ஒருவனுக்கு) நல்ல இனத்தின் மிகுந்த துணையும் இல்லை; தீயி

னத்தின் (ஊங்கு) - தீய இனத்தின் மிகுந்த, அல்லற்படுப்பதும் -
 துன்பத்தை விளைவிப்பதும் [பகையுள்], இல் - இல்லை.

1௭-ம் அநிபாயம்—தேரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம்.
 அசெயல் பெரியாரைத் துணைகேடால் பயனுடைத்தாயவழி அவரோடு
 செய்யப்படுவதாகலின், இது சிறுநினுஞ் சேராமைபின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க அழிவதால் மாவதால் மாகி வழிபயக்கு
 மூதியமுள் சூழ்த்து செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து.—வினைசெய்யுயகால் அப்பொழுது அதனால் அழிவ
 தனையும் அழிந்தார்பின் அவகையையும் ஆய்ந்து பின்பொழுது தரும் ஊதியத
 தையும் சிரதாக்கி உவகையிற் செய்க, எ-று.

உவகையாவது நிகழ்விற்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும்
 அது வளாந்துவருதல். அது வழிநின்றமயின், எழிவிற்கண் வருமாக்கத்தை
 ஊதிய மென்றா : எனவே, அந்நூதியம் பெறின் நிகழ்விற்கண் அழிவதும்
 ஆவதும் தாமமுனொதாரலும் சூழ்த்துபாற்சனென்பது பெற்றும்.

காலத்தும் பயனுடைமை மெரிந்து செய்ய வென்பதாம்.

- ப - ரை)—அழிவதும் - (கொழிச் செய்யுநிடத்து)

(அதனால்) அழிவதையும், ஆவதும் - (அழிந்தால்பின்) ஆவதை
 யும், ஆகி - ஆகிநின்றும், வழிபயக்கும் - பின்புதருகின்றும், ஊதிய
 மும் - ஆதாயத்தையும், சூழ்த்து - ஆராய்ந்து, செயல் - (ஆதாயம்
 கெட்டால்) செய்யக்கடவான்.

உ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்

கரும்பொருள் யாதொன்று மில்

(பரி-ரை.) எ-து.—தாம் தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்
 தரும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயும் எண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல
 அரசர்க்கு எய்துகற்கரிய பொருள் யாதொன்றும் இல்லை, எ-று.

ஆராயப் படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றமாம். செய்வார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேரன்முதல் வேரல் ஈராய தொழில். பொருள் சட்கேதுவாய அதனிற் றவருமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதி

உஉச சள-ம் அதி. தெரிந்துசெயல்வகை

னெய்தவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—தெரிந்த - (தாம்)தெரிந்துகொண்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து, எண்ணி - (பின்புதாமும் தனித்து) ஆலோசித்து; செய்வார்க்கு - செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள் - பெறுதற்கரியபொருள், யாதொன்றும் இல் - யாதொன்றும் இல்லை

ந. ஆக்கக் கருதி முதலிழுக்குஞ் செய்வினை யுக்கா ரறிவுடையார்.

(பரி-ரை.) எ-து—மேல்எய் ,க்கடவ ராகிய வினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதல் தன்னையும் இழத்தக்கேதுவாய செய்வினையை அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார், எ-று.

கருதியென்னும் வினையெசசம் இழக்குமென்னும் பெயரொசவினை கொண்டது. எசசவுர்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது. அக்கமே.அன்றி முதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன வலியுய காலமும் இடமும் அறியாது பிரம்மன் கொள்வான்சென்ற கமமணனும் இழக்கப்பால்வன. முன்செய்து போந்த வினையாயினொன்பார், செய்வினையென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—ஆக்கக் கருதி-(பின்பெறக்கடவதாகிய)இலாபத்தைநினைத்து; முதல் - (முன்பெற்றுள்ள) முதலையும், இழக்கும்-இழத்தற்கு எதுவாகிய, செய்வினை - தொழிலை, அறிவுடையார் - விவேகிகள், ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார்.

ச. தெளிவி லகனைத் தொடக்காரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்ச பவர்.

(1 பி-ரை.) எ-து,—இனப்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து துண்தலில் லாத வினையைத் தொடங்கார், தமக்கு இனிவரவென்னுங் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார், எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இனிவரவு - அவ்வினையாற் பின்னறிவெய்தியவழி அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இவரென்றும் உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒரு தலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இனிவுள்ளும் - (தமக்கு) இழிவென்று சொல்லப்பட்ட, எதப்பாடு - குற்றமுண்டாவதற்கு, அஞ்சுபவர் -

சுளம் அதி. தெரிந்துசெயல்வகை 226

பயப்படுவோர், தெளிவுஇல் அதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) தெளியாததொழிலை, தொடங்கார் - செய்யத்தொடங்கார்.

நி வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(1 பி-ரை.) எ-து,—சென்றால் சிகழும் நிராகரணையெல்லாம் முற்றளண்ணுது சில எண்ணிய துலையானே அரசன் பகைவர்மேல் செல்லுதல் அவரை வளருதலுநிலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம், எ-று.

அவ்நிறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வரும் இடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும் அதனாற் பெறும் பயனும் முகலாயின. அவற்றட்சில எஞ்சியும் பகைவர்க்கு இடனும் ஆகலான், முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தரும் வினையும் ஒழியாவழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—வகை - (சென்றால் நடக்கும்) விதங்களை யெல்லாம், அறச்சூழாத - முற்ற எண்ணாமல் [சிலவெண்ணியவளவி லென்றபடி], எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேல்) செல்லுதல், பகைவரை - அப்பகைவரை, பாத்தி - வளருதலத்திலை, படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வதாகிய, ஓர் ஆறு - ஒருவழியாம்.

சு. செய்தக்க வல்ல செய்க்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து — அரசன் கன்வினைகளுள் செய்யத்தக்கன அல்லவற்
றைச் செய்தலாற்கெடும்; இனி அகளுனே அன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச்
செய்யாமைதன்னானுய கெடும், எ-று.

செய்யுத்க்கன வல்லவாவன பெரிய முயர்சியினவும், செய்தாற் பய
னில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்னாயர்வினைப்பணவு
மென இவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்
தல் செய்யாமைகளான் அறிவு அண்மை பெருமையென்னும் மூலகையாற்ற
லுள் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை கருங்கிப் பகைவார்க்கு
எளியனும் ஆகலான், இரண்டுமே கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனைச் செய்வன
செய்து ஒழினைவொழிகவென இருவகையனவும் உடள் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—செய்தக்க அல்ல-(அரசன் தனதுதொழில்
களில்) செய்யத்தகாதவைகளை, செய - செய்தலால், கெடும் - கெடு

29

உஉ சு சஎ-ம் அதி. தெரிந்துசெயல்வகை

வான்; (அன்றியும்), செய்தக்க - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யா
மைமனும் - செய்யாமையினாலும், கெடும் - கெடுவான்,

எ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தரி

எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்கும் உபாயத்தை
எண்ணித்தொடங்குக, தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவோம் என்
றொழிதல் குற்றமாதலான், எ-று.

துண்புபற்றி நீகழ்தலின், துண்பெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரை
தாற்றெக்கது. உபாயமென்பது அவாய்லிலையான் வந்தது அது கொடு
தல், இன்சொர்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒற்றத்தென நால்வகைப்படும்
இவற்றை வடநூலார் தான சாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்
னைய இரண்டும் ஐவகைய, எனைய மூவகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டு

ரைப்பிற்பெருகும் * இவ்வுபாயமெல்லாம் எண்ணுதுதொடவகின் அவ்வீன
மாற்றானால் விலக்கப்பட்டி முடியாமையானும், இடையின் ஒழித லாகாயை
யானும், அரசன் துபறுருகலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுக்கென்றார்
செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கருமம் - (செய்யக்கூட) தொழிலையும்
எண்ணி - (முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆலோசித்து, துணிக - தொடர்
கக்கடவன், துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்பு, எண்ணுவம் என்
பது - ஆராயக்கடவேறாமென்பது, இழுக்கு - குற்றமாதலால்.

4. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் பரிம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முடியும் உபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி
துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும், எ-று.

முடியும் உபாயத்தான் முயலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையா
என் கண்ணும், இன்சொல்லைசெய்ப்பமுடையான். மடியாளன், முன்னே
பிறரோடு பொருது கொந்தவனென இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத்
துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும்

* அரும்பொருள் கொடுத்தல் தரும்பொருள் பெருது விடுதல், கொடுக்கும்பொருள்
கொடுத்தல், பிறன்பொருள் கொண்டு கொடுத்தல், இறையொழிதல் எனக்கொடுத்தல்
ஐந்து, யணங்கல், புழுதல், எரிமோடல், கட்டிக்கூறல் உறவுகூறல் என இன்சொல்
சொல்லல் ஐந்து, உட்பொழிதல், கடினரை பிரித்தல், வேறுபடவைவிடுதல் எனவேறு
படுத்தல் மூன்று தன்படு உபதல், பொருள்மோடல், கோறல் என ஒழுக்கல் மூன்று.

சஎ-ம் அதி. தெரிந்துசெயல்வகை ௨௨௭

ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்
கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுத்தல்-கருதிய நன்மை
யன்றிக் கருதாத திமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால், வருந்தா

வருத்தம் - (கருமத்தைக் குறித்து) வருந்தாந முயற்சியானது,
 பலர்நின்று - (துணைவர்) பலாகூடிநின்று, போற்றிணும் - (குற்றப்
 படாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - குற்றப்படும்

க. நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்

பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேறறுவேந்தர்மாட்டு ஈன்றான வுபாயஞ் செய்தற்
 றவ குற்றமுண்டாம், அவரவர்களுக்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றறிதிகி
 யையச செய்யாவிடின், எ-து.

நன்றான உபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்றொர சொல்லுதலுமாம்.
 அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்
 பும்மை. அவற்றை அவரவா பண்பறிந் தாற்றுகுமையாவ ற அவற்றிற்கு உரிய
 ரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு - அன்வினைமுடியாமை.

(தே - ப - ரை) —நன்று - (வேற்றரசரிடத்து) நல்லுபா
 யத்தை, ஆற்றலுள்ளும் - செய்யுமிடத்து, தவறு - குற்றம், உண்
 டு—; அவர் அவர் - அவரவருடைய, பண்பு - குணங்களை, அறி
 ந்து - (ஆராய்ந்து) அறிந்து, ஆற்றுக்கடை - அக்குணங்களுக்கு
 இசையச) செய்யாவிடத்து.

க(1). எள்ளாத வெண்ணிச் செயலிவண்டுந் தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆசர் வினைமுடித்தற்பொருட்டித் தம் நிலைமை
 யோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாராயின் உலகந் தம்மை இகழா நிற்
 கும்; ஆகலான், அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்து, எ-து.

தம்மென்பது ஆகுபெயர் தந்நிலையையோடு பொருந்தாத உபாயங்
 களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்
 முதலிய மூன்றனைச்செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்
 தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வன ஆகலின் உலகங்
 கொள்ளாதென்றார். அஃது எள்ளாதன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம்
 வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையான் உரிமை

கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவை நான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமையுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — தம்மொடு - அரசர்தொழில் முடித்தற் பொருட்டுத் தமதுநிலைமையொடு, கொள்ளாத - பொருந்காத உபாயங்களைச் (செய்வாராயின), உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது [இகழுமென்றபடி]; (ஆகலால்), எள்ளாத - (அவ்வுலகம்) இகழாத உபாயங்களை, எண்ணி - ஆராய்ந்து, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்.

ச அம் அதிகாரம்—வலியறிநல்.

அவ்வாறு அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்த அரசன் நால்வகை வலிமையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுடையவரும் இதனானே விளங்கும்.

க. வினைவலியுந் தின்வலியு மாற்றான் வலியுந் தினைவலியுந் தூக்கிச செயல்.

(பரி-ரை) எ-து, — தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும் அதனைச் செய்து முடிசுகுந் தன்வலியையும் அகனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும் இருவர்க்குந் துணையாவா வலியையும் சீர்தூக்கித் தன்வலியிக்கு மாயின் அவ்வினையைச் செய்க, எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அறன்முற்றலும் கோடலும் புதுவிய தொழிலானும், வினை மூலவகையா ருந்லாணுக கூறுபடுததுத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் மாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை) — வினைவலியும் - (தான் செய்யக்கருதிய)

தொழிலது வலிமையையும். தன்வலியும் - (அநனைச்செய்துமுடிக்கும்) தனதுவலிமையையும். மாற்றான்வலியும் - (அதனைவிடக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவாரது வலிமைகளையும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, செயல் - (தன்வலிமுகுமாயின் அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன்.

உ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டடங்கி
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

ச அம் அதி. வலியறிதல் உட்கு

(111-ரை.) எ-து,—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து எப்பொழுதும் மனமொழி மெய்களை அநன்கணவைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை, ஏ-று.

ஒவ்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றும்அடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று எல்லாப்பொருளும் எய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்துமேற் செல்வாரெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந்தொழிலையும், அறிவது அறிந்து - (அதற்கு) அலியவேண்டும்வலியையும் அறிந்து, அநன்கள் - அநனிடத்து, தங்கி - (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு - (பகைமேல்) செல்லும் அரசர்க்கு, செல்வாதது - முடியாதபொருள், இல் - இல்லை.

11. உடைத்தம் வலியறியா ஈடுக்கத்தி னுக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்

(111-ரை.) எ-து,—சுருந்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே மனமொழிசரியால் தம்மின்வலியோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி அவர்

அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்ட அரசர் உலகத்துப் பலர், ௭-௮.

உடையவென்பது அவாய்நன்ரமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது. சூவகையாஉறவுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சில ராதலின், முரிந்தாரா பலவென்றா. அதனால் தமவலியறிந்தே தொடங்குக வென்பது எஞ்சிசின்றது.

(தே - ப - ரை.)—உடைய - (தலைவனாதலை) உடைய, தம்வலி- தமதுவலியையினளவை, அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின் - மனவெழுரசியால், ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யந்தொடங்கி, இடைக்கண் - (அவர்முரியஅடித்தலால் தாம் அதுசெய்து முடிக்கப்பெறாது) நடுவிலே, முரிந்தார் - கெட்டஅரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர்.

௪. அமைந்தாங்கொழுகா னளவறியான் தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

உரு0 ச அம் அதி. வலியறிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—அயல் வேந்தரோடு பொருந்தி ஒழுதவதுஞ் செய்யாது தன் வலியளவறிவதுஞ் செய்யாது தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தஅரசன் விரையக் கெடும், ௭-௮.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரைய வென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுததல், வலியறிந்து பகைத்த லென்னும் இரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியராய்வைதது அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிண் டொட்டானுந் தன்வலியறியாவுழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆங்கு - அயல்வேந்தரிடத்து, அமைந்து - பொருந்தி, ஒழுகான் - நடவாதவனாகியும், அளவு - (தன்வலி) யளவை, அறிபான் - அறியாதவனாகியும், தன்னை வியந்தான் - தன்னை மெச்சிசிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன், விரைந்து - விரைவாக, கெடும் - கெடுவான்.

நு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்ட ஏ,
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சமுறியும், அப்பீலியை
அது பொறுக்குமளவின்றி மிகுத்தேற்றின், எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிசிறப்பேஅன்றிப் பீலியது டொய்மைச
சிறப்புந்தோன்ற நின்றது. இருமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது.
எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனே ஆயினும் அவர்
தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின், இது
பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம்: இதனை துவலாநுவற்சி யென்பா
ரும் ஒட்டென்பாரு முளர். ஒருவன் தொகுவாரபலரோடு பகைகொள்ளற்க
வெணறமையின், இதனான் மாற்றான் வலியும் அவன்துணைவலியும் அறியா
வழிப்பமும் இழுகருக கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பீலி - மயிலிறகை, பெய் - ஏற்றிய, சாகா
டும் - வண்டியும்; அச்சமும் - இருசமுறியும், அப்பண்டம் -
அம்மயிலிறகை, சாலமிகுத்து - (அதுசமக்குமளவின்ல்லாமல்)
மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - ஏற்றினால்.

சு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கறுதி யாகி விடும்.

ச அ-ம் அதி. வலியறிதல்

உருக

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருமரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணே ஏறிநின்
றார் தம்மக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேலும்ஏற ஜுக்குவராயின்
அவ்ஜுக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும், எ-று.

நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கனென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்
தொக்க ஆறும் வேறுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்
தற்கண வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்

செல்வாண்டொடங்கித் தன்னூர் செல்லலாமனவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவில் சில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கே துவாகாது அவன் "யிாமுடிவிற்கே துவாமென்னும் பொருள்தோன்றநின்றமையின், இதுவும மேலை அலங்கா ம். அளவறிந்து நின்றல்வேண்டு மென்றமையின், இதனால் வினைவாழி யறிபாவழிப்பிடம் பூக்குக் கூறப்பட்டது.

- ப - ரை.)—கொம்பர் - (ஒருமரக்) கொம்பினது, துணி - துணியின், எறினர் - ஏறியார், அஃக - (தர்வலிமையால்) அவ்வளவினை, இரந்து - கடந்து, ஊக்கின் - மேலும் ஏறவலிமை கொள்வாராயின், உயிர்க்கு - (அவ்வலிமை அவர்) உயிர்க்கு, இறுதியாகிவிடும் - முடிவாக்

எ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்

போற்றி வழங்கு நெறி

(பா-ரை.) எ-து,—சுயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து அதற்கேற்ப நக; அவயானம நதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுதும் நெறியாம், எ-து.

சுயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் x "வகுத்தலும் வல்லதாய்க்" என்புழி உரைத்தாம். எல்லேக்கேற்ப நகலாவது ஒன்றானவெல்லையை காண்கு கூறக்கி, அவற்றுள் இரண்டினை தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்ந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றினையீதல் பிறரும் ! "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" என்றார். பேணிக்கொண்டொழுதல் - ஒருவரோடு நட்பிலாத அகனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண்டொழுதல். முடிவிற்கெல்லவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பகாம்.

1 கஅற-ம் குறளுரையிற் காண்க.

1 வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் நெருவாய்ப்பிற் செய்தவை நாடாச்சிறப்புடைமை. யெய்தல் - பலநாடி எல்லைய சற்றலிம்முன்று - நலபாட்சி நல்லவர் கோள் - சிரிக்கும், ௨௪.

(தெ - ப - ரை) — ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே, அளவு - (தனக்குள்ள பொருளின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கூடவன், அது - அக்கொடுத்த லானது, பொருள் - போருளை, போற்றிவழங்கும்நெறி - காப் பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும் வழியாம்.

அ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுள் கேடில்லைப்
போகா றகலாக் கடை

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசார்க்குப் பொருள்வருகின்ற நெறியளவு சிறி தாயிற்றாயினும் அஃனாற் கேடில்லையாம், போகின்ற நெறியளவு அதனற் பெருகாதாயின், எ-று

இட்டிகெனவும் அகலாபென ம் வந்தபண்பின்தொழில்சுள் பொருண் மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுக்கட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுக் கம்முன் ஒப்பினுங் கேடில்லையென்பகாம்.

(தெ - ப - ரை.) — ஆகுஆறு - (அரசனுக்குப்பொருள்) வரு கின்றவழியானது, அளவு - அளவினால், இட்டிகுஆயினும் - சிறிய தாயிருந்தாலும், கேடு இல்லை - (அஃனாள்)கெடுத்தல் இல்லை, போகு - ஆறு - போகின்றவழி, (அளவு) - அளவினால், அகலாக்கடை - (அதனில்) அதிகப்படாதாயின்.

கூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாக்கித் தோன்றாக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து அகற் கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள் உள்ளனபோலத் தோன்றிமெய்ம்மை யான் இல்லையாய்ப் பின்பு அகதோற்றமும் இன்றிக் கெட்டுவிடும், எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனற் சுருமகக்கூடாதாயின் ஒக்க வாயினும் ஈத்துக் துய்த்தும் வாழ்கல். கொடக்கந்திற் கேடு வெளிப்படாமை

யின், உளபோல; தோன்றிபென்றார். முதலிற்செலவு மிக்காவதும் எதன் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—அளவு - (கனக்குள்ளபொருளின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, வாழாதான் - (அதற்கேற்ற) வாழாடாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை, உளபோல - உள்நிலைபோலத் (தோன்றி), இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லை

சுகம் அதி. காலமறிதல் உடங்குபாகி, தோன்ற - (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும் - ம்.

க0. உளவரை தூக்காத வெரப்பா வரண்மை
வளவரை வல்லிக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குள்ள அளவு தூக்காமெக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும், எ-று.

ஒப்புரவையாலும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுள் செருமையின் பகுதியாய பொருள்வலி பறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உளவரை-(கனக்கு) உள்ள பொருளினளவை, தூக்காத - ஆராயாமல்கேதுவாகிய, ஒப்புரவுஆண்மை - உபாரமுடைமையால். வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு, வல்லிக்கெடும் - விரைவாகக்கெடும்.

சுகம் அதிகாரம்—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனும்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் செல்விற்கேற்ற காலத்தினையறிதல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே வரும்.

க. பகல்வெல்லும் கூடையைக் காக்கை சிவல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழு
 கண் வெல்லாநிற்கும்; ஆதலால், பகைவரது இகலை வெல்லக் கருதும்அர
 ங்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றி யமையாது, எ-து.

எடுத்துக்காட்டுவமை. காலமல்லாவுரி வலியாற் பயனில்லையென்பது
 க்கி ரின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்செயுந் தம்முள்
 ற நோய்செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிய வுடைத்தாய்த்தானை
 ள்தாது செல்லும் இயல்பினகாம். இதனை காலத்தது சிறப்புக்கூறப்பட்ட

(தே - ப - ரை.)—காக்கை - காக்கையானது, கூகையை -
 ரனைப்பார்க்கிலும் வலிதாகிய) கோட்டானை, பகல்-பகற்பொழு
 , வெல்லும்-செயிக்கும், (ஆதலால்), இகல் - பகைவரை, வெல்

30

உருச சகும் அதி. காலமறிதல்

லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, பொழுது
 வேண்டும் - (அதற்கேற்ற) காலம் வேண்டும்.

உ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
 தீராமையார்க்குங் கயிறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினைசெய் கு ஒழுகு
 தல் ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ்செல்வத்தைத் தன்கண் நீங்காமற்
 பிணிக் குகயிரும், எ-து.

காலத்தோடுபொருந்துதல்—காலந்தப்பாமற்செய்தல். தீராமையென்ற
 தனல், தீர்சன்மாலையதென்பது பெற்றும். வினை வாய்ந்துவருகலான் அத
 னின் ஆகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பருவத்தோடு ஒட்ட - (அரசன்) காலத்
 தோடுபொருந்த, ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடக்கல், திருவினை -
 (ஒருவரிடத்தும் நில்லாதுநீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீரமை - (தன்னி
 ற) நீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய, கயிறு - கயிராகும்.

௩. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசரால் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்
படுவன உளவோ, அவற்றை முடித்தற்கு ஆம் கருவிகளுடனே செய்தற்கு ஆக
காலம் அறிந்து செய்வராயின், எ-று.

கருவிகளாவன —மூவகையாற்றலும் நால்வகை உபாயங்களுமாம். அவை
உளவாயவழியும் காலம் வேண்டுமென்ப தறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார்.
எல்லாவினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கருவியால் - (முடித்தற்கு அமைந்த) கார
ணங்களுடனே, காலம் - (செய்தற்குஆகும்) காலத்தையும், அறி
ந்து - தெரிந்து, செயின் - செய்வாராயின், அருவினைஎன்ப - (அர
சரால்) செய்தற்குரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுவன,
உளவோ - உண்டோ.

ச. ஞாலங் கருதினும் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

சுகூடம் அநி. காலமறிதல்

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவன் ஞாலமுழுதுத் தானே ஆளக் கருதியினும் அஃது அவன் கையகத்தாம். அதற்குச்செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருத்தசெய்வனாவின், எ-து.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியா னென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகடாதனம் கைகடுமென்பதாம். இவை மூன்றபாட்டானும் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—காலம் - காலத்தை. கருதி - அறிந்து, இடத்தால் - இடத்தோடுபொருந்த, செயின் - (அதற்காகச்செய்யுந்தொழிலைச்) செய்வானாவின், ஞாலம் - (ஒருவர்) பூரிமுழுக்கையும், கருதினும் - (தானேஆள) நினைந்தாலும், கைகடும் - (அது) அவன் கைக்குள் இருந்ததாம்

டு. காலம் கருதி யிருப்பா கலங்காது

ஞாலம் கருதுபவர்.

(பரி-ரை) எ-து,—தப்பாது ஞாலமெல்லாம் கொள்ளக் கருதும் அரசர் சம்வலியும் ஆயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி புதுவருத்துணையும் பகைமேற் செல்லார், எ-து

தப்பாமை - கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலியிருதி காலங்கருதியென்றனாற் பெற்றும். அதுகருதாது சொல்வின் இருவகைப்பெருமையுக்கேய்துருத்தமும் உறுவராகவின், இருப்பனெனார். இருத்தலாவது கட்டபாக்கல், கையாக்கல், மேற்சேரல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது. இசனாற் காலம் வராவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது

(தே-ப-ரை)—கலங்காது - தப்பாமல், ஞாலம் - பூரிமுழுத்தையும், கருதுபவர் - (கைக்கொள்ள) நினைக்குமரசர், காலம் - சம்வலி மிகுமாயினும் அதைநினையாமல் அதற்கேற்ற) காலத்தையே, கருதி - நினைத்து, இருப்பார் - (அதுவருமளவும் பகைமற்செல்லாது) காத்திருப்பார்

அ ஊக்க முடைய னெடுக்கம் பொருதகர்

தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—வலிமிகுதியுடைய அரசன் பகைமேற்செல்லாது
ரலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப்பாய்
ம்பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து, எ-று.

உள் சுகம் அதி. காலம்

உவமைக்கண் தாக்கற் கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்
பொருட்டுடன்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஊக்கம் உடையான்-மிகுந்த வலிமையுடைய
அரசன். ஓடுக்கம் - (பகைமேற்செல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற
இருப்பு, பொருதகர் - சண்டைசெய்கின்ற ஆட்டுக்கடா. தாக்கற்கு-
(தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேருதகைத்து - பின்னே
கால்வாங்கிப்போம் தகைமைத்து

எ. பொள்ளென வாங்கே புறம்புவாரர் காலம்பார்த்த
துள்வீர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடைய அரசர் பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே
அவரறியப் புறத்து வெகுளார்; தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை
யறிந்து அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர், எ-று

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வீர்ப்பரணக் கார
ணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். அறிப வெகுண்டுழித் தம்மைக் காப்பர்
ஆகலிற் புறம்பேராரென்றும், வெகுளிஒழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாம
லடக்குதல் கூடாமையின் உள்வீர்ப்பரென்றாக கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — ஒள்ளி யவர் - அறிவுடைய அரசர், ஆங்கே -
(பகைவர் குற்றஞ்செய்த) அப்பொழுதே, பொள்ளென - (அவர
றிய) விரைவாக, புறம்புவாரர் - புறந்தில கோபஞ்செய்யார், காலம்-
(அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை, பார்த்தது - அறிந்து, உள்
வீர்ப்பர் - உள்ளே கோபங்கொண்டிருப்பர்.

அ. செறுகரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்கார் தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் வெல்லக் கருதிய அரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக் காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்பணிக்; பணியவே, அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவின்றி இறுவார், எ-று.

பகைமை ஒழியும் வகை மிதவுந்தாழ்க்வென்பார் சுமக்கவென்றும், அவனைத் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்த லிகழ்வராகலின் தப்பாமற் கெடுவெரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுக கூறினார். தலைமேற்கொண்ட தொரு பொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன் தலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப்பகைமை தோன்றாம லிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது.

சுகம் அதி. காலமறிதல் உங்ள்

(தே - ப - ரை.)—செறுகரை - (வெல்லக்கருதியஅரசர்) பகைவரை, காணின் - கண்டால், சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர், இறுவரைகாணின் - அக்காலம் வந்து முடியுமிடத்து, தலை - (அவரது) தலை, கிழக்காம் - கீழ்விழும்.

கூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(பரி-ரை.) எ-று,—பகையை வெல்லக்கருதும்அரசர் தம்மாவெய் துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், அதுகழிவதற்கு முன்பே அது தூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச செய்க, எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரிய தென்றும், அது நானேவந் தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாது ஒடுதலின் அந்நிலையென்றும், அது பெற வழிச செய்யப்படாமையின் செய்தற்கரியவென்றுக கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழிவிராந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—எய்தற்கு அரியது - (பையை வெல்லக்கருதும் அரசர்தம்மால்) பெறுதற்கரியதாலும், இயந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால். அந்நிலைப - அது பெற்குமளவிலே, செய்தற்கு அரிய - (அக்கால் வராததற்குமுள்ளே) செய்தற்கு அரியன வாயிருந்த தொழில்களை. செயல் - செய்யக்கடவர்.

க) கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—வினைமேற் செல்லாதிருக்குவகாலத்துக் கொக்கு நக்குமாறுபோல இருக்க; மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க, எ-து.

மீன்கோடற்கு இருக்கும் வழி அது வந்தெய்துந் துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லது போன்றிருக்கும் ஆகலானும், எய்தியவழிப்

பின்தப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து குத்தும் ஆகலானும், இருப்பிற்குள் செயலிற்கு கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாயினும்

அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றும் உரைக்கப்படுமீ, இது தொழில் உவமமாகலின். உவமைமுகததால் இருப்பிற்குள் செயலிற்கும் இலக்கணக் கூறியவாறாயிற்று.

உருஅ ௧௦-ம் அதி. இடன,

(தே - ப - ரை.)—கூம்பும்பருவத்து - தொழின்மேற்செல்லா திருக்கவேண்டுகாலத்தில், கொக்குஒக்க - கொக்கு இருப்பது போல் இருக்கக்கடவன்; மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன்குத்துஒக்க - அது தப்பாமற் குத்திக்கொள்வதுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்கக்கடவன்.

௫௦-ம் அதிகாரம்—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுதையையும் இதனானே

க. தொடங்கற்க வெவ்வினைபு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின் னல்லது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின் அல்லது அவர்மாட்டு யாதொரு வினைபையுந் தொடங்காதொழிக; அவரைச் சிறியரென் றிகழாதொழிக, எ-று.

முற்றுதல்-வினைததல். அதற்காம் இடமாவது வாயில்களானும் நூழில்களானும் அவர் புகலொடு போககொழியும்வகை அரணினைய சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்முள் நலிவிலாத பலபடை யிருப்பிற்கும மதிலும் அகழு முதலிய அரணசெய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக்கொள்வதற்கான, இடம் - ஶரிடத்தை, கண்டபின் அல்லது - பெற்றபின் பன்றி, எவ்வினையும் - (அவரிடத்து) யாதொரு தொழிலையும், தொடங்கற்க - தொடங்காதிருக்கக்கடவர்; எள்ளற்க - (அவரைச் சிறியரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர்.

உ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்த்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்

(பரி-ரை) எ-து,—மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினை உடையார்க்கும் அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம் பலபயன்களையும்கொடுக்கும், எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொரு அரசர் மனத்தின்கண் நிகழ்வ தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்ற

௫௦-ம் அதிக. இடனறிதல் உ.க.க

பட்ட தம்வெற்றியை. அதனை யிழப்பரென்றார், அவர் வீணசெய்யாமல் தம்மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பொன்பதாயிற்று. இவை காஞ்சுபாட்டானும் பகைவரரணின் புறத்திறப்பார் அதற்காமிடம் அறிதல் கூறப்பட்டது.

உசு0

௫0-ம் அதி. இடனறிதல்

(தே - ப - ரை) — இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, துன்னியார்-சென்ற அரசர், துன்னி- (அவ்வாண்ப்) பொருந்திநின்று, செயின்- (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின், எண்ணியார் - (முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை, இழப்பர் - இழந்து விடுவர்.

௫. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—முதலை ஆழமுடைய நீரின் கண் ஆயின் பிறவற்றையெல்லாம் தான் வெல்லாநிற்கும்; அப்புனலின் நீருமாயின் அதனைப் பிற வெல்லாம் வெல்லாநிற்கும், எ-து.

எனவே, எல்லாரும் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிற வென்பது முன்னுற கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின் கண் பிறவெல்லாம் நிற்கல் ஆற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம், அவை இயங்கு தற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியகைல் ஆற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாம் எனிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்கல் ஆற்றா இடனறிந்து செல்வராயின் அவர்தமக் கெளியராவார் அன்றித் தாம் நிற்கல் ஆற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க் கெளியராவரென்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம். அவரை அவர் நிற்கல் ஆற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — முதலை - முதலையானது, நெடும்புனலுள் - ஆழமுள்ள நீரிலானால், பிற - பிறவுயிர்களை யெல்லாம், வெல்லும் -

வெல்லாநிற்கும்; புனலின் - அந்நீரினின்றும், நீங்கின் - நீங்கினால், அதனை - அம்முதலையை, பிற - பிறவுயிர்களெல்லாம், அடும் - வெல்லும்.

சு. கடலோடா கால்வெனெடுத்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலத்தின்கண் ஓடும் கால்வலிய நெடியதேர்கள் கடலின்கண் ஓடமாட்டா; இனி அக்கடலின்கண் ஓடும் நாவாய்கள் தாரும் நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா, எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வெனெடுத்தேரென்பது ஒடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை

ஓடும் அதி. இடனறிதல்

உசுக்

அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றின்றமையின், இதுவும் மேலே அலங்காரமாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—வல்கால் - (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிநாடி ஆகிய உருளைகையுடைய, நெடுதேர் - பெரிப தேர்கள். வ - ல் - கடலில், ஓ - டா - ஓடமாட்டாவாம்; கடல்ஓடும் - கடலில்ஓடுகின்ற, நாவாயும் - மரக்கலங்களும், நிலத்து-நிலத்தில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம்

எ. அஞ்சாமை யல்லாற்றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செபின்

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையிடத்தது வினைசெய்யுந் திறங்கையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தசெய்வராயின் அச்செயற்குத் தம்நிண்மையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை, எ-று.

நிண்ணியராய் நின்று செய்துமுடிக்கலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற் சேதுவின்மையின். இவை மூன்று பாட்டானும் வினைசெய்தற்காம் இடனறிதல் கூறப்பட்ட. 51.

(தே - ப - ரை.) - எஞ்சாமை - (அரசர் பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்யும் விதங்களை யெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி - ஆலோசித்து, இடத்தால் - இடக்கோடுபொருந்த, செயின் - செய்வாராயின், அஞ்சாமை அல்லால் - (அர்ஜய வுக்குத் தமது) கைரியமல்லாமல், துணை - (மேலொரு) துணை, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை.

அ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி நுறுபடையா
 னூக்க மழிந்து விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெரும்படையுடைய அரசன் எனைசிறுபடையுடையானை அழித்தல் வருகி அவன் புலைசென்று காருமாயின் அவனால் தன்பெருமை யழியும், எ-று.

செல்லிடம் - அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது - எழுந்திருக்கு மென்றும் போல ஒரு சொல். ஊக்கத்தின் அழிவு உடையான்மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப் பெருமைகோக்கி இடகோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படைக் கொருங்குசென்று வினைசெயல் ஆகாமையான் ஆகப் பயிற்செயின்மையான் ஆக அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்து விடுமென்புறம்.

31

உசஉ

நூ-ம் அதி. இடனறிதல்

(தே - ப - ரை.)—உறுபடையான் - பருஞ்சேனை யையுடைய அரசன், சிறுபடையான் - சிறியசேனையுடையவனது, செல்லிடம் - செல்லுமிடத்தை, சேரின் - (அவனை அழிக்கவினைத்துச்) சேர்வனாயின், ஊக்கம் - (அவனால் தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழிந்துபோம்.

க. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
 ருறையிலத்தீகா டொட்ட லரிசு

(பரி-ரை.) எ-து,—அரண் அழித்தற்கருமையும் பெருமையாகிய ஆற்றலும் உடையர் அல்லராயினும், வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்

தின் கட்டுசென்று தாக்குதலரிது, எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மை யுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்டுசென்று தாக்கின் அவர். அது விட்டுப்போதற்றுணிவினர் அன்றி + சா, தற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படை உடையு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — சிறைநலனும் - அழித்தற்கு அரியகோட்டையும், சீரும் - பெருமையாகிய வலிமையும், இலர்எலினும் - இல்லாதவராயினும், மாந்தர் - (தொழில் செய்தறகுரிய) மனிதரை, உறைநிலத்தோடு - (அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று, ஒட்டல் - தாக்குதல், அரிது - அரியது.

க0 காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா

வேலாண் முகத்த களிற்று.

(பர்-ரை.) எ-று, — பாகர்க்கடவகாவுமாய் வேலாட்களைக் கோத்தகோட்டவுமாய களிற்றுக்களை, அவை காலாமும் இயல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்துப் பட்டிழி நரி கொல்லும், எ-று.

முகம் — ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையும் உடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றூற் பயனின்றி மிகவும்எளிமரால் அழிவரென்பதுதோன்ற நன்றமையின், இடவும் அவ்வலகாரம். வேலாழ்முகத்த வென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேற்படை குளித்தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடம் அன்மையறிக. இவை மூன்று பாட்டானும் பகைகரைச சார்நலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப் படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.) — கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதனவும், வேல் ஆள் முகத்த - வேலையுடைய ஆட்களைக் கோத்த கொம்பு

நுகும் அதி. தெரிந்துதெளிதல் உசாந்

களையுடையனவும் ஆகிய, களிற்று - யானைகளை, கால்ஆழ் - கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில் - சேற்றுநிலத்தில் (அகப்பட்ட விடத்து), நரி - நரிகளானவை, அடும் - கொல்லும்.

நிகம் அதிகாரம்—தேரிந்துதேளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினவைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பன வற்றையும் செயலையும் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன் மூன்று மறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் * தானே வினையுற்றுச் செய்தற்பொருட்டும் அழைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டதலின், அவற்றினியின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறம்பொரு ளின்ப முயிரரச நான்கின்

நிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனாற் தெளியப்படுவான் ஒருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான்வரும் அச்சமும் என்னும் † உபதை நான்கின் நிறத்தான் மனவியல்பு ஆராய்ந்தால் பின்பு தெளியப் படும், எ-து.

அவற்றுள், அந்நவபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோன் அன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனும் உரிமையுமுடையான் ஒருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இதுதான் யாவார்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்து என்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவ்ளோடியைத்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவ்வன்மாலையன் ஆகலின் இவனைப்போக்கிக் கொடையும் உரிமையு முடையான் ஒருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இதுதான் யாவார்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லு வித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு || உரிமையோடு பயின் றான். ஓர் தவமுதுமகனைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்றான் நின்னைக் கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்கவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தான், அவ னைக் கூடுவையாயின் நின்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளுங் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓர்மைச்சனால் ஏனையோரை அவன் இல்லின்கண் அழைப்பித்து, இவர் அழைபோவான் எண்ணற்குக் குழீஇயினொன்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் கம்மைக்கொல்வான் சூழ்கின்றமை

உச்சு நிகம் அதி. தெரிந்துதெளிதல்

யின் அதனை நாம் முற்படச்செய்து நமக்கினிய அச்சனெருவனை வைத்தல், ஈண்டையாவாக்கும் இயைந்தது, நின்கருதென்னையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுள் திரிபிலயையுழி எதிர்காலத்தர் திரிபிலனெனக் கருத்தளவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். * இவ்வடநாற்பொருணமையை யுட்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத தோன்றியவாதே உரைத்தார்.

(தே - ப - ரை.)—அறம் - (அரசனாற் சோதிக்கப்படுவான் ஒருவன்) தருமமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - காமமும், உயிர் அச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டால்வரும் பயமும், நான்கின் - ஆகிய நான்கு தந்திரங்களினுடைய, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - (மனநிலை) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் - (பிள்ளை) தெளியப்படுவான்.

உ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி நீங்கி வடுப்பரியு
நானுடையான் கட்டே தெளிவு.

(பரி-ரை.) எ-று, உயர்ந்த குடியிற்றிநந்து குற்றங்களினின்று நீங்கி நமக்கு வடு வருகுகொலென்று அஞ்சாநிற்கும் நானுடையவன் கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன—மேல்அரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறம், மடி, மதப்பு, பழைப்பு என்றிவை முதலாயவுமாம். நாண - இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமஅளவையாற் றெறிவன. இந்நான்கும் உடையவையே தெளிதவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தெளிவு - (அரசரது) தெளிவானது, குடிப்பிறந்து - (உயர்ந்த) குடியிற்றிநந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களினின்றும் நீங்கி, வடு - (நமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று, பரியும்-அஞ்சி நிற்கும், நானுடையான் கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே.

௩. அரியகற் குசற்றூர் கண்ணூர் தெரியுங்கா
 லின்மை யரிதே வெளிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்
 றங்கள் அற்றூர்மாட்டிம் நுண்ணதாக ஆராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை
 அரிது, எ-று.

இவ்வுபகை காண்கும் கண்ணகியரது அந்தசாஸ்திரம் முற்படகுறி ௧0-ம் அத்தி
 யாயதந்த கூறப்பட்டேனான.

நூக-ம் அறி. தெரிந்துவிதளிதல் உசநூ

வெண்மை-அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையா
 மையான் ஒருவழியாகலின், தெரியுங்காவென்றார். காட்சியளவையாற்
 றெரிந்தால் அதுவும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவென்பது குறிப்பெச்சம்.
 இவ்வளவைகளான் இக்குணமுய குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத்
 தெளிகவென்பது இவை மூன்றபாட்டானுய கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அரிய கற்று - (கற்றற்கு) அருமைபாகிய
 நூல்களைக்கற்று, ஆச - (முற்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்
 றூர்கண்ணும் - தீங்கவரிடத்தும், தெரியுங்கால் - (துட்பமாக)
 ஆராயுமிடத்து, வெளிது - அறிபாமைபானது, இன்மை - இல்லா
 திருக்கை, அரிதே - அரியதே

௪. குணனாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
 றிகைநாடி மிக்க கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றே ஁டையார் உலகத்
 தின்மையின் ஒருவன் குணங்களை ஆராய்ந்து வினக்குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து
 பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை ஆராய்ந்து அவனை அம்மிக்க
 வற்றானே அறிக, எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன:—தலைமையான்
 ஆகப் பன்மையான் ஆக உயர்ந்தன. அவற்றின் அறிதலாவது குணமிக்ககா

யின் விளைகூரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அவ்வனென்றும் அறிதல் குணமே உடையார் உலகத்தார்யாகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிக வென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — குணம் - (குணகுற்றங்களில் ஒன்றே யுடையார் உலகில் இல்லாமைபால்) குணங்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - மறைக்குற்றங்களையும், நாடி - ஆராய்ந்து, அவற்றுள் - (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவைகளை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - மிகுந்தவைகளால், கொளல் - (அவரை) அறியக்கடவன்.

டு. பெருமைக்கு மேலேச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக்கல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மறப்புக் குணம் அறி வென்பனவற்றான் மக்கள் எய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது தாம் தாம் செய்யுங் கருமமே, பிறிதில்லை, எ-து.

உசுக் ஓகம் அதி. தெரிந்துதெளிதல்

இஃது ஏகதேசாருவகம். மக்களது பெருமையும் சிறுமையும், தப்பாமல் அறியவறுவார்க்குப் பிறகருவிகளும் உளவாயினும், முடிந்தகருவி செய்வென்பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். இதனாற் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பெருமைக்குந் (குடிப்பிறப்புக்குணம் அறிவு என்பவற்றால் மனிதரடையும்) பெருமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற்கும், ஏனைச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச்சிறுமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற்கும், கட்டளைக்கல் - உரைகல்லாவது, தம் தம் கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களேயாம்.

சு. அற்றுரைக் தேறுத லோம்புக மற்புவர்

பற்றிலர் நாணர் பழி.

(பரி-ரை.) எ-து,—சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொழிக; அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர் ஆகலான் பழிக்கஞ்சார், எ-று.

பற்றிலரென்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பன வொழுதற்கும் புகழ்வன செய்தற்கும் எதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — அற்றுரை - சுற்றமில்லாதவரை, தேறுதல் ஒம்புக - தெளிதலொழியக்கடவன், அவர் மற்றுப்பற்றிலர் - அவர் உலகத்தோடு சம்பந்தமில்லாதலால், பழி - பழித்து, நாணர் - அஞ்சார்.

வி. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்

பேதைமை எல்லாந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டி வன அறியாதாரைத் தெளிதல் அரசனுக்கு எல்லா அறியாமையையுங் கொடுக்கும், எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் வினையைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்க்குள் தேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவும் உளவாமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்து ஆக - பற்றுக்கோடாக, அறிவு - (தமக்கு) அறிபவேண்டுமவைகளே; அறியார் - அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளிதலானது,

டுகம் அறி. தெரிந்துதெளிதல் உசுள

பேதைமை எல்லாம் - அரசனுக்கு எல்லா அறியாமையையும், தரும் - கொடுக்கும்.

அ. தேரானபிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை

தீரா விடும்பை தரும்

(பரி-ரை) எ-து,—தன்னோடு இயையுடையன் அல்லாதானைப் பிறப்பு முதலியவற்றினும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு அத்தெளிவு தன்வாய் முறையினும் நீங்காத ஆன்புகைக் கொடுக்கும், எ-று.

இயையு-தன் குடியொடு கோடாம-பு. இகளுனே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். தெளிகல் அவன் தண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை தெடுதலால் கன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டு; சீழாய் விடுவென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தார் றெருக்கது.

(ப - ரை.)—பிறனை - தன்னோடுசம்பந்தம் இல்லாதவனை, தேரான் - (பிறப்புமுதலியவற்றினும் செய்கையாலும்) ஆலோசியாதவனை, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு, (அத்தெளிவு) வழிமுறை - (அவன்) குடிவழிக்கிரமத்திலும், தீரா - நீங்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்

க. தேற்றக யாரையுந் தேராது தேர்த்தபிற்

தேறுக தேறும் பொருள்.

(பரி-ரை) எ-து,—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக; ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருள்களை ஐயுருதொழிக, எ-று.

தேற்றகவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத்தேறுக வென்றது காற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின்மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவர் ஆற்றற்சேற்ற வினைகளை. பொருள்—ஆகுபெயர்.

(தே - ப - ரை)—யாரையும் - யாவரையும், தேராது - ஆராயாமல், தேற்றக - தெளியாதிருக்கக் கடவன், தேர்த்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும்பொருள் - தெளியும்பொருள்களை, தேறுக - தெளியக்கடவன்.

க0. தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க னையுறவுந்

தீரா விடும்பை தரும்,

உசஅ டூஉ-ம் அதி. தெரிந்துவினையாடல்

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும் ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும் அவனுக்கு நீக்காத தன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

வினைவைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறமாயின், அகளை அவனறிந்து இனி இது நில்லாகென்னுவ கருத்தான் அவ்வினையை ரெகிழ்த்து விடும், அதுவே யன்றிப் பகைகரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படும், ஆகலான் தெளிந்தான்கண ஐயுறவும் ஆகாமாயிற்று. கெளிவிற்செல்லை கூரியவாறு. இவை ஐந்துபாட்டானும், கெளரியப்படாதார் இவரென்பதும், அரைத் தெளிந்தார் படும் இழுக்கும், தெளிவிடெல்லையும், கூரப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கேரான் - (அரான் ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிவர் - தெளிகளும், தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடகந்த, ஐயுறவும் - சங்கையப்படுகலும், தீர இடம்பை - (அவனுக்கு) நீக்காத துன்பகளைக் கரும் - கொடுக்கும்

டூஉ-ம் அதிகாரம்—தெரிந்துவினையாடல்

அஃகாவது அதொளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளை அறிவே ஆளுந்திரும். அதிகார முறைமையும்

க நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிக்க சன்மையர னுளப் படும்.

(பரி-ரை) எ-து,—அரசன் முகர்கண் ஒருவினையைச் தன்கண்ணவகடால், அன்கண் அவனும் ஆகாணவும் ஆய செயல்களை ஆராயநதறிந்து அவற்றள ஆவனவற்றையே விருப்பிய இயல்பினையுடையான் பின் அவளுற் சிறந்தவினைகளிலே ஆளப்படும், எ-று.

தன்னை உரிமை அறிவுற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு உவொயதோர்

வினையை அரசன் தன்கணவைத்தவழி அதன்கண ஆம்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்வியல்பின ஓதல்பற்றி அசுமாய வினைக்கணணை ஆளப்படுவனென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இந்நச்சகாலத்தான், முன்உரிமை அறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாசல் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை) — நன் மையும்தீமையும்து—(அரசன் முகலில் ஒரு தொழிலைக் கொடுத்தால் அதில்) ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆகிய செயல்களை. நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, நலம் - (அநையகளுள்) ஆமவைகளையே, புரிந்த - சிறும்பிய, தன்மைதான் - தன்மையுடையவன், ஆளப்படும் - (பின்பு சிறந்ததொழில்களில் அவன்) ஆளப்படுவான்.

இடம் அதி. தெரிந்துவினையாடல் உச்சு

உ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்தி துற்றவை யாராய்வான் செய்க வினை

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து அவ்வாயில்கட்டும் பொருட்டுஞ் செல்வங்கட்டும் உற்ற இடையூறுகளை நாடோறும் ஆராய்ச்சு நீக்கவல்லவன் அரசனுக்கு வினைசெய்க, எ-று.

வாயில்களாவன மேல் * இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் என்புழி உரைத்தனவார், * முடிவு, பசுக்காவல், வான்கமென்னும் † வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளும் இன்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்று இவரான் வரும் கலிவுகள்.

(தே - ப - ரை) — வாரி - (பொருள்கள்) வரும்வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - (அப்பொருள்கள்களாலே) செல்வங்களைவளர்த்து. உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும் பொருள்களுக்கும் செல்வங்களுக்கும்) வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை - தொழிலை, செய்ய - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கூடவன்

௩ அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன்மாட்டன்பும் அவனுக்காவன அறியுமறிவும்
அவை செய்தற்கட் கவககாமையும் அவற்றூற் பொருள் கையற்றவழி அதன்
மேல் அவாவின்மை முமாகிய இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான்
மேலதே வினையைவிட்டிருக்கும் தெளிவு, எ-து.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதும்
ஆராய வேண்டுவதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை
அதன் பிறப்பிடத்தைக் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரியா
னது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு - (அரசனிடத்து) அன்பும், அறிவு-
அவனுக்கு ஆவனவற்றை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவை
களைச் செய்யுமிடத்து) மனங்கலங்காமையும், அவா இன்மை -
அவற்றால் பொருள் கைகடியவழி அதன்மேல்) ஆசைஇல்லாமை

* திருக்குறள்—கஅஇ.

† வார்த்தை—விாதி, தொழில்,

32

உயிடு இடும் அறி தெளிந் துவினையாடல்

யும், இந்நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கு குணங்களையும், நன்கு
உடையான்கட்டே - நிலையாக உடையவனிடத்தே, தெளிவு -
(தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெளிவு

ச எனைவகையாற்றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகுமாந்தர் பலா

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவகையானும் ஆராய்து தெளிந்து வினை
வைதத பின்னும் அவ்வினையின இடல்பானே வேறுபடுமொந்தா உலகத்துப்
பலர், எ-து.

* கட்டியங்காரன்போல அரச இன்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவ தல்

லது அதனைக் குறையென்றொழிந்து தம்மியலயி னிரபா அரியராகலின், வேருகுமாநா பலரென்றா. வீணை வைப்பகரமுன் எல்லாக் குணங்களும் உடையாய வைத்தரின் விகாரப்படுவாரை இடையாயதொரு வினையைவைத் தறிந்து ஒழிக்க வென்பகாம. இதனான் ஒருவகையா வெளிச்சப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—எனை வகையால் - எல்லாவகையாளும், தேறியக்கண்ணும் - ஆராய்ந்துதெளிந்து தொழிலை நவசுத டின் னும், வீணைவகையால் - அக்கொழிவின் நன்மையினாலே, வேறு ஆகும் - வேறுபடுகின்ற. மாந்தா - மனிதர், பலா - (உலகத்தில்) பலர்

நி அறிந்தாற் றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து செயலானும் இடை யூறுகளானும் வறநதுன்பங்களைப் பொருசுது முடிவுசெய்ய வல்லானை அல் லது வினைதான் இவன் கம்மாட்டு அன்புடையனென்ற பிறனொருவினை யேவும் இயல்புடைத்தன்று, எ-று.

செய்கிறபாற்கென்பது வேற்றமைமயக்கம். அறிவாதறல்களான் அல் லது அன்பான் முடியாகென இதனால் வினையினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து-(செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்த. ஆற்றி - (செயலானும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-

கடடியங்காரை சேகரிக்காமணியிற கூறப்படும் சச்சந்தனெனும் அச்சுடைய மந்திரி,

நீஉ-ம் அஃ. தெரிந்துவினையாடல் உஃ

(முடிவு) செய்யவல்லவனுக்கு அல்லது, சிறந்தான் என்று - (இவன் கம்பிடத்து) அன்புடைபவனென்று, எவல்பாற்று அன்று - (வே

ரொருவனை) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று.

சா. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முதற்கண்ணே செய்வானது இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து பின் செய்யப்படும வினையினது இயல்பை ஆராய்ந்து பின் அவனையும் அதனையுப காலத்தோடுபடுத்தும் பொருத்தஅறிந்து அவனை அதன் ண ஆடலைசெய்க, எ-று.

செய்வானது இலக்கணமும் வினையினது இயல்பும் மேலேகூறப்பட்ட
சா. காலத்தோடெய்த வுணர்ந்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கண முடை
ரான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்குரிய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணராதல்.

(தே - ப - ரை.)—செய்வானை - (முன்னே) செய்பவனிலக்
ணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, வினை - (இன்னசெய்யப்படுந்) தொ
லிலினியலபை, நாடி-ஆராய்ந்து, காலத்தோடு - (பின்பு அவனையும்
அத்தொழிலையும்) காலத்துடனே சேர்ந்து), எய்த - பொருந்த,
ணர்ந்து - அறிந்து, செயல் - அவனை அந் தொழிலினிடத்து
யென்று செய்யுமாறு

சா இதனை யிதனா விவன்முடி கரு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண விடா

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன முடிக்கவல்ல
னைக் கூறுபடுத நாராயந்து, முன்றுந் தமமுன் இயைந்தவழி அவ்வினையை
வன்கணனே விடுக, எ-று

கருவி-துணவரும் பொருளும் முடலாயின. வினை முதலும் கருவியும்
 னையுந் தம்முள் இயைபுலாவது உரொன்றோடு ஏனைய இரண்டற்கும்
 பாருத்தமுண்டாதல். விதெல் - அதற்கு அவனை உரியனக்குதல்.

(தே - ப - ரை.)—இதனை - இத்தொழிலை, இதனால் - இந்தக்
 ரணத்தால், இவன்முடிக்கும் என்று - இவன் முடிக்கவல்லவ
 னன்று, ஆய்ந்து - (பகுத்து) ஆராய்ந்து, அதனை - (இம்முன்றும்
 ம்முள் ஒத்திருந் கவிடத்து) அத்தொழிலை, அவன்கண் - அவனி
 த்தே, விடல் - விடக்கடவன்.

நூஉ-ம் அதி. தெரிந்துவினையாடல்

அ. வினைக்குரிமை நாடிய பின் னை பவனை
 யதற் குரியனாகச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற் குரியனாக
 ஆராய்ந்து துணர்ந்தால், பின் அவனை அதற் குரியனாறு உயரச்செய்க, எ-று.
 உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுடை
 யானக்குதல். அது செய்யாக்காலுள கெடுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—உரிமை - (ஒருவனை அரசன்) தன்கொழில்
 செய்தற்கு உரியனாயிருக்கையை, நாடியபின் னை - ஆராய்ந்து
 துணர்ந்தபின்பு, அவனை அதற்கு - அவனை அத்தொழில்செய்தற்கு,
 - உரியவனாக, ரெயல் - (உயரச்) செய்யக்கடவன்.

சு. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மையே முத
 நினைப்பானே நீங்குந் திரு.

(பரி-ரை.) எ-து,—எப்பொழுதுந் தன்வினையின்கண்ணே முயற்சை
 யுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாய ஒழுங்கின்ற தன்மையை அது
 பொறுதார சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை
 விட்டுநீங்கும், எ-று.

கேளாயொழுங்கின்ற தன்மையாவது தான் பிரமைய் நிலலாது கேளிர்
 செய்யும் உரிமையெல்லாஞ் செய்வொழுங்கல். அவனை அவமதிப்பாகக்

கொண்டு செறக்கருதுமாயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம் ஆகவே, தன்செல்ல வ கெடுமென்பது கருத்து. இந்நாண்குபாட்டானும் ஆள் தற்குரியானை அஞ்சிசிரவ கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — வினைக்கண் - (நன்) தொழிலினிடத்தீத, வினைஉடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன், (அவ்வுரிமைபால்), கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை, வேறுஆக - (அதுபொருதவரது சொல்லைக்கட்டு) மாறுபட, நினைப்பானை - நினைக்கும் அரசனை, திரு - திருமகன், நீங்கும் - விட்டுநீங்குவான்.

க0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்

கோடாமை கோடா துலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது; ஆதலான், அசன் அவன்செயலை நான்தோறும் ஆராய்க, எ-று.

நீநும் அதி. சுற்றந்தழால்

உருக

அஃதொன்றையும் ஆராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாம் ஆராய்நாளும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற் நன்னுள்ளே ஆராய்ந்து போதுகவென்பதாம். இகளை ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன், கோடாமை - கோண்திருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது - கோணாது; (ஆகலால்), மன்னன்-அரசன், நான்தோறும்-தினந்தோறும், நாடுக - (அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன்.

நீநும் அதிகாரம்—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளாளுரைத் தன்னில் நீவகாமல் அணைற்றல். வினையெய்வாரைக் கூறி ஏனையசுற்றல் கூறுகின்றார் ஆகலின், இது தெரிந்து வினையாடலின் பன்மைக்கப்பட்டது.

க. பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்

சுற்றத்தார் கண்ணே யுள

(1111-ரை.) எ-து,—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியன் ஆயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடப் பழமையை எடுத்துக்கொண்டாடும் இயல்புகள் சுற்றத்தாராமாட்டே ளவாவன, எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனையவழிப் பாராட்டப்படாமையின்கிளின்றது. பழமை - பற்றற்றக் காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே நாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரத்தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனும் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பற்று அற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந்தொலைந்து வறுமைப்பட்டவிடத்தார், பழமை - (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமையை, பாராட்டுதல் - (எடுத்துக் கொண்டாடுதன்மைகள், சுற்றத்தார்கண்ணே - உறவினரிடத்தே, உள - உளவாகும்.

2 விருப்பஞ்சு சுற்றியையி னருப்பரு

வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(1111-ரை.) எ-து,—அன்பருத் சுற்றம் ஒருவற்கய்துமாயின் அஃது அவற்குக் கிளைத்தல் அருத் செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

உருபு ரூபம் அஃது சுற்றந்தழால்

உட்பகையின்குதற்கு விருப்பஞ்சு சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் ஒருதலையாய செல்வத்தின்குதற்கு அருப்பருவாக்கமென்றும், விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனது அருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆற்றையும் நோக்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்கு

மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—விருப்பு அறு - அன்புநீங்காத, சுற்றம்-சுற்றமானது, இயையின்-(ஒரு நனுக்கு) வாய்க்குமாயின், (அது) அரும்பு அறு - கிளைத்தல்நீங்காத, ஆக்கம்பலவும் - பலசெல்வங்களையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாம்
கோடின்றி நீர்நிறைத் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—அசுசுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவன் வாழ்க்கை குளப்பரப்புக் கலையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும், எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத்தன்னளவும் அதனளவும் உசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதாலும் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்து நீகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நிறைது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாய்குவார் இன்மையின் புறத்துப்போமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அளவளா இல்லாதான் - அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்த வில்லாதவனது, வாழ்க்கை - செல்வம், குளவளா - குளப்பரப்பானது, கோடுஇன்றி - கரையிலுமல், நீர் நிறைந்து அற்று - நீர்நிறைந்தாற்போலும்.

௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுதல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயவைது தன்சுற்றத்தால் தான் குழப்பமும்வகை அதனைத் தழீஇ ஒழுதல், எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் சுற்றத்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமா மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால், பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்றபயனாவது, சுற்றத்தால் - (கன்) சுற்றத்தினாலே, தான்சுற்றப்பட - தான்குழப்பமும்வாய், ஒழுக்கல் - (அச்சுற்றத்தைத்) கழுநிடத்தலாம்.

நு. கொடுத்தலு மின்றொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படு.

(பரி-ரை.) எ-து. — ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற் சொல்லுதலையும் வல்லனாயின் தம்மிற்றொடர்த பலவகைச் சுற்றத்தானே குழப்பமும், எ-று.

இலண்டும் அளவறிந்தாற்றுகல் அர்வென்பதுகோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் அவற்றும் பின்புணடுருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ்சாமமுமென்ப.

(தே - ப - ரை) — கொடுத்தலும் - (ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன, கொடுத்தலையும், இன்சொலும் - இனியசொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் - செய்யவல்லவனாயின், அடுக்கிய - (தம்மில்) தொடர்தல், சுற்றத்தால் - பலவகை) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும் - குழப்பபடுவான்.

சு. பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்தி.

(பரி-ரை.) எ-து. — ஒருவன் மிக்கொடையை உடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானும் ஆயின் அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை, எ-று.

மிக்கொடை - ஒன்றினும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை - இஃது அரசுக்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்துசெய்யாமை.

(தே - ப - ரை) — பெருங்கொடையான் - (ஒருவன்) மிகுந்த
கொடையையுடையவனும், வெருளி - கோபத்தை, பேணுண்-விரும்
பாதவனும் (ஆனால்), அவனின் - அவனைப்போல, மருங்குஉடை
யார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து - இப்பெரிய உலகத்தில், இல்-
இலர்,

உருகூ ரூஉ-ம் அதி. சுற்றந்தழால்

எ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னர் ரார்க்கே யுள.

(பரி-ரை.) எ-து,—காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது
இனத்தை அழைத்து அதனோடு கூட வுண்ணாற்கும்; சுற்றத்தான் எய்தும்
ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினு டையார்க்கே உளவாவன, எ-து.

அவ்வாக்கவகளாவன: பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வம் உடைமையும்
முதலாயின. எசுவும்மையான் அறமும் இன்பமுமே அன்றிப் பொருளும்
எய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாய இயல்பென்றது தாம் துகர்
வனவெல்லாம் அவரும் துகருமாறு வைத்தல்.

(தே - ப - ரை.) —காக்கை - காகங்கள், கரவா - (இரைகண்ட
விடத்து) மறைக்காமல், கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண்
ணும் - (அதனோடு) உண்ணாற்கும்; ஆக்கமும் - (சுற்றத்தால்வரும்)
செல்வங்களும், அன்னர்ரார்க்கே - அப்படிப்பட்ட குணத்தை
யுடையவர்க்கே, உள - உள்ளனவாகும்.

அ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாரையும் ஒருதன்மையாக நோக்காது அர
சன் தத்தர் தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின் அசுநிழப்புநோக்கி அவனை விடாது
வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர், எ-து.

உயர்ந்தார் நீங்குதல் நோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும்

விடா தொழுகுதல் நோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டா னுஞ் சுற்றந்தழுவும் உபாயம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேந்தன் - அரசன், பொதுநோக்கான்-எல் லாரையும் ஒருதன்மையாக நோக்காமல், வரிசை ஆக - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க, நோக்கின் - நோக்குவானாயின், அதுநோக்கி - அச் சிறப்புநோக்கி, வாழ்வார்பலர் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத் தார் பலர்.

கூ. தமராஈத் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன் தமராய் வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானு மொரு காரணத்தால் தன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல் ஆவ்வுமராமைக்காரணம் தன்மாட்டிலையாகத் தானே யுளதாம், எ-று.

நூ-ம் அதி. சுற்றந்தழால் உரு௭

அமராமைக் காரணமின்றி யென்றதனான், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத் தல் பெற்றாம்: அஃதாவது, அரசன் தான் நெறிசெடவொழுகல் வெறுப்பன செய்தவென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனை ஒழிய ஒழியும். ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்து கொள்ள வேண்டா, பழைய இயல்பாய் நிற்குமென்பார், வருமென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—தமர்ஆகி - (முன்பு சுற்றத்தாராயிருந்து, தன்னுறந்தார் - யாதோ ஒருகாரணத்தால் தன்னைப்பிரிந்துபோன வர், சுற்றம் - பின்னும்வந்து, சுற்றத்தாராதாகல், அமராமைக்காரணம் - அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி - (தன்னிடத்து) இல்லையாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும்.

கடு. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த

னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காரண ரீன்றிக் தன்னிடத்திலின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்து வைத்தது ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க, எ-று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணம் இன்மைபெற்றும். வருகற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னும் காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணக் கொளலென்றும் கூறினார். பிரிந்து போய் சுற்றத்தானுள் தீமை செய்யப்போய் அதனை ஒழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின் நன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவாமற்முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உழை - (காரணமின்றிக்) தன்னிடத்தினின்றும், பிரிந்து - பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத்தால், வந்தானே - வந்தசுற்றத்தானே, வேந்தன் - அரசன், இழைத்து இருந்து - அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் (தழுவிக்) கொள்ளக்கடவன்.

சேய் அதிகாரம்—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயற்றான் மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன் முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்கொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வு இவ்வழியாகலின், இது சுற்றத்தழாலின்மீன் வைக்கப்பட்டது.

க. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி அரசனுக்கு அளவிடந்த வெகுளியினுள் தீது, எ-று.

மிக்கவாவதை - பெருள்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரை அடர்த்தற்கும் கொடியோரை ஒறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுட்கொல்லும். இஃது இன்னதன்றித் தன்னையே சோறலின், அமனிணுந் தீதாயிற்று.

(தே - ப - ரை) - சிற்ற்தஉவதை - மிகுந்த அமரலர்ச்சியினது, மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு - மறதியானது, இறந்த வெகுளியின் - (அரசனுக்கு) அளவுகடந்த கோபத்தினும், தீதே - தீயதேயாம்.

உ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழையு

நிச்ச நிரப்புக்கொன்றங்கு

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவிகெடுக்கும், அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல, எ-று.

நிச்சநிரப்புநான்தோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல், அஃது அறிவுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை வினைத்து அவன் நன்குமதிப்பினை அழிக்கும்; அதுபோல, மறவியும் புகழுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்குத் தற்காவா மையானும் காரியகேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை வினைத்து அவன் நன்கு மதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றநக கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அறிவினை - ஞானத்தை, நிச்சநிரப்பு - நித்தியதரித்திரமானது, கொன்றங்கு - கெடுக்கும்விதம்போல, பொச்சாப்பு - (ஒருவனுடைய) மறதியானது, புகழை - (அவன்) புகழை, கொல்லும் - கெடுக்கும்.

இசும் அதி. பொச்சாவாமை

உடுக

க. பொச்சாப்பார்க் கில்லைப் புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(பரி-ரை.) எ-சு.—பொச்சாந் தொழுதுவார்க்குப் புகழுடைமையிலீல; அவ்வின்மை இந்நீதி தூலுடையார்க்கே அன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட தூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது, எ-று.

அரசாக்கே அன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவார்க்கும்; அவை வகையுடையின் புகல் லீலையென்பது தோன்ற, எப்பாணுலோர்க்குக் துணவென்றார்

(தே - ப - ரை.)—புகழ்மை - புகழுடையராயிருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு - மறதியுடையவர்க்கு, இல்லை - இலது; அது - அய்ளில்லாமையானது, (இந்நீதி தூலுடையார்க்கே அன்றி), உலகத்து - உலகத்தினால், எப்பாணுலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட தூலுடையவர்க்கும், துணிய - (ஒப்பமுடிந்த) தெளிவாம்

ச. அச்சமுடையார்க் கரணில்லை யாம்.

பொச்சாப்புடையார்க்கு நன்கு.

(பரி-ரை.) எ-து.—காடு மலை முதலிய அரண்களுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனிலீல; அதுபோலச் செல்வமெல்லாம் உடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியை உடையார்க்கு அவற்றாற்பயனிலீல, எ-று.

நன்மைக்கே துவாகலின், என்கென்றார். அச்சமுடையார் நன்ற அரணழியுமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களுள் அடியென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—அரண்முடையார்க்கு - (மனத்தின்மண்) அச்சமுடையார்க்கு, அரண் - (காடுமலை முதலாகிய) அரணங்களில் (இருந்தாலும்), இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை; ஆங்கு - அதுபோலவே, பொச்சாப்புடையார்க்கு - மறதியுடையவர்க்கு, நன்கு - செல்வமெல்லாம் (உடையராயிருந்தாலும்), இல்லை - (அவைகளாலேயென்பன்) இல்லை.

3. முன்னுறக் காவா திழுக்கிபான் நன்சிறை

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னூற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு முன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான் பின்வந்து உற்றகாலத்துக்காக்கலாகாமையின் அப்பிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும், எ-று.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன: சோர்வு பார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்றின்கண் என்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றெக்கன. உற்றகாலத்துக்காக்கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவை முன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க்கு வரும் ஏதக கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—முன்உற - (வாராமற்காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு) முற்பட; காவாது - (அறிந்து) காவாமல், இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன், பின்னூறு - பின்னூறும் வந்தகாலத்தில் (காக்கக்கூடாமையால்), தன்பிழை - தன்னூடைய அத்தவறு (நினைத்து) இரங்கிவிடும் - இரங்கிவிடுவான்.

சு. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை வாயினதுவொப்பதில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர்க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின் அதனை ஒக்கும் நன்மை பிழி

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும். தாம் பெருகியனானும், சூருகியனானும் ஒப்பவேண்டுதலின் என்றமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழக்காமை யென்றுக கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெய ரடியாக வந்த வினையெசும். வாய்த்தல்-நேர்படுதல்.

(தே - ப - ரை.)—இழுக்காமை - (அரசர்க்கு) மறவாமையானது, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - வாய்க்குமாயின், அது - அதனை, ஒப்பது - ஒக்கும் நன்மையானது, இல் - இல்லை.

எ. அரியவென் றுகாத லில்லைப்போச் சாவாந்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல்லப்பட்டு ஒரு வற்கு முடியாத காரியங்களில்லை. மரவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப் பெறின், எ-து.

நூச-ம் அதி. பொச்சாவாமை உகுக்

* பொச்சாவாத என்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக் கரணமாகலின் கருவியென்றார். இடைவிடாதநிலையும் தப்பாத சூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம் இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—பொச்சாவாத க-மாவாத, கருவியால் - மனத்தால், போற்றிச் செயின் - எண்ணிச் செயின். அரிய என்று - (இவை செய்தற்கு) அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத இல்லை - முடியாத காரியங்களில்லை.

அ புதழந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டிஞ் செய்யா
திகர்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலைநிலையார் இவை அமசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துககூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்தல் செய்க, அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் கனமையில்லை ஆகலான், எ-து.

அச்செயல்களாவன.—1 முவகைஆற்றம், நால்வகை உபாயமும், ஐவகைத் தொழிலும், அடிவகைக் குணமும் முதலாயசெயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழிஇயோர்க்கும் உள்ளது ஈயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை—ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டி

(தே - ப - ரை) — புகழ்நதவை - நீதி நூலுடையார் இவை
 அரசர்க்கு உரியவையென்று, உயர்த்திச் சொல்லிய செயல்களை,
 போற்றி - மயவாது, செயல் வேண்டி - செய்யக்கடவர், செய்யாது -

பொச்சாவாசருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய ருவியென்ப பொருள்
 கோடலே கிறாய் அது தெலுங்காய்ப்பதால் செய்யுள் “கலனும் பொருளும்” என
 னும் முப்ப, தோழாஞ்சூழ், துறையலே சேருவையா “நின்றுந்நாடிநினைன்
 னன்புழிக் கட்டியை ருவினாருபுள்ள காதுபருநிதாபது விடாப்பெய கொண்ட
 தாம். பொச்சாவாசருவிபாற போற்றிச் சொன்ன எனபுழிப்பொச்சாவாசருவி எனபதும்
 அது” என சுருமற்றருணாச. இலக்கணவிரிக அலாபகும் இலக்கணவிளக்கச்
 சூருவரியுமும் இதுவே கருவினர்.

† மூவையாமறல் அறிவு, ஆண்மை, விபருடை என்பன, உலகை உபாயம் கொடுத்
 தல், இனசொதவொல்லல், யெறுப்படுதல், ஒழுததல் என்பன, ஐயடைந்தொழில் பேற்
 சேறல், அணைமுற்றல், கோடல், பொருடல், மேலல் என்பன, அறிவுகைசுருணய நட
 பாககல், பணியாககல் தோசேறல், இருதகல், பிரிதகல், கூட்டலென்பன. இயற்
 றின் மூவகையாமறலை சகசுட்ட குறளுறையினும், பாலவகை சபாயத்தை சகசுட்ட குற
 ளுறையினும், ஐயடைந்தொழிற் சகசுட்ட சகசுட்ட குறளுறையினும், அறிவுகைசுருணயத்தை
 சகசுட்ட குறளுறையினும் காண்க.

உகூஉ இசும் அதி. பொச்சாவாமை

(அப்படிச்) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு, எழுமை
 யும் - எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை, இல் - இல்லை, (ஆதலால்).

கூ. இகழ்ச்சியிற் கெட்டரசரை யுள்ளுந தாந்த
 மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலியுறும்பொழுது
 முற்காலத்து அதனின் ஆய சோவாற் கெட்டவர்களை நினைக்க, எ-று.
 காரணங்களோடு அவர்களுடைய உரிமையை மகிழ்ச்சியே வேற்றித் தம்

மகிழ்ச்சியி னென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்தோன்றாமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்தென்றது கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதலென்று அதன்கண் மைந்துருமென்பது கருதது. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

(தெ - ப - ரை.)—தம்மகிழ்ச்சியின் - (அரசர்) தப தாமகிழ்ச்சியில், தாம் மைந்துறும்போழ்து - தாம்வலிபட நிற்கும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்தில் அம்மகிழ்ச்சியில் தோன்றிய) மறதியினால், கெட்டாரை - கெட்டவர்களை, உள்ளாக - நினைக்கக்கடவர்.

கடு. உள்ளிய தெய்த லெளி துமன் டற்றாந்தா

னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து.—அரசனுக்குத் தான் எய்த நினைத்தபொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம், பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின், எ-து.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நன்றமையின், மன் டுய்யிசைக்கண வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே யுயறல். இவை யிரண்டுபொட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உள்ளியது - (அரசர் தான் பெற) நினைத்த பொருளை, எய்தல் - அந்நினைத்தபொருளையே அடைதல், எளிதுமன் - எளிதாகும், மற்றய்தான் - பின்னும் அவன், உள்ளியது - அந்நினைத்தபொருளையே, உள்ளப்பெறின் - நினைக்கக்கூடுமானால்.

கேடும் அதிகாரம்—செங்கோள்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல் போதலின் செககோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலது

அகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஸ்ரீநாதகண்டேனா திறைபுரிந் திபார்மாட்டுந்

தேர்நதுசெய் வலிந்தே முறை

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்கீழ் வாழ்வார கற்றஞ்சும்தால் அக்குற்றத்தை நாடி யாவர்மாட்டுக கண்டேனாது நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய கண்டத்தை தூலாரோடும் ஆராய்த்து அவ்வளவிற்குச் செய்வதே முறையாம், எ-து.

நடுவுநீற்றல் இரைக்கியல்பாகலின் அகளை இறையென்றும், உயிரினஞ் சிறந்தாரகண்ணும் என்பார் யார்மாட்டுமென்றது கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வதெனவும், ஈன்றன. இஃதன்றி செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஸ்ரீநது - (கன்கீழ்வாழ்வார் செய்தகுற்றத்தை) ஆராய்ந்து, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்டேனாது - தாட்சினியப்படாமல், இறைபுரிந்து - நடுவுநிலைமையை விரும்பி, தேர்ந்து - (அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய கண்டத்தை தூலாரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வலிந்தே - அவ்வளவினதாகச் செய்தலை, முறை-

உ. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்

கோலோக்கி வாழும் குடி

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுள்ளாயின் உளவாகா நிற்குமே எனினும், குடிகள் அரசன் செய்கோலுளதாயின் உளவாகா நிற்கும், எ-து.

நோக்கிவாழ்தல் - இன்றியமையாமை. வானினாயவுணவை வானென்றும், கோலினாய எமத்தைக் கோலென்றது கூறினார். அவ்வேமம் இவ்வழி உணவுளதாயினும் குடிகட்கு அதன்றி பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உலகுஎல்லாம் - உயிர்களுெல்லாம், வான் நோக்கி - மழையைநோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும், (ஆயினும்) குடி - குடிகள், மன்னவன் - அரசனது, கோலநோக்கி - செங்கோலேநோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும்.

௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(பரி-ரை) எ-து,—அந்தணர்க்குரிததாய வேதத்திற்கும் அதனால் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும் காரணமாய் நிலைபெற்றது அரசனால் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல், எ-று.

அரசர் வணக்கமென்னும் எனையோர்க்கும் உரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர் தூலென்றார். * “மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புக—காவலன் காவலன்றித் தங்கா” ஆகலின். சுண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோல் இவ்வழி நடவாஆகலின், அதனை அவற்றிற்காதிமென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதிவாவது பிறிதில்லை யென்பார் நின்றதென்றுக கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —மன்னவன் கோல் - அரசன் செங்கோலானது, அந்தணர் நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் - (அதனால் சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதி ஆய் - காரணமாகி, நின்றது - நிலைபெற்றது

௪. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்குடிகளையும் அணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநிலவேந்தன் அடியைப் பொருத்தி விடார் உலகத்தார், எ-று. அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்த்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டினையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதும் ஆளுமாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காஅன்பின ராவர்ஆகலின் அடிதழீஇ நிற்கு முலகென்றும், கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—உலகு - உலகத்தார், குடிதழீஇ - (கன்) குடிதழையும் அணைத்துக்கொண்டு, கோல் ஒச்சம் - ரெங்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெரியநிலவேந்தனது, அடிதழீஇ - அடியை அணைத்துக்கொண்டு, நிற்கும் - விடாதுநிற்பார்.

நு. இயல்புளி கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுநர் தொக்கு.

மணிகேசரி" இருபத்தொண்டாயது கிறைசெய்தகாலை, ௨0௮, ௨0௯,

நுநும் அதி. செங்கோன்மை ௨௬௫

(பரி-ரை.) எ-து,—பருவமழையும் குன்றதவினையும் ஒருங்கு உடிதழ் கள் சொல்லியஇயல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்தும் அரசனது நாட்டின். கண்ணவாம், எ-து.

உளியென்பது மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோ ரிடை+சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சாக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பெயலும் - (காலந்தப்பாத) மழையும், விளையுளும் - (குறைபாத) விளையும், தொக்கு - (ஒருமிக்கக்) கூடி, இயல்புளி - (நூல்கள் சொல்லிய) இயல்பால், கோல்ஒச்சம் - செங்கோலைச் செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது; நாட்ட - நாட்டிலுள்ளனவாம்.

கூ. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதாடங் கோடா தெனின்

(பரி-ரை.) எ-து,—மன்னவ ன்குப் போரின்கண் வென்றியைக்கொடுப்பது அவன் வறியும் வேலன்று கோல், அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின், எ-து.

கோல் செல்வியாயவழியே வேல்வாய்ப்பதென்பார் வேல்அன்றென்றார்:

* “மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” என்றார் பிறரும். கோடானென்பது பாடமாயின், கருவியின்தொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாக வுரைக்க.

(தே - ப - ரை.)—மன்னவன் - அரசனுக்கு, வென்றிதருவது - (போரில்) வெற்றியைத்தருவது. வேல்அன்று - (அவன்எறியும்) வேற்படையன்றாகும், கோல் - (அவனது) செங்கோலாகும்; அதுவும் - அங்கிலும், (அவ்வாறுவது) கோடாதுஎனின் - (தான்) கோணதிரும்புமாயின்.

எ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை

முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; அவன் தன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும், அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின், எ-று.

புறநானூறு. 66.

34

உகுக 66-ம் அதி. செங்கோன்மை

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு * மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் † தன்னை குறைத்தான்கண்ணும் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவை காண்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இறை - அரசன், வையகமெல்லாம் - பூமி முழுதையும், காக்கும் - காப்பாற்றுவான்; முறை - (அவனது) செங்கோல், அவனை - அவ்வரசனை, காக்கும் - காப்பாற்றும், முட்டாச்செயின் - முட்டுப்பாடாமல் அதைச்செலுத்த வல்லவனாயின்.

அ. எண்பதத்தா றேரா முறைசெய்யா மன்னவன்

றண்பதத்தாற் றுனே கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியைஉடைய

ஞாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாத அரசன் தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும், எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்ச எதிர்மறையுட் செய்தல் வினைகொண்டன. தாழ்ந்தபதம்-பாவமும் பழியும் எய்திநிற்கும் நிலை. || “அல்லவைசெய்தார்க் கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பகைவர் இன்றியுக் கெடுமென்றார். இதனால் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது.

(நே - ப - ரை.)—எண்பதத்தான் - (நீதிவேண்டினோர்க்கு) எளிதாகிய சமயத்தை யுடையவனாகி, ஓரா - (அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா - (நின்ற உண்மைக்கேற்க) நீதிசெய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண்பதத்தால் - தாழ்ந்தபதத்திலே நின்று, தானேகெடும் - (ஒருவர் கெடுக்க வேண்டாமல்) தானேகெடுவான்.

கூ. குடி புறங் காத்தீதாம்மிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ரொழில்.

(பரி-ரை.) எ-து.—குடினைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியா, ௭ பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றங்கழின் அதனை ஒழிப்பான் ஒறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழில் ஆகலான், எ-று.

^௧ மறுநிகண்டோரன். ஸிலப்பதிகாரம், ௨0, யமுநகுறைகதை, ௫௧-௫௫.

^௨ பொற்கைப்பாண்டியா. ஸிலப்பதிகாரம், ௨௬, எட்டுரைகதை, ௪௨—௫௧.

^௩ நான்மணிச்சுடிக்கை. அரு. மேலே ௧௧-ம் பக்கத்திற் காண்க

௫௧-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை ௨௬௭

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறவென ஒறுப்பு மூன்று அவற்றுள், ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனால் பெற்றும். தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல் அறன் அன்மையின் வடுவாமென்பதனை ஆசுவகித்து, அஃதாசாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தி

னீக்கித் தாயார்க்குதலுஞ் சாதிதரும மென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—குடி - குடிக்கீள்; புறங்காத்து - பிறர்வருத் தாமற்காத்து, ழம்பி - தானும்வருந்தாமற்காத்து, குற்றம் - (அவரிடத்தில்) குற்றம்உவாதாயின், கடிதல் - (அதை தீர்க்கும்பொருட்டுத்) தண்டித்தல், வேந்தன்தொழில் - அரசனது தொழிலாம், (ஆதலால்), யடுஅன்று - பழியன்று.

க0. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்டதனொடுநீர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையான் ஒறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல், உழுவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோடொக்கும், எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவவார், நஞ்சிவொர், கருவியிற் கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், குறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முதலாயினரை. இவரை வடநூலார் ஆததாய்களென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவிழிப் புறங்களைக் கு அஞ்சார்ன்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறும் அரசர்க்கு சாதிதரும மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டாலுஞ் செய்காள்செலுத்தும் நெண்குடை வேந்தர்க்குத் தீயாமராய் பூவாகையொறுப்பும் பூயர்பால அல்லவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேந்து - அரசன், கொடியாரை - கொடியவர்களை, கொலையின் - கொலையினாலே, ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக் காப்பாற்றல்), பைங்கூழ் - (உழுவன்) பயிரை, களைகட்டதனொடு - களையைக்களைந்துகாத்ததனொடு, நீர் - ஒக்கும்.

௫௬-ம் அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற் றண்மை. எண்டும் உலகமயின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செய்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகாஅ இகூ-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை

க. கொலைமேற் கொண்டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மேற்
கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன், பொருள் வெஃகிக் குடிகளை அலைத்
தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும்
வேந்தன், எ-று.

அவர் செய்வது ஒரு பாழுகைத்துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழு
துந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங் கொடியனென்றார். பான்மயக்
குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்நீண்ப் பொருட்கண் வந்த அஃறிணைசொல்.
அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—அலை - (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை)
அலைத்தற்றொழிலை; மேற்கொண்டு-(தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை-
நீதிபல்லாதவைகளைச் செய்து, ஒழுதும் - நடக்கும், வேந்து - அரச
சன், கொலை-(பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்
டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டுநடப்பவரினும், கொடிது - கொடிய
னாவன்.

உ வேலொடு நின்ற னிடுவென் றதுபோலுங்
கேலொடு நின்ற னிரவு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற
கள்வன் ஆறுசெல்வானை நீன்கைப்பொருள் தாவென்று வேண்டிதலோடு
நுக்கும், ஒறுததற்றொழிலொடு நின்ற அரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்
டுதல், எ-று.

வேலொடு நின்றனென்றதனாற் பிறரொடு கில்லாமையும், இரவென்ற
தனாற் இறைப்பொருள் அண்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்
றுங் குறிப்பினன் ஆகலின், இரவார்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று.

இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கோலொடு - ஒறுத்தற்செழுதியோடு, நின்றான் - நின்ற அரசன், இரவு - (குடிக்களைப்பொருள்) வேண்டுகல், வேலொடு - வேல்கொண்டு, நின்றான் - (வழியில் அடித்துப்பறிக்கு மிடத்துத்தனியே) நின்ற கள்வன், இடுஎன்றதுபோலும் - (வழிப்போக்கனை நோக்கி உன் கைப்பொருளைத்) தாவென்று வேண்டுகல் போலும்.

நகை-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை 255

ந. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ

னொடொறு நாடு கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உன்னாட்டு நிகழும் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமைபாச செய்யாத அரசன் நாடோறும் நாடிழக்கும், எ-று. அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் - பயனெய்தாமை, மன்னவனோடு நாடோறுங் கெடுமென்றாரைப்பாரும் உளர்.

(தே - ப - ரை.)—நாள்நொறும் - நினந்தோறும், நாடி-(தன்னாட்டில் நடக்கும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை - நீதியை, செய்யா - (அதற்கு ஒக்கர்) செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாள்நொறும் - நாள்நொறும், நாடுகெடும் - நாடிழப்பான்.

ச கூழுக்குடியு மொருங் கிழக்குங் கீகால்கோடி ர
குழாது செய்யுநரச

(பரி-ரை.) எ-து,—மேல் விளைவது எண்ணாது முறை தப்பா செய்யும் அரசன் அடியொலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின்னீட்டித்தேகதுவாகிய குடிகளையுஞ்சேர இழக்கும், எ-ப.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேதுவ கின்ற பாட்டார் கூறுப.

(தே - ப - ரை) — சூதாது - (பெல்விளைவை) எண்ணுமல், கோல்வகாடி - நீதிதப்ப, செய்யும்-செய்யின்ற, அரசு-அரசன், (அச்செயலால்) கூழும் - (முன்பு சம்பாதித்துவைத்த) பொருளையும், குடியும் - (பின்பு பொருள் சேர்ப்பதற்குக் காரணமாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இழங்கும் - இழப்பான்.

நு அல்லற்பாட்டாற்று அழுதகண் அன்றே,
செல்வத்தைத் தீதய்க்கும் படை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் முறைசெய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அந்நைப்பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரன்றே அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குய கருவி, எ-று.

அழுதகண்ணீர்-அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தையென்னுமையின், இஃது 'எகதே'வுருவாகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடிது பிறிதின்மையின் செல்வங்கழித்திறேயுமென்பது கருத்து.

உஎஃ நுகும் அதி. கொடுங்கோன்மை

(தே - ப - ரை) — செல்வத்தை - (அரசன்) செல்வத்தை, தேய்க்கும் - குறைக்கும், படை - ஆயுதம், (அவன் நீதிசெய்யாமையினாலே), அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது-(அந்நைப்ப) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுத கண்ணீர் அன்றே - அழுத கண்ணீர் அன்றே

சு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யல்தின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசாக்குப் புகழ்கள்தாம் நிலைபெறுதல் செய்கோன்மையான் ஆம்; அச்செய்க்கோன்மையிலையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கள்தாம் உளவாகா, எ-று

விகாரத்தாற்றெக்க மூன்றாவது விரித்து ஆககம் வருவித்துரைக்கப்

பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் * “இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி
 னிசைநடுக” என்பதனாலும் அறிக, மன்னுமை-ஒருகாலும்ரீலையாமை. பழிக்
 கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே, தாமும் மன்னு ரென்பதாயிற்று.
 வென்றி, கொடை முதலிய ஏதுக்களாற் புகழ் பருதிப்படுதலின், பன்மை
 யாற் கூறினார். அவையெல்லாம் செவகோன்மையில்வழ் இலவாமென்பதாம்.
 இவை நானருபாட்டானும் கோடுங்கோல னாயினன் எயதுகருற்றவ கூறப்
 பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, மன்னுதல் - (புகழ்
 கள்) நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை - நீதியினாலையாம்; அஃது -
 அநீதி, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அவ்வரசர்க்கு,
 ஒளி - அப்புகழ் மள், மன்னுதல் - நிலைபெறுதலில்லாம

எ துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றபுறே வேந்த
 னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—மழையில்லாமை வையதது வாழும் உயிர்க்கு எவ்
 வகைத் துன்பம் பயக்கும், அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன் தண்ணளி
 யில்லாமை அவனாட்டு வாழுவ குடிக்கட்டு, எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழையேனின்றது. உயிரென்பது குடி
 கண்மேனின்றது. மேல் வாளுக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற்
 கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—வேந்தன் - அரசனது, அளிஇன்மை - அரு
 னில்லாமையானது, வாழும் - (அவன்நாட்டில்) வாழும், உயிர்க்கு -

கடிக்கை.

நீசு-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை உளக

குடிக்களுக்கு, துளி - மழையினது. இன்மை - இல்லாமையானது,
 ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழும் உயிர்களுக்கு, எற்று - எவ்வகைத்
 துன்பத்த நமோ, அற்று - அவ்வகைத்துன்பம் தரும்.

7 இன்றை வினின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோங்கீழ்ப் படின்

(பரி-ரை.) எ-து,—முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின் கீழ் வாழின், யாவார்க்கும் பொருளினது இன்மையினும் உடைமை இன்னாது, எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃருவோனது நாட்டுக் கைநோவ யாப்புடைல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே ஆகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்னாது, தாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டு வாழ்வார்க்கு வருவ குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—முறைசெய்யா - நீதியைச் செய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோங்கீழ் - கொடுங்கோலின் கீழ், படின் - வாழின், இன்மையின் - (யாவார்க்கும்) பொருளில்லாமையினும், உடைமை - பொருளுடைமையானது, இன்னாது - துன்பந்தருவதாம்.

கூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின், அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம பொழிதலைச் செய்யாது, எ-று.

இரண்டிடத்திங் கோட வெண்பன திரிந்துநீன்றன. உறைகோடுதலா வது பெய்யுககாலத்திப் பொய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறப.

(தே - ப - ரை.)—மன்னவன் - அரசன், முறைகோடி - நீதி தப்ப, செய்யின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின், (அவனது நாட்டில்) உறை - பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம் - மேகமானது, பெயல் - பொழிதலை, ஒல்லாது - பொருள் காது.

க0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலார் நூன்மறப்பர்
தாவலன் தாவா னெனின்.

உஎஉ னுளம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை

(பரி-ரை.) எ-து,—காத்தற்சூரிய அரசன் உயிர்களைக் காவான் ஆயின் அறனில்லாத அவனாடுப் பசுக்களும் பால்குன்றும் அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர், எ-று.

ஆபயன் - ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன:—ஒதல், ஒது வித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், எற்றல் என இவை. பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்சூரியார் மந்திரம், கற்ப மென்பன ஒதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெய லொல்லா தென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டின்கண் றிகழுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

• (தே - ப - ரை.)—காவலன் - காத்தற்சூரிய அரசன், காவான் எனின்-(உயிர்களைக்) காப்பாற்றுவாயின், (அவனது நாட்டிலே) ஆ-பசுக்களும், பயன்குன்றுர் - பால்குருங்குர், அறுதொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவார்.

௫௭-ம் அதிகாரம்—வேருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும் * பகுதி அஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதும் ஆயதொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுக்கோன்மைப் பாற் பதேவின், இஃது அகன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா லொரத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்று ஆராய்ந்து பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான், எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருமொல்; தகுதியென்பது நடுவுநிலைமை யாதல் † “தகுதி யெனவொன்று நன்றே” என்பதனானும் அறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுந்தலும், குடிக

எஞ்சும் வினையாதல் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை.)—தக்காங்கு - (ஒருவன் மெலிய வனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) நடுவாய்நின்றும், நாடி - (அனை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லா வண்ணததால் - (பின்னும்) அது செய்யாதிருத்தற் பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) எற்க, ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனை, வேந்து - அரசனவான்.

குறள், ௧௨-ம் அடி. கி.பி. 1000, ௧.

நிள-ம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை ௨௭௩

௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—அவ்வொத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற் றொடங்கி, செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க, ஆக்கற் தங்கண்டுமெகாலம் சிற்றலை வேண்டுவார், எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அகனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்ல வெறியல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டும் ஆம். தொடங்கின அளவிற குறைதல்பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஒச்சுதல் எறிதலென்பன இரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவை யிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமையது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது - நெடுங்காலம், நீங்காமை - நீங்காமல் நின்றலை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், கடிதுஒச்சி - (தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி, மெல்லெறித - (செய்யும்போது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர்

௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
வெருவந்த மொல்லிக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—குடிகள் வெருவிய செயல்களைச்செய்து நடக்கும்

வெங்கோலன் ஆமாயின் அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும், எ-று.

வெங்கோலனென்பது சாண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, எகாந்தம் என்பன ஒருபொருட்கினவீ. அச்செயல்களும் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும.

(தே - ப - ரை.)—வெருவந்தசெய்து—(அரசன் குடிகள்) அஞ்சுத்தக்க செயல்களைச் செய்து, ஒழுக்கும் - நடக்கும், வெங்கோலன் ஆயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால், ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே, ஒல்லை - கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான்.

ச. இறைகடியெனென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியெனென்று சொல்லப் படும் இன்னாகு சொல்லையுடைய வேந்தன் ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமும் கடிதின் இழக்கும், எ-று.

கெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச் சொல்லென்றார், உறையென்பது முதலிலைத் தொழிற்பெயர்,

35

உளசு இளம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை

அஃது சாண்டு ஆகுபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நான்மே னின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதீற் கருங்குதல்.

(தே - ப - ரை.)—இறை - (குடிசனாநம்) அரசன், கடியன் என்று - கடுமைபையுடையவெனென்று, உரைக்கும் - சொல்லப்படுகிற, இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருள் சொல்லையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறைகடுகி - ஆயுளுங்குறைந்து, ஒல்லைக்கெடும் - (செல்வமும்) கடிதின் இழப்பான்.

நி. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகந்தான் பெருஞ்செல்வம் பேய்கண் டன்ன துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ன்னைக் காணவேண்டிவாரச்சூக் காலம் அரியனாய்க் கண்டால் இன்னாகு முகத்தினையுடையானது பெரியபெல்வம் பேயார்காணப்

பட்டாற் போல்வொரு குற்றம் உடைத்து, எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச சார்வார் இன்மையின், அவனது செல்வத் தனக்கும் பிராக்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்ன துடைததென்றா. காணுதல்-தன்வய மாக்குதல்.

(தே - ப - ரை.)—அருஞ்செல்வன் - (கண்ணன் காணல்வண்டு வாரக்கு, அபிகாசிய சமயத்தையார், இன்றாமுகந்தான் - (கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையுமே டையவனது, பெருஞ்செல்வம் - மிக்கொலவமானது, வேய - வேயால், கணபி ஆன்னது - காண்பட்டாற் போல்வ தொருகுற்றத்தை, உடைத்து - உடையதாகும்

சு. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில ருயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் கடியசொல்லையும் உடையரூய்க் கண்ணோட்டமும் இவனும் ஆயின், அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும், எ-று.

“வேட்டவ கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு—ளீட்டவகட் காமமோடேழு” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுள் அடக்கினார். கண்—ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ்சிறமைத்து அன்றாயினுமென்பார், பெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல்-நீட்டித்தல்.

இளம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை உளது

(தே - ப - ரை.)—கடுஞ்சொல்லன் - (அரசன்) கடுஞ்சொல்லையுடையவனும், கண்ணிலன் - கண்ணோட்டமில்லாதவனும, ஆயின் - ஆனால், பெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வமானது, நீடுஇன்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும் - அழியும்.

எ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேங்க
 னடுமுரண் டேய்க்கு மாம்

(111-ரை.) எ-து,—கடிய சால்தும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்
 அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினைத் தேய்க்கும்
 அரமாம், எ-து.

கடுமொழியால் தாண்டியும் கையிகந்த தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு
 முரண சுருங்கி வருகலின் அவற்றை அமரகதி, சினண்தாயினுந் தேயு
 மெனதற்கு அடுமுரணே இரும்பாககினுந் ; எகதோவுருவகம். x அடிமென்பத
 னைக தனித்தனி கூட்டிக. இவை தூதுபாட்டினும் செவ்வியின்மை, இன்
 னமுடிம உடைமை, கண்ணோட்டமினமை, கடுஞ்சொர் சொல்லல், கையி
 கந்த தண்டமென்றிவைகள் முடிசுளஞ்சும் வினையென்பதாஉம, இவை செய்
 தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமும இழக் மென்பதாஉய கூறப்
 பட்டன.

(தெ - ப - ரை.,—கடுமொழியுந் - கடுஞ்சொல்லுந், கையிகந்த
 தண்டமும் - (குற்றத்தின்) மேற்பட்டகன் - மும், வேங்கன் - அரச
 சன், அடும் - (கன்பனையை) வெல்லுதற்கு ஏற்பு, முரண் - மாறு
 பாடாகிய இந்நர்வை, தேய்க்கும் - குறைக்கும். அரம் - அரமாம்.

4 இனத்தாற்றி யெண்ணாக வேந்தன் சினத்தாற்றிச
 சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(111-ரை.) எ-து,—காரியவைப்பற்றிவந்த எண்ணத்தை அமைச்சரை
 மேல்வைத்து அவரோடு தானுமஎண்ணிச செய்யாத அரசன் அப்பிழைப்
 பாற்றன்காரியந் தப்பியவர்த் தன்னைச சினமாகிய குற்றத்தின்கணனே
 செலுத்தி அவரை வெகுளுமாயின அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்
 கும், எ-து.

அரசர்பாரம் பொறுத்துய்ததல் ஒப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்
 றும், தான் பின் பிழைப்பாடலறிந்து அமையாது அனை அவர்மேல் ஏற்றி

1 இவ்வாறு ஒருமைப்பயரை வாகசிய-பேகார, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

உள்கு ஐனம் ஆதி. வெருவந்தசெய்யாமை

வெருளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப் பாரம் இனிதாய்க்குமாறும் இலனாமென்பது கோக்கித் திருச்சிறுமுென்றுங் கூறினார். இதனாற் பகுதியஞ்சும் வினையும் அதுசெய்தான் எய்துகு குற்றமுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—இனத்துஆற்றி - (காரியக் கதைப்பற்றிவந்த எண்ணத்தை) மந்திரிகள்மேல்வைத்து, எண்ணாத - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (அதனால் தன் காரியந்தப்பரியிடத்து) சினத்துஆற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலே செலுத்தி, சீறின் - (அவரைக்), கோர்ப்பானாயின், திரு - (அவனது) செல்வமானது, சிறுகும் - (நாள்நோறும்) கருங்கும்.

கூ. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து.—செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோர் அரண்செய்துகொள்ளாத அரசன், அது வந்தகாலத்து ஏமம் இன்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும், எ-று.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலின் தமிழ்புய்த தானும் வெருவி அப்பகையைத்தனமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தான் எய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—சிறைசெய்யா - போர்வருதற்கு முன்னே தண்கொருகாப்பிடமாக) அரண்செய்துகொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்தபோழ்தில் - போர்வந்தகாலத்தில், வெருவந்து - (காப்பிடம் இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து - விசைவில், கெடும்-கெடுவான்.

க0. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல

தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—கடுங்கோலனாய் அரசன் நீதிநூன்முதலிய கல்லா தாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; அக்கூட்டம் அல்லது நிலத் திற்கு மிகையாய் பாரம் பிறிதில்லை எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்மேற்றன்று அதனைச் செய்வான் மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவாரை அல்லது கூட்டாமை யின் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், எனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றது இயல்பாகவின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்ல தில்லையென்றும் கூறினார்.

—ம் அதி. கண்ணோட்டம் ௨௭௭

நிலக்கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன், கல்லார்ப் - (நீதிநூல்முதலியவற்றைத்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும் - (தனக்குக்காரியஞ்செய்யாவராகக்) கூட்டாநிற்பன்; அது அல்லது - அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - (அதிகமான) பாரம் இல்லை - (வேறே) இல்லை.

நா-ம் அதிகாரம்—கண்ணோட்டம்.

அத்தாவது தன்னோடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர்மேற்கணசென்றவழி நிகழ்வதாகவின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட் கூறியவையையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிதை
யுண்மைபா னுண்டிய வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து.—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்பு

டைய அழகு அரசாமாட்டி உண்டாகலான் இவ்வலகம் உண்டாகாநின்றது, எ-து,

கழிபெருங்காரிகையென்புப் ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வயிரழகது சிறப்புணர்ந்நது. இவ்வழகு அதற்கு உற்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறுகூறினா. இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவாநாட்டி வாழ்வார்புலிபை அடைந்த புல்வாயினம்போன்று எமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வலகுண்டென்றார்.

(தே - ப - ரை) — கண்ணோட்டம் என்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை - மிக்கசிறப்புடைய அழகானது, உண்மைபால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாதலால், இவ்வலகு - இந்தவலகம், உண்டு - உண்டாகாநின்றது.

3. கண்ணோட்டத்துள்ள துலகிய லலிதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(111-ரை) எ-து, — உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உள்ளாதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரயாதற்கே, பிறிதொன்றற்கு அன்று, எ-து.

உள்ளு அம் அதி. கண்ணோட்டம்

உலகநடையாவது—ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தனபொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவை நிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாறென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவை பிரணமபாட்டானாக கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உலகு இயல் - உலகநடையானது, கண்ணோட்டத்து - கண்ணோட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது - உண்டாவது (ஆதலால்), அஃது இவார் - அக்கண்ணோட்டமில்லாதவர், உண்மை - உள்ளவாதல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - பாரமாவதற்கே (வேறொன்றுக்கு அன்று)

௩. பண்ணென்றும் பாடற் கியைரின்றேற் கண்ணென்றங்

கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

(111-ரை.) எ-து,—பண் என்னபயதததாம் பாடற்ரொழிலோடு பொருத
தம் இன்றாயின்; அதுபோலக் கண் என்ன பயதததாம் கண்ணோட்டமில்லாத
விடத்து, எ-று.

பண் கண் என்பன சாதிப் பயா. பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய
தூற்றுமூன்று. * பாடற்ரொழில்களாவன யாழின்கண் வாராதல் முதலிய எட்
டும், † பண்ணல் முதலிய எட்டும், மிடறறின்கண் எடுத்தல், படிததல், நலிதல்,
கம்பிதம், குடிவமென்னும் டித்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வணப்பு
வண்ண முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றொடியையாதவழிப்
பண்ணற் பயனிலலாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்
ணற் பயனில்லையென்பதாம் கண் டென்றவழி நிகழ் தல்பற்றி அகனை யிட
மாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் || ‘கண்ணகன் ஞாலம்’ என்
புழிப்போலக்கொள்க.

(தே - ப - ரை.)—பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்
ரொழிலோடு, இயையுஇனறேல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்
ஆம் - என்னபயனுடையதாம்; (அதுபோல) கண் - கண்ணானது,
கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத இடத்து,
என் ஆம் - என்னபயனுடையதாம்

* வாராதல்முதலிய இசைகாரணங் கொண்டவன வாராதல், வடிததல், நலிதல், உறழ்
தல், உருட்டல், தெருட்டல், எளால், பட்டடை எனவியை

† பண்ணல் முதலிய சிறுநெயில்கொட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டின, ஆராய்
தல், தையரல், செலவு, விடையாடு, கையுழ் குறம்போகரு எனவியை.

|| சிரிக்கிரி, ௪.

௩ அம் அதி. கண்ணோட்டம் ௨௭௯

௪. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்

கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

(111-ரை) எ-து,—கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றேன்றல்
அல்லது நேநென்ன பயினசெய்யும், அளவிநறாத கண்ணோடுதலையுடைய

அல்லாத கண்கள், எ-று.

தோன்றல் அல்ல தென்னுஞ் சொற்கள் அநாய்நிலையான் வந்தன. சப்தி கண்ணோட்டத்தி னீக்குதற்கு, அளவினென்றார். ஒருபயனைபுஞ் செய்யா வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை) — அளவினால் - அளவேவாடுகடி, கண்ணோட்டம் இல்லாத - கண்ணோடுதலில்லாத, கண் - கண்கள், முகத்து - (கண்ணீராக்கு) முகத்தினிடத்து. உள்சீபால் - உள்ளனசீபால் தோன்றுவதல்லது, எவன்செய்யும் - வேறென்னபயனைச்செய்யும்.

ரு. கண்ணிற் கணிதலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற் புண்ணென்றுணரப படும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — ஒருவன் கண்ணிற்கு அண்யுள் கலமாவது கண்ணோட்டம்; அநகலமில்லையாயின் அஃகறிவுடையாராத புண்ணென்றறியப்படும், எ-று

வெள்ள்கலம் இன்மையின் கண்ணிற் காக்கலமென்றும், கண்ணாய்க் தோன்றினும் கோக்காராயும புலன்பாறலாலுந் துயாவினாய்க் கோக்கிப் புண்ணென்றுணரப் படுமென்றது கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாதுகின்ற கண்ணின்குறறாக கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணிகலம் - அணிதற் குரிய ஆபரணம், கண்ணோட்டம் - காட்சிணி யமாம்; அஃது இன்றேல் - அந்வாபரணம் இல்லையாயின், புண் என்று உணரப்படும் - (அறிவுடையாரால்) அது புண்ணென்று அறியப்படும்

சு மண்ணோடி யையந்த மரத்தணையர் கண்ணோடி யையந்துகண்ணோடாதவர்

(பரி-ரை.) எ-து — ஓடுதற்குரிய கண்ணோடியையந்துவைத்து அஃதோடாதவர் இயங்காநின்றார் ஆயினும் மண்ணோடு பொருத்திநின்ற கின்ற மரத்தணையொப்பர், எ-று.

உஅ0 ருஅ-ம் அதி. கண்ணோட்டம்

ஒடாதவரென்புழிச சினைவீனை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோ
டியைந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சதைமண்
னோடு கூடிய மரப்பாவையென் றுரைப்பாருமுள். அஃதுரை அன்மை
காணப்படுக கண்ணென்றி அதனுண் மறைத்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்
டாற் கூறினமையானும், * “மரக்கண்ணோ மணனாள்வரா கண்ணென்-நிரக்
கண்டாய்” என்பதனுமுறிக.

(தே - ப - ரை) — கண்ணோடு - (காட்சிணியப்படுதற்குரிய)
கண்ணோடு, இயைந்து - கூடியிருந்தும், கண்ணோடாதவர் - தாட்சி
ணியப்படாதவர், (நடந்து திரியவராயினும்), மண்ணோடு இயைந்த -
மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற, மரத்து அணையர் - மரத்தை ஒப்பர்.

எ கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(பரி-ரை.) எ-து, — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையரும் அல்லர்;
கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிவராதலும் இல்லை, எ-று.

கண்ணுடையராயின் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும் என்பதுபற்றிக்
கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணெல்லெனக் கூறிப் பின் அதனை எதிர்மறைமுகத்
தான் விளக்கினார். உம்மை இறந்தது தழீஇய எசகவும்மை. இவை யிரண்டு
பாட்டானாக கண்ணோடாதாரது இழ்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கண்ணோட்டம் இல்லவர் - தாட்சிணியம்
இல்லாதவர், கண்இலர் - கண்ணுடையரும் அல்லர்; கண்உடை
யார் - கண்ணுடையவர், கண்ணோட்டம் இன்மையும் - தாட்சி
யம் இலராதலும், இல் - இல்லை.

அ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமையுடைத்திவி வுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து — முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலுழியாமற்
வல்ல வேந்தர்க்கு உரித்தார் தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம், எ-று.

தம்மோடு பயின்றா பிழையெடுக்கண் செய்துழி அவரைக் கண்ணோடி
ஒருதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் † “சூர்ந்துகண் ணோடாது” என்ற முறை

யரககணயி நாளுதே வலையா நெஞ்சே - 1098 கணனே யண்ணு ரயார கண்
 ணென் - நிரக்கண்டய - வாளுமுயை வெல்கொடியான் வண்புரளிர் நாடற்கென் -
 ரேளமுயக தோன்றத ரொழுது - முத்தொள்ளாயிம்,
 † குறள், 109-ம் அதி, 8.

நி.அ-ம் அதி. கண்ணோட்டம் உ.அ.க

யிலக்கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும்
 வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்றியல்பாத வருமையின் கண்ணோடவல்
 லார்க்கென்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ் சேற
 வின் உரிமையுடைததென்றுங் கூறினார். இதனைக் கண்ணோடொழு கூறப்
 பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், கருமம் - (நீதி
 செய்தலாகிய தமது) தொழில், சிதைபாமல் - அழியாமல், கண்
 னோட வல்லார்க்கு - தாட்சிணியப்படவல்ல அரசார்க்கு, உரிமை -
 உரியதாந் தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம்.

கூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் னோடிப்
 பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(பரி-ரை.) ஏ-து,—தன்மை ஒறுக்கும் இயல்புடையாரிடத்தும் கண்
 னோட்டம் உடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசார்க்குத் தலை
 யாய இயல்பாவது, ஏ-று.

பண்பினரென்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்
 தாற்று மென்பன ஈண்டொருசொன்னை.

(தே - ப - ரை.)—ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினர்கண்ணும் - (தம்
 மை) வருத்தும் இயல்புடையாரிடத்தும், கண்ணோடி - தாட்சிணிய
 முடையராகி, பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே - (அக்குற்றத்தைப்)
 பொறுக்குத் தன்மையே, தலை - (அரசார்க்கு) முதன்மைபாகிய நற்
 குணம்.

நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயிற்சூர் தமக்கு நஞ்சிடக்கண்டுவைத்தும் கண்மறக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னும் அவரோடு மேலுவர் யாவராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுவார், எ-து.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாநல் * “முத்தை யிருத்து நட்போர் கொடுப்பி—னஞ்ச முண்பர் நனிநா கரிகர்.” என்பதனுமறிக. அரசர் அவரை ஒருது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க, நாகரிகம் - தாட்சிணியத்தை, வெண்பவர் - விரும்புவார், நஞ்சு -

¹ நற்றிணை, கடுஞ்

36

உஅஉ நுகும் அதி. ஒற்றாடல்

நஞ்சை, பெயக்கண்டும் - (பழகினவர்) இடக்கண்டும், உண்டு - (மறக்கமாட்டால் அதனை) உண்டு, அமைவர் - (பின்னும் அவரோடு பழகுவார்.

நுகும் அதிகாரம்—ஒற்றாடல்.

— ௭௭௭ —

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுநிரத்தார் மாட்டும் நிகழ்தனை அறிதற்கு ஒற்றரை அருதல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தையே அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிரர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன்வைக்கப்பட்டது.

க. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்

தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவை யிரண்டினையும் அரசன் தன்னிரண்டு கண்ணுமாகத் தெளிக, எ-து.

ஒற்று தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாம் உணர்த்தலானும், நால் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கனக்கண்ணும் ஞானகண்ணுமாகத் துணர்ந்து கொண்டு ஒழுக்க எண்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்க என்பது தெற்றென்னன்பது முகனிலையாகவந்த வியங்கோள். அது தெற்றென என்னுஞ் செய்வெனச்சக்தானறிக. இக்கூல் ஒற்றினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மன்னவன் - அரசன், ஒற்றும் - ஒற்றனும், உரைசான்ற - புகழ்நிறைந்த, நூலும் - (நீதி) நூலும், இவைஇரண்டும் - ஆகிய இவ்விரண்டையும்; (கண்) - தன்னிருகண்களுமாக, தெற்றென்க - தெளியக்கூடவன்.

உ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லார்களும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும் நான் தோறும் ஒற்றன் விரைந்தறிதல் அரசனுக்கு உரியதொழில், எ-ற.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். காண்காவது எழுவதன் பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது எல்லவுந் தீயவுமாய்

நிகழும் அதி. ஒற்றூடல்

உ-அடி

சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்க்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டிதவின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகவின் அகனையே உபசாரவழக்கார் றொழி லென்றும் கூறினர். ஒற்றெனன்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினாயபயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவையெல்லாம் - நடப்பன எல்லாவற்றையும், நான்தோறும் - தினந்தோறும், வல்லறிதல் - (ஒற்றறவே) விரைந்தறிதல், வேந்தன்தொழில் - அரசனுக்கு உரிய தொழிலாம்.

௩. ஒற்றினு னெற்றிப் பொருடெரியா மன்னவர்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றான் எய்தும் பயனை ஆராயாத அரசன் வென்றி யடையக்கிடந்தது வேறொரு நெறியில்லை, எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளிபதனால் பிரித்திறீரா மையின், கொற்றங்கொளக் கிடந்ததில்வென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்த தொரு வென்றியில்லையென் றுரைப்பினு மமையும். இதுதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருவருற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒற்றினான் - ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி - (எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து, பொருள் - (அவற்றால் அடையும்) பயனை, தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத, மன்ன வன் - அரசன், கொற்றங் கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடையக் கிடந்தது, இல் - (வேறொருவழி) இல்லை.

௪. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களான் ஆராய்வானே ஒற்ற னவான், எ-று.

தம்மென்றது அரசனே னெப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகை வர் தன் அற்றம் ஆராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டத் தன்னிடத் துச் செய்வனவு மறித்து, அவற்றிற் கேற்றன செய்யவேண்டெலின், இம்

உஅச

நிகை-ம்

மூவகையாரையும் எஞ்சாமல் ஆராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையு மாராய்வ தொற்றென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—தம் - தம்முடைய, வினைசெய்வார் - காரி யஞ்செய்பவார், சுற்றம் - சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர்,

என்ற - ின்று சொல்லப்பட்ட, அனைவரையும் - யாவரையும், ஆராய் வது - (சொல்லா லும் செயலா லும்) ஆராய்பவனே; ஒற்று - ஒற்றை வான்.

நி. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி அவர் ஐயற்றறியலுறின் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்ணிற கஞ்சாது நின்று நான்குபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உயிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான், எ-று.

காடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவா வன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினர் வடிவு.

(தெ - ப - ரை.)—கடா - (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றானே அவராலே) சந்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு - வடிவோடு (பொருந்தி), கண்அஞ்சாது - (அவர்சந்தேகித்து அறியத் தொடங்கினால் கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமனின்று, யாண்டும் - நான்குபாயங்களும் செய்தாலும், உகாமை (மனத்திலுள்ளவைகளை) உயிழாதிருக்க, வல்லதே - வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

ஈ. துறந்தார் படிவத்த ராகியிறந்தாராய்ந்

தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள் புகுதற் கரியவிடங்களெல்லாம் உன்புக்கு ஆராயவேண்டுவன ஆராய்ந்தறிந்து ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்தன்புமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான், எ-று.

விரதவொழுக்கம்—தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரென்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் நால்வகையுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து ஈண்டுத் தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது அதனை பொறுத்தற்கருமைச் சிறப்பு நோக்கி. இதனுள் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தராகியென் றுரைப்பாருளர்.

(தே - ப - ரை.)—துறத்தார் (ஆகி) - முழுதுறத்தாராகியும், படிவத்தர் ஆகி - விரதவொழுக்கத்தோராகியும், இறந்து - (போகக்கூடாதவிடங்களிலெல்லாம்) போய், ஆராய்ந்து - (ஆராயவேண்டுவனவற்றை எல்லாம்) ஆராய்ந்தறிந்து, என்செயினும் - (அவ்விடத்துள்ளேயர் சந்தேகித்துப்பிடித்து) என்னதுன்பஞ்செய்து கேட்கினும், சோர்விலது - தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

எ. மறைந்தவை கேட்கவற்றுகி யறிந்தவை
பையப்பா டில்லதே பொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றப்பட்டார் மறையசெய்த செயல்களை அவர்களுள்ளாயிராற் கேட்க வல்லனாய்க் கேட்டறிந்த செயல்களிற்பின் ஐயப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனாவான், எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரை அறிந்து, அவர் அயிராமற் சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச செயலாக முன்னே விளைத்து, அத்தொடர்பாற் கேட்குகவாலும் உறாதார் போன்றுநன்று கேட்கவேண்டதவின் கேட்கவற்றுகி யென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே ஐயுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடில்லதே யென்றங் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் ஒற்றின திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மறைந்தவை - (எவரது செயல்களை அறியச் சென்றானே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை, கேட்கவற்றுகி - (அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவனாகி, அறிந்தவை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே, ஐயப்பாடு இல்லதே - (பின்) சந்தேகப்படுதலில்லாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

அ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளை மற்றுமே
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரொற்றன் ஒற்றி வந்தறிவித்த காரியத்தன்னையும்
பிறனொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க, எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோ டொத்துன்று மாறுபடக்கூடலும் கூடுமாகலின்,
ஒருவன்மாற்றக் தேறப்படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) - ஒற்று - ஒரொற்றனாலே, ஒற்றி - மறைவாய
றிந்துவந்து, தந்த-அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும் - காரியத்தை

உஅகூ நுகூம் அதி. ஒற்றாடல்

யும், மற்றும் ஒர் ஒற்றினால் - பின்னும் ஒரொற்றனாலும், ஒற்றி &
அறிந்துவாச்செய்து, கொளல் - (ஒப்புமைகண்டு) கொள்ளக்கட
வன்.

கூ. ஒற்றொற்றுணராமை யான்க வுடன்மூவர்

சொற்றொக்க தேறப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவனை ஒருவனறியாமல்
ஆன்க. அந்நானமாண்டவொற்றர்மூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்
டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனால் ஒத்தனவாயின், அது மெய்யென்று
தெளியப்படும், எ-று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை யொருவனறியின் தம்முளி
யைந்து ஒப்பககூறுவராகலின் உணராமை யான்கவென்றும், மூவர்க்கும் சொஞ்
சொற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுநீற்றலுங் கூடாமையின் தேறப்படுமென்
றுவகறினார். இதனானே அஃதொத்திலவாயின் பின்னும் ஆராய்கவென்பது
உம் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை) — ஒற்று - (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) மற்று
 ரொற்றனை, உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆள்கட
 வர், (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்), உடன்மூவர் - (ஒரு
 பொருண்மேல் வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல் -
 சொற்களும், தொக்க - (பயனால்) ஒத்திருக்குமாயின், தேறப்படும் -
 (அப்பொருள் மெய்யென்று) தெளிப்படும்.

க0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
 புறப்படுத்கா னாகு மறை.

(பரி-ரை) எ-து, — மறைந்தவை அறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட் செய்யுஞ்
 சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யாதொழிக; செய்தானாயின் தன்னகத்து
 அடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானும், எ-று.

மறையாவது அவனொறையதூஉம், அவன் கூறியதூஉ மாம். சிறப்புப்
 பெற்ற இவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும்
 வினவுவாரும் இறப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்கா னாகுமென்றார்.
 இவை மூன்றபாட்டானும் ஒற்றரையாளுமாறும், அவரான் நிகழ்த்தன அறியு
 மாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.) — ஒற்றின்கண் - (இரகசியங்களை அறிந்து
 சொல்லிய) ஒற்றனிடத்துச் செய்யும், சிறப்பு - சிறப்பை, அறிய -
 (பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்; செய்யின் -

கூ0-ம் அதி. ஊக்கமுடைமை 2௮௭

செய்வானாயின், மறை - (தன்னுள் அடக்கப்படும்) இரகசியங்களை,
 புறப்படுத்தான் ஆகும் - (தானே) வெளிப்படுத்தினவன் ஆவான்.

கூ0-ம் அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்களை கிளர்ச்சி யுடைத்

தாதல். ஒற்றரான் சிகழ்ந்தன அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃது இன்றியமையாமையின், ஁ற்றூடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க உடைய ரொனப்படுவ தாக்க மஃதில்லா

ருடைய துடையரோ மற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம்; அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறடையதுதானும் உடையராவரோ ஆகார், எ-று.

வேறுடையதென்றது - முன்னெய்திசின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. காக்கும் ஆற்றல் இலராகலின், அதுவும் இழப்பரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உடையர் எனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது. ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம்; அஃது இல்லாரா - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர், மற்றுடையது - வேறுடைத்தா யிருந்ததை. உடையரோ - தாம் உடையராவரோ (ஆகார்).

உ உள்ள முடைமையுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீக்கி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து — உக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைின்ற உடைமையாவது; மற்றைப் பொருளுடைமை நிலையில்லாது நீக்கிப்போம், எ-று.

உள்ளம்—ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளததுப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநின்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மலைத்தாகலின் அதற்கு நிலை நிலைமையுடையுடையினர்; கூறவே, அஃது உடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளம் உடைமை - (ஒருவனுக்கு) ஊக்கம் உடைமையே, உடைமை - (நிலைபெற்ற) உடைமையாம்; பொருளுடைமை - மற்றைப் பொருளுடைமையானது, நில்லாது - நிலைபெறாமல், நீக்கிவிடும் - நீக்கிப்போம்.

கூ0-ம் அதி. ஊக்கமுடைமை

1
௩ ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ளுக்க

மொருவந்தங் கைத்துடையார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இழந்தாராயினும் யாம் கைப்பொருளை மிழந்தேமென்று அலமரார் நிலைபெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார், எ-து.

ஆக்கம்—ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயலுக்கமென்க. கைத்து—கையகத்தாய்பொருள்: * “கைத்தண்டாம் போழ்தே காவா தறஞ்செய்யின்” என்றார் பிதரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறப்ப.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம்-மனவுறுதியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர் (பந்தாராயினும்), ஆக்கம் - கைப்பொருளை, இழந்தேம் என்று - பந்தேதாமென்று, அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார்.

௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மரைவிலா

லுக்க முடையா னுழை

(பரி-ரை.) எ-து,—அசைவில்லாக ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டுப் பொருள் தானே வழிவினவிகொண்டு செல்லும், எ-து.

அசைவின்மை—இடுக்கண் முதலியவற்றூற் றளராமை. வழிவினவிசு¹ சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். எய்திசின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய லுக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை நான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அசைவுவிலா - அசைவில்லாத, ஊக்கம் உடையானுழை - மனத்திட்ப முடையவனிடத்தே, ஆக்கம் - பொருளானது, அதர்வினாய் - வழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும் - போம்.

௫. வெள்ளத் தணைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்

முள்ளத் தணைய னுயர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நின்ற நீரினனவினவாம் நீர்ப்பூக்களின் தாளினது நீளவகன், அதுபோல் மக்கள்தம் ஊக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி, எ-து.

ரியா கல்வியை யாமினைய மென்னுத—சைததண்டாம் போழ்தே கரவா
 ததஞ் செயம்மின—முறறியிருந்த கனியொழியச தீவளிபா—ஊந்ரா யுரிடனமுண்டு—
 காலடியார், இஊமை சிலையமை,

கூ0-ம் அதி. ஊக்கமுடைமை

மலர்-ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலர்த்தான் நீள
 வெள்ளத்தினையவென்றார். இவ்வுவமை ஆற்றலான் ஊக்
 மக்களுபர்வ ரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் - பொரு-
 மிகுதல்.

(தே - ப - ரை.)—மலர்-நீர்ப்பூவின் காம்புகளிக
 கீளம், வெள்ளத்து அணைய - (நின்ற) நீரளவினவாம் ; (அதுபோல்)
 உயர்வு - உயர்ச்சியானது, மாந்தாதம் - மனிதரது, உள்ளத்து
 அணையது - மனவுறுதியி னளவினதாம்

கூ. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
 தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(111-ரை.) எ-து —அரசராயினார் கருதுவதெல்லாம் கம்முயர்ச்சியையே
 கருதுக; அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாத் கூடந்றில்லைபாடுநும், அக்கருத்துத்
 தள்ளாமை நீர்மையுடைத்த, எ-து.

உம்மை கள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந்
 தாளாண்மையிற் தவறின்றி நல்லோராற் பழிகப்படாமையின், தள்ளா வியற்
 கைத் தென்பதாம். மேல் 'உள்ளத்தினையதுமாவு' என்றதனையே வர்ப்புறுத்திய
 வாறு.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளுவது எல்லாம் - (அரசரானவர்) நினை
 ப்புதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உள்ளல் - நினைக்
 கக்கடவர்; அது - அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் - (விதிவகையி
 னாலே) கூடாமற் போயினும், தள்ளாமைநீர்த்து - (அந்நினைப்பு)
 தள்ளாமைக் குணமுடையகாம்

பட்டுப்பாட்டு என்றுங் களிறு

(பரி-ரை.) எ-து,—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; அதுபோல, ஊக்கமுடையார் தாம் கருதிய உயர்ச்சிக்கு சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர், எ-று.

புதை—அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாவென்பது பட்டெனத் திரிந்துவின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடீன்றுதல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினும் தவருது உள்ளியதுமுடிப்பரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாறு உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

37

3) கூடும் அதி. ஊக்கமுடைமை

(தே - ப - ரை.)—களிறு - யானை, புதைஅம்பின்-கட்டாகிய அம்பினிலை, பட்டு - (புண்) பட்டவிடத்து, பாடீனும் - (தளராமல்தன்) பெருமைபை நிலைநிறுத்தும்; (அதுபோல), உரவோர் - மனவெழிச்சிபையுடையவர், சிதைவிடத்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து. ஒல்கார் - தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர்.

4) உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பக்கமில்லாத அரசர் இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வன்மையுடையமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெறார், எ-று.

ஊக்கம்இல்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலகாம் ஆகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியினுய இன்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமலின், உன்மையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளம்இலாதவர் - மனவெழுச்சியில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியம்என்னும் - வண்

மையையுடையமென்று (கம்மைத்தாமே மதிக்கும்), செருந்து - மதிப்பை, எய்தார் - பெறார்.

கூ. பரியதூ கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை

வெருடம் புலிதாக்குறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவிலங்கினும் தான் பேருடம்பினது, அது வேயும் அன்றிக் கூரியகோட்டையும் உடையதாயினும், யானை தன்னைப்புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும், எ-று.

பேருடம்பான் வலியிருதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச் சிறப்பும் உடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கு அஞ்சமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்பும் உடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடைய அரசர்க் கஞ்சுவரென்பது தோன்ற கின்றமையின், பிறிதுமொழிதல்.

(தே - ப - ரை.)—யானை - யானையானது, பரியதூ - (எல்லா மிருகங்களினும்) பெரிய உடம்பையுடையது, (அதுவும்அன்றி) கூர்ங்கோட்டது - கூர்மைபான கொம்புகளையுடையது, ஆயினும்-

கூகும் அதி. மடியின்மை

உகுகும்

ஆனாலும், புலி - புலியானது, தாக்குறின் - (தன்னை) எதிர்ப்படின, வெருடம் - (அதற்கு) அஞ்சும்.

க0. உரமோருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதில்லார்

மரமக்க ளாதலை வேறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவர்க்கு திண்ணியஅறிவாவது உக்கமிருதி; அவ் ளுக்கமிருதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்; சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேரறுமை வடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை, எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல். “உரமென்னுந் தோட்டியான்” என்பதனுமறிக. மரமென்பது சாதிமரமென. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுக காரியமுயற்

சியும் இன்மையற்றி மரமென்றும், மரத்திரகுள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மக் களாதலே வேறென்றை கூற்றார். பயன் பழமுதலியவும் தேவாகோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்க்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவை மூன்றுபாட்டா ளும் ஊக்கமில்லாதாரது இரீபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவாவது; உள்ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்; அஃது - அதன், இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - [மனிதராகார்] மரங்களாவார்; வேறு - , சாதிரங்களைவிடும்மரங்களிடத்துவேற றுமை; மக்கள் ஆதலே - மனிதவடிவாயிருக்கக்கூடிய, [வேறில்லை].

கூகம் அதிக்காரம்—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியான செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. உக்கமுடையார்க்கு ஒருவழிக் குணவயத்தான் மடி வருகல்கோக்கி, இஃதுக்கமுடையமையின்பன் வைக்கப்பட்டது.

க. குடியென்னுங் குன்ற விளக்க மடியென்னு
மாரூர மாய்த்து கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து;—தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு ஒருவன் மடியாகிய இருள் அடர நந்திப்போம், எ-து.

உலகநடை உன்னுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்கு தலின் குடிடைப் குன்றவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியை மாசென்றும், அஃது ஏனையிருன்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தான்

குறள். கூ-ம்-அதி. நீதநாரபெருமை, ச.

கூகம் அதி. மடியின்மை.

அடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாரூர மாய்த்து கெடுமென்றும் கூறினர். கெடுதல் - பெயர்வழக்கமும் இல்லையாதல்.

(தே - ப - ரை.) — குடியென்னுங் குன்றவிளக்கம் - (தான் பிறந்த) குடியாகிய கெடாத விளக்கானது, மடிஎன்னும்மாசு - (ஒரு வனது) சோம்பலாகிய இருளானது, ஊர - அடர, மாய்த்துகெடும்-

கெட்டுப்போம்.

உ. மடியை மடியா வொழுக்கல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் பிரந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக
வேண்டுவார் மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுக்க, எ-து.

முயற்சியோடென்பது அவாய்லையான் வந்தது. நெருப்பிற்கொடியது
பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றற்போல மடி
யிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னுளே கூறினார்.
அங்ஙனங்கருதி அதனைசு கடிந்து முயன்றொழுக்கவே தாமுயாவர், உயாவே,
குடியுயருமென்பார், குடியைக் குடியாகவேண்டிபவ்வென்றார். அங்ஙனம்
ஒழுகாக்காற் குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினை
யெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுக்கவென்று ஂரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை) — குடியை - (தாம்பிரந்த) குடியை, குடிஆக-
(மேன்மேலுயரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர்,
மடியை - சோம்பலை, மடிஆக - சோம்பலாகவே (வினைத்து), ஒழுக்கல்-
(முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர்.

ஈ. மடிமடிக்க கொண்டொழுக்கும் பேதை பிரந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(பரி-ரை) எ-து,—விடத்துவாதாய மடியைத தன்னுள்ளே கொண்
டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிரந்தகுடி அவன்தன்னினும் முந்துற அழி
யும், எ-து.

அழியு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுக்கதவின் பேதையென்றும்,
அவனாற் புறந்தரப் படுவதாகலின் குடி தன்னினு முந்துற அழியுமென்றவ
கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — மடி - மடிக்கத்தருவதாகிய, மடி-சோம்பலை,
கொண்டு - (தன்னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், பேதை -

சூகீ-ம் அதி. மடியின்மை உகூர்

அறிவில்லாதவன், பிறந்த - தான்பிறந்த, குடி - குடியானது, தன்னினும் - அவனினும், முந்து - முற்பட, மடியும் -

ச. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுருற்றி லவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியின்கண்ணே வீழ்கலாற்றிருந்திய முயற்சியிலராயினார்க்கு குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும், எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்து லின்ற வினையெசசம் இலவரென்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க்கடறுப. இவை நான்கு பாட்டானும் மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —மடி - சோப்பலிலே, மடிந்து வீழ்கலால், மாண்ட உருற்று இலவர்க்கு - திருத்தமாகிய முயற்சியில்லாதார்க்கு, குடி - குடியும், மடிந்து - கெட்டு, குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும் - பல்கும்.

டு. நெடுநீர் மறவி மடி துயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியும், விரைந்துசெய்வதனை நீட்டிச்செய்யும் இயல்பும், மறப்பும், துயிலும் ஆகிய இந்நான்கும் இறக்கும் இயல்பினையுடையார் விரும்பி யேறும் மாக்கலம், எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுள்னோக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கண் நிகழ்வதாய செயன்மே னின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயன் முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற் றேன்றி உடன் நிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருக்கெண்ணப்பட்டன. இறக்கும் இயல்பு-நானூலத்தல். இவை துன்புறு நீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நானூலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பி யேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங் கலத்தினையொக்கு மென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலவென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப் பூணும் ஆபரணமென்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - (விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச்செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், தாயில் - நித்திரையும், நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கும், கெடுநீரார் - இறக்குமியல்பினை யுடையவர், கர்மக்கலன் - விரும்பி யேறு மரக்கலமாம்.

உகூசு கூகம் அதி. மடியின்மை

கூ. படியுடையார் பற்றைமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் மாண்பய செய்த லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலமுழுதும் ஆண்டாரது செல்வம் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும் மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனை யெய்துதலில்லை, எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் - பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற் காக்கும் முயற்சி யின்மையின் அழியும், அழியவே, தம் துன்ப நீங்காதென்பதாம். இகராகு நிலமுழுதும் உடைய வெந்தர் துணையாதல் கூடிய விடத்தும் என்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—படிஉடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்ட அராசரது, பற்று - செல்வமானது, அமைந்தக்கண்ணும் - (கானே வந்து) செர்ந்தவிடத்தும், மடிஉடையார் - சோம்பலுடையவர், மாண்பயன் - (அதனால்) பெரும்பயனை, எய்தல்அரிது - அடைத

எ. இடிபுரிந் தென்புறஞ்சொற் கேட்பார் மடிபுரிந் து மாண்ட அருற்றி லவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியை விரும்புபுலான் மாண்ட முயற்சியில்லாதார் தம் நட்பார்முன் கழறுதலை மகசெய்து அதனான் பயன் காணாமையின் பின் இகழ்ந்தசொல்லுஞ் சொல்லைக்கேட்பார், எ-று

இடிபென்னும் முதனிலைதொழிப்பெயரான், ஈட்டாரொன்பது பெற்றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லும் ஆற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - சிறந்த, உளுந்து இலவர் - முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து - (தம்நட்பினர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி, (அதனாற்பயன் காணாமையினால்) என்றும்சொல் - (பின்) இகழுஞ்சொல்லை, கேட

அ மடிமை குடிமைக்கட்டங்கிற்றன் னென்றார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியினது தன்மை குடிமை உடையான் கண்ணே தங்குமாயின், அஃது அவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாதன்மையை அடைவித்துவிடும், எ-து.

கூகம் அதி. மடியின்மை உகடு

மடியினதுதன்மை - காரியக்கேடு. குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடைய அரசன்மேற்றாகல், தன்னென்றார்க்கென்றதனான், அறிக. அடியனாதன்மை - தாழ்த்தின்று எவல்கேட்டல். இவை நான்கு பாட்டானும் மடிமைக்குந் தங்கள் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமைபுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின், (அது) தன்ஒன்றார்க்கு - தன்பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனாதன்மைபை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்.

கூ குடியாண்மை புள் வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன் மடியானுத்தன்மையை ஒழிக்கவே, அவன் மடியுள்ளும் ஆனமையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-து
மடியானுத்தன்மை - மடியுடைமைக் கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை - மையன்பது உம்மைகொடை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான் அன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்வவற்றை. அவை

பும் மடியாணமையை மாற்றி முபற்சியுடைடஞக ியகுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவன் மடி ஆண்மை - ஒருவன் சோம்பலை ஆளுந்தன்மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே, குடி - (அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மையுள் - ஆண்தன்மையுள்ளும், வந்தகுற்றம்-வந்த குற்றங்கள், கெடும் - கெட்டுப்போம்

க0. மடியிலா மன்னவ செய்து மடியாளந்தான்

முடிய தெலலா மொருங்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னடியளவானே எல்லாவுலகையும் அளந்த இறைவன் கடந்த பரப்பு முழுதையும் மடியிலாத அரசன் முறையான் அன்றி ஒருங்கே யெய்தும், எ-று.

அடியாளந்தானென்றது வானா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கணனே முபறலின், இடையீடன்றி யெய்துமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் மடியிலா தான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மடி இலா - சோம்பலில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி - (தன்) அடியினது அளவினாலே, அளந்தான் - (எல் டுகூசு கூஉ-ம். அதி ஆள்வினையுடைமை

லாவுலகங்களையும்) அளந்தகடவுள், தாயதுஎல்லாம் - கடந்தஉலக விரிவு முழுவதையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எய்தும் - அடைவான்

கூஉ-ம் அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முபற்சியுடையதாகல். இஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினா முயற் சியான் அன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்சிறுமை நோக்கி நாம் இவ்வினை முடித்தலருமை யுடைத்தென்றுகருதித் தளராதொழிக; அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத்

தமக்கு முயற்சி புண்டாக்கும், எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்த லென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரிய ராவர். ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அருமைஉடைத்து என்று - (தமதுசிறுமை நோக்கி நாம் இத்தொழிலைமுடித்தல்) அருமையையுடையதென்று நினைத்து, அசாவாமையேண்டும் - தளராதிருக்கவேண்டும்; பெருமை - (அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற) பெருமையை, முயற்சி - முயற்சியானது, தரும் - (தமக்கு) உண்டாக்கும்.

உ வினைக்கண் வினைகெட லோட்பல் வினைக்குறை

தீர்த்தாரிற் தீர்த்தன் றுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினையாகிய குறையைச் செய்யாதுவிட்டாரை உலகம் விட்டது; அதனாற் செய்யப்படும் வினைக்கண் தவிர்த்திருத்தலை ஒழிக, எ-று.

குறை - இன்றியமையாப்பொருள். அது * “பயக்குறை யில்லைதாம் வாழுநாளே” என்பதனாலுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீக்கினான் தீர்த்தென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—உலகு - உலகமானது, வினைக்குறை-தொழிலாகியகுறையை, தீர்த்தாரின்-செய்யாதுவிட்டவரை, தீர்த்தன்று -

புறநானூறு ௧௮௮. மேலே எ-ம் அகி. புதல்வரைப்பெறுதல், ச-ம் குறையில் காண்க.

கூஉ-ம் அகி. ஆள்வினையுடைமை உகள்ள

விட்டது; (அதனால்) வினைக்கண் - (செய்யத்தரும்) தொழிலினை டத்தீத, வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஒம்பல் - ஒழியக்கட

௩. தாளாண்மை பென்னுந் தகைமைக்கட் டங்

வேளாண்மை யென்னுஞ் ரொருக்கு

(பி-ரை.) எ-து,—முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த தின்கண்ணே நிலைபெற்றது எல்லார்க்கும் உபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு, எ-து

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்ததற்குரியா முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வகருணைகளைமேல்வைத்தும், அது பிறாமாட் டில்லையென்பார் தன்கிற்றேயென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேளாண்மை என்னும் ரொருக்கு - (யாவர்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மைஎன்னும் தகைமைக்கண்-முயற்சியென்றும் உயர்ந்தகுணத்தினிடத்தே தங்கிற்று - நிலைபெற்றது.

ஈ. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடி கை வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(பி-ரை.) எ-து,—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியார் தன்மை படைகண்டால் அஞ்சும் பேடி அதனிடத் தன்கையில் வாளை ஆளுதற் றன்மை போல இல்லையாம், எ-து.

ஆளென்பது முதலிலைக்கொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணிகோடற் கருத்துடையளாயினும் அது தன் அச்சத்தான் முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கும் உபகரித்தற் கருத்துடைபுறையினும் அது தன்வறுமையான் முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற் செய்யும் ஆண்மையென்றுரைப்பாருமுள். இஃதுண் அஃதில்லாதானது குற்றம் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—தாளாண்மை இல்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன், வேளாண்மை - உபகாரியார்தன்மையானது, பேடி - (சேனைபைக்கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவன், கைவாள் ஆண்மைபோல- (அச்சேனையிடத்தே) கையில்வாளை ஆளுதற்றன்மைபோல, கெடும்- இல்லையாம்.

டு. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் நன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்

(பரி-ரை) எ-து,—தனக்கின்பத்தை விரும்பானாகி வினைமுடிக்கலே
விரும்புவான் தன்கேளிராகிய பாரததின் துன்பத்தினை கீக்கி அதனைத் தா
குந் தூணும், எ-று.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். ஊன் றுமென்றது அப்பொருட்டால் *மதழி
யாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு" என்பதனா மறிக. சந்திரதார நட்டார
வருமையுந்தீர்த்து அவர்க்கு எமஞ்செய்யும் ஆற்றலை யுடையனெனவே
தன்னைக் கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தைவிழையாது காரணத்தை வினை
வான் எல்லாப்பயனு மெய்துமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது கா
யத்தை விழைவான் யாதும் எய்தாநென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுணை
யானது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — இன்பாற் றி நையான் - தனக்கு இன்பக்க
விரும்பாதானாகி, வினைவிழையான் - தொழி முடிக்கலேயே விரு
புவோன், தன்கேளிர் - கன்குற்றத்தாரது, துன்பம் - துன்பத்தை,
துடைத்து - போக்கி, ஊன்றும் - (குடும்பபாரத்தைக்) தாங்கி
வதாகிய, தூண் -

சு. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புருத்தி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசரிடனெதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை
வளர்க்கும்; அஃதில்லாமை வறுமையை அடைவித்துவிடும், எ-று.

செல்வம் - அறுவகை அவகைகள். வறுமை - அவற்றான் வறியாராத
அதனையடைவிக்கவே, பகைவரான் அழிவென்பது கருத்து

(தே - ப - ரை.) — முயற்சி - (அரசரிடத்து உண்டாகிய) முயற்
யானது, திருவினை - (அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க்கு
முயற்று இன்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது, இன்மை - வ
மையை, புருத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்.

எ. மடியுளரண் மாமுதடி யென்ப மடியிலரண்
 ஞானா டாமரையி னுள்

எப்பட்ட வால மரததை—மதையாய மறததன் வீழ்ந்து யாகுக—
 லைமை தந்தைகட் டோன்றிற் றுன்பெற—புசலவன் மறைப்பக் கெடும்—ராலடிய
 தாளானமை எ,

கஉ-ம் அதி. ஆள்வினைபுடைமை உகூ

(பரி-ரை.) எ-து—சரியசேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே உறையும்;
 திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே உறையுமென்ற சொல்லுவர்
 அறிக்கோர், எ-று.

பாவத்தின் சருமை அதன்பயரைய முகமே வேற்றப்பட்டது. மடியும்
 முயற்சியும் உடையார்மாட்டு நிலைமை அருவதம்மேல் வைத்துக் கூறினர்.
 இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அவ்விருமைக்கு ஏது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மாமுதடி-சரியமுத்தடி, மடி-
 வனது) சோம்பலிலிடத்தே, உளரண் - இருப்பாள்; தாமரையி
 னுள் - சிதேவியானவள், மடிஇலா - சோம்பலில்லாதவனது,
 தரன் - முயற்சியிலிடத்தே, உளரண் - இருப்பாள், என்ப - என்று
 சொல்லுவர் (அறிவுடைகோர்),

அ பொறியின்மை யார்க்குப் பழியன் றறிவறிக்
 தாள்வினை யின்மை பழி.

(பரி-ரை.) எ-து—பயனைத் தருவது ய விதியில்லாமை ஒருவர்கும்
 பழியாகாது; அறியவேண்டுமவற்றை அறிங் வினைசெய்பாமையே பழியா
 வது, எ-று.

அறியவேண்டின வலி முதலாயின தெய்வம் இயையாவழி ஆள்வினை

புடைமையாற் பமனில்லையென்பாரை பாக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றி யீ பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாது முபல்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை.)—பொறி இன்மை - (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யார்க்கும் - யாவர்க்கும், பழி அன்று - பழியாகாது; அறிவு அறிந்து - அறியவேண்டுமென வேண்டி அறிந்து, ஆள் இன்மை - தொழில்செய்யாமைமீய, பழி - பழியாகும்.

கூ. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(பர்-ரை.) எ-து,—முபன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும் முபற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலிய ளவு தரும், பாழாகாது, எ-து.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம் மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகல் இன்மையின், தெய்வநோக்கி யிராது முபல்கவென்பது கருத்து.

கூ00 கூடும் அறிவு இடுக்கணழியாமை

(தே - ப - ரை.)—தெய்வத்தான் - (முயற்சி செய்ததொழில்) விதிவகையால், ஆகாது எனினும் - (கருதியபயனைத்) தாராதாயினும், முயற்சி - முயற்சியானது, தன்மெய்-தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலிதரும் - (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவுதரும் [பாழாகாது].

க0. ஊழைபு முப்பக்கல் காண்ப
தாழா துஞற்று பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனை விலக்குவதாய் ஆழிணையும் புறங்காண்பர் அவ்விலக்கிற் கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார், எ-று.

தாழ்வறுதல் - சூழ்ச்சியினும், ஆலி முதலிய அறிதலினும், செயலினும் சூற்றமறுதல். உடும் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாமையின் பலகான் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தான் இடுக்கணவரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்று பாட்டானுட கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) விதியையும், உப்பக்கங்காண்பர்-புறங்காண்பர், உலையினிற் - (அவ்விலக்கிற்கு) இனையாமல், தாழாது - சூற்றமற, உஞற்றுபவர் - (தொழிலை) முயல்வோர்.

37-ம் அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தான் ஆக, பொருளின்மையான் ஆக, மெய்வருத்தத்தான் ஆகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனநகலககாமை. அதிகாரமுறைமையும்

க. இடுக்கண் வருங்காண்கு வத யடுத்தார்வ தஃதொப்பதில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வினையாற் தனக்கிடுக்கண வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க்க; அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோலவது பிறிதில்லைஆகலான், எ-று.

வினை இனிதுமுடித்தழி நிகழும்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வருவழிச செய்யவே, அதுன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அநனைத்தள்ளி அக்குறை முடிக்கும் ஆற்றலுடையனும் ஆகலின், அதனை யதே தார்வது அஃதொப்பதில் லென்றார்

(தே - ப - ரை.)—இடுக்கண் - (ஒருவன் விதியால் தனக்குத்) துன்பமானது, வருங்கால் - வருமிடத்து, நகுசு - (அதற்குச்சலியாமல்) மனமகிழக்கடவன்; அதனை - அத்துன்பத்தை; அடுத்து - மேலுமேலுமாய், ஊர்வது-நெருக்கவல்லது, அடுத்துப்பது - அம்மகிழ்ச்சியீயால்வது. இல் - (வேறே) இலது (ஆகவால்).

2. வெள்ளத் தீனைய விடும்பை யறிவுடையா

ஊள்ளத்தி ஊள்ளக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகனெல்லாம் அறிவுடையவன் தன்னுள்ளதான் ஒன்றனை நீனைக்க, அத்துணையானே கெடும், எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஒர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பது உம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பது உம் அறிதல் வேண்டெலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெனமை தோன்ற உள்ளகத்தினுள்ள வென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் உழிஞன் ஆய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வெள்ளத்து அணைய - வெள்ளம்போலக்கரையிலல்லாத, இடும்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் - அறிவுடையவன், உள்ளத்தின்-உள்ளத்தினாலே, உள்ள - (ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே, கெடும் - கெட்டுப்போம்.

௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்

கிடும்பை படாஅ தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுகவால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர், அது துன்பத்தனக்குத் தாந் துன்பம் விளைப்பர், எ-று.

வருந்துதல்-இளைத்துவிட நினைத்தல். மனத்திட்பம் உடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றுப்பெற்றப் பயன்படும்; படவே, எல்லா விடும்பையுமில்லா மாகவின், இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரென்றார். வருகின்ற பாட்டி

ரண்டினும் இதற்கு இவ்வாதேகொள்க. சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

(தே - ப - ரை) — இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர், இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு. இடும்பை - துன்பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார்.

௩௦௨ கூடும் அநி. இடுக்கணழியாமை

ச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ற னுற்ற
விடுக்க னிடர்ப்பாடுடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து, — விலங்கிய விடங்களைல்லாவற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை வந்துற்ற இடுக்கண்தானே இடர்ப்படுதலை யுடைத்து, எ-து.

மடுத்தவாயெல்லா மென்பது பொதுப்பட நின்றமயின், சகடத்திற்கு அளற்று நிலமுகவியவாயவும், வினைக்கு இடையுறுகளாகவுந் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கன்றியும் தாடவழிந்தும் அரிநிலையக்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்த கோக்காத முயன் றும்பானென்பார், பகடன்ற னென்றா.

(தே - ப - ரை.) — மடுத்தவாய் எல்லாம் - தடைப்பட்டவிடங் களிலெல்லாம், பகடுஅன்றான் - (பண்டியை இழுத்துச்செல்லிங்) கடாப்போலத் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்தவல்லவனை; உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே துன்பப்படுதலை, உடைத்து - உடையதாம்

௩. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க னிடுக்கட்படும்.

(பரி-ரை) எ-து, — இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும், தன் னுள்ளக் கோட்பாடு விடாதான் உற்ற விடுக்கணடாம் இடுக்கணிலே பட்டுப் போம், எ-து.

ஒன்றே பலகால் வருகலும் வேறப்பட்டன விராய்வருதலுமடங்க அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின் மது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானாயதற் கழியாமைகூறப்பட்டது. (தே-ப - ரை.)—அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும் வந்தனவாயினும், அழிவுஇலான் - (தன்னுள்ளக் கோட்பாடு) விடா தவனை, உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடுக்கண் படும் - (தான்) துன்பத்திலேபடும்.

சு. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் றோம்புத நேற்று தவா.

சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், 3 அக. (உரைகடை)

சூடும் அதி. இடுக்கணழியாமை ௩௦௩

(பரி-ரை.) எ-து,—வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மன த்தாற றுயருழப்பரோ, செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலை யறியாதார், எ-று.

பெற்றவழி இரொமைநோக்கி அந்நவழியும் அப்பருகி விடாதாகலின், அல்லற்பாடிவலை யாரிற்று. இரனாற் பொருளின்மைபான் ஆயதற்கு அழி யாணையும் அகரகுபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—பெற்றேம் என்று - (செல்வக்காலத்து)இது பெற்றேமென்று, ஒம்புகல் - உலோபஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், அற்றேம் என்று - (வறுமைநாலத்து) வறியேமாயி னேமென்று, அல்லல் படுபவோ - மனத்தினில துன்பப்படு வாரோ

எ இலங்க நா ன்பிரிநி கபம் கொன்று நகக்க க்கைக் க
கையாறும் கொள் றாதா மேல்

(பரி-ரை.) எ-து—காந்ததியினும் உள்ள உடம்புகள் இடும்பெயென்

ஹம் வாளுக்கு இலக்கென்று சொரிந்து, தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார், எ-று.

எகதேசவுருவாகம் உடம்பு—சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மே றின்றது. கையாடுதல்பது ஒருசொல், இதற்கு ஒழுக்கமெறியென்றலைப்பாருமுனர். இயல்பாகக் கொள்வதென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை) — சொல் - அறிவுடையார், உடம்பு - தேகமானது, இடும்பை - துன்பமாகிய வாளுந் து. இலக்கம் என்று - குறியிடமென்று தெளிந்தது, கலக்கத்தை - தம்மேல்வந்த துன்பத்தை, கையாறு ஆ - துன்பமாக. கொள்ளாதாம் - கொள்ளார்

அ. இன்பம் விழைபா னிடும்பையியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத விலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் உடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையால் இடும்பை எய்துகல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், தன் முயற்சியாற் றுன்பமுறுதல், எ-று.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையை யியல்பென்னாது காக்கக்கருதினும், துன்பம் விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யாதானைத் துன்பமுறுதல் இவனென்றார்.

கூ0ச கூடும் அதி இடுக்கணழியாமை

(தே - ப - ரை.)—இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை, விழைபான்-விரும்பானது, இடும்பை - (வினையால்) துன்பமடைதல், இயல்புஎன்பான் - இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்; துன்பம் உறுதல் இலன் - (தன் முயற்சியால்) துன்பமடையான்.

கூ. இன்பத்து ளின்பம் விழைபாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத விலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினையாற் றனக்கின்பம்வந்துழி அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான், ஈன்பம் வந்தாரியும் அதனை யனுபவியா

நின்றே மனக்கான் வருகான், எ-று.

துன்பம் - முயற்சியான் வரும்இடுகணை. இடனடையும் ஒருதன்மையாகக்கோடலின், பயனகளு மிலவாயின.

(தே - ப - ரை) — இன்பத்துள் - (வினையினால்) இன்பம் வந்தவிடத்து, இன்பம் - அவ்வின்பக்கை, விழையாதான் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) வீரும்பாதவன, துன்பத்துள் - துன்பம் வந்தவிடத்தும், துன்பம் - அத்துன்பத்தை, உறுதல் இலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான்.

க0 இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்
னென்றா விழையுள் சிறப்பு

(பரி-ரா.) எ-று, — ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பத்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கறபித்துக்கொள்வனின், அதனற்தன் பகைவா நன்கு மதித்தற் கேதுவாய உயர்ச்சி யுண்டாம், எ-று.

துன்பத்தாலும் உயர்க்கிப்பன்றிக கண்கமாய் மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையாய் அதனற் றெடவகிய வினை முடிந்தேவிடு மாற்றலுடையனா மென்பது கருத்து. இவை நான்குபாட்டானும் மெய்வருகத்தாயைதற்கு அழியாமையும் அகற் குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — (ஒருவன் தொழில்செய்யுமிடத்து) இன்னுமை - (முயற்சியால் வருந்) துன்பத்தையே, இன்பம் எனக்கொளின் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக்கொள்ளுரானாயின், (அதனால்), தன் ஒன்றர் - தன்பகைவர், விழையும் - நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய, சிறப்பு - உயர்ச்சியானது, ஆகும் - உண்டாகும்.

அரசியல் முற்றிற்று.

அ ன் க வி ய ல்.

இனி முறையானே அரசியல் நடாத்தல்கள் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்கள் ஆரணதியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெனக் கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் * “காவற் சாகாடு கைத்தற்” கண் அவ்வரசற் கீணையாய அமைச்சனை திபல்பு பத்திரகாரத்தாற் கூறுவான் றெடங்கி, முகற்கண் அமைச்சக் கூறுகின்றார்.

கூட-ம் புதிதாரம்—அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்பது அவன்றன் குணங்களை யுஞ் செயல்களையும்.

க. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுகருவிகளும், அதற்கேற்ற காலமும், அது செய்யுமாதும், அவ்வாற்றிற் செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதாரம் வாய்ப்பு எண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான், எ-து.

கருவிகள்:—காணையும், பொருளும்; காலம்:—அது தொடங்குக்காலம்; செய்கையெனவே—அது தொடங்குமுபாயமும், இடையூறுநீக்கி முடிவு போக்குமாறும் அடங்கின சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் தருவதென்பார், அந்வினையென்றார். இவை யைந்தனையும் வடநாலார் மந்திரத்திற் கங்கமென்ப.

(தே - ப - ரை.)—தொழில்செய்யுந்போது, கருவியும் - (அதற்கு வேண்டிஞ்) சாதனங்களும், காலமும் - (அதற்கேற்ற) காலமும், செய்கையும் - (அது) செய்யும் விதமும், செய்யும் அருவினையும் - (அங்கிதத்திலேசெய்யப்படுந்) அரியதொழில்களும், மாண்டது - பொருந்த எண்ண வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

உ. வண்கண் குடிசுரத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ

டைந் துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினை செய்தற்கண் அச்சவின்மையும், குடிகளைக்

* புறநானூறு, கஅசு,

39

நடபுகை கூசும் அநி அமைச்சு

மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைத் துடனே திருத்தவுடையானே அமைச்சராவான், எ-று.

எண்ணெடு நீண்டது. அவ்வைத்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இரங்கணையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டிதலானும், அவற்றிற்கு ஐத்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை எண்ணெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிக்காத்தவென்பதனைக் குடிபிறப்பும் அதனை யொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதவென்பதனைக் கற்றும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாரமுனர். அவர் உடனென்பதனை முற்றம்மைப் பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுபு.

(தே - ப - ரை.)—வங்ககண் - (கொழிலசெய்யுமிடத்து) அசைவில்லாமையார், குடிக்காத்தல் - குடிக்களைக் காத்தலும், கற்று அறிதல் - (நீதிநூல்களைக்) கற்று (நீதிநிலக் குகளை) அறிதலும், ஆள்வீனை - முயற்சியும், ஐத்துடன் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அவ்வங்ககளைத்துடனே, மாண்டது - திருந்தவுடையானே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

ந. பிரித்தலும் பேணிக் கொள்ளும் பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும் வல்லதமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வீனை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும், தம்பாலாரை அவா பிரியாமற் கொடைஇன் சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளும், முன்னே தம்மினுத் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரைமீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும் வல்லவனே அமைச்சராவான், எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்ற செயலறிதலும், அதனை அவாறி

யாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் ஆரியவாடனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலை சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றும் கூறுப.

(தே - ப - ரை.)—போர்வந்தவிடத்து, பிரித்தலும் - (படைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால்) பிரித்தலும், பேணிக்கொளலும் - (கும்மிடந்தோரை இடைபிரியாமல் கொடைபிணலும் இன்சொல்லினலும்) காத்துக்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தமரைவிட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும்—, வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாரான்.

சூசும் அதி. அமைச்சு

௩௦௭

ச. தெரிதலும் தேர்ந்து செயலு பொருத்தலையாச்

சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து.— ஒரு காரியச்செய்கை பலவாற்றும் ரேன்றின் அவற்றள் சுவதாராய்க் தறித்தலும், அது செய்யுங்கால் வாய்க்குத் திறமுடிச் செய்தலும், சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவு பிறக்கும்வகை சொல்லுதலும் வல்லவனே அமைச்சுனான், எ-து.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின்.

(தே - ப - ரை.)—ஒருகாரியச்செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினால், தெரிதலும் - (அவறையர் ஆவதை) ஆராய்க்கறித்தலும், தேர்ந்து செயலும் - (அதுசெய்யும்போது பரிசுக்கும்விதம்) காடிச் செய்தலும், (சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே) ஒருதலையாச்சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவே நம்பத்தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைசொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாரான்.

௩. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானொஞ் ஞான்றுக் திறனற் றதான் தேர்ச்சிக்கு துணை.

(பரி-ரை.) எ-து.—அரசனார் செய்யப்படும் அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியா னிரைந் தமைந்த சொல்லையுடையனாய் வக்தாலத்தும் வினை

செய்யுந்திறங்களை யறிந்தான் அவர்கு சூழ்சித் துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்தும் பெருகிய காலத்தும் ஹடைசிராய காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒடு வரு பின்பொருட்டாய ஆணுருபாக்கி யுடைப்பாருமுளர். இவை யைந்துபாட்டானும் அமைச்சராதரணாதன்மை கூடப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறன் - (அரசனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆன்றுஅபைந்த - (தனக்கு ஏற்ற கல்வியாலே) நிரைந்தடைந்த. ரொல்லான் - சொல்லை யுடையவனாகி, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், திறன் - தொழில்செய்யுந் திறங்களை, அறிந்தான் - அறிந்தான், தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு, துணையாவான்.

சு மதிதுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிதுட்பம்
யவுள முன்னிற் பகை.

சுசும் அதி அமைச்சு

நா.) எ-து,—இயற்கையாகிய நண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய டுடையராய அமைச்சர்க்கு மிக்கநட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளா ட்பன யாவையுள? எ-று.

நட்பமென்பது பின்மொழிநிலை. அது தெய்வந்தர வேண்டித டறப்பட்டது. நூலென்பதாலும் மதி நட்பமென்பதாலும் ஆகுபெயர். பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளேரே ரிடைசுகொல; அது ட்பமென்பதனோடு தொக்கது முன்னிற்றல் மாற்றார்க்குச்சியா ட்சியால் அழியாது நின்றல். இனி அதினுட்பமென்று பாட கனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிகளினமாய் ப்படுவதொன்றில்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐக்காமுருபேற்றவழி டில்லாமையு மறிந்கிலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத தாமறிந்து டுவாறிந்தழியாதன தாக்குழ்வரென்பது கருத்து. இதனால் அவரது

-றபபட்டது.

, - ப - ரை.)—மதி ருட்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்திநுட்பத்தை, நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடையமந்திரிகளுக்கும், அதிநுட்பம் - அதிக ருட்பத்தை யுடைய ஆர்வர்களைக் களாய், முன்றிற்பவை-எதிர்நிற்பவை, பா உள-எவை யுள்.

வ செயற்கையறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கையறிந்து செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நானெறியான் வினையெய்யுத் திறவகளை யறிந்தவிடத்தும், அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்க, எ-று.

கடைசதுமென்புழி து—பட்டிப்பொருள் விசுதி. நானெறியேயாவினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை) —செயற்கை - நூல்வழியினால் நொழில்செய்யுந் திறத்தை, அறிந்தக்கடைத்தும் - அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து-உலகத்திலே, இயற்கை-அப்பொழுது நடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல் - (அதனோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன்.

அ அறிகொண் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

கூச-ம் அதி. அமைச்சு ௩௦௯

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிந்து சொல்லியாரது அறிவையு மழித்து, அரசன் தானு மறியானேயாயினும், அக்குற்றம் நோக்கி யொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயினகூறதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை, எ-று.

அறியென்பது முதலிலைதொழிப்பெயர். கோறல்-தான் கொள்ளாமை மேலும் இகழ்ந்து கூறுதல். உழையிருந்தானெனப் பெயர் கொடுத்தார்,

* அமாதிய ரெண்ணும்வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதிசுருக்கால் அவன திறுதிபெய்தற் குரறத்தை உலகர் தன்மேவேற்று மென்பார், கூறல்கடனென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அறிகொன்று - (அறிந்து சொல்லினவரது) அறிவையும் அழித்து, அறியான் எனினும் - (தானும்) அறியானே யாயினும், (அக்குற்றநோக்கிக் கைவிடாமல்) உறுதி - (அரசனுக்கு) உறுதியானவைகளை, கூறல் - சொல்லுதல், உழையிருந்தான் - மந்திரினைது, கடன் - முறையாகும்.

கூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ ரெழுபது கோடி யுறும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பக்கத் திருந்து பிழைப்ப வெண்ணும் அமைச்ச னொருவனில் அரசனுக்கு எந்நாற்பார் ஒரெழுபதுகோடி பகைவ ருறு வர், எ-று.

எழுபதுகோடி யென்றது மிகப்பலவாய வெண்ணிற் கொன்று காட்டிய வாறு. வெளிப்படந் தலான அவர் காக்கப்படுவா, இவன் உட்பகையாய் நிற் தலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினா. எழுபதுகோடிமட றகு நல்லவென்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை) — பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து, பழுது எண்ணும் - நீங்குசெய்யவெண்ணும், மந்திரியின் - மந்திரி யொரு வனில், தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிரிற் பவர், ஒர் எழுபதுகோடி - ஒரெழுபதுகோடி பகைவர், உறும் - உறுவர்.

கடு. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார் திறப்பா டிலாஅ தவர்.

அமாதிய ரெண்ணும் அமாதிய என்பதற்குப்பொருள் அண்மை.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யப்படும் வினைகளை முன் அடைவுபடவெண்ணி வைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யா நிற்பர், முடித்தற் கேற்ற கூறுபா டில்லாதார், எ-து.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்த விடையூறுகட்கு ஏற்ற வேற்ற பரிசாரமறி க்து செய்கலும், நாக் திண்ணயாடலு மாம். பிழையாம வெண்ண வலவராய் வைத்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாரு முளவென்பதாம். இவையிணைபாட் டாலும் அமைச்சருள் விடப்படுவாடது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செய்யாபடுக் கொழிந்தனை, தீய்ப்பாடு - (முடித்தற் கேற்ற) கூறுபாடு, இலாகவர் - இல்லாகவர், முறைப் படச் சூழ்ந்தும் - (முன்) அடைவுபட ஆலாகித்திருந்தும், முடிவு இலவேசெய்வர் - (செய்யும்பொழுது அவை) முடிவில்லனவாகவே செய்யா நிற்பா.

கூடும் அதிகாரம்—சொல்வன்மை.

~*~

அஃதாவது நான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடக்கற்கே துவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் * “ஒருதலையாச சொல்ல லும் வல்ல” தென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃ தமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நானல மெனனு நல்லுடைமை யநல்லம்

யானலத் துள்ளநூஉ மன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைச்சர்க்கு இன்றி யவையாக்குணமாவது சான் றேரான் நானலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையரா தல்; அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநல மெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி யிக்க தாகலான், எ-து.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்த தாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமென்றும் நீதினால் வழக்குப்பற்றி

நாகலமென்னு நலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற் சிறத்தது பிழிதின்மை யான் அந்நலம் யானலத் துள்ளது உ மன்றென்றும் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃ தின்றியமைபாதாயபின் அத்தொழிலவார்க்குக் கூறவேண்டுமோ வென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—மந்திரிகட்கு அவசியம் வேண்டிய குணமா வது, நாகலம் என்னும் - நாவினாலுளதாய நலமென்று சிறப்பித்

பேலே கச-ம் ஆர். அமைச்சர், ச-ம் சூழ்நிலகாணக.

கூறும் அறி. சொல்வன்மை நூக்க

துச்சொல்லப்படும், நலன் உடைமை - நலமுடையாராதல் ; அந் நலம் - அந்நன்மை (பிறர்க்கும்); யானலத்து - பிரநலம் களிசெல்லாம், உள்ளதும் அன்று - அடங்குவதுமன்று, (மிக்தது ஆதலால்).

ஆங்கமுங் கேடு ராதன வநு கலாற்
காத்கீதா ன்பல சொல்லின்கட் சேரார்வு.

(பி-ரை.) எ-று,—தம்மரசற்கும் அநகயகட்கும் ஆங்க வழிவுகள் தஞ் சொல்லான் வருமாகலான், அப்பெற்றிசூய சொல்லின்கட் சேர்த்தலை அமைச்சர் கவனம் சூழாமற் போற்றிக் காண, எ-று.

ஆக்ககதிர்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கே தவாய தீசசொல்லையும் சொல்லாத லொப்புமைபற்றி அசனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப் பெயர் முன்வந்தது. பிரர் போர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவரு தலால், காண்கோம்பலென்றார். இவை யிணைபாட்டானும் இஃது இவர்க் கின்றியமையா வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆக்கமும் - (தம்மரசனும் அங்கங்களுக் கும்) பொருக்கமும், கேடும் - அழிவுந், அதனும் - அச்சேரர்வினாலே, வருகலால் - வருமாகலால், சொல்லின்கண் - (மந்திரிகள்) சொல்லி னிடத்து, சேரார்வு - சேர்த்தலை, காத்து ன்ப்பல் - (கம்மிடத் டாகாமல்) காக்கக்கடவர்

ந. கேட்டார் பிணிக் குத் தகைய வாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து.--கட்பாயேற்றக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக் குத் குணங்களை அவாவி மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும் வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது, எ-து.

அச்சுணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருள் வென்றினை முடலாயின. அவற்றை யவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறிக்கனவேயன்றி வேறு நன்னுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் கோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ் செய்கெனெச்சம் மொழிவென்னுஞ் செய்பாட்டுவினை கொண்டது இவிக் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு மூல்கேட்டார் கேளாதாரெனும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுணர்ப்பாருமுளர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்றுரைத்தார் : அவர் அப்பன்மை மொழிவதென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை கோக்கிற்றிலர். இதனாற் சொல்லின திவுக்கணங் கூறப்பட்டது.

ந.கூஉ சுரு-ம் அதி. சொல்வன்மை

(தே - ப - ரை.)—கேட்டார் - (கட்பாய்) ஏற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக் குத் - (பின்வேறுபடாமல்) கட்டும், தகை - குணங்களை, அவாய் - அவாவி, கேளாரும் - (மற்றப்பகையாய்) ஏற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - (பின் அப்பகைமை ஒழிந்து நட்பினை) விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல் - சொல்லாம்.

ச. திறநறிந்து சொல்லுத சொல்லை யுடனும்
பொருளு மதனிணூஉங் கில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடைய வுந் கேட்பாருடையவுமாய திறங்கனயறிந்து சொல்லுக, அநுணஞ் சொல்

லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லை யாகலான், எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவ யென்பனவற்றினும் வருந் தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றை யறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றார் நமக்கும் அவர்க்கு முளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம்மாபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோ டொட்டவொழுக்கலை யும் இனிமையையும் பயக்கலின் அரணியிற்று, தவகாரிய முடித்தலிற் பொரு ளாயிற்று. அறனும் பொருளுமெனக் காரணத்துக் காரியமாக்கிக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லை - (மத்திரிகள் அப்படிப்பட்ட) சொல்லை, திறன் - (நம்முடையவும் கேட்பாருடையவும் ஆன) திறன்களை, அறிந்து - தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; அதனின் ஊங்கு - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும் பொருளுந் - தகுமமும் பொருளும், இல் - இல்லை, (ஆதலால்).

ஞ. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லர்சொல்லை

வெல்லுஞ்சொ ளின்மை யறிந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக, எ-று.

பிறிதோர்சொல்-மாற்றாது மறதலைச்சொல். வெல்லுதல்-குணக்க ளான்மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக. வெண்பதாம். இனிப் பிறிதோர் சொல் வெல்லுஞ் சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்த சொல்லும் மிக்க சொல்லு முளவாகாமற் சொல்லுகவென் றரைப்பாருமுள். இது சொற் பொருட்பின் வருகிலை.

கூறும் அறி. சொல்வன்மை

ஙககூ

(தே - ப - ரை.)—சொல்லை-(தாம்சொல்லக்கருதிய) சொல்லை, வெல்லுஞ்சொல் - வெல்லவல்ல சொல்லாகிய, பிறிதோர்சொல் - வேறொருசொல், இன்மை - இல்லாமையை, அறிந்து - தெரிந்து, அச்சொல்லை - அந்தச் சொல்லை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.

கூ வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற்பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்க்குத் தாஞ்சொல்லுகால் அவர் பின்னும்கேட்
டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுகால் அச்சொல்லின்
பயனைக் கொண்டொடும் அமைச்சியலுட் குற்றமற்றாது துணிவு, எ-து.

பிறர்சொற்களுட் குற்றமனவாயினும் அவை கோக்கி யிகழாரென்பதாம்.
வல்லாரையிகழ்தல் வல்லநர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவு முடன்கூறி
ஞர். இவை மூன்றபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேட்பந்தாம் சொல்லி - (பிறர்பின்னுங்
கேட்டலை) விரும்பும்படி தாஞ்சொல்லி, பிறர்சொல் - பிறர் (தமக்
குச் சொல்லுஞ்) சொல்லினது, பயன்கோடல் - பயனைக்கொண்டு
விடுதல், மாட்சியில் - (மக்திரி) இலக்கணத்தில், மாசுஅற்றார் - குற்ற
மற்றவரது, கோள் - துணிவு.

எ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்ரா னவனை
யிகல்வெல்லன் பார்க்கு மரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—தானெண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்கேற்பச் சொல்
லுதல் வல்லனாய் அவை யிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்விலனாய் அவைக்
கஞ்சாலாயின யாவன் அவனை மாறபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கு
மரிது, எ-து.

எற்பச்சொல்லுதல்-அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத்
துணியும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு-சொல்லவேண்டுவதனை மறப்பானொழி
தல். இம்மூன்றுகுணமு முடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல்
செய்து வெல்வாரில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லவல்லன் - (தான்எண்ணிய காரியங்
களைப் பிறர்க்கேற்க) சொல்லுதல் வல்லனாகி, சோர்விலன் - (அ
வைமிகவும் பலவானவிடத்து ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லாதவனாகி,
அஞ்சான் அவனை - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்) அவனை;

இதல் - மாறுபாட்டிலே, வெல்லல் - வெல்லுதல், யார்க்கும் யாவர்க்கும், அரிது - அரியது.

அ. விரைந்து தொழில்சேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லப்படுங் காரியங்களை நிரல்படக்கோந்து தாகச் சொல்லுதல் வல்லார்ப்பெறின், உலகம் அவற்றை விரைந் தேற்றுக் கொள்ளும், எ-று.

தொழில் - சாதியொருமை. நிரல்படக்கோத்தல்-முன் சொல்வனவும் பின் சொல்வனவு மறிந்து அம்முறையே வைக்கல். இனிதாதல்-கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் நூறுயிரவரு னொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றார். ஈண்டுக் கேட்டல்-ஏற்றுக்கோடல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தொழில் - (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை, நிரந்து - ஒழுங்குபடக்கோத்து, இனிது - இனிதாக, சொல்லு தல்வல்லார் - சொல்லுதல் வல்லவரை, பெறின் - பெற்றால், ஞாலம்- உலகமானது, விரைந்து கேட்கும் - (அவைகளை) விரைந்து ஏற்றுக் கொள்ளும்.

கூ. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல நேற்று தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றமற்றனவாய்* சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வா ற்றாற் சொல்லுதலை யறியாதார் பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவர், எ-று.

குற்றம்-மேற்சொல்லிய * குணங்கட்கு மறதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவா ருளர், அவர் இவ் வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார்.

(தே - ப - ரை) — மரக அற்ற - குற்றமற்றவைகளாய். சில - சிலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்லல் - (அவ்வகையால்) சொல்லுதலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், பல - பலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்ல - தொடுத்துச்சொல்ல, காமுறுவர் - விரும்புவார்.

* சொற்களைக் கீழே மேலே கடு-ம் அதி. சொல்வன்மை, க-ம் திருக்குறளையிற் காண்க.

கூகூ-ம். அதி. வினைத்தாய்மை

16-1

க0. இணரூழ்ந்து நாரா மலர்ணையர் கற்ற
தணர விரித்துரையா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து, — கற்றுவைத்த நூலைப் பிறாறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர் கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்து வைத்தும் நாராத பூவை யொப்பர். எ-து.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றயில்லாத பூச சூடப்படாத வாறு போல நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படா ஒன்றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவை யிரண்பாட்டானும் அது மாட்டாதார திழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — கற்றது - கற்றநூல்களை, உரை - (பிறர்) அறியும் விதமாக, விரித்து உரையாதார் - விரித்துச்சொல்ல மாட்டாதவர், இணர் - கொத்திரிடத்தே, ஊழ்த்தும்-மலர்ந்திருந்தும், நாரா - மணக்காத, மலர் அணையர் - பூர்வீபால்வர்.

கூகூ-ம் அதிகாரம் — வினைத்தாய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின் றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க துணைநல மாக்கந தருடம் வினைநலம்

வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(111-ரை.) எ-து.—ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றினையும் கொடுக்கும், அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-து.

வேண்டியவெல்லா மென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்ப முதலாவதற்றையும் மறுமைக்கட் டான்விரும்பிய பதங்களை யும். இதனும் காணப் படுந் துணைநன்மையினுல் சருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்ததென வினைத் தாய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—துணைநலம்-(ஒருவனுக்கு) துணையினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வம் ஒன்றையே, தரும் - கொடுக்கும்; வினைநலம் - தொழிலினது நன்மையானது, வேண்டியவெல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளையெல்லாம், தரும்-கொடுக்கும்.

கூகூகூ

கூகூ-ம்

உ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு

நன்றி பயவா வினை.

(111-ரை.) எ-து.—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை அமைச்சர்க்கு எக்காலத்து மொழி தல்வேண்டும், எ-து.

பெருகல், சருகல், இடைநற்றவென்னும் நிலைவேறபாடு காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்றும் பொருட்டு.

(தே - ப - ரை.)—புகழொடு - (தம்மரசனுக்கு) புகழையும், நன்றி - அறத்தையுந், பயவா - தராத, வினை - தொழில்களை, என்றும் - எக்காலத்தும், ஒருவுதல் வேண்டும் - (மந்திரிகளுக்கு) ஒழி கல் வேண்டும்.

௩. ஓலகல் வேண்டு மொளிமரழ்ருஞ் செய்வினை

யரஅது மென்னு மவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மேலாகக் கடவேமென்று கருதுவார் தம்மொளி
கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க, எ-று.

ஓதல்வேண்டிமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஓவதலென்பது குறை
த்து நீன்றது. ஒளி-தாமுள காலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல்.
செய்யென்றும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாறற்பட்டது. அன்றிச் செய்
வினையென வினைத்தொகை யாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெட
வருவது ஆக்கமன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஆதாம் - மேலாங்கடவோம், என்னுமவர் -
என்று நீனைப்பவர், ஒளி - தம்) ஒளி, மாழ்கும் - கெடுதற்குக்
காரணமாகிய, வினை - தொழிலை, செய் - செய்தலை, ஓ, ஓல்வேண்டும் -
ஒழியக்கடவர்.

௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமிடுக்கணலே படவரினும், அது தீர்த்தற்பொருட்டு
முன்செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார் துளக்கமற்ற செளிவினை
யுடையார், எ-று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்க ணைக்கி எஞ்ஞான்றற கழியாத
விழிவு எய்தற்பாலுன்றென்பதும் அஃதெய்தினாலும் வருவது வருமென்ப
துஉம் தெளிவராகலான், செய்யாரென்றார்.

கூகும் அதி. வினைத்தூய்மை

நுகள்

(தே - ப - ரை)—நடுக்கு அற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் -
தெளிவையுடையவர், இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலேபட
வரினும், (அது தீர்த்தற்பொருட்டு), இளிவந்த - (முன் செய்
தவர்க்கு) இழிவுவந்ததொழில்களை, செய்யார் - செய்யமாட்
டார்கள்.

நி. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்யானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் செய்தது எத்தன்மைதென்று பின் ருளே
யிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலஞ் செய்யாதொழிக; அன்றி ஒருகான்மயங்கி
அவற்றைச் செய்யுந்தன்மையனாயினாயின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்க
ளைச் செய்யாதொழிதல் நன்று, எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்
தார். அவ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப்
பின்னிருந்திரங்குவனாயின், அது தீரும்வாயி லறிந்திலனெனவும், திட்பழில
னெனவும், பயனில்லன செய்கின்றனெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்று
கின்றனெனவும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிர்வாயாமை நன்றென்றார். இது
வும், வினைத்தாயார் செய்யலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிற்றொடர்த்தற்குச்
செய்வானாயின் அவை போல்வனவுஞ் செய்யாமை நன்றெனப் பிரரெல்லாம்
இயையற வுரைத்தார்.

(தே - ப - ரை.)—எற்று என்று - (நான்செய்தது) எப்படிப்
பட்டதென்று, இரங்குவ - (பின்நாளை) இரங்குந் தொழில்களை,
செய்யற்க - (ஒருகாலும்) செய்யா திருக்கக்கடவன்; செய்வா
னேல் - (ஒருகால்மயங்கி அவைகளை) செய்வானாயின், மற்ற-பின்பு,
அன்ன - அவ்விரங்கல்களை, செய்யாமை - செய்யா திருத்தல்; நன்று-
நல்லமுடையது.

சு. சுன்றான் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சரன்றோர் பழிக்கும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைப் பயத்தானது பசியை வறுமையாற் கண்டி
ரங்குந் தன்மையனாயினெனினும் அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும்
வினைகளை ஒருவன் செய்யா தொழிக, எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும்
பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ் செய்தாயினும் புறந்தருகவென்
னும் அறநாட்பொதுவிதி பொருணூல்வழி யொழுகுதலும் அரசர் தொழிந்
ந்க்கு அக்கூர்-ம் அதி. வினைத்தாய்மை

குரியராதலும் நன்கு மதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க் கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அன்றாள் - (ஒருவன் தன்னை) பெற்றதாயினது, பசி - பசியை, காண்பான் ஆயினும் - (வறுமையாலே) கண்டிருக்குந் தன்மைய னாயினெனினும், (அதைக் குறித்து), சான்றோர்ப்பழிக்கும் - (அறிவால்) நிறைந்தோர் பழிக்கும், வினை - தொழில்களை, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கூடவன்.

எ. பழிமலைத் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை

(பரி-ரை.) எ-து, — சாலாதார் தீயவினைகளை அடையது அதனை பழியைத் தம்மேற்கொண்டுபெற்ற செல்வத்தின் அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குவே உயர்ந்தது, எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு டீயவினை பாயை மேற்கொடல் சால் போடியையாயமையின், சான்றோர் கருவல்குவே தலை யென்றா.

(தே - ப - ரை.) — பழியலைந்து - (சான்றோரல்லாதவர் தித் தொழிலைச் செய்து அதனால்) பழியைத் தம்மேற்கொண்டு, எய்திய - பெற்ற, ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டினும், சான்றோர் - (அது மேற்கொள்ளாத) சான்றோரனுபவிக்கும், கழிநல்குவே - மிகுந்தவறுமையே, தலை - உயர்ந்தது.

அ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைநா
முடிந்தாலும் பிழை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — துலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுய கடிந்தொழியாது பொருளைக்கிச செய்த அமைச்சர்க்கு அவை தாயவன்மையின் முடியா ஒருவாற்றான் முடியினும் பின் துன்பத்தையே கொடுக்கும், எ-று.

முடிதல்-கருதியபொருள் தருதல். பிழைதருதலாகிய பொருளின்னொழில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கடிந்த - (தூலோர்) தள்ளியதொழில்களை; கடிந்து ஓரார் - (தாமும்) தள்ளிவிடாராகி, செய்தார்க்கு - (பொருளைக்குறித்து) செய்த மந்திரிகளுக்கு; அவைதாம் - அத்தொழில்கள், (தூயவை யல்லாமையால் முடியாவாம்), முடிந்தாலும் - (ஒரு

கூகூ-ம் அதி. வினைத் தூய்மை

௩௧௯

வழியால்) முடிந்தாலும், பிழை - (பின்) துன்பத்தை, தரும் கொடுக்கும்.

கூ அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(111-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறர் இரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றன் இரங்கப் போகாநிற்கும்; மதறைய தீயவினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழங்கான் ஆயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும், எ-று,

பின்னெனவே மறுமையு மடவகிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகள் தியல்பு கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை) —ஒருவன் தீத்தொழில்களைச் செய்து, அழக்கொண்ட நல்லாம் - (பிறர்) துக்கிக்கட்கொண்ட பொருள்களெல்லாம், அழப்போம் - (இம்மையில் அவன்) துக்கிக்கப்போகாநிற்கும்; நல்பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்தபொருள்கள், இழப்பினும் - (முன்) இழந்தாறையினும், பிற்பயக்கும் - பின்வந்து பயன் கொடுக்கும்.

க0. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பகமட

கலத்துவீர்ப் பெய்தீரீஇ யற்று.

(111-ரை.) எ-து,—அமைச்சன் தீயவினைகளைற் பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கு எமஞ்செய்தல் பசிய மட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து

அதற்கு ஏமஞ்செய்ததனோடொக்கும், எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றோன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை * சலமெனப்பட்டன. எமமார்த்தவென்பது எமார்த்தவென்றாயிற்று: ஏமத்தையடையப்பண்ணு, வென்றவாறு. இருத்துதல்-நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் எமார்த்தவென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்வென்றம், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலுமென்று முரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின் வினையுமாய உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் கோக்கிற்பவர். இவை நான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணம் கூரப்பட்டது.

* சலம், வடசொல்லின்றிரிபு, இடங்கு யெனினி ஒருவகையாகக் காணப்பட்டி உள்ளே ஒருவகையாக விருப்பதென்பது பொருள்.

௩௨௦ சுளம் அதி. வினைத்திட்டம்

(தே - ப - ரை.)—சலத்தால் - (மந்த்
பொருள்செய்து - பொருளைச் சம்பாதித்து, ஏமம் ஆர்த்தல் - (அத
னால் அரசனுக்கு) காப்புச்செய்தல், பசு மட்கலத்துள் - பசிய மட்
பாத்திரத்தில், நீர்பெய்து - நீரைவார்த்து, இரீஇயற்று - (அதற்கு)
காப்புச்செய்ததனோடொக்கும்.

சுளம் அதிகாரம்—வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது அத்தாய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்தின்மை. அதிகாரமுடையதும் இத்தானே விளவதும்.

க. வினைத்திட்டப் பெறப்ப தொருவன் மனத்திட்டப்
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனைமுடித்தற்கு உரியானொருவன் மனத்தினது நின்மை; அஃதொழிந்தன வெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா, எ-று.

ஒழிந்தனவானை—படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் நின்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றைய வென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றும் கூறினார். இத்தனவு வினைத்திட்டமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வினைத்திட்டம் என்பது - தொழில்செய்யுமிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது, ஓராவன் - (அதனை முடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்டம் - மனத்தினது வலிமையாம்; மற்றைய எல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமைகளெல்லாம்; பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல.

உ. ஊரொரா ஊற்றி னென்காமை யிவ்விரண்டி.

னாரென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(பரி-ரை) எ-து,—முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும், செய்யும்வினை செய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையும் ஆகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் துலோர், எ-று

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சப்பூண்ட வியாழவெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் * நீதினாலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு

* ஈண்டு நீதினாலுடையார் என்றது சாணக்கியரையும் காமந்தகரையும்.

4.

கூளம் அதி. வினைத்திட்டம்

ந.உக

வினைத்துய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊரென்றமையின் உற்றப்பென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினு

நென்றுக் கூறினார். ஊரொராரென்று பாடமோதுவாரு முளர்; அஃது ஒல்
காமை யென்னு மென்னேகும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயை
யாமை அவற்றிந் திலர்.

(தே - ப - ரை) — ஆயந்தவர் - (முன்பு நீதிநூலை) ஆராய்ந்த
மந்திரிகளது, கோள் - துணிவு, ஊறு - பழுதுபடுந் தொழிலை,
ஓரால் - செய்பாமையும், உற்றார் - செய்யுந் தொழில் ஊழினிலே)
பழுதுபட்டவிடத்து, ஒக்காமை - (அந்நகு) தளராமையும்
(ஆகிய), இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், என்
பர்-என்று (நாலைவர் சொல்லுவர்).

௩. கடைக்கொட்டி செய்துக்க தானாமை யிடைக்கொட்டி
சென்றா விழுமந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — செய்ப்படும் வினையை முடிவின்சுட் புலப்படும்வகை
முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாவது; அந்நமன்றி
இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காது இடும்பை
யைக்கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வாவது அங்கம் ஒன்று மெண்ணியவாறு பிறரறியாம
லும், தானறிந்ததூடும், தன்னியகிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவ
ருய்த துணாமலும் அடக்கிச் செய்தல். அங் திட்டம், ஆண்டன்மையான்
வருகலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றுவிழுமாவன - பகைவர் முன்ன
றிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வானே விலக்குதல் செய்வாருகலின்,
அவற்றால் வருவன. விழுமம்—சாதிப்பெயர். இவை யிரண்டுபாட்டானும்
அதனது பகுதி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கடை - (செய்யப்படுந் தொழிலை) முடிவிலே,
கொட்க - சுழல [வெளிப்பட வென்றபடி], செய்யத்தக்கது - (அத
ற்குமுன்னெல்லாம் மறைத்து) செய்வதே, ஆண்மை - வலியாகும்;
இடை - நடுகிலை, கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின், (அவ்வெளிப்
படுதல்), எற்று - நீக்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் -
(செய்தவனுக்கு) கொடுக்கும்.

கூஉஉ சுளம் அதி. வினைத்திட்டம்

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற்செய்துமென நிரல் படச் சொல்லுதல் யாவார்க்கும் எரிய; அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவார்க்கும் அரியவாம். எ-து.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றை மெண்ணீச சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்கும் இயறவின், எரியவென்றார். இதுதொல் அதனகருமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லுதல் - (இத்தொழிலை இவ்விதத்தால் செய்வோமென்று ஒழுங்குபட) சொல்லுதல், யார்க்கும் - எவர்க்கும், எரிய - எரியவைவாயும், சொல்லியவண்ணம் - (அதனை) அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால், செயல் - செய்தல், அரியவாம்-அரியவையாம்.

ரு. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்சு ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிரவிலக்கணககளா னும் மாட்சிமைப் பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்டம். வேந்தன்சுணை உறு தலையெய்தலான், எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படும், எ-து.

வேந்தன்சு ணூறெய்தல்-எதெதவினை அதுதொல் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வ மும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலா னன்பது திரிந்து நின்றது. உள் எள்-மதிப்பான் மறவாமை. இதுதொல் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வீறு எய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடைந்து, மாண்டார் - (மற்றைபிலக்கணங்களாலும்) மாட்சி மைப்பட்ட மறதிரிகளது, வினைத்திட்டம் - தொழில் வலிமையானது, வேந்தன்சுண் - அரசனிடத்து, உறுது எய்தி - உறுதலை அடைத லாலே, உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்கப்படும்.

தினாணிய ராகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமய்த எண்ணிய பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாதே எய்துவர், எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினை க்கட்கட் டிண்மை யுடையராகப் பெறின், எ-று.

எளிதினெய்துப வென்பார், எண்ணியாக் கெய்துப வென்றார். அவர் அவ்வாறல்ல தெண்ணாமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுந் கைகூடுமென்பது கருதது. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் புயன் கூறப்பட்டது.

கூஎம் அதி. வினைத்தீட்டம் நூஉநூ

(தே - ப ரை)—எண்ணியார் - (ஒருபொருளை அடைய) எண்ணினவர், தினாணியர் ஆகப்பெறின் - (அப்பொருட்டு வழி யாகிய தொழிலிடத்து) வலிமையுடையராகப் பெற்றால், எண்ணிய- (கம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம். எண்ணி ஆங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவர்

எ. உருவுகண் டெள்ளாமை தீவன்றி முருள்பெருந்தேர்ச்
கரணியன்னுருடைத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—உருளா நின்ற பெரிய கோக்கு அசின்கண் ஆணி போல வினைக்கண் திண்ணியாரை யுடைத்து உலகம், அதனால் அவரை வடி வின் சிறுமை கோக்கி இகழ்தலை யொழிக, எ-று.

சிறுமை, எள்ளான்மையேனெடு மென்பதனாலும், உலமையானும், பெற் றும். அசுசு-உருள் கோத்தமாம். ஆர்-உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறியாரைக்கே பெரியபாரகளைக் கொண்டுய்க் குந் தீட்டமுடைகது அந்நபால், வடிவாற் சிறியாரைக்கே பெரிய வினை களைக் கொண்டுய்க்குந் தீட்டமுடைய அமைச்சருமுளா, அவரை அத்தீட்ட நோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இத்தனால் அவரையறியுமாறு கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உலகம், உருள் - உநாளின்று, பெருந்
 தேர்க்கு - பெரியகேர்க்கு, அஃக ஆணி அண்ணர் - அசசினிடத்தே
 ஆணிப்பால் தொழிலினிடத்தே வலிமைபுடையவரை, உடை
 த்து - உடையது, அதனால், உருவுகண்டு- (அவர், படிவினிடத்தே
 சிறுமை நோக்கி, எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இகழாமை
 வேண்டும்.

அ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட்டுளங்காது
 தூக்கம் கடிந்து செயல்.

(111-ரை.) எ-து,—மனம் தெளிந்து செய்வதாகத் துணர்ந்த வினையின்
 கண பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க, எ-து.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றேன்முமாகலின், தெளிந்து
 பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஈர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்ட
 வினையென்றார். துளங்காமை-திட்பமுடைமை.

(தே - ப - ரை.)—கலங்காது - (மனம்) கலங்காமல், கண்ட -
 (செய்வதாக) துணிந்த, வினைக்கண் - தொழிலினிடத்து, துளங்
 க்டுசு கூளம் ஆதி. வினைத்திட்பம்

காது - (பின்) அசைதல் இல்லாமல், தூக்கம் கடிந்து - ஆலசியத்
 தை ஒழித்து, செயல் - செயக்கடவர்

கூ துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவார்ப்பி
 ரின்பம் பயக்கும் வினை.

(111-ரை.) எ-து,—முகர்க்கண மெயம்முயரசியாற மமக்குத்துன்பம் மிக
 வருமாயினும், அதுதே ரகித கனராது முடிவின்கண இன்பம் பயக்கும் வினை
 யைத் திட்பமுடையராய்க் செய்க, எ-து.

துன்பு-கலங்காமை. துன்புடைபாக்கல்லது கணிகமாய முபற்சித்
 துன்ப நோக்காவ நிலையுடலுடைய * பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல்
 கூடாமையின், ஈன்வாரறிச செய்கவென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும்
 அவர்வினை செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — துன்பம் - (மு கலில் மெய்ப்புமுயிற்சியால்) துன்பம். உறவரிணர் - (கமக்கு) மிகவரிணும் (அதுகண்டுதளராமல்), இன்பம் - சுருக்கை, பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை - தொழிலை, துணிவு ஆற்றி - வலியையுடையராய், செய்க - செய்யக் கடவர்.

கடு வினைத்திட்டம் மெய்தியம் கண்ணும் வினைத்திட்டம்

வேண்டாரை வேண்டா துலகு

(பரி-ரை.) எ-து — வினைக் திட்டங்களை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, ஒட்டிக் திட்டங்களைல்லா முடையராய் விடத்தும் நன்குமதிப்பா உயாநதோர் - ன்.

மனதுகளை திட்டமில்லா காரக்குப் படை, அரண், சுப்பு ராகலியவற்றின் திட்டங்களை எல்லாம் உள்ளாயினும், வினை முடியாதும், ஆகவே அவையெல்லாம் கெடும் என்பதுபற்றி வரு வேண்டாடென்றார். இதனால் வினைத் திட்டமில்லாதாரது இழப்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — உலகு - உயர்ந்தோர். வினைத்திட்டம் - தொழில்வலிமையை, வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத மந்திரிகளை, வினைத்திட்டம் - அவை நீங்கலாகிய வலிமைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும், வேண்டாது-நன்கு மதியார்.

* பரி-மவினம - முடிவு உயர்ந்தோர்.

கூடும் அதிகாரம்—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்டமுடைய வமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லக்குணியு
தாழ்ச்சியுட் டங்குக நீது.

(பரி-ரை.) எ-து,—விசாரத்திற் கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி

இது தப்பாதென்னுந் துணர்வினைப் பெறதல்; அந்நபன் துணர்வுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பு பன் கட்டடங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து, எ-று.

சூழ்ச்சி முடிவு துணர்வெய்கல் எனவே, துணர்வெய்து மனவுஞ் சூழவே ண்டெமென்பது பெற்றும். பன்னாத் துணர்வு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு-செய்யுந்காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமைபின், அதனைத் தீதென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—சூழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு, முடிவு - எல்லையாவது, துணர்வு எய்தல - ஆலோசிப்பவன் இனி இது தப்பாதென்னும் துணர்வைப்பெறுகல்; அத்துணர்வு - அப்பாடித் துணர்வு பெற்றதொழில், காற்சியுள் - (பின்) ஆலசியந்தில், தங்குகல் - பொருத்துகல், தீது - குற்றமுடையதாம்.

2. தூங்குக தூங்கிச செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-று,—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க; நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக, எ-று.

இருவழியும் இயதிக்கட்டொக்க எழுவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும் வலியானுங் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிசெய்யின், அவை வாயா வென்பது சருக்து. * மேற்புறவகாமை யென்றார், எண்டனைப் பகுத்துக் கூறினார். இவை இரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தூங்கி - ஆலசியிக்கு, செயல்பால - செய்யும்பகுதியையுடைய தொழில்களுள், தூங்குக - ஆலசியம் பண்ணக்கடவன்; தூங்காது - ஆலசியப்பண்ணாமல், செய்யும்வினை - செய்யுந் தொழில்களுள், தூங்கற்க - ஆலசியம் பண்ணாதிருக்கக் கடவன்.

* மேலே கூக-ம் அதி. இரையாட்சி, கூ-ம் குறளிறகாண்க.

நூ.கூ கூ அ-ம் அதி. வினைசெயல்வகை

௩. ஒல்லும்வா யெல்லார் வினைகன்றே யொல்லாக்கார்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத் தெல்லாம் போராற் செய்தல் நன்று; அஃதியலாவிடகது வினையுன்றபாயததுள்ளும் அது முடிவதோருபாய நோக்கிச் செய்க, எ-று.

இயலுமிடம் - பகையிற் ருண்வலியரைய காலம் அக்காலத்துத் தண்டமே கண்டென்றார், அஞ்சவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் - ஒத்த காலமும் மெலியசாலமும். அவ்வினையெவ்வதுஞ்சாமபேக் தானகளுள் அது முடியுமுபாயக்காற் செய்கவேன்றார், அவை ஒன்றிற்கொன்று வேறுபாடு டையவேலும் மெம்பெயர் பயத்தாற் தமமுனொக்குமாகலின். இதனால் வலியான், ஒப்பான், மெலியா னென நிலை மூவகைத் தென்பதும் அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—ஒல்லும்வாய் எல்லார் - (கொழிற்செய்யும் போது) கூடுமிடத்தெல்லாம், வினை - தண்டஞ்செய்தல், நன்று - நலமுடையதாய்; ஒல்லாக்கால்-(அது) கூடாகவிடத்து, செல்லும் வாய் நோக்கி - (மற்றையுற்று உபாயங்களிலே அது) முடிவதோ ருபாயநோக்கி, செயல் - செய்யக்கடவான்

௪. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச வினையுங்காற்
நீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் கையத தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டன தொழீவும் ஆராயுங்காற் நீயின தொழீவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும், எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வ தென்று இகழ்த்தொழியற்க, முடியச்செய்க வேன்பதாம். பின் வளர்த லொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறி னார். இதனால் வலியான் செய்யுத்திறவ கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வினை - (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை - (அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும், என்ற இரண்டின் - என்றசொல்லப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம் - குறையும், வினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, நீ எச்சம் போல - நீயினது குறைபோல், றும் - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும்.

டு. பொருள்கருவி காலம் வினையிடவே ஹைந்து
மிருடா வெண்ணிச் செயல்.

கூ அம் அதி. வினைசெயல்வகை ௩௨௭

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யு மிடத்துப் பொருளுந் கருவியுந் கால
மும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும் மயக்கமா வெண்ணிச்
செய்க, எ-து.

எண்ணெடு பிறவழி யு கூட்டப்பட்டது. பொருள்-அயும் பொருளும்
ஆகும் பொருளுந். கருவி-தன்ருளையும் மாற்றாவினையும். காலம்-தனக்காந்
காலமும் அவர்க்காந் காலமும். வினை-தான் வல்லவினையும் அவர் வல்லவினை
யும். இடம்-தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான்
வென்றி யெபதுந்திறுத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் - (தொழில்செய்யுமிடத்து) பொ
ருளும், கருவி - சாகனமும், காலம் - காலமும், வினை - தொழிலும்,
இடம் - இடமும் (ஆகிய), ஐந்தாம்—, இருந்திர - மயக்கம் நீங்க,
எண்ணி - வினைத்து, செயல் - செய்யக்கடவான்

சு. முடிவு விடையுறு முற்றியாந் செய்தும்
பரிபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(பரி-ரை) எ-து,—வினைசெய்யுந்கால் அது முடிதற்குநதாம் முயற்சி
யும் அதற்குநாரு மிடையுறும் அது நீங்கி முடிந்தாற்ருனெய்தும் பெரும்பய
னும் சீராகக்கிச் செய்க, எ-து.

முடிவு—ஆகுபெயர். முயற்சியிடையுறுகள்தளவிற்ப பயனதளவு பெரி
தாயிற் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—முடிவும் - (தொழில் செய்யுமிடத்து அது)
முடிதற்கு உள்காகிய முயற்சியையும், இடையுறும் - (அதற்கு
வரும்) இடையுறையும், முற்றி—(அவ்விடையுறுநீங்கி) முடித்தால்,
எய்தும் - (தான்) அடையும், பரிபயனும் - பெரும் பயனையும்,

பார்த்து - ஆலோசித்து, ரொயல் - செய்யக்கூடவன்.

எ. செய்வீனை செய்வான் செயன்முறை யாள்வீனை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வாற்றும் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கி
னான் செய்யுமுறைமையாவது அதனதுளப்பாட்டினை யறிவான் கருத்தினைத்
தானறிதல், எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலிய வெண்ணிலையும் ருடிவுமுதலிய
துக்கிலையும், உள்ளறிவான்-முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்து-அவன்
செய்து போந்த உபாயம். அந்நையறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பய

122 அ கூ அம் அதி. வினைசெயல்வகை

செய்துமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந் திறம்
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —செய்வீனை - (அவ்வறிவால்) செய்யப்படுந்
தொழிலை, செய்வான் - செய்யத்தொடங்கினவன், செயல் முறை -
செய்யுமுறையாவது, அள்வீனை - அத்தொழிலினது, உள் - உள்பு
பாட்டை, அறிவான் - அறிவானது. உள்ளம் - ஈந்ததை, கொளல்-
(கான்) அறிதல்.

அ. வினையான் வினைபாக்கிக் கோட வினைகவுள்
யானையால் யானையாத் கற்று.

(பரி-ரை.) எ-து —செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிது மோர்
வினையை முடித்துக்கொள்க; அது மகக்கானனைந்த கபோலத்தினை யுடைய
யானையாலே அன்னது பிறிது மோர்யானையைப் பிணித்ததனோ டொக்
கும், எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற வினைகவுமொன்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்
டது. கோடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற் குபாயமா
மாறு எண்ணிச் செய்க; செய்யவே அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளி

தின் முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—வினைபால் - (செய்யப்படுகின்ற) தொழி
லால், வினை-(அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை, ஆக்கிக்கொடல்-
முடித்துக்கொள்ளக் கடவன்; (அது) நனை கவுள் - (மதத்தால்)
நனைந்த கப்பாலத்தையுடைய, யானையால் - யானையினால், யானை -
(அப்படிப்பட்ட வேறொரு) யானையை, யாத்தது அற்று - கட்டிய
தோடு ஒக்கும்.

கூ. நட்பார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்தே,
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்வானாற் தன் நட்பார்க்கு இனியவற்
றைச்செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படுக்தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத்
தனக்கு நட்பாக்கிக் கொடல், எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற் பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்
மெலிவு புலனாவதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைந்ததென்றார். விரைந்து
செய்யப்படுவ தென்றவாறு. வினைசெய்யுந் திறமாகவிற பகைவரோ
டொட்டா ராயிற்று. தன்னொட்டார் பிறருட்குடாமல் மாற்றி னைத்த
லெனினு மமையும்.

கூகும் அதி. கூகூ

நட்கூ

(தே - ப - ரை.)—நட்பார்க்கு-(தொழில்செய்பவனால் தனது)
நட்பினருக்கு, நல்லசெயலின் - நல்லவகைகளைச் செய்தலினும்,
ஒட்டாரை -(தன்பகைவரது) பகைவரை, ஒட்டிக்கொளல் - (தன
க்கு) நட்பாக்கிக்கொள்ளுதல், விரைந்தே - விரைந்து செய்யத்

கூ. உறைசிறியா ருண்ணாடுங்க ளுறிக் ளுறையெறிந்
கொள்வார் பெரியார்ப் பாவிர்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆளுமிடஞ்சிறியராய அன்பார், தமயின்வலியார்
எதிர்த்தவழி தம்பகுறி கொடுக்கலாகாது, அங்கிலைக்கு வேண்டுவராய ளுந்து கூடு

மாயின், அவரைத் தாழ்த்தி அனை யேற்றுக்கொள்வா, எ-று

இடம்-காடு அபணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மே லேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இபையலரிதாகலின், பெரினென்றார். அடியிலே மெலியாராயினார் உம் பகுரியுமளரி நின்றிட்டு, பெரினென கொடுவதாகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடு, துஞ்சந்தனை ஏற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வென உலகியலாற் கூறினா. இவை மூன்றபாட்டானும் மெலியான் பெயர்நிறைவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உறை சிறியார் - ஆளும் இடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள், (தம்மின்மிக்க வலியவர் எதிர்த்தவிடத்தே), உள் - (தமது) அங்கங்கள், நடுங்கல் - நடுங்குதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின், பெரியார் - அப்பெரியவரை, பணிந்து - வணங்கி, கொள்வர் - (அதனை) எற்றுக் கொள்ளுவர்.

990-ம் அதிகாரம்—தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்ரகங்கட்கு வேற்றவேந்தரிடை+ செல்வாது தன்மை. அவ்விரண்டினையும் மேல் வினைசெயல்வகை யென்றமையின் இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்திக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னேன் அமைச்சனோ டொப்பாளுகலானும் பின்னேன் அவனிற் கார்கூறு குணம் குறைந்தோ ளுக்கலானும், இஃதமைச்சிய லாயிற்று.

க. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

42

1000

1000-ம் அதிகாரம்—தூது

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்கற்றத்தாற்மாட்டி அன்புடையனாதலும் அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலும் அசாநாதி வீரும்பும் பண்புடையனாதலும் தூ ஏவார்த்தை சொல்லுவானாக் கிலக்கணம், எ-று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுந்தரத்தாக்குத் தீங்கு வாராமற் றான் பேணி யொழுதலும், கன்முன்னோர் ஈசியல் கேட்டறிதலும், பெற் றும். வேந்தவாம்பண்டடைமை முன்னா மன்னரைச் சோர்தொழுதற்கட் பெறப்படும். அகநால் வேந்தர் சருவ அளன் வயபதாபல் (புறநாடு).

(தே - ப - ரை) — அன்பு உடைமை - (கண்மீட்டுதல்) (புறநாடு) அன்பு உடைமை - (அன்பு) (புறநாடு) (மந்திரிகொழில் செய்தற்கு) அமைந்த குடியில் பிறந்தலும் வீரத்து அவாம்பாடி உடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குறமுடையவ னாகலும், தூதுரைப்பான்-தூது வார்த்தையைச் சொல்லுவீரனுக்கு, பண்பு- இலக்கணமாம்.

உ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க் கின்றி யமைபாத மூன்று.

(பரி-ரை.) எ-து, — உம் வரசன்மாட்டன் உடைமையும் அவனுக்கு ஆவன வறியு மறிவுடைமையும் அவற்றை வேற்றரசரிடையே சொல்லுபகால் ஆராய் ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமெனத் தூதுரைக்க விரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று, எ-து.

ஆராய்கல் - அவர், நிற குடும்பிடுந் சொர்க்களைக் கொடுக்கல். இன்றியமை யாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டு மென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொது விலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — அன்பு .. (தம்வரசனிடத்து) அன்புடைமை யும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடை மையும், ஆராய்ந்த சொல் வன்மை - (அவைகளை வேற்று வேந்த ரிடத்துச் சொல்லும்பொது) ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையும், (என) தூதுரைப்பார்க்கு-தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றி அமை யாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள், மூன்று - மூன்றும்

ஈ. தூலாரு ணூல்வல்ல னாதுதல் வேலாருள் வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேலையுடைய வேற்றரசரிடச் சென்று தன்னரசு
னுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லாளுக்கு இலக்கணமாவது நீதிநூலை
யுணர்ந்த அமைச்சரிடக் தான் அந்நூலை வல்லனாகல், எ-று.

கோறன் மாலையென்பது கோன்ற வேலாடென்றம், தூதுவினை
யிரண்டுபடங்க வென்றிவினையென்றது கூறிஞர். வல்லனாகல்-உணர்வுமாத்
திர முடையாய அவர்முன் வகுக்குமாற்ற லுடையனாகல்.

(நே - ப - ரை) — வேராருள் - வேலையுடைய வேற்றரசரி
டந்து, வென்றி - (தன்வரரானும்) வெற்றியைத் தருகின்ற, வினை
உரைப்பாரா - தொழிலைசொல்லுவானாக்து, பண்பு - இலக்கண
மாவது, நூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து, நூல்வல்
லன் ஆளுதல் - (தான்) அந்நூலில் எல்லவ னாகுதல்

ச. அறிவுறு வாராய்க்க கல்வியும் மூன்றன்

செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு

(பரி-ரை.) எ-து — இயற்கையாயினாலும் கண்டார்விரும்புந் தோற்றப்
பொலிவும் பலகாரும் பலகாலு மா ராயப்பட்ட கல்வியுமென நன்குமதித்தற்
கேதுவாய் இமழுன்றது கூட்டி உடையான் வேறுவிவந்தரிடைத்
தூதுவினைக்கு சொல், எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பார் கூடுவரிடவினை, செறிவுடையானென்
றா. இவற்றின் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வீரா இனிது முடியுமென்பது
கருத்து.

(நே - ப - ரை) — அறிவு - (இயற்கை) அறிவும், உருவு-(கண்
டோரிசசிக்கும்) கோற்றப்பொலிவும், ஆராய்க்க கல்வி - (பலகா
மும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் (என), இம்மூன்றின் -
(நன்குமதித்தற்கு) ஏதாவதிய) இம்மூன்றினது, செறிவு உடை
யான் - கூட்டத்தை உடையவன், வினைக்கு - (வேற்றரசரிடத்துத்
தூது) தொழிலுக்கு, செல்லுக - செல்லக்கடவன்.

டு. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது

(பரி-ரை.) எ-து,—வேறுபாட்டுக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக்
காரணவகையாற் றொருத்துச் சொல்லியும் இன்னுதகாரியங்களைச் சொல்

தூதுவினை—சாதிவிகிரகம்.

நீ.ந.உ

சூகூம்

லும் வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழ்ச் சொல்லி
யும் தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான், எ-ற.

பலகாரியங்கட் குடம்படாதார் பரம்பலையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய்
தொன்றைச் சொல்ல அ-னால் அவை விளையுமா றய். துணை வருமையானுஞ்
சுருக்கதானு முடம்படுவா, இன்னுதவற்றிற் குடம்படாதார் தம்மனமகிழ்ச்
சொல்ல அவ்வினனாமை காணுது உடம்படுவாக்கலின், அவ்விருவாற்றினும்
தன் காரியந் தவருமல் முடிக்கவல்லா நென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகா
ரத்தாற்றெக்கன.

(தே - ப - ரை) — தொகச்சொல்லி - (வேற்றுச்சர்த்துப் பலகா
ரியங்களைச் சொல்லாமிடத்துக் காரணவகையால்) தொகுத்துச்
சொல்லியும், தூவாத நீக்கி—(இனிமையில் நாத காரியங்களைச் சொல்
லாமிடத்து) வெய்யசொற்களை நீக்கி, நகச்சொல்லி - (இனிமையான
சொற்களால்) மகிழ்ச்சொல்லியும், நன்றி பயப்பது—(தன் அரச
னுக்கு நன்மையைச் செய்வனை, தூது - தூதனாவான்.

சு. கற்றுந்நன் னாரொன் செலு சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதல் நல்களைக்கற்றுத தான் சென்ற கருமத்தைப்
பகை வேரதர் மனங்கொளச சொல்லி அவர் செயிதது ரோக்கின் அந்நோக்
கிற் கஞ்சாத காலத்தோடு பொருத்த அது முடிக்கத்தக்க வுபாயமறிவானே
தூதனாவான், எ-று.

அவ்வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதி நாட்கல்வியும், அந்ஞானந்திப்பிற்
தொன்றான் முடியுங்காலமவரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுகெதலிற் காலத்தார்
றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின.

(தே - ப - ரை.)—சற்று - (நீதிநூல்களை) சுற்று, ரெல-(பகை
வேந்தர்) மனங்கொள, சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தை)
சொல்லி, கன் அஞ்சான் - (அவர் கோபித்துப் பார்க்கில்) அப்
பார்வைக்கு அஞ்சாது, காலத்தால் - காலத்தோடு பொருந்த,
தக்கது - (அதுமுடிக்க, நக்க உபாயத்தை, அறிவது-அறிபவனே,
தூதாம் - தூதனானான்.

எ. கடனறிந்து காலம் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேற்றாரிடத்துத் தான் செய்ய முறைமையறிந்து
அவர் செய்வியாற்றுகுச் சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து

கூகும் அதி. தூது

௩௩௩

சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்
கான், எ-று.

செய்ய முறைமையாவது அவர் நிலையும் தன்னாசனிலையும் தன்னிலை
யும் தாக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லு முறைமையும்
முதலாயின. செவ்வி - தன்சொல்லே யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது
காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் - தனக்குத் துணையாவா ருடைய
வீடம். எண்ணுகல் - தான் அது சொல்லுமாறும் அகற்கு அவர்சொல்லு
முத்தரமும் அதற்குப்பின் றுன்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற்
றானே கற்பித்தல். வடநாலா இவ்விருவகையாருடன் ஓல்கொடுத்து நிற்
பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடைமயன்று வருத்துக் கூறினா
ராகலின், அவர்மதமுந்தோனறத் தலைமென்றார். தூதென்பது அசிகாரத்
தான் வந்தது. இவை ஹந்துபாட்டானும் தான் வருத்துக் கூறுவான திலக்
கணங் கூடப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கடன் - (வேற்றரசரிடத்துத்தான் செய்யும்) முறைமையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலம் கருதி - (அவர்) சமயம் பார்த்து, இடம் - (சென்றகருமம், சொல்லுகற்கு எற்ற இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, எண்ணி - (சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து, உரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன், தலை - (தூதரில்) மிக்கவன்.

அ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(111-ரை.) எ-து — தன்னரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்லியவாதே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவான் நிலக்கணமாவது பொருள் காமங்களாற் றாயுததலும் தனக்கு அவரமைச்சு துணையாந்தன்மையும் துணிதலுடைமையும் இம்மூன்றோடு கூடிய மெய்ம்மையுமென விவை, எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக கூருமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூரியவழி எம்மனோர்க் கீழியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளி நீக்குகற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரேதஞ் செய்வபென் றெழியாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவானுந் தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன்—ஓடுவின் பொருட்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.) — வழி - (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன் சொல்லியவழியே, உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்கு) சொல்லுவானது, பண்பு - இலக்கணமாவது, தூய்மை - (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாலும், துணைமை - (தனக்கு அவர் மந்திரிகள்)

நடநடச்

கூகும்

துணையாந்தன்மையும், துணிவு உடைமை - துணிதலை யுடைமையும், இம்மூன்றின் - இம்மூன்றோடுகூடிய, வாய்மை - மெய்ம்மையும் ஆம்.

க. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விடுமாற்றம்
வாய்சேரா வன்க ணவன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வர் ளையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுரியான் தனக்ா வரு மேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வானவார்த்தையை வாய்சேரர்க் துஞ் சொல்லாத நிண்மையை யுடையன், எ-று.

தாழ்வு சாதி தருமன்மையின், வடுவென்றார். வாய்சேராவெனக் காரியம் காரணத்து னடக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — விடுமாற்றம் - தனக்கு வரும் துன்பத்திற்கஞ்சி அவனுக்கு) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சேரா - வாய்தவறியுஞ் சொல்லாத, வன்க ணவன் - வலியாயையுடையவன், விடுமாற்றம் - (தன் அரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை, வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு, உடையான் - சொல்லாத, குரியன்.

க0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதார் தூது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறதி தருமாயினம் அதற்கஞ்சி யொழியாது தன்னரன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு யிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதுவான், எ-று.

இறுதிபயப்பினு மென்றதனால், எவ்வய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானுய கூறியது கூழவான திலகணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — இறுதி பயப்பினும் - (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத் தருமாயினும், அஞ்சாது - (அதற்கு) பயப்படாது, (தன்னரசன் சொன்னபடியே) இறைவற்கு-அவ்வரசனுக்கு, உறுதியிகுதியை, பயப்பது-(வேற்றரசரிடத்து) சொல்லுவானே, தூதாம்-தூதனவான்.

எ-ம் அதிகாரம்—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப்பொருத்தி யொழுமுமாறு. இது, வேந்தவராம் பண்டிதமையென மேலே வெண்டப்பட்டமையின் தூதரின் பின்பைக்கப்பட்டது.

க. அநலா கருணாது தீக்காய்வார் போல்க
விசுவநேந்தர் சேர்ந்தொழுது வார்

(111-ரை) எ-து — மாறுபடுகலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர் அவரை மிகநெருங்கும் மிகச்செறிவாகத் செய்யாது தீக்காய்வார் போல றுடைய நிலை யிற், எ-று.

கடியின் வெகுநூற் றன்மையெ ன்பது தோன்ற, இவ்வேந்த ரென்றார். மிகவகலி யபயன ளொடாது மிகவணுநின் அவமநிபுயிற் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவநலி ரகுளி யகாநு மிகவநுகிற சடுவநாய தீயோடுதாய தொ லுவமம் பெரப்பட்டது.

(112-ப - ரை) — யு - மாறுபடுகலையுடைய, வேந்தர்-அரசரை, சேர்ந்து - அறிந்து, ஒழுமு வார் - நடம் நு மந்திரிகள், அநலாது - அவரை மிக நீராமமும், அநுகாது - மிக நெருங்காமலும், தீக்காய்வார் போல்க - நெருங்கிற் குளிர் காய்வார்போல் (நடுவீடத்து) திறக்கக்கடவா

ந மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரார்
மன்னிய ராக்கத் தருந

(113-ரை) எ-து — மாறசேய்ப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாவிடாதுதல் அமைச்சர் அவரானே மேலெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

ராண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக வரியவற்றை. அவை நுகரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென்றிவை முடலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்கஞ்சித் தாம் விழையாவிடாதுவே, அவ்வரசர்க்கி யுவந்து அவர்தாமே எல்லாச செல்வமும் நல்குவென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற்

கேடு தரு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மன்னர் - (கம்) அரசரால், விழைப - விரும்பப் பட்டவைகளை, விழையாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல்; மன்னரால் - அவ்வரசராலே, மன்னிய - நிலைபெற்ற, ஆங்கம்-செல்வத்தை, தரும் - (மந்திரிகளுக்கு) கொடுக்கும்.

௩௩௬ எ-ம் அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

௩. போற்றி அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருவின் அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற் காக்க, அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஸ்யுற்றால் அவரைப் பின்பெளிவித்தல் யாவர்க்கு மரிதாகலான், எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவாற் பொறுத்தற்கரிய அறைபோல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளல் என் நினை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தருமோவென் றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணிபொழுதல். ஒருவாற்றாற் பின்பெளிவித்தாலும் கடன் கொண்டான் றேன்றப் பொருடோன்று மாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்கு மரி தென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—போற்றின் - (மந்திரிகள் தம்மை) காத்துக் கொள்ள வேண்டினால், அரியவை - அரியபிழைகளை, போற்றல் - (தம்மிடத்திலே வாராமல்) காங்கக்கடவர், கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக் கேட்டு) சந்தேகித்தபின், தேற்றுதல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், அரிது-அரியது, (ஆதலால்).

௪. செவீர்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைந்த வாசாருகிருந்தால் அவர்காண ஒருவன்

செவிக்கட் சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகுதலையும் தயர்ந் தொழு
குக, எ-று.

சேர்தல் - பிறரோடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தவசுற்றல் கண்டுசெய்
தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—ஆன்ற - நிறைந்த, பெரியார் அகத்து-அரசு
ரிடத் திருக்கும்போது, செவிச் சொல்லும் - (ஒருவன்) காதிலே
சொல்லுதலையும். சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன்முக) நோக்கி நகைத்
தலையும். அவித்து - நீக்கி. ஒழுதல் - நடக்கக்கடவன்

டு. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

எ0-ம் அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் னுடள

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி யாதொரு
பொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்
யாது அம்மறைப்பொருளை அவன்ருளே அடக்காது சொல்லியக்காற்
கேட்க, எ-று.

ஓர் தற்கேற்கும் பொருளாயினு மென்பார், எப்பொருளு மென்றார்.
மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—மறை - (அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசியம்
(நிகழ் மிடத்து), எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளையும், ஓரார் -
(செவிகொடுத்து) கேளாமலும். தொடரார் - (அவனை) முடுகிவின
வாமலும், அப்பொருளை - அந்த ரகசியப்பொருளை, விட்டக்கால் -
(அவனே அடக்காமல்) சொல்லினால், கேட்க - கேட்கக்கடவர்.

ஈ. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பின
வேண்டுப வேட்பு சொல்லல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அப்பொழுது
நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினையறிந்து சொல்லுகற்கேற்ற காலத்தையும் நோ
க்கி வெறுப்பிலுமாய் வேண்டினவுமாய காரியங்களை அவனமனம் விரும்
பும்வகை சொல்லுக, எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணன்றிக் காம வெகுளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ்வுழியும் அதற் கேலாக் காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்ருகலிற் குறிப்பறிந்து காலக் கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டெவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுவென்பார் வேட்புசொல் லென்றாக கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—(அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) குறிப்பு அறிந்து - (அப்பொழுது நினைக்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து, காலம் கருதி - (சொல்லுகற்குற்ற) காலக்கையும் பார்த்து, வெறுப்பு இல் - வெறுப்பில்லாதனவும், வேண்டுப - வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களை; வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை, சொல்லல் - சொல்லக்கடவர்.

எ. வேட்பன சொல்லி வினையில் வெள்ளூன்றும்
கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய் காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி எள்ளூன்றும் பயனிலவாய வற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாது விடுக, எ-து.

43

எ0-ம் அதி. மன்னரைச்சேர்த்தொழுகல்

யிலவெனவுக் கேட்பினுமென்றும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான்வருதலின் வினையென் றமக்காலமு மடங்க எள்ளூன்றும்மென்றும் கூறினார். சொல்லுவன ல்லாதனவும் வருத்துக் கூடியவாறு. இவை நான்குபாட்டினுஞ் சுயாற் கூறப்பட்டது.

(ப - ப - ரை.)—வேட்பன - (பெரும்பய னுள்ளவையும் அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை), சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி, எள்ளூன்றும் - எங்காளும், வினை இல்-

பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் - 'தானே' நேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விட்டதாயிற்று.

4. இனைய நினமுறைய சொந்திகழார் நின்ற
வொவியோ தொழுகப் படுந்.

(பரி-ரை.) எ-து—இவர் எம்மிடையொன்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையொன்றும் அரசரை யவமதியாது அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு, பொருத்த ஒழுக்குத் செயப்படும், எ-து.

* ஒளி-உறங்காநிறகவுந் தாமுலகநகாக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை, அதனோடுபொருத்த வொழுக்கலாவது அவர் கடவுளருக் தாம் மக்களுமாயொழுக்குத். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படுவென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—இனையர் - (இவர் எமக்கு) இனையவர், இன முறையர் - (எமக்கு) இன்னமுறையினர், என்று இகழார் - என்று (அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற - (அவரிடத்து) நிலை பெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடுபொருத்த, ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தரும்.

க. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சியவர்.

(பரி-ரை.) எ-து—அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் நிலைபெற்ற வறிவினையுடையார், எ-து.

உறங்கு மாயினு மன்னயன நன்றொளி—சுறவகு தெனாமரை யையவ காக்குமா-
லிறங்கு கண்ணிமை யாவிழிந் தேயிரு—நறவகன் வெளய அதன்புறவ காக்கொர்—சீவச
சிந்தாமணி, நாடகநிலம்பாடும், உ.கக.

எகம் அகி. குறிப்பறிதல்

நடக்க

கொள்ளாதனசெய் தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின் நம்மை
வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையாகவே கருகியஞ்சி யொழுகு
வாராத் துளக்கற்ற காட்சியவ ரென்றார்.

(தே - ப - ரை.) - துளுக்கு அற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - அறிவுடையவர். கொள்ளப்பட்டேம் என்று - (அரசனால்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோமென்று, எண்ணி-நருதி, கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை; செய்யார் - செய்யாட்டார்கள்.

க0. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(111-ரை.) எ-து—அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல் பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப்பயக்கும், எ-று. அவன் பொறுது செறும்பொழுதின் அப்பழமை கோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன் வேண்டாதன செய்தற் கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுசெருமென்றார். இவை ருன்றுபாட்டானும் பொறுப்பென்று அரசா வெறுப்பை செய்யற்க வென்பது உடரப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பழையம் என - (அரசனுக்கு) பழைமை யோமென, நருதி - நினைத்து, பண்பு அல்ல-(தமக்கு) இபல்பல்லாத லாதவைகளை, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை - உரிமை யானது, கேடுதரும் - (மந்திரிகளுக்கு) கேட்டைத் தரும்.

எ-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவர்களை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்த்தொழுதற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கூறாமை கோக்கிக் குறிப் பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி.

(111-ரை.) எ-து.—அரசனற குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டா வகை அவன் முகமானாக கண்ணாறு கோக்கி அறியுமமைசசன் எஞ்ஞான்றும் விற்றாத நிராழ்முடிப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு உராரணமாம், எ-று.

ஒப்பமுடையனும் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென் றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டு நீள்

(தே - ப - ரை.)—குறிப்பு - (அரசனால்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை, கூறமை - (அவன்) சொல்லவேண்டாவதை, நோக்கி - (அவன்முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து, அறிவான்-அறிகிற மந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், மாறாநீர் - வற்றாத நீர்னிலே சூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி-ஐயரணம்.

உ. ஐயப்படாஅ தகத்த துணர்வாணைத்
தெய்வத்தோ டொப்பம் கொளல்.

(பர்-ரை.) எ-து — ஒருவன் மனத்தின்க ண்கழ்வதனை ஐயப்படாது ஒரு தலையாக வுணர்வல்லாணை மகனேயாயினும் தெய்வத்தோ டொப்ப நன்குமதிக்க, எ-து.

உடம்பு முதலியவற்றான் ஓர்வானுயினும் பிராநினைத்த துணருக் தெய்வத் தன்மை யுடைமையின், தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—அகத்தது - (ஒருவனது) மனத்தினிடத்து நிகழ்வதை, ஐயப்படாது - சந்தேகப் படாமல், உணர்வாணை - (துணிவாக அறியவல்லவனை, தெய்வத்தோடு ஒப்ப-(மனிதனேயாயினும்) தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல்-நன்குமதிக்கக் கடவன்.

௩ குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தாங் கொளல்.

(பர்-ரை.) எ-து,—கூர் குறிப்பு கழுமா றறிந்து அதனைப் பிரிற் குறிப்பறியுந் தன்மையாரை அகசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க, எ-து.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிரிற் குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புகளான பொருளும் காடும் யானை குதிரைகளும் முதலிய பறத்துறுப்புகள். இதற்குப் பிரிற் முகக்குறிப்பானே அவர்

மனக்குறிப்புணர்வரை பென்றுரைப்பாரு முள். இவை மூன்றுபாட்டானுள் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குறிப்பின் - (தம்) குறிப்புநிகழும்விதம்(அறிந்து); குறிப்பு உணர்வாரை - (அகனல்) பிறர்குறிப்பு அறியுந் தன்மையவரை, உறுப்பினுள் - (அரசுர்தம்) உறுப்புநருள், யாது கொடுத்தும் - (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாரினும், கொளல் - (தமக்குத் துணையாக) கொள்ளக்கடவர்.

எகம் அதி. குறிப்பறிதல்

௩௪௧

ச. குறித்தது கூறாமல் கொள்வாரோ டேனை யுறுப்போ ரணையரால் வேறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் மனத்தாக் கருதியவதனை அவன் கூற வேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு மற்றை மாட்டாதார் உறுப்பா லொருதன்மையராக வொப்பாராயினும் அறிவான் வேறு, எ-று.

கொள்ளாதா ரென்பதூஉம் ஆயினுமென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்த வறிவின்மையின், விலங்கென்னுங் கருத்தான் வேறென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—குறித்தது-(ஒருவன் மனத்தில்) நினைத்ததை, கூறாமல் - (அவன்) சொல்லாமல், கொள்வாரோடு - அறியவல்லவரோடு, எனை - மற்றை (அறியமாட்டாதவர்), உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓரணையர் - ஒருதன்மையாக வொப்பினும், வேறு - (அறிவால்) வேறு.

௩. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு ளென்ன பயத்தவோ கண்

(பரி-ரை.) எ-து,—குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினை யுணரமாட்டாவாயின் ஒதுவனுறுப்புகளுட் சிறந்த கண்கள் வேறென்ன பயனைச் செய்வன, எ-று.

முதற்கட்குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் டுணையாதற் சிறப்புப் பற்றி உயிரதுணர்வு கணமே லேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லை

யென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறியார திழிபு கூறப்பட்டது.
 (தே - ப - ரை.)—குறிப்பின்—குறித்ததை அறிபவல்லவன்
 காட்சியால், குறிப்பு - (பிறர்) குறிப்பை, உணரா ஆயின் - அறி
 யமாட்டா ஆயின், உறுப்பினுள் - (ஒருவனுக்கு) அவயவங்களுள்,
 கண் - சிறந்தகண்கள், என்ன பயத்தவோ - (வேறே) என்னபயன்
 செய்வனவோ.

சு. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ நெஞ்சங்
 கடுத்தது காட்டு முகம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னையடுத்த பொருளது நிறத்தைத் தானே
 கொண்டகாட்டும் பளிங்குபோல் ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகம்
 தானே கொண்டு காட்டும், எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னு முரிச்சொ
 லடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொரு பொருளின்
 பண்பைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது.

நூசூ எகாம் அதி. குறிப்பறிதல்

(தே - ப - ரை)—அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்த பொருளி
 னது நிறத்தை, காட்டும் - (தாங்கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்கு
 போல் - கண்ணாடிபோல், நெஞ்சம் - (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில்,
 கடுத்தது - மிகுந்த குணத்தை, முகம் - (அவன்) முகமானது, காட்
 டும் - (தாங் கொண்டு) காட்டும்.

எ. முகத்தின் முகக் குறைந்த துண்டோ வுட்பரிணங்
 காயினுந் தான்முந் துறுந்.

(பரி-ரை.) எ-து,—யிா ஒருவனை யுவத்தலானுங் காய்தலானுமுயின்,
 தானறிந்து அவற்றின்கண் அந்ளின் முற்பட்டு நிரகுமாகலான் முகம்போல
 அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை, எ-று.

உயிர்க்கே அறி ள்ளது ஐம்பூதங்களா னியன்ற முகத்திரகில்லை யென்

பாரைநோக்கி, உயிரது கருதத்திற்று அஃதுவக்குறிந் மலர்ந்துங் காய்வுற்ற கருகியும் வரலான், ஈண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை) — உவப்பிலும் - (உயிரானது) விரும்பினாலும், காயினும் - வெறுத்தாலும், தான் - தான் (அறிந்து), முந்துறும் - (அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிருக்கு) முற்பட்டி நிற்கும், (ஆகலால்) முகத்தின் - முகம்மீபால், முதுக் குறைந்தது - அறிவு மிகுந்தது, உண்டோ - உளதோ, [இல்லை].

அ. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து.—குறையுறவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவகளைத் தீர்ப்பாறைப் பெறின் அவர் தன்முகம் தோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெல்லைக்கணிற் வமையும், எ-து.

உணர்வாரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெல்லை யைக் கடந்து செல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறமையாமாகலன், அதுவேண்டாவென்பதாம் குறையுறவானியல்பு கூறவார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற் கருவி முகமென்பது கூரப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — அகம் நோக்கி - (குறையுறவோன் தன்) மனத்தைத் குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது - (தான்) ஈற்றதனை, உணர்வார் - அறிந்து தீர்ப்பாறை, பெறின் - பெற்றால், முகநோக்கி-

எகம் அதி. குறிப்பறிதல் ௩௪௩

(அவர்தன் முகத்தை பார்க்கும்படி அவர்) முகத்தைப் பார்த்து, நிறை - (அவ்வளவிலே) நிற்க, அகமையும் - போதும்.

கூ. படைமையுங் கேண்மையுங் கண்டறுரைக்குங் கண்ணின் வகைமையுணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து.—வேதா தற்கோக்கு வேறுபாட்டின் தன்மையை அறிவவல்ல ஆமை மூர்ப்பெறின் அவர்க்கு மனத்துக்கிடத்த பகைமையை யும் எனைக்கேண்மையையும் வேற்றுவேதா சொல்லி உலவாழினும் அவர்

கண்களே சொல்லும், எ-து.

இறுதி உட்கண ஆகுபெயர். நோக்கு வேறுபாடாவன வெறுத்தீநாக்க
மும் உவர நோக்கமும். உணரால் - அவரதை அங்முகுரிகளா னறிதல்.

தெ - ப - ரை, —கண்ணின் வகைமை - (கமது, பார்வை
வேறுபாட்டுக் கண்மைமை. உணர்வார் - அறியவில்ல மந்திரிகளை,
பெறின் - அரசர், பெற்றது, (அவர்க்கு) பகைமையும் மேண்மை
யும்-(மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும், கண் -
(வேற்றரசர் சொல்லா நற் போயினும் அவர்) சண்களே. உரைக்கும்-
சொல்லும்.

க0 நுண்ணிய பென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(பரி-ரை.) எ-து, —யாம் நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர்
அரசா கருதிக்ள யளக்குவ கோலாவது ஆராயுமிடத்து அவாணணல்லது
பிறவில்லை, எ-து.

அறிவினுணமை அஃகுடைபார்மே வேற்றப்பட்டது. இவகிதம், வடிவு,
தொழில் சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத புளக்கு மளவைகள் பல,
அவை பெல்லாம் முன்னறித்தவாறு அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்
தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்
துக் கூறினார். இனி 'அலைக்குங்கோல்' என்று பாடமோது, நண்ணியமென்றி
ருக்கும் அமைச்சரை அரசரலைக்குங்கோலாவது கண்ணென வுரைத்து, தன்
வெகுளி கோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப் பறிகவென்பது கருததாக்ருவாரு
முளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி கோக்கென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—நுண்ணியம் என்பார் - நுட்பஅறிவுடை
யேம் என்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்கும் கோல் - (அரசரது கரு
த்கை) அளக்குவ கோலாவது. காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, கண்
அல்லது - (அவரது) கண்ணல்லாமல், பிற-வேறு, இல்லை - இல்லை.

எஉ-ம் அதிகாரம்—அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடுருந்த அவையின் தியல்பையறிதல் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யன்றி இதுவும் வேண்டெலின், இஃ ததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
 றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லின் குழுவினை யறிந்த தூய்மையினை யுடையார் தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழுதை யவையினை யறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக, எ-று.

சொல்லின் குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச் சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லு மடங்கின. தூய்மை-அவற்றுள் தமக்கா காதன வொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டு அதன ளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல்-தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல்-இவ்வவைக்கட் சொல்லுங்காரியம் இது, சொல் , மாறிது, சொன் னால் அதன் முடிவீது வென்று இவையுள்ளிட்டன வாராய்தல்.

(தே - ப - ரை) — சொல்லின் தொடை - சொல்லின் கூட்டத் தை, அறிந்த - தெரிந்த. தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர், (தாம் ஒன்று சொல்லும்போது) அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபை யை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆராய்ந்து - ஆராய்ச்சிசெய்து, சொல் லுக - சொல்லக்கடவர்.

உ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
 னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொற்களி னடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினை யுடையார் அவைக்கண் ஒன்று சொல்லுங்கால் அதன் செவ்வியை யாராய்ந் தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெரிந்து சொல்லுக, எ-று.

‡ சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப்பயக்குமாறு. செவ்வீ - கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு - சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஒன்று சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

* சொஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்பனயற்றை முறையே வாசகம், லக்ஷகம், வியஞ்சகம் எனவும்.

† அகைய பொருள் உணர்ந்தும் வகையினை முறையே அபித்யா, இலக்கண, வியஞ்சக விருத்தி யெனவும் கூறியவர் வடதூலா,

௭௨-ம் அதி. அவையறிதல் ௩௪௫

(தே - ப - ரை.)—சொல்லின் நடை - சொற்களது நடையை, தெரிந்த - ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் - நன் நமையுடையவர், இடைநெறிநது - (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்பாது) சமயத்தை ஆராய்ந்தறிந்து, நன்குணர்ந்து - (வழுப்படாமல்) மிகவுந் தெரிந்து, சொல்லுந் - சொல்லுக்கடவர்

௩. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் வகையறியார் வல்லது மில்

(பரி-ரை.) எ-து.—அவையின் தனவையறியாது என்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அசொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறியார். கற்று வல்லகலையும் அவர்க்கில்லை, எ-று.

அம்முடிகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லால் வகைமை கேட்பாரது உணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின் வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாரானு மிகழப்படுதலின் வல்லதுமில் லென்றுய கூறினார். இஃனால் அவையறியாக்கால் வருவருதலைய கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அகைய - சபையினளவை, அறியார் - அறியாதவராகி, சொல்ல - (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்ளபவர் - தம்மேற் கொள்ளுபவர், சொல்லின்வகை - அசொல்லின் கூறுபாடும், அறியார் - தெரியாராவர்; வல்லது உம் - (மற்றும்) வல்லகலையும், இல் - (அவர்க்கு) இல்லை

ச. ஒளியார்மு னென் ிய ராதல வெ ியார்முன்
வாண்சுதை வண்ணம் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட் டாமு மொள்ளிய
ராக, ஏனைவென்றோக ளவைக்கட் டாமும் வாலிய சுறையி னிறத்தைக்
கொள்க, எ-று.

ஒள்ளியாமென்றது மிக்காரையும் ஒருதாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளி
யாரென நின்றது. ஒள்ளியரால் தந்தாலறிவுஞ் சொல்லவன்மையுந் தோன்ற
விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெரியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை
வெளிநென்னும் வழக்கப்பற்றி. அவர் மதிக்கும் வகை அவரினும் வெண்மை
புடையதாக வென்பார், வாண்சுதைவண்ணம் கொளலென்றார். அவையள
வறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனார் ரெகுத்துக் கூட்டப்பட்டது. முன்னர் விரித்
துக் கூறப.

ந.சுசு எஉ-ம் அதி. அவையறிதல்

(தே - ப - ரை.)—ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது
சுபையினிடத்து, ஒள்ளியர் ஆதல் - (தாமும்) ஒள்ளிபராதக்கடவர்;
வெளியார்முன் - (மற்றை) அறிவீனர்களது சுபையினிடத்து,
வாண்சுதை வண்ணம் - தாமும் வெண் சுண்ணச் சாந்து நிறத்தை,
கொளல் - கொள்ளக்கடவர்.

நி நன்றென்ற வற்றான்ற நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாய செறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து — ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்து சொல்லப்
புணங்கெல்லாவாறும் நன்றே கம்மின் மிக்காரவைக்கண அவ
ரின முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாத வடக்கம், எ-று.

தவகுறையும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படு மிழுக்கும் கிளவாக்கா
வெய்து நன்மையும் அறிந்தே யடவகினமையின் அநவடக்கத்தினை நன்றென்
றவற்றுள்ளு நன்றென்றார். முன்கிளவையே விலக்கினமையின், உடன்

கிளத்தலும் பின்னிசைந்தலுமா மென்பது பெற்றும். இஃதான் மிககாரவைக் கட்டு செய்யுந்திறவு கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை) — முதுவருள் - (கும்மின் மிகுந்தவரது சபை யினிடத்து, முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு, கிளவா - (ஒன்றை) சொல்லாத, செறிவு - அடங்கா, நன்று என்றவற்றுள்ளும் - (ஒரு வர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங் கள் பலவினும், நன்றே - நல்லதாம்

கூ. ஆற்றி நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல

மேற்றுணர்வார் முன்னரிழுக்கு

(பரி-ரை.) எ-து, — வீடெய்கற்பொருட்டு நன்னெறிக்க னின்றொரு வன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும் அகன்ற நூற் பொருள்களை யுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்ம்மை புணரவல்லா ரவைக்கண் வல்லொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல், எ-து.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் உடனென்னுந் தோட்டியா னோரைத்துக் காத தொழுதியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தொதல். பயனிழத்தலேயன்றி இஃதழவும் படுமென்பதாம். இஃதான் அதன்க ண்முககியவழிப் படுவகுற்றங் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.) — வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை, ஏற்று - உட்கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்ம்மை மைய) அறியவல்லவர் சநாயினில், இழுக்கு - (வல்லவொருவன்)

எஉ-ம் அதி. அவையறிதல்

நசுள

சொல்லிழுக்குப்படுதல், (முத்திபெறற்பொருட்டு நல்வழியினின்றவ னொருவன்), ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும், நிலை தளர்ந்தால் அற்றே- நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்.

எ. துற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கரடறற்

சொற்றெரிதல் வல்லா ரசந்து

(பரி-ரை.) எ-து, — வழிப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல் வல்லா ரவைக் கட்டுசொல்லின், பல நூல்களையுங் கற்று அவற்றினையுய்யறிந்தாரது கல்வி

யாவாக்கும் விளக்கித்தோன்றும், எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்க்லையான் வந்தாது. ஆண்டே சொல்கவென்ப
தாம்

(தே - ப - ரை) —கரடு அற - வழப்படாமல், சொல் தெரி
தல் - சொற்களை ஆராய்தலில், வல்லா அகத்து - வல்லவர் சபை
யிடத்தே, (சொல்லினால்), கற்று - (பலநூல்களையுங்) கற்று, அறிந்
தார் - (அவைகளாலாகிய பயனை) அறிநகவரது, கல்வி - கல்வி
யானது, விளங்கும் - பாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும்.

4. உணர்வ உடையாரமுன் சொல்லல் விளக்கிகள்
பாத்தியுள் ரொரிந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து, -பொருளாத் தனிப் பொருளாக உடையாரமுன்
வல்ல அறிவினையுடையா வைக்கக் கற்றார் ஒன்றாகச் சொல்லுதல் தானே
விளர்வதொரு பயிர் தின்ற பாத்திக்கண பரினை - சொரிந்தார்போலும், எ-று.

தானையும் விளர்த்திருநீய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டு
பாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண விவடியுஞ் சொல்லுகவென்பது கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை) —உணர்வது - (பொருள்களைத் தாமே) அறிய
வல்ல அறிவை, உடையாரமுன் - உடையவர் சபையினிடத்து,
சொல்லல் - (கற்றவர் ஒன்றை) சொல்லுதல்; விளர்வதன் - (தானே)
விளர்வதொரு பயிர் தின்ற, பாத்தியுள் - பாத்தியினுள்ளே, நீர்
சொரிந்தால் அற்று - நீரைச் சொரிந்தார்போலும்.

கூ. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

ந்சுஅ எஉ-ம் அதி. அவைய

(பரி-ரை.) எ-து, —கல்லாரிருந்த வவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்
மணங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் அவையறியாத புல்லாரிருந்த வவைக்கண்
அவற்றை மறந்துஞ் சொல்லா தொழிக, எ-று.

சொல்லின், தம் மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறி

யாமையாத புல்லவைதானும் இகழ்கலின், இரண்டவைக்கு மாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க வென்றார்.

(நே - ப - ரை.)--நல் அவயுள் - நல்வவரிருந்த சையினிடத்து, நன்கு - நல்லபொருள்களை, செல - (அவர்) மனங்கொள்ள, சொல்லுவார் - சொல்லுக, ருரியவர், புல் அவயுள் - (அவையறியாத) புல்லரிருந்த சையினிடத்து. பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லற்க - (அவைகளை) சொல்லாதொழியக்கடவர்.

க0. அங்கணத்து ஞாக்க வமிழ்தற்றுற் றங்கணத்த ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,--ரல்லார் கம்மினத்தரல்லாதா ரவைக்கண் ஒன்றனை யுஞ் சொல்லற்க, சொல்லின் அது அய்கல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ்தினை யொக்கும், எ-து.

கொன்னென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர் மறை அன்குதியோடு கூடி * 'மகனெனல்' என்பதுபோலின்றது. சொல்லின் அது வென்பன அவாய் லையன் வந்தன. பிறரெல்லாம் கொளவென்பதனைத் தொழிற்பெயர்க்கி யுரை தார்; அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை கோக்கிறிலர். சாவா மருந்தாத லறிந்து றுகர்வார் கையிலும்படாது அவ்வங்கணத்துக்கு மியையின்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற, றுக்க வமிழ்பென்றார். அச்சொற் பயனில்சொல்லா மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஒழிந்தாரவைக்கண் ஒருவழி யுஞ் சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(நே - ப - ரை.)--(நல்லோர்) தங்கணத்தர் அல்லார்முன் - தம்மினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து, கோட்டிகொளல் - (யா தொன்றையுங்) சொல்லாதிருக்கக்கடவர், (சொன்னால் அது) அங்கணத்துள் - (பரிசுத்தமல்லாத) முற்றத்துள், உங்க - வீழ்ந்த, அமிழ்து அற்று - அமிழ்ந மொக்கும்.

எஃம் அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சேரார் சொல்லின்

றெகையறிந்த தூய்மை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்று வல்லவை அல்லாவவை யென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்ல வவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழப்படச்சொல்லார். சொல்லின் றெகையெல்லாழறிந்த தூய்மையினையுடையார், எ-து.

இருந்தாரது வன்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. வல்லவை யென்பதற்குத் தாவகற்று வல்ல நூல்பாருள்னை பென்றைப்பாரு முளர். அச்சத்தானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின் றெகை, தூய்மை யென்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாய் குரைக்க.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லின் தொகை அறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர், வகையறிந்து - (கற்று வல்லசபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்த, வல்லவை - கற்று வல்ல சபையில், (ஒன்று சொல்லும்போது) வாய்சேரார் - (அச்சத்தாற்) பிழைபடச் சொல்லார்.

கற்றுருட் கற்று ரெனப்படுவர் கற்றுர்முற்

கற்ற செலச்சொல்லு வார்

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றுகொல்லாரினும் இவர் கன்குக்கற்றுகொன்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார். கற்றுகவைக்கண் அஞ்சாதே தாவகற்று வற்றை அவர் மனமகொள்ளும்வகை சொல்லவல்லார், எ-து.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கற்றூர் முன் - கற்றூர் சபையினிடத்தே, கற்ற - (தாமே) கற்றவைகளை, ரெல - (அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை, சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர், கற்றூருள் - கற்றவரெல்லாரினும், கற்றூர் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர், எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோரால்) சொல்லப்படுவர்.

• மேலே எஉ-ம் அஃ. அவையத்தல், உ ம் குற

௩௫௦ எஉ-ம் அஃ. அவையஞ்சாமை

௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய

ரவைபகத் தஞ்சா தவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையிடை யஞ்சாது புகருச சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர். அவையிடை யஞ்சாது புகருச சாவல்லவல்லார் சிலர், எ-து.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடு கூட்டி. அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித துறைக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பகை அகத்து - பகையினிடத்து, சாவார் - (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர், எளியர் - (உலகத்து) பலர், அவையகத்து - சபையினிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமல் போய்ச்சொல்ல வல்லவர், அரிய - சிலர்.

௪. கற்றூர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற

மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலநூல்களையும் கற்றாமைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளு மாற்றாத சொல்ல அவற்றின் மிக்கபொருளாகப் அம்மிகக் கற்றரிடக தறிநதுகொள், எ-து.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய் வல்லியுடையார் பலரிருத்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேய் சொல்லுக,

சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ் சொல்லுவார்களான், ஏனென்கற்கப் பெருதன கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று. இதனால் அதன் பொருசார்பயன் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை) — கற்றாழ்முன் - (பல நூல்நோயும்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை, செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி - சொல்லிக்காட்டி, தாம் கற்ற-தாம் கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமானபொருள்களை, மிக்காரும் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொள்ள - அறிந்துகொள்ளக்கடவர்.

டு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லிலக்கண நெறியானே அளவைநூலை அமைச சர் உட்பட்டுக் கற்க, வேற்றுவேந்த ராவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதற்பொருட்டு, எ-று.

எங்-ம அது. அவையஞ்சாமை ௩௩

அளவைநூல் சொன்னால் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற் கஃதாறெ னப்பட்டது. அளக்குவ கருவியை அளவென்றார், ஆகுபெயரான். அவர் சொல்லி வெல்லவொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்து வாதசெற்ப விதன் டைகளும் சல சாதுகளும் முதலிய கற்றாக்கே யாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்கவென்பதாம். இதனால் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அவை-(வேற்றுநோய்தர்) சபையில், அஞ்சா- அஞ்சாமல், மாற்றம் - எதிமொழியை, கொடுத்தற் பொருட்டு - சொல்லும்பொருட்டு, ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியால், அளவு - அளவைநூலை, அறிந்து - தெரிந்து, கற்க - (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர்

௩. வானொடென் வன்கண்ண ரல்லர்க்கு நூலொடென்
ணண்ணையஞ்சு பவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வன்கண்ணையுடையல்லாதார்க்கு வானொடெ லியை புணடு, அதுபோல டண்ணியார தையை யஞ்சவாக்கு துலோ

டென்ன விபை புண்டு, எ-து.

இருந்தாரது துன்மை அமைவே லேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்ல
டென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—வன்கண்ணர் அல்லார்த்து - ரொளரியமுடைய
யவ ரல்லாதவர்க்கு, வானொடு - வாளுடனே, என் - யாது (சம்பந்த
முண்டு), (அதுபோல) நான் அவை - புத்திதுட்பமுடையவரது
சபையை, அஞ்சுவவர்க்கு - பயப்படுபவர்க்கு, நானொடு - கல்வி
யுடனே, என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு)

அ. பகையகத்துப் பேடினை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சாமவன் கற்ற நூல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எறியப்படும் பகைநடுவண் அதனை யஞ்சும் பேடி
பிடித்த கூர்வானையொக்கும், சொல்லப்படும் அவைநடுவண் அதனை யஞ்சு
மவன் கற்றநூல், எ-து.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்பு முடையவன். களமும் வாய்த்துத்
தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயினும் பிடித்தவன் குற்றத்தால் வான் சிறப்பின்
றையினற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயினும்
கற்றவன்குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—அவை அகத்து - (சொல்லப்படும்) சபை
நடுவில், அஞ்சாமவன் - (அதனை) அஞ்சாமவன்; கற்றநூல் - கற்ற
நூல் எக-ம் அதி. அவையஞ்சாமை

றிந்தநூல், பகைஅகத்து - (எறியப்படும்) பகைநடுவில், பேடி -
(அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை - கையிற்றிடித்த, ஒள்வார் - கூர்
வானை (ஒக்கும்).

அ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவை||
ணன்ற ரெலச்சொல்லா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்லாரிருந்த வவைக்கண் நல்ல சொற்பொருள்க
ளைத் தம்மாசத்தான் அவர்க்கேற்றச சொல்லமாட்டாதார் பலநூல்களைக்

கற்றராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுதலில், எ-து.

அறிவார்முற் சொல்லாமையிற் கல்விபிணுண்மை யறிவாரில்லை யென்ப
தாம். இனிப் பயமில்லென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடைய ரல்லரென்றாரைப்
பாருமுள்.

(தே - ப - ரை.)—நல் அவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையுள்,
நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை, செல - (அவர்க்கு) ஏற்க, சொல்
லாதார் - (அரசத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர், பல்லவை சுற்றும் -
பலநூல்களைக் கற்றராயினும், பயம் இலரே - (உலகத்துக்கு) பிர
யோசனப்படுதலில்.

கூ. கல்லாதவரிற் கடையென்ப சுற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சுவார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நூல்களைக் கற்றுவைக்கும் அவற்றும் பயனறிந்து
வைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டிச சொல்லாதாரை உலகத்
தார் கல்லாதவரினும் கடையென்று சொல்லுவார், எ-து.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன் றுமுமெய்தாது பிறரையெய்துவிப்பதுஞ்
செய்யாது கல்வித்துன்பமே யெய்திநின்றவின், கல்லாதவரிற் கடையென
உலகம் பழிக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கற்று - (நூல்களை) கற்று, அறிந்தும் -
(அவைகளாலேபயனை) அறிந்திருந்தும், நல்லார் - நல்லவரிருந்த,
அவை - சபையை, அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்தில்) சொல்
லாதவரை, கல்லாதவரின் - மூடரினும், கடை - கடையர், என்ப -
என்று (உலகத்தினார்) சொல்லுவார்.

எசும் அதி. நாடு

நூலு

க0. உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லாதார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவைக்களக்கை யஞ்சி காரணவற்றை அதற்

கேற்கு கொல்லமாட்டார் உயி வாழ்வென்றாயி யும், உலகத்தாரா
 லெண்ணப்படாமையின் இதற்காரோ டொப்பா, எ-ற.

1. ணடிக் களனென்றது ஆண்டிரு நாளை. இவையைத்து பாட்டானும்
 அவையஞ்சுவா திழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை, —களன் - சபையை, அஞ்சி - பயந்து, கற்ற -
 (காம்)கற்றவைகளை, செல - (அகற்கு) எடுக்க, சொல்லாதார்-சொல்ல
 மாட்டாதவர், உளர் என்னும் - உயிரோ டிருந்தாராயினும், இல்
 லாரோடு ஒப்பர் - (உலகத்தோரால் எண்ணப்பட்டாரைப்பா ண்)
 தவரோ டொப்பாவாி.

69-ம் அடிகாடம்—நாடு.

அவ்வாசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டுககப்படுவதாய் ஏனை
 அரசன் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமைமாச சிறப்பிற்றாய் நாடு ஓரதிகாரத்
 தாற் கூறுகின்றா.

க. தள்ளா னீயுருந் தக்காருந் தாழவல்லாந்
 செல்வருந் தேர்வது நாடு.

(பா-ரை.) எ-து,—குன்றாக விளையுளைக செய்வோரும் அறவோரும்
 கேடில்லாக செல்வமுடையோரும் ஒருங்க வாழ்வதே நாடாவது, எ-று.

மற்றை யுயர்தினைப் பொருள்களோடுஞ் சேர்த்துறே லோடும் இயை
 யாமையின், விளையுள்ளபது மூவாமேனின்றது. குன்றமை-எல்லாவுணவு
 களும் நிறைய வுளவாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்
 டது. அறவோர்-துதந்தோ அகதனர் முடலாயினர் ‘நந்தவஞ்செய்வார்க்
 கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃசிடம்’ என்றா பிரரும். இஃனால் அழிவின்மை
 பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை-வழககதகொலையாமை; செல்வர் கலத்தினுக்
 காலினும் அரும்பொரு டரும் வளங்கா. இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும்
 பொருள்வாய்த்தல் பெறப்பட்டது.

நறற வஞ்செய் வாககிடந் தவஞ்செய்வார்கு மஃசிடம்—நறபொருளசெய்வார்க்
 கிடம் பொருள் செய்வார்கு மஃசிடம்—நறற வின்யா ம விளையுபயாள் விண்ணு வந்து
 வீழ்ந்தனை—மறறற நாடு வட்டயாந் தையு மறறற நாடாரோ—சீவகநிராபணி, நாமகளி
 லம்பகம், ச.அ.

(தே - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, தள்ளா விளையுளும்-குன்றத விளைவுபெய்வோரும், தக்காரும் - அறவோரும், தாழ்விலாச் செல்வரும் - நேடில்லாத செல்வமுடையோரும், சேர்வது - கூடிவாய் வதே.

“ பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டால்
லாற்ற விளைவது நாடு.

(111-104.) எ-து,— அளவற்ற பொருளுடைமையால் பிறதேயத்தாராணம் விரும்பத்தக்கதாய்கேடின்றையோடுகூடி மிகவிளைவதே நாடாவது, எ-று. அளவிறப்புப் பொருள்களது பண்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதி மேலும் ின்றது. கெடாவது-மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி. ஆசனமையென்றவாறான் வருவது. “ மிக்கபெய லோடுபெயலின்மையெலி விட்டில் கிளி யக்கணை சண்மையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலார் ிறிகலென்ப. இவற்றுள் முன்னையவற்றின்மை அரசுதைத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, பெரும் பொருளால் - அளவற்ற பொருளுடைமையால், பெட்டக்கது ஆகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரும்பத்தக்கதாகி, அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமை யோடு கூடி, அற்ற விளைவது - மிகவிளைவதே.

க பொறுதவொருபுரு றேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்
கையையொருங்கு ிகர்வது நாடு.

(111-105.) எ-று,— பிறநாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருமகேதன் கண்வருகால் அவர்கை தாங்கி அதன்மேற நன்னசனுக்கு இறைப் பொருளை முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது, எ-று.

பாங்கு-மாந்திடொருபும் ஆனொருமை முறைய விலங்கும் கொடுத்தும். நாட்கு-ல்- நவாந்தந்தேயுதுப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாக தன்கண் வந்தால் அவ்வத் தேயங்களைப் போல இனிதிரும்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைப்படுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருவகு தேர்வதென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, பொறை - (பிறநாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாப், ஒருங்கு - ஒருங்குசேர, மேல்வருங்கால் - (தன்) மேல்வரும்போது, தாங்கி - (அவைகளை) தாங்கி,

எசும் அதி. நாடு

நூடு

இறைவற்கு - (அதன்மேலும் தன்) அரசனுக்கு, இறை ஒருங்கு- இறைப்பொருண் முழுவதையும், தேர்வது - உடன்பட்டுக் கொடுப்பதே.

ச. உறுபசிய மீமாவார் பிணியுஞ் சேறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(111-ரை.) எ-து,—யிங்க பசியும் பகையுமேயும் புறநூலின் வந்தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி இனிது நடப்பதே நாடாவது, எ-து.

உறுபசி உழுவருடைமையானும் ஆற்றவிராசலானும் சேராநாயிற்று. சுவாப்பிண தீக்காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படவந்தது தீமையின்மையிற் சேராநாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணு முடைமையிற் சேராநாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, உறுபசியும் - அதிகபசியும், சுவாப் பிணியும் - நீங்காத நோயும், சேறுபகையும் - (புறத்திலிருந்துவந்த) அழிவுசெய்யும் பகையும், சேராது - அடையப் பெறாமல், இயல்வது = இனிதுநடப்பதே.

டு. பக்குமுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையுர் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறம்பு மில்லது நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சங்கேதவயந்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்ட
மும், உடனுடையாரின்தே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும், ஆளவுவந்தால்
வேந்தனை யலைக்குங் கொல்வினைக் குறும்பரும் இல்லாததே நாடாவது, எ-து.

சங்கேதம் - சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதா மொருமை.
உட்பகை - ஆறலைப்பார் கன்வர் குடனைகூறுவார் முதலிய மக்களும், பன்றி,
புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும், உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர்.
இம்முன்றும் அரசனாலும் வாய்வாராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்ப
தாம்.

(தே - பரரை.)—நாடு - நாடாவது, பல் குழுவும் - (சங்கேத
வசத்தால் மாறுபட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ் செய்யும் -
(உடனிருந்துகொண்டே) பாழாகச்செய்யுர், உட்பகையும் - (கள்
ளர்முதலிய) உட்பகையும், வேந்தலைக்கும் - (சமயம்வந்தால்) அரசனை
அலைக்கின்ற, கொல் குறும்பும் - கொலைத்தொழிற் குறும்
பரும், இல்லது - இல்லாததே.

நூல்கள்

எசும் அதி. நாடு

க. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவபாற் கெடுத லறியாததாய் அரிதின்கெட்ட
தாயினும் அப்பொழுதுந் தன்வளங்குன்ற நாட்டினை எல்லாநாட்டினுந்
தலையென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-து.

அறியாத குன்றாத வென்றும் பெயரெச்சகங்களி னிறுதிநிலைகள் விகாரத்
தாற் றெக்கன. கேடறியாமை - அரசனாற்றலானு கடிபுட்டிசை யறங்க
ளென்றிவற்றது செயலாலும் வரும். வளம் - ஆகப்புகளிற்படுவனவும் வயலி
னுந் தண்டலையினும் வீராவனவுமாம். குன்றமை - அவை செய்யவேண்டா
மல் இயல்பாகவே யுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுக் குறைவறுதல். இவை
யாறுபாட்டானும் நாட்ட நிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —கேடு அறியா - பகைவராலே) கெடுதலறி யாததும், கெட்டவிடத்தும் - (அரிதில்) கெட்டவிடத்தும், வளம் குன்றா - (அப்பொழுதும்) வளங்குறையாததும் ஆன, நாடு - நாட்டை, நாட்டின் - எல்லா, நாடுகளிலும், தலை - முதன்மைய தாகும், எல்ல - என்று 'நூலோர், சொல்லுவார்.

61. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து, —கீழ்நீர் மே.ஈரெனப்பட்ட தன்கூர்மும் வாய்ப் புடைத்தாய மலையும் அதனினின்றும் வருவதாய நீரும் அடியாத நகரியும் நாட்டிற் கவயவமாம், எ-து.

நன்னடுப் புனலென்றது தூர்பு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளும்மாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாததற்குரியன அவையே யாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றி யொருபுடையதாக லும் தன்வளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழ்தலு முடைமை பற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண—ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) —இருபுனலும் - (தன்னிடத்துக் கீழ்நீர் மேல் நீர் எனப்படும்) இருவகை நீரும், வாய்ந்த மலையும் - வாய்ப்புடைத் தாகிய மலையும், வரு புனலும் - (அதிலிருந்து) வருவதாகிய நீரும், வல் அரணும் - அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, உறுப்பு - அவயவமாம்.

எச-ம் அதி. நாடு

நட்டுள்

அ. பிணியின்மை செல்வம் விளையின்ப மேம

மணியென்ப நாட்டிற்கின் வைந்து.

(பரி-ரை.) எ-து, —கோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவ லென்றிவை புடைமையுமாகிய இவ்வைந்திணையும் நாட்டிற் கழகென்று

சொல்லுவர் னூலோர், எ-று.

பின்பின்மை - நலநலத்தான் வருவது. செல்வம் - மேற்சொல்லியன. இன்பம்-வீழும் (?வள்வியுஞ் சான்றோரு முடைமையானும், நகர்வன வுடைமையானும், லீலீர்களது ஈன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண்காவலு மடக்கின. பிறதேயங்களி னுள்ளாரும் யிழைந்து பின் அவையுள்ளமைக் கேதுவாய அதனமுது இதனை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பிணி இன்மை - நோயில்லாமையும், செல்வம் - செல்வமும், வினாவு - பயிர்வினாவும், இன்பம் - சுகமும், ஏமம் - காவலும், இவ்வாற்து - ஆகிய இவ்வாற்தினையும், நாட்டிற்கு - தேசத்திற்கு, அளி - அழகாரும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்.

சு. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல

நாட வளந்தரு நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்ருனேயடையுஞ் செல்வத்தை யுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர் ; ஆதலாற் தேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா, எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மே னின்றது. x “பொருள்செய்வார்க்கு மஃதிடம்” என்றார் பிறரும். நூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறை முகத்தாற் குற்றய கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுண்கூட்டி இரு பொருள்பட வுரைப்பின், அனுவாதமாம்.

(தே - ப - ரை.)—நாடா - (தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடி வருந்தாமல், வளத்தன - (அவரிடத்துத் தானே அடையும்) செல்வத்தை யுடையவைகளை, நாடு - நாடுகள், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், (ஆதலால்), நாட-தேடிவருந்த, வளந்தரும்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு - நாடுகள், நாடுஅல்ல - நாடுகளாகாவாம்.

க0 ஆங்கமை வெய்திபக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு மேற்சொல்லிய குணங்க ளெல்லாவற்றினும் பிறைநதிருத்ததாயினும் அவற்றற பயனுடைத தன்று, எ-து.

வேந்தமை வெனவே, குடிகள் அவன்மாட் டன்புடையராதலும் அவன் றுன் இவரமாட் டருளுடைபளுதலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோ ரின்மையின் அவற்றற பயனினறயி றது இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதன் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேந்து - அரசனோடு, அமைவு இல்லாத - பொருநதுதலில்லாத, நாடு - தேசம், ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங் களானெல்லாம், அமைவு ம்ப்திபக்கண்ணும் - பிறைத்துள்ளதாயி னும், பயம் இன்றே - (அவைகளால்) பயனுடைத்தன்று

எடு-ம் அதிகாரம்—அரண்.

இனி அர்காட்டிற குறுப்பா யடங்குமாயினும் பகைவாற றெலவுவங் தழி அது தனக்கும் அரசன்றனகரும் எமமாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோ ரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற கூறுகின்றார்.

க ஆற்ற பவர்க்கு மரண்பொரு ளாளுசித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்

(பரி-ரை.) எ-து,—மூவகையாற்றலு முடையராயப் பிறாமேற செல் வார்க்கும் அரண் சிறந்தது. அவையின்றித கும்மேல் வருவார்க்களுசித் தன் னையே யடைவார்களும் அரண் சிறந்தது, எ-து.

பிராட்டிற் செல்லுககால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப் பிறனொ ருவன் வெனவாமல வைத்துச் செல்லவேண்டு மாகலானும், அப்பெருமை

அமைவு நூல் என்பன ஆருபெயர். உயர்வு - என்யெய்தாத்து. அலகம்-
புறத்தோர்க்கு அசழலாகா அடியாலும், அததபோர்க்கு ரின்ற வினைசெய்
யலாக் தலையாலும். திண்ணை உ-கல்விட்டிடைகளாற் செய்கலிற் குட்க்ப்படாமை.
அருமை - பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளானை - * "உளை
விற்பொறியு மயிற்செறிக்கலை" - ரு 12 வாசுமுக கல்லுமித் கவணும்—பரி
வுறு வெட்டுயும் பாசுதி சழ்சியும்—உய்விபான னுலையுறு கல்விடு கூடையுட்
தூண்டிலுந் தூட்க்கு மாண்டலை யரிப்புற—கரையுறு கழுவும் புறையு புழை
யும்—மையவித் தூலாபுற கைபெய ருசியுஞ்—செனசெறி கிரலும் பன்றியும்
பணையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுடி—கோலுறு குட்டமும் வேலுஞ்
குலமும்" என்றிவை முதலாயின.

(தே - ப - ரை.)—உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம் - அகலமும்,
திண்மை - வலிமையும், அருமை - அருமையும் (என்னாட்ட),

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காரை, 20௭ - 2௦௭௭.

௩௬0

எடும் அதி. அரண்

இந்நான்கின் - இவை நான்கினுடைய, அமைவு - மிகுதியையுடைய
மதிலை, அரணென்று - கோட்டையென்று, நூல் - நூலோர், உரைக்
கும் - சொல்லுவார்.

௭. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காக்கவேண்டு மிடஞ்சிறிகாய் அகன்ற விடத்தை
யுடைத்தாய்க் தன்னையவந்து முற்றிய பகைவாது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்
பதே அரணவது, எ-று.

வாயிலும் வாயும் ஒழிந்த விடங்கள் மலை, காடு, நீரிலையென் நிவந்துள்
ஏற்பனவுடைத்தாகல் பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகலகோ நலிவின்றி
யிருததல் பாறிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி கோக்கி இதுபொழுதே
யழித்து மென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அல்லுக்க மொடி ஒல்பற்றி
உக்க மழிப்ப தென்றும் கூறினார்.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணே யாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகு பெயர். வெவ்வதென உடையார்தொழில் அரண்மே னின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லுமியல் பின தென்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். இவையேமுபாட்டானும் அதனதிலக்கணங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — அரண் - கோட்டையாவது, முற்று ஆற்றி - (சேனைப்பெருமையால் சூழ்தல்வல்லவராகி, முற்றியவரையும் - (வந்து) சூ)ந்த புறத்தேதாரையும், பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தேதார், பற்று ஆற்றி - (தாம்) பற்றியளிடம் விடாதே கின்று, வெவ்வது - (போர்செய்து) வெவ்வதே

கூ. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீடுய்தி மாண்ட தரண்

(பா-ரை) எ-து, — போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர்செய்யும் வினாவேறுபாடுகளான் வீடுபெற்று மற்றும் வேண்டுமாட்சியையுடையதே அரணாவது, எ-து.

கொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுக்கடிப் பொருதல் கூடாமையின், முனைமுகத்து சாய வென்றார். வினாவேறுபாடுகளாவன பகைவர் தொடங்கிய போரினையறிஞ் செய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென் றிவை முதலாயின வினைகளுள் அகனைச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும் வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்தோரியாரிற் புத்தல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட கருமைவழி முதலாயினவுடைமை.

(தே - ப - ரை) — அரண் - கோட்டையாவது, முனைமுகத்து - போர்தொடங்கினவளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - கெட, வினைமுகத்து - (உள்ளிடத்தேதார் செய்யும்) தொழில் வேறுபாடுகளால், வீறு எய்தி - வீறு பெற்று; மாண்டது - (மற்றும் வேண்டும்) பெருமைமையுடையதே.

க0. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரணமேற் சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லா முடைத் தாய விடத்தும் வினையெய்தற்கண மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையில தாய, எ-து.

வானாவிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் எலாதது செய்தலுமெல் லாம் அடங்க வினையாட்சியில்லா ரென்றும், எற்றவினையை யளவறிக்து

எகம் அதி. பொருள்செயல்வகை ஊகூ

செய்து காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றி யழியுமென்பார் அவை யுடைத்தன் றென்றுங் கூறினார். இவையிரண்பொட்டானும் காப்பாரை யின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அரண் - நிகாட்டையாவது, எனை மாட் சித்து ஆகியக்கண்ணும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல் லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை - தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து, இல் லது - (அவை) இலதாம்.

எகம் அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் காட்டானும் அரணும் ஆக்கவகை காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின் நிரம் இவ்விதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

க. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்

பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை, எ-து.

மதிக்கப்படாதார்—அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார், இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல்—அறிவுடையாரும் உயர் குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிரிதில்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் அல்லவரை - ஒரு பொருளாக
 மதிக்கப்படாதவரையும், பொருள் ஆகச்செய்யும் - பொருளாக
 மதிக்கப்படச்செய்யவல்ல, பொருள் அல்லது - பொருளையல்லாமல்,
 பொருள் - (வேறு) பொருள், இல்லை - இல்லையாம்.

உ. ௩ இல்லாரை யெல்லாரு மென்னுவர் செல்வரை
 யெல்லாருள் செய்வர் சிறப்பு.

(111-ரை.) எ-து,—எல்லாநன்மையு முடையராயினும் பொருளில்
 லாரை யாவரு முயரசசெய்வர், எ-து.

* இத்திருக்குறள் சேரபாள் பெருமானார் திருச்செலாய ஞானலாவில் எழுத்
 துரைக்கப்பட்டது.

௩௬௪ எகம் அதி. பொருள்செயல்வகை

உயரசசெய்கல் - தாழ்த்து நிற்றல். இகழ்கற்கணனார் தாழ்த்தற்கண்ணும்
 பகைவா, நட்பா, கொதுமல ரென்னும் மூவகையாரு மொத்தலின், யாவரு
 மென்றார். பின்னுயகூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருட்டு.

(தே - ப - ரை)—இல்லாரை - (எல்லாநன்மையு முடையராயி
 னும் பொருள்) இல்லாதவரை, எல்லாரும் - யாவரும், என்னுவர் -
 இகழ்வர்; செல்வரை - (எல்லாத்தீமையு முடையராயினும்) அப்
 பொருளுடையவரை, எல்லாரும் - யாவரும், சிறப்புசெய்வர் - உய
 ரரசசெய்வா

h. பொருளென்னும் பொயயா விளக்க மிருளறுக்கு
 ரென்றிய தேய த் துச சென்று

(111-ரை) எ-து —பொருளென்ற எல்லாரானுஞ்சிறப்பிக்கபபமிகநக்தா
 விளக்குர ணெனச செயரநாக்கு ஆரா னைதக தேயததுச சென்று பகை
 யென்னுமிருடாக் கெடுககு, எ-து.

எல்லாக் கருவிகளும் இன்றியமையாத வகுதலபற்றிப் பொய்யா விளக்கமொடும், உயர்வியல்களோடு இயல்பிடை வேறுபாடென்ற எண்ணியதேயத்துச் சென்றென் டுயகூறினா வகதேசவுருவகம். இவை மூன்று பாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — பொருள் என்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலும்) சிறப்பிக்கப்பட்டும், பொய்யா விளக்கம் - கெடாத விளக்கானது. (கண்ணா சார்பாதிக்காரக்கு) எண்ணிய - அவர் நனைத்த, தேயத்தூர ரென்ற - நாடுகொழிப்பாய், இருள் - (பகையென்னும்) இருளை, அறுக்குள் - கெடுக்குள்

1. அறனீ ஹ மின்பமு மீனும் திறனறிநது

தீதின்றி வந்த பொருள்

(பரி-ரை) எது, — செயயுள் திரசதினையறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலகை உளதாய பொருள் அவனுக்கு அறத்தையுட கொடுக்கும், இன்பத்தை யுட கொடுக்கும். எ-று

செயயுள் திரம்-தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலகைவென்பது இன்றியெனத திரிந்துநனது. செ-கோலென்று புகழ்ப்படுதலானும் கடவுட் பூசை தால் உகனாந பயனையுடலானும் அந்நீனுமென்றும், நெடுங்காலமீன்று தயக்கப்படுதலான் இன்பமு மீனுமென்றவ கூறினார். அதனால் அத்திரததானுட்க வென்பதாய்.

எஃ-ம அது. பொருள்செயல்வகை நட்கூடு

(தே - ப - ரை) — திறன் அறிந்து - (சம்பாதிக்கும்) திறத்தை அறிந்து, தீது இன்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலகை, வந்தபொருள் - அடைந்தசெல்வம், அறன் - (அவனுக்கு) அறத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், இன்பமும் - இன்பத்தையும், ஈனும் - கொடுக்குள்.

10 அருமொடு மஃபொநிம் வாராய பொருள் பகம் புல்லார் புரள விடவ

(11-ரை.) எ-து, —காயகுடி.கணமாட்சி செயபு மருளோடும் அவர் தம்மாட்சி செயபு மன்போடிவ கூடிவாராத பொருளீட்டத்தை அரசர் பொருந்தாது கழியல்கு, எ-று.

அவரோடு கூடிவருவது ஆலிலென்றாய் வ மல். அவ்வாறு வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலு துணர்போலச செய்தானையும் கொண்டு தததலன், அதனைப் புல்லாரென்றெழு யாது புரளவிடலென்று கூறினார்.

(11-ரை) —ஆருளோடும் - (தாமிருடி கசிடக்து) செயபும்) மருளையோடும், அன்பொடும் - அவர் தம்மிடக்து) செயபும்) அன்போடும், வாராத - (கூடி) வாராத, பொருள் ஆக்கம் - பொருட்சம்பாத்தியக்தை, புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி, புரளவிடல் - நீங்கவிடக்கடவர்.

எ உறுபொருளு முலகு பொருளுந்தன் லென்றாத்
தெறுபொருளும் ? னத்தன் பொருள்

(11-ரை.) எ-து, —உடையார்ன்மையிற் ருளேவந்தூற பொருளும் சுலகமாகிய பொருளும் தன்பகைவரைத திறையாகக கொளளும்பொருளும் அரசருக்குரிய பொருள்கள், எ-று.

உறுபொருள் - வைத்தாரிந்ததுபோக நெடுமகாலம் நிலத்தின்கட்கிடந்து பின்கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார பெருத்தூமாம். சுலகம் - கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிரையாயது. தெறுபொருள் - தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும் ஆறிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. மூன்றுபாட்டானுங் அந்தீட்டுநெறி கூறப்பட்டது.

(11-ரை.) —உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமை யால் தானேவந்து) கிடைத்தபொருளும், உல்குபொருளும் - தீர் வையாகியபொருளும், தன் லென்றி - தன்பகைவரை, தெறுபொ

கூகூ எகூம் அதி. பொருள்செயல்வணக

ருளும் - வென்று (திறையாகக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள்.

எ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் செல்வச் செவிலியா ளுண்டு.

(பரி-ரை.) எ-து — அன்பினு லீனப்பட்ட அருளென்னுயகுழவி பொரு ளென்றுயர்த்துச் சொல்லப்படுகு செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வள ரும், எ-து.

தொடர்புபற்றாதே வருத்தமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்பு பற்றிச் செல்லு மன்பு முதிர்ந்துழி ளதாவதாகவின் அடினை அன்பின் குழவி யென்றும், அது வறியார்மேற் செல்வது அவ்வறுமை களையவல்லார்க்காத விற் பொருளை அதற்குச் செவிலியென்றும், அஃதுவகிற் செவிலியர்போலாது தானே பெல்லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்ததற் செல்வச்செவிலியென்று வ கூறினர்.

(தே - ப - ரை.) — அன்புான் - அன்பினால் ஈன்றிடப்பட்ட, அருள் என்னும் - அருளென்கிற, குழவி - குழந்தையானது, பொருள் என்னும் - பொருளென்று (உயர்த்தித்) சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - வளர்க்குந்தாயால், உண்டு - வளரும்

அ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றிற் றன்கைத்தொன் றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து, — தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையை யெடுத்துக்கொண்டான் அதனைச் செய்தல் ஒருவன் மலையேறிநின்று யானைப்போரைக் கண்டாலொக்கும், எ-து.

ஒன்றென்பது வினையாதல் செய்வா னென்றதொற் பெற்றும். குன் றேறியான் அச்சமு வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொரு போரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாரையேவித் தானினி

திருந்து முடிக்குமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — தன் கைத்து - தன்கையதாகிய பொருள், உண்டு ஆக - உளதாக, ஒன்று - ஒருதொழிலை, செய்வான் - செய்வனது, வினை - செய்தலானது, குன்று ஏறி - (ஒருவன்) மலைமேல்

எசும் அதி. பொருள்செயல்வகை டுகள்

ஏறிநின்று, யானைப்பேயர் - யானைகளதுபோல, கண்டது அற்று - கண்டதனோடொக்கும்

கூ செய்க பொருளைச் செறுநா செருக்கறுந்து
மெலிதனிற் கூரிய தில்.

(பரி-ரை.) எ-து, — தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவாரா பொருளை யுண்டாகுக; சம்பகைவர் தருகினையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்; அதற்கது போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை எ-று

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாயலையான் வாதன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் ஈட்டமுடையாவா, ஆகவே பகைவர் கருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவவென்பாரா செறுநாசெருக்கறுக்குமென்காமென்றும், ஏனை மெல்குகள் அதுபோல அருவப்பொருளை யறுக்கமாட்டாமைபின் அதனிற் கூறியதில் வென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — (கமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்) பொருளை - செய்வதற்கை, செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர், செறுநார் - (அப்பொருள் தார்) பகைவரது, செருக்கு - களிப்பை, அறுக்கும் - கெடுக்கும், எஃகு - ஆயுதமாம்; அகலின் - அதுபோல, கூரியது - கூரிய ஆயுதம். தில் - வேறு

க0 ஒன்றொருள் கழிப்ப நியற்றியார் கெண்டொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—தெயியான் வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத் தார்க்கு மதறைய யறலுமீன்பமும் ஒருங்கே யெளிய பொருள்களாம்.

காழ்த்தல-முதிரால். பயன்கொடுக்கல்லது போகாமையின் ஒண்பொரு ளென்றும், ஏனையிரண்டும் அகன்விளவாகலிற் றுமீயொருகாலததில யுள வாமென்பார் எனபொருளென்றற கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனான் வரும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஒன் பொருள் - நல்லவழியால் வரும் பொருளை, காழ்ப்ப - மிகவதிகமாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக் கினவர்க்கு, ஏனை இரண்டும்-மற்றை அறமும் இன்பமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எண் பொருள் - எளிய பொருள்களாம்.

எளம் அதிகாரம்—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளின னவைதாய் வெல்வதாய படை இரண்டதிகாரத் தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படையினது சன்மை.

க உறுப்பமைக் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை

(பரி-ரை.) எ-து,—படை முகலிய நான்குறுப்பானும் நிறைந்து போரின்க ணுறுபொருள் முதலான படைபடைய வெல்வதாய படை அரசன் செல்வக ளெல்லாவற்றள்ளுக் கலையாய ளெல்வம், என்று.

எண்டுப் படையென்றது அந்நாண்டின் றொருநிலை அடங்கியவழி வேறல் கூடாமையின் றாஞ்சா வென்றும், றென்க வங்கயாட்கும் அரசன் தனக்குக காலலாகலின் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலையென்றற கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — உறுப்பு - (யானை முதலாகிய) நாலுறுப்பு களாலும், அபைந்து - நிறைந்து, னாறு - (போரினை) காயம்படு

தற்கு, அஞ்சா - அஞ்சா துரின்று, வெல் - (பகையை) வெல்வதாகிய, படை - சேனைபானது, வேந்தன் - அரசனது, வெறுக்கையுள் எல்லாம் - சொல்வங்கவிரிவெ லாம், சலை - முதுகத்தை யாகிய (செல்வமாம்).

2. உலைவிடக் தூறுஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது

(பரி-ரை) எ-து,—தான் சிறிதாய வாயும் அரசற்குப் போரின்க ணுலைவு வந்தால் தன்மே லுறுவாத் கஞ்சாது ன்னு யாகும் வன்கண்மை அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவரும் படைக்கல்லது உளகாராது எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாசத்தாற் றெக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படை யென்னும் அறு வகைப் படையுள்ளஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் * “வெல்பொறியு நாமும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையு—கொல்களிறு மாவுங்கொடுத்தளிக்க” என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மொளவமென்ப.

(தே - ப - ரை) —தொலைவிடத்து - (தான்) சிறிதாயவியவிடத் தும், உலைவிடத்து-(அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவு வந்தால்,

* வெல்பொறியு நாமும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையு—கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - புல்புரவி—ஊமணி, தினடோ நயவா சீலபணிபயப் - பண்டணிப் பூணன் படைக்கு—வெண்பாராலை, தும்பைப்படலம், உ.

எள-ம் அதி. படைமாட்சி

நககக

ஊறு - (கன்மேன்) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சா காரின்று தாங்கும், வன்கண் - செளரிபமானது, தொல்படைக்கு அல்லால் - அவன்முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்லாமல், அரிது - உண்டாகாது.

நாக முயிர்ப்படம் செட்டி.

(பரி-ரை) எ-து — பல்பாயபடம் என்கி கடல்போல வொலிப்பால்
நாகத்திற்கு என்ன தெம் வரும்; அ நாகமுபாத, துயாயானே உது தானே
கெடும், எ-து.

உவமைசொற் றொருநீநதர. இவ்வொழி வமகராத நிரட்சிபெற்
றும் வீரபல்லாதா பலா திரண்டா ளால் அத, குயீடண்சுரன் அவன் கிள
ர்த்ததுணையானே அவர் தாங்கெடுவென்பது கோ. நற ினாமையின், இது
பிற்றிது மொழிதலென்னு மலங்காரம். வீர லவாநாயபல்தனும் வீரனொருவ
னையாடல் நன் றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்
குப் படை ஏனை யங்ககங்களுட் சிறந்த டென்பதும், அதுதன்னுள்ளும்
மூலப்படை சிறக்க டென்பதும், அசுரன் னுள்ளும் வீரன் றெந்தானென்ப
து உட கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரா) — எலிப்பாமை - எலிமாரகிய பகை (திரண்டு),
உயிரி - கடல்போல், ஒலித்தர் கால் - இரைந்தரல், என் ஆம்-பாம்
புக்கு) என்ன துன்பம் வரும்; நாகம் - அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப - மூச்
செறிந்த வானிலை, கெடும் - (அது தானே) கெடும்.

ச. அழிவின் ற நறையோகி நாக வழிவந்த
வன்க ணத்துவ படை

(பரி-ரை) எ-து,—போரின் கட் கெடுதலின் றி பகைவராடி அழறுக்கப்
படாததாய் தொன்றுகொட்டுவந்த தறுணைமையை யுடையதே அரசனுக்குப்
படையாவது, எ-து.

அழிவின்மையான் மறமானக களுடைமையும், அநறபோகாமையான்
அரசன்மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை—
* “கன்னின்று நெந்தை கணவன்களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்ய
யிந்தாரென்னைப்—பன்னி-றற. லகையாய்க் கணையுதைப்பக் காவலன்மே
லோடி, பெய்போற் கிடந்தாரென் னெது.” என்பதனுணரிக. குற்றிய

வெண்பாமாலை, ளாலை ப்படலம், உஉ

லகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்ற பாட்டுள்ளு மாக்கும்.

(தே - ப - ரை.)—படை - (அரசனுக்கு) படையாவது, அழிவு இன்று - (போரினிடத்து) கெடுதலில்லாமல், அறைப்பாகாது ஆகி - (படைவரால், சீழறுக்கப்படாததாகி, வழிவந்த - பழமையாகவந்த, வன்கணாதுவே - செளரியமுடையதே

டு. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி யெதிரிற்ரு
மாற்ற லதுவே படை.

(பரி-ரை.) எ-து,—கூற்றவன்றானே வெகுண்டு மேல்வந்தாலும் நெஞ் சொந்து எதிரின்று தாங்குமாற்றவே யுடையதே படையாவது, எ-று.

* மருந்தில் கூற்றுகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்ப, ஆற்றல் - மனவலி.

(தே - ப - ரை.)—படை * சேனையாவது, கூற்று - எமன், உடன்று - கோரித்து, மேல்வரினும் - எதிர்ப்பினும், கூடி - மனமொத்து, எதிரிற்ரும - எதிரின்றுதாங்கும், ஆற்றலதுவே - மனவலி. பையுடையதே

சு. மதமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனரான்கே யேமம் படைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உறுகணமையும் மானமும் முன்வீராயினர் சென்ற கன்னெறிக்கட்சேரலும் அரசனாற் நேறப்படுதலு மென இந்நான்கு சூண முமே படைக் அருவது, எ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்று நீற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவராமற் காத்தலும், † “அழியுநர்புறக்கொடையயில் வானோச சாமை” முதலியவுமது நிறைபோகாமையு மாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை யார்ச்சுப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மறம் - செளரிபமும், மானம் - மானமும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வழிய செலவு - (முன்வீரசென்ற) நலவழியிலே செல்லுதலும், தேற்றம்-(அரசனல்) நம்பப்படுதலும்,

பருவக் கூறல், ருசுரொழிவு சாயா - புறநானூறு, ௩,
 † யென்பாமாடே, உஞ்சிப்படலம், ௨0.

எளம் அநி. படைமாட்சி ௩௭௧

என நான்கே-என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு - சேனைக்கு, ரமம் - காவலாம்,

௭. தார்தாங்கிற் செல்வது தானை தலைவந்த
 போர்தாங்குந் தன்மையறிந்து.

(பரி-ரை.) எ-து—மாற்றாரால் வகுக்கப்பட்டித் தன்மேல்வந்த படை யின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக்கொண்டு அஃர் தாசியைத் தன் மேல் வராமற்றடுத்துக் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது, எ-து.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்கும், வகையா னுன்காய், விரியான்முப்பதாம் உறுப்பேழாவன அரமுக்கடி ரேட்டியிரு யின. † வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமென விவை. || விரி முப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரியாறும், போகவிரி யைந்துமென விவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுடைப்பிற் பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டு கொள்க. இவை நான்குபாட்டானும் படைபின் திலக்கணங் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தானை - சேனையானது, தலைவந்த - (பகைவ ராலே வகுக்கப்பட்டி) தன்மேல்வந்த, போர்-(படையின்) போரை, தாங்குந்தன்மை - விலக்கும்வகுப்பை, அறிந்து - தெரிந்து (வகுத் துக்கொண்டு), தார் - (அவரது) தாசிப்படையை, தாங்கி - (தன்

மேல் வாராமல், நதித்து, செல்வது - (தான் அநன்மேலே) செல்வதே.

உருப்பேழாயன்—உயம், இலகலாந்ரணம், உய்யா, லீலா, பிரிந்தம, கோடி, எனவிலை.

|| நண்டம்:—நீ மாய குறையா, தமது, உண்டம்—பயம் மண்டல நிகழ்துபோலச சேனையை நறுத்துவது. அநாயம்—சேனையை வேறுவேறு நிறுத்துவது. போகம்:—சுதரங்கசேனையை ஒன்றாக நயபின் சூயாச' மூத்துவது.

|| நண்டவிரி பன்னேழாயன்—பிரகம், நிருடகம், சியாவந்தம், குகலி, பிரதிட்டம், சப்பிரதிட்டம், சியேகம், விஜயம், சஞ்சயம், விசாலம், த்ஜயம், குடி, ஸ்தூனா, கர்ணம், சமுமுடம், நநாசியம், வலயம் எனவிலை. உண்டலவிரி ய்ரண்டாயன்:—சர்வதோ பத்திரம், தர்ஜயம் எனவிலை. அநாயவிரியாயன்:—அரகதசநதிரம், உந்நானம், சிருங்காடம், கர்கடககிவகாரி, காகபாரி, சோதா எனவிலை. போகவிரியாயன்:—கோமுத்திரிகை, கிம்சகம், சஞ்சாரி, சாடம், பரகம் எனவிலை. இயற்றைக் காங்கதக பென்னு து னுட் கண்டிகொளக.

எகஉ எளம் அதி. படைமாட்சி

அ அடற்றகைய மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தானை, பகைமேற் றுள் சென்றநிக் தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தாற் பொறக்குறாற்ற ம் இல்லையானினும், நன்றேற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும், எ-து.

இவ்வெனினுமெனவே, அவற்ற தின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்தகையென்றது ஒருபெயர்மாதிரியாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல்லியம், காகள்முழவியவற்றுடனும் அலங்கரித்து தோன்றுமழகு. பாடு-

கண்டவளவிலே பகைவாஞ்சும் பெருமை.

(தே - ப - ரை.)—தானை - தோனை, அடல் தகையும் - (பகைமேல் தான்சென்று) போர்செய்யுஞ் செளரியமும், ஆற்றலும் - (அதுதன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல் எனினும் - இல்லையாயினும், படைத் தகையால் - தனது கோற்றுப் பொலிவால், பாடு - பெருகாமைய, பெரும் - அழையும்.

— ---

கா. சிறுபையும் ரெல்லாத் துலியும் வறுமையு
மில்லாரின் வெல்லும் படை.

(பரி-ரை.) எ-து, - தான் தோய்க்க சிறிதாகலும் மனத்தினின்றும் நீங்காத வெறுப்பும் நல்குவும் தனக்கில்லையாயின் படை பகையைவெல்லும், எ-து.

விட்டுப்போயலும் நீன்றது நல்குந்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான் வருவான். செல்லாததுனியாவது மகாரை வெளவல், இனிவரவாயின செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன் மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—சிறுபையும் - (தான்தேய்த்து) சிறிதாகலும், செல்லாத் துலியும்-(மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும், வறுமையும் - தாரித்திரியமும், இல் ஆயினும் - (கனக்கு) இல்லையாயின், படை - சேனையானது, வெல்லும் - (பகையை) வெல்லும்.

— ---

கப. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க றில்வழி யில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—போரின் கணியுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும், தனக்குத் தலைவாகிய வீரரில்லாதவழித் தானை மில்லாது, எ-து.

எ-அ-ம் அநி. படைச்செருக்கு நளந்

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லெனப்

பொராது தானும் போமென்பார, தலைமக்களில்வழி யில்லென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன் கொடைத தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — தலைமக்கள் - (போரிடத்து) தலையையுடைய வீரரை, சால உடைத்து எனினும் - மிகவுடையதாயினும், தலைமக்கள் - (தனக்கு) தலைவராகிய வீரர், இல்வழி - இல்லறவிடத்து, தானை - சேனை, இல் - நல்லாது.

எனம் அதிகாரம்—படைச் சொற்கு.

அன்பாவது அப்படையற மரமிகுடு. அடகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

க. என்னமுறா விலலவாமின் தொழிப பரரென்னை பு வ்வின்று கன்னின் றவர்.

(பா-ரை) எ-து — பகைவர், ஐயுற்று மென்பலைவென்ற போரேற்று நீன்று அவன்வேல்வாய வீழ்த்து மின்செல்லின்கணனை நின்றவீரர் பலர் நீவிர் அதன்கண்ணி உம்முடற க. மறதல்வேண்டின், என்னைவென்றி போரேற்று நின்றலை யொட மின், எ-று.

என்னையெனத் தன்னெடு தொடர்புபடு; ஏர் கூறினவையின், அவன் வேல்வாய் வீழ்த்தல்பெற்றும். * கல்-கடுகல். † “நம்பன் சிலவாய் நடக்குவ களை மிசசிலல்லா—லம்பொன் முடிப்பு ணரசுமியிலை” எனப் பதுமகன் கூறி னுற்போல ஒருவன் கன்மதம் அரசன்மேல் வைவதக் கூறியவாறு. இப் பாட்டு செடுமொழி வஞ்சி.

(தே - ப - ரை.) — தொழி - பகைவரை, என் - என்னுடைய, ஐமுன் - தலைவரென்றி, நின்று - (போரேற்று) நின்று, கல் நின்ற வர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லினிடத்தே நின்ற வீரர், பலர் - அநேகர், என் - நீர் அதனிடத்து நிலாமல் உம்முடலிலே

ரெகலிலைகணம், தொல், பொருள், புறம், மு-ம் ௨௦௧௩வட்டாரவா.

‡ பையப்பொழிபுரணப்பொருள் அபிபிராயம்—செய்யொ செடுதேர தொகை மாசுகடற் குள்ள வெள்ளா—நம்பன் சிலவாய் நடக்குவகளை மின்செல்லா—லம்பொன்மணிப்

புணராமம்பிலை யென்று அகநா—சுவரிகளினி காந்தருவத, லையாரிலம்பகம், ககள்.

|| ரெடுமொழிவஞ்சி யென்பது ஓனாநா படைகொடுகிசை—சுரணை பெரித்
தரை, அன்—வென்பாபாலை, யஞ்சி—படல, 12.

ந. எச எ அம் அதி. படைச்செருக்கு

கிறகையை வேண்டில்) என்னுடைய, ஐமுன்-தலையனெதிர், நில்லன்
மின் - (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள்.

உ. காளை முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே வேல்க ளினிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—காளைத்தின்களேடும் முயலைப் பிழையாம லெய்த
அம்பை யேந்தலினும் வெள்ளிடைக்கின்ற யானையையெறித்து பிழைத்த வேலை
யேந்துதல் என்று, எ-று.

காளைமுயலென்றதனால் வெள்ளிடைக்கின்ற வென்பதும், பிழைத்தவென்
றதனால் பிழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தவென்றதனால் யானைக்
குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன் படைமொடு பொரு
தானோ வீரன் அது புறமகொடுத்ததாக காணப்பின்னவன் தன்மேற் செல்ல
லுற்றானது கூற்று.

(தே - ப - ரை.)—காளை - காட்டில் ஓடுகிற, முயல் - முசலை,
எய்த - (தப்பாமல்) எய்க, அம்மினில் - அம்பை ஏந்துதலைப்பார்க்
கிலும், யானை - (வெளிநிலத்திலேவின்ற) யானையை, பிழைத்தவேல்-
(எறிந்து) தப்பிய வேலை, ஏந்தல் - ஏந்துதல், இனிது - நன்று.

ந. பேராண்மை யென்ப தறுகணென் றுற்றகா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவர்க்கு கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை
நாலோர் மிக்கவாண்டன்மை யென்று சொல்லுவார், அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்த
தாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு உராண்மை செய்தலை
நாலோர் அடற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவார், எ-று.

என்ப வென்பது பின்னு மியைத்தது. உரண்மை-உபகாரியாந் தன்மை. அஃதாவது இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தன்னுனை முழுதும்படத் தமிழனா யதப்பட்டானது நிலைமை சோககி, அயோத்தியாரை மேற்செல்லாது இன்றுபோய் நாளை நின்ருனையோடு வாவென விட்டாற்போல்வது. * இவையிரண்டு பாட்டுத் தழிஞ்சி.

(தே - ப - ரை.)—தறுகண் - (பகைவரிடக்கீதே முகங்கொடாமற் செய்கிற) மறம், பேர் ஆண்மை - மிகுந்த ஆண்மையாகும், ஒன்று உற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்ததாயின், (அது தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு), ஊரண்மை-(முகங்கொடுத்து)

* தழிஞ்சி யென்பது அழியா புறக்கொடையல்லவானோர்சாக்--தழிந்து கண்மை காதலித துறைத்தன்று--வெலா பாடல், யஞ்சிப்படலம், ௩.

எ அ-ம் அகி. படைச்செருக்கு ௩௭௫

உபகாரியாந்தன்மை, அதன் - அதற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப - என்று (நாலோர்) சொல்லுவர்

ச. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பறியா நகும்

(பா-ரை.) ௭-து,—தன்னைப்படியாய வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றொடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேலுடைய சிறிவான் தன்மார்பின்கண் ன்ற வேலைக் கண்டு பறித்து மகிழும்.

களிற்றொடு போக்கல்-களிற்றினதுபிரைக் கொடுபோமாறு விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இஃனுட் களிற்றையல்ல செறிடானென்பதும், சினமிருத்யான் வேலிடைபோழ்வு கற்பிசிலென்பதும். பின்னும் போர்மேல் விருப்பினென்பதும், பொற்பட்டன. * நூழிளாட்டு.

(தே - ப - ரை.)—கைவேல்-(தன்) கைப்படையாகிய வேலை,

களிற்றொடு - (தன் வேல்வந்த) யானையோடு, போக்கி - எறிந்து விட்டு,
 வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தேடி) திரிபவன், மெய்
 வேல்-தன்மார்பி விருந்த வேலை, (கண்டு), பறியா - டிரிங்கி, நகும் -
 மகிழ்வான்

டு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பிடு
 னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவரை வெகுண்டிரோக்கிய கண அவர் வேலைக்
 கொணடெறிய அஃதாற்றாது அந்ரோக்கையழித்து இமைகருமாயின், அது
 வீரர்க்குந் புறங்கொடுத்தலாம், எ-து.

அவ்வெகுளிரோக்க மீட்டலும் போரின்கண மீட்சியெனக்கருதி அது
 வுஞ் செய்யா ரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—விழித்தகண்-(பகைவரை)கொபித்துப்பார்த்த
 கண், வேல்கொண்டு - (அவர்) வேலைக்கொண்டு, எறிய - வீச,
 அழித்து - (அதற்குப் பொறாமல் அப்பார்வைபை) அழித்து,
 இமைப்பின்-இமைக்காமாயின், (அவ்விமைத்தல்). வன்க ணவர்க்கு -
 வீரர்க்கு, ஓட்டு அன்றோ - தோற்பாம்

துழிலாட்டென்பது களங்கமுமிய படையிரிய—அங்கழிதேலைல் பறித்தோச்
 சின்று—வெண்பாயலை, தம்பைப்பாடலம், ௧௧.

௩௭௬ எ-அ-ம் அதி. படைச்செருக்கு

௬ விழுப்புண் படாதநா லெல்லாம் வழங்கினுள்
 வைக்குத்தன் னுளை யெடுத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ரணக்குச் சென்ற நாள்களை யெடுத்தெண்ணி, அவற்
 றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பபன்படாது கழிந்தநாளானுள்ளே
 வைக்கும் வீரன், எ-து.

விழுப்பு-எ-முத, தினும் மார்பும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும்
 பெருத நாள்களோடுவ கூட்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் உறஞ்

சாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — துர்நாளை - (வீரணாவச்) தனக்கும் கழிந்த நாட்களை, எடுத்தல் - எடுத்தல் 'என்றார்'. 'அந்நாட்களுள்', விழுப்புள் - பெருங்கரையர்கள், படாந நாள் எல்லாம் - படாந நாட்களையெல்லாம். வழுக்கிடை - (பயன்படாது) கழிந்தநாட்களுள்ளே. வையக்கார் - வையக்கார்.

எ கழலு மிவசுவண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(பரி-ரை) எ-து, — துரக்க, துரதமொடு செல்லாது வையத்தைசூழ்ந்து நிற்கும் புசழை வேண்டி உயிராவாழ்தலை வேண்டா, வீரர் கழல் கட்டுதல், அலங்கார நீர்மையுடையது, எ-து

வையத்தை சூழ்மொடு, ஆரன் பெருமை பெற்றும். செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் - அகர்தல். துறக்கமும் புசழும் எனினினைத்துவராகலின், ஆபாணமாவது அதுவேயென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — கழலும் - (புழைய) ஆழ்த்து நிறக்கும் இசை - புசழை, வேண்டி - விரும்பி, வேண்டா உயிரார் - உயிராவாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரர்களுடைய, யாப்பு - கட்டுதல், காரிகை நீர்த்து - அலங்கார நுணமுடையதாம்

அ. உந்நுயி ரஞ்சா மறவ நீறையன்

செரினுஞ்சீர்புன்றலினர்

(பரி-ரை) எ-து, — போர்பெற்றும் முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லாமலீரர் உயிராவான் அது வேண்டாவென்று முனியினும் அவ்வீரமிகுதி குணரா எ-து.

போர்பெற்றியாமையின், அதுபெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லா வென்பதாம். பிரரும் & "போரெனிற புசலும் புனைகழன் மறவர்" என்றும்

2, 106.

* “புட்பகத்தேவ னாகலிற் சாவேம் யாமென - நீங்கா மரவர் வீங்குதோள் புடைப்ப” என்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—உறின் - (போர் பொறின், உரிர் - (தம) முழிப்பொருட்டு, அஞ்சா-அஞ்சாமல் (அதன்மேற்செல்லும்) மற வா - வீரர், இறைவன் - (கம்) அரசன், செறினும் - (அது வேண்டா என்று) கோடுக்கினும், சீர குன்றல் இல் - அவ்வீரரிதழி குறை தல் இல்

கூ. இழைத்த திகவாமை தாயாரை யாவே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவா

(பரி-ரை.) எ - து—தாயகூறின வஞ்சினர் கப்பாமா பொருட்டுச் சென்று சாவாவல்ல வீரரை அது தபயிவாறு சொல்லி யெள்ளுகற்குரியார் யாவா, எ-று.

இழைத்தல் - இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகுகவெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய் நிலைடான வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான் புக்கு முன்னே சாவியுந் தொலைவன்மையின், அது முடித்தாராவெனச் சாதற்சிதப்புக கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—இழைத்த த - (நாம்) சொல்லியபரபதம், திகவாமை - தபயாமற்பொருட்டு, சாவாரை - (போய்) சாகவல்ல வீரரை, பிழைத்தது - (அது தபயியவிறம் (சொல்லி), ஒறுக்கிற் பவர் - இகர் தற்குரியவர், யார் - யார்

க0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்குச ராகிற்பிற் சாக்கா
புரந்துகோட் டக்க துடைத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—கமக்குசசெய்த கன்றுகளை நீனைந்து அண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை போரிடைச சாவப்பெயின், அரசாநகாடு இரதபாயி யை கொள்ளுந் ககுதியையுடைத்து, எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்ருழில் இடத்தின்மேனின் தச. கீளையழ இல்லிடைரோயால் விரிவா பழவினைப்பயனே யெய்கலின்,

அடுத்தவினையார் ஹதக்கமெய்துஞ் சாகில இஃதுகோட்டக்க ஏடைத்தென் றார். இவை நான்குபாட்டானும் மிரோம்பாமை கூடப்பட்ட வ.

(தே - ப - ரை.)—(கமக்குர் செய்த நன்றினை நினைத்து), புரத் தார் - ஆண்டவரசரது. கண் - கண்கள், நீர்மல்க - நீர்பெருகும்படி,

புறநானூறு, சுஅ.

48

௩௭௮

எகம் அதி. நட்பு

சாகிற் பின் - (?பாரிலே) சாகப்பெறின், சாக்காடு - அச்சாவு, இர ந்து - இரத்தாபினும், கோட்டக்கது - மொள்ளுந்தகுதியை, உடை த்து - உடையது.

எகம் அதி. நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத் துவதுவதாய நட்பினை ழுத்த திகாரம் வீழ்முதத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுதத்தானும் கூறு வான்கொடையகி, வீழ்முதத்தகாரமைந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின் றார். அந்நாவது இன்னதென்பதாடம் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

க. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்

வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சுட்புப்போலச செய்து கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள? செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள? எ-று.

நட்புசெய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய் தாற்றிசிப்பின்றி நின்றவழிநட்பு அரியவாகலின் சுட்பிற்செயற்கரியனவில்லை யென்றும், செய்தார் பகைவரஞ்சி வினைதொடங்காமாகலின் அதுபோல வினைவாராமக்கு அரியகாவ லில்லையென்றும் கூறினார். சுட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்பு

முறையானாய்வு உடம தேயமுறைபாறையகூடமென விருவகைப்படும். அவற்றண் மும்னைபது சுற்றமாகலின் அது சுற்றத்தழாலினடங்கிற்று; ஏனையது பகையிடையிட்ட தேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி எண்ணெசு சொல்லப்படுவது முன்செய்த வுதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையேயாகலின், அதன் சிறப்பு இஊறற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ருட்பின் - சிநேகம் போல, செயற்கு அரிய - சம்பாதித்தும் கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன, (சம்பாதித்தும் கொண்டால்) அது போல் - அச்சிநேகத்தைப் போல, வினைக்கு அரிய - (பகைவர் செய்யும்) தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய, காப்பு - காவலாணவை, யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன.

உ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பேதைபார் நட்பு

எகம் அதி. நட்பு ௩௭௯

(பரி-ரை.) எ-து, — அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மை போல நாடோறு நிறையுந்தன்மையவாம்; மந்தைப் பேதைமையுடையார் நட்புக்கள் நிறைந்த மதி பின் குறையுந்தன்மையோல நாடோறுங் குறையுந்தன்மையவாம், எ-று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. சேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட் கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்கன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேகையாரும் பேகையாருஞ் செய்கன முன்பெருகிப் பின்சுருங்காருங் காணன் தம்முண முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம்.

(தே - ப - ரை) — நீரவர் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - சிநேகம், பிறை - பிறை போல, நிறை நீர - (நாடோறும்) நிறையுந்தன்மையினவாம்; பேதைபார் - அறிவில்லாதவரது, நட்பு - சிநேகம், மதி - (நிறைந்த) சந்திரன் போல, பின் நீர - பின்னே (நாடோறும்) குறையுந்தன்மையினவாம்

௩ நவீரோறு ஞானயி டோலுந் பயிரோறுந்
பண்புடையாளர் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து.—நற்குணமுடையவர்கள் தம்முட்கெய்த நட்புப்பயி
லுந்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல் நூற்பொருள் கமருக்கீதாறுவ கற்றார்க்
கின்பஞ்செய்தலை யொக்கூம், எ-து.

நயத்தினைச செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையிலும் ஒருகாலேக்
கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அசசிறப்பிற்கேது
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பண்புடையாளர் - நற்குண முடையமக்
கள், தொடர்பு - (கங்காளிலேசெய்த) நட்பு, பயில்தொறும் - பழ
குந்தீதாறும், (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்), நூல் - நூற்பொருள்,
நவீல்தொறும் - கற்குந்தீதாறும். நயம்பீபாலும் - (கற்பவர்க்கு)
இன்பஞ்செய்தல்பீபாலும்

ச. நகுதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண்
பேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவனொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணுகுதற்
கிணைந்தன செரல்வி நகையாடற் பொருட்டன்று; அவர்க்கு வேண்டாத
செய்கை யுளதாயவழி முற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு.

௩௮௦ எகம்-ம அது. நட்பு

பழியும் பாவமுக் தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவ
தன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்
வேண்டிதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்

பொருட்டென் றக கூறினார். இரண்டு நட்பன்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கட்டல் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல், (நகைசெய்தற்கு எற்றவைரொல்லி) நகுநல்பொருட்டு - நகை செய்தற்பொருட்டு, அன்று - அல்ல, மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு) வேண்டாத செய்கை (உண்டான விடத்து, மேற்சென்று - முற்பட்டு, இய்த், நல்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்தியொல்லுதற்பொருட்டு

டு புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
ளட்பாங் கிறமை தரும்

(பர்-ரை.) எ-து,—ஒருவனோடொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை, இருவர்க்கு மொத்த வுணர்ச்சி தாயன நட்பாமுர்மைபைக் கொ டும, எ-து

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தா ளாதல், * “இன்றே போல்கநம் புணர்ச்சி தானே.” என்றதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்வியணமென்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிளார்க்கை யார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பன், அதுவே உடனுயிர் நீகருமுரிமைத்தாய நட்பினப் பயக்குமென்பதாம். நட்பாதற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தலென்னுந் காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகாதற்கு), புணர்ச்சி - ஸரிடத்திருந்தலும், பழகுதல் - பலகாற்கண்டு பேசலும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே, நட்பு ஆம் - சிறேகமாகும், கிழமை - உரிமையை, தரும் - கொடுக்கும்

க. முகக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகக நட்பது நட்பு.

(பர்-ரை.) எ-து,—கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும் வகை நட்குமது நட்பாகாது; அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது, எ-து.

எகம் அதி. நட்பு

நட்பு

நெஞ்சின்க ணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்தது தழீஇய வெச்ச வும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டு மென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை.)—முகம் நக-(கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும் வகை, நட்பது - சிநேகிப்பது, நட்பு அன்று-சிநேகமன்று; நெஞ்சுத்து அகம் நக - (அன்பால்) உள்ளமும் மலர, நட்பது - சிநேகிப்பதே; நட்பு - சிநேகமாம்

எ. அழிவி னவைநீங்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(பா-ரை.) எ-து.—கேட்டியாதருந் திடுநிகழீச செல்வ்கால் விலகி எனை நன்னெறிகளைச் செல்லாக்காற் செலுத்தித் தெய்வத்தாற் கேடு வந்துழி அது விலக்கப்படாமையின் அதுதன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒரு வனுக்கு நட்பாவது, எ-து.

ஆரென வருகின்றமையின், அழிவினைத் தருமவையென் றெழிந்தார். * “நெருண்டவறிவினவா” என்புழிப்போல இன்சாரியை நீங்க இரண்ட னுருபுதொக்க வு. இனி நவைபென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவி னுஞ் செல்வவழிவினும் வர், துன்பங்களென்றும், அழிவின்களென்பதற்கு யாக்கையழிவின்க னென்றும் உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—நட்பு - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது, அழி வின்க - அழிவைத் தருகிற, அவை - தீபவழிமளிலே, நீங்கி - நீங்கச் செய்து, ஆறு - நல்வழிகளிலே, உய்த் தா - நடத்தி, அழிவின்கண் - (ஊழினாலே) கேடு வந்நவிடத்து, அல்லல்-அத் துன்பத்தை, உழப் பது ஆம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதேயாம்.

யிடுக்கண் களைவதா நடப்பு

(பர்-ரை.) எ-து,—அவைவிடை யாடைகுலைந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்வீளிவால் களையுமாறுபோல, எட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றதவி அநனைக் களைவதே நடப்பாவது, எ-து.

அற்றாகாத்தற்கட் கை தன்மனத்தினு முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழி ஊழமையினும் வருவிக்க உடையவன்ரொழில் நடப்பின்மே லேற்றப்பட்டது.

ராலடியா, இரவச்சம், .

நடப்பு எகம் அதி. நடப்பு

(தே - ப - ரை.)—நடப்பு - நடப்பாவது, உடுக்கை இழந்தவன் - (சபையினிடத்து) ஆடைகுலைந்தவனுக்கு, கைபோல - கையுதவுதல் போல, (சிகேகிக்கப்பட்டவனுக்கு), ஆங்கே-அப்பொழுதே, இடுக்கண் - துன்பத்தை, களைவது ஆம் - நீக்குவதாம்

கூ. நடப்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்டினறி
யொல்லும்வா யுன்று நிலை,

(பர்-ரை.) எ-து,—நட்புக்கு அபகிருக்கை யாதெனின், அஃது எஞ்ஞான்றும் திரிப்பின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம் பொருள்களிற் நளராமைத்தாங்குந் தினமை, எ-து.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமை யிமமைக்கு உறுதியாய அறம் பொருள்களிற நளர்துழி அசதனாசகி நீக்கி அவற்றின்க ணிற்றுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நடப்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றா

(தே - ப - ரை.)—நடப்பிற்கு - சிகேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை - அபகிருக்கை, யாது எனின் - ஏதெனின், கொட்டி இன்றி - (எந்நாளும்) வேறுபடாமல், ஒல்லும்வாய - கூடுமிடத் தெல்லாம், றும் நிலை - (அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந்தின்மை.

க(1). இனைய ரிவரெமக் கின்னம்பா மென்று

புனையினும் புலவென்னு நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து—இவர் நமக சித்தினையன்பினர் யாமிவாக்
மையமென்று ஒருவரை டொருவர் புனைச் சொல்லினும், நட்புப் புல்லிதாய்த்
தோன்றும், எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவ்வென்னும் வேற்றுமை
யின்றிவைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப்
புல்லென்னு மென்றார். இவை யைத்துபாட்டானும் நட்பினதிலக்கணை
கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை)—இவர் எமக்கு - இவர் நமக்கு, இனையர் -
இவ்வள வன்பினர், யாம் - நாம், இன்னம் என்று - (இவர்க்கு)
இவ்வள வன்பினேம் என்று, புனையினும் - (ஒருவரை) ஒருவர்
சிறப்பிக்கினும், நட்பு - சிநேகம், புல் என்னும் - சிறிதாய்த்தோன்
றும்

அ0-ம் அதிகாரம்—கட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய விலக்கணத்தாரை யாராய்த்தறிந்தே நட்க
வேண்டதெலின், அவரை யாராய்த்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே
விளங்கும்.

க. நாடாது நட்புலிற் கேடில்லை நட்பின்

விடிவலை நட்பாள் பவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்பினவீரும்பி அதன்கணனே சிற்பார்க்கு ஒருவ
னேயி நட்பு-செய்யின் அவனை விடுகலுண்டாகாது; ஆகலான், ஆராயாது
நட்பு-செய்தல்போலத் தேடி தருவது பிறிதில்லை, எ-று.

ஆராய்தல் - குணசெய்கககளது நன்மைபையாராய்தல். கேடு—ஆகு
பெயர். நட்பிற்குமவென்னும் வேற்றுமையின்றமையின் விடிவலைபென்றும்,
அவ்வேற்றுமை யின்றையான் அவன்கட் ப்புபாவங்கள் தமவா மாகலின்
இருமையற கெடுவென்பது நோக்கி நாடாது நட்புலிற் கேடில்லைபென்று
கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — நட்பு ஆள்பவர்க்கு - நட்பைவிரும்பி அத
 னிடத்தே நிற்பவர்க்கு, நட்பின் - (ஒருவனோடு) நட்புச் செய்த
 பின், வீடு - (அவனை) விடுதல், இல்லை - உண்டாகாது, (ஆகலால்),
 நாடாது - ஆராயாமல், நட்பின் - சிறந்ததென்போல், கேடு-கேடு
 (கருவாது), இல்லை - வேறே) இல்லைபாம்

உ.. ஆய்ந்தாய்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
 தான்சார் துயரம் கரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — குணமுஞ்செய்கையு நல்லனென்பதும் அல்லனெ
 பதும் பலகா லாராய்ந்தும் பலவாற்றா ளாய்ந்தும் ஒருவனோடு நட்புக்கொள்
 ளாதவன் முடிவற்றான் சான்றிதவாய துன்பத்தினத தன் மாற்றார்
 வினைக்கவேண்டாமற் ருனேவினைக்கும், எ-உ.

கடைமுறைக்கனென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குண
 முஞ்செயலுந் தியானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந் தன்
 மேலவாய்ப்பின் அவற்றா ளிரந்துவிடு மென்பதாம். இவையி ண்டொட்டா
 னும் ஆராயாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — (குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பதும்
 அல்லனென்பதும்) ஆய்ந்து - (பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து -
 (பலவழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை - (ஒருவனோடு) நட்பை,

கடவுள் அம் அதி. நட்பாராய்தல்

கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை - முடிவில், தான்
 சாம் - தான் சாவதற்கு எதுவாகிய, துயரம் - துன்பத்தை, தரும்-
 (தானே) வினைத்துக்கொள்ளுவான்.

௩. குணனுங் குடிமையும் குற்றமும் குன்ற
வினனு மழிந்தியாக்க நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—உருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராயத்தறிந்து, அவனோடு நட்புசெய்க, எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற் றன்மென்பார குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்பாரோடும் பிணிப்புணடுவருதலிற் குன்றவினனு மென்றும், விடப்படிற் றகுகுறையா மென்பார் அறிந்தியாக்க வென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—குணனுங் - (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்ற இனனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும், அறிந்து - (ஆராய்ந்து) அறிந்து, நட்பு யாக்க - (அவனோடு) சிகேகஞ் செய்பக்கடவன்.

௪ குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்து தன்மாட்டு உலகர் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுவாணைச சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது, எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றுன் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெறறும். இவையிரண்டு முடையானைப் பெறுதலருமையின், அவன் நட்பை விலைகொடுத்துங் கொள்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து, தன்கண் - தன்னிடத்து, பழி - (உலகத்தார்) சொல்லும் பழிக்கு, நாணுவாணை - அஞ்சுபவனை, கொடுத்தும் - (யாதாயினுமொன்றை) கொடுத்தாயினும், நட்புக் கொளல்வேண்டும் - சிகேகஞ் செய்தல் ம்.

௫. அழர்ரொல்லி யல்ல திடி த்து வழக்கறிய
வல்லாரநட் பாய்ந்து கொளல்,

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருநிற் சோகம் பிறக்கம்வகை சொல்லி விலக்கியும், செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்பாவகை நெருக்கியும், அவ்வழக்குச் செய்யாவுர் செய்தலிக்கமம் வல்லாரை ஆராய்து கட்டிக்கொள்க, எ-று.

அமுச்சொல்லி யிடி தென வாத பகாவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - ௧ லக்காரர் வழப்படா செய்து போகத செயல். தம்மொடு நட்பாரும புரியுமவகை அறிவித்த லரிதாகலின் அறியவல்லா னென்றா. இரண்டாவது இறுதிககட்டுடொக்கது.

(நே - ப - ரை) — அல்லது - சார் உலகவகையல்லாததை (செய்யபினைக்கின்), அந்நசொலி - அமுந்வகைசெய்யி (விலக்கியும்), இடித்து - (செய்தக்கால் பின்னுச்செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அபாவுககையா (செய்யாபினை), அறியவல்லார் - செயலிக்கமம் வல்லாரை, ஆப்கது - ஆராய்து, கட்டி கொளல் - கிரககஞ்செய்யக் கடவர்

௩. கேட்டினு முண்டோ நுறுதி கிளைஞார

கீட்டி யளப்பதோர் கே ன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது சன்னட்டாராகிய புலவர்களை எஞ்சாம லளப்பதோர் கோல், ஆகலின், அதன் கண்ணும் அவனாற்பெறப்படுமதோர் கல்லறிவுடையு எ-று.

தம்க நட்பெலகைகள் கருங்கிரககவும் மெலவகாலத்துப் புறத்துத் தோன்றாமற் போந்தார பின் கேடுவத்துரி செய்தல் வேறுபடுகலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பது பற்றிக் கேட்டினைக்கோலாககியும், அதனால் அவையளங்கறிநதால் அவ்வையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றவ கூறினா. கிளைஞார்—குடியெயா இயேதகதேச முருவகம். இவை நான்குபாட்டாலும் சாயுபாறும் ஆரய கால் நட்பப்படுவார இவ்வொன்பது உப கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — (ஒருவனுக்கும் கேடென்பது) கிளைஞரை - சுற்றத்தாரது நட்பாகிய (நிலைகளை), நீட்டி அளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய, ஓர்நோல் - ஒருநோலாம்; (ஆகவால்), கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும், ஓர் உறுதி - (அவராலே பெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு, உண்டு - உனது.

எ. ஊதியமென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை பொரிஇ விடல்,

49

கூஅகூ அஃம் அதி. நட்பாராய்தல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனைப்பொழிந்து அவரினீங்குதல், எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நிக்காக்கால் * “வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வே” மாறுபோலத் தீவகு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற் குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனை ஊதிய மென்றாக கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, ஊதியம் என்பது-பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் - அறிவில்லாதவரது, கேண்மை - நட்பை, ஓரிஇ - ஒழிந்து, விடல் - (அவரை) விட்டு
தல்.

.அ. உள்ளற்க உள்ளஞ் சிறுருவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணற்றறுப்பார் நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து — தம்மூக்கஞ் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்ய நினையாதொழிக; அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக, எ-று.

உள்ளஞ் சிறுருவாவான தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனம் பயனில்லனவுமாம். ஆறென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பா ரென்றார். எடுத்துக்காட்டு வமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளம் - (தம்) மனவெழுச்சி, சிறுகுவ - சுருங்குதற்கும் காரணமாகிய தொழில்களை, உள்ளற்க - (செய்ய) நினைபா திருக்கக்கடவர் ; (அதுபோல), அல்லற்கண் - (தமக் கொடு) துன்பம் வந்தவிடத்து, ஆற்று அறுப்பார் - கைவிடுவோ ரது, நட்பு - சினேகத்தை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதிருக்கக்கடவர்.

கூ. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் தேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடு செய்த நட்பு, தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவன் நினைப்பினும், அந்நினைத்த உள்ளத்தைச் சடும், எ-று.

நினைத்ததுணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றினுங் கொடிதா மெனக் கைவிடுவெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன்

* நாடடியா, எல்லிணஞ்சோசல், 40.

அகம் அதி. பழமை ந அள்

ருணே ஆக்கியகேடு தன்மையடுங்காலை யுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ் சடுமென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கெடும் காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் - (அவனைவிட்டு) நீங்குவார், தேண்மை - (முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது, அடும் காலை - (கூற்றுடன்) கொல்லுங் காலத்து, உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கிறார், உள்ளம் - (அந்நினைத்த, உள்ளத்தை, சடும் - வருத்தும்).

க0. மருவுக மாரற்றார் தேண்மையொன் றித்து

மொருவுக வெப்பிலார் நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகோடு ஒத்துக் குற்றமற்றா நட்பினையே பயில்க;

உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர் வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக, எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறியினர் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலை கொடுத்தவ கொள்ளவென்றவ கூறினார். இத்தனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(ப - ரை.)—மாக அற்றார் - உலகோடொத்து) குற்ற மறறவரது, கேண்மை - நட்பையே, மருவுக - பழக்ககடவன்; ஒப்பு இலார் - (உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லாதவரது, நட்பு - சினேகத்தை, (ஆராயாதுகொண்டால்); ஒன்று - (அவருக்குவேண்டிய) ஒன்றை; ஈந்தும் - கொடுத்தாயினும், ஒருவுக - விடக்கடவன்.

அகம் அதிகாரம்—பழமை.

அஃதாவது நட்பாரது பழையாரந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காணப்பெயர் காரியத்திற் காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடைய ராகலானும் உழுவகையானும் சட்டார்மாட்டுப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்

கிழவையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

நட்பு

அகம் அதி. பழமை

(பரி-ரை.) எ-று.—பழமையென்று சொல்லப்படுவ தியாதென்று வினவின், அது பழமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு, எ-று.

கிழமை - ஆகுபெயர். கெடும்மையென வருவனவுமது. உரிமையாற் செய்வனவாவன நருமமாயின செய்யுகறற் கேளாதுசெய்தல், கெடும் வகைசெய்தல், தமக்கு வேண்டியன காமே கோடல், பணிவாசங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் - விலக்கல். இத்தொடர் பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றி தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) -- பழமை எனப்படுவது - பழமை என்று சொல்லப்படுவது, யாது எனின் - யாகென்றுகேட்கின் (அது), கிழமையை - (பழமைபோல் உரிமையாதலே செய்கவகளை, யாதும் - சிறிதாயினும், நிறுந்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய), நட்பு - சினேகமாம்

2. கட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மறுப்புக் குர்பாதல் தானேரீர் கடன்.

(பரி-ரை.) எ-து,--கட்பிற்கு அவயவமாவன கடடார் உரிமையாதசெய்வன, அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இன்பராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை, எ-து. வேறன்மை கோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது தாண்டிலக்கணையடியாகவந்த சிறிப்புசொல். அவயவமாக வந்ததே ஐயியடாவிரென்பது தோன்றச சான்றோர்மேல் வைத்தார்.

(தே - ப - ரை.)--கட்பிற்கு - சினேகநிற்கு, உறுப்பு - அவயவமாவன, கெழுதகைமை - (கட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவையாம்; (ஆதலால்), அதற்கு - அவயரிமைக்கு, உப்பு ஆகல்-இனிமையராதல். சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு, கடன் - முறைமை.

ந. பழகிய நட்பெயர் செய்யுங் கெழுதகைமை செய்தா கமையாக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து -- தாமதம்படாதுவேனும் கடடார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தார்போல உடம்படாராயின், அவரோடு பழயதாய்வந்த நட்பு என்னபயனை செய்யும். எ-து.

செய்தார்போல வுடம்படுதலாவது தாமதம் அவரிடத்தூரிமையா லுடம்படுதல். இவை பிரணடுபாட்டானும் பழமையான் எனும் உரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

அகம் அதி. பழமை

ந. அக

(தே - ப - ரை.) —கெழுதகையம் - (நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்கலைகளுக்கும், செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல, அமையாக்கடை - உடன்பட்டாராயின், பழகிய - (அவரோடு) பழையதாய்வந்த, நட்பு-சிறுகை, என்-என்னாயின, செய்யும் - தரும்.

௭. விழைந்தகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்பார் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்கருமத்தை நட்பார் உரிமையாற் கேளாது செய்தாராயின், அச்செயலது விழையப்படுந் தன்மைபற்றி அச்சினை விரும்புவர் அறிவுடையார், எ-து.

ஒருவாக்குத் தங்கருமத் தாமதமாமன முடிந்திருத்தலினால் உய்கு தன்மையின்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அச்சினை அவ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்ல தன்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினார். வேண்டியிருப்பென்பது எழுந்திருப்ப ரென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனாகேளாது செய்துழி அச்சினை விரும்புகவேன்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நட்பார்-நட்பினர், கெழுதகையால்-உரிமையால், கேளாது - (தம்மை) கேளாது, செயின் - (தங்கருமத்தை) செய்தாராயின், விழைந்தகையான் - (அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்றி, (அறிவுடையார்), வேண்டியிருப்பர் - (அதனை) விரும்புவர்.

௮. பேசுதமையென்றே பெருங்கிழமை யென்புணர்க
கோதக்க நட்பார் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நட்பார் செய்தாராயின், அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற் பேசுதமையென்றதல் ஒன்றின் மிக்க வரிமையென்றதல் கொள்க, எ-து.

ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம்மியல்பாற் செய்பாமைபெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளு மொக்கும். இழுவூழான் வரும்பேசுதமையாவார்க்கு முணமையிற் தமக்கேதயகொண்டாரென்றதல் எழுவகையான் எம்மின்வாற்பாலது ஒற்றமையிருத்திபற்றி அவ

ரின் வந்ததென் ருதல்கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இரஞர் கூறப் பட்டது.

நகூ0

அகம் அதி. பழமை

(தே - ப - ரை.)—நோ தக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்பார் - சிநேகிதர், செயின் - செய்தாராயின், (அதற்குக்காரணம்), பேதைமை ஒன்றோ-அறியாமையொன்றோ, பெருங்கிழமை-யிருந்த உரிமையு(மாம்), என்று-என்று, உணர்க - அறியக்கடவர்.

கா. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தூர்

தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்புவரம் பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர் தம் மொடு பழமையிற் றிரியாது நின்றாது நட்பினே அவராற் றொலைவு வந்தவிடத் தும் விடா, எ-து.

பழமையிற் றிரியாமை - உரிமையொழியாமை. தொலைவு - பொருட் கேடும் போர்க்கேடும்.

(தே - ப - ரை.)—எல்லைக்கண் ணின்றார் - (நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர், தொல்லைக்கண் ணின்றார் - (தம்மோடு) பழமையில் வேறு படாது நின்றவரது, தொடர்பு - நட்பை, தொலைந்த விடத்தும் - (அவராலே) தொலைவு வந்தவிடத்தும், துறவார் - விடார்.

கா. அழிவந்த செய்யினு மன்பயு ரன்பிவ்

வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்டார் தமக்கழிவுவந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட் டன்பொழியார்; அன்புடனே பழையதாய் வந்த நட்பினையுடையார், எ-து.

அழியென்பது முதனிலைத்தொடர்பெயர். அழிவு - மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானுவ கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பின் - அன்புடனே, வழிவந்த - பழையதாய்வந்த, கேண்மையவர் - ருட்பிணையுடையவர், அழிவந்த - அழிவு வந்தவைகளை, செய்யினும் - செய்தாராயினும், அன்பு அறார் - (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார்.

அ. கேளிழுக்கநக கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க ருட்டார் ரெயின்.

அகம் அதி. பழமை

௩௬௧

(பரி-ரை.) எ-து,—ருட்டார்செய்க பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர் சொன்னாலுக் கொள்ளாத உரிமையறியவல்லார்க்கு அவர் பிழை செய்வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம், எ-து.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல்-உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லா ரென்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னு மெச்சுதிற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோந்துழியல்லது அவ்வன்மைவெளிப்படாமையின். செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கேள் - ருட்டினரது, இழுக்கம் - பிழையை, கேளா - (பிறர்சொல்லினும்) கேளாத, கெழுதகைமை வல்லார்க்கு-உரிமையறியவல்லார்க்கு, ருட்டார் - அந்ருட்டினர், இழுக்கம் - பிழையை, செயின் - செய்தாராயின் - (அது), நாள் - (பயன்பட்ட) நாளாம்

க. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மைபார் கேண்மை

விடாஅர் விழையு முலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—உரிமையறாது பழையதாய்வந்த ருட்பிணையுடையாரது ருட்பிணை அவர் பிழைகோக்கி விடுதல் செய்யாதாடை உலகம் ருட்புக்குறித்து விரும்பும், எ-து.

கெடாதென்பத னிறுதிக்கலை விகாரத்தாற் ரொகத்து. விடாதாரையெனவே விடுதற்காரணகூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவரித்தன்மைய சாவரென்று யாவருக் தாமே வந்து ருட்பாவரென்பதாம். கெடாரென்று பாட

மோதி, நட்புதன்மைவிற் கொடாக்கியென் றுரைப்பாருமுள்.

(தெ - ப - ரை.)—கெடா - (உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த - பழையதாய்வந்த, தேண்மையார்-நட்பையுடையவரது, தேண்மை-நட்பை, விடார் - (அவர் பிழைகோக்கி) விடாதவரை, உலகு-உலகமானது, விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்பும்.

க0. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியாதார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பழைய நட்பார் பிழைசெய்தாராயினும். அவர்மாட்டுத் தம்பணி னீங்காதார் பகைவரானும் விரும்பப்படுவர், எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல் மூன்றனுருபுஞ் சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அத்திரியின்மை கோக்கிப் பனுக

கூகூஉ அஉ-ம் அதி. தீநட்பு

வரும் நாட்டாராவ வென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பழமையறிவார் பயன் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பழையார்கண் - பழையநட்பினரிடத்து, (அவர் பிழைசெய்தாராயினும்), பண்பிந்தலைப் பிரியாதார் - (கடம்) பண்பு நீங்காதவர், விழையார் - பகைவராலும். விழையப்படுப - விரும்பப்படுவர்.

அஉ-ம் அதிகாரம்—தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய் நட்பு நட்பாராய்தற்கட் சுருங்கசொல்லியதுணையான் அடங்காமையின் அதனை யிருவகைப்படுக்து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முகற்கட் டெக்டுக்கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத் தாரோடு உளவாய் நட்பு. குணத்தின் றீமை ஒற்றமைபற்றி உடையார் மேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின் மேற்றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறாமையே விளங்கும்.

க. பருசுவார் மீபாவினும் பண்பினார் கேண்மை

பெருகலிற் குன்ற லினிது

(பரி-ரை.) எ-து —காதன்மிசூதியாற் பருதவார் போன்றராயினுந் தீக் குணமுடையார் கட்டி வளாதலிற் தேய்தல் என்று, எ-று.

* “பருகு வன்ன வருகா கோக்கமொடு” என்றா பிறரும். நற்குண மில்லா ரெனவே, தீக்குணமுடையான்பது அருத்காபட்டியான் வந்தது. பெருகினால் வரும்கேடு குன்றினால் வா. காமையின், குன்றலினிமென்றார். இத னுற்றீகட்டின ல ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது, இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறப.

(தே - ப - ரை.)—பருதவார் போலினும் - (ஆசைமிசூதியால்) உண்பவர் போன்றராயினும். பண்பு இலார் - குணமில்லாதது, [தீக்குணமுடையவரது என்றபடி,] கேண்மை - நட்பானது, பெரு கலின் - வளாதலினும், குன்றல் - குறைகல், இனிது - நல்லது.

உ. றின்ட் டறினொரு மொர்லிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குப் பயனுள்வழி கட்டிச்செய்து அஃதில்வழி யொழியும் ஒப்பிலாதது கட்டின பெற்றால் ஆக்கமியாது? இழந்தாற் கேடி யாது? எ-று.

* பொருகாற்று, அடி, எ.அ.

அஉம் அதி. தீநட்பு

ந.க.க.

தமக்குற்றன பார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பி லாரென்றார். அவர்மாட்டு கொதுமற்றன்மையே அமையு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உறின் - (கமக்குப்பாயன்) உள்ளிடத்து, கட்டு - சிநேகித்து, அறின் - (அது) இல்லாளிடத்து, ஒருஉம் - ஒழியும், ஒப்பு இலார் - ஒப்பில்லாதவரது, கேண்மை - சிநேகத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும், (என்) - (சொல்லாம்) யாது, இழப்பினும் - இழந்தாலும், என் - (கேடு) யாது

ந. உறுவது சீர்தூக்கு நட்புற் பெறுவது

கொள்வாரும் கள்வரு நேர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்பளவு பாராது அதனால்வரும் பயனைவு பார்த்தும்
 கட்டாரும், கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமைகளி
 ரும், பிறர்கேடு நோக்காது அவர்சோர்வு நோக்குபவரும், தம்முளொப்
 பர், எ-று.

நட்பு—அருபெயர். பொருளையேகுறித்த வஞ்சித்தொழுநலின், கண்கை
 யர் கள்வ ரென் றிவரோ டொப்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுந்
 தமக்குறுவது பாரப்பா நட்பின்நீமை கூரப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உறுவது - (நட்பளவுபாராமல் அதனால்)
 வரும் பிராயசனத்தளவு, சீர்தூக்கும் - பார்க்கும், நட்பும் - நட
 பினரும், பெறுவது - (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்) விலையை,
 கொள்வாரும் - கொள்ளும் வேசையரும், கள்வரும் - (பிறர்கேடு
 நோக்காது அவர்சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும், நேர் - (தம்முள்)
 ஒப்பர்.

ஈ. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்றார்
 தமநிற் றனிமை தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமர் வாராதமுன்னெல்லார் தாக்குவதுபோன்று
 வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப்போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்
 மையில் தனிமை சிறப்புடைத்து, எ-று

* கல்லாமை-கநியைந் தும் சாரிபதினெட்டும் பொருமுரணற்றலும் அநி
 யாமை. ஆன்பம் வாராதமுன்னெல்லார் துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டு

* விசுகிரமம் வல்கிரமம் செல்லு முபகண்டம்—மத்திமஞ் சாரியோ டைதது, மல்ல
 கடு முதலியலாக வேறு கூறுகதுமுண்டு.

50

கூசுசு

அஉ-ம் அதி. தீநட்பு

நீக்குவரைப்பது உவமைபாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வரும்துதி தனியா
 னால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார்: எனவே, அதுவுந் தீநாதல்
 பெறுதும்.

(தே - ப - ரை.)—(முன்னெல்லாக் தாய்குவதுபோ னிருந்து) அமரகத்து-போர்வந்தவிடத்து, ஆற்று அறுக்கும் - போர்க்களத் திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற, கல்லா-கல்லியில்லாத, மா அன்னார்-குதிரைபோல்பவரது, தமரின் - தமராக் தன்மையினும், தனிமை - தனிபாயிருந்தே, தலை - சிறப்புடைத்து.

டு. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தவினெய்தாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்துவைத்தாலும் அரணாகாத சீழ்மக்களது தீர்ப்பு ஒருவர் குண்டாதலின் இல்லையாதலன்று, எ-து.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அரணாகாமை - தொலைவின் கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. சாராதவென்னும் பெயரொசும் கேண்மையென்னும் பெயர்கொண்டது; சிறியவென்பதனை கொள்ளின், செய்தென்பது என்று வற்றும். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தொலைவிற றுணையாகாத நட்பின திமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமம்சாராகாவலாகாத, சிறியவர் - சீழ்மக்களது, புன்கேண்மை - தீர்ப்பு, எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலினும், எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல், நன்று - நல்லது.

சு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி உறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவிலானது மிகச்செறிந்த நட்பின் அறிவுடையானது படைமை கோடிமடங்கு நன்று, எ-து.

கெழீஇயவென்பது னறிதிரிலே விகாரத்தாற்றெக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்படைமை ஒருதீவரும் பயவாமையானும், பேதை நட்பு எல்லாத்தீவரும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோ துவாருமுள்.

(தே - ப - ரை.)—பேதை - அறிவிலலாதவனது, பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, எதின்மை - படைமை, கோடி உறும் - கோடிப்பங்கு நல்லது.

எ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரார்

பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமறிதல் வகையராகாது நகுல் வகையராதற்
ராகிய நட்பான் வருவனவற்றின் பலகவான் வருவன பத்தக்கோடி
மடங்கு நல்ல, எ-று.

நட்பு—ஆருபெயர். அந்நட்பாவது விடமந் தர்த்தரும் வேழம்பரும்
போன்று பலவகையான குவித்துத் தாம் பபன்கொண் டொழிவாரோடு உள
தாயது. பகைவராவென்பது அவாய்திற்தலின், வருவனவென்பது வருவிக்
கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி-பத்தாசுத்தொட்டிக்கொடி. அந்நட்பான் வரு
மின்பங்களின் அப்பகைவரான் வருந்துன்பகன் இறப்பகல்லவென்பதாம்
இதற்குப் பிரெல்லாரு சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொள வுரைக்கார்.

(தே - ப - ரை) — நகைவகையர் ஆகிப் - (தாம் அறிதல்வகைய
ராதற்கல்லாமல்) நகுநல்வகையராதற் து ஏதுவாகிய, நட்பின் - நட
பால் (வருமவைகளின்), பகைவரால் - பகைவரால் (வருபவை), பத்
தடுத்தகோடி - பத்துக்கோடிமடங்கு, உறும் - நல்லவைபாம்.

அ. ஒல்லுந் கரும முடற்று பவர்க்கண்மை

சொல்லாடார் சேர விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மான் முடியும கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்
யாதாரோடு கொண்ட நட்பின் அது கண்டால் அவாறியசொல்லாதே
சேரவிகு, எ-று.

முடியாதாககுதல் - முடியாத கடித்தல். சேரவிடல்-விடுகின்றவாறு
தோன்றாமல் ஒருகாலக்கொருகா லோயவிடுதல். அறியசொல்லினும் விடு
கின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிசரித் தப் பின்னு நட்பாயொழு
கக் கருதுவராகலின், சொல்லாடாரென்றஞ் சேரவிடலென்றக் கூறினர்.
இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், சகுலிப்பா, இயல்வது
செய்யாதாரென்றிவர்க ணட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஒல்லும் கருமம் - (கம்மாலை) முடியுந் தொழிலை. உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை - நட்பை, (அதுகண்டால்) சொல்லாடார் - (அதை அவரறிய) சொல்லாமல், சோரவிடல் - தளரவிடக்கூடவர்.

கூ. கனவினு மின்னாது மன்னே வினவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

“முடியாதாகக் கூடாது” எனவும் பாடம்.

நூல்கள் அகம் அதி. கூடாநட்பு

(பரி-ரை.) எ-து, — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுபெறு யிருப்பார் நட்பு நனவின் கண்ணேயன்றிக் கனவின் கண்ணு மின்னாது, எ-று.

வினை சொற்களதொவ்வாமை முதன்மே லேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் கட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின் கண் உளதாயிருத்தலால், கனவியு மின்னாநென்றார். உம்மை எச்சவும்மை: இழிவு சிறப்பு மும்மையுமாம். மன்னும் ஒவும் அசைக்கலை.

(தே - ப - ரை.) — வினவேறு - தொழில்வேறு, சொல்வேறு - பேச்சுவேறு, பட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - நட்பு, கனவினும் - (நனவியை மாந்திரமல்லாமல்) கனவியும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வாராகும்.

கடு எனைத்துங் குறுகுத லோப்பன் மனைக்கெழுஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து, — தனியே மனைககண்ணுததுழி கட்டாடிப் பலரோடு மன்றின்க ண்ருந்துழிப் பழிகூறுவாரநட்பு சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க எ-று.

மனைக்கட் செழுமலும் மன்றின்கட் பரித்தலுந் தீதாகலின், அவா ஒரு காலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின் மேல வைத்துக் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் வருசாரநட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — பனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) கெழீஇ - நட்பாடி, மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது), பழிப்பார் - பழிசொல்வாரது, தொடர்பு - நட்பு, எனைத்தும் - எவ்வளவு இற்தாயினும், குறகுநல் - (தம்மை) சேர்தலை, மும்பல் - பரிசுரிக்கக்கடவர்.

௩௩-ம் அதிகாரம்—கூடார்பு.

யேனைக் கூடாநட்புக் கூறகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத்தாந் கூடாந்ருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தாந் கூடி யொழுருவார் நட்பு.

க. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

௩௩-ம் அதி. கூடாநட்பு நகூள்

(பரி-ரை.) எ-து,—கூடாநிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் கூடி யொழுருவார்நட்பு அது பெற்றால், அறவெறிதற்குக் துணையாய் பட்டடையாம், எ-று.

எறியுமெல்லே வாராமுனெல்லாந் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அறவெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய் நட்பிற்குந் தொழி லொப்புமை யுணமையான், அஃபற்றி அக்கட்பினைப் பட்டடையாக வுபசரித் தார். தீர்விடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—நேரா-கூடாநிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணுமளவும்) புறத்திற்கூடி நடப்பவரது, நட்பு - சினேகம், சீர் இடம் - வாய்க்குமிடத்தை, காணின் - கண்டால், எறிதற்கு - (அஃ) வெறிதற்குந் (துணையாகிய), பட்டடை - பட்டடையாம்.

1. இனம் போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம் போல வேறுபடும்.

(111-ரை.) எ-து.—தமக் குற்றர்போன்று உருதாரோடு உளதாய நட்டி
இடம்பெற்றற் பெண்பாலார் மனம்போல வேறுபடும், எ-று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் ஈ¹பெண்மனம் பேறின் றெருப்படுப் பேனென்
னுமெண்ண லொருவன்² என்பதனானுமறிக. நட்டிவேறுபடுதலாவது பழைய
பகையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானுவ கூடாநட்டினது குற்றங் கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இனம் போன்று - (தமக்கு) உற்றவர்
டோன்று, இனம் அல்லார் - உருதாரோடு உண்டாகிய, கேண்மை -
நட்பானது, (இடம்பெற்றல்) மகளிர்-பெண்பாலார், மனம்போல-
மனதைப்போல, வேறுபடும் - மாறும்.

11. பலநல்ல குற்றம் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதல் மாணர்க் கரிது.

(111-ரை.) எ-து.—நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத்தும் அதனன்
மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவர்க் கில்லை, எ-று.

நல்லன-மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லரெனச ினைவினை முதன்
மேனின்றது. நல்லராகுதல் - செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையா
ரைக் கல்வி புடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்க வென்பதாம்.

1. அனியாபதி—(புறத்திராட்டு, பேரூரை, 145)

நகரா அக-ம் அதி. கூடாநட்டி

(தே - ப - ரை.)—நல்ல - நல்லவையாகிய, பல - பலநூல்
களை, கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் (அதனால்), மனம் நல்லர்
ஆகுதல் - மனந்திருந்தி நட்பினராகுதல், மாணர்க்கு - பகைவர்க்
க்கு, அரிது - இல்லை.

ச. முகத்தி னினிய நகரா வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாச சிரித்து எப் பொழுதும் மனத்தா லின்றாராய வஞ்சகை அஞ்சல்வேண்டும், எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்துவிடாததலின் வஞ்சகென்றும், அச் செற்றம குறிப்பறிதற் கருவியாய முகத்தானுந் தோன்றாமையின் அஞ்சுதல் செய்யப்படுமென்றுங் கூறினர். இவையிரண்டுபொட்டானுங் குற்றத்திற்கேது வாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(கண்டபோது) முகத்தின் - முகத்தால், இனிய - இனிமையுள்ளவாக, நகா - சிரித்து, அகத்து - மனத் தால், இன்னு - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத, வஞ்சகை - வஞ்சகரை, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும்.

டு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ் சொல்லினுற் தேறற்பாற் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை யாதொரு கருத்தி னுஞ் சொல்லாற் றெளிதன் முறைமைத் தன்றென்று சொல்லும் நீதி நூல், எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்வேயான் வந்தது. பகைமை மறைத்தற்பொருட் டிச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்விய சொல்லெனக் கருதி அவரைக் கருமவகளிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமை யன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மனத்தின் - மனத்தால், அமையாதவரை - (தம்மொடு) பொருந்தாதவரை, எனைத்து ஒன்றும் - யாதொரு கரு மத்திலும், சொல்லினால்-(அவர்பேசும்) பேச்சினால், தேறல் பாற்று-தெளிதன் முறைமையது; அன்று - அல்ல (என்று நீதிநூல் சொல் லும்).

சு. நடடர்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ லொல்லையுரைப் படும்.

அட-ம் அதி. கூடாநட்பு

நடக்க

(பரி-ரை.) எ-து.—நட்டார்போன்று நன்மையக்குஞ் சொற்களைச் சொன்றாயினும் பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லிய பொழுதே யறியப்படும், எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் றீமைபயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணைப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நட்டார்போல் - நட்டினர்போல, நல்லவை- நன்மையை, ந்தருஞ் சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், ஒட் டார்சொல் - பகைவர்சொற்கள், (அதுகாராமை), ஒல்லை - விரை விலை (சொல்லியபொழுதே யென்றபடி), உணரப்படும் - அறியப் படும்.

எ. சொல்வணக்கமொன்றாகக் கொள்ளாற் ற வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமை யான்.

(பரி-ரை.) எ-து.—வில்லினது வணக்கம் எற்றவர்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால் பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத் தையும் தமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க, எ-று.

தம்வணக்க மன்றென்பது கோன்றிச் சொல்வணக்கமென்றும், வில் வணக்கம் வேறாயினும் வணங்குதல் சொல்லியமைபற்றி அகன்குறிப்பையேது வாக்கியங்கூறியார். வில்லியாகுறிப்பு அவசியமாய் வில்வணக்கத்தின்மே னிற்றலான், ஒன்றாது குறிப்பும் அவசியமாய் சொல்வணக்கத்தின்மேலதா யிற்று. இதுவுந்தீங்கு நிறுத்த வணக்கமென்றே கொண்டருசிக் காக்கவென்ப தாம். இவை மூன்றுபாட்டாரும் அவரைச் சொல்லாற் றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வில்வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு குறித்தமை யான் - (எற்றவர்க்கு) தீமைசெய்தலைக் குறித்தமை யால், ஒன்றாகண் - பகைவரிடக்கே (பிறக்கும்), சொல் வணக்கம்- சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளாற் - (நமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று) நினையாதிருக்காண்டவர்.

அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்றா

ரழுதகண்ணீர் மனைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒன்னர் குறிப்பையுணர் வல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகததம் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும் அவரழுத கண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற் கிடனும், எ-று.

சு00

அக-ம் அதி. கூடாநட்பு

நாம் நட்பென்பகளைத் தங்கையானும் கண்ணானும் தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாயகவிருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்ற பொழுதே அவற்றுள்ளே கோன்றுமென்பார், ஒடுகுமென்றார். பகைவர் தம்மெனமைகாட்டித் தொழிநாமழினும், அவர்குறிப்பையே கோக்கிக் காக்க வென்பதாம். இதனால் சுவரைச செயலாற் நெளியற்கவென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(பகைவர்குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) ஒன்னர் - பகைவர், தொழுத கையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள்ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒய்க்கும்-மறைந்திருக்கும்; அழுதகண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும், அனைத்து - அப்படியே அது மறைந்திருத்தற்கு இடமாம்.

கூ மிகர்செய்து தம்மொள்ளு வாரை நகர்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைமை கோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச் செய்து அகத்தின்கட் டம்மையிகழும் பகைவரைத் தாமும் அங்கட்பின் கண்ணேட்டுறு புறத்தின்கண் அவர் மகிழும்வண்ணஞ் செய்து அகத்தின்கண் அது சாம்வண்ணம், பாருத்தறபான்மை யுடைதது அச்சீதி, எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அக ளென்று புறநென்றதல் ஒருவர்க்குத் தகாதெனினும் பகைவர் மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநாற்றுண்பென்பார், அண்மேல்வைத்துக் கூறினர். சாவ வென்பதனிற்நீதினை விகாரத்தாடறொக்கது, “கோட்டின்வாய்ச்சாக்கும்தி”

என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக.

(தே - ப - ரை.)—(அரசநீதிபானது) மிகச்செய்து - (புறத்திலே நட்பை) மிகச்செய்து, தம் எள்ளுவாரை - (உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - (தாமும்) அந்நட்பினிடத்தே நின்று, நகச்செய்து - (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படிசெய்து, சாப்புல்லல் பாற்று - (உள்ளே அது) சரம்படிக்குப் பொருந்துந் தன்மை யுடைத்து.

க0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்காள் முகநட்

டகநட் பொரீஇ விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுதுக்காலம் வந்தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புசெய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந் தவிர்க, எ-று.

கவி, முல்லை, ௫.

அசும் அதி. பேதைமை

ச0க

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாத வளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குவென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அந்நட்பிடை பொழுதுமாறு கூடப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) பகை - (தம்) பகைவர், நட்பு ஆம் காலம் - நட்பினராய் நடங்குங்காலம், வருங்கால் - வரும்போது, முகம் - (தாமும்) முகத்தால், நட்பு - (அவரோடு) நட்புச்செய்து, அகந் - மனத்தால், நட்பு - சிறந்தகந்த, ஒரீஇ-நீங்கி, விடல் - (பின் அழையம்) விடக்கடவர்.

அசும் அதிகாரம்—பேதைமை.

1 அங்கட்பினை யெநிாமறுத்துப் பகைமுடித்தார்கூறிய தொடங்கினர் அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையி னுளவாய வெருளியானு வ கா மத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெருளியான் வருவன முத்திகாரத்தானும் காமத்தான் வருவன முத்திகாரத்தானும் கூறவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமயக்கத்தை இருவகைப்படுகது, இவ்விரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முத்தக்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதாமறியாமை.

க. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டிதியம்போக விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு எனைக்குற்றங்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்கநொன்று; அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பன வற்றைக் கைவிடுதல், எ-று.

கேடு - வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் - செல்வம், புகழ், அடிகள். தானே தன்னிருமையுங் கெடுத்துக்கோடவென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—பேதைமை என்பது - பேதைமைபென்று சொல்லப்படுவது, ஒன்று - (முற்றைக் குற்றங்களிலெல்லாம் மிகுந் தது) ஒன்று, யாது எனின் - (அது) யாதென்று வினவினால், ஏதம் கொண்டு - (தனக்கு) கேடு தருமவைகளைக் கைக்கொண்டு, ஊதியம் - ஆக்கந்தருமவைகளை, போகவிடல் - கைவிடுதல்.

e.. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கட் செயல்.

51

சு02

அச-ம் அதி. பேதைமை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது தனக்காகாக ஒழுக்கக்கீழ்க் காதன்மை செய்தல், எ-று. இருமைக்கும் ஆகாவென்ற னாலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தவென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையநிலக்கிணங்குறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—(ஒருவனுக்கு) பேதைமையுள் எல்லாம் - பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும், பேதைமை - மிகுந்த பேதைமையாவது, கை அல்லதன்கண் - (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில், காதன்மை - ஆசையை, செயல் - செய்தலாம்.

௩. நாணமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணமை பேதை தொழில்.

(பரி-ரை.)— எ - து, நாணவேண்டுமவற்றுக்கு நாணமையும் நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும் யாவர்மாடும் முறிந்தசொற்செயலுடைமையும் பேணவேண்டுமவற்றுள் யா தான்றனையும் பேணாமையும் பேதையது தொழில் எ-று.

நாணவேண்டுமவை-பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை - கருமங்களிற் செய்வன தவிர்வன. முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை - குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை ிபதைக்கு எஞ்ஞான்று மிபல்பாய் வருதலின், தொழிலென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நாணமை - (நாணவேண்டு மவைகளுக்கு) நாணமையும், நாடாமை - (நாடவேண்டுமவைகளை) நாடாமையும், நார் இன்மை - (யாவரிடத்திலும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும், யாது ஒன்றும் - (பேணவேண்டு மவைகளுள்) யாதொன்றையும், பேணமை - பேணாமையும், பேதை தொழில் - மூடனது தொழில்களாம்

௪. ஓதி புணர்ந்தும் பிறக்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதைமாரில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனமொடுமெய்க ளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களை யோதியும், அவ்வடக்கத்தான் வரும்பயனை புணர்ந்தும், அதனை யறியலுறப்

பிறர்க்குரைத்தும், தான் அவையடங்கி யொழுக்காதபேதைபோல பேதையார் உலகத்திலில்ல, எ-று.

உமமை முன்னாள் கூடப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய
 த் தீராமையானும், வேற்றமருந்தின்மையானும், பேதையிற் பேதை

அசு-ம் அதி. பேதைமை ௪-0௩

யாரில்வென்றார். இவை யிரண்டுபோட்டானும் பேதையது தொழில் பொது
 வகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புகையாற் கூறப.

(தே - ப - ரை.)—ஒதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு
 ஏதுவாகிய நூல்களை) ஒதியும், உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால்
 வரும் பயனை) அந்நதும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, உரைத்தும் -
 (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தான் அடங்கி-தான் (அவை)
 அடங்கிநடவாத, பேதையின் - மூடல்போல, பேதையார - மூடர்,
 இல் - (உல

தி. ஒருமைச ரெயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
 தான்புக் கழுந்து மனறு

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினான் வரும் பிரவிகளெல்லார் தான்புக்
 கழுந்தும் நிரயத்தினை இவ்வொரு பிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்ல
 னும், எ-று.

எல்லாப்பிறப்பும் எழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றம்மை
 கொடுத்தார். அழுந்துதற்கிடஞய நிரயம் ஈண்டைப்பிறப்புக்களிலுக் கொடு
 வினையெத்தால் அந்நிரயத்துன்பமே யுழுந்துவருதலின், எழுமையுந் தானபுக்
 கழுந்து மனரென்றார். முடிவில் காலமெல்லாம் தான் நிரயத்தனுப் பழுத்தந்
 கேதுவாய் கொடுவினையேயுறிநது சிலகாலத்தள்ளே செய்துகோடல்
 பிறர்க் கரிதாகலின், ஆற்றுமென்றார். இதனால் அவன் மறுமைசெயல் கூறப்
 பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பேதை-மூடனான உன், எழுமையும்-(வரும்)
 எழுவகைப் பிறளிகளிலெல்லாம், தான் புக்கு - தான் புகுந்து,
 அழுந்தும் - அழுந்துதற்கிடமாகிய, அளறு - நாகத்தக, ஒருமை-
 இவ் வொருபிறப்புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ள வல்

க. பொய்ப்படு மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யமுறைமை யறியாதபேதை ஒருகருமத்தை
மேற்கொள்வனாயின், அதுவும் புடைபட்டுத் தானுந் தளைபூணும், எ-று.

புரைபடுதல்-பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்
ணிடைச்சொல். அந்நையுங்கெடுத்துத் தானுங்கெடுமென்பதாம். இஃதனால்
அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது.

சுசு அச-ம் அதி. பேதைமை

(தே - ப - ரை.)—கை அறியா - செய்யமுறைமையறியாத,
பேதை - மூடனானவன், வினை - ஒருதொழிலை, மேற்கொளின் -
மேற்கொள்ளுவானாயின், பொய்ப்படும்-(அதுவும்) புரைபடும், ஒன்றே-
(அது) ஒன்றுதானே, புனை பூணும் - (தானும்) தளை பூணும்.

எ. எதிலா காரந் தமர்ப்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றம் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினான் பெரியசெல்வத்தைத் செய்வதா
னெய்தியவழி, தன்மேலே ஓரியையுமில்லாதா ிறைய, எல்லாவியையுமுடைய
தமராயினர் பசியாந் தபர், எ-று.

எல்லா நன்மையுஞ் செய்துகோடத் கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்
செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்கு மாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்

கடை யென்றும், எல்லாம் பெறுதலுன்ற ஆரவென்றும், னையும் பெறுமை
தோன்றப் பசிப்பரென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—பேதை - மூடனானவன், பெருஞ்செல்வம்-

பெரியசெல்வத்தை, உற்பாக்கடை - (உழால்) ஆடைந்தீட்டித்து, ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவர், ஆர - நிறைய, தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமுமடைய) தமமவர், பசிபபர் - பசியா நிற்பர்.

அ. மைய லொருவன் களித்தற்றூற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினுன் தன்கைக்கண்ணே ஒன்றினையுடை
மையாகப் பெற்றாயின், அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையா
ளொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினுற்போலும், எ-து.

பெற்றனெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னுடையொருமை பெற்றும்.
பேதைமையுள் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன
மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடைபான் செய்வனபோற் தலைதடுமாறு
மென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன்
கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பேதை - மூடனாவன், தன்கை - தன்
கையில், ஒன்று - ஒருபொருளை, உடைமைபெறின் - உடைமை
யாகப் பெற்றாயின், மையல் ஒருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன்,
களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு மயங்கியது
போலும்.

அரு-ம் அதி. புல்லறிவாண்மை சூடு

கூ. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீதை தருவதொன் றில்.

(பரி-ரை.) எ-து.—பின் பிரிவுவந்துழி அஃதிருவாக்குந் தருவதொரு
துன்பமில்லை; ஆகலாற் பேதையாயினா தம்முட்கொண்ட நப்பு மிக
வினிது, எ-து.

நாடோறுத்தெய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்
போன்று பழித்தவாறு. ஒருகால் அவரது நட்டின் குற்றவ கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து,
 (அப்ரிவி) தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பிழை ஒன்று-
 துன்ப மொன்று, இல் - இல்லை, (ஆகலால்), பேதையார் கேண்மை-
 பேதையாரினர் (நம்முட்கொண்ட) நடப்பு, பெரிது இனிது - மிகவு
 மினிது

க) கழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தபுறும் சான்றோர்
 குழா அத்துப் பேகை புகல்

(111-10A) உ-து, சான்றோர், வயின்கட் பேதையாரினர் புருதல்
 ஆயவல்ல மிதித்தகாலே இன்பத்தரும் அமளிக்கணணே வைத்தாற்போலும்,
 உ-து.

கழுவாககாலென்பது இடக்கூடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்
 படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இசனால்
 அவன் அவையிடையிருக்கமாறு கூரப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) --- சான்றோர் - பெரியோரது, குழாத்து -
 சபையினிடத்து, பேதை - மூடனாவன். புகல் - புருதல், கழா
 அக்கால் - கழுவாதகாலே, அசுத்த மிதித்த காலையென்றபடி,
 பள்ளியுள் - (இன்பத்தரும்) சயனத்தினமேல, வைத்தற்று - வைத்
 தல் போலும்

அநீ-ம் அநீகாயம்—புல்லறிவாண்மை.

— ரி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினை
 யாடற்றன்மையென விரியும். அந்தாவது தான் சிற்றறிவினையிருத்தே
 தன்னைப் பேரறிவினாக மதித்து உயர்க்தோர் கூறும் உறுதிகொற் கொள்
 ளாமை.

ச0க அநீ-ம் அநீ. புல்லறிவாண்மை

க. அறிவின்மை யின்மைபு ளின்மை பிறிதின்மை

யின்மைபா வையா துலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவ றுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்கவில லாமையாவது அறிவில்லாமை; மற்றைப்பொரு ளில்லாமைப்போலாவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார், எ-று.

அறிவென்பது ாண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின்றது. புல்லறி வாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இன்மையுரினமையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழி யும் அஃதிழுவாமையின் அதனை இன்மையா வையாதென்றும் கூறினார். பூதிறற் புல்லறிவினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும், இன்மை - மிகுந் த இல்லாமையாவது, அறிவு இன்மை - அறிவில்லாமை; பிறிது இன்மை - மற்றைப் பொருளில்லா மையோவெனின், (அதனை); உலகு - உலகத்தார், இன்மைஆ - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது - கொள்ளார்.

உ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது

மில்லை பெறுவான் தவம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறி டையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஁ன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின், அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவ னல்லவையே, வேறென்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந் தீதல் கூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ப என்பார்க்குப் பெறுவான் வீழ்பொரு ளெய்தியான்போல்வதல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ாகின்றாரல்லவெனக் கூறியவாறு. கூடிற்ற யின் அதற்குக்காரணமென்னுஞ் சொற்கள் அவாய் நிலையான் வந்தன. இது னால் அஃதுடையார் தம்மாட்டு நல்லன செய்வதற்குமையாகக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறிவு இலான்-புல்லறிவுடையவன், நெஞ்சு உவந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதல் - ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல், (கூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்), பெறுவான் - பெறுகின்றவனது, தவம் - நல்வினையே, பிறிது யாதும் இல்லை - வேறென்றும் இல்லை.

௩. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

அநு-ம் அதி. புல்லறிவாண்மை ௪0௭

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத் தம் அது செய்தற்குரியராய தம்பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது, எ-று.

பகைவர் தாம் அறிந்தொன்றனைக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமை யின், அவர்க்குஞ் செய்தலரிதென்றார். இஃனால் அவர்கம்மாட்டுந் தீயன செய்தலறிவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அறிவு இலார் - புல்லறிவுடையவர், தாம் - தாமே, தம்மை - தங்களை, பீழிக்கும் - வருத்தும், பீழை - வருத் தமானது, செறுவார்க்கும் - (வருத்துதற்குரிய) பகைவார்க்கும், செய்தல் அரிது - செய்தலரிதாம்.

௪. வெண்மை யெனப்படுவ தியாகெனி னெண்மை
யுடையாயா மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவுடைமை யென்று சொல்லப்படுவது யாதென்றுவனவின், அது தம்மைத் தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம், எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காரணத்திற் காயிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிந்துகைவத்தும் அவ்வாறு மதித்த லான், மயக்கமென்றார்.

(தே - ப - ரை.) — வெண்மை எனப்படுவது - புல்லறிவுடை மையெனப்படுவது, யாதெனின் - யாகென்றானவின், (அது) ஒண்மை உடையாயாம் - யாம் நல்லறிவு உடையாம், என்னும் - என்று (தம்மைத்தாமே) நன்குமதிக்கும், செருக்கு - மயக்கம்.

டு. கல்லாத மேற்கொண்டு கொடுக்கல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவாளர் தாம் கல்லாத தூல்களையும் கற்று
ராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுக்கல், கசடறக் கற்றதொருது ஊண்
டாயின், அதன் கண்ணும் பிறர்க்கு, யத்தை விளக்கும், எ-று.

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. உண்டாயினென்பது
அவாய் நிலையான் வந்தது ஐயம் அதுவல்லரென்பதும் இவ்வாறு
கொல்லோ வென்பது.

(தே - ப - ரை.)—(புல்லறிவாளர்), கல்லாக - (தாம்) கல்லாத
தூல்களையும், மேல் கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு,
சு0அ அநி-ம் அநி. புல்லறிவாண்மை

ஒழுக்கல் - நடக்குகல், கசடு அற - குற்றமற, வல்லதும்-கற்றதொரு
தூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தார், ஐயம் - சந்தேகத்தை, தரும் -
(பிறருக்கு) வினைக்கும்.

சு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுவ் குற்றங்களையறிந்து
கடியாராயின், ஆடையால் அற்றமறைக்காராகத் தம்மைக் கருதுகலும் புல்
வறிவாம், எ-று.

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இலவாக்குகல். மறைக்கப்படுவன பல
வற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்த்ததொன்றினையே
மறைத்து அவ்வளவாற் தம்மையு முலகவொழுக்கினராக மரித்தலும் புல்லறி
வென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாவும் அவர் தம்மை வியத்தற் குற்றம்
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(புல்லறிவாளர்), தம்வயின் - தம்மிடத்து
உண்டாகும், குற்றம் - குற்றங்களை, மறையா வழி - (அறிந்து) கடி
யாராயின், அற்றம் - மறைக்கக்கூடாது அப்பவத்தை. மறைக்கலோ-
(ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைக்கலும், புல் அறிவு -
புல்லறிவாம்.

எ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்

பெருமிறை தானே தனக்கு

(பரி-ரை.) எ-து —பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவாளன் அவ்வுறுதியறியாமற் றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும், எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே ளின்றது. மிக்கவருத்தம்-பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்ப தற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்ச்சார்ந்து பிநர்க்குரைக்குமென் றுறைத்தார். அதுபேணாமையென்னும் பேதைமை யாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மையன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை) — அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளை, சோரும் - (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவு இலான் - புல்லறிவாளன், (அவ்வுறுதி அறியாமையால்) தானே தனக்கு - தனக்குத்தானே, பெருமிறை - மிகுந்த வருத்தத்தை, செய்யும் - செய்துகொள்ளுவான்.

அரு-ம் அறி. புல்லறிவாண்மை

சு036

அ. எவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறா னவ்வுயிர்

போல மளவுமோர் நேரய்

(பரி-ரை.) எ-து, —புல்லறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாசிற்கவுஞ் செய்யான்; அதுவன்றித் தானாகவும் அவை செய்வனவென்றறியான்; அவ்வுயிர் யாக்கொடு சீவருமளவாம் சிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய தொருகோயாம், எ-று.

உயிர் தான் உணர்தற்றன்மைக்கு மிகுந்தும் ின்ற யாக்கையைத்தான் மருடற்றன்மைக்காய வேறுபடுதலின் அங்வுயிரென்றும், அகனிநீங்கிய பொழுத்த அதற்கு இரண்டனுளொன்று கூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலை முசலிய பொறுக்கின்ற சிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறை

யாய்த் துன்பஞ் செய்தலின் ருநோயென்றுங் கூறினார்.

(தெ - ப - ரை.)—(புல்லறிவாளன்), அவரும் - (கனக்கு உறுதியானவைகளை அறிவுடைநீயார்), ரொல்லவும், ரெய்கலான் - ரெய்யான்; (அதுவல்லாமல்); தான் - தானையும், தேறான் - (இவை செய்பவையென்று) அறியான்; அவ்வுயிர்-அந்த உயிரானது, பேரம் அளவும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்குமாயும், ஸ்ரீநோய் - (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம்

கூ. காணாதற் காட்டுவான் முன்காணன் காணாதான்
கண்டாணற் தான்கண்ட வாறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை எல்லாமறிந்தவனாக மதித்தலால் பிறரால் ஒன்றறியுந்தன்மை யிலாதானே அறிவிக்கப்படுவான் அதனைப் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியாணப் முடியும்; இனி அவ்வுறியுந்தன்மை யில்லாதான் கொண்டது விடாமையாற் றுசுழிந்தவாற்றால் அனை அறிந்தானாய் முடியும், எ-து. புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன் மென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(தன்னை எல்லாமறிந்தவனாக மதித்தலால்) காணாதான் - (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந் தன்மை யில்லாதவனை; காட்டுவான் - அறிவிக்கப் புகுவான், தான்காணன் - (அவனாலே பழிக்கப்பட்டு) தான் அறியாதவனை முடியும்; காணாதான் - (இனி) அவ்வுறியுந்தன்மை யில்லாதவன், (தான் கொண்டது விடாமையால்) தான் கண்ட ஆறு - தான் அறிந்த வித்தகால், கண்டான் ஆம் - (அனை) அறிந்தவனாய் முடியும்.

52

சுக0

அகூ-ம் அதி. இகல்

க0. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) ௩-து,—யர்ந்நோர் பலரும் உண்டென்பதோர் பொருளைத்

தன் புல்லுந் தவிர வானில்லைபென்று சொல்லுவான் மகனென்று கருதப்படான்; வையத் தக காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும், எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென் பண்பலவேறாஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும். தானே வேண்டியகூற லால் டும்பும் வடால் உவாமையுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரந்து மக்கள் யாக்கையுட்டோன்றுதல்வல்ல உலகையென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டாறும் உறுதிசொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை) — உலகத்தாரா - உயர்ந்தோர் பலராலும், உண்டு என்பது - உண்டொப்பபடுகிற பொருளை, இஃ என்பான் - (தன் புல்லுந் தவிர) இல்லையென்று சொல்லுவோன், (மனிதனைன்று நினைக்கபாடான்), வாயத்து - பூயியிலே, அலகை ஆ - (காணப் படுகிற) ஒரு லெயென்று, வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான்.

அகம் அதிகாரம்—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவான்றோடாகி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃகாவது இருவர் தம்முட்பொருது வலிதொலைதற் கேதுவாய மாறபாடு.

க இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்டின்மை பாரிக்கு கோய்.

(பா-ரை) எ-து, — எல்லாவுயிர்க்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமை பென்னும் திக்குணத்தை வளர்க்குவகுற்றம் இகலென்று சொல்லுவா னுலோர், எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோ டொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர் க்குமென்றும், * பகுதிக்குணத்தை இடைபின்று விளைந்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங் கூறினார். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற் தீக் குணமாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்களுக் கும், பகல் என்னும் - (பிறவுயிரோடு) கூடாமையென்னும், பண்பு

இன்மை - தீயகுணத்தை, பாரிக்கும - வளங்கும், நோய் - குற்ற
மாவது, இகல் - மாறுபாடாம், என்ப - என்று சொல்லுவர்
லார்).

2. பகல்கருதிப பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசிய யாகை தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—கம்மோடு கூடாமைபக கருதி ஒருவன் வெறுப்
பண பெய்தானாயினும், அவனாடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்
னாவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது, -று.

செய்யிற் பகைமைவளரத் தாந் தாழ்த்தவல்லானும், ஒழியின் அப்பற்றா
தன தாமேயோய்த்துபோகத் தாம் உய்கிவரலானும், செயாமை தலையென்
றார். பற்றாதவென்பது விகாரமாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—அகல் - (கம்மோடு) கூடாமைபக, கருதி -
நினைதது, பற்றா - வெறுப்பவைகளை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்
தானாயினும், இகல் கருதி - (அவனாடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து,
இன்ன - துன்பந்தருமைகளை, செய்யாமை - (தாம் அவனுக்கு)
செய்யாமை, தலை - உயர்ந்தது.

3. இகலென்னு மெல்லநோய் நீக்கிற் தவயில்லாத்
தாவில் ளிளக்கத் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பத்தைச்
செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின், அவனுக்கு அந்
நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளனாதற் கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும், -று.

தவயில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில்விளக்
கம் வெளிப்படை. யாவரு நனைபராவர், ஆவே எல்லாசெல்லெழு மெய்திக்
கொடைமுதலிய காண்புகளாற் புகழ்பெறு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) இகல் என்னும்-மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, எவ்வம் - துன்பத்தைச் (செய்யும்), நோய் - நோயை, நீக்கின் - (கன்மனத்திலிருந்து) நீக்குவானாயின், (அந்நீக்குதல்), தவல் இல்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமையுக்கு ஏதுவாகிய, தாளில் விளக்கம் - கெடுதலில்லாத புகழை; தீரும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

சக2

அகம் அதி. இகல்

ச. இன்பத்து வின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட்டுன்பங் கெடின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக்கு இல்லையாயின், அவ்வின்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும், எ-து.

துன்பத்துட்டுன்பம்-பலரோடு பொருது வலிதொலைகலான் யாவார்க்கு மெளியறு புறுவது. அதனை இடைபின்றியே பயந்தவின், இகலென்னுமென்றார். இன்பத்துவின்பம் யாவருட்பாகலின் எல்லாப்பயறு மெய்தி புறுவது.

(தே - ப - ரை.)—இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, துன்பத்துள் - துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம் - மிகுந்ததுன்பம், கெடின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின், அவ்வில்லாமையுக்கு, இன்பத்துள் - இன்பங்கள் பலவினும், இன்பம் - மிகுந்தவின்பத்தை, பயக்கும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்

நி. இகலெதிராய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குந் தன்மை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யேற்றக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை வெல்லக்கருதுந்தன்மை யுடையார் யாவர், எ-து.

இகலையொழிந்தொழுதல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றினும் அரிதாகலின் வல்லாரையென்றும், அவா யாவாக்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவரு மில்லையென்றவ கூறினார். இவை நான்குபாட்டாலும் இகலாதார்க்கு வரும் டன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — இகல் - மாறுபாடு, சார்மனந்துத் தோன்றியவிடத்து எந்நிர் சாய்ந்து ஒழுத வல்லாரை - (அதனை) எற்றுக் கொள்ளாமற் சாய்ந்து நடக்கவல்லவரை, மிகல் னைக்கும் - வெல்ல நினைக்கும், தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர், யார் - யாவர்.

சு. இகலின் மிகலினி நென்பாவன் வாழ்க்கை தவலும் கெடலு நணித்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறரோடு மாறுபடுதற்கண் மிகுதல் எனக்கு; தென்று அதனைச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலும் சிறிதுபொழுதுள் உளவாம், எ-று.

மிகுதல் - மேன்மேலாக்குதல். இனிதென்பது தான் வேரல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையா னின்றொதாதல். முற்றக்கெடுதல் - இறத்தல். இவற்

அகம் அதி. இகல்

சகந்

ரோடு நணித்தென்பதனைத் தனித்தனிக்கட்டி, உம்மைகளை எதிரதம் இறத்ததற் தழீஇய வெச்சவும்மையாக வுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே யுளவா மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலில், மிகல் - மிகுதல், இனிது என்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைபடுதலும், நணித்து - சிறிது பொழுதிலுண்டாம்; கெடலும் - முழுதுங்கெடுதலும், (நணித்து) - சிறிது பொழுதிலுண்டாம்.

எ. மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காண ரிகன்மேவு

மின்னு வறிவி னவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னொருவறிவினை யுடையார் வெற்றிபொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளை யறியமாட்டார், எ-து.

இன்னவறிவு-தமக்கும் பிறாக்கர் தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றவழி நின்றார்க்கு உளதாவது காணப்படும் பயத்ததாகலின், மெய்த்துலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கவனஞ்சலின், காண்பொன்றார். இவை பிரண்பொட்டானும் இகலினார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —இகல் மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய, இன்னு - துன்பஞ்செய்கின்ற, அறிவினவர் - அறிவையுடையவர், மிகல் மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலையுடைய, மெய்ப்பொருள் - நீதிநூற்பொருளை, காணார் - அறியமாட்டார்.

அ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாகக மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்; அதுசெய்யாது அதன்கண் மிகுதலை மேற்கொள்வானாயிடுகேந் தன்கணவருதலைமேற்கொள்ளும், எ-து.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல்ஆக்க மென்றார். இகலிடுகெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமையக்கம்.

(தே - ப - ரை) —இகலிற்கு - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடு தோன்றியவிடத்து, எதிர சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலையொழிதல், ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்; அதனை - அம்மாறு பாட்

சகசு

அகம்-ம் அதி. இகல்

டிசை, மிகல் - மிகுதலை, ஊக்கின் - மீற்கொள்ள வானாயின், சகடு-கேடும், ஊக்கும் ஆம் - (தன்னிடத்து வருதலை) மேற்கொள்ளும்.

கூ. இகல்காணு னுக்கம் வருங்கா லதனை

மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்கணக்கம் வரும்வழிக் காரணமுண்டா யினும் இகலை நினையான, தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கண மிகுதலை நினைக்கும், எ-து.

இகலான் ஒருகேடு பிரரா னன்மென்பது தோன்றத் கரங்கென்றார். நான்காவதும் இரண்டாவதும் எழாவதன்கண்வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன் னடப்பன இகலினது இனமை உண்மைக ளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்)ஆக்கம் வருங்கால்-(தன்விடத்து) ஆக்கம் வரும்பொது, (காரணம் உண்டாயினும்), இகல் - மாறு பாட்டை, காணன் - நினையான்; கேடு தரற்கு - (தனக்கு) கேடு செய்துகொள்ளு மிடத்து, (காரணம் இல்லாதிருந்தும்), அதனை - ஆதனிடத்தே, மிகல்-மிகுதலை, காணும்-நினைப்பான்.

கடு. இகலானு மின்னாத வெல்லா நகலானு

நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு மாறுபா டொன்றானே இன்னதை வெல்லாம் உளவாம்; நட்பொன்றானே நல்லீதி யென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம், எ-து.

இன்னதை-வறுமை, பழி, பாவ முதலாயின. நகல்-மகிழ்தல். நகலென் பதுஉஞ் செருக்கென்பதுஉம் தத்தங் காரணமாகட் காயின. நயமென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியமுடைக் காரணமாக வுபசரித்தார். இவை மூன்றுபாட் டானும் அவ்விருமையுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இகலான் - மாறுபாடொன்றினாலே, இன் னதை எல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம், ஆம் - உண்டா கும்; நகலான் - நட்பொன்றினாலே, நல் நயம் என்னும் - நல்ல நீதி யென்னும், செருக்கு - பெருஞ்செல்வம், ஆம் - உண்டாகும்.

எ-ம் அதிகாரம்—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுக்கல். அரசர்க்கு என்வாற்றினும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற் பொதுவகையான் விலங்கப்பட்ட ஐதலை என்னிசு சிறப்புவுகையான் விதிக்கின்றாகலின், இஃதென்பின் வைக்கப்பட்டது

க. வலியார்க்கு மாறேற்ற லொம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்தின் வலியார்க்குப் பகையாயெதிர் தலை ஒழிக ; என மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒடியாது விருப்புக, எ-து.

வலியாடென்புரித் துணைவலியு மட தலின், மெலியாடென்புரித் துணை வலியின்மையுப கொள்ளப்படும். அஃது எயான் படை பொருணமுதலிய வேற்றுமைத்துணையும் எல்லையுடைமை கீறிநூல்வழி யொழுகன் முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமென விரண்டாம் அந்விரண்டு தில்லாரை வெவ்வார்க்கு வலி தொலைபாமைபின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிந்தனோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வலியார்க்கு - (தம்தின்) வலியவர்க்கு, மாறு ஏற்றல் - பகையா யெதிர்கலை, ஒம்புக - ஒழியக்கடவர் ; மெலியார்மேல் - (மற்றை) மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாருதலை, ஒம்பா - ஒழிபாமல், மேக - விரும்பக்கடவர்.

உ. அன்பில னுன்ற சூணெயிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன் சுற்றத்தின்மே லன்பிலன், யன்றி வலிய துணையிலன், அகன்மே றுன்வலியிலன், அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்கனன் தொலைக்கும், எ-து.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுயிலனாவின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையா தென்பதாம். துவ்வான்-துவ்வினைசெய்யான்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) அன்பு இலன் - (தன் சுற்றத்தார் மேல்) அன்பிலன், ஆன்ற துணை இலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன், தான் துவ்வான் - (அதன்மேல்), தான்வலியிலன், (அப்படிப்பட்டவன்), எதிலான் - (தன்மேல்வந்த) பகைவனது, துப்பு - வலிமையை, என் பரிபும் - எப்படிதொலைப்பான்.

சககர் அளம் அதி. பகைமாட்சி

௩. அஞ்ச மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் அஞ்சவேண்டா கவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும், அறியவேண்டாமெவற்றை மறியான், பிறரோடுபொருத்தமில்ன், இவற்றின் மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன், இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிக வெளியன், எ-று.

* தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இக்கான்கு குற்
மமுமுடையான் பகையின்றியு மழியுமாகலின், கஞ்சமெளியனென்றா.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்ச வான், அறியான் - (அறிபவேண்டுமவைகளை) அறியான், அமைவு இலன் - (பிறரோடு) பொருத்தமில்ன், எகலான் - (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையன், (இப்படிப்பட்டவன்), பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ்சம் எளியன் - மிகவெளியனாவான்.

ச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான், அதவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது, எ-று.

† நிறை - மறைபிறறியாமை. வெகுடன்மாலையாகலானும், மறை வெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து

சேறல் வேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்று பாடமோடு அவன்பகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுள்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) வெகுளி நீங்கான் - கோபத்தினின்றும் நீங்கான், நிறை இலர் - (அதுவேயன்றிக்கான்) நிறையுடையனல்லன், (அவன்மேலே செல்லாதல்), எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும் - எவருக்கும், எளிது - எளிதாம்.

3. வழிநோக்கான் வாய்ப்பனை செய்யான் பழிநோக்கான் பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

* தஞ்சக்கிணவி யெண்மை பொருட்டே, தொல்காப்பியம், சொல், உகச.

† நிறை யெனப்படுவது மறைபிறையாமை, கவி, செய்தல், உக.

அளம் அதி. பகைமாட்சி

சுகள்

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவன் நீதிநூலை போதான், அது விறித்த தொழில் களைச் செய்யான், தனக்கு வரும் பழியைப் பாராள், தான் பண்புடைய னல்லன், அவன் பகைவாக்கு அப்பகைமை யினிது, எ-து.

தொல்லோ ரடிப்பட்டு வழங்கிவந்த நாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் வாய்ப்பனைவென்றும், குருநற்கருநடையான் குணே யழிதலிற் பற்றார்க் கினிதென்றது கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) வழி நோக்கான் - நீதிநூலைக் கல்லான், வாய்ப்பனை செய்யான் - (அது) விறித்த தொழில்களைச் செய்யான், பழி நோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப்பாராள், பண்பு இலன் - குணமுடையனல்லன், பற்றார்க்கு இனிது - (அவன் பகைமை) பகைவர்க் கினிது.

ஈ. காணாச் சினக்கான் கழிபெருங் காமத்தான்

பேணுமை பேணர் படும்

(பரி-ரை.) எ-து—,ன்னையும் பிரரையுந் தானறியாமக் கேதுவாகிய

வெகுரியை யுடையான் யாவன், மேன்மேல் வளர்நின்ற மிக்க காமத்தை யுடையான் யாவன், அவாது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும், எ-று.

காணாத சினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னேனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனேனுக்குக் காரியந் தோன்றாமையானும், தாம் யுரிவென்பதுபற்றி, இவர்பேணுமை பேணப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை) — காணாத சினத்தான் - தன்னை யும் பிறரையும் அறியாமலிரு ஏதுவாகிய கோடங்கையுடையான், அறிபெருங்காமத்தான் - மேலுமேலும் வளர்நின்ற பரிசுத்த காமத்தையுடையவன், (ஆகிய இவரது) பேணுமை - பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக்கொள்ளப்படும்

எ. கொடுத்தும் கொள்வேண்டு மன்ற அறித்திருந்து மாணாத செய்வான் பகை.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற் கேலாதன செய்வான் பகைமையைச் சிலபொரு ளழியக் கொடுத்தாயினும் கோடல் ஒரு தலையாக வேண்டும், எ-று.

வலாதன-மெலியனாய்வைத்துத் துணிதலும், வலியனாய்வைத்துத் துணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அந்நாற் சிலபொரு ளழியினும் பின் பல பொரு ளெய்தற்கு ஐயமின்மையின், கொள்வேண்டு மன்ற வென்றார், இவை யாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவுகையாற் கூறப்பட்டது.

53

சகஅ அள-ம் அதி. பகைமாட்சி

(தே - ப - ரை.) — அடுத்த இருந்து - (தொழிலை) தொடங்கியிருந்து, மாணாத - (அதற்கு) ஏற்காத நவகளை, செய்வான் - செய்பவனது, பகை - பகைமையை, கொடுத்தும் - (சில பொருள் அழிய) கொடுத்தாயினும், மன்ற - விசயமாக, கொள்வேண்டும் - கொள்ளல்வேண்டும்

அ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் குண னென்று மிலனாய் உடைய குற்றம்

பலவாயவழி அவன் துணையிலும்; அந் விலகுகருணே அன் பகைவர்க்குத் துணையாதலை யுடைத்து, எ-று.

குணம் றிறைமாம் சியு சொல்லியன. குற்றம்-இவ்வநிகாரத்துச் சொல்லியனவும ம, று மத்தன் றமயானவும. துணை-சுற்றம், நட்பு, பொருள், படைமுதலாயின. பகைவார்க்கு இவற்றினுளதாம் பயன்றானே யுளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்றார். இலகையென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(ஒருவன்) குணன் இலன் ஆய் - குணமொன்றுமில்லாப், குற்றம் பல ஆயின் - (உடைய) குற்றம் பல வாகியவிடத்து, இனன் இலன் ஆம் - (அவன்) துணையில்லாதவனாகும்; (அவ்விலகுகருணை), மாற்றார்க்கு-(அவன்) பகைவார்க்கு, ஏமாப்பு உடைத்து - துணையாகுகையை யுடையது

க. செறுவார்க்குச் சேனிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின்.

(பரி-ரை) எ-து,—நீதியை யறிதலில்லாத அஞ்சம் பகைவரைப் பெற்றால், அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்த வின்பங்கள் நீங்கா, எ-று.

உபாயமறிகலும் அறிந்தாற் செய்து முடிக்குக் திணமையுயில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற பெறினென்றும், அவரை யறிந்து மேற் சென்ற பொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கே யெய்தவிற சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றுக கூறினார்.

(தெ - ப - ரை.)—அறிவு இலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத, அஞ்சம் - பயப்படுகின்ற, பகைவர் - பகைவரை, பெறின் - பெற்றால், செறுவார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்க்கு, சேண் - உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - நீங்கா.

அஅம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல் சுகங்

க0. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லான யொல்லா தொளி.

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதிநூலைக் கல்லாதானே பகைத்தலான் வரும் எனிய பொருளை மேவாதானே எஞ்ஞான்றும் புகழ் மவாது, எ-து.

சிறுபொருள்—முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானே வேறல் எனி தாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதானே வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்ப தாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துக வென்றவா ராயிற்று. இதற்குப் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாருதன்மேலும் ஓர் பொருட்டொடர்பு படாம லுண்டாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனி றைய பயன் கூறப்பட்டது.

(ப - ரை) — கல்லான் - (நீதி நூல்களை) கல்லாதவ னேடு, வெகுளும் - பகைத்தலால் வருட, சிறு பொருள் - எனிய பொருளை, ஒல்லானை - அடையாதவனை, எஞ்ஞான்றும் - எந் நாளும், ஒளி - புகழ், ஒல்லாது - அடையாது.

அஅ-ம் அநிகாரம்—பகைத்திறர் தெரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை ஆக்குகற் குறறமும், முன் ஆங்கன்றபகை யுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதும லாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வ தும், ஏனைக் களைதற்பால தன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களை யாக்காற்படுமிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிந லென்பதொற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப் பட்டது. இவையெல்லாம் மாண்பு பகையவாகலின், இது பகைமரட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பகையென்னும் பண்டி லதனை யொரு வ னகையையும் வேண்டற்பாற் றன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமை பயப்பதனை ஒரு வன் விளையாட்டின்கண்ணே யாயினும் விரும்புக வியற்கைத்தன்மென்று கூறும் நீதிநூல், எ-து.

மாண்பு பகையை யாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றினும் தீமையே பயத்தலிற் பண்பிலதென்றும், அதனை விளையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் சென்றமே விளை ந்து மெய்யாமாகலின் நகையேயு மென்றும், வேண்டாமை தொல்லை யோரது துணிவென்பார் நீதிநூன்மேல் வைத்துங் கூறினார். அப்பெயர்

சுஉ0 அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) பகை என்னும் - பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பு இலதனை - தீமையுண்டாக்ருவதனை, நகையேயும் - வினையாட்டிடத்தேயாயினும், வேண்டல் பாற்று அன்று - விரும்புதல் மனமையரபு பதன்று, (நீதிநூல்).

உ விடிலே ஒருவர் பகைகொளினும் கொள்ளுமா
சொல்லே ஒருவர் பகை.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டாளுவிலும், கொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகைகொள்ளா தொழிக, எ-று.

சொல் ஆருபெயரான் நீதிநூல்மே லின்றது. வீரம் சூழ்ச்சி யென்றும் ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினும், தனக்கேயாம்; ஏனேசூழ்ச்சி யுடையாரோடாயிற் தன் வழியினுள்ளார்க்குக் கப்பாது வருதலின், அது கொளலினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். உம்மையான அதுவு மாகாமை பெறுதும். இரண்டு முடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உருவக விச்சடம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) வில் வர் - வில்லை ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரே டி, [வீரர் என்றபடி]. பகை கொளினும் - மாறுகொண்டா றும் சொல் வர்-சொல்லை ஏராகவுடைய, உழவர்-உழவரோடு, [ஆண்டிசர்கள் என்றுபடி]. பகை - விரோதநிகழ்தல், கொள்ளற்க - சொல்லாநெய்நிறிபுட்ர வன்

ந. எழுந் தவரினு மேகை தமியனுப்ப
பல்லார் பகைகொள் பலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் தனியனும்வைத்துப் பலவோடு பகைகொள் வான் பித்தூர்ருரினும் அறிவிலன், எ-று.

தனிமை-சுந்தம் நட்புப் படைமுதலிய வின்மை. மபக்கத்தால் ஒப்பாரா

யினும் ஏழுநவர அந்நாற் நீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணைபுள்வழியும் வேறல் ஐய மாயிருக்க அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொரு தற்கண்ணும் ஒருங்கு பொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுவல். இவை மூன்று பாட்டானும் பகைகோடர் குற்றம் பொதுவானுஞ் சிறப்பிணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தமியன் ஆய் - (கான்) கனிபறையிருந்து கொண்டு; பல்லு - பலரோடும்; பகைகொள்பவன் - மாறுபடுபவன், ஏழுநவரினும் - சித்தங்கொண்டவரினும்; எழை - அறிவில்ன்.

அஅம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல் சஉக்

ச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுதும் பண்புடையாளன்
 றகைமைக்கட் டங்கிற்றுலகு.

(பரி-ரை) எ-து,—வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டொழுதும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமை யுள்ளே அடங்கிற்று இவ்வுலகு, எ-து.

வேண்டிய வழியென்பது ஆக்கதரான் வந்த வ. வேறுபடுத்தல்-பகைநிலை மையி னீக் கல். ஒழுக்கல்-நிமிழ்யொழுகல். பெருமை-பொருள் படைஎன இருவகைத்தாய ஆரதல். அன் வழிதகாக்கற்கு எஞ்ஞான்றுந் திரிபின்மையின், அது துணிவுபற்றித் தங்கிற நெனரா.

(தே - ப - ரை) —பகை - பகையை, நட்பு ஆ கொண்டு ஒழு தும் - (வேண்டி பபோலு வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச் செய்து கொண்டு நடக்குள், பண்பு உடையாளன் - இயல்பையுடைய அரசனது, தகைமைக்கண் - பெருமைபுள்ளோ, உலகு - உலகம், டங்கிற்று - உவாந் தாயிருக்கின்றது

ரு. தன் துணை யின்றிற் பகையிரண்டாற் றுறொருவ
 னின்றிணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—உனக்குவன் துணையோவெனின் இல்லை; நலிவு, செய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு; அங் னுமாய் ின்றவரி ஒருவனாகிய ான் அப்பகையிரண்டாறுட் பொருந்றியதொன்றை உப்பொழுதைககு

புனிய துணையாகச் செய்துகொள்க, எ-று.

பொருந்திய-ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும்
பொழுது திரிபின்ருகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையா வென்றார்.
புல்கள்-அவை. இவை யிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — தன் துணை-தனக்கு உதவுந் துணையோவெ
ரில், இன்று - இல்லை ; பகை இரண்டும் - (நலிவுசெய்யும்) பகை
யாவெனில் இரண்டு (இப்படியிருக்கையில்), தான் ஒருவன் -
ருவனாகியதான, அவற்றின் - அப்பகை யிரண்டினும், ஒன்று -
பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை, இன் துணையா - (அக்காலத்துக்கு)
னியதுணையாக, கொள்ச - (செய்து) கொள்ளக்கடவன்.

சு. தேறினும் தேறா விடினும் மழிவின்கட்

தேறான் பகையன் விடல்,

(பா-ரை.) எ-து,—பகைவனை முன் தெளிந்தானினும் தெளிந்திலனாயி
யும் தனக்குப் புறத்து ஒருவனையாற் ருழ்வு வந்தழிக் கூடாது நீக்காது
டையேவிட்டு வைக்க, எ-று.

சஉஉ அஅம் அதி. பகைத்திறந்தொரிதல்

முன் தெளிந்தானினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்
ளாய் நின்று கெடுத்தல் நோக்கி. தெளிந்திலனினும் அப்பொழுது நீக்கா
தொழிக வென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதல் நோக்கி. இதனான்
நொதும் லாக்கற் பாலது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — (பகைவன்) தேறினும் - (முன்) தெளிந்தான
யினும், தேறாவிடினும் - தெளிந்திலனினும், அழிவின்கண் - (தனக்
குப் புறத்தொரு தொரிலால்) தாழ்வு வந்தவிடத்து, தேறான் -
கூடானாகியும், பகையன் - நீங்கானாகியும், விடல் - (நடுவே) விட்டு
வைக்கக்கடவன்.

எ. நோவற்க நொந்த தறிபார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரதத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நொந்தனைத் தாமாக வறியாத நட்பார்க்குத் தன் னொவு சொல்லவக; வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின் மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க, எ-று.

நொவென்னும் முதனிலைதொழிற்பெயர் ாண்டு அதுசொல்லுதற்க னுயிற்று. பகைவர்கட்டவிரவக கூறுவார், நட்பார்க்கட் டவிரவதும் உடன் னுயிரார். இதனால் அவ் விருபகுதிக்கண னுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நொந்தது - நொந்தனை, அறியார்க்கு - (தாமாக) அறியாத நட்பினார்க்கு, நொவற்க - (தன்) நொவுசொல்லா திருக்கக்கடவன்; மென்மை - வலியில்லாமையை, பகைவர் அகத்து - (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து, மேவற்க - மேலிட்டுக் கொள்ளா திருக்கக்கடவன்.

4 வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப யாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் வினைசெய்யும் வகையை அறிந்து அது முடித் தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவியுகாமற் தன்னைக் காக்கவே, தன்பகை வர் மாட் னொதாய களிப்புக் கெடும், எ-று.

வகை-வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெளியனாயவளவீற் போர்விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல்-பொருள் படைகளாற் பெருகச் செய்தல், களிப்பு-இவற்றான் வேறுமென் ரெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ் விறுகுதலறிந்து தாமே அடக்குவ ரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பால தன் கட்செய்வன கூறப்பட்டது.

அஅம் அதி. பகைத்திறந்தெறிதல் சஉந

(தே - ப - ரை.)—வகை அறிந்து - (கான் தொழிற்செய்யும்) வகையை அறிந்து, தன் செய்து - (அது முடித்தற்கு ஏற்ப) தன் னப்பெருக்கி, தன் காப்ப - (மறதி அடையாமல்) தன்னைக் காக் வே. பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, டிருக்கு - களிப்பு, மாயும் - கெடும்.

கூ. இளைதாச முண்மரங் கொல்க கனையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து —கனையவேண்டுவநாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமக்கட் கனைய; அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட் கனையலுநிற் கனையார் கயினை அது நான் கனையும், எ-து.

கனையப்படுவநாய தம்புகையை அது மெலியாய நாலுடே கனைய, அன்றியே வலிநாயகாலத்துக் கனையலுநிற் தம்மை அது தான்கனையு மென்பது தான்நின்றமையின், இது பிந்துமொழி, உல். இதனாற் கனையும் பருவங் - தப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—முள் மரம் - (கனையவேண்டி வகாகிய) மள்ளுமரத்தை, இளைதாச - இளைதாகிய நிலையிலே, கொல்க - கனையக்கடவர்; (அல்லாமல்). காழ்க்க இடத்து - முதிர்ந்த நிலையில், கனையத் தொடங்கினால், கனையுநர் - கனையவரது, கை - கையை, காலும் - (அது தானே) கனையும்.

கடு. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்

(பரி-ரை.) எ-து —தம்மொடு பகைப்பாரது கருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாத வரசர் பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருகலையாக, எ-து.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் கனையல் ஒருகலையாகலின், இரந்தாரேயாவரன்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிரப்பரெனினு மமையும். இதற்குக் கனையாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செயிர்ப்பவர் - (தம்மொடு) பகைப்பவரது, செம்மல் - தருக்கை, (கெடுக்கலாயிருக்க), சிதைக்கலாதார் - (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரசர், உயிர்ப்ப - (பின்) மூச்சுவிடுமாத்திரத்திற்கும், மன்ற - நிச்சயமாக, உளர் அல்லர் - இருக்கின்றவரல்லர்.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடஞாங்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவும், கனையப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நிழலீரு மின்னாக விள்ளு தமர்நீரு
மின்னுவா மின்னா செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க வேண்டிவனவாய் நிழலும் நீரும் முன் இனியவேணும் பின் கோய் செய்வன இன்னுவாம்; அதுபோலத் தழுவ வேண்டிவனவாய் தம ரியல்புகளும் முன் இனியவேணும் பின் இன்னா செய்வன இன்னுவாம், எ-து.

கோய் - பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமவென்றதனால் உட்பகையாதந் குரியராய் ஞானிய ரென்ப தழிக. இன்னா செயல் - முன்வெளிப்படாமையின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுதல்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவனுக்கு) நிழல்நீரும் - (அனுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும், இன்னா - (முன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும் பின்) கோய்செய்யுமவை, விள்ளு - இறியன வல்லவாம்; (அதுபோல), தமர் நீரும் - (தழுவவேண்டிவனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும், இன்னா செயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை. இன்னுவார் - இறியன வல்லவாம்.

உ. வாள்ஃபால் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—வாள்போல எடுத்து மென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக; அவனனம் நீல்லாது கேள்போல மறைந்து நிற்கும் பகைவர் நட்பினை அஞ்சக, எ-து.

முன்னே யறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அவனனம் அறியவும் காக்கவும் படாமையிற் கெடுதல் ஒருகலை யென்பதுபற்றி அஞ்சக வென்றற்கு கூறினார். பின்செய்யும் பகையிதயவ கொடிதாகலானும், காக்குக் காலம் அதுவாகலானும் அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று.

இவையிரண்டுபாட்டாளும் உட்பகை ஆகாமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — வாய்போல் - வாய்போலே (வெட்டுவா மென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்), பகைவரை - பகையாளிகளை, அஞ்சற்க-அஞ்சாநிருக்கக்கடவா; (அப்படி கில்லாமல்), மேன்போல்-உற வினர்போலே (மறைந் துநிற்கும்), பகைவர் - பகைவரது, தொடர்பு- நட்பை, அஞ்சக் - பயப்பட்டக்கடவன்.

அகம் அகி. உட்பகை

சுஉரு

௩. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து

மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — உட்பகையாயினொரை யஞ்சித் தன்னைக் காத்துக் காண்டொழுக்க; அங்ஙன மொழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வந்த விடத்துக் குயவன் மட்கலத்தையறுக் துங் கருவிபோல அவர் தப்பாமற் கெடுப் பர், எ-து.

காத்தல்-அவரணையாமலும் அவர்க்கு உடம்படாமலும் பரிசரித்தல். மண் ணப் பருக்கும் கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் ள்ளாயிருந்தே கீழுறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — உட்பகை - உட்பகையாயினொரை, அஞ்சி- யந்து, தன் காக்க - தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர்; அப்படி நடவாதபோது), உலைவிடத்து - (காக்குநர்) தளர்ச்சி ந்தவிடத்து, மண் பகையின் - (குயவன் மட்கலத்தை அறுக்கும் யுத்தம்போல, மாண - தப்பாமல், தெறும் - (அவர்) கெடுப்பார்.

௪. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமரண

வேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — புறந் திருந் கியதுபோன்ற அகந் திருக்காத உட்பகை டாசனுக்கு உண்டாவகாயின், அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமக் கதுவாகிய குற்றம் பலவற்றையும் கொடுக்கும், எ-து.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறுபடுத்தவும், அதனால் அவர் வறுப்பட்டவழித் தான் தேறாமையும், பின் அவர் குன் வீளைவனவுமாம்.

(தே - ப - ரை.)—மனம் மாண - (புறந்திருந்தியது போன்று) ழகர் திருந்தாத, உட்பகை - உட்பகையானது, தோன்றின் - அரசனுக்கு உண்டாமாயின், (அது) இனம் மாண-சுற்றம் வசப் டாமைக்கு எதுவாகிய, ஏதம் பலவும் - பல குற்றங்களையும், ரும் - (அவனுக்கு) உண்டாக்கும்.

டு உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா னேதம் பலவர் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்து உறவுமுறைத் தன்மையோடுகூடிய உட்பகை றசனுக்கு உண்டாவதாயின், அஃது அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு டிய குற்றம் பலவற்றையுள் கொடுக்கும், எ-து.

54

சஉக

அகும் அதி. உட்பகை

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோடின் முத லிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர் முதலிய உறப்புகளைத் தேய்த்தலும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை.)—உறல் முறையான்-(புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய, உட்பகை - உட்பகையானது, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின், (அது) இறல் முறையான் - இறத்தன் முறைமையோடுகூடிய, ஏதம்பலவும்-குற்றம் பலவற்றையும், தரும்- (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

க. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைமை தனக்குள்ளாயினர் மாட்டே பிரக்கு மாயின், அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றும்ரிது, எ-து.

பொருள்படை முதலிய உறப்புகளாற் பெரியஐய காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். இவை காண்கு பாட்டானும் அதனாற் தனக்கு வருந் தீககு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒன்றமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ளாயினூரிடத்து, படி - உண்டாகுமாயின், பொன்றமை - இறவாமை, ஒன்றல் - (அரசனுக்கு) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அரிது - அரிது.

எ. ரெப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி-ரை.) எ-து,—செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட் கூடார், எ-று.

செப்பினது புணர்ச்சி-செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவிற்றுவரென்பதாம். குடிக்கூடா தென்பதனை நாடு வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுள்.

(தே - ப - ரை.)—செப்பின் - செப்பினது, புணர்ச்சிபோல்- (மூடிகளின்) சேர்க்கைபோல, கூடினும் - (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும், உட்பகை - உட்பகையானது;

அகம் அதி. உட்பகை

சுஉ௭

உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியிலுள்ளார், கூடாதே-(அகத்தே தம்முள்) கூடார்.

அ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன் வளர்த்து வந்த தாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலி தேயும், எ-று.

பொருதென்னுஞ் செய்பாட்டுவினையெசசம் தேயுமென்றும் வினை

கொண்டது. அஃது, உரத்தின் ரொழிலாயினுங் குடிமே லேற்றதலின், வினை முதல் வினையாயிற்று. காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டா ளும் அவன் குடிக்கு வருந் தீருகு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உட்பகை உற்ற குடி - உட்பகையுள்ள குடியானது, அரம் பொருத - அரசுத் தீனலே தேய்க்கப்பட்ட, பொன் போல - இரும்புபோல, பொருது - (அதனலே) தேய்க்கப்பட்டு, உரம் - வலிமை, தேயும் - குறையும்.

கௌ. உட்பகை வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங்கேடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனது உட்பகை அவன் பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவை யொத்த சிறுமையுடைத்தே யாயினும் பெருமையெல்லாம் அழிய வருவகேடு அதனகத்த தாம், எ-து.

எத்துணையும் பெரிதாய்கேடு தனக் கெல்லவருந்துணையும் எத்துணையுஞ் சிறிதாய உட்பகையுள்ளே யடவியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டிருந்ரு மென்பதாம். இதனல் அது சிந்தென்று இகழ்ப்படா தென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உட்பகை - (அரசனது) உட்பகை, (அவன் பெருமையைநோக்க) எள் பகவு அன்ன - எள்ளின் பிளவை யொத்த, சிறுமைத்தே ஆயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும், கேடு - (அப்பெருமைமெல்லாம் அழியவரும்) கேடு, உள்ளது ஆம் - (அதன்) அகத்ததாம்.

க0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

சுஉஅ க0-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை

(பரி-ரை) எ-து,—மனப்பொருந்த மில்லாதாரோடுகூட ஒருவன் வாழும் வாழ்க்கை ஒரு குடிவள்ளே பாம்போடுகூட உரைந்தாற் போலும், எ-து.

குடங்கமென்னும் வடசொல் திரிந்து நின்றது. இடச்சிறையையானும் பயிற் சியானும் பாம்பாற் கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ்வாயமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருடால் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனாற் கண்ணோடாகவரைக் கடிக்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரா.)—உடம்பாடு இலாகவர் - மண்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை - (ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு, குடங்கருள் - ஒரு குடி வாயினுள்ளே, பாம்போடு - பாம்புடனே, உடன் உறைந்தற்று - கூடி வாழ்ந்தாற் போலும்.

கூ0-ம் அதிகாரம்—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாயினாரை அவமதித்து முகாமை. இரட்டுமொழித் தென்படாற பெரியாரென்பது ஆற்றலாற் பெரியராய வேந்தர்மேலும் தவத தாற் பெரியராய முனிவராமே ம் ின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிசின்ற தாகலின், இது வெகுளியான் ஒருவனவற்ற திறுதிக்கண வைக்கப்பட்டது.

க ஆறுறுவா ராற்ற லீகநாளை போற்றுவார்

போற்றலு ளெல்லாற் தலை

(111-ரா.) எ-து,—எ-துக்கொண்டன யாவும் முடிக்க வல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை, தங்கட் டவருவராமற் காப்பா செய்யுத காவல்க ளெல்லாவாறினும் மிக்கது, எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் நிற்கலிற் சாதிபொருமை. இகழ்க்கதவழிக் களைய வல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றலவாடென்றும், அரண, படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிற காவல்கள் அவரா னழியுமாகலின் அவ்விக்கழாயையைத் தலையாய காவலென்றுங் கூறி னா. பொதுவகையால் அவ் விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு

இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஆற்றுவார் - (எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் முடிக்க) வல்லாருடைய, ஆற்றுல்-வல்லமைகளை, இயழாமை-அவமதியாமை, போற்றுவார் - (தய்மிடத்துத் தீங்குவாராமல்) காப்பவருடைய, போற்றலுள் எல்லாம் - தாவல்களுக்குள்ளெல்லாம், தலை-யிழக்கது.

கூ-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை சஉக்

உ. பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா னிடும்பை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஆற்றல்களாற் பெரியாரையினரை வேட்கர் நன்கு மதியாது அவமதிக்கது ஒழுக்குவாராயின், அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும், எ-து.

அகதுன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத் துன்பங்களும். அவையெல்லாம் தாமே செயதுகொள்கின்றன ரென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாகவியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியும் கூறினர். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புலகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை.) — (வேட்கா) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரியாரையினரை, பேணுது - நன்குமதியாமல் (அவமதித்து), ஒழு கின் - நடப்பாராயின், (அந்நடக்கையானது), பெரியாரால் - அப் பெரியவரால், பேரா இடும்பை - (எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும் - (அவருக்கு) கொடுக்கும்.

ஈ. கெடல்வேண்டிற் கோராது செய்ய வடல்வேண்டி

ஊற்று பார்ப்ப ஈரிழுத்து

(பரி-ரை.) எ-து — வேற்றுவேட்கரைக் கோடல்வேண்டியவறு அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேட்கர்மாட்டுப் பிழையினே, தான் கெடுதல் வேண்டினானாயின், ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க, எ-து.

அப்பெரியாரைக் “காலஜிய காலம் பாக்கும் பாராது—வேலிண்டு தான விழுமியோர் தொலை—வேண்டிடும் தீரம் வெல்போர் வேந்தர்” என்றார் பிறரும். தீர்தூல் செயலாகாகென்று கூறலின், கேளாடுதென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—அடல் வேண்டின் - (வேற்று வேந்தரை) கொல்லுதல் வேண்டியவிடத்து, ஆற்றுப்பவாகண் - (அதனை அப்பொழுதே) செய்யவல்ல வேந்தரிடத்து, இழுக்கு - பிழையை, கெடல் வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினானாயின், கேளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதை) கேளாமல், செய்த - (ஒருவன்) செய்யக்கடவன்.

5. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்கு
காற்றுகா ரின்ன செயல்

முறையாறு, 45.

சுரு ௧0-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை

(பரி-ரை). எ-து,—மூவகையாற்றலு முடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல் தானேயும் வரற்பாலனாய் கூற்று வனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தா லொக்கும், எ-து.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள் வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங் கூறியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் வேந்தரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆற்றுவார்க்கு - (மூவகை) யாற்றலுமுடைய வார்க்கு, ஆற்றுகார் - அவ்வாற்றலில்லாதவர், இன்ன-இன்றைவை களை, செயல் - (முற்பட்டு) செய்தல், கூற்றத்தை - (தானேயும் வருந் தன்மையனாகிய) யமனை, கையால் - (அதற்குமுன்னே) கைகாட்டி, விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும்.

டு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முாராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனார்
செறப்பட்ட அரசர் அவனைத் தப்பி எங்கேபோ யுளராவர் ; ஓரிடத்தும் உள
ராகார், எ-து.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்
தாகலால் தந்நிலம் வீட்டுப்போயவர்க்கு இடவகொடுப்பாரில்லை, உளராயின்
இவர் இனி யாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும்
தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டிங் கொல்வர்,
அன்றெனின் உடனையழ்வொன்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டு
முளராகாரென்றார். இதனும் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரசன்
சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வெம் துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையை
யுடைய, வேந்து - வேந்தனார், செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்ட
அரசர், யாண்டுச் சென்று - (அவனைத்தப்பி) எங்கேபோய், (உள
ராவார்), யாண்டும் - எவ்விடத்தும், உளர் ஆகார் - பிழைத்திரார்.

சு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுது வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காட்டிடைசு சென்றனெருவன் ஆண்டைத் தீயாற்
சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல் கூடும்; தவத்தாற் பெரி
யாரைப்பிழைத்து ஒழுதுவார் எவ்வாற்றினும் உயிருய்யார், எ-து.

கூடும் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை சுகக

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதவழியாக உயிர்மேற் சேறலின் இடையே
உய்யவுங் கூடும், அருந்தவாரெனினி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய்
அதற்குள்ளே * யாவார்க்கும் காத்த லரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்
கேதுவாய பிழை செய்யற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (காட்டி தடச்செ றுறெநுவன்) எரியால்-
 (அங்கிட்டு நீயால் சுடப்பட்டும் - சுடப்பட்டாலும் உய்யு -
 (ஒருவழியால்) உயிர்பிழைத்தல், உண்டாம் - கூடும்; பெரியார் -
 (தவத்தால்) பெரியார்க்கு, பிழைத்து ஒழுதுவார் - பிழைசெய்து
 நடப்பவர், உய்யார் - (எவ்வழியாலும்), உயிர்பிழைப்பார்.

எ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளு மென்றார்
 தகைமாண்ட தக்கார் ரெறிள்.

(பரி-ரை.) எ-து, — சாப வருங்கட் தேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்
 பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின் உறப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சி
 யும் சுட்டிவைக்க பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும், எ-து.

உறப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படை யெனவிவை. செறினென்பது
 அவர் செருமை கோன்ற நின்றது. இவ்வரசுத்தான் முன் வருவனவற்
 றிற்கும் இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்சல்வக்களிப்பான் அருங்கவர்மாட்டுப்
 பிழைசெய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தியான் ஒருகணத்துள்ளே
 வெந்துவிடு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவா
 கிய) பெருமையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, தக்கார் - அருந்
 தவர், செறிள் - (அரசனை) கோபிப்பாராயின், வகை - அங்கங்க
 ளால், மாண்ட - அறகுபெற்ற, வாழ்க்கையும் - (அவன்) அரசாட்
 சியும், வான் பொருளும் - (சம்பாதித்து வைக்க) பெரும் பொரு
 ளும், என்னும் - எப்படியாய்விடும்.

அ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
 மாய்வர் நில

(பரி-ரை.) எ-து, — குன்றக்கையொக்கும் அருந்தவர் கெட நிலைப்பாரா
 யின், அப்பொழுதே இரீலத்து நிலைபெற்றதேபோலுஞ்செல்வர் தங்குடியொ
 டும் மாய்வர், எ-து.

கூஉ கூ0-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சவியாரமையும் உள்ளிட்ட குணம் கருடைமையின், குன்றன்னு ரென்றார்: “மல்லன் மலையினைய மாநவர்” என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றுந் போதவாவது இறப்பப் பெரியாராகவின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற் கருதப்படுதல்.

(தே - ப - ரை) — குன்று அன்றார் - மலைபையொக்கும் அருந் தவர், குன்ற - கெட, மதிப் பின் - நினைப்பாராயினர், நிலத்து - இந் நிலத்து, தின்று அன்றார் - நிலைபெற்றுந் போலுள்ள செல்வர், குடி யொடு - (கங்) குடியோடு, மாய்வர் - அப்பொழுதே கெடுவர்

கூ. எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து, — காத்தற் கருமையான் உயர்க்க விரதங்களை உடையார் வெருள்வராயின், அவராற்றலான் இந்நிரனும் இடையே தன்பதம் இழந்து கெடும், எ-று.

† “வேந்தன் மேய தீம்புண லுலகமும்” என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்நிரன் பதம்பெற்றுச செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்பு மிகுதியான் அகத்தியன் வெருள்வ தோர் பிழைசெய அகன்ற சாபமெய்கி அப்பதம் இடையே இழந்தா னென்பதனை யுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — எந்திய கொள்கையார் - (காத்தற்கருமையால்) உயர்ந்த விரதங்களை யுடையார், சீறின் - (அவர்வலிமையால்) கோபித்தால், வேந்தனும் - இந்நிரனும், இடைவேந்து முரிந்து - நடுவே தன்பதம் இழந்து, கெடும் - கெடுவான்.

க0. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
 சிறந்தமைந்த சீரார் ரெறிள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கடியமிக்க தவத்தினையுடையார் வெகுள்வராயின்,
 அவரான் வெகுள்ப்பட்டார் கழியப் பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி
 உய்யமாட்டார், எ-று.

சார்பு - அரண, படை, பொருள், ஈட்பெனவிலை. அவையெல்லாம்
 வெகுண்டவரது ஆற்றலாற் நிரிபுரம்போல அழிந்துவிடு மாகலின், உய்யா
 ரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார்
 சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

* சேகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம, ௧௧௨.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அடக்கினை ய்பல், ௫.

கூக-ம் அதி. பெண்வழிச்சேறல் சுகூக

(தே - ப - ரை)—சிறந்து அமைந்த - மிகவும் அதிகமான,
 சீரார் - தவக்கையுடையார், செறிச் - கோடிப்ப ராயிள் (அக்
 கோடிக் கட்டப்பட்டவர்), இறந்து அமைந்த - மிகவும் பெரிய, சார்பு
 உடையாராயினும் - துணையாய அங்கங்களை யுடையவராயினும்,
 உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்.

கூக-ம் அதிகாரம்—பெண்வழிச்சேறல்.

ரிக்காமத்தான் வருவன நேரே பகைமல்ல வாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்
 தல் அழிவு தலைத்தருத லென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற்
 பகைப்பாற் பகிவனவாம்; ஆகலான் அவதறைப் பகைப் பகுதிய திறுநிக்கட்
 கூறுவான் ரொடயகி, முத்தகட் பெணவ ரசேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது
 தன்வழி யொழுதற் பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

க. மனைவிழைவார் மாண்டய நெய்தார் வினைவிழைவார்

வேண்டாப் பொருளு மறு

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பவ காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து

அவடன்மையராய் ஒழுதவார் தமக்கு இன்றுணையாய் அறத்தினையெய்தார்; இனிப் பொருள் செய்நிலை முயல்வாரா அதர் கிடையீடென்று இகமும் பொருளும் அவ்வீன்பம், எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வீன்பம்-அவடன்மையராதற்கு எதுவாய வீன்பம். அஃது அவளாற் பயனாய வரத்தினும் அவ்வறத்திற்குக் கனக்கும் எதுவாய பொருளினுஞ் செல்லவிடாமைபின், விடற்பாற் மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மனை விழைவார் - (இன்பங் காரணமாக) தம்மனையான விரும்பி (அவள்வழி) நடப்பவர், மாண் பயன் - (தமக்கு) இனியதுணையாகிய (அறத்தை), எய்தார் - அடையார்; வினை விழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர், வேண்டாப் பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இகமுட்பொருளும், அது - அவ்வீன்பம்.

உ. பேணாது பெண்விழைவா னைக்கும் பெரியதோர்
நானை நாணுத் தரும்

55

சூட்சு கூகம் அதி. பெண்வழிச்சேறல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் ஆண்மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்திவின்ற செல்வம் இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கெல்லாம் பெரியதோர் நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும், எ-று.

எய்திவின்றகாயிற்று, படைக்கும் ஆற்ற விலகாகவின். அசுசெல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய * பயன்கொள்வான் அவளாகவின், அவ்வான்மைசெய்கை அவள்கண்ண நாயிற்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண அதனற்றன் ஆண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரியதோர்நானை நாணுத்தரு மென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் மனை விழைதற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பேணுது - (தன்னுண்மையை) விரும்பாமல், பெண்விழைவான் - (மனையவளது) பெண்மையை விரும்புவோனது, ஆக்கம் - செல்வம், (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்), பெரியது ஓர் நாண் - மிக்கதொரு வெட்கம், ஆக - உண்டாக, நாணு - நாணுதலை, தரும் - (தனக்கும்) கொடுக்கும்.

க. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்கற்கு ஏதுவாய அச்சம் அஃதிலராய நல்லாரிடையே செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துக் கொடுக்கும், எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகவின், அவனை யஞ்சுதல் இயல்பின்மையாரிற்ற. அங்ஙன மஞ்சியொழுகுதலின், அவனை நியமிப்பா ரில்லையாம்; ஆகவே, எல்லாக்கும்றமும் வீரையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத் தருமென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) இல்லாள்கண் - இல்லாளிடத்து, காழ்ந்த இயல்பு இன்மை - தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய அச்சம், நல்லாருள் - (அவ்வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்து, (செல்லுங்கால்) நாணு - நாணுதலை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தரும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

ச. மனையானை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வீணையாண்மை வீறெய்த லின்று.

“பயன்கொள்வீவது ளாகலின்” எனவும் பாடம்.

கூகும் அதி. பெண்வழிச்சேறல்

சுநடு

சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிவரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்ச பவர்.

* இல்லாநீ யஞ்சி விருந்தின்றுகங் கொன்ற லெஞ்சித்—புல்லா னாக மறாதோற்கி
லென்பு கைதது—வில்லா னமுயம் பிளரதிட்டு வெகுண்டு நோக்கிக—கொல்யாண யுத்
திக் குடை மேலுபோர சோடுடுத்தான்—சீயகசித்தாயணி, மண்மகனிலம்பகம், உதள.

சாநகர் கூகம் அதி. பெண்வழிச்சேறல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தம் மில்லாளுடைய வேய்போலுந் தோளினை அஞ்ச
வார் வீரதநாற் றறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகதது வாழ்ந்தாராயி
னும், ஆண்மை யிலர், எ-று.

அமரர்போல வாழ்கலாவது பகைந்த வீரர் கோள்களையெல்லாம் வேற
லான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்வல். அது கூடாமையின், வாழிநா னென்றார்.
அமையார்தோ ளெனவே, அஞ்சுதற் காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு.
வீரர் கோள்களை வென்றாாயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சவார ஆண்மை
யில ரென்பதாம். இவை நான் பாட்டானும் அவளை யஞ்சுதற் குற்றங் கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இவ்வாள் - (தம்) மில்லாளுடைய, அமை
ஆர் தேள் - வேய்ப்போலுந் தோளுக்கு, அஞ்சபவர் - அஞ்சிநடப்
பவர், இமையாரின் - (வீரத்தாலே கவாக்கமடைந்த) தேவர்போல,
வாழினும்—(இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும், பாடுஇலர் - ஆண்மை
யிலர்.

வி. பெண்ணேவல் செய்தொழுது மாண்மைரி னுணுகைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,— நாணின்றித் தன் னில்லாளது எவற்றொழிலை
செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின் மாண்மையுடைய அவள் பெண்
டன்மையே மேம்பா டுடைத்து, எ-று.

நாணுடைப் பெண்ணெ ன வேண்டாது கூறியது அவளைவல் செய்வா

னது நாணின்மை முடிதல், காதலின், அம்மறதலைத் தொழில் வருவிக்கப்பட்ட. ஏவல்—ஆ பெயா, நுறுதிக்கட் பெண்ணென்பதும் அது. ஏவல் செய்வித்துக் கோடற்சிறப்புத் தொன்றப் பெண்ணே யெனப் பிரித்தார்.

(தே - ப - ரை) — பெண் - இல்லாளது. ஏவல் - ஏவற்செய்தலை, செய்து ஒழுக்கும் - (நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக்காட்டிலும், நாண் உடை - நாணத்தை யுடைய, பெண்ணே - (அவள்) பெண்தன்மையே. பெருமை - மீம்பாட்டை; உடைத்து - உடையது

அ. நட்பார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுகலாட்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

பெண்மை ஆண்பாட்டுப் பொருள் கட்டலாகிய அமைரித்தன்மை, ஆண்புண்மை என்பாட்சிவொன்றியா.

குகம் அதி. பெண்வழிச்சேறல் சாடல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் வேண்டியவா நன்றித் தம்மணியாள் வேண்டிய வாறு ஒழுக்குவார் தமமொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்; அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய் அறஞ் செய்யவு மாட்டார், எ-று.

நன்னுதலா னென்பனை * “அமையார்கோன்” என்புழிப்போலக் கொண்க. அவடானே அறிந்து எவலும் பொருள் கொடுத்தலுங் கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (தாம் வேண்டியபடியன்றி) நல் அதலாள் - (தம்) மணியாள், பெட்டு ஆங்கு - வேண்டியபடி, ஒழுக்குபவர் - நடப்பவர், நட்பார் - (கம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது, குறை-குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார்; (அதுவல்லாமலும்) நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறக்கையுந், ஆற்றார் - செய்யமாட்டார்.

கௌ அறநீதியு மான்ற பொருளும் பிறநீதியும்
பெண்ணைவல் செய்வார்க ணில்.

(111-ரை.) எ-து,—அறச் செயலும் அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட் செயலும் அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச் செயல்களும் தம்மனையால் எவல் செய்வார் மாட்டு உளவாகா, எ-று.

புலன்க னைந்தாகலின், பிறவினையெனப் பன்மை யாயிற்று. அவை நோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னே யொழிந்தாக்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பன் அவைதாமும் இலவாயினவெனப ன நோன்ற அவறறைப் பரிந்துக் கூறினார். இவை மூன்றாபாட்டானும் அவனேவல் செய்தா குடியே கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறநீதியும் - அறச்செயலும், ஆன்ற பொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும், பிறநீதியும் - அவ்விரண்டின் வேறாகிய இன்பச் செயல்களும், பெண் எவல் - (தம்) மனையாளேவலை, செய்வார்கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா.

க0. எண்ணீசர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணீசர்ந்தாம் பேதைமையி ல்

(பரி-ரை.) எ-து,—கருமச் சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அத னினைய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு மனையாளேச சேர்தலான் வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது, எ-று.*

இவையகாரி சு-ம் குறளிற் காண்க.

சுந்-அ கூட-ம் அநி. வரைவின்மகளிர்

* “இடனில் பருவத்தும்” எனவும் † “இடனின்றி யிரந்தோர்க்கு” என வும் வந்தமைபான், இடனென்பது அப் பொருட்டாத லறிக. இளைமைக்கால த்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். அப் பேதைமை யாவது மேற்சொல்

லிய விழைதல், அஞ்சல், எவல் செய்தலென்னும் மூன்றற்குங் காரணமாயது எதிர்மறை முகத்தான் அம் மூன்றும் இதனாற் றெருகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—எண் சேர்ந்த - (தரும) ஆலோசனையிலே சென்ற, நெஞ்சத்து - மனத்தையும்; இடன் - (அதனாலாகிய) செல்வத்தையும்; உடையார்க்கு - உடையவர்களுக்கு, பெண் சேர்ந்து ஆம் - மணியானீச சேர்தலால் விளையும், பேதைமை - அறிவின்மை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், இல் - உண்டாகாது.

கூஉ-ம் அதுகாரம்—வரைவின் மகளிர்.

அஃதாவது தன்மம் விலை கொடுப்பார் யாவார்க்கும் விற்ப தல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான் வருவ குன்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியா ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(பா-ரை.) எ-து,—ஒருவனை அன்பு பற்றி விழையாது பொருள் பற்றி விழையும் மகளிர் அது கையறுத் துணையும் தாம் அன்பு பற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனிய சொல் அவனுக்குப் பின் இன்னொமையைப் பயக்கும், எ-து.

பொரு ளென்புழி இன் விகாரத்தாற் றெக்கது. ஆய்ந்த தொடியினை யுடையா ளன்றதனானும் இனிய சொல் லென்றதனானும், அவர் கருவி கூறப்பட்டது. அசசொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அன்பின் விழையார் - (ஒருவனை) அன்பு பற்றி விரும்பாராகி, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய் தொடியார் - ஆய்ந்தணிந்த வளையையுடைய மகளிர், இன் சொல் - (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினாராகச் சொல்லும்) இனியசொல், இழுக்கு - இன்னொமையை, தரும்-(அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

௨. பயன்றாக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன் றாக்கி நள்ளா விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து — ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துத்துணையும் தம் பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக, எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தயக்கத்திடவாமை தோன்றப் பண்பின் மகளிரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமாதல் நாலானேயன்றி அவர் செயலானுமறித்தென்பார் பயன்றாக்கி பென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுத்தற்கு உபாயமென்பது கோன்றப்பின் நள்ளாவிடவென்றும் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.) — பயன் தூக்கி - (ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து, பண்புஉரைக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தமதுகுணமுடைமை சொல்லும், பண்பு இல் மகளிர் - குணமில்லாத மகளிரது, நயன் தூக்கி - நடக்கையழியை ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளா - (அவரை) பொருந்தாமல், விடல் - விடக்கடவர்.

௩. பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தடி இயற்று.

(பரி-ரை.) எ-து, — கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொது மகளிரது பொய்மையை யுடைய முயக்கம் பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கணனே முன்னறியாத பிணத்தைக் கழுவினுற் போலும், எ-று.

பொருட்கு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ் செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானே பயங்குபகால அவர் குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார காணப்படாததோ ரிடத்தின்கண இயையில்லாததோர் பிணத்தை எடுக்குகால் அவர் குறிப்போ டொக்கு மெனவே, அகத்தால் அருவாரின்றும் பொருளுணைக்கிப் புறத்தாற் றழுவார் அதனையொழிக வென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் பெண்டிர் - (கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்ம்மை - பொய்ம்மையையுடைய, முயக்கம் - தழுவுதல், (பிணமெடுப்பவர்) இருட்டு அறையில் - இருள்வீட்டில், ஏதில் பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇ அற்று - தழுவிற்றபோலும்.

ச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்,

சுசு0 கூஉ-ம் அதி. வரைவின்மகளிர்

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய நலத்தை அருளோடுகூடிய பொருளை ஆராய்ந்து செய்யும் அறிவினை யுடையார் தீண்டார், எ-று.

அரமுதலிய நானகும் பாருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளென விசேடித்தார். புன்மை - இ'ந்தார்க்கே உரித்தாபல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்நலம் மறுதலை யாகலின், தோயா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் பொருளார் - (இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து) பொருளாகிய பொருளையே விரும்பு மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, அருள் பொருள் - அருளோடுகூடிய பொருளை, ஆயும்-ஆராய்ந் து சம்பாதிக்கும், அறிவினவர் - அறிவையுடையவர், தோயார் - தீண்டார்.

ரு. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கை யறிவினை யுடையார் பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினை யுடைய மகளிரது புல்லிய நலத்தை தீண்டார், எ-று.

மசிரன்மை—முற்பிறப்புகளிற் செய்த நல்வினைகளான் மனந் தெளிவுடைத்தாகல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப் படாமையின் 'மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவர்' என்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசை

யது பொய்மையும் மெய்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—மதி நலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதி நன்மையால், மாண்ட-மாட்சிமைப்பாட்டி, அறிவினவர்-(செயற்கை) யறிவையுடையவர், பொது நலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையைுடைய மகனிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, தோயார் - தீண்டார்.

கூ. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றிற்களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகனிர் தோளினை அறிவொழுக்கங்களானுய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார், எ-று.

கூஉ-ம் அறி. வரைவின்மகளிர் சசுக

ஆடன்முதலாகிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், கோபின் அறிவொழுக்கங்கள் அபியுமாகலின் அவற்றைப் புகழ்பரப்புவார் தோயாரென்றுங் கூறினார். தந்நலமென்புழி நலம் அருபெயர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கூஉ - ஆடல் பாடல் அழகென்பனவகனாலே. செருக்கி - களித்து, புல் நலம் - (நம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் - (விலை கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகனிரது, தோள் - தோலோ, தம நலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார் - (உலகத்திற் பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர், தோயார் - தீண்டார்.

எ. நிறைகொஞ்ச மில்லவா நெய்வர் நிறகொஞ்சித்

பேணி புணாபயா தோள்

(பரி-ரை) எ-து,—கொஞ்சினார் பிறவர்க்கு ஆசைப்பட்டி அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யார் புணரும் மகரி தோள் தோள் நிறையார் நிருந்திய கொஞ்ச மில்லாகார் தோய்வா, எ-து.

பொருளும் அதனறையடைகப்படுவனவும் விருமபும் கொஞ்ச அவற்றின் மேலதாக்கலின், புணாவ உடம்புமாதநிட மென்ப கொஞ்சு அதுவழி ஓடாது நிறகும் கொஞ்சினையுடையார் தோயாமைபின், அஃகிலா தோய்வ ரென்றார்.

(தே - ப - ரை) — கொஞ்சினர் - கொஞ்சினால், பிற-வேறுபொருள் களை, பேணி - ஆசைப்பட்டி, (அவை கொடுப்பவரை) புணர் பவர் - (அவைகாரணமாக மெய்யினால்) புணரு மகவிரது, தோள் - தோள்களை, நிறை கொஞ்சம் இல்லவர் - சிங்கச்செய்கலினால் (சிருந்திய) கொஞ்சமில்லாதவர், தோய்வர் - தீயவோர்.

அ. ஆயு மறிவின ரல்லார்க்கு கணங்கெண்ட

மாய மகளிர் முயக்கு.

(பரி-ரை) எ-து,—உருவு சொற் செயல்களால் வஞ்சித்தலை வல்ல மகவிரது முயக்கத்தை அவ் வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியு மறிவுடைய ரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கு என்று சொல்லுவர் தூலோர், எ-து.

அணங்கு - காமகொறியான் பிரகொள்ளும் தெய்வமகன். தாக்கு - தீண்டல். இவ் வுருவகதான் அம் முயக்கம் முன் இனிது போன்று பின் உயிர்கோடல் பெறறும். இ தூலோர் துண்டுவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார். அப் பொயர் அவாய் நிலையான் வந்தது.

நீ

சுசுஉ

கூஉ -ம் அதி. வரைவின்மகளிர்

(தே - ப - ரை) — மாய மகளிர் - (உருவு சொற் செயல்களால்) வஞ்சித்தல் வல்ல மகளிரது. முயக்கு - புணர்ச்சியை, ஆயும் - (அவ் வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினார் அல்லார்க்கு - அறிவுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு - அணங்குதாக்கு, என்ப - என்று சொல்லார் (தூலோர்)

கூ. வரைவிலா மாணியழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாமு மளறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்த்தோர் இழந்தோ ரென்னுது விலை கொடுப்பார்
யாவரையும் முயங்கும் மகளிரது மெல்லிய தோள்கள் அக் குற்றத்தை யறியும்
அறிவில்லாத சீழ் மக்கள் புக்கமுத்து நிரயம், எ-று

உயர்த்தற் கேதுவாகலின், புரை யெனப்பட்டது. சாதியா னிழிந்தாரி
னீக்குகற்குப் புரையிலாப் பூரியர்க ளென்றும், அவர் அழ்தற்கேது உருவ
முகவிய மூன்றுமென்பது தோன்ற மாணியழையார் மென்றோ ளென்றும்,
அவர்க்கு அளற்றினை யிடையன்றிப் பயக்கு மென்பது தோன்ற உருவக
மாக்கியுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—வரைவு இலா - உயர்த்தோர் இழந்தோ
ரென்னுது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் கூடும், மாண் இழையார் -
மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவரது, மெல் தோள்-மெல்
லியதோள்கள். புரை இலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறிவில்
லாத, பூரியர்கள் - சீழ்மக்கள். ஆழும் - (புருந்து) அழுத்தும்,
அளறு - நரகமாம்.

க0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளும் கவறு,
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் குது
மென இம்மூன்றும் திருமகளாற் றறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு, எ-று.

இருமனம்-ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தே யுடைய
மனம். கவறு-ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்த வாகலின், கள்ளும் குதும் உடன்
கூறப்பட்டன. > வடதூலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன் கூறினார்.
வருகின்ற அதுகார முறைமையும் இதனானறிக. திணைவிரா யெண்ணியவழிப்
பன்மை பற்றி முடிபு கோடலின், ஏனென அஃறிணையாற் கொண்டது. திரு
நீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படு மென்பதாம். இவை காண்குபாட்
டானும் சேர்வார் இழந்தோ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இரு மனப் பெண்டிரும் - கவர்மனத்தை யுடைய மகளிரும், கள்ளும் - கள்ளுண்ணலும், கவறும் - சூதும், திரு-திருமகனால், நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு-கட்புகளாம்.

கூடம் அதிகாரம்—கள்ளுண்ணாமை.

சமுக்கமும் உணர்வு மழிததற்கண அல்வராவின் மகளிரோ டொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாத் கூறு கின்றார்.

க. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளின்மேற காதல்செய்தொழுகு மாசர் எஞ்ஞாண் றும் பகைவரா னஞ்சப்படார், அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையு மிழப்பர், எ-து.

அறிவின்மையால் பொருள்படை முதல்யவற்றும் பரியராய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரெனெய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பரென்பதாம். இவையிரண்டானும் அடிக் இனிது செல்லா தென்பது இதனற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கள் காதல் கொண்டு - கள்ளின்மேல் ஆசை கொண்டு, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், உட்கப்படார் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார்; (அதுவேயல்லாமல்) ஒளி - (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும், இழப்பர்—

உ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க ராண்டீழார
உண்ணப் படவேண்டா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையாரினர் அஃதிலாதற்கு ஏதுவாய கள்

ளினை உண்ணுதொழிக; அன்றியே உண்ணல் வேண்டொர் உளராயின்,
நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க, எ-று.

பெறதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக் கொள்
வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலகருகளுடனும் எண்ணுராகவின்,
சான்றோரா எண்ணப்பட வேண்டாதா ருண்க வென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—(அறிவுடையராயினோர்), கள்ளை - (அவ்
வறிவுகெடுத்த ஏதுவாகிய) கள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணு
புப்பு கூட-ம் அறி. கள்

திருக்கக்கடவர்; உணில் - உண்ணாவெண்டொர் ருண்டாயின்,
சான்றோரான் - நல்லோரால், எண்ணப்பட வேண்டாதார் -
ணப்படுதலை வேண்டாதவர், உண்க - உண்ணக்கடவர்.

ந. சான்றான் முகத்தேயு பின்னொதா னென்றார்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாது செய்யினும் உவக்குந் தாய்முன்பாயினும் கள்
ருண்டு களித்தல் இன்னாம்; ஆண்பின் குற்றம் யாதும் பொருத சான்றோர்
முன்பு களித்தல் அவர் உய்யாதாம்? எ-று.

மனமொழிமெய்கள் சம்பவம் உண்மையான நாணழியும், அழியவே,
சான்றோரும் இன்னொருநாள், ஆண்பின், கள் இருமையுங் கெடுத்தவழித்
சேய்மைகண்ணே கடியுந் சான்றோர்க்கு இன்னொதாந் சொல்லவேண்
டுமோ வென்பதாம்.

(ப - ரை.)—சான்றான் முகத்தேயும் - (எது செய்தாலும்
மகிழும்) தாய்முன்பாயினும், களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்
னொதா-தான் அன்றையதாம்; (ஆகலால்), மற்றுச் சான்றோர் முகத்து-
(பின் குற்றம் யாதும் பொருத) பெரிபோர் முன்பு, (அக்களித்தல்),
என் - (அவர்க்கு) யாதாகும்.

ச. நானென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்

பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு

(பரி-ரை) எ-து,—கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்க

குற்றபுதினை யுடையாரை நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவன்
 சோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்ப்புக மாகான், ஏ-று.

காணுதற்கு மஞ்சி 7 வகைதரார் சேய்மைக்கண்ணே நீயருவாராகலிற் பேணு
 வென்றும், பன ஒருநாற்றினும் கழுவிப்பாடாமையிற் பெருநகுற் றமென்றும்,
 இழந்தோர்பா னிலலாமையின் ஈல்லாளென்றும், கூறினார். * பெண்பா
 லாக்கியது வடமொழி முறைமையற்றி. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒளி
 யிழத்தற்காரணமாக கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — கள் என்னும் - கள்ளென்று சொல்லப்படு
 கிற, பெண - (யாவரும்) இகமும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு-மிசுந்த
 குற்றத்தை யுடையவர்க்கு, நாண் என்னும் கல்லாள் - காணமாகிய

பிரயோகவியோகி, 1 வடிப்படலம், கடு. வடமொழியுள் 'ஸசை' என்பது
 (பிரயோகவியோகி, 30.)

கூடும் அதி. கள்ளுண்ணாமை சசந்

கல்லவள், (அவரைப்பார்த்தற்கு அஞ்சி) புறங்கொடுக்கும் - எதிர்
 முகமாகாள்.

டு. கையறி யாமையுடைய யுடைந்த ரொருள் கொடுத்த
 மெய்யறி யாமை கொளல்

(111-ரை.) எ-து, — ஒருவன் விலைப்பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற்
 றவர்க்கு மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல் அவன் பழவினைப்படியை செய்வ
 தறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாக டுடைத்து, ஏ-று.

தன்னை யறியாமையுடைய சொல்லவோ, புழிந்தன யாவும் மறியாமையுடைய சொல்லல்
 வேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டால் * “பழனுடைப் பெருமரம்
 வீழ்ந்தெனக் கையற்று” என்பதொன்று உண்டாக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்
 றனைக்கொள்ளுகாற் நீயதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமையுடைய கொளல்
 மூன்றை யறியாமையான வந்ததென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) - ஓர்ப்பன், பொருள் கொடுத்த - விலைப் பொருளைக் கொடுத்த, மெய் அறியாமை - (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்ம் மறதியை, கொள்ளுகின்றது, வக அறியாமை - (அவன் பழவினைப்பயனாகிய) மெய் அறியாமையை உடைத்து - (தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து

சு துணியினர் செத்தாரின் வேறல் உரேளுள்ளு
 நஞ்சுண்பார் சள்ளுண்பவர்.

(பி-ரை.) எ-து.—உண்கினா செத்தாரின் வேறாத லுடையரேனும், அக்காலத் தறிவின்மையான் வேறென்படார்; ஆவ்வாதே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறாத லுடையரேனும். எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறென்படார், அவர்தாமே யாவா, எ-து.

உறகினாக்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்பு நிற்றல். வேறாதும் வேறன்மையு முடைமை காட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நினைவற்ற யாக்கி, தீர்க்கப்படுதலால் உறகினரும் நஞ்சுண்பாரு மொப்பர், கைவிடப்படுதலால் செத்தாருங் கள்ளுண்பாரு மொப்பரென் றரைப்பாரு முளர். அதிகாரப்பொருள் பன்னதாயிருக்க யாதும்மையல்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமை புணர்த்து அணுகூடல் பயன்நுகலானும், சொற்கிடக்கை நினைவற்றகேலாமையாலும், அஃதுரையன்மை யறிக. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர தறிவிழ்த்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

† புறநானூறு, 200, "தீயிடின்" எனவர்ப்பாடல்.

சுசுகு கூட-ம் அது.

(தே - ப - ரை.)—துஞ்சினார் - உறங்கினவர், செத்தாரின் - இறந்தாரினும், வேறு அல்லர் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்பட்டார்; (அப்படியே), கள்ளுண்பவர், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், நஞ்சுண்பார் - (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சுண்பவரே யாவர்; [அவரின் வேறாயினும் வேறெனப்பட்டார்.]

எ. உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற் றம்மறிவு தளர்வார் உள்ளார் வாழ்பவரான் உண்ண்கழ்கின்ற துய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுத் செய்யப்படுவர், எ-து.

உள்ளார்—ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய் ஈலையான் வந்தது. உய்த்துணர்ந்தல் தளர்ச்சியாற் களிப்பினையுணர்ந்து அதனாற் கள்ளுண்ட துணர்ந்தல்.

(தே - ப - ரை.)—கள் ஒற்றி - கள்ளை மறைந்து (குடித்து), கண்சாய்ப்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசொர்ப்பவர், உள் ஊர் - உள்ளார் வாழ்பவரால், உள் ஒற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை ஆலோசித்தறிந்து. எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவர்.

எ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்த தூஉ மாங்கே மிகும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மறைந்துண்டு வைத்து யான் கள்ளுண்டறியே னென்று உண்ணாதபொழுது தம்மொழுக்ககூட கூறுதலை யொழிக; அவ்வண்ட பொழுதே பிறராயின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத் தொளித்த சூற்றமும் முன்னையளவின் மிக்கு வெளிப்படுதலான், எ-து.

களித்தறியே னெனக் கார்யத்தாற் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—களித்து அறியேன் என்பது—(மறைந்துண்டு) கள்ளுண் டறியேனென்று(உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை, கைவிடுக - விடக்கடவர் ; (அவ்வூண்டபொழுதே) நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் - (முன் பிறர் அறிந்தால் இழுக்கா கூடும் அது. கள்ளுண்ணுமை சச்சு

மென்று) மனத்தில் ஒளிக் த குற்றமும், ஆங்கே மிகும் - (முன்னை யளவின்) மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆகலால்).

கூ. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்கீர்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுண்டு களித்தானொருவரை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெரிவித்தல் தீருணமுழ்கினை நொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் காடுதலை யொக்கும், எ-று.

களித்தானை யென்னு மிரண்டாவது * “அறிவுடை யந்தண னவனைக் காட்டுன்றோ” என்புள் ப்போல ரின்றது. நீருள் விளக்குச செல்லாதாற் போல மனத்துக் காரணஞ் செல்லா மென்பதாம். இதனான் அவனைத் தெளி வித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த ஒரு வனை, காரணம் காட்டுதல் - (இது அகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டித் தெரிவித்தல், கீழ்கீர் குளித்தானை - நீருள்ளே முழ்கிய ஒருவனை, தீ - விளக்கினால், துரீஇயற்று - (மற்றொருவன்) தேடுதலை யொக்கும்.

க0 கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணங்கா லுள்ளானொரு லுண்டதன் சோர்வு

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணாது தெளிந் திருந்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணாமன்றே, காணங்கால் தானுண்டபொழுதே உளதாஞ் சோர்வினை அவன் சோர்வால் அதுவு மிற்றெ ன்று கருதான்போலும், எ-று.

சோர்வு - மனமொழிமெய்கள் சுவையத்தவல்ல வாதல். கருதலளவை

யான் அதனிமூக்கினை யுய்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற் காரணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(கள்ளுண்பவ னெருவன்), கள் உண்பப் போழ்தில் - கள்ளையுண்ணாமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில், களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த நிறனை, மாணுங்கால்—, உண்டதன் சோர்வு - (தான்) உண்டபொழுது உண்டார் தன்சோர்வை, உள்ளான் கொல் - (அவன்சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்ட தென்று) நினையான் போலும்.

15, மருதம், எ.

கூழம் அதிகாரம்—சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையிடையிய சூதாடலும் பிணியுழந்தலும் கூடுவான் றெடங்கி, முதற்கட்கு சூதின தியல்பு கூறுகின்றார்.

க வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்ற தூஉந்
தூண்டிற் பொன் மீன் னிழங்கி யற்று.

(111-ரை.) எ-து.—தான் வெல்லுமாற்றலுடைய றுயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக ; வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவ்வென்ற பொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டி விரும்பினே இரையெனக் கருதி மீன் விழுங்கினுந் போலும், எ-து.

வேறல் ஒருகலை யன்மைபின் வென்றிடினு மன்றம், கருமயகள் பல வுய கெடுதலின் வேண்டற்க வென்றங் கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடு வார் நீங்காமெக்கு இட்டதோர் னையென்பதாம், அதனும் பின்றுயருழத்த லும், உவமையாற் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை) — வென்றிடினும் - (தான்) வெல்லும் வலிமை யுடையுமினும், சூதின் - சூதாடுகலை, வேண்டற்க - விருப்பாதிருக்கக்கடவன் ; (வென்றுபொருள் பெறுவார் உண்டென்றால்) வென்றதும் - அவ்வென்றபொருளும், தூண்டில் பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டிலிருந்து, மீன் விழுங்கிபற்று - மீன் யதுபோலும்.

உ. ஒன்றெய்தி நூற்றிக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாக்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோராறு.

(111-ரை) எ-து, — அக்தாண்டிற் பொன்போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும் பெறுதமென்னும் கருதநால் நூற்றினை யிழந்து வறியராஞ் சூதர்க்கும் பொருளால் அறணுமி யமுமெய்தி வாழ்வதொரு கெறியுண்டாமோ ஆகாது, எ-து.

அவ்வாற்றாற் பொருளிழந்தே வருதலான், அதனெவய்தும் பயனும் அவர்க்கில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — ஒன்று எய்தி - (அக்தாண்டி லிரும்புரீபான்ற) ஒன்றனை முன்பெற்று, (இரண்டும் பெறுவோ மென்னும் கருத்தால்), தூறு இழக்கும் - நூற்றினை இழக்கு வறியராகும், சூதர்க்கும் - சூதாடுவோர்க்கும், நன்றி எய்தி - (அப்பொருளால்) அறமு

கூசும் அதி. சூது

சசசு

மின்பரும்பெற்று, வாழ்வதொழி ஆய - வாழ்வதொரு வழி,
டாங்கொல் - உண்டாமோ.

ந. உருளாய வேலா அகநிதி பொருளாயம்
போதும்புறமே படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உருளுந் கவற்றின்கட் பட்ட ஆயத்ததை இடை விடாதுகூறிய மொழியின், அராவீட்டியபொருளும் அவன் பொருள் வரு வாயும் அவனை விட்டுப்போய்ப் பகைவாரணனை தாங்கும், 7-2.

கவற்றினதுருட்சியை அதனினுய் புகழின்மே வேறறியும், சூகாடலை அது கூறலாகிய காணத்தின்மே விட்டுப் கூட்டுரை. பொருளாய்மென்பது உற்றைத்தொகை. ஆயம்—மொழிநூல்கள். காட்டியுள்ளனும் இயற் றறகண்ணும் கருசத்தவருவென், அராவியுள்ளும் பகைவாரற் றெல்லெமென் பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உருள் ஆயம் - (உருளுந் கவற்றில் அகப் பட்ட) ஆகாயத்தாக, மொழி-இடைவிடாமல், கூறின் - சொல்லிச் (சூகாடு) மாயின், பொருள் - (அரான் தம்பாடுதே) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொருள் வருவாயும், போய் - (அவனைவிட்டு) போய், புறமேயும் - பகைவரிடத்தே தங்கி

எ. சிறுமை பலசெய்து சிறழித் துஞ்சுகின்

வறுமை தருவதொன் றில்

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விஜாந்து உள்ளபுகழையங் கெடுக்குஞ் சூதுபோல் நல்குர வினைக் கொடுக்கவல்லது யிறிமொன்றில்லை. எ-து.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்குறப. நல்லிசைகளையும் அல்லிசைகளையும் நீக் கித் தீவினைகளையும் தீயினகரையங் கூட்டுவொல். சீரழிக்கு மென்றார். வறு மைக்கு எல்லையாவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—சிறுமை பல - (முன்னில்லாத) துன்பங் கள் பலவும், செய்து - (தன்னை விநம்பிசைவர்க்கு) செய்து, சீர் - (உள்ள) புகழையும், அழிக்கும் - கெடுக்கும், சூதின் - சூதுபோல, வறுமை - வறுமையை, தருவது - கொடுக்கவல்லது, ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இல்லை.

டு. கவறுங் கழகமும் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(111-ரை.) எ-து,—முற்காலத்துக் தாமுளராகியே இலராகியொழுகினர்
கவற்றினையும் அஃதானெ களத்தினையும் அவ்வாடற்கு வேண்டிய கைத்தொழி
வினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர், எ-று.

கைத்தொழில்—வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். * அவ்விவறுதலாற்
பாண்டவர் தம்மாசுவிட்டு வளத்திடைப்போய் ஆண்டு மறைந்தொழுகின
ரென அனுபவம் காட்டியவாறு. இவையென்று பாட்டானும் அதனது வறுமை
பயத்தர் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இல்லாகியார் - (முற்காலத்திலே தாம்
இருந்தும்) இல்லாதவரா யொழுகினவர், கவறும் - சூதீனையும்,
கழகமும் - அதையாடு மிடத்தினையும், கையுந் - (அவ்வாடுதற்கு
வேண்டும்) கைத்தொழிவினையும், தருக்கு இவறியார் - மேற்கொ
ண்டு கைவிடாத வேந்தர்.

கூ அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் மூடப் பட்டார்.

(111-ரை.) எ-து,—தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற் சூதென்று
சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் இம்மைக்கண் வயிராப்பெறார்,
மறுமைக்கண் நிரயத்துன்ப முழப்பர், எ-று.

செவ்வாய்கெடுத்து கல்குரவு கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையிற்
சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோல்விக ணைக்கி ஒருபொழுதும்
விடாராகவின் ஈண்டு அகடாராரென்றும், பொய்யுற களவும் முதலிய பாவங்க
ளீட்டலின் ஆண்டு அல்லறுழப்பரென்றும் கூறினார். வயிராமை சொல்
லவே, எனைப்புலன்க ணுகரப்பெறாமெ சொல்ல வேண்டா வாயிற்று. உழப்ப
ரென்பது எதிராகாவின்னை.

(தே - ப - ரை.)—சூது என்னும் - (கனது பெயர்சொல்லல்
மங்கல மல்லாமையால் சூதென்று (வேறுபெயர்) சொல்லப்படுகிற,
முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர்,
அகடு ஆரார் - (இம்மைமீலே) வயிறு நிறையப்பெறார்; அல்லல்

உழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்ப மனுபவீப்பர்.

“அவ்வாய் தலறுதலால்” எனவும் பாடம்,

கூசும் அதி. சூது

சூது

எ. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்கும்

கழகத்துக் காலே புகின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறம் பொருளின்பங்கட் கடைத்தகாலம் அரசனுக் குச் சூதாடி களத்தின்கட் கழியுமாயின், அக்கழிவு தொண்டொட்டுவந்த அவன் செல்வத்தினையும் நற் றுணங்களை யும் போகரும், எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அற முதலியவையென்றி முன்னேரைத்தாடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன் செய்த நல்வினையின் பயனாய் பண்பும் இலவாமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—காலே - 'அறம் பொரு ளின்பங்கட்குக் கு விதித்த) காலம். கழகத்து - சூதாடியிடத்து. புகின் - (அரசனுக்கு) கழியுமாயின், (அக்கழிவு), பழகிய - நெடுகாளாய்வந்த, செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தையும், பண்பும் - நற் றுணங்களையும், கெடுக்கும் - போக்கும்.

அ. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மறற்கொளீஇ யருள்கெடுத் தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(பரி-ரை.) எ-து,—சூது தனைப் பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்துப் பொய்மையை மேற்கொள்ளப்பண்ணி, மனதெழும் அருளைக்கெடுத்து லுவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும், எ-று.

இத்தொடர்பு ல்கண மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிளாகவுய் கொள்க. முன்னதனான் லும்மையினும், ஏவையவற்றான் மறுமையினுமாய். பொருள்கொள்ததென்பது பாடமாயின், அவ்வொசகத்திற்கு முடிய மேற்கொளியென்புரி மேற்கோட

லாகிய வினை முதல்வினை.

(தே - ப - ரை) — சூது —, பொருள் கெடுத்து - (தன்னைப் பழகினவனது) பொருளைக்கெடுத்து, பொய் - பொய்யை, மேற்கொளி இ - மேற்கொள்ளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து, (இவ்வழியால்), அல்லல் உழப்பிக்கும் - (அவனை இருமையிலும்) தன்பமுறவிக்கும்.

கூ. உடைசெல்வ மூடுணரி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(பரி-ரை.) எ-து, — அரசன் சூதினைத் தனக்கு விகோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின் அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊனும் உடையுமென்றிவ்வைந்துஞ் சாராவாம், எ-து.

சூடு

கூடும் அதி. மருந்து

ஆயம் — ஆகுபெயர். இச்சிதப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழ்ந்தது. செல்வம் — அறுவகை யுறுப்புக்கள். ஊனடை யென்பனவற்றால் துப்புரவுகளைல்லாத கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்துப் பெருமையின், இவையுளவாகாவின்பகாம். இவை நான்ருபாட்டானும் சிறமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங் கெடுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — (அரசன்) ஆயம் - சூதினை, கொளின் - (தனக்கு வினையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவாயின், ஒளி - ஒளியும், கல்வி - கல்வியும், செல்வம் - செல்வமும், ஊனும் - ஊனும், உடை - உடையும், என் னு றுந் தும் - என்று சொல்லப்பட்ட விவ்வைந்துங், அடையாவாம் - (அவனை) சேராவாம்.

க0 இஃக்தொன்றாஉர் காநகிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப முற்றொன்றாஉங் காநற் றுயிர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—சூதாடலான் இருமைப்பயன்சீயு மிழக்குந்தோறும் அகன்மேற் காசல்செய்யஞ் சூதேபால உடம்பான் மூவகைத் துன்பங்களை யுட அனுபவிக்குந்தோறும் அகன்மேற் காசலையுடைத்து உயிர், எ-று.

குது—ஆருபெயா. உயிரினரறியாமை கூறவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறதல கருத்தாகலின், அயின யாப்புறுததற்பொருட்டு உவமமாக்கிக் கூறினார். இச்சென்றமறமுக்கதாற் சூதினை வெறுத்தொழிவானெ யொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியு முயிரெனவுங் கொள்க. இதனான் அஃதொழிதற் கருமையும் ஒழிந்தாரது பெருமையுங் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—இழத்தோறும் - (சூதாடலால் இருமைப்பயன்சீயும்) இழக்குந்தோறும், காசலிக்கும் - (அகன்மேல்) ஆசைசெய்யும், சூதேபால - சூதேபால, உயிர்—, துன்பம் உழக்கொறும் - (உடம்பால்) முவகைத் துன்பங்களை யும் அனுபவிக்குந்தோறும், காசலுறு - (அகன்மேல்) ஆசையையுடைத்து.

கூடு-ம் அதிகாரம்—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலிய பிணிகள் வரும்; அவற்றுட் பழவினையான் வருவன அகன்மேல்வின்னல்லது தீராமையின் அவையொழித்து, ஏனைக் காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்றிரங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன - உணவு செயல்களொழிவாடையாகலின், பணிகளுங் காரணத்தான் வருவனவாயின.

கூடு-ம் அதி. மருந்து

சூடு

க. மிகினுங் குறையினு கொச்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(பரி-ரை.) எ-து.—.ணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன் பகுதிக்கொத்த வள

வின்வன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும் ஆயுள்வேத முடையா
பால் வாநமுதலாக வெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்
செய்யும், ௭-ற.

நூலோ ரெண்ணியவென்கல, அவர் அவர்குள்வகுத்த வாநப்பகுதி பித்
தப்பகுதி ழப்பகுதியென் ழும் பகுதிப்பாடு மெப்தும. அவறறிற் குணவொத்த
லாவது சுவை வீரியங்கனாறும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்த
லாவது மனமொழி மெய்களாநசெய்யுந் தொழிலகளை அவைவருந்துவதற்கு
முன்னே யொழிதல். இவையிண்கெ மிகுதலெனயன், மிகுதல் குறைதல் செய்
யின், அவை நத்தல் யினில்லாவாய் ஒருத்துமென்பதாம். காரண மிரண்டும்
அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. இத்தனல்,
யாக்கைகட் கியல்பாகிய நோய் மூவகைய தென்பதாடம், அவை துன்பஞ்
செய்தற் காரணம் இருவகைத் தென்பதாடம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்
செய்தற்காரணம் முனனாகூறப.

(தே - ப - ரை) -- (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபா
வத்துக்கு ஒத்தவளவிாவன்றி) மிகுனும் - (அதனின்) மிகுமாயி
னும், குறையினும் - குறையுமாயினும், நூலோ - ஆயுள்வேதமுடை
யோரால், வளி முதல் ஆ - வாநமுதலாக, எண்ணிய - எண்ணப்
பட்ட, மூன்று - மூன்றுநோயும், நோய் - துன்பத்தை, செய்யும் -
(அவனுக்குச்) செய்யும்.

10. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்.

(11-ரை) ௭-து, -- ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற்
றெளியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின் அவன்யாக்கைக்கு மருந்து என்று வேறு
வேண்டாவாம், ௭-து.

குறிகளான யாக்கை நொய்ம்மை, நோக்கின்றுய்மை, கரணங்கடொ
ழிற் குரியவாதல், பசியிருக்கென விவை முதலாயின. பிண்கள் யாக்கைய
வாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உண்ணென்பது அதனருமை தோன்ற

(தே - ப - ரை) -- (ஒருவன்) அருந்தியது - (முன்) உண்ணப்
பட்டது, அற்றது - சீரணித்தபடியை, போற்றி - (குறிகளாலே)

தெளிபவறிந்து; உணின் - (ரினீன) உண்பானாயின், யாக்கைக்கு-

சுருசு

கூடு-ம் அதி. மருந்து

(அவன்) உடம்புக்கு, மருந்து என - மருந்தென்று, வேண்டா ஆம்-
(வேறு) வேண்டுவதில்லை.

15. அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னுண்டது அற்றற பின்னுண்பதனை அறமள
வறிந்து அவ்வளவிற்கு உண்க, இறப்பவும் பலவாய பிரயாக்கைகளிற்
பிழைத்துப் பெறற்கரிய இம்மானுடபாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்
காலவகொண்டு செலுத்ததெழி அதுவாகலான, எ-று.

இம்மை மறுமை வீடு பேறக னெய்தற்பாலது ஈகொன்றமேயாகலின்
உடம்புபெற்றருனென்றும், அது நெடிதுநீன்றழி அவை பெருகச செய்து
கொள்ளலாயாகலின் நெடிதுய்க்குமாதென்றும் கூறினார். பெற்றுவென்று
பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—அற்றந்-(முன்னுண்ணப்பட்டது) சீரணித்
தால், (பின்னுண்ணப்படுவதனை), அளவு அறிந்து - (அறும்) அள
வறிந்து, உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன்; உடம்பு-
(பெறுதற்கரிய விம்மணித) உடம்பை, பெற்றான் - பெற்றவன்,
நெடிது - நெடுங்காலம், உய்க்கும் ஆறு - (அதனை) கொண்டு
ஈம்வழி, அஃது - அதுவாம், (ஆகலால்).

16. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து பின் மிகப்
பசித்து உண்ணுவகால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்
டுண்க, எ-று.

* அற்றதறிந்தென்னும் பெயர்த்துரை அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரத மருதாக்கலான் அதுவு மறல் வேண்டுமென்பார் மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல்வினை ௪ ண்டு உடையான்மே னின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள் ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற் றம்முண்மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளாய் பகுதிகடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறு பொழுதென்னும் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற் காகாமையும், தேனுகெய்யுந் தம்முள்ளெத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம்.

“பெற்றதன் பெயர்தலை” எனவும் பிற் பேரும், பெயர்தலை - அதுவாதம்.

கூடு-ம் அதி. மருந்து

சூடுடு

அவற்றைக் குறிக்கெள்ளாது மணப்பட்டவாற்றும் றும்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருகலின், கடைப்பிடித் தென்றார்.

(ப - ரை.)—அற்றது அறிந்து - (முன்னுண்ணப்பட்டது) சீரணித்தபடி யை அறிந்து, துவாப் பசுத்து - (பின்னே) மிகப் பசுத்து, (உண்ணு ம்போது). மாறு அல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவு களை, கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு. துய்க்க-உண்ணக்கடவன்.

டு மாறுபா டில்லாத வுண்டி ம மிக் குண்ணி

னாறுபா டில்லை யுயிர்க் கு

(பி-ரை.) எ-து,—அமமுவாகு மாறுகொளு மில்லாத உணவைக் ளுள்ளம் வேண்டிய வளவியுணன்றிப் பணிவாரா வளவியால் ஒருவனுண்ணு மாயின் அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற் றன்பம் விளைவுண்டாகா, எ-து.

“உவதனை” தென்றார்; அஃது இன்பத்திற் செல்லாதாயிற்று, இல்லை யென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுடவது உயியேயாதலின், அதன்மேல் வைத்துக்கூறினர். மாறுபா டில்வாயுந் குறைதல் நன்றென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றினவும், காலமும் பயனுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மாறுபாடு இல்லாத - அம்முயக்க மாறு கோளும் இல்லாக, உண்டி - உணவை, மறுத்து - (கன்னுள்ளம் வேண்டியவளவை) மறுத்து, (பிரணியாராதவளவில்), உண்ணின் - (ஒருவன்) உண்டால், உயிர்த்து - (அவன்) உயிர்த்து, ஊறுபாடு - (பிரணியாளவே துன்பம்விளைதல், இலலை - உண்டாகாது.

க. இழிவறிந் துண்பாங்க ணின்பம்போ ணிற்குங்
கழிபே ரிரையாங்க ளேய்

(பரி-ரை.) எ-து,—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாதே யுண் பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்கா ய நிலைநிற்குமாறுபோல் மிகப் பெரியவிரையை விழுதருவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும், எ-து.

அவ்வாதேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்ப மாவது வாழ்முதலிய மூன்றும் தத்தநிலையிற் நிரியாமையின் மனமொழிமெய் கள் அவன் வயக்கவாதலும் அதனால் அறமுதலிய நான்குமெய்தலுமாம். இரையை யளவின்றியெடுத்து அதனெருந்தும் விலங்கோ டொத்தவின், இரையானென்றார். விதி பெயர்ந்ததைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டாலும் பெறுதற்கு.

கூ கூறும் அதி. மருந்து

(தே - ப - ரை.)—இழிவு அறிந்து - அக்குறைதலை (நல்ல தென்று) அறிந்து, உண்பாங்கன் - (அவ்வாதே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல்-இன்பம் (நீங்காது நிலைநிற்குமாறு) போல, கழிபேர் இரையாங்கன் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து, நோய்—, சிற்கும் - நீங்காதுநிற்கும்.

எ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரி னுண்ணி.

வேயள வின்றிப் பரிம

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமு மாரா

யாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்காலத்து வயிற்றுத் தீயள வன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின் அவன்மாட்டு கோய்கள் எல்லையற வள ரும், எ-று.

தெரியாமவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அடிகாரத்தன் வந்தன. நோய்—சாதியொருமை. இவை யிரண்டுபட்டானும் அவ்வகை யுண்ணு வழிப்படு மிழுக்குச் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தெரியான் - 'தன்சரிசரபாவமும் அதற் கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயானாகி, (வேண்டிய உணவை வேண் டியகாலத்து), தீயளவு அன்றி - (வயிற்று, தீயளவல்லாமல், பெரிது உண்ணின் - (ஒருவன்) மிகவுண்ணுமாயின், நோய்—, அளவுஇன்றி - அளவல்லாமல், படும் - 'அவனிடத்தே வளரும்.

அ நோய்நாடி நோய்முதலான யதுகணிக் நும்
வாய்நாடி வார்ப்பாச் செயல்.

(111-ரை.) எ-து,—மருத்துவனையினுள் ஆதான்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிகளான் இன்னதன்று துணிக்து, பின் அதுவருதற் கார ணத்தை ஆராய்ந்து தெனிக்து, பின் அது தீர்க்கு முபாயகினை யறிந்து அத னைச் செய்யும் வழிப் பிழையாமற் செய்த, எ-று.

காரணம்—உணவு செயலென முற்கூறிய விவண்டும். அவற்றை ஆயுள் வேதமுடையார் ரீதானமென்ப. அவை நாடுதற் பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத் துணிக்தல். மருத்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடு தன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குகற்கு, அது நண்க்கும் வாயென்றார். * “உழுவாயமுள” என்றார் பிறரும். பிழையாமை—பழையமருத் டவர் செய்து வருகின்ற முறைமையிற் றப்பாமை.

2, ௧௪.

கூறும் அதி. மருந்து சூடு

(தே - ப - ரை.)—(மருத்துவன்) நோய் - (நோயாளியிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயை, நாடி - (அதன் குறிகளால் இன்னதென்று)

துணிந்து, நோயுடைய கல் - (ரின்பு) அந்நோயை நுகர் காரணத்தை,
 நாடி - ஆராய்ந்து, அது தணிக்கும் யாப் - (ரிவ்) அது தீர்க்கும்
 உபாயத்தினை, நாடி - அறிந்து, யாப்பி - செயல் - (அகரினி) பிழை
 படாமற் செய்யக்கடவன்

கூ. உற்று னளவும் பிழையாமல் நாலாள்
 கற்றான் கருதிர் ரெய்

(பரி-ரை) எ-து — அயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன், அவ் பாயத்
 தினைச் செய்யுங்கால் அது துணாவியையும் வளவன் உட்கழ்சின்ற நோயினள
 வியையும் தன்செயற்கேற்ற கால சிவையும், அந்நோயினியால் நோக்கி அவர்
 ரெயு பொருந்தசெய்க, எ-று

ஆதரணவயு—பருதி பருவம் வேண்டி வலிவளி னாவு. பிணியளவு—
 சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்றஞ்சாதி வேறுபாடும், ரொடக்க நடு
 வீதென்றும் அதன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளு முதலாயின.
 காலம் - மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நானொறியானும்
 உணர்வு மிகுதியானும் ஆராய்ந்து செய்க வென்பார், கற்றான் கருதிச் செய
 வென்றார். இவை யிரணபொட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன்
 தீர்க்கமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உற்று - (அயுள்வேதத்தை) கற்றமருத்
 துவன். (அயுயுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்). உற்று னளவும் -
 நோயாளியளவையும், பிணி வளவும் - (அவனிடத்தா நிழ்கின்ற)
 நோயினளவையும், காலமும் - (தாசெயற்கேற்ற) காலத்தினையும்,
 கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல் - (அவைகளைப்பொ
 ருந்த) செய்யக்கடவன்.

க0 உற்று வன் தீர்ப்பார் மருத்துவர ச செல்வனென்
 றப் பானுற் கூற்றிற் மருந்

(பரி-ரை) எ-து. — பிண்கரு மருந்தாவது அயுனைபுற்றவன் அதனைத்
 தீர்க்கு மருகதுவன் அவனுக்குக் கருவியாகிய மருத்து அகண்ப்பிழையாமல்
 இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பருதியையுடைய நான்கு திரத்
 தது, எ-று.

* சாதியம்-தீரகதகநந்தி. அராபியம்-தீரகதகநந்தி. யாபியம்-பெரும் பானமை தீரகதகநந்தி மறுபானமை தீரகதகநந்திமெனக கொள்நந்தகநந்தி,

சுரு அ கரு-ம் அதி. மருந்து

நான்கென்னு மென வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென் றொழிந்தார். நாக் கூற்றமென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகை நான்காவன-பொருளுடைமை, மருத்துவன் வழி சிற்றல், நோய்நிலை யுணர்த தல் வன்மை, மருத்துவ சூன்பம் பொறுத்தலென விவை. தீர்ப்பான்வகை நான்காவன-பலபின்னோய் காண்டங்கஞ்சாமை, ஆசிரியனை வழிபட்டோதிய கல்வியு றுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலும் தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்க யேவாதலென விவை. மருந்தின்வகை நான்காவன - பலபிணிகட்டுமேற்றல், சுவை வீரியம் வினாவா றறல்களான் மம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதி யோடு பொருந்துதலென விவை. இயற்றுவான்வகை நான்காவன—ஆதான் மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்க யேவாதல், சொல்லியன அவ்வாறே செய்தல் வன்மை. அறிவுடைமை யென விவை. இவையெல்லாவ கூடியவழி யல்லது பிண்தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேத முடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப்பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச சாததியமு முதிர்ந்து அசாததியமா மென்றவ கூறினார். இத னால் அகனைத் தீராதற்கு வேண்டவனவெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்ற வன் - (அதனை) யடைந்கவன், தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்கு மருத் துவன், மருந்து - (அவனுக்குச் சாதனமாகிய) மருந்து, உழைச் செல்வான் - (அதனைத்தபபாமல்) செய்பவன், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாக் கூற்று - நான்கு

ஒழிபியல்.

அவ்வரசியலினும் அநகவியலினும் அடக்கா தொழிந்வைற்ற
பெயல்பு பதின்கூன் தநிகாரததாற் கூறுவானருடங்கி, முதற்கட் குடிமை
஁றுகின்றார்.

கூகம் அதிகாரம்—குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட் பிறாகாது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்
பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அசுநிறப்புப்
பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

க. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(பரி-ஐ) எ-து.—செம்மையும் நாணும் சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்
லது பிறர்மாட் டியற்கையாக உளவாகா, எ-து.

இல்லுக்குடி யென்பன ாண யொந்தவற்றின் மேல். செம்மை—கருத்
துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முணமாருகாமை நாண-பழி பாவங்களின் மடங்
குதல். இவை இர்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவா கற்பிக்கவேண்டாமற் ருமேயுள
வாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் செய்யு தில்லா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—செப்பமும் - செம்மையும், நாணும் - வெட்
கமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இல் பிறந்தார்கண் அல்லது - உயர்ந்த

குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்திலே), இயல்பு ஆக -
சபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா

2. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமும் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

(பரி-ரை.) எ-து, — உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் தமக்குரிய ஒழுக்கம்
மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம் மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமா
கவே வழுவார், எ-து.

ஒழுக்க முதலியன மெய்ம்மொழி மனங்களினவாகவின், அம்முறைய
வாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார்.

சுகூ0 கூகூ-ம் அதி. குடிமை

(தே-ப-ரை) — குடிப்பிறந்தார்-உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தவர்,
(கமக்குரிய), ஒழுக்கமும் - சண்டடங்கையும். வாய்மையும் - மெய்ம்
மையும். நாணும் - வெட்கமும் ஆகிய, இம்மூன்றும் - இம்மூன்
றிடத்தும். இழுக்கார் - (தூலநீலா லாலாமல் தாமாகவே) வழு
வார

நா நகரீகை யின்னொ ளிகழா மம நாடும்

வகை மெய்யாய்மை குடிக்கு

(பரி-ரை.) எ-து, — எகதாலக்துத் திரிபிலலாத குடியின்கட் பிறந்தாக்கு
வறியா கொன்றவழி முடிமலாசியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற்
சொல்லும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் டரிய கூறென்று சொல்லு
வர் தாலோ, எ-து

பொய்யமை திரிபுடைசெயிற் றியின்மையை வாய்மையெனவும், & இல
லாரை யெல்லாரு மெருநூலாகவீ, & இகழாமையை அவா கூறுக்கியுங் கூறி
னார். குடி—ஆகுமெயா. நான்கின்கையென்பது பாடமாயின, வாய்மைக்
குடிப்பிறந்தாக்குப் பற்றின வேறபாடு இரகாண்வானுளதாமென றுரைக்க.
இவை மூன்றபாட்டிலும் குடிப்பிறந்தார் றியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) — குடிப்பிறந்தார் - (எக்காலத்தும்) மெய்யுபயா, &

குடிக்கு - குடியிற் பிறந்தவாக்கு (வழிபவர் சென்றவிடத்து),
 நகை - முகமலர்செய்தல், நகை - (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இன
 சொல் - இனியசொல் (சொல்லுநடவீ), இசுழாமை - இகழாமை
 யும், நான்சும் - (ஆசிய) நாட்டும், வகை - (உரிய) வகையாகுர்,
 என்ப - என்று சொல்லுமா (தூலா)

௮. அடுக்கிய கொடி பெற்றினுள் குடிபபறந்தார்
 குன்றுவ செய்தலில்

(பரி-ரை.) எ-து—பலவாக அடுக்கிய கோடி யளவிதருய பொருளைப்
 பெற்றாராயினும் உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரும் மாமுக்கவ குன்றுக்
 தொழில்களைச் செய்யார், எ-து.

அடுக்கிய கொடியென்பது பாண டெண்ணப்படும் பொருணமே னின்
 தது. குன்றுவ தொழில்கள் - குன்றுதற கேதுவாய தொழில்கள்.

(தே - ப - ரை) — அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி -
 கோடியளவினதாகிய பொருளை, பெற்றினும் - பெற்றாலும், குடிப்

மேலே எக-ப அந், கொடு செயலமை, உ-ம்

குகும் அதி. குடிமை

சுகுகு

பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ - (தம்மொழுக்
 கல்) குன்றுத்தொழில்களை, செய்தலில் - செய்யமாட்டார்கள்.

௯. வழந்தவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
 பண்பிற் கலைப்பிடுத லின்று.

(பரி-ரை.) எ-து—தொன்றுதொட்டு வருகின்ற குடியின்கட் பிறந்தார்
 தாங்கொடுக்கும் பொருள் பண்டையிற் சுருங்கிய விடத்தும் தம்பண்புடைமை
 யின் நீக்கா, எ-து.

தொன்றுதொட்டு வருதல் - சேர் சேரழ பாண்டிய ரென்றூற்போலப்
 படைப்புக்காலந் கொடங்கி மேம்பட்டு வருதல். அவர்க்கு நல்குவாவது

(தே - ப - ரை) — குடிபிறந்தார்கள் - உயர்ந்து உயிற்
 பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற), குற்றம் - குற்றமானது, (தான்
 சிறியதேயாயினும்), விசும்பின் - ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் - சந்
 திரனிடத்து, மறுபோல - களங்கம்போல, உயர்ந்து - ஒங்கி, விளங்
 கும் - தோன்றும்

அ. நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக்
 குலத்தின்க ணையப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குல நல முடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே நர
 மின்மை யுளதாமாயின், அவனை அக சூலப பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும்
 உலகம், எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுந் கடுஞ்
 சொல்லு முதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமை விளக்கி
 நின்றது. நலனுடையனாய் வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது
 ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அறாய் நிலையான் வந்தது. ஐயப்படலென்பது
 பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாகியுரைக்க. இவை யிரணபோட்டா
 னும் வேறப்பட்டவழிப்படு மிழுககுக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையனாய் வரு
 கின்றவனிடத்தே, நார இன்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின் -
 உண்டாமையின், அவனை—, குலத்தின்கண் - அக்குலப் பிறப்
 பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும் (உலகம்)

க. நிலத்திற் கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டுங்
 குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலத்தி னியல்பை அதன்கண் முளைத்த முளை காட்
 டும்; அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட் பிறந்தாராவாயிற்சொற் காட்
 டும், எ-று.

கிடந்தமை - உள்ளபடி. முளைத்தமாதிரித்தானே நன்மையுந் தீமையுந்
 தெரிதலின், இலேமுதலிய கூறராயினார்; ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்

முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல் பறித்த கருவி கூறவார்போன்று, இன்சொல் வேண்டுமென்றவா முயிர்று.

கூளம் அதி. மானம்

சுகுந

(தெ - ரை.)—நிலத்தில் கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை, கிடந்தேமுளைக்க) முளையானது, காட்டும் - காட்டி (காப்பால்), குலத்தில் நிறந்தார் வாய்சொல் - நல்ல நிறந்தவர்களின் வாயிலுண்டா நூல், சொற்கள். காட்டும் - (காட்டினியல்பை) காட்டும்.

நலம்வேண்டி. ஏனுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு

(தெ - ரை.) எ-து,—ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டி, ஏனுடைமையை வேண்டுக; குலனுடைமையை வேண்டி யென். பணியப்படுவார் யாவர்க்கும் பணிகலை வேண்டுக, எ-று.

நலம்—புகழ், புணையங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, * “வினைப்படு தொகுதியி லும்மை வேண்டும்” என்புழிப்போல. † அந்தணர் சான்றோ அருந்தவத்தோர் தம்முனரோ தந்தை தாயென் றிவ ரெல்லாருமடங்க, யார்க்குமென்றா. பணிவு—இருக்கை யெழுலும் எதிர் செலவும் முதலாயின. இவை யிரனபொட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டி வன கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—(ஒருவன்) நலம் வேண்டின் - (தனக்கு) நல முடைமை வேண்டுவானாகில், நாண் உடைமை - நாண்முடையவ னாதலை, வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் - குல முடைமையை வேண்டுவானாயின், யார்க்கும்-(வணங்கத்தக்க) யாவ ரிடத்தும். பணிவு - வணங்குதலை, வேண்டுக - வேண்டக்கடவன்.

கூளம் அதிகாரம்—மானம்.

எவ்விடத்தும் நிலை நிலையாத நினைமையான் உளாதல்பற்றிப் பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகர்ப்பொருட்டாகவுஞ் செய்யாரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ரோடு - புகழுடனே, பேர் ஆண்மை - மானத்தை நிறுத்துதலை, வேண்டுபவர் - விரும்புகின்றவர்கள், சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும், சீர் அல்ல - (தப்புகுக்கு) ஒவ்வாத (இழிதொழில்சீரே), செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.

ந. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
கருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வமுளதாய வழியாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்; குறைந்த நல்சூர எடைய வழிப் பணியாமை வேண்டும், எ-து.

பணியாமை—தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிககண்ணே நிற்தல். செல்வக்காலே அஃதுயர்ச்சி செய்யத் தாந் தாழ்தலும், அல்லற்காலே அது தாழ்வு செய்யத் தாமுயர்ந்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் தாந்தாழ்தற்கேதுவாயின செய்யாமைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மனுஸ்சிகுடி, ௧0-ம் அடி, ௧லோகம், ௧0௪.

கௌம் அதி. மானம்

சகுகு

(தே - ப - ரை.)—(குடிப்பிறந்தவர்க்கு), பெருக்கத்து-நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து, பணிதல் வேண்டும் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு வேண்டும்; சிறிய - குறைந்த, + நுக்கத்து - வறுமையுண்டானவிடத்து, உயர்வு வேண்டும் - பணிபாமை வேண்டும்.

௪. தலையி னிழிந்த மபிரணைய மாந்தர்

நிலையி னிழிந்தக் கருட

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிப்பிறக்க மாந்தர், தம்முயர்ந்த நிலையைவிட்டு

அதனி னின்றும் தாழ்ந்தவழி கலையை விட்டு அகனி னின்றும் வீழ்ந்த மயி
ரினை யொப்பர், எ-று.

அந்நிலையை விடாது ரீன்றவாழ்ப்பேணப்படுமலும். விட்டுத் தாழ்ந்தவழி
இழிக்கப்படுதலும். உவமையாற் பெற்றும்

(தே - ப - ரை.)—மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மானிதர், நிலையின் -
(தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்த விடத்து,
தலையின் இழிந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த, மயிர் அணைபர் - மயிர்
போல்வர்.

நி. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(பரி-ரை.) எ-று,—குடிப்பட்டப்பான் மலைபோல வுயர்ந்தோரும் தாழ்தற்
கேதுவாகிய செயல்களை ஒரு குன்றி யாவாயினுஞ் செய்வாயிற் ருழ்
வர், எ-று.

குன்றி யனையவுமென்னும் இழிவு சிரப்புமமை விகாரத்தாற் றெக்கது.
தாழ்தற்கேதுவாய செயல்களாவன இனிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை.

(தே - ப - ரை.)—குன்றின் அணையாரும் - (குடிப்பிறப்பால்)
மலைபோலுயர்ந்தவரும், குன்றுவ - தாழ்தற்கு எதுவாகிய செயல்
களை, குன்றி அணைய - ஒருகுன்றிமணி யளவாயினும், செயின் -
செய்தால், குன்றுவர் - தாழ்வார்.

சு. புகழின்தூற் புத்தேறாட் டெய்யாதா னென்மற்
றிகழ்வார்டின் சென்று நிலை.

(பரி-ரை.) எ-று,—மானத்தை விட்டுத் தன்னை யவமதிப்பார் பின்னை
ஒருவன் சென்று நிற்கின்ற நிலை இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது; என்னப்பத்தே
ளுகத்தாது செலுத்தாது; இனி அவனுக்கு அது செய்வதாயாது? எ-று.

59

சுகுநு கூசும் அநி. மானம்

புகழ் பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனாய இவ்விரண்டு யின்றிக்
கொன்னே மானம் கெடுக்கின்றது என்னை யென்பதாம். இவை மூன்று

பாட்டாளும் அவை செய்தற் குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இகழ்வார்பின் - (சம்மை) அமைதிப்பவர் பின்னை, சென்று நிலை - (ஒருவன் மாணம் விட்டு) சென்று நிற்கின்ற நிலை, புசுத் இன்று - (அவ்வலகத்தி) புசுமுண்டாகாது; புத்திகள் காட்டு - (மறறை) தெய்வவோகத்திலே, உய்யாது - செலுத்தாது; மற்று - இனி, என் - (அவனுக்குச் செய்வது) யாது?

எ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னை யிகழ்வா பின்னே சென்று பொருள் பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின், அது செய்யாது இறந்தா னென்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று, எ-று.

ஒட்டிதல்-பொருததல். அந்நிலையே யென்றது செல்லாத முன்னை நிலைக்கண்ணே நின்றென்றவாறு; அப்பொழுதே பென்றமாம். புசுமும் புத் தேனும் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர் வாழ்வா மென்பாரை கோக்கிக் கூறியது.

(தே - ப - ரை.)—ஒட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே, சென்று - போய், (பொருள்பெற்று), ஒருவன் வாழ்தலின் - (அத னை) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டினும், அந்நிலையே - முன்னை நிலையிலென்ற தெட்டாச் சாணப்படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று - (அவனுக்கு) நன்று

அ. மருந்தோமற்று இனும்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்தவிடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர் குடிபிறப்புத் தன்வலியாகிய மானம் அழிய வந்துழி, இறந்த லொழிந் பயனில்லாத வுடம்பினைக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னு மிறவாமைக் கு மருந்தாமோ? எ-று.

மந்தென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றி நின்றது. நற்குணக் கட்டுகெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பெருந் தகைமை யென்றும், அவை யெல்லாவற்றன்றும் அதற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃ தழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை னனென்றும்,

பின்னு யிறத்தல் ஒருசலையென்பார் மருந்தோ வென்றும் கூறினார். மாணத்தின் ஞெழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின் மேனின்றது.

கூள்-ம் அதி. மானம்

சுகள்

(தே - ப - ரை.)—பெருந் தகைகமை-உயர்குடிப் பிறப்பானது, பீடு - (தன்) வலியாகிய மானம், அழிப வர்க்கிடத்து - அழியும்படி நேரிட்டபோது, ஊண் ஒம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ - (பின்னுயிறவாயைக் கு) மருந்தோ.

கூ மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு

ருயிர்நீப்பர் மராம வரின

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் மயிர்நீப்பின் ரு மயிர்நீப்பும் உயிர் வாழாத கவரிமாவை யொப்பார், மயிர்நீக்கத்தான மானமெய்து மெல்ல வரின, அதனைத் தாககா திறப்பார், எ-து

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாறு ஞெகதது. மயிரும் மானமும் உடனில் லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய் மயிர்நீத்து எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய் மானத்தை யெய்துவரென்பதாம். மயிர்நீக்கம் அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது வீளக்கி நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—மயிர் நீப்பின் - (தன் மயிர்க்கீரளில்) ஒரு மயிர்நீக்கினும், வாழா - உயிர்வாழாத, கவரிமா அன்னார் - கவரி மாவை யொப்பவர், மானம் வரின - உயிர்நீக்குதற்கான) மானம் பெறுமளவுவரின, உயிர் - அயவுயிரை, நீப்பர் - விடுவர்.

க0 இனிவரின் வாழாத மான முடைபா

ரொளிதொழு தேத்து முலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கோ ரிழிவு வசதவழிப் பொறுத்து உயிர் வாழாது அதனை நீத்த மானமுடையவரது புகழ்வடிவனை எஞ்ஞான்றும் தொழுது துதியா நிற்பர் உலகத்தார், எ-து.

* “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின்—உலவ நேவா வான வூர்தி யெய்துவ” ராகலின், துறக்கசெலவு சொல்லவேண்டா வாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)---இளி வரின் - (தமக்கு) ஓரவமானம் வந்த ஊடத்து, வாழாத - (பொறாமல்) உயிர்விட்ட; மானம் உடையார்- மானமுடையவரது, ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுது ஏத்தும் - (எந்நாளுந்) தொழுது துதியாநிற்பார்.

புறநாட்டு ௨௭.

கூடும் அதிகாரம்—பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கின்மை, பிறர் குற்றங்கூறாமையென்றிவை முகலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. நிலையினுமேன்மேலுயர்ந்த பயக்தவாய விவை உளவாவது நிலையிற் ருழாமையுள்வழியாகலின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவற் கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக் கொளியாவது பிறரார் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்கமிகுதி; ஒருவனுக்கு மாசாவது அசசெயலை யொழிந்து உயிர்வாழ்க்கடவே மென்று கருதுதல், எ-று.

ஒளி தானுளவையகாலத்து மிக்துத்தோன்றுத லுடைமை. * “ஒளிரி ருணைகுபுகழ் செய்யான்” என்றார் பிரரும். மேலும் செயற்கரிய செய்வார் பெரிய ரென்றாயினும், ஈண்டு அனை அளவிற்றத் தொப்புரவு ஈகை முதலியவாம். அவற்றலுரைய பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேலிட்டு உள்ள வெறுக்கையென்று, அது தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். இவ்வாறு இதனெதிர்ப்பரைக்கண்ணு மொக்கும். இதனாற் பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளைச் செய்வோ றென்பு ளென்பது) மனதொழச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒரு வனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃது இடந்து-அச்செயலை பெழிந்து | வாழ்தும் எனல் - உயிர்வாழக் கடவாமென்று நினைத்தல்.

உ. பிறப்பொக்கு மெல்லா உயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா மக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப் பியல்பு ஒக்கமேயெனினும், பெருமை சிறுமை யெனப்பட்ட சிறப்பியல்புக ளொவ்வா, அவைசெய்யுந் தொழில்களது வேறுபாட்டான், எ-று.

வேறுபாடு—நல்லனவும், தீயனவும், இரண்மொயினவும், இரண்மெல்ல வாயினவுமாய் அனவிடந்த பாகுபாடுகள். வினையத்தாற் பஞ்சபூத பரிணாம மாகிய யாக்கையைப் பொருந்தி நின்று அதன்பய னனுபவித்தல் எல்லாவரு ணத்தார்க்கு மொத்தவிற் பிறப்பொக்கு மென்றும், பெருமை சிறுமைகட்குக்

* உண்ணு ளொளி நிருவேற்கு புகழ்செய்யான—றுன்னருக் கேளிர் தயர்களை யான்—கொன்னே—யழங்கான் பொருந்தாததிருப்பானேல் அஃது—விழுதானென் றெண் ணப்படு—நாலடியார், செல்வந்நையாமை, சு.

கூஅம் அதி. பெருமை சுகுகு

கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பாகுபா'கள் வருணத்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதவிற் சிறப்பொவ்வா வென்றுங் கூறினார்.

(தெ - ப - ரை.)—எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லா மக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், (ஆயினும்), சிறப்பு - (பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், செய் தொழில் - செய்யுந் தொழில்களது, வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால், ஒவ்வா - ஒத்திடாலாம்

௩ மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்

(தே - ப - ரை.)—ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய, மகனிரே போல - மக்களைப்போல, தன்னைத்தான்—, காத்தொழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்க வல்லனாயின், பெருமையும் - பெருமைக்குணமும், உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம்.

டு. பெருமை யுடையவ ராற்று வர ராற்றி
 னருமை யுடைய செயல்

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வாற்றும் பெருமை யுடையாராயினர் தாம் வறியராயவழியும் பிறரார் செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாது அவை செய்யு நெறியாத கடைபோகசெய்தலை வல்லராவர், எ-து.

வறியராய வழியுமென்பது, முன்செய்து போந்தமைதோன்றப் பெருமை யுடையவரென்றதனாலும், ஆற்றுவாரென்றதனாலும், பெற்றும். இஃதனால் அதனை யுடையார் செய்தி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பெருமை உடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமையுடையவராயினர், (தாம் வறியராகிய வழியும்); அருமை உடைய-(பிறராலே செய்தற்கு) அருமை யுடையனவாகிய, செயல்-(தஞ்) செயல்களை, ஆற்றின் -(அவை செய்யும்) வழியால், ஆற்று வார் - (முடிவுபெற) செய்யவல்லராவர்.

ஈ. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
 பேணிக்கொள் வேமென்னு னோக்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பெற்றியராய பெரியாரை வழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடு மென்னுங் கருத்தும் மந்திரைச் சிறியராயினர் மனத்தின்கண் உளதாகாது, எ-து.

குடிமை, செல்வம், கல்வி யென்றிவற்றது உண்மை மாத்திரத்தால் தம்மை வியசுதிருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையாராதல் கூடாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட)பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்ளேம் என்னும் - (அவ ரியல்பை)

கூஅம் அதி. பெருமை

சஎக

சிறியராயிரோது, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து, இல்லை - உண்டாகாது.

எ. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றொஞ் சிறப்புந்தாள்
சீரல் லவர்கட் படிந்

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கொக்கும் பெரியரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய சிறப்புக்கதானும், தனக்கொவ்வாத சிறியரிடத்துப் படுமாயின், அதனை பொழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிககரையலை யுடைத்தாம், எ-து.

தருக்கினை மிகச்செய்யு மென்பதாயிற்று. சிறப்பு—குடிமை, செல்வம், கல்விகளிர்பை மிகுதி. இவை யிண்பொட்டானும் அஃதிலார் செய்தி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சிறப்பு—(தனக்குத்தகும் பெரியேரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான்—, சீரல்லவர்கண் படிந் - (தனக்குத்தகாக) சிறியரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பே புரிந்த - (அடங்கி யிருத்தலொழிந்து) செருக்கினிடத்திலே மிகுந்த, தொழிற்றும் - செயலையுடைத்தாம்.

அ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை விபந்து.

(பரி-ரை.) எ-து—பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டாய குன்றுத் தருக்கின்றி அமைந்தொழுதுவாரா; மற்றை சிறுமையுடையார் அஃதில்லாத குன்றுத் தம்மை வியந்து புணையாநிற்பர், எ-து.

பொருளின் ரொழில்கள் பண்பின்மே வேற்றப்பட்டன. இஃது x⁴ அற்ற மறைக்கும் பெருமை என்புழியு மொக்கும். என்று மென்பது பின்னும் வந்தியைந்தது. ஆமென்பன விவண்டும் அசை. புணைதல்—பிறரிற் தமக்கோர் மிகுதியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்ந்தார் உயர்

வார் இஃதொரு விரோத மிருந்தவாறென்னென உலகியலை வியந்து கூறித்
 ருக்கு வாருமுள்.

(தே - ப - ரை) — பெருமை - பெருமையுடையவர், என்றும் -
 சிறப்புண்டாகிய நாளிலும், பணியும் - அடங்கி நடப்பார்; சிறுமை -
 (மற்றை) சிறுமையுடையவர், (என்றும்) - அது இல்லாதநாளிலும்,
 தன்னை வியந்து - தர்மை மெச்சி, அணியும் - சிறப்பிப்பார்.

* இவ்வநிகரம், ௧0-ம் குறளிற் காண்க.

௪௭௨ கூடும் அதி. பெருமை

கூ. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை

பெருமித முர்ந்து விடல்

(பரி-ரை.) எ-து, — பெருமைக்குணமாவது காரணமுண்டாய வழியும்
 அஃதியல் பாத்னாக்கி, தருக்கினறி மிருத்தல்; சிறுமைக்குணமாவது அஃ
 தில் வழியும் அதனை யேற்றுக்கொண்டு தருக்கின் முடிவின் கண்ணே நின்று
 விடுதல், எ-று.

அளவறத தருக்குத லென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாரு
 முள். முற்றுத தொடரும் எழுவாய்த தொடரும் கம்மு னியையாமையின,
 அதுபாடமன்மை யுணாக.

(தே - ப - ரை) — பெருமை - பெருமைக்குணமாவது, பெரு
 மிதம் இன்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடக் கும் அது இயல்பாத
 னோக்கி) செருக்கிலா திருக்கல்; சிறுமை - சிறுமைக்குணமாவது,
 பெருமிதம் ஊர்ந்த விடல் - (காரணம் இல்லாவிடத்துள் அகளை
 ஏற்றுக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலே நின்றுவிடுதல்

க0 அற்ற மறைக்கும் பெருமை சி நாமதரன்
குற்றமே கூறி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமை யுடையார் பிறர் மானத்தையே கூறி அவ
மானத்தை மறையா நிற்பர்; மந்தரச சிறுமை யுடையா பிறர்குணத்தை
மறைத்துச் குறத்தையே கூறி விடுவர், எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடுத்து யிடைக்கன. அற்றம்—ஆகுபெயர்.
தானென்பது அசை. இனவ மூன்று பாட்டானும் இருவர் செயலும் ஒருங்கு
கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) —பெருமை - பெருமையுடையவர், அற்றம்
மறைக்கும் - (பிறர் மானத்தைப் சொல்லி) அவமானத்தை மறையா
நிற்பர்; சிறுமை - (மந்தரச) சிறுமையுடையவர், குற்றமே கூறி
விடும் - (பிறர் குணத்தை மறைத்து) குற்றத்தையே சொல்லி
விடுவர்.

சூக்தி-ம் அதிகாரம்—சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களான நிறைந்து அவற்றை யாடற்றன்மை. பல
குணங்களான மென்பது சாலுக்கற் ரெழிலாற் பெறப்படுகலின், அவற்றை
யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையு ளடக்காத குணங்கள் பலவற்றை
யுந் தொகுத்துக்கொண்டு நின்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாக் கடனறிந்து

சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நமக்கு நடுவது இதவென் றறிந்து சான்றாண்
மையை மேற்கொண் டொழுதுவார்க்கு நல்லனவாய குணங்க ளெல்லாம்
இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவார் நாலோர், எ-று.

சில குணங்க ளிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாய வழி
யுஞ் சான்றாண்மை யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையின், நாலோர் இங்
வேதுப்பெயர் பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கடன் அறிந்து - (நமக்கு இது) தருவதென்று அறிந்து, சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை - (அவைகளை) ஆளுதற்குநன்மையை, மீடல் கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு, நல்லவை எல்லாம் - நல்லகுணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பா யிருக்கும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நூலோர்).

2.. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—சான்றோர் நலமாவது குணங்களாயு நலமே; அஃதொழிந்த வுறுப்புக்களாயு நலம் ஒரு நலத்தினு முள்ளதன்று, எ-று.

அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் எனேப்புற நலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்வியு முதலாக நூலோரெடுத்த நலங்களுட்புகுதாமையின் எந் நலத்துள்ளதூஉ மன்றென்றும் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சால்பிற்கேற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது, குண நலம் - குணங்களாலாகிய நலமே; பிற நலம் - அது நீக்கலான (உறுப்புக்களாலாகிய) நலம், எந்நலத்து உள்ளதும் - எந்த நலத்தினு முள்ளதும், அன்று - அல்லதாம்.

3.. அன்புநா னெப்பூரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

60

சுஎச கூகும் அதி. சான்றூண்மை

(பரி-ரை.) எ-து,—சுற்றத்தார்மேலே யன்றிப் பிறர்மேலு முளதாயவன்பும், பழிபாவங்களி னுணலும், யாவர்மாட்டு மொப்பூரவு செய்தலும், பண்ட யார்மேற் கண்ணோடலும், எவ்விடத் தும் மெய்யம்மைகூறலும் என சால்பென்னும் பாரத்தை தாயகிய தூண்களைந்து, எ-று.

எனவே முன்னவற்றோடு கூடிற்று. இக்குணங்க ளில்வழிச் சால்பு நிலைபெறுமையின், இவற்றைத் துணைநூர். ஏகேச வுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமல் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நான் - (பழிபாவங்களில்) நானிலும், ஒப்புரவு - (பாவரிடத்தும்) உபகாரஞ் செய்தலும், கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும், வாய்மையோடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்மைசொல்லலும் என, சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை), னன்றிய - தாங்கிய; தூண் - தூண்கள், ஐந்து - ஐந்தாரும்.

ச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை

சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(பரி-ரை.) எ-து.—பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினுந் தவம் ஒருயிரையும் கொல்லாத அறத்தின்கண்ணதாம்; அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாத குணத்தின் கண்ணதாம், எ-து.

நலிமன்னும் ஆகுபெயர்ப்பொரு ளிரண்டினையும் தலைமைதோன்ற இவ் விரண்டற்கு மதிகாரமாகிக் கூறினா. தவத்திற்குச் சொல்லாவறஞ் சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர் குற்றஞ் சொல்லாக்குணஞ் சிறந்த தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நோன்மை - தவமாவது, கொல்லா நலத்தது - (பிற வறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையும் கொல்லா அறத்தினிடத்ததாம்; (அதுபோல), சால்பு - சால்பாவது, பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது - (பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினும்) பிறர்தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததாம்.

டு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்

மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருகுமத்தைச் செய்த முடிப்பார தாற்றலாவது அசற்குத் துணையாவாரைத் தாழ்த்து உட்டிக்கொள்ளுகல்; இனிச் சால்புடை யார் தம்பகைவரைப் பகைமை யொழிக்குங் கருவியும் அது, எ-து.

ஆற்றல்—அதுவல்லராக் தன்மை. இறந்தது தழீஇய வெச்சவுண்மை
பிகாரத்தாற் றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற் குணத்தது சிறப்புக் கூறு
பார் எனையது முடன் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—ஆற்றுவார் - (ஒருகருமத்தை) செய்து
முடிப்பவரது, ஆற்றல் - வலிமையாவது, பணிதல் - (அதற்குத்
துணையாவரை) தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; சான்றோர் -
(இனி) சால்புடையவர், மாற்றாரை - பகைவரை, மாற்றுந் படை-
(பகைகூட) ஒழிக்குஞ் சாதனமும், அது - அப்படிப் பணிதலே
யாம்.

கூ. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி

துலையல்லரா கண்ணும் கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—சால்பாகிய பொன்னி னனவறிதற்கு 2 ரைகல்லாகிய
செயல் யாதெனின், அது தம்மி னுயர்த்தார்மாட்டுக் கொள்ளுந் தோல்வியை
இழிந்தார் மாட்டுங் கோடல், எ-து.

துலை—ஒப்பு. எசச வும்மையான் இருதிறத்தார் கண்ணும் வேண்டிதல்
பெற்றும். கொள்ளுதல்—வெல்லுமாற்ற லுடையராயிருந்த ஏற்றுக் கொள்
ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல் கருதித் தம்மோ டொப்பிததுக கொள்ளாது
தோல்வியான் அவரி னுயர்வராயின், அதனொற் சால்பள வறியப்படு மென்ப
தாம்.

(தே - ப - ரை.)—சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பென்னின்) அள
வறிதற்கு, கட்டளை - 2 ரைகல்லாகிய (செயல்), யாது 61னின் -
என்னவெனின், தோல்வி - (அது தம்மினுயர்த்தவரிடத்துக் கொள்
ளும்) தோற்பை, துலை அல்லார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்,
கொளல் - (வெல்லும் வலிமையு டையராயிருந்தே) ஏற்றுக்கொள்
ளுதலாம்.

எ. இன்னொசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
 லென்ன பயத்ததே சால்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கின்தவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின், அச்சால்பு வேறென்ன பயனை புடைத்து, எ-து.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னொசெய்தற் கிடறதல் விளக்கி நின்றது. ஓகாரம்-அசை. வினா எதிர்மறைப் பொருட்டு. தாமு மின்னொசெய்வாராயின், சால்பாசுள்கு கூகும் அதி. சான்றாண்மை

லொரு பயனுயில்லை யன்பதாம். இவை யைந்துபாட்டானுஞ் சுறப்பு வளையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — (சால்புடையவர்) இன்னு - (தமக்கு) துன்பந் தருமவைகளை, செய்தார்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும், இவையவே - இன்பந்தருமவைகளையே, செய்யாக்கால் - செய்யாவிடின் சால்பு - அச்சால்புடைமை, என்ன பயத்தது - (வேறே) என்ன பயனுடைத்து.

அ இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
 திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சால்பென்று சொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின் ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது, எ-து

தளராமை நாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதானாக வுபசரித்துக் கூறினார். சால்புடையார் நல்குந்தவழியும் மேம்படுத லுடையரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — சால்பு என்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும், திண்மை - வலிமை, உண்டு ஆகப் பெறின் - உண்டாகப் பெற்றால், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இன்மை - வறுமையால் வருவது, இளிவு அன்று - இகழ்வாகாது

கூ. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்று சொல்
வப்படுவார் ஏனையகடலுங் கரையுணர்ல்லாமற் காலத்திரிந்தாலும், தாந்திரி
யார், எ-து.

சான்றாண்மையது பெருமைமோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத்
தாதுகிகொண்டு நீற்றலன் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியது கூறினார்;
*“பெருங்கடற் காழி யீனையன் மாதோ” என்றா பிறரும். ஏகதேசவுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய
(கடலுக்கு), ஆழி எனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார்;
ஊழி பெயரினும் - (மற்றைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமல்) காலம்
வேறுபட்டாலும், தாம் பெயரார் - தாம் வேறுபடார்.

* புறநானூறு, ௧௧௦.

௧௦௦-ம் அதி. பண்புடைமை சாள்

௧௦. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி இருநிலந்தான்
றாங்காது மன்றோ பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலகுணங்களானு நிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவ
ராயின் மற்றையிருநிலத்தாலும் தன்பொறையைத் தாங்காதாய் முடி
யும், எ-து.

தானுமென்னு மெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவர்க்கது குன்ற
மையும் அதற்கது தாங்கலும் இயல்பாகலான், அவையெஞ்ஞான்று முள
வாகா சின்றுவென்பது தோன்றரின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்
தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர்துணை
யாக வருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்றொதென் றுரைப்பாருமுள். இவை
மன்றுபாட்டாலும் அவற்றானிரைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) கிறைந்தவர், சான்றாண்மை - (தமது) தன்மை, குன்றின் - குன்றுவராயின், இரு நிலந்தான் - மற்றைப்பெரிய பூமிதானும், பொறை - (தன்) பாரத்தை, தாங்காது - தாங்காதாய் முடியும்

க00-ம் அதிகாரம்—பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற் ருள்வழுவா துரின்றே எல்லா ரியல்புகளு மறிந்தொத்தொழுக்கல்; * “பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழு கல்” என்றார் பிறரும். அதிகாபமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை பென்னும் வழக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவர்மாட்டு மெளியசெவ்வியாதலால் அரிதாய பண்புடைமையென்னும் னன்னெறியினையெய்துதல் எனிதென்று சொல்லுவார் தூலோர், எ-று.

குணங்களா னிறைந்து செவ்வியெளியரு மாயக்காற் பண்புடைமையானே உளதா மாகலின், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல் லாம் வகிகரித்தற்பயத்த தாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறி யாக்கியும், அதனை பெளிநி னெய்துதற்கு இது தூலோரோதய வுபாயமென் பார் அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—யார் மாட்டும் - யாவுரிடத்தும், எண்பதத் தால் - எளியசமயத்தரா யிருந்தால், பண்பு உடைமை என்னும் -

* கலி, செய்தல், கக.

சஎஅ 00-ம் அதி. பண்புடைமை

பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற, வழக்கு-(அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எனிது—, எண்ப - என்று சொல்லு (தூலோர்).

உ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிராமே லன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்த
குடியின்கட் பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும் ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை
யென்று உலகத்தாரா சொல்லும் நன்னெறி, எ-று.

அமைதல் - ஈத்துவருதல். குடிப்பிறத்தவென்றது பிரந்தார்செயலை,
தனித்தவழி ஆகாது இரணிகைகடியவாழ்யே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்
றும்மை கொடுத்தாரா. காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. இவை
யிரண்டுபாட்டானும் பண்புடையராதற் காரணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு உடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடை
யதனாலும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்தகுடி
யிற் பிறத்தலும் (ஆகிய), இவ்விரண்டும்—, பண்பு உடைமை என்
னும் - (ஒருவனுக்கு) பண்புடைமை யென்று (உலகத்தார்) சொல்
லும், வழக்கு - நல்வழி.

ங. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—செறியதக்காத வுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்
மக்களோ டொப்பாகாமையின் அது பொருந்துவதன்று; இனிப பொருந்துவ
தாய வொப்பாவது செறியதக்க பண்பா லொத்தல், எ-று.

வடநூலார் அகமென்றமையின் உறுப்பென்றா. ஒருவனுக்கு நன்மக்
களோடு பெறப்படு மொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையுதலில்லா வுடம்பொத்
தவன்று வேறென்றி நிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்
தாய அவா பண்பினே யுடையனாக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உறுப்பு ஒத்தல் - (நெருங்கத்தக்காத) உடம்
பாலொத்தல்; மக்கள் ஒப்பு அன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமனித
ரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று; ஒப்பது ஆம் -
(இனி) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு-ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க-நெருங்
கத்தக்க, பண்பு ஒத்தல் - பண்பாலொத்தல்.

நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்

பண்புபா ராட்டு மூலது.

(பரி-ரை.) எ-து.—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந் தமக்கும் பயன்படுத லுடையாரது பண்பினை உலகத்தார் கொண்டாடா நிற்பர், எ-று.

புரிந்துவென்னும் பெயரெச்சம் ஈண்டுக் காரணப்பொருட்டு; நயனெடு நன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப் பாராட்டு மென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நயன் - நீதியையும், நன்றி - அறத்தையும், புரிந்த - விரும்புதலால், பயன் உடையார் - (பிறர்க்குந் தமக்கும்) பயன்படுதலுடையவரது, பண்பு - பண்பை, உலகு - உலகத்தார், பாராட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர்.

நு. நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்

பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னையிகழ்தல் ஒருவர்க்கு விளையாட்டின் கண்ணும் இன்னாது; ஆலாற் பிறர்பாடறிக் கொழுருவார் மாட்டுப் பகைமையுள் வழியும் அஃதுள தாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன, எ-று.

பாடறிவா ரெனவே, அவ்வின்னாமை யறிதலும் பெற்றும். அதனையறித் தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவே செய்வா ரென்பது கருதது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடருந் தம்மு விரியையாம லுரைப்பாரும், இன்னா

தென்னுஞ் சொற்குப் பிறவாதென் றவைப்பாரு மாயினர்.

(தே - ப - ரை.)—இகழ்ச்சி - (தன்னை) இகழ்தல், நகையுள் ளும் - (ஒருவனுக்கு) வினையாட்டினிடத்தும், இன்னாது - துன்பந் தருவதாம்; (ஆகலால்), பாடு அறிவார்மாட்டு - (பிறர்) இயல் பறிந்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்தும், பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே, உள - உண்டாவனவாம்.

சு. பண்புடையார் பட்டுண் டிலக மதுசின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ் ஞான்ற முண்டாய் வாராநின்றது; ஆண்டுப்படுத லில்லையாயின், அது மண் னின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம், எ-து.

சஅ0 க00-ம். அதி. பண்புடைமை

படவென்பது திரிந்துகின்றது. உலகு—ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பிங் ளார் சார்பன்மையின் ஓர் சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்கு மாயுமது வேண்டி வரையிற்றென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. இவை நான்குபாட்டானும் அதனை யுடையார துயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பண்பு உடையார் - பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு - படுதலால், உலகம் - உலகியல், உண்டு - (எந்நாளும்) உளதாய் வராகின்றது; இன்றேல்—(அங்கேபடுதல்) இல்லைபாயின், அது - அவ்வுலகியல், மண் புக்கு - மண்ணிலை புகுந்து, மாய்வது - மாய்ந்துபோவதாம்.

எ. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் டில்லா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—என்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர் அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடையரேயாயினும் ஸ்ரீவிந்ராயமரத்தினை யொப்பர், எ-து.

அரம்—ஆருபெயர். ஓரறிவு - ஓர்றினையறிதல். உவுமையிரண்டனுள் மூன்னது நான் மடிவின்றித் தன்னையுற்றபொருள்களை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது; எனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்டுபற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கப்பண்பின்மையின், அதுதானு மில்லையென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—மக்கள் - (நல்) மக்களுக்கே (உரிய), பண்பு இல்லாதவர்—, அரம் போலும் - அரத்தையோலும், கூர்மையர் எனும் - கூர்மையை யுடையரையினும். மரம் போல்வர் - (பரிசுத்தை அறிதலென்னும் ஓரறிவினதாகிய) மரத்துக்கொப்பாவர்.

அ. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மொடு டாட்டினைச்செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுகுவார் மாட்டும் தாம் பண்புடையராயொழுகாமை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம், எ-று.

நயம் - நரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமெக்கிடனாதல் தோன்ற நின்றது. அதனைச்செய்யிற் றமும் அவர் தன்மையராவரென்பார், கடையென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நண்பு-நட்டினை, ஆற்றார் ஆகி - (தம்மோடு) செய்யாதவராகி, நயம் இல - பகைமையை, [நாயில்லாமைஐய

க00-ம் அதி. பண்புடைமை

ச அக

என்றபடி]. செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல் - (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம்.

கூ. நகல்லல்ல ரல்லார்க்கு மாரி ந ஞாலம்

பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பண்பின்மையான் றருவரோடுங்கலந்து உண்மகிழ்

தன்மாட்டாதார்க்கு மிகவும் பெரிய ஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட் கிடந்ததாம், எ-று.

எல்லாரோடு சலந்தறியப் பெருமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாசென்பார், உலக மிருளின்கட் பட்ட ஞென்றா. பாழ்பட்டன்றிரு ளென்றுபாடமோசி, இருணி வகிற்றன்மென்றுறைப்பாறு முளர்.

(தே - ப - ரை) — நகல் வல்லா அல்லார்க்கு - பண்பில்லாமை யால் ஒருவரோடுகலந்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதார்க்கு, மா இரு ஞாலம் - மிகவும் பெரியபூமியானது, பகலும் - (இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும், இருட்பால் - இருளிவிடத்தே, பட்டன்று - கிடந்ததாம்.

க0 பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து.—பண்பிலாதவன் முன்னேநல்வினையா னெய்திய பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல் நல்ல வான்பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால் இன்சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போ லும், எ-று.

கலத்தீமை யென்பது மெலிந்துகின்ற ஏ. தொழிலுவம மாகலின் பொரு ளின்கண ஒத்தகொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்கு மாநிலத்தை ரோன்றப் பெற்ற வென்றும் எல்லாப்பயனுை கோடர்கேற்ற இடனுடைமை தோன்றப் பெருஞ்செல்வ மென்றுவ கூறினார். அசசெல்வமும் பயன்படாதென்ற இத னுண் வருகின்ற அதிகாரப் பொருண்மையுட் கோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. இவை காண்குபாட்டானும் அஃதில்லா திழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — பண்பு இலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற - (முன்னே நல்வினையினால்) அடைந்த, பெருஞ் செல்வம்—, (அக்குற் றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல்), நல் பால் - நல்ல (புகலின்) பால், கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத் தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும்.

அஃகாவது சுட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத வில்லாத செவ்வத் தினதியல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. அதி காரமுடைமை மேற்றோற்றுவாய் செய்வதொற் பெற்றும்.

க. வைத்தான்வாய் சான்ற பெருப்பொரு ளஃதுண்ணுன் செத்தான் செய்கிடந்த தில்.

(பா - ரை.) எ-து,—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற் கேதுவாய பெரும்பொருளையிட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனை யுண்ணாதவன் உள னாயினுஞ் செத்தாலும், அதன்கண் அவனாற் செய்கிடந்ததோ ருரிமை யின்மையான், எ-து.

வைத்தானென்பது முற்றெ-சம். உண்ணுதல் அதனானைம்புலன்களை யும் நுகர்தல். வாய்சான்ற பெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண் னாது செத்தவழி அதன்கண் அவனாற் செய்கிடந்ததோ ருரிமை யில்லையாக வான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென் றுரைப்பினு மமையும். இதற் குச் செத்தானென்பது எசசம். இதனால் சுட்டியானுக்குப் பயன்படவின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வாய் சான்ற - (தம்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவாகிய, பெரும் பொருள் - பெரியபொருளை, வைத்தான் - (சம்பாதித்து) வைத்தவனாகி, அஃது - அதனை, உண் னான் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாகவன், (உளனாயினும்), செய்க் கிடந்தது - (அதனிடத்து அவனாலே) செய்கிடந்ததோ ருரிமை யானது, இல் - இல்லை (ஆதலால்), செத்தான் - செத்தவனையாவன்.

ப பொருளான மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளான மாணப் பிறப்பு.

(பா - ரை) எ-து,—பொருளொன்று முண்டாக அதன வெல்லா முண் டாமென்றறிந்து அதனை சுட்டிப் பின் பிறர்க்கியாது பற்றுள்ளஞ்செய்யு மயக் கத்தாலே ஒருவனுக்கு நிறைதவில்லாத பேய்ப்பிறப் புண்டாம், எ-து.

இருமையினு மெய்து மின்பங்கள் பலவுமடங்க எல்லாமென்றும், சுட்டி

தற்கு முன்னுண்டாய வறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்
டாயிருக்கப் பிறப்பி கண்டிருந்த தீவினைபற்றி உணவுக ளுளவாயிருக்கப்
படுத்த வரும்பிறப்புளதா மென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—பொருளான் - பொருளொன்றினால், எல்
லாம் ஆம் என்று - எல்லாம் உண்டாகும் என்று (அறிந்து), (அத
னைச்சம்பாதித்து), சயாது இவறும் - (பின்பிறர்க்கு) கொடாது

கடுகம் அதி. நன்றியில்செல்வம் சஅந்

உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான் - மயக்கத்தினாலே, மாணப்
பிறப்பு - நிறைதலில்லாத (பேய்) பிறப்பு, ஆம் - (ஒருவனுக்கு)
, உண்டாம்.

ந. ஈட்ட மிவறி வேண்டா வாடவர்

தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் பிறரின்கிக லீட்டுது மென்று பொருளின் தீட்
டன் மாத்திரத்தையே விரும்பி அதன்பயனைய புகழை விரும்பாத மக்களது
பிறப்பு நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே, எ-று.

இசை இருமைக்கு முறுதியாய அரமாகலின் ஈகையான் அதனையே
வேண்டல் செய்யாது ஈட்டற் றுண்பத்தையும் காத்தற் றுண்பத்தையும் வேண்
டிய வறிவின்மைபற்றி, நிலக்குப்பொறை யென்றார். பிறப்பென்றது அதற்
குரிய வுடம்பினே.

(தே - ப - ரை.)—ஈட்டம் - (பிறரின்கிக) சம்பாதிப்போ
மென்று, இவறி - (பொருள் சம்பாதித்தன் மாத்திரத்தையே)
விரும்பி, இசை வேண்டா ஆடவர் - (அதன்பயனாகிய) புகழை
விரும்பாத மக்களது, தோற்றம் - (பேய்) பிறப்பு, நிலக்கு பொறை-
பூமிக்குப் பாரமேயாம்.

ச. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ பொருவரா
னச்சப் படாது தவன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளு மீந்தறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்

பதேலில்லாதவன் தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்து நிற்பதாக யாதனைக் கருதுமோ? எ-று.

ஈண்டொழிந்து நிற்கும்புகழ் ஈவான்மேலன்றி நில்லாமையின் அவனுக் கதனோடியாத மியையில்லையென்பார், என்னெண்ணுக கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவை மூன்றபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங் கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவராலும், நச்சுப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன், (தான் இறந்தவிடத்து), எச்சம் என்று - (இறங்கே) ஒழிந்து நிற்பதாக, என் எண்ணுங்கொல் - எதை நினைப்பானோ?

ச அசு க0க-ம் அதி நன்றியில்செல்வம்

௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய கோடியுண் டாரினு மில்.

(பரி-ரை.) எ-று,—பிறர்க் கீவதும் தாநகர்வதுமாய இரண்டுசெய்கையு முடைய ரல்லதார்க் ாப்பலவாக வடுக்கிய கோடிபொரு ளுண்டாயினும் ஒன்று மில்லை, எ-று.

இன்பத்தினும் அரஞ் சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மே ளின்றது. ஒன்று மில்லாற்போலப் பயனிரண்டு மிழத்தலின், இல்லென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—கொடுப்பதூஉம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பதூஉம் - (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய, (இரண்டு செய்கையும்), இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதார்க்கு, அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி உண்டாரினும் - கோடிப்பொருள் உண்டாயினும், இல்ல- (ஒன்றும்) இல்லை.

ஈ. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வரன் றக்கார்க்கொன் றித லியல்பிலா தான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாணுகராமம் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றை ஈதலியர்க்கையிலனாயினான் இரண்டுஞ் செய்தற் கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய், எ-று.

தகுதி - தானங் கோடற் கேற்புடைமை. எதம்—ஆகுபெயர். நகரப்படு தலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்சரியதனை அன்றாக்கினமையின், கோயென்றார். ஈதலியல்லாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன் முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென் றுரைப்பாருமுள். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—தான் துவ்வான் - தான் அனுபவியாதவ னாகி, (அதன்மேலும்), தங்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈதல் இயல்பு இலாதான் - கொடுத் தற்றன்மை யில்லாதவன், பெருஞ்செல்வம் - அவ்விரண்டுஞ் செய் தற்கு இடமுடையதாகிய) பெரிய செல்வத்திற்கு, ஏதம் - ஒருநோய்.

எ. அற்றார்க்கொன் றுற்றாதான் செல்வ மிகநலம் பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளு யிலராயினார்க்கு அவர் வேண்டிய - - - - - ராக் கொடாதானது செல்வங் கோன்னேதழிதல் பெண்டிரின்மிக்க

கடுகம் அதி. நன்றியில்செல்வம் ஈ-அதி

நலத்தினப்பெறருளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற கொழுநனின்றித் தமிய னாய மூத்ததனமைதது, எ-று.

நலம்—வடிவின்னமையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்கு பெறுத லரிசாகவின, பெறருளென்றார். கொடுப்பாருங் கொழுநனுமேயன றித தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோ லுமை கூறினமையின், தானு மேற்பானுமேயன்றிச செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று

(தே - ப ரை) — அழகு (ஒரு பொருளும்) இலராயினர்க்கு,
 ஒன்று - (அவரால் நடையது) ஒன்றை, ஆற்றுகான - கொடாத
 வனது, செலவம் - செலவானது (வீணககழிதல்), மிகலம்பெற்
 றுள் - (அழகு குணமுக்கரிய) மிகுந்த பலத்தினைப் பெற்றவொருத்தி,
 (கொடுப்பாரிலலாமைபினால்), தமிழள - (நணவனிலலாமல்)
 யளாய், மூதகழி - மூதகழிமைத்து

அ நசசப படாதவன் செலவ நடுவுரு

ணசச மரமபழுக் கறறு

(பரி-ரை) எ-து — வறியாகக்கணியனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரானசசப்படாதவன் செலவமெய்துகலாரிடையிடுபதோ நசச மரமபழுதகாடபோலும், எ-று

நடுவுரு என்பது பின்முனைகக தொக்கவாரும் வேறறுமைத்தொகை. அணமையுடைமைகளாற பயனிலலை யென்பதாம்

(தே - ப - ரை) — (வறிய நடுவுரு சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையால்), நசசப்படாதவன் - (அவரால்) இரசிக்கப்படாதவன், செலவம் - செலவம் (பெறுதல்), நடுவுருள் - ஊர்நடுவுள்ள, நசசமரம் - எட்டி மரம், பழுததற்று - பழுததலபோலும்

க அன்பொரீஇக கறசெற றறநோக்கா தீட்டிய

வொண்பொருள் கொள்வார பிறா

(பரி-ரை) எ-து, — ஒருவன் கொடாமையொருட்டுக் கறறத்தா நட்புடாகண அன்பு செயதலை யொழிந்து வேண்டுவன் தகராது தன்னைச் செறத்தது வறியாகருள் தன்முதலியவற்றைக் கினைப்பதுகு செய்யாது எட்டியவொள்ளியொருளைக் கொண்டுபோய்ப பயன்பெறுவார பிறா, — து.

பயனாய் அறணும் இன்பமுளு செய்துகொள்ளாதானாகுப் பொருளா ளுள்ளது நாட்டறறுபமே யென்பது தோன்ற எட்டியவென்றும், அவ்வழி யினுள்ளாக்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறரென்றும் கூறினார்.

ச அசு க02-ம் அதி. நாணுடைமை

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்), அன்பு ஒர்இ - (கொடாதிருத் தற்பொருட்செச் சற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்பு செய்வதனை ஒழிந்து, தன் செற்று - (வேண்டுவன அனுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி, அறன் நோக்காது - (வலியவர்க்குக் கொடுத்தலாதி யாகிய) அறத்தை நினையாமல், ஈட்டிய ஒள் பொருள் - சம்பாதித்த ஒள்ளியபொருளை, பிறர் கொள்வார் - அன்னியர் (கொண்டுபோய்ப்ப பயன்) கொள்ளுவார்.

க0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி

வறங்கூர் தனைய துடைத்து.

(111-ரை.) எ-து,—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினை யுடையவரது நிற் குங்காலஞ் சிறிதாய வறுமை உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம்வறுமை மிக்கார்போல்வதோ ரியல்பினை யுடைத்து, எ-து.

துனி-வெறுப்பு; அதனைச் செய்தலாற் றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டார் அதனான் வறியராய வழியும் அவ்வறுமை கடிதின்ன்கு தலிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவென்பது உவமையாற் பெறப்பட்ட தது; படவே, நன்றியில்லாத செல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்ப தாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில் வெறுப்பு மாரி வறக் கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர் பொருட்டொடர்பு படாமலுரைப்பாருமுள். இவை நான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்தது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சீர் உடை - புகழுடைத்தாகிய, செல்வர் - செல்வத்தினை யுடையவரது, சிறு துனி - (நிற்குங்காலம்) சிறிய வறுமை, மாரி - (உலகத்தையெல்லா நிலைநிறுத்துகிற) மேகம், வறம் கூர்ந்து அனையது - வறுமை மிதந்தது போல்வதோ ரியல் பினை, உடைத்து - உடையது

க0உ-ம் அதிக்காரம்—நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களா னுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாரத்தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற.

க0௨-ம் அதி. நாணுடைமை ௪௮௭

(பரி-ரை.) எ-து,—நன்மக்களுவைது இழிந்த கருமங் காரணமாக நாணுதல்; அஃதன்றி மனமொழிமெய்கள தொடுக்கத்தான் வருவனவோ வெனின், அவை அவரளவல்ல அழகிய ததவீனையுடைய குலமகளிர் நாணுகள், எ-று.

பிற குலமகளிர் நானென்றதனான் எனையது நன்மக்க னானென்பதும், நாணுதலென்றதனாற் கருமத்திழிவும், பெற்றும். திருநுதனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பண்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அற்றமறைத்தன் முதலியன பொதுமகளிர் நானே டொக்குமென் றுரைப்பாரு முளர். அவர்க்கு நாண கேடு பயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர் பெயராத் கூறப்படாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இஃனான் நாணின நிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —நா னு - (நன்மக்களது) நாணுவுது, கருமத்தால் நாணுதல் - (இழிந்த) கருமங்காரணமாக நாணுதலாம்; பிற-அதல்லாமல் (மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற) நாணுகள், திருநுகல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகர, நாணு - நாணங்கள் போலும்.

௨. னாணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து —நாணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது; நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல, எ-று.

ஒழிந்தன—உறக்கமும் அச்சமும் காமமும். சிறப்பு—அவ்வயிர்களின் வேறபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—ஊண் - உண்டியும், உடை - ஆடையும், எச்சம் - (உறக்கம் காமம் அச்சம் என்பன) ஒழிந்தவைகளும், உயிர்க்கு எல்லாம்-(மக்கள்) உயிர்க்கெல்லாம், வேறு அல்ல-பொதுவாம்; மாந்தர் சிறப்பு - நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது, நாண் உடைமை - நாண்முடைமையாம், (அவையல்ல).

௩. ஊணைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு நிலைகளை னுகக்கொண்டு அதனைவிடா; அதுபோலச் சால்பு நானென்னு நன்மைக் குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனுகக்கொண்டு அதனை விடாது, எ-து.

சஅஅ ௧0௨-ம் அதி. நாணுடைமை

உடம்பென்பது சாதியொருமை நன்மை—ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியவ்வது பயனெய்காதவாறு போலச சால்பு நானேடு கூடியவ்வது பயனெய்தா தென்பதாம். ஊணைக் குறித்தவென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—உயிர் எல்லாம் - எல்லாவயிர்க்கும், ஊண் - உடம்பை, குறித்த - (தமக்கு) இந்நபிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாவாம்; (அதுபோல்), சால்பு-(நற்குணங்களின்) நிறைவானது, நாண் என்னு நன்மை - நானென்கிற நற்குணத்தை, குறித்தது-(தமக்கு) இந்நபிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது.

௪. அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேற்
பிணியன்றே பிடு நடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—சான்றோர்க்கு நாணுடைமை யாபரணமாம்; அவ்வாபரண மில்லையாயின் அவர் பெருமிதத்தைபுடைய நடை கண்டார்க்குப் பிணியாம், எ-து.

அழகு செய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற் கருமையிற் பிணியென்

றுங் கூறிலார். ஓசரவிடைச சொற்கள் எதிர்ப்பறைக்கண் வந்தன. இவை மூன்றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சரன்றோர்க்கு - நற்குண நிறைந்தோர்க்கு, நாண் உடைமை - நாணமுடைமை, அணி அன்றோ - ஆபரணமாம்; அஃது இன்றேல் - அவ்வணி இல்லையாயின், வீடு நடை - (அவர்) பெருமிதநடை, பிணி அன்றோ - (கண்டவர்க்கு) நோயாம்.

டு. பிறப்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுந் குறைபதி யென்னு முலகு.

(பரி-ரை.) எ-து, —பிறர்க்கு வரும்பழியையும் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை உலகத்தார் நாணுந் குறைவிடமென்று சொல்லுவர், எ-று.

ஒப்பமதித்தல்-அதுவுந் தமக்கு வந்ததாகவே நகுதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரிமராகலின், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இதனால் அதனை யுடையாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பிறர் பழியும் - பிறர்க்கு வரும் பழியையும், தம் பழியும் - தமக்கு வரும் பழியையும், நாணுவார் - (ஒப்பாக மதித்து) நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு —, உறைபதி என்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவர்.

க02-ம் அகி. நாணுடைமை ச அக

சு. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்றோ வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்தவர், தமக்கேமமாக நாணினைக் கொள்வார், அகன்றஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார், எ-று.

பழி பாவங்கள் புகுகாமற் காத்தவின், வேலியென்றார். நாணும்ஞாலமும் தம்முண்மாறாயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவைபுகுது நெறியாய

ஞாலத்தினைக்கொள்ள விரும்பா ரென்பகாம். மன்னும் லுவும் அசை. நாண
 கிய வேலியைப் பெற்றவ்வது ஞாலம்பொ விரும்பாஅன் துணைப்பாருமுளர்.
 (தே - ப - ரை) —மேளாயவர் - உயர்ந்தவர், வேலி - (தமக்கு)
 காப்பாக; நாண் - நாணத்தை, கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல்,
 கியன் ஞாலம் - பாப்பாணபூமியை, பேணார் - கொள்ள விரும்பார்.

எ. நாண உயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
 ணண்டுறவார் நாணுள் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நாணினது சிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுதுவார்
 அந்நாண முயிருந் தம்முண் மாறியவுழி நாணசுதையாமற் பொருட்டு உயிரை
 நீப்பர், உயிர் சுதையாமற் பொருட்டு நாணனை நீக்கார், எ-று.

உயிரினும் நாண் சிறந்ததென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர்
 செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நாண் ஆள்பவர் - நாணத்தை (அதனது
 சிறப்பறிந்து) விடாதுநடப்பவர், (அந்நாணும் உயிருந் கூடிநிற்க
 மாட்டாத விடத்து), நாணல் - நாண் சுதையாமற்பொருட்டு,
 உயிர் துறப்பார் - உயிரை நீக்குவார் ; உயிர் பொருட்டான் -
 உயிர்சுதையாமற் பொருட்டு, நாண் துறவார் - நாணனை நீக்கார்.

அ. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணை னுயி
 னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—கேட்டாரும் கண்டாரு நாணத்தக்க பழியை ஒருவன்
 தானாணை செய்யுமாயின், அந்நாணமை அவனை அறம் விட்டு நீங்கத்தக்க
 குற்றத்தினை யுடைத்து, எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணை
 டியை பில்லாதானை அறஞ்சாரா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும், நாணத்
 தக்கது - நாணத்தக்கபழியை, தான் நாணன் ஆயின் - (ஒருவன்)

தான் நாணுதெய்வானையின், (அந்நாணுமை), அறம் காணத் தக்கது - அறமானது (அவனை) வீட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை, உடைத்து - உடையது.

கூ. குலஞ்சூழிங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சூழி
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குக் கொழுக்கம பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன் குடிபிறப் பொன்றையுங் கெடுக்கும்; ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம் யாவற்றையுங் கெடுக்கும், எ-று.

நின்றல் ஒருபொழுதும் பிழாமை. நலம் சாதினொருமை யாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென் றிவற்றான் வந்தனவெல்லாம் கொள்ளப்படும். ஒழுக்க அடிவினும் நாணழிவு இறப்பத் தீதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின்—(ஒருவனுக்கு) வழியு மாயின், (அந்நிழை), குலம் சூழி - (அவன்) குடிப் பிறப் பொன்றையும் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை - நாணில்லாமை, நின்றக்கடை - (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து, (அந்நிலை), நலம் - (அப்பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் என்பவைகளால் அவனுக்குவரும்) நலம்பாறையும், கடு - கெடுக்கும்.

கூ. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாரவை

நாண ளுயிர்மருட்டி யற்று.

(பரி - ரை.)—எ-து,—தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாத மக்கள் உயிருடையார் போன்றியங்குகின்ற வியக்கம் மரத்தாற் செய்த பாறை இயந்திரக் கயிற் றினாலுய தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினுற்போலும், எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாறையியக்கம் போல்வ தல்லது உயிரியக்க மன்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் நாணில்லாத திழிவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அகத்து-(தம்)மனத்தில், காண்-நாணத்தை, இல்லார் - இல்லாதமக்கள், இயக்கம் - (உயிருடையவர் போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை - மாத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை, நாணல் - எந்திரக் கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால் உயிர்-உயிருடையதாக, மருட்டியற்று - மயக்குதல் போலும்,

க0உ-ம் அதிகாரம்—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன் ருன்பிறகு குடியை உயரச்செய்தலின் நிரம். இது தாழ்வின் கண்ணுடையதாக குள்தாவதாகலின் நாணுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

க கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென்னும்

பெருமையிற் பிடுடைய திவ

(பரி-ரை) எ-து,—தனக்கு செயதாபொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையின் எண்ணிய கருமஞ் செயத கியான கையொழியே னென்னும் ஆளவினைப் பெருமைபோல ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடைய பெருமை பிறிதில்லை, எ-து.

குடிசெயதற்கென்பது அதிகாரத்தான வசத்து. பலவகைகதாய கருமச் செயலாற் சொல்வமும் புகழுமெய்திர குடியுயருமாகலின், பிடுடைய திவ லென்றா. குடிசெயதற் கருமமே நடத்தலால், தன்கருமஞ் செய்யவென்றும் பிறாகருமஞ் செய்யவென்று முரைப்பாரு முளா, தன கருமமும் அதுவே யாகலானும், பிறரேவல் செயதல் கலைமையனமையானும், அவையுரை யன்மையறிக.

(தே - ப - ரை) — ஒருவன் —, (தனக்குடி செய்கற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையால்), கருமம் செய - அககருமஞ் செய்கற்கு, கைதூவேன் எனனும் - கையொழியேனென்கிற, பெருமையின் - முயற்சிப் பெருமை? ால, பிடு உடையது - மேம்பாடுடைய பெருமை, இல - (அவனுக்கு, இல்லை

2 ஆள்வினையு மாணற வறிவு மெனவிரணடி.

விள்வினையா னீளுங் குடி.

(பரி-ரை.) எ-து, — முயற்சியும் நிறைந்த வறிவு மென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத் கருமச்செயலால் ஒருவன் குடியுயரும், எ-று.

நிறைதல்—இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி உரம்புதல். ஆள்வினை மடிபுகுதாமற பொருட்டு. ஆனறவறிவு உயாதற்கேற்ற செயல்களும் அவைமுடிசுதூ நிறமுட்பிழையாம லெண்ணுகறபொருட்டு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆனற அறிவும் - நிறைந்தவறிவும், என இரண்டின - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய, விள்வினையான் - ஸ்ரீயு இலவர்த கருமச்செயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி, நீரும் - உயரும்

சூகூஉ க0௩-ம் அதி. குடிசெயல்வகை

௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

((பரி-ரை.) எ-து, — என் குடியினை யுயரச்செய்யக்கடவே னென்று கொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவனுக்குத் தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு தான் முந்தற்று நிற்கும், எ-று.

முயற்சியை அதன் காரணத்தார் கூறினர். தற்றுதல் - இறகவுடுத்தல். முன்னடப்பார்செயல் நியதிமே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — குடிசெய்வல் என்னும் - (என்) குடியினை உயரச்செய்யக்கடவேவென்று கொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின் முயலுகிற), ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வமானது, மடி - உடையை, தற்று - இறுக யுடுத்திக்கொண்டு, தான் —, முந்தறும் - முன்னே யுற்று நிற்கும்.

ச. சூழாமற் றுனே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்குடிக்காம் வினையை விமைந்து முயல்வார்க்கு அவ்
வினை முடிக்குந்திறம் அவர் சூழவேண்டாமற் றுனே முடிவெய்தும், எ-று.

குடி—ஆகுபெயர். செயவ முந்துறுதலாற் பயன்கூறியவாறு. இவை
யிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வத் துணையாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தம் குடியை - தங்குடிக்கார் தொழிலை,
தாழாது - விரைந்தி, உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு, (அத்
தொழில் முடிக்கும் விதம்), சூழாமல் - ஆம்லாசிக்கவேண்டாமல்,
தானே முடிவு எய்தும் - தானே முடிவுபெறும்.

டு. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானை
சுற்றமாச் சுற்று முலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றமாயின செய்யாது தன்குடியை யுயரச்செய்
தொழுகுவானை அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சென்று சூழ்வார்
உலகத்தார், எ-று.

குற்றமாயின—அறந்திகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாரும் பய
னெய்தினோக்கி யாவருஞ்சென்று சார்வ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—குற்றம் இலன் ஆய் - குற்றமானவை செய்
திலனாகி, குடி செய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வானை -

கடுகும் அதி. குடிசெயல்வகை சுகூக

வாழ்கின்றவனை, சுற்றம் ஆ - (அவனுக்கு) உறவாகவேண்டி, உலகு-
உலகத்தார், சுற்றும் - (தாமே சென்று) சூழ்வார்.

சு நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு நல்ல ஆணமையென்று உயர்த்துச்
சொல்லப்படுவது தான் பிறந்த குடியினையாளுந் தனமையைத் தனக்குளதாக்
கிக்கோடல், எ-று.

போர்த்தொழில் னீக்குதற்கு எல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினை யாளுந்தன்மை—குடியிலுள்ளாரை யுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல், அதனைச் செய்துகோடல் எல்லாண்மையாமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும்.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, நல்ல ஆண்மை என்பது - நல்ல ஆண்மையென்று (உயர்த்தி) சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த—, இல் ஆண்மை - குடியை ஆளுதற் றன்மையை, கொளல் - (தனக்கு) உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல்.

6. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து மாற்றுவா மேற்றே பொறை.

(பரி-ரை) எ-து,—காதலின்கட் சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர் மேலதாளுற்போல, குடியின்கட் பிறந்தார் பலராயினும் அதன்பாரம் பொறுத்தல் அது வல்லார் மேலதாம், எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ் சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன்குமதிக்கப் படுவாராவே என்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது செய்வா செய்துஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —அமரகத்து - களத்தினிடத்து, (சென்றவர் பலராயினும் போர்தாங்குதல்), வன்கண்ணர் போல - சூர் (மேலாகுதல்) போல, தமரகத்தம் - குடியினிடத்தம், (பிறந்தவர் பலராயினும்), பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல், ஆற்றுவார் மேற்றே - வல்லவாமேலதேயாம்

அ. குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து மாணங் கருதக் கெடும்

சூகச கடுகம் அதி. குடிசெயல்வகை

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்குடியினை யுயரச்செய்வார் அசெயலையே நோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச் செய்துகொண்டு மானத்தையுங் கருதுவாராயிற் குடி கெடும், ஆகலான் அவர்க்குக் காலநியதி யில்லை, எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல்-வெயின் மழைபனி யென்பன வுடைமை நோக்கிப் பின்னர்ஈ செய்துமென் றொழிந்திருத்தல். மானம் கருதுதல்— இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறவேன் யானே வென்று உட்கோடல். மேல் * “இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டிம்பொழு” தென்றதுட்கொண்டு இவர்க்கு வேண்டியோ வென்று கருதினும் அது கருதற்க வென்று மறுத்தவாறு.

(தே - ப - ரை)—மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்தலை நோக்காது காலத்தை நோக்கி) சோம்பல்செய்துகொண்டு, மானம் - மானத்தையும்; கருத - நினைப்பாராகில், கெடும் - (குடி) கெடும்; (ஆதலால்); குடிசெய்வார்க்கு—, பருவம் - காலநியதி, இல்லை—.

கூ. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மூவகைததுன்பமு முற்ற்பாலதாய தன்குடியை அவை யுறாமற்காக்க முபல்வானது உடம்பு அம்முயற்சித் துன்பத்திற்கே மகாள்கலமா மததுணைய, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காத வில்லையோ?—எ-று.

† “உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமெற்றுகுறித்த வருவிலே” என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுதுதமிழின் புற்றுயாவே நானிருமையுமெய்துதலான் இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நன்றென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருநூன்று மொழியாமேநோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமாழி. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர் அது செய்யுமிபல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குடும்பத்தை - (தன்) குடியை, குற்றம் மறைப்பான் - (மூவகை) துன்பங்களும் அடையாமற்காக்க முயல்பவனது, உடம்பு—, இடும்பைக்கே - (முயற்சி) துன்பத்திற்கே, கொள்கலம் கொல - கொள் கலமா மவ்வளவோ, [இன்பத்திற்கு கருத வில்லையோ?]

க0. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்று நல்லா ளிலாத குடி.

க0ச-ம் அதி. உழவு

சுகுரு

(பரி-ரை.) எ-து.—துன்பமாகிய நவியம் புருந்து தன்முதலைவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாநிற்கும். அக்காலத்துப் பற்றுவன கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகிய மரம், எ-று.

முதல்—அதன்வாழ்க்குரியார். வளர்ப்பாணைப் பெற்றுழி வளர்ந்து பயன்படுத்தலும் அல்லாவாழ்க் கெடுத்தலுமுடைமையின், மஃமாக்கினார்; * “ தாககு சிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளன்ன, பங்குல ளையவத னுட்பிரந்த வீரர், தாககல்கட னாகுந் தலை சாய்ப்பவரு தீசசொ. வீங்கண்மட வார்க்கட னென் றெழுந்து போந்தால்.” எனார் பிரரும். இஃகுறிப்புருகம். இத னை அவரில்லாத மடக்குளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — அடுத்து - தான்வீழும்போது முட்டுக் கொடுத்து, வளன்றும் - தாங்கவல்ல, நல்ல ஆள் - நல்ல வாண்மகன், இலாத - பிறவாத, குடி - குடியாகிய (மரம்), இடுக்கண் - துன்பமாகிய (கோடரியானது), கால் - (தன்) முதலை, கொண்டு-வெட்டிச் சாய்க்க, வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கும்.

க0ச-ம் அதிகாரம்—உழவு.

தலைவனது சிறபான்மை வாண்கர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய் உழுகற்றொழில் செய்விக்குங்கால் எனையோர்க்கு முரித்து. இது, மேற்குடி புயர்கற் கேதுவென்ற அன்வினை வகையாகவின். குடிசெயல்வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அமுன்றுமேர்ப்பின்ன துலக மதனா

உழந்து முழுவ தலை

(பரி-ரை.) எ-து — அமுதலான்வரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில் களைச செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார் வழியதாயிற்று உலகம். ஆதலான் எல்லாவருத்த முற்றும், தலையாயதொழில் உழவே, எ-று.

எர்—ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற் பொருளெய்திய வழியும் உணவின்

பொருட்டு உழுவாரகட் செல்லவேண்டுதலிற் சுழன்றுமோப்பின்ன துலக
மென்றும், வருத்தமில்வேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர
உழத்துமுழவே தலையென்றுக கூறினார். இதனால் உழவினது சிறப்புக் கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உலகம் —, சுழன்றும் - (உழுதலால் வரு
மெய் வருத்தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும், எர்

* சிவகிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், சு.

சுகுகு க0ச-ம் அதி. உழவு

பின்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று ; அதனால்-ஆத
லால்; உழந்தும் - (எல்லா) வருத்தமுற்றும், தலை - தலைமையாகிய
(தொழில்); உழவே - உழுதலேயாம்.

௨.. உழுவா ருலகத்தார்த் காணி யஃதாற்று

தொழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(பரி-ரை.) எ-து, — அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண்
மேற் செல்வார் யாவரையும் தாங்குதலால், அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய
தேர்க்கு அசகாண்யாவார், எ-று.

* “காடுகொன்று காடாக்கிக் குளம் தொட்” டென்றும்போல உழுவா
ரென்றது உழுவீப்பார் மேலுஞ் செலலும். உலகத்தாரென்றது சுண்டிவரை
யொழிந்தாரை. கலங்காம னிறுத்தற்கண ஆணிபோரலின், ஆணியென்றார்.
பொறுத்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. எகதேச வருவகம். அஃதாற்றார்
தொழுவரே யெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அது மாட்டாதார் புரப்
பார் செய்யும் பரிபலமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரேயாவ ரென்
றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.) — உழுவார் - உழுதலில் வல்லவர், அஃது
ஆற்றாது - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரை எல்லாம்-
(பிறதொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவரையும். பொறுத்து -
தாங்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர்க்கு); ஆணி-

௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லார்
தொழுதுண்டு பின் செல் பலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவரு முண்ணும் வகை உழுதலைச்செய்து அதனற் றுமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்; மற்றையாரெல் லாம் பிறரைத்தொழுது அதனற் றுமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்ற வர், எ-து.

மற்றென்பது வழுக்குப்பற்றி வந்தது. தாமு மக்கட்பிறப்பினராய் வைத் துப் பிறரைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத் தமமுயிரோம்பி அவர்பின் செல் வார் தமக்குரியரல்ல வென்பது கருத் து.

(தே - ப - ரை.)—உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழு தலைச்செய்து, உண்டு - (அதனல்தாமும்) உண்டு, வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவர்களே, வாழ்வார் - (தமக்கு உரியராய்) வாழ்கின்ற

பட்டினப்பாலை, அடி-உஅக-ச.

க0ச-ம் அதி. உழுவு

சுகள்

வர்; மற்றெல்லாம் - மற்றவ்வெல்லாரும், தொழுது - (பிறரை) தொழுது, உண்டு - (அதனல் தாமும்) உண்டு, பின் செல்பவர் - (அவரை) பின்செல்லுகின்றவர்.

௪. பலகுடை நீழலுள் தங்குடைநீர் க் காண்டி

ரலகுடை நீழல்வர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உழுதது உழுதினான் கெல்லினை யுடைபராய கண் ணையுடையோர பலவ்வர், குடை நீழலாய மன முமுதினையுந் தம்மைத்தர் குடைக்கீழே காண்பர், எ-து.

அலகு - கதிரை; அலகுதீசடாகுபெயராய் கென்மேல வாயிற்று. உடைய வென்பது குறைந் தின்றது. நீழல்போதலின் நீழலெனப்பட்டது நீழலவ ரென்றது இரப்போர்க்கெல்லாம் ததேறென ஒற் றமைப்பறித் தங்குடை யென்றார். குடைநீழலென்பதும் அகுபெயர்; “ எனறுசான் மருகுகி

னின்றதன் பயனை" என்றதனால் தர்மசனுகூஞ்சுக் கொடும் பெருக்கி மண் முழுமும் அவனதாகக் கண்டிருப்ப ரென்பாம்; † "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடைவீழ்ப்போர்" என்றார் பிறரும்.

(தே - ப - ரை.)—அலகு உடை-(உழுதற்றொழிலால்) நெல்லை யுடையராகிய, நீழலவர் - தண்ணரியுடையார்; பல குடை நீழ லும் - பலவேந்தர்க்குடை நிழல்காகிய (பூரி நழுதையும்), தம் குடைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே, காண்பார்—

ந இரவா நிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலையவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தவறையா லுழுதுண்டலை யியல்பாகவுடையார் பிற ரைத் தாமிரவார்; தம்மைநிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கர வாது கொடுப்பார், எ-று.

செய்தென்பதற்கு மழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்துண்மாலையவ ரென்பது ஒருஞான்றம் அழிவில்லாத செல்லமுடையரென்னும் எதுவை யுட்கொண்டு நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—கை - (சங்) கையால், செய்து - (உழுதல்) செய்து, ஊண் மாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாக வுடையவர், இரவார் - (நிறரைத்தாம்) இரவார்; இரப்பார்க்கு - (தம்மை)

* புறநானூறு. ௧௫.

† சிலப்பதிகாரம், காடுகாணகாதை. அடி, ௧௪௬.

சுகௌ அ கடுசும் அதி. உழவு

இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - அவர் (வேண்டியது) ஒன்றை, கரவது ஒளிக்காமல், ஈவர் - கொடுப்பார்.

சு. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழுவதுஉம்

விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—உழுதலையுடையார்கை அதனைச் செய்யாது மடங்குமாயினி, யாவரும் விழையுமுணவும் யாத்தறந்தோ மென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கண் ற்றலு முளவாகா. எ-று.

உம்மை திறுதிக்கண்ணும் வாரியைந்தது. உணவின்மையால், தாமுண்டலும் இல்லாஞ்செய்யும் யாவார்க்கு மில்லையாயின. அவருறுப்புமாதிரி மாயகை வாளாவிருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பபண்கள் நிகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மனத்தால் விழைதலுமொழிந்தே மென்பார்க்கெனவுடையபாரு முளர். இவை யைந்துபாட்டானும் அதனைச் செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உழுதலையுடையவர், கைமடங்கின் - கை (அதனைச் செய்யாது) மடங்குமாயின், விழைவதாஉம் - (யாவரும்) னிரும் | முணவும், விட்டேம் என்பார்க்கு - துறந்தோ மென்பார்க்கு, நிலை - (அவ்வறத்திலே) நிற்பாலும், இல்லை - உளவாகா.

எ. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரு நிலத்தினையுழுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஃசாம் வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவானாயின், அதன்கட் செய்தபயிர் ஒருபிடியின் கண்டங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பணத்து வினையும், எ-று.

பிடித்து—பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன் விகாரிமன்பாரு முளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்துநின்றன.

(தே - ப - ரை.)—(ஒரு நிலத்தினையுழுதவன்), தொடிப்புழுதி - ஒருபலப்புழுதி, கஃசா ஆ-காற்பலமாம்படி, உணக்கின் - (அதனை) காயவிடுவானாயின், (அதனைடத்துச்செய்தபயிர்), பிடித்து எருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது - (இட) வேண்டாமல், சாலப் படும் - பருத்து வினையும்.

கஃசாம் அதி. உழுவு

சுக்க

அ. ஏரினு நன்று லெருங்கிதல் கட்டபி

னீரினு நன்றுதன் காப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பயிர்க்கு அவவுழுதலினும் எருப்பெய்தல் நன்று; இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைக் காத்தல் அஃதற்கு நீகால் யாத் தலினு நன்று, எ-று.

ஏர்—ஆகுபெயர். காத்தல்—பட்டி முதலியவற்றான் அழ்வெய்தாமற் காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்சாலயா, பூதல், காத்தலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்துத் வேண்டுகென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(அப்பயிர்க்கு), அரினும் - அங்குமுதலினும், எரு இயிதல் - எருப்பெய்தல், நன்று - நல்லதாம்; கட்டபினை - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களைபிடுங்கியபின், அதன் காப்பு - அதனைக் காத்தல், நீரினும் - நீர்பாய்ச்சலினும், நன்று - நலந்தருவதாம்.

கூ செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்

தில்லாளி னூடி விடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—அந்நிலத்திடு குரியவன் அதன்க ளுட்டாறுஞ் சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக்குமாயின், அஃது அவனில்லான் போலத் தன்னுள்ளே வெறுததுப் பின்னவனோ டிடிவிடும், எ-று.

செல்லாதல்—ஆகுபெயர். பிறரை யேவிப்பாது தானே சேறல்வேண்டி மென்பது போதாக் கிழவனென்றா. x கன்கட்சென்று வேண்டுகென செய்யாது வேறிடத் திருந்தவழி மனையா ளுடுமாறபோல வென்றது அவன போக மிழத்தனோக்கி. இவை மூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—கிழவன் - (அந்நிலத்திக்கு) உரியவன், செல்லான் - (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யானாகி, இருப்பின் - (சோம்பி) இருந்தால், திலம் - அந்நிலம், இல்லாளின் - மனைக்கிப்போல, புலந்து - (தன்னுள்) வெறுத்து, ஊடிவிடும் - (அவர்களை) பிணங்கிவிடும்

க0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி

னிலமென்று நல்லா ணகும்

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் வறியேமென்று சொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், நிலமகனென்று உயாததுச சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகா நிற்கும், எ-று.

அதற்குச் சென்று" எனப்படும்.

100

க0நு-ம் அதி. நல்குரவு

உழுதன் முகலிய ரெய்வார் யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்த வருகின்ற வாறுபற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டு வைத்தும் அது செய்யாது வறுமை யுறுகின்ற பேதைமைபற்றி நகுமென்றும் கூறினார். இரப்பாரை பென்று பாடமோதுவாரு முளர். இகனென் அது செய்பாதவழிப்படு யிழுக்குக் கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகார முறைமைக்குக் காணமு யிது.

(தே - ப - ரை) — இலம் என்று - வறியேமென்று சொல்லி, அரைஇ இருப்பாரை - சீராமியி ருப்பாரை, காணின் - கண்டால், நிலம் என்னும் நல்லாள்-நிலமகனென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படு நல்லாள், நகும் - (தன்னுள்ளே) சிறியாநிற்பள்.

க0நு-ம் அதியாயம்—நல்குரவு.

அஃதாவது நகரப்படுவன யாவு யில்லாமை.

க. இன்மை யி னின்னாகு நியாதெளி யின்மையி னின்மை யெ யி ன்னாகு தது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு வறுமைபோல வின்னாகுது யாதென்று வினவின், வறுமைபோல வின்னாகுது வறுமையே, பிற்றில்லை, எ-று.

இன்னாகுது - துன்பஞ்செய்வது, ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதுன்மை சொல்லவேண்டா வாயிற்று.

(தே - ப - ரை) --- இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைப்பால்,
 இன்றாதது - துன்பஞ்செய்வது, யாது எனின் - யாதென்றுவினா
 வின், இன்மையின் - வறுமைப்பால், இன்றாதது - துன்பஞ் செய
 வது, இன்மையின் - வறுமையே

உ. இன்மையெனவொரு பாவி மறுமையு
 மிம்மையு மின்றி வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,---வறுமையென்று சொல்லப்படுவ தொருபாவி ஒருவ
 னுழை வருவதால் அவனுக்கு மறுமையின்பமு மிமமையின்பமு மில்லையாக
 வரும், எ-து.

இன்மையெனவொருபாவி யென்பதற்கு மேல் * “அழுக்காரெனவொரு
 பாவி” யென்புழி யுரைத்தாங் குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகு
 பெயர். சுயாமையானும் துவ்வாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடு
 மென்று பாடமோதிப் பாலியாலென விரித்துரைப்பாரு முளர்.

* மேலே, ச அ-ம் அநி. செஃராஜா, அ-ம் குறளிற் காண்க.

கடுநி-ம் அதி. நல்குரவு

நூக

(தே - ப - ரை.)---இன்மை என - வறுமையெனப்படுகிற, ஒரு
 பாவி---, (ஒருவனிடத்துவரும்போது), மறுமையும் - மறுமையின்ப
 மும், இம்மையும்-இம்மையின்பமுள், இன்றி - (அவனுக்கு) இல்லை
 யாக, வரும் - வரும்.

ங. தொல்வரவுந் தே! லுங் கெடுக்குந் தொகையாக
 நல்குர வெள்ளு நகை

(பரி-ரை.) எ-து,---நல்குரவென்று சொல்லப்படு மாசை தன்னுற் பற்றப்
 பட்டாருடைய பழைய குடிவரவினையும் அசற்கேற்ற சொல்லினையும்
 ஒருவகே கெடுக்கும், எ-து.

நகையில்வாழி நல்குரவு மில்லையாகலின் நல்குரவையே நகையாக்கி,
 அஃது அக்குடியிற் கெடுவோர்க்கிலவா; இழ்தொழு ல்களையும் இளிவந்த

சொற்களையு முளவாக்கலான் அவ்விரண்டினையு மொரு 15 கெடுகருமென்
 றா: * “ குடிப்பிடிப்பிற்சும் விழுப்பககொல்லும் ” என்றா பிறரும். தோலா
 வது 1 “இழுமென் மொடியால் விழுமியது நகறல்” என்றா தொல்காப்பிய
 றரும். இசற்கு உடம்பென் துரைப்பாரு முளர்: அஃததர்குப் பெயராயினும்
 உடம்புகெடுக்கு மென்றற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமை யறிக.

(தே - ப - ரை.)—நல்குரவு என்னும் - வறுமையென்று சொல்
 லப்படுகிற, நசை - ஆதா, தொல் வரவும் - (கன்னுலைபற்றப்பட்ட
 வருடைய) பழையகுடி வரவீனையும், நோலும் - (அதற்க்கற்ற)
 சொல்லினையும், கெடுக்கும் - (ஒருநீசர)கெடுக்கும்

ச. இழ்ப்பிர்தார் கண்ணையு மின்மை யினிவந்த
 சொற்பிறக்குந் சோர்வு தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து—இனிவந்த சொற்பிறவாத குடிப்பிர்தார் மாட்டே
 யும் அது பிறத்தற்கே துவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும், எ-து.
 சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இனிவந்த
 சொல் - இனிவருதற்கே துவாகிய சொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டு மென்
 றல். சோர்வு-தாமுறுகின்ற துன்பிசுகி பற்றி ஓரோவழிக் டம்பிரப்பினை
 மறந்து அது சொல்லுவதாக நனைத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—இன்மை - வறுமையானது, இல் பிறந்தார்
 கண்ணையும்-உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும், இனிவந்த சொல்-

* மணிமேகலை, ௧௧-வது பாத்திரம்பெற்ற காலை, ௭௧.
 † பொருள், செய்யுளியல், ௨௩௩.

௩௦௨ கரு-ம் அதி. நல்குரவு

அவமானச்சொல், பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு -
 சோர்வினை, தரும் - உண்டாக்கும்.

டு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்குரவென்று சொல்லப்படுந் துன்ப மொன்ற
னுள்ளே பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும், எ-று.

குரை—இசைநிறை. செவவு—விரைவின் கண் வந்தது. துன்பமுந்தானு
முடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாகியும், அத் துன்பமடியாகச்
செல்வார்கடைநோக்கிச் சேறறறன்பமும், அவரைக் காண்டற்றுன்பமும், கண்
டான் மறத்துழி நிகழுந் துன்பமும், மருவியும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற்
ற்றுன்பமும், அது கொடுவந்து நகர்வன கூட்டற்றுன்பமு முதலாயின
நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாத் துன்பங்களு முளவாமென்
றங் கூறினார். இவையைத்துபாட்டானும் நல்குரவின் கொடுமை கூறப்பட்ட
டது.

(தே - ப - ரை.)—நல்குரவு என்னும்-வறுமையென்று சொல்
லப்படும், இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே, பல்-பலவாகிய,
துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று - வந்து, படும் - விளையும்.

சு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மெய்நூற் பொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னாரா
யினும், நல்கூர்ந்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தலைப்படும், எ-று.

பொருளின்மையைத் தலைப்படுதலாவது யாமிவர் சொல்வியன விரும்பிக்
கேட்குமாயிற் கண்ணோடி இவருறகின்ற குறை முடிக்கவேண்டு மென்றஞ்சி
யாவருக கோளாமையிற் பயனில் சொல்லாய் முடிதல். கல்வியும் பயன்படா
தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நல் பொருள்-மெய்நூற் பொருளை, நன்கு
உணர்ந்து - தெளியவறிந்து, சொல்லினும் - சொன்னாலும், நல் கூர்ந்
தார் - வறுமைப்பட்டவரது, சொல் - சொல்லானது, பொருள்
சோர்வு - பொருளில்லாமையை, படும் - கூடும்.

எ. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்

பிறன்மீபால நோக்கப் படும்.

ம் அதி. நல்குரவு

(பரி-ரை.) எ-து,—அறத்தோ டியையில்வாத நல்குரவுடையான் தன்னை யின்ற தாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும், எ-று.

அறத்தோடு கூடாமை - காரண காரியங்களு ளொன்ற யியையாமை. நல்குரவு—ஆகுபெயர். சிறப்புமமை அவளநியற்கை யன்புடைமை விளக்கி நின்றது. கொள்வதின்றூடவே யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலு முடைமை யின், அது நோக்கிச சுற்றுகார் யாவருந் துறப்ப ரென்பகாம்.

(தே - ப - ரை.)—அறம் சாரா - அறகோடு பொருந்துதலில் லாத, நல்குரவு - வறுமைபயுடையவன், சற்ற தாயானும் - (தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும், பிறன் மீபால - ஏதிலனபோல, நோக் கப்படும் - (நினைகது) பாட்கப்படுவான்.

அ. இன்றும் வருவது கொடுவோ நெருகலும்

கொன்றது போலு நிரப்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—நெருகற்றது கொன்றது போன்று எனக்கின்றது வற்றைச செயத நல்குரவு இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாது செய்வேன், எ-று.

* அவ்வின்றைகனவாவன—மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருகன்மிக வருத்தித் தன்வயிறு நிறைத்தானெருவன் கூற்று.

(தே - ப - ரை.)—நெருகலும்-நெற்றும், கொன்றதுபோலும்-கொன்றதுபோன்று (எனக்குத்துன்பங்களைச்செய்த). நிரப்பு - வறுமையானது, இன்றும் - இன்றைக்கும், வருவதுகொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ, [வந்தால் இனி யாது செய்வேன்]

க. நெருப்பினுட் கருசலு மாகு நிரப்பினுள்

யாகொன்றங் கண்டா டரிது

(பரி-ரை.) எ-து,—மந்திர மருத்துளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையே கிடத்துறங்கலு மாம்; நிரப்பு வந்துழி யாகொன்றானு முறக்கமில்லை, எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக் கொடிதென்றகா ருயிற்று. இதுவுமவன் கூற்று.

இவை நான்குபாட்டானும் நல்குந்தாரக குளதாறு குற்றற கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — நெருப்பினுள் - நெருப்பிலே, தஞ்சலும் - (கிடந்த) தூங்கலும், ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்கு கூடும்; நிரப்பினுள் - வறுமை வந்தவிடத்து, யாது ஒன்றும் - யாதொன்றாலும், கண்பாடு - தூங்குகல், அரித - இல்லை

* மேலே இவ்வகாரம், இ-ம் குறளிற் காண்க.

இ0சு க0கூ-ம் அதி. இரவு

க0. துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(பரி-ரை.) எ-து, — நுகரப்படும் பொருள்களில்லாதார் தம்மாற் செயற்பாலது முற்றத் துறக்கலேயாகவும் அது செய்யா நொய்தல் பிறரில்லி லுளவாய உப்பிற்குய காட்டிக்குங் கூற்றும், எ-று.

மான மழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவே யாயிற்று. முற்றத் துறத்தல் — சுற்றந் காணே விட்டமையின் ஒருவாற்றற் துறந்தாராயினா நின்றதம் முடம்பிணையுந் துறரால். அது செய்யா ளொளடிருக்கல் இரண்டினையு மாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவ பிற்குங் கூற்றென்றா. இனி முற்றத் துறத்தலாவது துப்புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றற் துறந்தாராயினா பின்னவற்றை மனத்தாறதுறவாமை யென்றுரைப்பாருமுள். இதனான் அஃதுள தாயவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — துப்புரவு இல்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லா கவர், (கும்மலே செயந்த நுவன முழுதுந் துறக்கலே யாகவும்), துவரத் துறவாமை - முழுதுந் துறவாதொழிகல், (பிறர்வீட்டி லுள்ள), உப்பிற்குங் காடிக்கும் —, கூற்று - எமனாகும்.

க0கூ-ம் அதிகாரம்—இரவு.

இனி மானந் தீராவிரவு இரவாமையோ டொத்தலின், அதனானும்

வீடெய்தற்பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவாததறநதல் விலக்குகற் பொருட்டி இரவு கூறுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. இரக்க விரக்கக்கார்த் காணிற் கரப்பி

னவர்பழி தம்பழி யன்று

(பரி-ரை.) எ-து.—எல்கூர்தார இரத்தற் கேற்புடையாரைக் காணின், அவர் மாட்டிரக்க; இரக்கால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல் வது தமக்குப் பழியாகாமையான், எ-து.

இரவென்னு முகனிலை, தொழிற்செயர திறுதிக்கண நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. இரத்தற் கேற்புடையாராவார் உரையாமமும் னுணரு மொண்மை யுடையராய் மாற்றூ தீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணி னென்றும், அவர்மாட்டிரத்தார்க்கு இரவான்வரு மிழிவின்மையின் இரக்க வென்றும், அவரீதலிற் குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி துவவள்ளறுவைக்கண் மாகுபால அவாகட் கடிது சேறலின் அவர் பழியென்றும், ஏற்பிலரர்மாட் டிரவன்மையிற் தம்பழியன்மென்றுங் கூறினார்.

க0க-ம் அதி. இரவு

௩0௩

(தே - ப - ரை) — (வறமைப்பட்டவர்), இரக்கக்காரர் - இரக்க தற்கு ஏற்புடையவரை [கெட்டுமுன்னும் அறிந்து கொடுப்பவரை என்றபடி], காணின் - கண்டவிடத்து, இரக்க - (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர்; கரப்பின் - (அப்படிப்பட்டவர்) ஒளித்தாராயின் அவர் பழி - அவருக்குப் பழியாதமேயல்லது), தம்பழி அன்று - தமக்குப்பழியாகாது.

2. இன்ப மொருவற் கிரக்க விரக்கவை துண்ட முறையு வரின்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவற்கு இரக்கமுமும் இன்பதளிற் கேதுவாம், இரந்த பொருள்கள் ஈவாட துணர்வுடையாத ருண்டன்புறமல் வரு மாயின், எ-து.

இன்பம்—ஆகுபெயர். ஁ருமவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம்—சாதி யொருமைப்பெயர். அவையாவன 7 வார்ட்டு காலமுமிடனு மறித்து சேறலும், அவர் சூயிப்பறிதலும், அவரைத் தம் வய உகாக்கலும், அவர் மன டெகிழ்வான நாடிச் சொல்லலு முகலியவாற்றான் வருவளவும், மறத்துழி வரு வனவுமாம். அவையுறமல் வருகலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தியக் கோடல். இரந்தவர் துன்பமுறவரி னென்று பாடமோடி, இரககப்பட்டவர் பொரு ளின்மை முதலியவற்றூற் றுண்புருது எயர் வந்தீவராயி னென்றரைப்பாரு முனா. இவை யிரண்பொட்டானும் நல்குரவா னுயிரி யரு மெல்லைக்கண் இளி வில்லாவிரவு விலக்கப்படா தென்பு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—ஒருவற்கு— இரந்தமை - இரந்தபொருள் கள், (சவரரது அறிவுடைமையால்); துன்பம் உற - (தான்) துன்ப முறமல், வரின் - வருமாயின். இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு எதுவான்.

௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புகோ ரேள ருடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—கரத்த வில்லாத நெஞ்சினையுடைய மானமறிவார் முன்னர் நின்று அவர்மாட் டொன் றிரத்தலும் நல்குந்தார்க்கு ஓரழ குடைத்து எ-று.

* “சிறிய சுருக்கத்து வேண்டிமுயர்” வென்றதனால், அவர்க்கு அதுகட னெனப்பட்டது. அதனை யறிதல்—சொல்லுக றுற்றுரைக்க லாகாமைக் கேது வாய அதனியல்பினை யறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன் மாத்

மேலே, கள-ம் அநி. மானம், கூ-ம்

௩0௬ க0௬-ம் அதி. இரவு

இரமே யமைதலின் முன்னின் தென்றும், சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை யெய்தாமையின் ஁ரேருடைத் தென்றுங் கூறினார். உம்மை அதனிழிபு விளக்கி நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—கரப்பு இலா - ஒளித்தலில்லாக, தெஞ்சின்-
 தெஞ்சினையுடைய, கடன் அறிவா முன் - மாறாறிபாமுன்,
 நின்று—, இரப்பும் - (அவரிடக்கே ஒன்றை) இரத்தலும், ஓர்வர்
 உடைத்து - (வறுமைப்பட்டவர்க்கு) ஏரழகை உடைத்து

ச இரத்தலு மீதிலே போலும் கரத்தல்
 கனவிலுந் தேற்றுகார் மாட்டு

(பரி-ரை.) எ-து.—மக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின் கண்ணு மறியா
 தார் மாட்டுசென் றென்றனை யிரத்தலும் வறியார்க்கீதலே போலும், எ-று.
 உம்மை சண்டு மவ்வாறு மின்றது. தான் புகழ்பயவா தாயினும் முன்
 னைகாய புகழ்க்கெட வாராமையின், அதலேபோலு மென்றார். ஏகாரம் - ஈற்
 ததை.

(தே - ப - ரை.)—கரத்தல் - (காமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை,
 கனவிலும்—, தேற்றுகார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து, இரத்தலும்-
 யாசித்தலும், அதலே போலும் - (வறியார்க்கு) கொடுத்தலே
 போலும்

டு. கரப்பிலார் வையகத் துண்மைபாற் கண்ணின்
 றிரப்பாவர் மேற்கொள்வது.

(பரி-ரை.) எ-து.—சொல்லுதன் மாட்டாது முன்னிற்றன் மாத்திரத்
 தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்
 றது அவர்க்கு உள்ளது காவாது கொடுப்பா சிலர் உலகத்துளராய தன்மை
 யானே, பிறிதொன்ற னன்று, எ-று.

அவரில்லையாயின, மாண நீக்கமாட்டாமையின் உயிர் நீப்பரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கண் நின்று - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்
 னின்றமாத் திரக்கால், கரப்பு இலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்
 காமற் கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து. உண்மையால் - இருத்
 தின்றபடியினாலே, இரப்பாவர்—, மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்
 கொள்வது, (உயிர்காத்தற் பொருட்டேயாம்).

க. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி விரப்பிடும்பை

யெல்லா மொருங்கு கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—உள்ளது காதலாகிய நோயில்லாமைக் கண்டால், மானம் விடா நிரப்பார்க்கு நிரப்பான் ஒருந்துன்பங்க ளெல்லாஞ் சேரக் கெடும், எ-து.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டி தொன்றன்மையின் அதனை நோயென் றும், அஃதில்லாத இரக்கதக்காரைக் கண்டபொழுத அவா கழியுவகைய ராவராகவின் எல்லா மொருங்கு கெடுமென்றது கூறினார். இடும்பை - ஆகு பெயர். முழுதுய கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென் றுரைப் பாருமுனா.

(தே - ப - ரை.)—கரப்பு இடும்பை - (உள்ளதை) ஒலித்த லாகிய நோயை, இல்லாரை - உடையரல்லாரை, காணின்—, (மானம் விடாம விரப்பவார்க்கு), நிரப்பு இடும்பை எல்லாம் - வறுமைபால் வருந் துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும் - ஒரு சேரக்கெடும்.

எ. இகழ்த்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள முள்ளு ஒருவப்ப துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை பவமதித் திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப் பாலைக் கண்டால், அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்த்து உள்ளுள்ளே யுவக்குந் தன்மை யுடைத்து, எ-து.

இகழ்த்தெள்ளாதெனவே, என் குமதித்தலும் உனியவை கூறலும் பெறு தும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவையென்றி, ம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தி னாராகக் கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைக்கென்றார். இவை யைந்துபாட்டா னும் அவ்விரத்தக்கார தியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இகழ்த்து-(தம்மை) அவமதித்து, உள்ளாது- இழிவு சொல்லாமல், தீவாரை-(பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின்-

கண்டால், உள்ளம் - (அய்விரப்பவரது) மனம், மகிழ்ந்து - மகிழ்
வடைந்து, உள் உள் - உள்ளுள்ளோ, உயப்பது-மகிழுந்தன்மையை,
உடைத்து - உடையதாகும்.

அ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்று வந் தற்று.

100 அ க0க-ம் அதி. இரவு

(பரி-ரை.) எ-து,—வறுமையுற் றிரப்பா ரில்லையாயின், குளிர்ந்த
வீடத்தையுடைய பெரியஞாலத்துள்ளார் செவ்வரவுகள் உயிரில்லாத மரப்-
பாவை இயந்திரக் கயிற்றூற் சென்றுவந்தாற் போலும், எ-று.

ஐகாரம்—அகைலே ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்டு உவமையோ
டொத்ததொழில் ஒருவிககப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளா ரென்றது அவரை
யொழிந்தாரை. அவர்க்கீதலைசெய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின்,
உயிருடையரல்லரென்பதாம்; “சவாருவ கொள்வாரு யில்லாத வானத்து,
வாழ்வாரே வன்க ணவர்” என்றார் பிறரும். இத்தொடையின்பகோக்காது
இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோ துவாரு முள்.

தே - ப - ரை.)—இரப்பார்-(வறுமையுற்று) இரப்பவர், இல்
லாயின் - இல்லையாயின், ஈரம் கண் மா ஞாலம் - குளிர்ந்த இட
முடைய பெரிய பூமியிலுள்ளவரது, (செவவு வரவுகள்), மரப
பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்று வந்தற்று - (எந்திரக்
கயிற்றூல்) சென்று வந்தாற் போலும்

க. சவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற யிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவாபாற் சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்
புவா ரில்வழித் கொடுப்பார்மாட் டெனன புகழுண்டாம் யாதுமில்லை, எ-று.

தோற்றம்—ஆகுபெயர். மேவுவா ரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்
வன்மை வெளிப்படாமையின், அஃதாற் புகழுய்தா ரென்பதாம். இவை
யிரண்கொட்டானும் உலகிற் கிரப்பார் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இரந்து கோள் - (அவரிடத்துசென்று

ஒன்றினை) இரந்துகொள்ளுதலை, மேவார் இலாக்கடை - விரும்புவாரில்லாதவழி, சுவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து, என்-என்னை, தோற்றம் - புகழ், உண்டாம் - உண்டாகும், [யாதுமில்லை என்றபடி].

க0. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டி நிரப்பிடும்பை।

தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(பரி-ரை) எ-து, —சுவானுக்குப் பொருளுதவாவழி, இவனெனக் கீகின்றிலனென்று அவனை யிரப்பான் வெகுளா தொழிதல்வேண்டும்; அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்பை தானேயுஞ் சான்றாதலமையும், எ-து.

யாவார்க்கும் வேண்டிதலும் நிலையின்மையு முதல்ய பிறசான்று முண்டென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை எரசலும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றை

க0எ-ம் அறி. இரவச்சம்

நூலு

யிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள் கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுத் துன்பத்தைத் தனக்கே யாகவைத்துத் தானுறுத்துன்பந் தானறிந்து வெகுளற்க வென்பதாம். இதனால் அவாக்கின்றியமையாததோ ரியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை — (சுவானுக்குப் பொருள் உதவாதவிடத்தே); இரப்பான் - இரப்பவன், வெகுளாமை வேண்டும் - (இவன் எனக்குக் கொடுக்கின்றிலனென்று அவனை) கோரியதொழிதல் வேண்டும்; (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா), நிரப்பு இடும்பைதானேயும் - வறுமையாகிய தந்தோய்தானேயும், கரி - ராஷியாதல், சாலும் - அமையும்

க0எ-ம் அடிகாயம்—இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்தீர வருமிரவிற் கஞ்சதல். அநிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன் னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(பரி-ஸா) எ-து,—தமக்குள்ளது கரவாது இவா வரப்பெற்றேமென்று உணமகிழ்ந்து கொடுக்குய கணபோலச சிறத்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒரு வன் வறுமை கூர்தல் இரந்து செல்வமெயநலிற் கோடிமடங்கு நன்று, எ-று.

நக்குரவு மறைக்கப்படாத ட்டார்மாட்டும் ஆகாதென்பது பட நன்ற மையின், உம்மைஉயர்வு சிறப்பின்கண வந்தது. அவ்விரவான் மானந்தீரா தென்னார் துணையலவது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சி யானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) கரவாது - (தனக்குள்ளத்தை) ஒளிக்காமல், உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ள மகிழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கும், கண் அன்னார்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுதல், கோடி உறும் - (இரந்து செல்வமடைதலில்) கோடிமடங்கு நன்றும்.

உ. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பார்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வுலத்தைப் படைத்தவன் இதன்கண வாழ்க்கார் க்கு முயன் துயிர்வாழ்தலென்று இரந்து முயிர் வாழ்தலைவேண்டி விதித்தா

க0எ-ம் அதி. இரவச்சம்

யின், அக்கொடியோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்கு மலமந்து கெடுவா ளாக, எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்க்காரும் அதற்கு வேண்டிவநாய வுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினை வயக்காற் கருவொடு கலந்த வன்றே அவன் கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட் சில வுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒரு செய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற்றானும் அத்துன்ப முறல் வேண்டி மென்பதாம். இவை யிண்பொட்டானும் அவ்விரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

வெதில்லாமல் உறு கமப்பாட்டினிடத்தும், இரவு - (19 நாட்க்குச் சென்று) இரந்தலும் சூ. ஓலலா-உடம்படாக. சாஸ்பு-சிறைவு, இடம் எல்லாம் - உலகமெல்லாம், (ஒருநேர இயைந்தாலும்) கொள்ளாத தகைத்து - கொள்ளாத பெருகையுடையது

டு. தெண்ணீர் ரடுபுற்கை யாயினார் தாடந்த துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(111-ரை.) எ-து, — தெரியாப முயற்சிகொடுவந்து தந்தது தெளிந்த நீர் போலும் அடுபுற்கையேயாயினும் அரணையுடையதற்குமே வினியதில்லை, எ-து.

தாடந்த கூழ் தெறிவின்றிக் கொண்டு போன்றாயினும் இடவாய இரவான் வந்ததன்மீது கர்முடைமையாலின், அமித்க்கோடொடுக்கு மென்பதாம். இதனால் தெரியினையது சிறிகேளும் அது செய்யுமின்பெ பெரிதென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — தான் - (வழியாகிய) முயற்சி, தந்தது - (கொண்டுவந்து) தந்தது, தெளி நீர் - தெளிந்த நீர் போலும், அடுபுற்கை ஆயினும் - சமைத்த கூழேயாயினும், உண்ணலின் ஊங்கு - (அதனை) உண்ணாதற்குமேல், இனியது - இன்பந்தருவது, இல் -

சு ஆனிற்கு நீரென் றிரப் பினு நாவிற் கிரவி னிவிவந்த தில்

(111-ரை.) எ-து, — தண்ணீர்பெருது இறக்குநிலைமை தாயதோ ராவினைக் கண்டு அந்நேர்க்கி இதற்குத் தண்ணீர் கால்வேண்டிமென் றிரந்துசொல்லுநகாலும் அவ்விரவுபோல ஒருவனவிற் கிவிவந்தது பிறிதில்லை, எ-து.

ஆ காத்நோம்பல் பாரதமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள் கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எணமைத்தாகலின் ரென்றும், இரக்கின்றார்க்கு இவிரவு அச்சொல்லனவையாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவினியினும் மேற்படுதலின் இனிவந்ததில்லென்றாக கூறினார். இதனால் அறனும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்தசெய்யர்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — ஆனிற்கு - (தண்ணீர்பெருதிற்கு நிலைமையாகிய) பசவுக்கு, நீர் என்று - (தருமநோக்கி) இதற்குக் தண்ணீர்

தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பினும் - இரந்து சொல்லுப்போதும்,
இரவின் - அவ்விரவுபோல, நாவிற்கு - (ஒருவன்) நாவிற்கு, இளி
வந்தது - அவமானம்வந்தது. இல் - ௨

எ. இரப்பனிரப்பாரை பெல்லா பிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மினென்று

(பரி-ரை.) எ-து,—இரப்பாரைபெல்லாம் யானிரவாநின்றேன், யாது
சொல்லியெனின், நாமக்கிர்க்கவேணமொயிற் நமக்குள்ளது கரப்பாரை யிரவா
தொழிமினென்று சொல்லி, எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாரறொககது. இவ்வீவிவந்தசெயலான் ஊட்டிய
வழியும் உடம்பு நீல்லாதாகவின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்ப
னென்றார். இதனால் மானத்தீரவருமிரவு விலககப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இரப்பாரை எல்லாம்— இரப்பின் - (உம
க்கு) இரக்கவேண்டுமாகில். கரப்பார் - (கமக்கு உள்ளதை) ஒளிப்ப
வரை, இரவன்மின் என்று - இரவாதி நங்கனென்றுரொல்லி, இரப்
பன் - (நான்) இரவாநின்றேன்.

அ. இரவென்னுமேமாப்பி ரேணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப பக்கு விடும்.

(பரி-ரை.)எ-து,—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதனால் கடத்துமெனக்
கருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி அதன்கணேடுங்
காற் கரத்தலென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம், எ-று.

முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவாற் கடக்கலுற்றான் அதன் கரைகாண
மையின், ஏமாப்பிரேணயென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்
டது. அதுகடத்தற்கேற்ற தன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி
உடைதலானும், அதன்கணேற்றக் வென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—(இவ்வறுமையென்னுங் கடலை இதனற்
கடப்போமென்று நினைத்து ஒருவனேறிய), இரவு என்னும் - இரத்
தல் என்னும், எமாப்பு இல் - காவலற்ற, தோணி - மரக்கலம்,
(அதனிடத்தே ஒய்க்கால்), கரவு என்னும் - ஒளித்தலென்னும்,
பார் - வண்ணிலக்கீதாடு, தாக்க - தாக்குமாயின், பக்குவிடும் -
பிளந்துபோம்.

க0௭-ம் அ.சி. இரவச்சம்

டுகக.

கூ இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மினறிக செடும்

(பி-ரை) எ-து,— டையா ன இல்லா சென்றிதது சிற்றலின்
கொடுமையை சீனைநசால் மமமுன். கக ர துருகாதிதமும்; இனி அந்நிலை
யைக கண வைதாவா இவ்வையெனறவிள கொடுமையை சீலைகால் அவ்
வுருகுமளவு சாறுமினறிப் பொனறிவிடும், எ-து

* “இவ்வனை, யுளநகர வுள்ள முருகுமா லென்கொழீலா— கொள்ளுங்
காற கொளவாரா குறிப்பு” எனப்படும் இவ்விருகவு கொடுகென்ப
தாம் இதற்குப் பிறகுலலாம் இ-கசின “வருள முருகுமென் றுதைதார்.

(தே - ப - ரை.)—இரவு - ௭ ௩ - 111 முன் இல்லா கொன்று
இரக்கு நிமலின் கொடுமையை உடா - சீனைநகல உள்ளம் -
(எம்) முள்ளம், உருகும் - உருகாநகாதிதம, கரவு - (இனி
அந்நிலைபைக் கண்டிருந்தவா) இவ்வையெனறவிள கொடுமையை,
உள்ள - நினைக்கால், உள்ளம் - அ வருகாநகாவு காணும் இன்றி-
இல்லாமல். செடும் - அழி துபோம்

க0 உராய்வாய் கிபாலகொறி குடி கொடுவோ விரயாவர்
சொல்லாடப் போல முயிர

(பி-ரை) எ-து—கரப்பா டி லையெனற கொலலாடிப
யானே இப்பாரு உயிர்போகாநகாது; இனி கொல்லாடுகினற அவா
கடக்கு உயிரி யினறுநகாந அபபொடிது எய்யொடிபுடிககாநிதது
நிதமும், எ-து.

“யிராஃபாகலாவது இனி யாமெனசெய்துமென்றேயகிச் செயலற்று நிற
 தல், † “அகரீலையே—மாயானோ மாநறி விடின” என்றா பிறரும் கேட்டா
 கைக கொல்லவற்றையசொற சொல்லா காகக் கால் சொல்லவேண்டா வாயி
 னும் அதுகாணகின்றிலம் இஃதென்றே ஓ வென்பதாம் வறுமை † மறுநி மறை
 யாது இரககப்பவொராய கேளீரகட்டும அகநக சொல்லாட உயிர்போம்,
 யுண்டின் மறைககப்பவொராய நிற கருச சாலலாடிபககாற போகாதெககே
 யொளித்துநிறகும் இஃண்டானும் போயே 1 தேவொ இரககருகினுமே ஒரு

காவாநிணணையி டாணணை 4 ணணை— நிரயாது யாபுயநாடு யாழககை-யிர
 விசை—புரானுகா ளுயா முருகுடா லெசகொலோ—கொ ளுககாற கொளயா
 குறிப்பு—நாலடியா, இரயசசா

† புறத்தத்தன் வினமை நலியயசகதந்கன — ணணானுள் கீகி நி ஃது யொருயிண—
 யீயா யெணககென நிறப்பானே லகரீலையே—மாயானோ மாநறி விடின—நாலடியா,
 இரயசசா.

65

நுகச க0அ-ம் அதி. கயமை

வன் கூற்றுக்கி யுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின்
 குற்றமும் காவின் குற்றமும் ஒருகரு கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று)
 சொல்லிய மாக்திரக்தே, இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு, உயிர்—
 போம் - போகா நின்றக; கரப்பவர்க்கு - (இனிச் சொல்லுகின்ற)
 அன்வொளிப்பவர்க்கு, (உயிரின் இருந்தலால்); யாக்து-எப்புரை
 யுள், ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புதுத்தொளித்து நிற்குமோ.

க0அ-ம் அதிகாரம்—கயமை.

அஃகாவது மேல அபகியவுள்ளும் அங்கவியவுள்ளுஞ் சிறப்பு வகையாக்
 கூறப்பட்ட குணங்களுர் எர் ணையன குறிப்பினால் யாவர்க்கு மெய்க வைத்
 தமையின் ஆண்டிக் குயப்பாற கூறியனவும் ஈணடொழிபியலுள் வெளிப்படக்
 கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுயிலராய கீழோ. து தன்மை. அதனால் இஃ

தெல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

க மக்களை போல்வர் கயவராவரன்ன
வொப்பா ரியாங்கண்ட தில்.

(பி-ரை) எ-து —வடிவான் முழுதும் மக்களையொப்பர் கயவர்; அவர்
மக்களையொத்தார்போன்றவொப்பு வேற்றிணை சாதிக்கண யாகண்ட
தில்லை. எ-து.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவ்வென்றது அவர்
மாட்டுளதாய வொப்புமைமை. மக்கட்சாதிக்குவ கயசசாதிக்கும் வடிவொத்த
லிற் குணங்களது உணமையின்மைகளா னல்லது வேற்றமை யறியப்படா
தென்பதாம். இதனாற் கயவரது குற்றமிகுறி கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை) —கயவர் - சீழார், மக்களை போல்வர் - (வடி
வால் முழுதும்) மக்களை போலினார்; அவர் அன்ன ஒப்பாரி-
அவர் அம்மக்களை யொத்தல்போன்ற வொப்பு, யாம் - நாங்கள்,
கண்டதில் - வேற்றிணைசாதிக்கண்டது) கண்டதில்லை.

உ நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(பி-ரை) எ-து, —நமக் அறுதியாவன வறிவாரின் அவையறியாத சீழ்
மக்கள் நன்மையுடையர், அவர்போல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின்
தக் கவலை யிலராகலான், எ-து.

க0 அம் அறி. கயமை

நன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மை மறுமை வீழ்கட்
குரியவாய புகழாருணங்கள். இவற்றையறிவார் இவை செய்யாரின்றே மிகச
செயப் பெறுகின்றிலே டென்றும், செய்கின்ற வினை கமக்கு இடையூறு
வருங்கொடுக்கும். இவற்றின் மறதலையாய பழ்ப்புமறியாமை மென்பன
வற்றுள் யாதுவியையுமே வெனதும், பூவ்வாற்றாற் கவலையெய்துவர், கயவர்
அப்புசுழ் முதலிய வொழிகதுப் படிமுதலிய செயயாினதும் யாதுங்கவலை
யுடைய ரல்லராகலாற் திருவுடையன உயிர்ப்பா விசுழ்க்கவொடி. இதனாற்
படிமுதலியவற்றிற் கஞ்சாடு என்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை — ந ி று - (காமம்) உறுதியாயினவைகளை, அறிவாரின் - அறிபவர்களினும், கயவா - அமைவறியார்) கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - நன்னாமமுடையவர்; அயாசீலா - நெஞ்சத்து - (கமது) நெஞ்சினிடத்து. அயாசீலா - (அயாசீலா) கவலையில் (ஆசலா)

ந தேவ ரணைய கயவ ரவருந்தா

மேவன செய்தொழுகலான்

(பரி-ரை) எ-து,—தேவரு : கயவரும ஒரு கண்டையா, அஃகியானெனின், தேவரைப்போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்றிக் கயவருந்தாம விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான், எ-து.

உயாசீலும் இழவுமாகிய அதன்காரணவெறுபாடு குறிப்பாற்றேன்ற நின்றமையின், இது புகழ்வார்போன்று பழிதவாருயிரறு யுனாள் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டிய செயவாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — தேவர் அனையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர், (அது எ கனாலெனில்), அவருர் - அக்கயவரும் (தேவர்போலக் தம்மை நியமிப்பா ரிலலாமல), காம் மேவன - தாம் விரும்பும்புமவைகளை, செய்து ஒழுகலான் - செய்து நடக்கலால்.

ச அகப்பட்டியாவாரைக் காணினவரின்

மிகப்பட்டு செம்மாக்குங் கீழ்

(பரி-ரை.) எ-து,—கீழாயினன் தன்னிற் சுருயகிய பட்டியா யொழுகுவாரைக் கண்டானாயின், அவ்வொழுகாததின் கண அவரிற்றான் மேம்பட்டு அதனாற் றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாகும், எ-து.

அகப்பட்டி—அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாதே யொழுகலின், பட்டியென்றார்; * “நோதக்கசெய்யுஞ் சிறுஉட்டி” என்றார் பிறரும். இதனாற் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது.

* உலி குயில்கி, கடு.

(தே - ப - ரை.)—கீழ் - கீழாயினோன்; அகப்பட்டி ஆவரை - (தன்னில்) குறைந்தபட்டியார் நடப்பவரை. காணின் - கண்டால்; (அவன் அநநடக்கையிலே), அவரிடம் - அவரைக் காட்டிலும், மிகப் பட்டு - (காள்) நெம்பாட்டு. சொல்லாதும் - (அதனால் கண்மிகுதி காட்டி) இறுமாப்பான்

டு. அசரமே கீழ்கள நாரா மெய்ச
மவாண்டே றுண்டாஞ் சிறிது

(பரி-ரை.) எ-து,—கயவரதாய வரசாடவகண்டதுண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அசரமே எதம் வரு மன்றஞ்ச மசகம்; அஃதொழிந்தால், தம் மால் அவாவப்படும்பொருள் அதனானுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம், எ-து.

ஆசாரத்தன்காரணத்தை ஆசாமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவா வென்றய கூறினார். எ-து, தன்கண் ணென்றுமேழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. பெருமபான்மை அசரம், சிறுபான்மை பொருட்பேய், இவ்விரண் டானு மன்றி ஐயல்பாக உடாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே ஐயல்பு, ஆசாட்டு செய்தல் ஐயல்பன்றென்பது அதனால் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கீழ்களது ஆசாரம் - கீழேயானது ஆசாரம், (கண்டது உண்டாயின அதற்குக்காரணம்), அசரமே - (அசர மானே தன்பம் வருமென்று அங்கம்) அசரமே; எச்சம் - (அது ஒழிந்தால் அவா - அவாவப்படும்பொருள், உண்டேல் - (அதனால்) உண்டாமாசில். சிறிது --, உண்டாம் - உண்டாதார்.

சு. அறைபடையன்சர் கயவரதாய் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்ததுரைக்க லான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாயசேட்டமறைகளை இடந்தோறந் தாக்கிக் கொண்டுசென்று பிறர்க்குச் சொல்லுதலான், கயவர் அறையப்படும் பறை யொப்பர், எ-து.

மறை - வெளிப்படாத குற்றம் வீணையுமென்றுபிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல். பிறர்-அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கது பெரும்பாரமாதனோக்கி. பறை ஒருவன்கையாற் றன்னை யறிவித்த தொன் றனை இடந்தோறய கொண்டுசென்று யாவரையு மறிவிக்குமாகலான், இது

தொழிலுவமம். இதனால் உவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நாம் கோட்ட மறை - நாங்கள் கேட்ட இரட்சியங்களை, உய்த்து - (ஆடந்தோறுப்) நாட்க்கொண்டு

க0அ-ம் அதிகி. கயமை

கூளை

போய், பிறர்க்கு—, உரைக்கலான் - சொல்லுகலால், கயவர் - கீழ் மங்கள், அறை பறை அன்னர் - அறையப்படும் பறை பரலவர்.

வ. சர்ங்கை விதிரார்கயவர் கொடிறுடைக்குப்

கூன்றைய ரல்லா சவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து.—கயவர் தா கதுப்பினை செர்ப்பதாக விரைந்த கையினை யுடைய ரல்லாசார்க்குத் தாமுண்டு பூசியகையைக் கெறித்தல்வேண்டுமென்றிரந்தாலுந் தெரியா, எ-று.

விரைந்தகை—முறுக்கியகை. மெல்லாசாகு யா துங்கொடா, நலிவார்க்கு எல்லாங்கொடுப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை. —கயவர்-கீழ்மங்கள். கொடிறு உடைக்கும் - (தம்) கதுப்பினை செர்ப்பதாக. கூன் - விரைந்த, கையர் அல்லாத வர்க்கு - கையினை யுடைய ரல்லாசவர்க்கு, சர்ங்கை - (தாம்) உண்டு பூசியகையை, (தெறித்தவேண்டுமென்று இரந்தாலும்), விதிரா - யா.

அ. சொல்லப் பயன்படுவர் மாரேறார் கரும்புபோற்

கொல்லப் பயன்படுகிடு.

(பரி-ரை.) எ-து.—மெலியார் சென்று கருகூறையைச் சொல்லிய துணையானே இரங்கிப் பயன்படுவா மேலாயினார்; மறையச்சீழாயினா கரும்பு போல வலியா கையகெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

பயன்படுதல்—உள்ளதுகொடுதல். சீழாயினாதிறவுதோன்ற, மேலாயினாரையும் உடன் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சான்றோர் - மேலாயினார், சொல்ல-(மெலியவர் போய்த் தங்குறையை) சொல்லியவாவிடே, பயன்படுவர் -

(இரங்கி) பிரயோசனப்படுவர் ; கீழ் - (மற்றை) கீழாயினோர், கரும்புபோல்—, கொல்ல - (வலியவர்) நையநெரும்பியவிடத்தே, பயன் படும் - பிரயோசனப்படுவர்.

கூ. உடுப்பது உ முன்பது உங் காணிற் பிரர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் செல்வத்தாற் பட்டுத் துகிலு முடுத்தலையும் பாலோ டடிசி லுண்டலையும் பூனாயின் காணுமாயின், அவர்மைப் பொருது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாகக் கல்லலும், எ-து.

டுகஅ க0அ-ம் அதி. கயமை

உடுப்பது, உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத் தொழின்மே னின்றன ; அவற்றும் பூண்டல உர்தன் முதலிய பிரதொழில்களுவ கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டதனையானே பொருமையெய்தலிற காணினென்றும், கேட்டார் இது கூடுமென நியையப்படைதல் அரிதாகலன் வற்றுகுமென்றும் கூறினார். இதனாற் பிறர்செல்வம் பொருமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)--கீழ் - கீழாயினோன், உடுப்பதாம் - (பட்டுத் துகிலும்) உடுத்தலையும், உண்பதாம் - (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும். காணின் - கண்டால், (அவைபொருமல்), பிறர்மேல்—, (குற்றமில்லையாகவும்), வடுக்காண-குற்றமுண்டாகக், வற்று ஆகும் - வல்லவனாவன்.

க0 எற்றிற குரியர் கயவரென் றுறழக்கால்
விறற்ற குரியர் விரைந்து

(பரி-ரை.) எ-து,—கயவர் தம்மையாதாறுமொரு துன்ப முற்றக்கால் அதுவே பறதககோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விதறற் குர்வர் ; அது வன்றி வேறெததொழிற குரியா, எ-து.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவற் பற்ற துணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்ளுகின்றார் தவ கயமையறிந்து

வேண்டாவென்றதற்குமுன்னே விற்றுவிட்டவன் விரைந்தென்று கூறினான் ஒருதொழிற்கு முர்யரல்லவென்பது குறிப்பெச்சம் இஃனாப் ரும்பிதர்க்கடிமையாய் நிரப்பென்பது கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—கமலவர் - கீழார், ஒன்று - ஒருதுன்பம், உற்றாகால் - (தம்மை) அடைந்தவிடத்து; (அதுவே சார்பாக), விரைந்து—, னிறற்கு உரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர்; (அதுவல்லமல), எதற்கு உரியர் - (வேறே) எத் தொழிலுக்கு உரியராவர்.

ஒழிபயல முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

க ள விய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைக்காய் இமமையே பயப்பதாய் வினபக கூறலா னெடுகதுகொண்டார். அண்டன்பென்றது ஒரு காலத் தொருபொருளான் முடிவுறு தாய்கு சிரப்புடைக்காய் காமவினபத்தினே. இச சிறப்புப்பற்றி உடனாலுட போராசனாளு சுவைபலவென்று கூறுவாரா கூறக யாக்கூறல நினபக்கவை யொனானையுமேயென இ னையே மிகுத்துக கூற்றான். இது புணர்ச்சி பிடுவென விருவாகப்படும் எனையிருத தல், இரககல், உடவென்பனவோவெ னின, இவா பொருட்பாருபாட்டினே அரம் பொரு ளின்பமென உட ளல கடிக்குப்பற யிய்யது லான. அவாவாறே

யவரதைப் பிரிவினக ணைக்கினாரென்; இனி உவையம்மையே யிழ்
 தூல்களோடும பொருள்பு புணர்ச்சியைக களவென்றும் பிரிவைக கறபென்
 றும் பெரும்பானமைபறறி வகுத்தி, அவற்றைச் சுவையிருகியப்ப உலக
 நடையோடு ஒப்பு மொவ்வாமையுமுடைய வாக்கிச் சுற்றினரா. அககைகோ
 ளிரண்டினுள்ளு களவாவது பீரர் ஆப்பிர்ப்புககளினறி எஞ்ஞான்று மொரு
 தன்மையராய் "ருவுச்சிருவும் பருவரக குலனுங் குணனு டன்பு முகலியவற்
 றுற் றம்மு ளொப்புமையுடையாய தலைமகளு; தலைமகளு ம்பீரர்கொடுப்பய
 மடுப்பவமன்றிப் பால்வகையற று மயெரிப்பட்டுப் புணாந்து வருவது.
 அகனை யேழுகிராரகாற் கூறவான ரொடிகி முகதகட்டகைகணங்குறுத்
 தல் கூறகினாரர்.

க0க-ம் அதிகாரம்—நாகயணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது, பொழில்வீணையாட்டு விருப்பான் அயநீக அனகட்டிய
 ளாய் நின்றானே வேட்டவிருப்பான் இனையா ிரகத கமியனையவது கண
 ணுற்ற தலைமகன் அவன் வணப்புத சனை வருத்த தறுவிகதலைச சொல்லு
 தல். இது, கணணுற்றபொழுதே நகழ்வதாகலின், முதறகட்ட கூறப்பட்டது.

க. அணங்குகொ லாய்மயில் கொடலோ கணங்குறை
 மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு

[தலைமகளுநவழநலியன முகக ிட்டரிவன பன்றிச் சிறந்தமையிள்
 அவனைத் தலைமகன் ஐயுறுது]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்கனலிய குழையையுடையாள் இப்பொழிற்க
 ணுறைவா ளோர் தெய்வமகளோ? அன்றி யொருமயில்வீசேடமோ? அன்றி

நீஉ0 க0க-ம் அதி. தகையணங்குறுத்தல்

யொரு மாலுமாதரோ? இவனை யின்னென்று துணியமாட்டாது என்
 னெஞ்சு மயகரின்றது, எ-று.

ஒ—அசை. ஆய்மயில்—படைத்தோன் விசடமாக வாய்த்து படைத்த
 மயில்; மயிற்சாதிப் ட்டொரித்தெடுத்த யட்டு. ன்றமாம். கணங்குறை—ஆகு
 பெயர். கணங்குழைவென்று பாடமோசிப் பலவாய்த் திரண்ட குழையின்

றுரைப்பாரு முளா. எழுதலாகா வருவர் தன் வருத்தமும்பற்றி அணங்கு கொலென்றும், சாயலும் பொழில்வாய் னந்தலும்பற்றி ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சுஞ் சென்றறையும அலென்றோ கோக்கியவாறும்பற்றி மாதர் கொலென்றும் கூறினான்.

(தே - ப - ரை) —கனம் குறை - இக்கனமாகிய குழையை யுடையவள், அணங்கு கொல் - (அர்ச்சுலையி லிருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணை? (அர்ச்சுலையி லுள்ள மயில் கொல் - (கடவுளால் ஆராய்ந்துபடைக்கப்பட்ட - ஒருமயிலி லிச்சேஷமே? (அல்லாமல்); மாதர் கொல் - ஒரு மானிடமாதிரி? என்நெஞ்சு - என்மனம், மாறும் - (இவள் இரகசியமென்று துணிபமாட்டாமல்) மயங்காநி னாறாது.

உ. நோக்கினு ளேறுக்கெதிர் நோக்குந றங்கணங்கு
தானைக்கொண்டன்ன றுடைத்து.

[மரணுடைய நராதல் தெளிந்த தலவகர் அரணுகருணிய
புத்திநி கூரியது]

(பரி-ரை.) எ-து, —இப்பெற்றி தாய வணப் னையுடையாள் என்நெஞ்சிற் கெதிரோர் தல் தாய்ன ாக்கிவருக்துவபோரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையுங் கொண்டுவந்தாற்போலும் தன்மையையுடைத்து, எ-து.

மேலும் அணங்குகொ லாய்மயில்கொ லென்றமைபான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிரோக்குத லென்றமையின், அது குறிப்பு நோக்காய்நறு. வணப்பால் வருத்துன்மேலும் றிப்புநோக்கால் வருத்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினு ளெனப்பாரு எனலு ினக்கப்பட்டானென றுரைப்பாருமுளா.

(தே - ப - ரை) —நோக்கினுள் - (இப்படிப்பட்ட) அழகினை யுடையவள், நோக்குதெதிர் - (என்) பார்வைக்கெதிரே. நோக்கு தல் —, தாக்கு அணங்கு - (நாடு) காங்கு வருத் துகிற ஒரு தெய்வப்பெண், தானைக் கொண்டன்னது - (காக்குதற்கு) சேனை யையுங் கொண்டுவந்தாற்போலும் தன்மையைய. உடைத்து - உடையது.

௩. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர் கட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கூற்றென்று நூலோர் சொல்வதனைப் பண்டிகேட்
டறிவதல்லது கண்டறியேன்; இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; அது பெண்
டகையுடனே பெரியவாய் அமர், ௩, ௩ கண்களாய் நடக்கு, எ-று.

பெண்டகை—காணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பெண்ணுயிருணங்கள்.
அவை அவ்வக்குறிகளா னறியப்பட்டன அமர் கல்-அமர்செய்தல், பெயரடி
யாய வினை. பெண்டகையால் இன்பம் பய, ௩, ௩ முண்டே றும் துன்பம்
பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்றுக்கிக் கூறு

(தே - ப - ரை.)—கூற்று என்பதனை - கூற்றுவனென்று
(நூலோர்) சொல்லுவதை, பண்டு அறியேன் - முன் (தேட்டறிந்த
தல்லது) கண்டறிந்திலேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது
கண்டறிந்தேன்; (அது), பெண்டகையால் - நாண்டமடம் அச்
சம் பயிர்ப்புளன் றி) பெண்டுணங்களுடனே, பேர்அமர் - பெரி
யவாய்ப்பேர்செய்கின்ற, கட்டு - கண்களையுடைத்து.

சு கண்டா ருயிருண் ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகை
பேதைக் கமர்த்தன கண்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பெண்டகையையுடைய விப்பேதைக்கு உளவாய
கண்கள் தம்மைக்கண்டா ருயிருண் ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்
றிருந்தன, எ-று.

அமர்த்தல்—மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கு மேலாது
கொடியவாயிருந்தனவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பெண்டகை-பெண்டுகுணங்களுடைய, பேதை

க்கு - இப்பேதைக்கு, கண் - கண்கள், கண்டார் - (தம்மை) கண்டவரது, உயிர் உண்ணுந் தோற்றந்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி, அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன.

௫. கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவர
 னோக்கமும் மூன்று முடைத்து

66

௫22 கடுகும் அதி. தகையணங்குறுத்தல்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னை வருத்துதலுடைமையாற் கூற்றமோ? என்மேலோடுத லுடைமையாற் கண்ணோ? இயல்பாக வெருவுத லுடைமையாற் பிணையோ? அறிகின்றிலேன். இம்மடவரால் கண்களி னோக்கம் இம்மூன்றன் தன்மையை யு முடைத்தா யிராநின்றது, எ-று.

இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாநின்ற தென்பதாம். தொழில் பற்றி வந்த ஐயநிலையுமாம்.

(தே - ப - ரை) —கூற்றமோ - (என்னை வருத்துதலாலே) கூற்றமோ? கண்ணோ - (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணோ? பிணையோ - (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மாளோ? (அறிகின்றிலேன்); மடவராலநோக்கம் - இம்மடவரின் (கண்களின்) பார்வையானது, இம்மூன்றும் - இம்மூன்றனுடைய தன்மைகளையும், உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது

௬. கொடுப்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர்
 செய்யல மன்னிவள் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரியாநட்பாய கொடுப்புருவங்கடாஞ் செய்பமுடையவராய் விலக்கினவாயின் அவற்றைக்கடந்து இவள் கண்கள் எனக்கு நடுக்குத்துயரைச செய்யமாட்டா, எ-று.

நட்டாமைக் கழறுவார்க்குத் தாஞ் செம்மையுடையராதல் வேண்டலிற்

கோடாவென்றும், செங்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடை
 நின்ற விலக்கும்காலஞ் சிறிதுடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர் செய்யு
 மாகலின் மறைப்பினென்றுங் கூறினார். நடுங்கஞர் - நடுங்கற்கேதுவாயகஞர்.
 தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென்
 றிடிக்கமாட்டாவாரின வென்பதுபட சிந்தமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்
 வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—கொடும் புருவம் - (பிரியா நட்பாகிய)
 கொடியபுருவங்கள், கோடா மறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையா
 யிருந் துளிலக்கினால், (அவைகளைகடந்து), இவள்கண் - இவளது
 கண்கள், நடுங்கு அஞர்-நடுங்குதற்கு எதுவாகியதுயரை, செய்யல்-
 (எனக்கு) செய்யமாட்டா.

எ. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடா மாதர்
 படாஅ முலைமேற் துகில்.

கடுகும் அநீ. தகையணங்குதுத்தல் ௫௨௩

[அவண் முலைகளினுய வநுத்தல் கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—இம்மாதர் படாமுலைகளின் மேலிட்ட துகில், அவை
 கொல்லாமற் காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத்
 தினை யொக்கும், எ-று.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் கட்டபடா மென்றான். துகிலான் மறைத்தல்
 நாணுடை மகளிர்க் கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின் வெம்மையும்
 பெருமையும் கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனி யெஞ்ஞான் றஞ் சாய்
 விலவெனக் கருதிப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை
 கொல்லும்பதுதோன்ற நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—மாதர் - இம்மாதருடைய, படா முலைமேல்
 துகில்-சாய்தலில்லாத முலைகளின் மேலிட்ட ஆடையானது, (அவை
 கொல்லாமற் காத்தலால்), கடாஅக் களிற்றின் மேல் - (கொல்லுவ
 தாகிய) மதயானையின்மேலிட்ட, கட்டபடாம் - முகபடாத்தினை
 (ஒக்கும்)

அ. ஒண்ணுதற் கோலு வுடைந்ததே ஞாட்டினு
ணண்ணு முட்குமென் பீடு.

[நுதலினுய வநுத்தங் கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—போர்க்களத்து வந்துகோத பகைவரும், நேர்ந்தா
வாய்க்கேட்டஞ்சுதற கேதுவாய என்வலி இம்மாதர தொள்ளிய நுதலொன்
றற்குமே அழிந்துவிட்டது, எ-து.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்டினு ளென்றதனாற் பகைவ
ராதல் பெற்றார். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங் காயவலியுங்
கொள்க. ஓவென்னும் வியப்பின்கட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுத
லது சிறுமையும் தோன்ற நின்றது. கழுந்ததற் கிரங்கலிற் றற்புகழ்த் தலன்ற
யிற்று.

(தே - ப - ரை) — ஞாட்டினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணும் -
எதிர்த்திராதபகைவரும், உட்கும் - (எதிர்த்தவரவாய்ச் சொற்

கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, என்பீடு - என்வலி, ஒன் நுதற்கு
ஓ - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்குமே,
உடைந்தது - அழிந்துவிட்டது.

கூ. பிணையர் மடநோக்கு நானு முடையாட
கணியெவனே வேதில தந்து

ஓஉசு க்க0-ம் அதி. குறிப்பறிதல்

[அணிநலத்தானுய வநுத்தங்கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்து மான்பிணையொத்த மடநோக்கினையும்
அகத்து நாணியெழுமுடையளாய விவட்கு ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளே
யமைந்திருக்க வேற்றுமையுடைய வணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபய
னுடைத்து, எ-து.

மடநோக்கு-வெருவுந் துடையகோக் 5. இவட்குப் பாரமாதலும் எனக்
கணகாதலுங் கருதாமையின, அணிநலார் அறிவில ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பிணை வா மடநோக்கும் - (11றத்திலே)
 பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், நாணும் -
 (ஒழுமமையுடைய இப்பாடையையும் நாணும் ஆகிய அணிகளை
 போதுமானவையாயிருக்க), வதில தந்து - வேற்றுமையுடைய
 அணிகளையுண்டாக்கி, அணி - அணிதல், எவன் - என்னபய
 னுடைத்து?

க0. உண்டார்க ணல்ல தநிறுக் காமம்போற்
 கண்டார் மகிழ்ரெய்த ளின்று.

[தலைமகன் குறிப்பறிதலுற்றன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அடப்படு நறு தன்னையுண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்
 செய்வதல்லது காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்தலுடைத
 தன்று, எ-று.

அநிறு—வெளிப்படை. காமமென்றது நண்டு அது துகர்தற்கிடனாகி
 யாரை. கண்டார்கணென னு மேழாவது இரதிக்கட் டொக்கது. மகிழ்செய்
 தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததே யெனினும் இவன் குறிப்பாய்த் தறி
 யாமையின் யானது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க,
 * “அரிமயிர்த்தாண முன்னை” என்னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல.

(தே - ப - ரை)—அடு நறு - காய்ச்சப்பட்ட மகுவானது,
 உண்டார்கண் அல்லது - (தன்னை) உண்டலரிடத்தித யல்லாமல்,
 காமம்போல்—, கண்டார் - கண்டாரிடத்தே, மகிழ் செய்தல் -
 மகிழ்ச்சிசெய்தலை; இன்று - உடைத்தன்று.

கக0-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது: தலைமகன் தலைமகன் குறிப்பினை யறிதலும், தோழி குறிப்பினை யறிதலும், அவடான் அவ்விருவர் குறிப்பினையு மறிதலுமாம். தகை

* புறநானூறு, ௨௦.

கக0-ம் அதி. குறிப்பறிதல் நு2நு

யணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுகொல் இது வேண்மொகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க இருநோக் கிவளு ண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

[தலைமகன் தலைமகளுடையாட்கு குறிப்பினை அவனோர்க்கு வறிந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவளுடைய வணக்கைக்கத்தாய நோக்கு இது பொழுது என்மே லிவண்டு நோக்காயிற்று; அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்க ன்றையசெய்யு நோக்கு. ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு, எ-று.

உண்கண் - மையுண்டகண். நோய் செய்யுநோக்கு—அவண் மனத்திலைய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு - தண்க ண்கழிப்பின்ற அந்நோக்கு. நோய்யாய்வு நோக்கினைப் பொதுக்காக்கென் பாருமுளர்; அது நோய்செயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமை யறிதல். இவ் வருத்தந் தீரும் வாயிலு முண்டாயிற் றென்புமாம்.

(தே - ப - ரை.)—இவள் உண்கண்-இவளு டைய (மை) உண்ட கண்களில், உள்ளாது - இருந்தி ற்ற பார்வையானது, இரு நோக்கு- (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டொர்வையாயிற்று; (அவற்றுள்), ஒரு நோக்கு-ஒருபார்வையானது, நோய் நோக்கு - (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வையாம்; ஒன்று - மற்றொரு பார்வையானது, அந்நோய் மருந்து - அந்நோய்க்கு மருந்தானபார்வையாம்.

உ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதுவுயது]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவள்கண்கள் யானகாணாமல் என்மே ன்றேக்குகின்ற

அருகிய நோக்கம் மெய்யுறு புணர்ச்சியின் ஒத்த பாரியளவன்று, அதனினு மிகும், எ-று.

தானோக்கியவழி நானியிறஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுளதாய காலஞ்சிறிநாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலை யென்பான் செம்பாகமன்று பெரிதென்றுவ கூறினான்.

(தே - ப - ரை.)—கண் - (இவளது) கண்கள், களவுகொள் ளும் சிறு நோக்கம் - நான்காணாமல் என்னைப்பார்க்கின்ற சிறிய பார்வை, காமத்தின் - மெய்யுறு புணர்ச்சியில், செம்பாகம் அன்று - ஒத்தபாரியளவன்று, பெரிது - (அதனிலும்) மிகும்.

இடக கக0-ம் அதி. குறிப்பறிதல்

௩. நோக்கினு னோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள் யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

[நோக்கினு நானினு மறிந்தது]

(பரி-ரை.) எ-து,—யானோக்காவளவிற ருனென்னை யன்போடு நோக்கி னான், நோக்கி ஒன்றனை யுட்கொண்டு நானி இறைஞ்சினான், அக்குறிப்பு இருவேழிடையுந் தோன்றிய அற்புப் பயிர்வளர அதன்கணை வளர்த்த நீராயிற்று, எ-று.

அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக் கேதுவாய குறிப்பின்மே னின்றது. யாப்பினுயதனை யாப்பென்றா. ஏகதேசவுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—அவள்— நோக்கினான் - (நான் பாராதவள னிலை தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள் ; நோக்கி - பார்த்து, இறைஞ்சினான் - (ஒன்றை உட்கொண்டுகாணி) தலைகுனித்தாள் ; அஃது - அச்செய்கைக்கு ஏதுவாகிய குறிப்பானது, யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்துந் தோன்றிய) அன்பாகியபயிருள் ; அட்டிய நீர் - (அதுவளரும்படி) வார்த்த நீராயிற்று.

ச. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
 றானோக்கி மெல்ல நகும்.

[நாணிநுலு மகிழ்ச்சியினுலு மறிந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் தன்னை நோக்கும்காற் றானெதிர் நோக்காது
 இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும்; அஃதறிந் தியானோக்காக்காற்
 றானென்னோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும், எ-று.

மெல்ல—வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற் குறிப்பினிது விளங்
 கும். மெல்லநகு மென்பதற்கு முழுவலிக்குமென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—யான் நோக்குங் காலை - (தன்னை) நான்
 பார்க்கும்போது, நிலம் நோக்கும் - (எதிர்பாராமல் நாணித்தலை
 குனிந்து) நிலத்தைப் பாரா நிற்கின்றான்; நோக்காக்கால் - (அதை
 அறிந்து நான்) பாராதபோது, தான் நோக்கி - தான் (என்னை)
 பார்த்து, மெல்ல நகும் - (தன்னுள்ளே) மகிழா நிற்பள்.

டு. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
 சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

கக0-ம் அதி. குறிப்பறிதல் ௫௨௭

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத் துணையல்லது ஒரு
 கண்ணைச் சிறக்கணித்தாள் போல என்னை நோக்கிப்பின தன்னுள்ளே
 மகிழா நிற்கும், எ-று.

சிறக்கணித்தா னென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறக்கணித்தல் - சுருங்கு
 தல். அது தானும் வெளிப்பட நிகழாமலிற் போலவென்றான். நோக்கியென்
 பது சொல்லெச்சம். இனி இவ்வாறு செய்துதல் ஒருதலை யென்பது குறிப்
 பெச்சம்.

(தே - ப - ரை.)—குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு,

கோய்காமை அல்லால் - பாராமைமாத்திரமே யல்லது. ஒரு கண் - ஒருகண்ணை, சிறககணிக்கிகள் போல - கருக்கணவள்போல, நரும் - (எண்ணிப் பார்த்துத் தள்ளுள்ளீ) மகிழா நின்றார்.

சு. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் சொறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

[தோழி சேட்படுக்தவழி அவள்துறிப்பறிக்க தலைமகன்
தன்னாடோ சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்த நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற் சொன்ன
ராயினும், அகத்தச் சொறதவிலாகார் சொற்றிரபயநகல் முறையற்றாரற்
கடிதினறியப்படும், எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது—இவ்விடங் காவன் மிகுதியுடைத் த வரற்பாலி ரல்லீ
ரென்றன் முதலாயின். சொறொனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்
குறை முடிக்கக் கருதியே சேட்படுகினரமை குறிப்பானறித்து, உலகியன்
மேலிட்டிக் கூறியவாறு. இது வருகின்ற பாட்டிரகு மொக்கும்.

(தே - ப - ரை.)—உறாதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார்
போல, சொலினும் - (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், சொறர் சொல்-
(உள்ளீ) பகையாதவர்போல், (ரின் பிறயோசனப் பறிகல்), ஒல்லை
உணரப்படும் - (குறையிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும்.

எ. சொறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் சொற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யின்னினிதாய் முன்னின்கூறாய சொல்லுஞ் அகத்
துச் சொறதிருக்கே புறத்துச் சொற்றார் போன்ற வெருவிகோக்கும் கொதுமலர்
போன்ற கட்டாயினார்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன, எ-று.

குறிப்பு—ஆகுபெயர். இவை உள்ளே யொருபயன் குறித்துச்செய்கின்றன இயல்பல்லவா? எனின், இவற்றிற்கஞ்சுவேண்டா வன்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ரொழர் சிறு சொல்லும் - (பிரள் இனிதாவ தாப் முன்னே) இன்னொருகாகிய சொல்லும். செற்றாப்போல கோக்கும்- (உள்ளே பகையாதிருந்தே புறத்தே) பகையகவர்ப்போன்ற கோபப் பார்வையும், உறர் போன்று - அபலர்ப்போலிருந்து, உற்றி - நட்பாபிணவர்க்கு. குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவனவாம்.

அ அசையியல் குண்டா ன்டோ ரேளாயா னேக்கர்
பகையினள் பைய நகும்

[தன்ன கோக்கி மகிழ்க்க தலைமகன் னர்க்குத் தலைமகன் கூறியது]

(பரி-ரை.) எ-து—என்னையென்ற கின்ற சொற்காற்றா தியானிரந்து கோக்கிய வர் அகற்றித்து செழிந்து உள்ளே மெல்ல நகாநின்றான், அதனால் தடவகிய வியல்பினையுடையாட்கு அநகையினகண்ணே தோன்றுகின்ற தோர் கண்மைக் குறிப்புண்டு, எ-று.

எர்—ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பமுராகர தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—யான் கோக்க - (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொறாமல்) நான் (இரந்து) கோக்கியவிடத்து, பகையினள் - (அதுதெரிந்து) இரங்கினவளாகி, பைய நகும் - உள்ளே நகாநின்றான்; (அகறல்), அசைய இயற்கு - அசைந்த சாயலையுடையவளுக்கும், ஆண்டு - அநகையி னிடத்து; ஒர் ஏர் - ஒரு கண்ணைக் குறிப்பு, உண்டு - உளது.

கூ எதிலா போலப் பொதுகோக்கு கோக்குதல்
காதலார் கண்ணையுள.

[தோழி மதியு மீட்டுவாடன்னு ற்ளோ கோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னறியாதார்ப்போல ஒருவரை யொருவர் பொது கோக்கத்தா னேக்குதல் இக்காலையுடையார் கண்ணையுளவாகா நின்றன, எ-று.

பொதுகோக்கு—யாவர்மாட்டும் ஒரு தன்மைத்தாய கோக்கு. கோக்குதற்

றொழில், ஒன்றையாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானும் குறிப்பு வேறுபாட்டார் பலவா மாகலானும், உள்வெனப் பன்மையாத் கூறப் பட்டது. இருவரும் * “மதுமறை” துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்

* “எனல் காய வியகு மல்லன்” என்றபாட்டு, இறையகு உள்வொருள். அம் குத நிர்த்தரையிற் காணக.

ககக-ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல் ௫௨௯

துள்ளே மகிழ்” தலின் அதுபற்றிக் காதலாவென்றும், அது புறத்து வெளிப் படாமையின் ஏதிலார்போல வென்றது கூறினாள்.

(தே - ப - ரை.)—எதிலார் போல - முன்னறியாதவர் போல; பொது நோக்கு நோக்குகல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார் வையாகப் பார்த்தல், காதலார்கண்மீன - ஆரையையுடைய இவ் நவரிடத்தும்; உள் - உண்டாகின்றன

க0. கண்ணொடு கண்ணினை ிகாங்கொந்தின் வாய்ச்சொற்கு
என்ன பயனு மில

[இதுவுமது.]

(111-ரை.) எ-து,—காமத்திற் குரிய விருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒரு வர்கண்கள் நோக்கா லொக்குமாயின், அவர் வாய்மைதோன்றச் சொல்லு கின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனு முடையவல்ல, எ-று.

நோக்காலொத்தல்—காதலோக்கினவாகல். வாய்ச்சொற்கள் — மனத் தின்கணின்று வாயனவிற் நேருன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லுக் கேட்டு உலகியன்மேல் வைத்துக் கூறிபவாறு. இருவா சொல்லுமாவன அவள் புனது காவன்மேலும் அவன் வேட்டசு கின்மோலுஞ் சொல்லவன பய னில் சொற்களாகலின். இவை கி ர்ப்பட்ட வெண் 1 1. இறைய குநர் னரிபித்தம்.

(தே - ப - ரை.)—(காமத்திற் குரிய இருவருள்), கண்ணொடு - (ஒருவரது) கண்களோடு, கண் இரீனை - (ஒருவர்) கண்கள், நோக்கு ஒக்கின் - பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள் - (உண்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள், என்ன பயனும் -

ககக-ம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அநவணங் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சி யினே மகிழ்ந்து கூடல். அதிகாரமுறைமையும் இகளுனே விளங்கும்.

க. ஸ். கண்டுக்கேட்டுண்டுரிர்க் துற்றறியு மைம்புலனு மொண்டொடி கண்ணை யுள.

* இத்திருக்குறள் சேரமானபெருமானாயுரை நிருக்கையாய் குளவுலாவி வெடுத்த தரைக்கப்பட்டது.

67

கூட0 ககக-ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல்

[இயற்கைப் புணர்ச்சி யிறுத்திக் கொல்லியது.]

(பரி-ரை) ஏ-து, —கண்ணாற் கண்டும் செவியாற் கேட்டும் நாவா லுண் டும் மூக்கான் மோந்தும் மெய்யாற் நீண்டியும் அனுபவிக்கப்படு மைம்புலனும் இவ்வொள்ளிய தொடியை யுடையாள் கண்ணை யுளவாயின, ஏ-து.

உம்மை - முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கின்றது. வேறவேற காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களா னனுபவிக்கப்படுவன ஒரு காலத்து இவள் கண்ணை யனுபவிக்கப் பட்டன வென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப் பொருளவாகச சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில்களும் ஈண்டடக் கிக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.) —கண்டு - (கண்ணாலே) கண்டும், கேட்டு - (செவியாலே) கேட்டும், உண்டு - (நாவாலே) உண்டும். உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும், உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும்—, ஒன் தொடி கண்ணை - இவ்வொளிபொருத்திய விளைபையுடையவளிடத்தே, உள் - உண்டாயின.

உ. பிணிக் கு மருந்து பிறம னணியிழை

தனனேயுய்துத் தானே மருந்து.

[இடத்தலுப்பாட்டி க்கிட் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—வாதமுதலிய பிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்ரு நிதானமாயினவன்றி மாறாயவியல்பினை யுடையனவாம்; அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினை யுடையாள் தன்னினையிணிக் கு மருந்துத் தானேயாயினான், எ-து.

இயற்கைப் புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினானாகலிற் தன்னேயென்றும், அவ் வருத்தத் தமிழாளை யிடததெதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தானாகலிற் ருளே மருந்தென்றுங் கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றும் தீர்ப்பெற்றிவ் மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—பிணிக் கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கும், மருந்து - மருந்தாவன, பிற - (அவைகளுக்கும் நிதானமானவையல்லாமல்) விநீராதமாகிய குணத்தையுடையவையாம்; (அப்படியல்லாமல்), அணி இழை - இவ்வணியினை யுடையவள், தன்னேயுக்கு - னுலாகிய பிணிக் கு, தானே மருந்து - தானே மருந்துமாயினான்.

ககக-ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல் ௫௩௧

௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட்டுயிழி வினிதுகொ

முமரைக் கண்ணு னுலகு.

[நிரந்திர வியப்பத்திந்திரிய நீ ஓர்சிற்றின்பத்திற் கிணையாதல்]

தகாதேனற பாங்குருத் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து —ஐம்புலன்களையு நகர்வார்க்குத் தாம்வரும்பு மகனிர் மெல்லியதோளின்கட்டுயிலுந் தயில்போல வருத்தாம லெய்லாமோ அவற்றைத் துறத்த யோகிகளெய்துளு செங்கண்மா னுலகம், எ-து.

ஐம்புலன்களையு நகர்வா ரென்னும்பெயர் அவாய் லையான்வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலேவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருத்தவேண்டுதலின், எம்மனோர்க் காகாதென்னும் கருத்தால் இனிதுகொ லெனருன். இஃதிரானுல

கென்றுரைப்பாரு முளர்: தாமரைக்கண்ணு னென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை.)—(ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு), தாம் வீழ்வார் - தாம் விரும்புமகவிரது, மெல தேதாள் - மெல்லிய தேள்களிடத்து, துயிலின் - (துயிலும்) துயில்போல, தாமரைக்கண்ணான் உலகு - (அவைகளைத் துறந்தயோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய, கமலக்கண்ணானது உலகம், இனிது கொல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ.

ச. நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றன்னென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்

[பாங்குக்கூட்டுத் திறத்திக்கு கோலலியது]

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னை யகன்றரசு சுடாநிற்கும், அழகுழிக் குளி ராநிரும், இப்பெற்றித்தாய தீயை என்சட்டருகறகு இவ ளெல்லவுகத்துப் பெற்றாள், எ-று.

கூடாமுன் றன்புறுதலின் நீங்கிற் றெறுஉ மென்றும், கூடியபி னின்புறுதலிற் குறுகுங்காற் றன்னென்னு மென்றும், இப்பெற்றியதோர் தீ உலகத் தில்லையாமாகவின் யாண்டுப் பெற்றாளென்றுங் கூறினான். தன்காமத்தீத் தன்னையே அவடந்தாளாகக்கூறினான், அவளான் அது வெளிப்படுதலின்.

(தே - ப - ரை.)—நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது, தெறும்-சுடாநிற்கும், குறுகுங் கால் - நெறுங்கும்போது, தண் என்னும் -

குளிரா நிற்கும், தீ - (இப்படிப்பட்ட) தீயை, (எனக்குத் தருவதற்கு), யாண்டு - எல்லவுகத்திலே. இயள்பெற்றாள்—.

௧௩௨ கககம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல்

௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே

தோட்டார் கதுப்பினு டோள்,

[தொழியற்கூட்டித் திறந்திகா சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மிகவினியவாய பொருள்களைப் பெறுது அவற்றின் மேல் விருப்பவகூர்ந்த பொழுதின்கண் அவையவை காமேவந் தின்பஞ் செய்முறாறுபோல இன்பஞ்செய்யும், எப்பொழுதும் புணரினும், பூவினை யணந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையா டோள்கள், எ-று.

தோடு-ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணராசு, இடந் தலைப்பாடு, பாங்கர்கூட் டத்துக்கண் முனைரே சிகழ்ந்திருக்கப் பன்னரும் புதியவாய் நெஞ்சாம்பினித் தலின், அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறு கூறினான். தொழிலுவமம்.

(தே - ப - ரை.)—(எப்பொழுது பெற்றுக்கடினும்), தோடு ஆர் கதுப்பினுள் - மலரானிறைந்த கூந்தலையுடையவளது, தோள்- தோள்கள், போட்ட பொழுதின - (மிகவும் இனிய பொருள்களைப் பெற) விரும்பியபொழுது, அவை அவை போலும் - அவ்வப் பொருள்கள் போல் வந்து (இன்பஞ்செய்யும்).

சு. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[ஆதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைப்பெறுது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுநந் தோறுந் தளிர்க்கும்வகை தீண்டலான், இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப் படுவதோ ரமிழ்தினுற் செய்யப்பட்டன, எ-று.

ஏதுவாகலாற நீண்டல் அமிழ்திற்கு பெய்திற்று. வாடிய வுயிரைத் தளிர்ப்ப்த்தலபற்றி, அவை யமிழ்தி னியன்றன வென்றான். தளிர்த்தல்-இன் பத்தாற் ரழைத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—உயிர் - (தன்னைப்பெறுதுவாடிய என்) உயிர், உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப - தளிர்க் கும்படி, தீண்டலால்—, பேதைக்கு - இம்மங்கைக்கு, தோள் - தோள்கள், அமிழ்தின் இயன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்தி னுலே செய்யப்பட்டன.

எ. தம்மி லிருந்து தமதுபாக் துண்டற்ற

லம்மா வரிவை முயற்சு

கக்க-ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல்

௫௩௩

[உவனை நீவரைத்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து தமதுபாக் துண்ணுயில்லறந்தோடு படல்கொண்டுமென்ற தொழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அழகிய மாமை நிறத்தைபுடைய அரிவையது முயக்கம் இன்பம் பயக்கற்கட் டமக்குரிய வில்லின்கண்ணுந்து உலகோர் தந்தாளான் வந்தபொருளைத் தென்புலத்தார தெய்வம் விருக்தொக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தகுகற்றை யுண்டாற்போலும், எ-று.

தொழிலுமைம். இல்லறஞ்செய்தா யெதுந் துறக்கத்தின்பம் எனக்கிப் புணர்ச்சியே தருமென வரைவுடன்படான் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை) — அப் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமை நிறத்தைபுடைய மா தின்கண் புணர்ச்சியானது, (இன்பந்தருதலில்), தம் இல் இருந்து - தமக்குரிய மனையிலிருந்து, தமது - (உலகோர்) தம்முயற்சியால் வந்த பொருளை, பார்த்து - (தென்புலத்தார் முதலாகிப் ஐவர்க்கும்) பகுந்துகொடுத்து, உண்டது அற்று - (தமது பங்கை) உண்பதுபோல் (இன்பஞ்செய்கின்றது).

அ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வரியிடை

போழ்ப் படாஅ முயக்கு.

[ஐந்தவன்முடைய நுமசதுருபொழுதுமீட்டி முயக்கமே

இவியதென வரைவுகடாய தொழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லுகின்றதொருகும் ஒருபொழுது கெழுவாமையிற் காற்றுவலிடையறுக்கப்படாத முயக்கம ஒருவரையொருவர் விழைவாரிருவர்க்கு மினிதே, எ-று.

முற்றம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாய தேற்றத்தின்கண் வந்தது. கண்டு இருவரில்லை, இன்னமையான் இவ்வொவ்வாறென்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியை மகிழ்த்து வரைவுடன்படான் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—(நீசொல்லுகின்ற தொக்கும்), வளி இடை போழப்படா - (ஒருபொழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றால் இடையறுக்கப்படாத; முயக்கு - புணர்ச்சியானது, வீழும் இருவர்க்கு - (ஒருவரைஒருவர்) விரும்புகிற இருவர்க்கும், இனிதே - இனிதே யாம்.

க. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

௩௩௪ ககக-ம் அறி. புணர்ச்சிமகிழ்தல்

[சுரந்தல் வேண்டாமையின் இடையறவில்லாதகூட்டமே இன்பய ளுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்டுச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—புணர்ச்சி யினிதாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாய ளுட லும் அதனையனவறிந்து நீங்குதலும் அதன்பி னிகழ்வதாய வப்புணர்ச்சிதானு மென விவையன்றே வரைந்துகொண்டு காமத்தை யிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள், ௭-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன் றளதானமேலும் அதுதான் பரத்தை யர்மாட்டாதலும் அதனையறிந்து மகனி ருடிநின்றலும் அவ்வுடலைத் தவறு செய்தவர் தாமே தந் தவறின்மைகூறி நீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்த வன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முனவரைந்தெய்தினார் பெற்றபயன்; அப் பயன் இருதலைப்புள்ளி னோருயிராய உழுவலன்புடைய வெமக்கு வேண்டா வென அவ்வரைந்தெய்தலை யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டு வேண்டும்) ஊடலும், உணர்தல் - (அதனை அளவறிந்து) நீங்குத லும், புணர்தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்ஈற, இவை - இவையல்லவா, காமம் கூடியார்-(விவாகஞ் செய்து கொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைந்தவர், பெற்ற பயன் - பெற்றபயன்கள்.

௩௦. அறிதா றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதாறுஞ் சேயிழை மாட்டு

[புணர்ந் துடன்போகின்றும் நன்னுள்ளோ சொல்லியது.]

(111-ரை.) எ-து,—நூல்களானும் நண்ணுணர்வானும் பொருள்களை யறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது சிவந்த விழையினையுடையானே இடைவிடாது செறியச்செறிய இவணமாட்டுக் காதல், எ-து.

களவொழுக்கத்திற் பலவிடை யீடுகளா நெய்தப்பெருது அவாவுற்றான் இது பொழுது நிரந்தரமாக வெய்தப்பெற்றதமையின், செறிதோமென்றான். அறிவிற் கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுமாறுபோலச் செறிவிற் கெல்லையின்றி மேன்மேற் செறியச் செறிய முன்னேச்செறிவு செறியாமையாய் முடியாநீர்கின்றதெனத் தன்னு ராமை கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்டு முண்டேனும் அவண மாட்டுக் குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்றா னிகழாமையறிக.

(தே - ப - ரை.)—செறி தோறும் - புணர்ப்புணர, சேயிழை மாட்டு - செம்பொன் ஆபரணத்தையுடைய இவளிடத்து, காமம் - காதல், அறிதோறு - (நூல்களானும் நுட்பவறிவானும் பொருள்

ககஉ-ம் அதி. நலம்புனைந்துரைத்தல் ௩௩௩

களை) அறியவறிய, அறியாமை - (முன்னி) யறியாமை, கண்டற்று- காணப்படுதல்போலே காணப்படுதல்

ககஉ-ம் அதிகாரம்—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகனலததைப் புணர்நுசொல்லியது. இது புணர்ச்சிமகிழ்த்துள் றிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்வலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நன்னீரை வாழி யனிச்சேரி நின்னிணு
மென் னீரன் யாம்வீழ் பனன்

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யறுகிழ்கிட் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—அனிசாசப்புவே வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீயெல்லாப்பூவினு நல்லவியற்கையையுடைய, அநாநமாபினும் எம்மால் விரும்பப்பட்டவன் நின்னினுமெல்லிய வியற்கையையுடையன், எ-ற.

அனிசாசம்—ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடையாட்டுக்குறிப்பு. இனியானே மெல்லியனென்னுந் தருக்கினை மொழிவாயாக வென்பதாம். அது பொழுதுற்றறிந்கானாகலின், 'நீநினைநிகமையே' பாராட்டினான். இன்னொன்று பாடமோதுவாரு முளா.

(தே - ப - ரை) — அனிசாசமே - அனிசாசப்புவே, வாழி - வாழ்வாயாக ; நல் நீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினுமும்) நல்ல குணமுடையை ; (அப்படியி நற்காலும்). யாம் வீழ்வாள் - எம்மால் விநும்பப்பட்டவன், நின்னிணும் மெல் நீரை - உன்னிலு மெல்லிய குணத்தையுடையன்.

உ. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இடந்தலைப்பாட்டினிற் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—நெஞ்சே யானே காணப்பெற்ற இவள்கண்களைப்பலரானும் காண்பட்டும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருகி தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களைக்கண்டால் மயங்கா நின்றாய், நின்னறிவிருந்கவாதென்? எ-று.

மையாத்தல்-கண்டு ஒவ்வாதுவற்றை யொக்குமெனக்கோடல் ; இறுமாத்தல் செம்மாத்த வென்பனபோல வொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கமுதலாகத் தலைமாள் கண்களைக் காண்ப்பெறாமையின் அவற்றோ டொருபுடை.

இடது ககஉ-ம் அதி. நலம்புனைந்துரைத்தல்

யொக்கு மலர்களைக் கண்டுநீயெல்லாம் அவற்றின்கட்காதல் செய்துபோந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களி னலமுழுதுந் தானே தமியானே யிடத் தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தானாகலின், அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமை கருகிய நெஞ்சை யிகழ்த்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—செஞ்சே—, இவள் கண் - (யானைகாணப் பெற்ற) இவள் கண்களை, பலர் காணும் - பலராலுங்காணப்படுகிற, பூ ஒக்கும் என்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணின் - (காமரை குவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி - மயங்காநின்றாய்; [உனக்கு அறிவிநூற்கவிதம் என்ன?]

ந முறிமேனி முத்த முறாவல் வெறிநாற்றம்

வேலுண்கண் மீயத்தேகா ளவட்கு.

[கூர்நெய்யிறாங்கயூநீ நலமகா நலமகா
க்யல் | கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—வேயபோலுந் தோளினையுடையவட்கு நிறத்தளிர் நிறமாயிருக்கும், பல்லமுதலாயிருக்கும், இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும். உண்கண்கள வேலாயிருக்கும், எ-று.

பெயர்வையானும் சூரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகு பெயர். நருகவகையார் கூர்நெய்யின், முறுவலுமாய்விற்று. நண்ணுந் கருதப்பட்டார் யலியென்று சேர்த்துக் கொடுத்த சிலைமகன் சொல்லியதுமாம்.

(தே - ப - ரை.)—வேய் காளவட்கு - முங்கில் போலுந் தோள்களையுடையவட்கு, மேனி - நிறம், முறி - தளிர்நிறமாயிருக்கும்; முறுவல் - பல்லானது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும்; நாற்றம் - (இயற்கை) வாசனையானது, வெறி - நல்லவாசனையாயிருக்கும்; உண்கண் - (மை) உண்டகண்கள். வேல் - வேல்களாயிருக்கும்.

ச. காணிற்குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு

மாணிழை கண்ணொவ்வோ மென்றற.

[பாங்கய்கூட்டத்துச்சேன்று கார்நெய்யுவாள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—குவளைப்பூக்கடாமம் காண்டற்கொழிலை யுடைய வயின் மாண்டவிழையினை யுடையாங்கண்களை யாமொவ்வோ மென்றகருதி அச்சாணிழை விழைந்து நிலத்தினையுநோக்கும், எ-று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானு மொவ்வாதென்பான் காணினென்றும் கண்டால் அவ்வொவ்வாரையால் நாணுடைகதாமென்பது தோன்றக் கவிழ்க் தென்றும் கூறினான். காட்சியுநானுயின்மைபிற் செம்மாந்து வாணகோக் கின வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — குறளை - குவளை மலர்கள். காணின் - பார்க்கிற தொழிலை உடையவையாயி நக்தால், மாந் இறை கண் - மரட்சிமைப்பட்ட ஆரணங்களை யுடையவளது கண்டனை ஒவ்வீ ம் என்று - நிகரேமென்றுநினைக்கது, கவிழ்த்து - (அநகரணத்தினாலே) தலைகுனிந்து, நிலம் - நிலத்தை, நோக்கும் - பார்க்கும்.

௫ அனிச்சப்பூக் காலகளையாள் பெய்தா றுநப்பிற்கு நல்ல படாஅ படை

[118 பூதிநீகா புரணிய னீடு சொல்லியது]

(111-ரை) எ-து,—இவள கண்மென்மைகரு மது அளிச்சப்பூவை முகிழ்களையாது குடினான் இனி யிவளிடைக்கு கல்ல பறைகனொலியா, எ-று.

அம்முகிழ்ப்பாரம் பொருமைபின் இடைமுரியும், முரிக்கால் அதற்குச் செக்கார்க்குரிய நெய்ரபறையே படுகதென்பதாம் *மக்ட்டுரிய சாககாடு பறைபடுதலும் இலக்கணக்குறிப்பால் நகப்பின்மேலேறாப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.) — (இவள் தன்மென்மை நினையாமல்). அனிச்சப்பூ - அனிச்சமலரை, கால் களையாள் - காள் களையாளாகி, பெய்தாள் - குடினான்; றுநப்பிற்கு - (இனிநிவள்) இடைக்கு, நல்ல - நல்லவையாகிய, பறை - பறைகள், படா - ஒலியா

௬ மதியு மடங்கை முகனு மறிபா பதியிற் கலங்கிய மீள்

[இரவுக்துநீகண் மகிகண்டு சொல்லியது]

(111-ரை.) எ-து,—வானகதுமீள்கள வேறுபாடு பெரிதாகவும் கம்மதியினையும் எம்மடங்கை முகதனினையும் இதுமதி இதுமுகமென் றறியமாட்டாது தந்திலையினின்றக கலங்கித் திரியாபின்றன, எ-று.

ஒரிடம்து சிலலாது எப்பொழுது யியங்குதல்பற்றிப் பரியற்கலங்கிய வென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற் பறப்படும். இனி யிரண்டினையும் பதியற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினு மமைபும்.

இவ்விலககணையடிபாரத தோன்றியகுறிப்பை வடநூலா இலககணமுலத் தொனியென்பா.

68

இடஅ ககஉ-ம் அதி. நலம்புனைந்துரைத்தல்

(தே - ப - ரை.)—மீன் - தாரகைகள், (வேறுபாடு பெரிதாகவும்), மதியும் - (தமது) சந்திரனையும், மடைந்தை முகனும் - (எமது) மாதுமுகத்தையும், அறியா - (இதூர்தீரான் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் - (தன்) நிலையினின்றும், யே - கலங்கத்திரியாநின்றன

எ. அறுவாய் நிறைந்த வலிமதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அம்மீன்கள் அவபனங் கலங்குதற்குக் காரணம்யாது முன்குறைக்கவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிககட்போல இம்மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ, எ-ற.

இடம் - கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமைய மின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறித்திலவென விசழ்த்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—(அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக் காரணம் யாது), அறுவாய் நிறைந்த - முன்குறைந்தகலை வந்து நிறைந்த, அவிர்-விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துப் போல, மாதர் முகத்து - இம்மாதர் முகத்தினிடத்து, மறு-களங்கமானது, உண்டோ - உளதோ, [இல்லை என்றபடி].

அ மாதர் முகம்போல லொரிவிட வல்லீயேற்
காதலை வாழி மதி.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மதியே! வாழ்வாயாக. இம்மாதர்முகம்போல யான்
மகிழும்வகை ஒளிவீசவல்லையாயின் நீயுமென்காதலை யுடையயாதி, எ-து.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய் மாட்டாமைமீன் என்னுற் காதலிக்க
வும் படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்கருமிப்பு.

(தே - ப - ரை.)—மதி - சந்திரனே! வாழி - வாழ்வாயாக;
மாதர் முகம்போல்—, ஒளிவிடவல்லீயேல் - (நான்மகிழும்படி) ஒளி
வீசவல்லாயாகில், காதலை - (நீயும் என்னுள்) இச்சிக்கப்படுதலை
யுடையயாவாய்

கூ. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

கூகூ-ம் ஆதி. காதற்சிறப்புரைத்தல் கூகூ

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மதியே! இம்மலர்போலும் கண்ணையுடையான்
முகத்தை நீயொக்கவேண்டுகியாயின் இதுபோல யான்காணத் தோன்று,
பலர்காணத் தோன்றாதொழி.

தானே முகத்தி னலமுழுதுங் கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈண்டும் பலர்
காணத் தோன்றலை யிழித்துக் கூறினான். தோன்றின் ஈனக்கவ்வொப்பு
புண்டாகாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மதி - சந்திரனே! மலர் அன்ன கண்ணாள்-
இம்மலர்போலும் கண்களையுடையவளது, முகம் - முகத்தை, ஒத்தி
ஆயின் - ஒக்க வேண்டுகையாகில், (இதுபோல்யான்காணத்
தோன்று), பலர் காணத் தோன்றல் - பலர்காணத் தோன்றாதே.

கடு. அனிச்சமு மன்னத்தின் லானியு மாத

ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

[உடன்கொடுத்துரைந்த நோய்க்கு ஆதனநநமைகூறி மறுந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தாரான் மென்மைக்கெடுக்கப்பட்ட அனிசசப் பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிரகுமாகிய விரண்டும் மாநாடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் போல வருத்தஞ்செய்யும், எ-று.

முன் வலிதாத லுடைமையிற பழமென்றான். இஃகன்மைத்தாயவடி * “பாத்தியன்ன குடிகிற் கூறாக” கையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாறவனாக் கடக்குமென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. செம்பொருளையன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடிநல னழ்யாமையாகவின், இதுயு மிவ்வதிகாரத்த தாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—(உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப் பட்ட), அனிசசமும் - அனிச்சமலரும, அன்னத்தின் தூவியும் - அன்னப்பறவைபிணிறதும், மாதர் அடிக்கு - மாதர் பாதத்திற்கு, நெருஞ்சிப் பழம் - நெருஞ்சிப் பழம்போல் (வருத்தஞ்செய்யும்).

கக௬-ம் அதிகாயம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்காதன் மிகுதிகூறலும், தலைமகன் தன்காதன் மிகுதிகூறலுமாம். இது புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகவின், புணர்ச்சி மகிழ்தல் நலம்புணர்த்துரைத்தல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி”

வாலெயி னூறிய நீர்

அகநானூறு களிற்றியானை நிறை, ௫.

௫௪௦ கக௬-ம் அதி. காதற்சிறப்புரைத்தல்

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கிட் டலைமகன் றன்னயப் புணர்ந்தியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இம்மெல்லிய மொழியினை யுடையாளது வாலிய வெயிறூறியநீர் பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபேரலும், எ-று.

கலந்ததற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்ட தென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவகுறால் அதன்சுவைபாலுஞ் சுவையினையுடைத்

ரென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்தூர்கழ்பொருளின் ரெழில் இடத் திவமேனின்றது. வேறவேறறியப்பட்ட சுவையாய பாடந்தேனும் கலந்தழி அக்கலவை இன்னசென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்கு மெய்துவிக்க.

(தே - ப - ரை.)—பணி மொழி- இம்மெல்லிய சொல்லையுடையவளது, வால் எயிறு ஊறிய நீர் - வெண்பல்லூறிய நீரானது, பாலொடு தேன் கலந்தது அற்று - பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும்

௨. உடம்போடுயிரிடை - யென்னாநற் றன்ன
மடந்தையோடு மெய்யிடை நட்டி.

[பிரவரங்கூறியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—உடம்போடுயிரிடையுளவாய நட்டிக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுளவாய நட்டிக்கள், எ-று.

என்னெனப் பண்டையார்கூறியது, இரண்டுந் தொன்றதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல். இன்பதுன்பமிக ளொக்கவனுபவமல்ல; இன்றியமையாமையென்றிவற்றை சேர்க்கி. உத்ப்புணர்ச்சியாலான் அது பொழுது உணர்ச்சியுள்ளாகியான் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன்கொ ளெனவும் என்கண்புடையன்கொ ளெனவும் இன்றியிவனைத்தலைப்பெய்தக்கூடுகொ ளெனவும் அவண்மனத்தின்கண்களும், அந்நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பானறிந்து அவைசீர்க் கூறியவாறு என்னை யென்று பாடமோதுவாருமுள்.

(தே - ப - ரை.)—மடந்தையோடு - இம்மாதோடு, எம்மிடை - எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்டி - நட்டிகள், உடம்போடு உயிரிடை - உடம்போடுயிரிடத்து, என்ன - எப்படிப்பட்டவை, அன்ன - அப்படிப்பட்டனவாகும்.

௩. கருபணியிற் பாலாய்நீ போதாயாய் வீழுந்
திருநாதற் கில்லைரிடம்.

கக௩-ம் அதி. காதற்சிறப்புரைத்தல் ஞ்சக

[இ. நீதலைப்பாட்டின்கட் டலைமகணிக் கத்துச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்கண்ணிற் கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீ யங்குநின்றம் போதருவாயாக; போதாதிருத்தியாயின், எம்மால் விரும்பப் பட்ட திருத்தலை புடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம், எ-து.

யான் காணு தமையாமையின் இவள் புறத்துப்போகாமற்பாலஎன்றி என்கண்ணு னிருக்கரபாலன், இருக்குககால் மின்னெடொருமகிருக்க இடம் போதாமையின் நின்னினுஞ் சிறந்த விவட், அன்விடத்தைக்கொடுத்து நீ போதுவாயாக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கருமணியில் பாவாய் - (என்கண்ணில்) கரு மணியிலிருக்கின்றாயாவையே நீ—, போதாய் - (அன்விடம் விட்டுப்) போவாயாக; (போகாதிருப்பாயாகில்), யான் வீழும் - எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற, திருத்தற்கு - அழகிய நெற்றியையுடைய வளுக்கு, இடர்—, இல்லை - இல்லையாம்

ச. வாழ்த உயிர்க்கள்ள ளாயிழை சாத

லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

[புகழ்திரிக்கட் புணர்நுநீங்குவார் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தெரிந்த விழையினை புடையான் எனக்குப் புணரு மிடத்து உயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்வுபோலும்; பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனி னீங்கிப்போதல் போலும், எ-து.

எனக்கென்பதும் புணருமிடமுடென்பதும் அவாய் லையான் வர்க்கன. வாழுக்காலத்து வேற்றமையின்றி வழநீற்றலானும், சாககாலத்து வருத்தஞ் செய்தலானும், அவற்றை அவன்புணர்வு பிரிவுகட் குவமைமாக்கினான்.

(தே - ப - ரை.)—(எனக்கு) ஆர்இழை - ஆராய்ந்து கொள் ளப்பட்ட ஆபரணத்துத புடையார், (புணருமிடத்து), உயிர்க்கு—, நீவாழ்தல் அன்னள் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றான்; நீங்கும்இடத்து - பிரியுமிடத்து, அதற்கு - அவ்வுயிர்க்கு, சாதல் அன்னள் - அவ்வுடம்பி னீங்கிப்போதல் போலாகின்றான்.

டு. உள்நூவன் மன்யான் மறப்பின் மடிப்பற
 னொள்ளமர்க் கண்ணுள் குணம்.

[ஓநூவழித்தணந்தவந்த தலைமகள் நீயாதாந்தனாவீறு எம்மை
 யுள்ளியுமறித்தோவேன்ற நோழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒள்ளியவாய் அமடைச்செய்யுங் கண்ணினையுடை
 யான் குணங்களை யான்மறந்தேனாயின், நினைப்பேன், ஒருபொழுதும் மறத்
 தலையறியேன், ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன், எ-து.

சுசஉ ககஉ-ம் அறி. காத,

மன்—ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள்—நாணம், மடம், அச்சம்,
 பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந் தலைமகன்கூற்று; மேற்றலைமகள் கூற்று
 (தே - ப - ரை) —யான்—, ஒள் அமர் கண்ணுள் குணம்-ஓ
 யினவாகிப் போர்செய்கிற கண்களையுடையவளது குணங்களை, மறப்
 பின் - மறந்தேனாயின், உள்நூவன் - நினைப்பேன்; மறப்பு அறி
 யேன் - (ஒரு பொதும்) மறந்தலறியேன்; (ஆகலால் நினைத்தலுமறி
 யேன்).

ஈ. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
 துண்ணியரெங் காத லவர்.

[ஓநூவழித்தணந்தவந்த தலைமகன் நீ நோழி உயற்பழிக்குமென்றஞ்சி
 அவராகிப்பத் தன்னுள்போ சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தாங்காணுமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினொன்று
 கருதுவார் கருதுக; எம்முடையகாதலர் எங் கண்ணகததநின்றும் போகார்;
 யாமறியாதுமைததேமாயின் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார்; ஆகலாற்
 காணப்படாநண்ணியர், எ-து.

இடைவிடாத நினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோன்ற
 லிற் கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும், இமைத்துழியும் அது சிற்றலான் இமைப்
 பிற் பருவராரென்றுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை) — (காங்காணமைபற்றித் தூரத்திலே போயினு
 ரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவா), எம் காதலவர் —, கண்ணுள்
 ளில் - எமது கண்ணுள்ளே நின்றம், போகார் —; இமைப்பின் -
 (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின், பருவரார் - (அதனால்) வருந்து
 வதுஞ் செய்யார்; (ஆதலாலே), நுண்ணியர் - (காணப்படாத)
 நுண்ணியர்.

எ. கண்ணுள்ளார் காதலவராகக் கண்ணு
 மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[ஔவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து —காதலர் எப்பொழுது மெககண்ணினுள்ளாராகலாற்
 கண்ணனை யஞ்சனததா லெழுதுவதுஞ் செய்யேம், அத்துணைக்காலமும்
 அவர் மறைதலையறிந்து, எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. காப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர்.
 வருகின்ற வேபாக்கென்பதுமது. யா னிடையீழின்றிக் காணகின்றவரைப்
 பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

ககஉ-ம் அதி- காதற்சிறப்புரைத்தல் இசஉ

(தே - ப - ரை) —காகலவர் —, கண் உள்ளார் ஆக - (எம்)
 கண்ணுள் இந்நகின்றாராலால், கண்ணும் எழுதேகம் - கண்ணனை
 (மைபினால்) எழுதுவதுஞ் செய்யும்; கரப்பாக்கு அறிந்து - (அவ்
 வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து.

அ. நெஞ்சுத்தார் காதலவராக வெய்துண்ட
 லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து.

[ஔவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து, —காதலர் எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால்
 வெய்தாக உண்டலையஞ்சாரின்றேம் அவர் அதனான் வெய்துறலையறிந்து, எ-று.
 எப்பொழுதும் என்னெஞ்சின்க னிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று

கருதுமா தென்னேயென்பது குறிப்பிபச்சம.

(தே - ப - ரை) —காதலவர்—, கெஞ்சத்தார் ஆக - கெஞ்சு
ளிநுக்கின்றாராதலால், (உண்ணும்போது), வெய்து உண்டல் -
சூடுள்ளதாக உண்ணுகற்கு, அஞ்சுதம் - அஞ்சாநின்றேம், வேபா
க்கு அறிந்து - (அவர் அகனலை) சூடுறுதலை அறிந்து.

கூ இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ அனைத்திற்கே
யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

[வரைவிடைவைத்து பிரிவினிக் காமகனாற்புதற்கொநி டீத்தோழி
தலைமகாநாயி, மீத்திவழி அவனியற்பா மொழித்தது]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்கண்ணமைக்குமாயின் உள் ளிருக்கின்ற காதலர்
மறைதலையறிந்து இமையேன், அவ்வளவிரகு அவரைத் துயிலா கோய்செய்
தார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர், எ-று.

தன் கருத்தறியாமெபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியை
வேறுபடுத்தி இவ்வூரெனரூள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரித்தா
வன்று பழக்கற்பாலையல்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இமைப்பின் - (என்கண்) இமைக்குமாயின்,
கரப்பாக்கு அறிவல் - (உள் ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து
இமையேன், அனைத்திறகே - அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்—, ஏதிலர்
என்னும் - (தூங்காது கோய்செய்தார்) அன்பிலர் என்னும்.

க0. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

சூசு ககசு-ம் அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்

[குதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்தள்ளே யுவந்
துறையாநிற்பார், அதனையறியாது அவரைப் பிரித்துறையாநின்றார் அன்பில
ரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர், எ-று.

உவந்துரைவரென்தனால் அன்புடைமைகூறினான். பிரியாமையும் அன்பு முடையாரை இலவெனப் பழிக்கற்பாவையல்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(காநநர்), உள்ளாந்துள் - மனதில், என் றும் - எப்போதும், உவந்து - மகிழ்ந்து, உறைவர் - வாசஞ்செய்யா நிற்பர் ; (அதனையறியாமல்). இவ்வூர்—, இகழ்ந்து உறைவர் - பிரிந் திராநின்றார், அதிலிள் என்னும்-அன்பிலாரொன்று (அவரைச்சொல்லு கின்றனது).

கக௪-ம் அத்தகாரம்—நாணு, துறவுரைத்தல்.

அஃகாவது சேட்படுக்கப்பட்ட ஆற்றைய நலமகன் தோழிக்குத் துண்டறவுரைத்தலும், அரத்தொடுக்கப்பெற்ற நலமகன் அவட்குத் தன் துண்டறவுரைத்தலுமாம். இது. காநனமிக்குழி கழ்வதாகவின், காநந்சிறப் புரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காம முழந்து வருந்தினார் கீகம

மடலல்ல தில்லை வளி.

[சேட்படுக்கப்பட்ட ஆற்றைய நலமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆரியாய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்துப் பின் னதுபெறுது தன்புற்ற வாடவர்க்குப் பண்டும் எமமாய்வருகின்ற மடலல் லது இனியெனக்கு வலியாவதில்லை, எ-று.

எமமாதல் அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக் கொடுத்தல். வலி—ஆகுபெயர். பண்டுமொடவாயினார் இன்பமெய்தி வருகின்றவாறுநிற்க நின்னையதற்குத் துனையென்று கருதிக் கொன்னேமுயன்ற யான் இது பொழுது அல்லாமையை யறிந்தேனெலான் இனியானுமவ்வாற்றான் அதனை யெய்துவலென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—காமம் உழந்து - (அரிய மகளிரோடு) காமத்தை அனுபவித்து, (பின் அதுபெற்றால்), வருந்தினார்க்கு - தன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, எம மடல் அல்லது - (அத்தன்ப நீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுக்கும்) காப்பாய் வருகின்ற

ககச-ம் அசி. நானுத்துறவுரைத்தல்

மடன்மாவல்லது, [பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை என்ற படி], வலி - வலியது, இல்லை - (இனி எனக்கு) இல்லை.

உ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

[நானுடையநமக்கு அது முடியாதேன மடல்லிடுக்கலு ருட்துச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வருத்தத்தினைப் பொறுதவுடம்புமுயிரும் அதற்
கேமமாய மடன்மாவின்னாபுரக் கருகாரின்றன, அனை விலக்குவதாய
நாணினையகற்றி, எ-று.

வருத்தினர்க்கென மேல்வந்தமைபிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூற
ராயினார். மடல்—ஆகுபெயர். நீக்கி உட்கொண்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து.
அறிவுநிறையோர்ப்புக் கடைப்பிடிமுடலிய முன்னீயகவு நாணி வகாதுதின்
றது, அதுவு மிதுபொழுது நீவகிழ்மென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான்.
அவைதாற் தம்முன்னீயகாமதபொருட்டு மடலேறுமென்றது அவன் தன்னாற்
றமையறிந்து கடிதிற்குரைநேர்க்கு னோக்கி.

(தே - ப - ரை) —நோனா - (அவ்வருத்தத்தை) பொறுத,
உடம்பும் உயிரும்—, மடல் என்றும் - (அதற்குக்காப்பாகிய மடன்
மாவை) ஏறநினையாரின்றன, நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய)
நாணத்தை, நீக்கி நிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு

ங. நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றடையேன்
காமுற்ற ரோறு மடல்.

[நானேயன்றி நல்லாண்மையுமுடையேன் முடியாதேன்றுட்துச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நானும் மிக்கவாண்டகைமையும் யான் பண்டுடை
யேன்; அவை காமத்தான்குதலான், அக்காமமிக்கா ரோறும் மடலினை யின்

றுடையேன், ஏ-று.

நான்—இழிவாயினசெய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை—ஒன்றற்குந் தனராது நின்றல். அவை பண்ணுள்ளன, இன்றள்ளது இறவேயாகவிற கடி தின் முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நாடுறையி நல் ஆண்மை - நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும், பண்டு - முன்னே, உடையேன்—; (அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்), காழுற்றார் ஏறு மடல் - காழ

69

சூசு ககசு-ம் அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்

மிகுந்தவரேறுமடலை, இன்று - இப்போது; உடையேன் - உடைய வனுகின்றேன்.

சு காமக் கடும்புண லுய்க்குமே நாடுறையி
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

[நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற் புணையாகலின் அதனால் அபையநீங்குபவல்லவே யென்றாகுந் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான்றனைக் கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல் லாண்மையுமாகிய புணைகளை என்னிற்பிரிக்துக காமமாகிய கடியபுணல் கொண்டு போகாநின்றது, ஏ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத எனைப்புணலின்குதற்குக் கடும்புணலென்றான். இப்புணற்கு அவை புணையாகா, அஃனான் அவை நீங்குமென்பதாம்

(தே - ப - ரை.)—(நான் தன்னைக் கடத்தற்குக்கொண்ட), நாடுறையி நல் ஆண்மை என்னும் புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகிய புணைகளை, காமம் கடும்புணல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது, உய்க்கும் - (என்னிற்பிரிக்து) கொண்டு போகின்றது.

சூ. தொடலைக் குறுந்தொடி தற்காண் மடலொடு

மாலை யுழக்குந் துயர்.

[ஞ்வாந் துயரமையுப் மடவும் நும்கெவ்வாறு வந்தனவென்றதற்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மாலைப்பொழுதின் கணனுபவிக்குந் துயரினையும்
அதற்கு மருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன், இது பாழுது எனக்கு மாலை
போலத்தொடர்ந்த சிறுவனையினையுடையாடந்தான், எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினு முளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின்
மாலையுழக்குந் துயரென்றம், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்
விழிவும் அவளாற் தரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீகறியதே கூறுமினை
மையனென்பது தோன்றக் தொடலைக்குறத் தொடியென்றும் கூறினான். அப்
பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிடிந்த வன்மொழித்தொகை. இவையட
ந்தனவாகலின் நீன்னுரீக்குமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—மாலை உழக்கும் துயர் - மாலைக்காலத்தி
அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும், மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய)
மடன்முனைவையும், (முன் அறியேன்); தொடலைக் குறுந்தொடி -

ககசு-ம் அதி. நாணிக் கறவுரைத்தல்

மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளைபலையுடையவன், தந்தான் -
(பாழுது) எனக்குத் தந்தான்.

சு. மடலூர்தல் யாமத்து முன்னுலேன் மன்று
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[மடலூர்தல்பொழுது இப்பையிதூறு கழிந்ததென்றித்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்பேதைகாமணமாக என்கண்கள் ஒருகாலுத் துயி
லைப்பொருந்தா; அதனால் எல்லாருந் துயிலுமிடையாமத்தம யானிருந்து
டலூர்தலையே கருதாநிற்பேன், எ-று.

பேதையென்றது பருவம் பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக் கறவுமுடிப்
பது நாளை யெனவேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பேதைக்கு - பேதையாகிய எனக்கு, (உன்

பாது காரணமாக), என்கண் - எனது கண்கள், படல் ஒல்லா - ஒரு
 பாதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவார்; (அகனாவு), யாமத்தும் -
 எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதி யிரவிலும் ஈன்ற ஈடல் ஊர்தல் -
 ஈன்மாவே ஈலையே, உன்னுள்வன் - நினைப்பேன்.

எ. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறப்
 பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

[பேதைக்கொகையா ஈ லோல்லாவேணா தூ பற்றி அறிவிவராய
 மகளிர் லும் அஃதுடையராய வாடவரனேற அஃதுபால
 ஈன்றதூச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை யனுபவித்
 தும் மடலூர்தலை செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல மிக்க
 தருதியினை யுடைய பிறப்பு உலகத்திலலை, எ-து.

பிறப்பு வீசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறி
 சின்றிலையென்பதாம். இத்தூணையுந தலைமகன்கூறறு; மேறதலைமகள்
 கூற்று.

(தே - ப - ரை.)—கடல் அன்ன காமம் உழந்தும்—கடல் போற்
 கரையற்ற காமநோயை அனுபவித்தும், மடல் எறா - மடன்மாவேறா
 மல் (பொறுத்திருக்கிற), பெண்ணின் - பெண் (பிறப்பு) போல்,
 பெருந்தக்கது - மிகுந்த தருதியு டையபிறப்பு, இல் - (உலகத்தில்)
 இல்லை.

சுஅ ககச-ம் அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்

அ. நிறையரியர் மன்னரிய ரென்னுது காம
 மறையிறந்து மன்று படும்.

[காப்புச்சிறைமீக்குக் காமம் நுகியவழிச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவர்க்ரையால் நாமீதூர்தற் கரியரென்றஞ்சுதல்
 செய்யாது மிகவுமளிக்கத்தக்காவென்றிருதல் செய்யாது மகளிர்காமமும்

அவர் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ-று.

என்னுடையது முன்னுடையது மகளிரென்பது வருவிக் கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாடதாற ரொக்கது. மன்றென்பது தந்தை தன்னையரை நோக்கி உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவாள்போன்று, தன் காமம் பெருகியவாறும் இனி யறத்தொடுந்நல் வேண்டிமென்பதுங் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை) — (இவர்), நிறை அரியர் (என்னுது) - நிறை யால் (நாம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன் அனியர் என்னுது-யிகவும் அனிக்கத்தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் - (மகளிரது) காமமும், மறை இறந்து - (அவர்) மறைத் தலைக் கடந்து, மன்று படும் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்

கூ. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் முன்னடையகி நின்றலான் எல்லாரு மென்னை யறிதலிலர், இனியவ்வாறு நில்லா தியானே வெளிப்பட்டறிவிப்ப லென்று கருதி என்காமம் இவ்வூர் மறுகின்கண்ணே மயங்கிச - சூழலாநின்றது, எ-று.

மயங்குதல்-அம்பலாதல். மறுகுதல்-அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனியறத்தொடுந்நறல் வேண்டிமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதூஉம் பாடம்.

(தே - ப - ரை.) — (நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்), எல்லா ரும்—, அறிகிலார் என்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன்) என்று நினை த்து, என்காமம்—, மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு மறு கும் - மயங்கிச் சூழல்கின்றது, [சிலாறிந்து பேசிக்கொள்ளும் படிக் கும் பலாறிந்து தூற்றும்படிக்கும் என்றபடி]

க0. யாங்கண்ணிற் காண நருப வழிவிலலர்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

[சேவிலிக் கறந்தோடு நீர்வைத்து யாங் ப்துமாயென்னை
யென்று நகையாடிய தோழியோடு புலந்து
தனனுடைய சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யாக கேட்குமாறமன்றிக் கண்ணற்காணுமாறு
எம்மையறிவிலார் நகாநின்றார், அவரவனரு செய்கின்றது யாமுற்ற கோய்
கள் தாமுறமுமையான், எ-து.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணர்வன்றது. அறத்தொடு
நின்றமையறியாது வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலனென்ப புலக்கின்றானாக
லின், ஏதிலானாக்கிக் கூறினான். இது, 'காதினறு சேட்படுக்குநதோழிக்குத்
தலைமகன் கூறியதாகாகால், அதிகாரத்திற கேலாமையறிக.

(தே - ப - ரை.)—யாப்—, கண்ணில் காண - (கேட்கும்
படியும்ன்றி) கண்ணற காணும்படி, அறிவிலலார்—, நருப -
(எம்மை) சிரிக்கின்றார்; (அவா அப்படியா செய்கின்றது), யாம்
பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை, தாம்படா ஆறு - தாம் அடை
யாமையால்

ககடு-ம் அதிகாரம்—அலாறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது கனவொழுக்கம் வேண்டிய தலைமகன் பிறா கூறகின்றவலர்
தண்க்காக்கின்றவாற்றைக் தோழக கறிவுறுத்தலும், வரைவாக டன்போக்
காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுந் தோழியும் அவ்வலையவன்மனக் கறி
வுறுத்தலுமாம். இது, காணுகதுநதவழி நிகழ்வதாகலான், காணுகதுற
வுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது

க அலரெழ வாரூயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறிமார் பாக்கியத் தால்

[அல்லதறிப்பாட பிற்பறைநூன்று வந்த தலைமகனைத் தோழி
யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மடநடையோ டெம்மிடைநட்பு ஊரின்க ணலரா

யெழுதலான் அவனைப்பெருது வருந்துமென் னரியவுயிர பெற்றதுபோன்று நிலைபெறும், அந்நிலைபெற்றதை செய்வததால் யானேயறிவதல்லது கூறு கின்றபலரு மறியார், எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனாயெய்தப்பெருது வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அரியவுயிரென்றும், அவகனமரியானை எளியனாக்கி யெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாறாயிருக்குப் பற்றுக் கோடாகின்ற தென்பான் அவரெழுவாறாயிர்

ககரு-ம் அத். அலர

நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலாரறியிற் றாற்றுகொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது செய்வத்தானென் றாக் கூறினார். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

(தே - ப - ரை.)—(உன்மாதாக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு), அலர் எழ - (இவ்வூரில்) அலராயெழுதலால், ஆர் உயிர் - (அவனைப்பெருது வருந்துகிற என்) அரிய வுயிரானது, நிற்கும் - (அவனைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்; அகனை - அந்நிலைபெற்றதை, பாக்கியத்தால் - நல்லுமால், (நானே அறிவதல்லது), பலர் - (தூற்றுக்கின்ற) பலரும், அறியார் - அறியமாட்டார்.

உ. மலரன்ன கண்ணுளருமையறியா
தலரெமக் கீந்ததில் வுர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மலர்போலும் கண்ணையுடையானது எய்தற் கருமை யறியாது இவ்வூர் அவனை யெளியனாக்கி அவனோ டலர்கூறலை எமக்குபகரித் தது, எ-று.

அருமை அல்ல குறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்த தென்றான், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகவின். அலர் கூறுவாரை அவர்செய்த வுதவிப்பற்றி இவ்வீரென்றான்.

(தே - ப - ரை.)—மலர் அன்ன கண்ணுள் - மலர்போலும்

கண்களை யுடையவளது, அருமை - (அடைதற்கு) அருமையை அறியாது, இவ்வூர் - இந்தவூர், (அவளை எளியவளாக்கி), அலர் - (அவளை) பழிகுறலை, எமக்கு - எந்தது - உபகரித்தது.

ந. உறாஅதோ ஹ்ரநிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எங்கட்குக் கூட்டமுண்மை இவ்வூரறிதலான்வினைந்த வலர் எனக்குறவ தொன்றன்றோ, அதுகேட்ட வெனமனம் அக்கூட்டத் தைப் பெறாதிருந்தே பெற்றார்போலு நீர்மையை யுடைத்தாகலான், எ-று.

பெற்றன்னநீர்மை—பெற்றவழியுளதா மின்பம்போலு மின்பமுடைமை, நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினையுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

1. அலரற்றவுறுத்தல் னுடுக

(தே - ப - ரை.)—ஊர் அறிந்த கௌவை - (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் வினைந்த அலரானது, உறாதோ - (எனக்கு) உறவதொன்றன்றோ, (அதுகேட்ட என்மனமானது), பெறாது - (புணர்ச்சியை) பெறாதிருந்தே, பெற்றது அன்ன நீர்த்து - பெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்து; (ஆகலால்).

ச. சவ்வையாற் கவ்விது காம மதுசின்வேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரானே யலர்தலை யுடைத்தாயிற்று அவ்வலரில்லையாயின், ஸன்னியல்பிழந்து குங்கும், எ-று. அலர்தல்—மேனமேன்மிசூல். செவ்வையுடையதனைச் செவ்வெதன்

ரூப்போலக் கவ்வையுடைய தனைக் கவ்வியெனரா. இயலடி—இன்பம் பயத் தல், தவ்வென்னுமென்பது பிறிப்புமொழி; * “நாலகால யாத்த மால வெண் குடை—தவ்வென் றசைஇம் தாழ்துளி மறைப்ப” எனபுழியுமது.

(தே - ப - ரை.)—காமம் - (என்) காமம், கவ்வையால் - (இவ் வூர்) எடுக்கின்ற தூழல். கவ்விற - மேலுமேலும் மிசுதலை யுடைத் தாயிற்று ; அது இன்றேல் - அவ்வார் இல்லையாரின், தன்மை யிழந்து - இன்பத் தருதலிழந்து, தவ்வென்னும் - சருங்கிப்போகும்.

டு. களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந் தோறும் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல எனக்குக் காமம் அவராத்தோறும் இனிதாகாரின் றது, எ-று.

வேட்டப் பட்டற்றுவென்பது வேட்டற்றுவெனரின்றது. வேட்டகைமிசு தியால் அவரும் இன்பஞ் செய்யாரின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(கள்ளுண்பார்க்கு), களித்தொறும் - களிக் குந்தோறும், கள்ளுண்டல்—, வேட்டற்று - இனிதாம் விதம்

* ரெடுகல் வாடை, அடி. ௧௩௪-௧௩௫.

டுடுஉ ககடு-ம் அதி. அலரறிவுறுத்தல்

போல், (எனக்கு), காமம்—, வெளிப்படுந்தோறும் - மிகுந்தோ றும், இனிது - இனிதாகாரின்றது.

கூ. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந் திங்களைப் பார்ப்புகொண்டற்று.

[இடையீடுகளாலும் அல்லதறியாலுந் தலைமகனையெய்ப்புப்பெறாத தலை

மகன் அவன் சிறைப்புறத்தாளுக நீ தோழிக்குச் சொல்லு

வாடாய் அலரறிவுரீடு வரைவுகடாயது]

(பரி-ரை)-எ-து,—யான் காதுவரைக் கணனுறப்பெற்றது ஒருளுன்றே, அதனியைவலர் அவ்வளவிற்கண்டித திங்களைப் பாம்புகொண்ட வலர் போன்று உலகெங்கும் பரந்தது, எ-து.

காரியத்தை காரணமாக வுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றான். இரு வழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைக்கலை காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைத்துகோடல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — உண்டது - (தலைவனை நான்) காணப்பெற்றது, ஒரு நான் - ஒருநாளையாகும்; அலர் - (அகனாலுண்டாகிய) பழிதூற்று கலானது, (அவ்வளவினதன்றி), திங்களை பாம்பு கொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெங்கும் பரந்தது.

எ ஊரவர் கெளவை யெருவாக வண்ணசொன்

வீராக நீளும் நோய்

[வரைவுரீட ஆற்றினாய தலைமகனைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தாளுக

லறிந்ததோழி ஊரவரலரும் அண்ணசொல்லுநோக்கி யாற்றல்

வேண்டாமெனச் சொல்லேடுப்பியவயி அவளசொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—இக்காமநோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கின்ற அலா எருவாக அதுகேட்டு அண்ண வெகுண்டசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராகின்றது, எ-து.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆளுழித்து நின்றது. ஏதேசைருவகம். கருவகுதற் கேட்வாவனதாமே விரிதற்கேதுவாகா நின்றனவென்பதாம். வரைவாளுதல் பயன்.

(தே - ப - ரை) — இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பயிர்), ஊரவர் கெளவை - இவ்வூரிலுள்ள (மகளிர் எடுக்கின்ற) தூறு

ககடும் அதி. அலரறிவுறுத்தல்

டுடுக

னது; எரு ஆக எருவாகவும், அண்ணசொல் - (அதுகேட்டுக்கீகா

பித்து) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்லானது, நீர் ஆக—, நீளும்-
வளராரின்றது.

அ. செய்யா லெரி நுதுப்பே மென்றற்றற் கொளவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,— ஏதிலாடுக்கின்ற அலரால் நாய காமத்தை
யவிததுமென்று கருதுதல் செய்யாலெரியை யவிகதுமென்று கருதுதலோ
டொக்கும், எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிகளாவந்தன. கிள்தற் காரணமாய அலரால்
அவிதகல் கூடாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கொளவையா ல் - (அயலவர் எடுக்கின்ற) அல
ராலுண்டாகின்ற, காமம் - காமத்தை, நுதுப்பேயம் எனல் - அளிப்
பேமென்று நினைத்தல், செய்யால் —. எரி - கெடுப்பை, நுதுப்பேயம்
என்றற்று - அளிப்பே மென்று நினைத்தலோ டொக்கும்

கூ அலர்நாண வொல்லதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலநாணர்

[வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்க ணிற்) நாய காமகர் அவர்
வந்து சிறையிற் றுகநா அதலநீக்ஷ அலரஞ்சி யாய்நல்
வேண்டிமே றிய தோழித்துச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—சம்மை யெதிர்பட்டனான்று சின்னிரயரியேன்
அஞ்சலோம் பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் நாணம்வகை நம்
மைத் துறந்தபின் காமேதிலார் கூறுமலருக், நாணக்கடுமோ கூடாது, எ-று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒவ்வதென்னுந் தொழிர்பெயருள் ஒல்லு
கற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார் காணுதலெயமாய யாம் நாணத்
பாண்டைய தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (தம்மைக்கண்டநாளில்), அஞ்சல் ஒம்பு
என்றார் - (உண்ணிவிட்டு நீங்கேன்) அஞ்சுதலொழியென்றவரே,
பலர் நாண - (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நானும்வகை, நீத்தக்
கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின், அலர் - (அயல்வர் தூற்றுகிற)
தூறுக்கு, நாண ஒல்வதே, தா - (நாம்) நாணக்கடுமோ,

70

இசை கககும் அதி. பிரிவாற்றாமை

க0. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

[நிலமகன் சிறையாடிக் காதலர் தோழி நிலமகத்துச்சோல்
புலவராய அலர்நிலிடு அவர் உடன் போக்கு
யுடைய கோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உடன்போகற் கேதுவாகனோக்கி யாம்பண்டே
விரும்புவதாய வலரை இவ்வூர்தானே யெடாநிறைதது; இனிக் காதலர் தாமும்
யாம்வேண்டியக்கால் அதனை யினிநினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்கு நன்
ருய்வந்தது, எ-று.

எச்சவுடமை விகாரத்தாற்றொக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின் மறாரென்
பது தோன்றக் காதலயென்றான். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம்.

(தே - ப - ரை.)—யாம்—, வேண்டும் கொவை - (உடன்
போதற்குக் காரணமாகப் பற்றி முன்னமே) இர்சிப்பதாகிய அல
ரை, இவ்வூர்—, எடுக்கும் - (தானே) எடுக்கின்றது; காதலர்-
(இனி) தலைவர், வேண்டின் - (நாம்) வேண்டினால், தாம் - காமும்,
நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர், (ஆதலால்) இவ்வலர் நமக்கு
நன்றாய் வந்தது).

களையல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

நிக் கற்புப் படுவெனட் டதிகாரத்தாற் கூறவான்றெடங்கி, முதற்கட் பிரிவாற்றுமை கூறுகின்றார்.

ககக-ம் அதிகாரம்—பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது வரைத்தெய்தியின் தலைமகன் அறம் பொரு ளின்பங் களின் பொருட்செ சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகனைப் பிரிந்துசெல்லும் செல்லுஞான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாந்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்தநீய தலைமகற்குத் தோழி கூறலும். அவ டனக்குத் தலைமகடானே அவன் குறிப்பானுணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறலும், தலைமகன் பிரிந்துழி ஆற்றுவதிக்குத்தோழிக்குத் தலைமகன் மறுத்தக்கூறலுமென காள் வகையாற் கூறப்படும்.

ககக-ம் அதி. பிரிவாற்றுமை

க. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[பிரிந்து கடிதின் வநவலெய நலைமகற்குந் தோழ்சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஈ யெய்மைப் பிரியாமை யுண்டாயின் அதனை யெனக்குச் சொல், அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருகல் சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல், எ-று.

தலைமகளைப்பொழித்து எனக்கென்றான், தானவனென்னும் வேற்றுமை யின்மையின். அக்காலமெல்லா மாற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்லஎல்லள், பிரிந்தபொழுதே யிறந்துமென்பதாம். அமுலுருவித்தல் பயன். இதனைத்

நிலைமகள் கூற்றாக்கி யுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—செல்லாமை உண்டீடல் - (நீ எம்மை) பிரியாமை உண்டாயின், எனக்கு—, உரை - (அதனை) சொல்லு; மற்று-அது நீங்க, நின் வல் வரவு-(பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்து வருதலை, வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உபிர்வாழ்வார்க்கு, உரை -

உ. இன்கணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சம்

பின்கணுடைத்தற் புணர்வு.

[பிரிவு நிலைமகள் குறப்பாறற்நத நிலைமகள் தேயிக்குத
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தழையுங் கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்ற ஞான்று அவர்நோக்கு மாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையான் நமக்கின்ப முடைத்தாயிருக்கும்; இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழா நீ, உகவும அது பரிவொன்றன்சமச்சத்தினை யுடைத்தாயிற்று; அவ்வன்பி னிலைமையிது, எ-று.

பார்வலென்றும் புணர்ச்சிபெருந பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங் காரியப்பெயா காரணத்தின்மேல தாயிற்று. அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாதலாவது * “முன்னுறழ் முனை யெயிற ரமிழ்துறுந் தீநீரைக்—கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைதது மமையாரென்—ஒள்ளிழை திருத்தும்” பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தே - ப - ரை.)—(தழையு மாலைபுங் கொண்டு பின்னின்ற தாளில்), அவர் பார்வல் - அவரது பார்வைமாத்திரமும், (புணர்ச்சி குறித்தமையால்), இன்கண் உடைத்து - (நமக்கு) இன்பமுடைத்

கலி பாலை, ௩.

தா யிருந்தது; (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நடந்துகொண்டிருக்க
வும்,) புணர்வு - அப்புணர்ச்சி, பிரிவு அஞ்சும் - பிரிவரென்றஞ்சு
கிற, புன்கண் - அச்சத்தினை, உடைத்து - உடைத்தாயிற்று, (அவ
ரன்பி னிலைமை இது.)

௩. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவே ரிடத்துண்மை பரன்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரி வாற்றாமையு
யும் அறிதலுடையராய காதலர்களுளும், ஁ரோவழிப் பிரிவு நிகழ்கலான்,
அவர் சொல்லும் தலையனியும் பற்றி நம்மாட்டன்புடையரெனத் தேறுந்தேற்
றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ—அசைநிலை. உம்மை யாவது சிறப்பின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—அறிவு உடையார்களுளும் - (பிரியே
னென்ற தஞ்சொல்லையும், நம்பிரிவு பெரறாமையையும்) அறிதலுடை
யவராகிய காதலரிடத்தும், ஁ர் இடத்து - ஁ரோவழி, பிரிவு—
உண்மையான் - உண்டாதலால், தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தலை
யனியும்பற்றி நம்மீயல் அன்புடையரென்று தெளியுந்) தெளிவு,
அரிது - அரிதாயிருந்தது

௪. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ கவறு.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—எதிர்ப்பட்ட ஞான்தே தலையளிசெய்து நின்னிற்
பிரியேன் அஞ்சலெனவந் தாமே பின் பிரிவராயின், அவாக்கன்றி அவர்
தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ, எ-று.

தேறியாரென்பது தன்னைப் பிறப்போற்குறல். சொல்லுஞ்செயலு
டொல்வாமைக் குற்றம் அவாக்கெய்தும், அ஁தெய்தாவகை யழுங்குவி யென்
பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—அளித்து - (எகிர்ப்பட்டநாளே) தலையளி செய்து; அஞ்சல் என்றவர் - (உண்ணிவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சா திரு வென்றவர் (தாமே), நீப்பின் - (பின்னே) பிரிவாராயின், (அவர்க்கல்லாமல்), தெளித்த சொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்
க்ககூ-ம் அதி. பிரிவாற்றமை

பட்ட சொல்லை, தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு; தவறு - குற்றம், உண்டோ - உளதோ, [இல்லை என்றபடி].

டு. ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவேம்பன் மற்றவர்
 நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்தியாயின், அதனை யானாதற் கமைந்தாருடைய செல்வினை அழுங்குவிப்பாயாக; அழுங்குவிப்பா ரினறி அவர் செல்வராயின அவராலாள்ப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லும், சென்றற் பின்னவரைக் கூடுதல் எனக்கரிதாம், எ-று.

ஆளுகற்கமைதல் இறைவாதுகுத் செய்வந்தா லேற்புடையராதல். மற்று—வினைமாற்றின்கூற வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—ஒம்பின் - (என்னுயிரைச் செல்லாமல்) காப்பாற்றுவையாயின், அமைந்தார் - (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந் தவரது, பிரிவு - செல்வைய, ஒர்ப்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக; மற்று அவர் நீங்கின் - அழுங்குவிப்பாரில்லாமல், அவர் செல்வராயின் - (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்), புணர்வு - (பின்பு அவரை) கூடுதல், அரிது - (எனக்கு) அரிதாம்

சு பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
 நல்குவ ரென்னு நசை

[தலைமகன் பிரிவுகாத்தியாராய் வததுகொல்லிய தோழிக்குத்
 கோலலியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நவகவவுக்கடுமையறிந்த தலைவர்தாமே நம்முனின்று

தம்பிரிவினை புனாத்தும் வன்கனமை புடையராயின், அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றுமை யறிந்துவந்து தலைபளி செய்வரென்றிருக்கு மாசை விடப்படும், எ-று.

அருமை—பயன்படுத வில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரி வெண்ணுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினர் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மை நினைத்துவந்து நல்குதல் யாண்டைய தென்பதாம். அமுங்குவித்தல் பயன்.

(தே - ப - ரை) — அவர் - (நமது பிரிவுபெற்றமையறிந்த) அத் தலைவர்தாமே, (நம்முன்னின்று), பிரிவு உரைக்கும் - (தம்) பிரிவை அறியிக்கும், வன்கண்ணி ஆயின் - அருளில்லாமைபயை புடைய

இஃது ககக-ம் அதி. பிரிவாற்றுமை

ராயின், (அத்தன்மையராணபின்பு), நல்குவர் என்னும் நசை - (நம் பொருமைபயை அறிந்துவந்து) தலைபளிசெய்வாரென்னுமாசை, அரிது - விடப்படும்.

எ. துறைவன் றறந்தமை தூற்றுகொள் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-று, — துறைவன் என்னைப் பிரியவுடையமையை அவனுணர்த்த தாமற்றுமே புணர்த்து என் முன்கை னிறையினின்றும் கழலாநின்ற வளையி கள் எனக்கறிவியாவோ, அவனுணர்த்த வுணர்த்துவந்து நியறிவித்தல் வேண்டிமோ, எ-று.

முன்னே நிகழ்த்தமையிற றறந்தமையென்றும், கேட்ட துணையான் மெலித்த ஆற்றுமையின் இரவாநின்ற வென்றும் கூறினள். அமுங்குவித்து வந்து கூறற்பாலை யல்லையாய் பெய் இவ்வளைகள் செய்தனவே செய்தா யெனப் புலகது கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—துறைவன்-; துறந்தமை - (என்னை) பிரிய
 லுற்றமையை, (அவன் அறிவிக்காமல் காமே அறிந்து); முன்னை
 இறை - (என்) முன்னை இறையினின்றும், இறவாநின்றவனை -
 கழலாநின்ற வளையல்கள், தூறளுகொல் - (எனக்கு) அறிவியாவோ,
 [அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்தான் அறிவித்தல்வேண்டுமோ.]

4. இன்ன தினனில்லார் வாழ், ந லதனினு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு

[இதுவுயது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுத் தோழியரில்லாத வேற்
 றாரின்கண் வாழ்தலின்னாது; அதன்மேலுத் தங் காதலரைப் பிரிதல் அதனினு
 மின்னாது, எ-து.

தலைவன் செலவினை யமுங்குவத்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்
 றிப் புலக்கின்றளாகலின், இன்னில்லா ரென்றான். உலகியல் கூறுவான்
 போன்று தனக்கல்விரண்டு முண்மை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—இன்ன இல் ஊர் - (மகளிர்க்குத் தங்குறிப்
 பறிகுறி) தோழியரில்லாத வேற் றாரினிடத்து, வாழ்தல்—, இன்
 னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும்; (அதன்மேலும்), இனியார் பிரிவு -

ககக-ம் அதி. பிரிவாற்றாமை

இருக

(தங்) காதலரைப் பிரிதல், அதனினும் - அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும்,
 இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும்.

க. தொழிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
 வீழற்கட லாற்றமோ நீ.

[காமநீயேபோன்று தாவிட்டுநீததைக் காமோகலான் நீயாற்றல்
 வேண்டிமேன்று தொழுகுநீ தொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—தீத தன்னைதொட்டாற் கமையிற் சுடுதலல்லது
 காமமாகிய நோய்போலத் தன்னையகன்றற் றப்பாது சுடுதலை வற்றே,

மாட்டாது, எ-று.

சுமாயினென்பது மந்திரமருந்துகளைப் தம்பிக்கப்படாதாயினென்ற வாறு. காமத்திற் சதுஷ்டியில்லை யென்பான் வானா கடலென்றான். அகறல-நுக ராமை. கடலென்பது மூன்னுக கூட்டப்பட்டது. தீயினங் கொடியதனை யானுற்றுமாதென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — நீ - செருப்பு, கொடி - (தன்னை) தொட்டால், சுடின் (சுடல்) அல்லது - சுட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய் போல—, விடின் - (தன்னை) விட்டுநீங்கினால், சுடல் ஆற்றுமோ—(தப்பாது) சுடல்வல்லதே

க0. அரிதாற்றி யல்லளைய நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

[நல்லாயிரமும் பிரிவாற்றியிருப்பது அது நீக்கியகிறிலை
யென்ற நோழிக்குத் தோல்வியது.]

(பரி-ரை) எ-து.—அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி பிரிவு ஆற்றிப் பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்பிரிந்தால் அப்பிரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழு மகளிர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளிபெற் நின்றபுகின்ற வெவ்வேக்கண்ணை அஃதிழந்து துன்புறுத்தற் குடம்படுதல் அரியதொன்றாகவின் அரியதனைச் செய் தென்றும், செல்லுந் தேய்த்த அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் வருந் துணையும் யாமாற்றி யிருக்குமா நென்னின்றும் அவ்வரவுகான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும், இவ்வாற்றா னிகழுங்கவலை மனத்து நீங்காதாகலான் அல்லளைய நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழும் காம வேதனையும் புறத்து யாழ்சை, மதி, தென்றலென்றிவை முதலாகவந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகவற் பிரிவாற்றி யென்றும், தக்காத வரை யின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர் வாழ்வார் ஒருவருயில்லை யென்பதாருறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்து

ககளம் அதி. படர்மெல்நீரங்கல்

வாழ்வார் பலரென்றங் கூறினான். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப் பெயர். பிரிவின் கண்கழவனவற்றைப் பிரிவென்றான். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்ற தருமையுணர நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்

செய்கது. யானுமீரந்துபடுவெ லென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—(நீரொல்லுகின்றது ஒக்கும்); அரிது ஆற்றி-
(பிரிவை அறிவித்த விடத்து) அகற்கு உடர்ப்பட்டு, அல்லல் நோய்-
(பிரியுந் தோது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி—பிரிய ஆற்றி
(பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின் இருந்து - பின்னும்
இருந்து, வாழ்வார் - உயிர்வாழும்பவரீர். பலர் (உலகத்தில்) பலர்.

ககளம் அபிதாரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான் மெலிந்திரங்கலென விரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றுகளாய
தலைமகள் தானுகின்ற தன்புகளினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினை
வான் மெலிந்திரங்கலுள். அந்நகர முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. மறைப்பேன்மன் யாளிஃதே! நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.

[காமநோயை வெளிப்படுத்தல் பொருளுக்கே லாதேன்று
நோழித்திடு ரொலியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இந்நோயைப் பிரிந்தனானி யான் மறையா நின்
தேன்; நிற்பவும், இஃது அந்நாணவரை ரில்லாது நீர்வேண்டுமென் றிறைப்ப
வர்க்கு கூற்று நீர் மிகுமாறுபோன் மிகாநின்றது எ-று.

அம்மறைக்கலாற் பயனென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழி
யிசைக்கண் வந்தது. “இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனென்யான்” என் புழிப்
போல ஈண்டிசை சுடும்பெயர் று திரிந்து நின்றது. இஃதோர் நோயையென்று
பாடமோது வாருமுளர்; அது பாட மன்மையரிக. இனி அதற்கடுத்தது நீ
செயல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—யான்—, நோயை-இந்நோயை, மறைப்பேன்-
(பிரிந்திதற்குநாணி) மறையா நின்றேன்; (கிறிதவும்), இஃதோ - இந்
நோயேயா, இறைப்பவர்க்கு - (நீர் வேண்டுமென்று) இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர்போல—, மிகும் - பெருகும்.

.. காத்தலு மாற்றேனிக் நோயையோய் செய்தார்த்

குறைத்தலு நாணுத் தரும்.

ககஎ-ம் அதி. படர்மெலித்திரங்கல் இகக

[சூண்டையா ரறியாமன் மறைத்தல் சூண்டையாரறியத் தூது
விநேலென்று மீரண்டலுடா ஒன்று செயல்வேண்டி
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இந்நோயை மண்டையா ரறியாமன் மறைத்தலும்
வல்லேனுகின்றேன்; ஆகாக்கால், கோய் செய்தவாக் குரைக்கவெனின், அது
வும் எனக்கு நாணினத தாராநின்றது, இனிபென் செய்கோ, எ-று.

ஒரு காலைக்கொருகான் மிதுதலிற் கரத்தலு மாற்றே நென்றும், சேயி
டைச் சென்றவர்க்கு இது சொல்லித் தூது விட்டால் இன்று மிருத்தே
நென்பது பயக்குமென்று; ஒருதால் நாணுதாருமென்றும் கூறினான்.

(தே - ப - ரை.)—இந்நோயை - இக்காமநோயை, கரத்தலும்
ஆற்றேன் - (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைக்கலும் வல்லேனா
கின்றிலேன்; (ஆகாக்கால்), கோய் செய்கார்க்கு— சொல்லென்பை
யாயின்), உரைத்தலும் - சொல்லலும், எ-று; (எனக்கு)
நாணத்தரும் (இனி என்செய்வேன்)

க. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோடு அடம்பி னகத்து.

[இதுமெது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்க லொல்
லாத நாணும் தம்மைப் பெருத என்னுடம்பின்கண்ணே உயிர் காந்தண்டாக
அதனிருதலையினுந் தூங்காநின்றன, எ-று.

பொருமை மெலிவானது. தூங்குமென்பது ஒன்றினென்று மிகாது
இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற நின்றது. தூது விடவும் ஒழியவும்
பண்ணுவனவாய காம நாண்கள் தம்முளொத்து உயிரினை யிறுவியா நின்றன,
யான் அவற்ற னொன்றின்க ண்கமாத்மாவின் இஃதிர்த்றேவிடு மென்ப
தாம்.

(தே - ப - ரை.)—காமமும் - காமநோயும், நாணும் - (அது
செய்தவர்க்கு) சொல்லவொட்டாத நாணும், என் நோனாடம்

பின் அகத்து - (தம்மைப்) பொருத என்னுடம்பினிடத்து, உயிர்—,
காவா - காவடித்தண்டாக, துங்கு - (அதனிருதலையிலும்)
தொங்குகின்றன

ச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புனைமன்னு மில்

71

***குகுஉ ககளம் அதி. படர்மெவிந்நிரங்கல்**

[நிலையிர் காமக்கடற்படார் படினும் அகனை ஏற்றபுணையானிந்திக்
கட்பா ராரோன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவர்க்கும் உளவாய் வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்
ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே; அதனை நீர்தும் அரணுகிய புனை
யில்லை, எ-து.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையா
கற்பாலையாய் நியும் ஆயிற்றிலை யென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—(யாவர்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இரண்டி-
னுள்ளும்); காமக்கடலே—; உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்றது ;
அது நீர்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும், ஏமம் புனை - காப்பாகியபுனை,
இல் - (எனக்கு) இல்லை.

டு. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

[நூதுவிடாமையேசீகிந் தோழியொடு புலந்து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பஞ் செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே துன்பவர
வினைசெய்ய வல்லவர் துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வார்
கொல்லோ, எ-து.

துப்புப் பகையுமாதல் \ “துப்பெதிர்க் தோர்க்கே புன்னாச் செய்
மைய—னட்பெதிர்க் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்” என்பதனானு மறிக.
அப்பகைமை ஈண்டிக் காணாமையின் அவர் செய்வது மறியப்பெற்றிலே மென்
பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்க

லாயிருக்க அது செய்கின்றிலை யெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தாளாக்கியும் பிரளாக்கியும் கூறினாள்.

(தே - ப - ரை.)—நட்பினுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து, துயர் வரவு - துன்பத்தின் வரவினை, ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர், துப்பின் - (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து, எவன் ஆவர் கொல் - என்னசெய்வரோ.

சு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மல்தடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது.

புராணாறு, ௧௮0.

ககளம் அதி. படர்மெலிந்திரங்கல் ருசுந்

[காமத்தானின்ப முற்றுக்கீது அதனினுய துன்பம் வநமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமம் புணர்வா லின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்வின்பங் கடல்போலப் பெரிதாம்; இனி அதுதானே பிரிவாற் றுன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம், எ-று.

மற்று—வினாமாற்றின்கண் வந்தது. அங்கிலைவென வந்தமையின், மறு தலை யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின் பத்தோ டொத்துவரின் ஆற்ற லாம், இஃதனை தளவன்றென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—காமம்—, (புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யும் போது), இன்பம் - அவின்பம், கடல் - கடல்போற் (பெரிதாம்); மற்று அஃது - இனி அக்காமத்தானே, அமும் கால் - (பிரிவினாலே) துன்பஞ் செய்யும்போது. துன்பம்-அத்துன்பம்; அதனிற் பெரிது- அக்கடலினும் பெரிதாம்.

எ. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணென்
யாமத்தும் யானே யுளென்.

[காமக்கடல் நிறை புலையாக நீந்தபாடு மொறுடது சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமமாகிய கடலை நீந்தாதே னல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன், அக்காணமைக் காலந்தான் எல்லாரும் துயிலும் அரையினாயிற்று, அவ்வரை யிருட்கண்ணும் அழற்கொரு துணையின்றி யானே யாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுய்ந்து போகா துணைகாநின்றேன், ஈதொரு தீவினைப் பயனிருந்தவாரென், எ-து.

கடுமை ஈண்டு யிருதிக்கணின்றது. உம்மை முன்னுய கூட்டப்பட்டது. யானே யாயினே னென்பது நீதுணையாயிற்றிலை யென்னுய குறிப்பிற்று.

(தே - ப - ரை.)—காமம் கடும் புனல் - காமமாகியகடலை, நீந்தி (யும்)—, கரை காணேன் - (அதற்கு) கரைகாண்கின்றிலேன்; (அக்காணமைக் காலந்தான் எல்லாரும் நித்திமைசெய்யும் பாதிபிர வாயிற்று); பாமத்தம் - அப்பாதிபிரவிலும், யானே - (அதற்கு ஒருதுணையில்லாமல்) யானேயாயினேன் ; (ஆகியும்), உளேன் - வாதிருக்கின்றேன் ; (ஈதொரு தீவினைப்பாயன் இருந்தவிதம் என்).

அ. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

௫௬௪ கக௭-ம் அறி. படர்மெலிந்திரங்கல்

[ஔரவின் கோடுமைசொல்லி யிரங்கியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது; உலகத்து நிலைபெறு கின்ற உயிர்களை யெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணை உடைத்தாயிற்றில்லை, எ-து.

துயிற்றியெனத் திரிந்துசின்ற வினைமெச்சம் அவாய் நிலையான் வந்த உடைதாதலோடு முடிந்தது. துணையோ டொன்றகின்ற உயிர்களைல்லாம் விட்டு இறந்துபடு மெல்லையொய என்னையே துணையாகக் கோடவின் அறி வின்றென்பதுபாதி அளிப்பெனருள; இரழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தே - ப - ரை.)—இரக - இவ்விரவு, அளித்து - அன்புடைத் தாயிருந்தது, மன் உயிரி எல்லாம் - (உலகத்தின்) நிலைபெற்ற உயிர்

கனையெல்லாம், துயிற்றி - (காண) தூங்கசெய்தலால், என் அல்லது - என்னையல்லது, துணை - (வறு) துணையை, இல்லை - (உடைத்தாயிற்) றில்லை.

கூ. கொடியார் கொடுமையிற் குங்கொடிய விற்கா
 னொடிய கழியு மிரா

[குதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து —காடலொடு நாயின்புற்ற முன்னுள்களிற் குறியவாய் அவர் பிரிவாரதே மாகின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள் அக்கொடியா து கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன, எ-று.

* தன்னொருமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாடுன்றாள். கொடுமை-கடிதின் வாராது ட்டிடிதல். அவர் பிரிவானும் ட்டிடிப்பானும் முனதாய ஆற்றாமையின் கண்டோடாமையே மெலும் பண்டையி னெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றன வென்பதாம்.

(நெ - ப - ரை) (காதலவீராடு நாம் இன்புற நாள்களிலே குறியவையாயிருந்து), இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள்களிலே, நெடிய - நெடியவையாய், கழியும் - செல்கின்ற; இரா - இரவுகள், கொடியார்-அக்கொடியவரது, கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே, தாம்— கொடிய - கொடுமைசெய்யாநின்றன.

க0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
 நீந்தல மன்றோவென் கண்.

ககஅ-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல் ௩௬௩

[நீங்கண்கள் பேரழ கழிகின்றன ளாகலின் அழப்பாலை
 யல்ல யென்ற்தச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மனம்போலக காதலருள்ள தேயத்துக் கடிதின் செல்ல வல்லனவாயின, என் கண்கள் இயணம் வெள்ளமாகிய தந்நீரா, எ-று.

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு ரீந்துதலே புள்ளதென்பது படநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே யாகலின் உள்ளம் போன்றொன்றும், மெய்க்கு நடந்து செல்ல வேண்டெலித கணகவ அடிநெடுகென்று காநலாரைக காண்டல் கூடாதென் னுங் கருத்தாடி செல்கிற்பென்னுங் கூற்றினுள். இதனான் வருகின்ற வதிகார மும் தோற்றவாய செய்யப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — உள்ளார்போன்று - மனம்போன்று, உள் வழி - (காதலர்) இருக்கிற காட்டியாகு, செல்கிற்பின் - (கடிதிலே) செல்லவல்லனவாயின, என் கண் - எனது கண்கள், வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தந) நீரை. நீந்தல - நீந்தா.

ககஅம் அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிநல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சி விதுப்பான வருந்துதல். காட்சி புத் தலைமகளைக காண்டாரு விரைதல். இது, படராண மெலிந்தவழி நிகழ்வ தாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலென்பன் வைக்கப்பட்டது.

க கண்டாங்கலுர்வ தெவன்கொலோ தண்டாரோய்
நாங்காட்ட யாங்கண்டது

[நீனக வகல் கலுழ்ந்து நமமா கா யாதாரா நியாயல வெணடுமென்ற
தோழிக்குத் தலைமா டோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இதற்கு யா நோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலா னன்றோ, அன்று அததொழில்வாய கண்கள் இன்று எம்மைக காட்டசொல்லி யழுகின்றது என்கருதி? எ-று.

காட்டவென்பதா தேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன் றுந் தாமே காட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — தண்டாரோய் - இத்தீராத (காம) நோயை, யாம்—, கண்டது - அறிந்தது, தாம்—, காட்ட - (காதலரை எமக்கு) காட்டலானன்றோ, கண் ழாம் - (அன்று அதுசெய்த)

இன்கள் கக அம் அதி. கண்விதுப்பழிதல்

கண்கள், கலுழ்வது - (இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி) அழு
கிழ்து, எவன்கொல் - யாது நினைத்து?

௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன்.

[ஓதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மேல் விளைவதனை யாராய்ந்தறியாது அன்றுகாத
லரை நோக்கின்ற உண்கண்கள் இன்று இது நம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்
தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத் துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி? எ-று.

விளைவது—பிரிந்துபோ யவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியாய் வருத்த
தல். மூன்றே வருவடறிந்து அது காவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்த
வன்றே யுள்ளது, அ வருஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடசெய்கை யென்ப
தாம்.

(தே - ப - ரை.)—தெரிந்து உணரா - (மேல்விளைவதனை)
ஆராய்ந்தறியாமல், நோக்கிய - (அன்று தலைவரைப்) பார்த்த,
உண்கண் - (மை) உண்டகண்கள், (இன்று இது நம்மால் வந்த
தாதலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று), பரிந்து உணரா - கூறு
படுத்தி அறியாமல், பைதல் உழப்பது - துன்பமலுபலிப்பது,
எவன் - யாது நினைத்து?

௩. கதுவெனத் தாநோக்கித் தாம் கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து

[ஓதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்து
நோக்கி இன்றந் தாமையுந் தழுவின்ற விது நம்மார் சிரிக்கததக்க வியல்
பிணையுடைத்து, எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது இதுவென்றது மேற்கூறிய

கழிமடச் செய்கையை. அது வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு நகை வினைக்குமாக
லான், நகத்தக்க துடைத்தென்றான்.

(தெ - ப - ரை.)—(இக்கல்கள்), கதுமெனத் தாம் நோக்கி -
(அன்று கா தலரை) தாமே விரைந்து நோக்கி, தாமேகலுமும் - (இன்
றும்) தாமே யிருந்து அழுகின்ற, இது - இவ்வறியாமைச் செயல்
நகத் தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை, உடைத்து -
உடையது.

ககஅம் அதி. கண்விதுப்பழிதல் ௫௬௭

ச. பெயலாற்று நீருலந்த வுண்ட ணுயலாற்று
வய்வினே பென்க ணிறுத்து.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உண்கண்கள், அன்று யானுய்யமாட்டாமைக் கேது
வாய ஒழிவில்லாத நோயை என் கண்ணே நிறுத்தி, தாமு மமுதலை மாட்டா
வண்ணம் நீர் வற்றிவிட்டன, எ-று.

நிறுத்தல்—பிரிதலும் பின்கடாமைபு முடையாடைக் காட்டி அதனால்
நிலைபெறச் செய்தல். முன் எனக்கின்றான செய்தலாற் பின் தமக்கின்ற
தன தாமே வந்தன வென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—உண் கண் - (இந்த மை) உண்ட கண்கள்,
உயல் ஆற்று - (என்) பிழைக்காமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய, உய்வு
இல் நோய் - ஒழிவில்லாத நோயை, என் கண்—, நிறுத்து - நிறுத்தி,
பெயல் ஆற்று - (தாமும்) அழாமாட்டாத வண்ணம், நீர் உலந்த -
நீர்வற்றிவிட்டன.

௫. படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எனக்குக் கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம் பெரிதாய காம
நோயைச் செய்த என் கண்கள் அத்திவினயாற் றுமுற் துயில்கிலவாய்த் துன்
பந்தைய முழுவா நின்றன.

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்டனே செய்ததாகிக் கூறினான். துன்பம் அழுதலாயது.

(தே - ப - ரை) — (எனக்கு), கடல் ஆற்றா - கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம், (பெரிதாகிய), காமநோய் செய்த - காமநோயைச்செய்த, என் கண் - எனது கண்கள், (அத்தீயினையாலே), படல் ஆற்றா - (தாமும்) தூங்குகிலவாகி, பைதல் உழக்கும் - துன்பத்தையும்

க. ஓஓ வினிதே யெமக்கிரோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட்டது.

[ஔவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எமக்கிக்காமநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இத்து யிலா தழுதற்கண்ணேப்பட்டது மிகவுமினிதாயிற்று, எ-து.

இகஅ ககஅ-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல்

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த சூறிப்புச்சொல். தம்மால் வருத்த முற்றவெமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — எமக்கு—, இந்நோய் - இக்காமநோயை, செய்த கண் - செய்தகண்கள், தாம் - தாமும், இதற்பட்டது - இத் தூங்காமல் அழுதலிலே பட்டது, ஓஓ இனிது - மிடவும் இனிதாயிற்று.

எ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[ஔவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—விழைந்து உண்ணெகிழ்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள் இன்று உத்துயிலாகமுங்கலாய துன்பத்தினையுழந்துழந்து தம்மகத்தாள்ளீர் அற்றேபோக, எ-து.

உடுக்கு இடைவிடாமைகண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்த நிகழ்

பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மே ளின்றது.

(தே - ப - ரை) — விழைந்து - விரும்பி, இழைந்து - உட்குழைந்து, வேண்டி —, அவர் கண்டகண் - (அன்று) அத்தலை வரைப் பார்த்த கண்கள், உழந்து உழந்து - (இன்று தூங்காமல் அழுதற்றுண்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்து, உள் நீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிற நீர், அறுக - அற்றுப் போகுக.

அ. பேணுது பெட்டா ருளர்மன் ினா மற்றவர்க்
காணு தமைவில் கண்

[காதலர் பிரிந்துபோய் னாலல்லி அபரீட்சாரி அவரைக் காணுமாவும்
நியாயமல்லவேண்டுமென்று தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து, — நெஞ்சால் விழையாதுவைத் தச் சொன்மாதிரித் தால் விழைந்தவர் இவ்வீடத்தேயுளர்; அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணு தமைக்கின்றன வில்லையாயின், எ-று.

செயலாற்றிபிரிந்து நின்றமையிற் பேணுதென்றும், முன்னலம் பாராட்டிப் பிரிவச்சமும் வன்புறையுங் கூறினாராகலிற் பெட்டாவென்றவ கூறினாள். மண்—ஒழியிசைக்கண வந்தது. மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம்—அசைநிலை. யானாற்றவுங் கண்டன் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின் தன வென்பதாம். இனித் கொண்டையென்று பாடமாயின், எண்கண்கள் தம் னைக் காணுதமைகின்ற கொண்டனைத் தாங்காணு தமைக்கின்றனவில்லை இவ்

ககஅ-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல் இசுக்

வாறே தம்மை யொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத் துளரோ வென்றகரைக்க. இதற்கு மண்—அசைநிலை.

(தே - ப - ரை) — பேணுது - (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து, பெட்டார் - (சொன்மாதிரித்தால், விரும்பியவர், உள்ள மண் - (இந்தீச) இருக்கின்றார்; (அவ்விருத்தலாலே பயன்யாது), கண்-கண்கள், மற்று அவர் காணுது - அவரைக்காரணம், அமைவு இல - பொறுக்கிவ்றில்.

கூ. வாராக்காட்டு நூஞ்சா பரிந்தஞ்சா வாயிடை
யாரவு நூர்நன கண்

[நீயுமாறி நீரக விகநுந் துயிலாபாநால் வேங்கி
மென்று தோழிநுந் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—காதலர் வாராநூன்று அவர் வ.வு பார்த்துத்
துயிலா, வந்தனூன்று அவர் பிரிவஞ்சித் துயிலா; ஆகலான் அவ்விருவழியும்
என் கண்கள் பொறு. நற்கரிய துன்பத்தினையுடைய, எ-று.

ஆயிடையெனசு சுட் றீண்டது. இனி அவற்றிற்குக் துயில் ஒரு
நூன்றுமில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—வாராக்கால் - (காதலர்) வாராதநாள்களிலே,
துஞ்சா - (அவர் பரவுபார்த்து) தூங்காவாம்; வரின் - வந்தநாள்கள்
களிலே, தஞ்சா - (அவர் பிரிவரென்று அஞ்சி) தூங்காவாம்; (ஆக
லால்), ஆயிடை - அவ்விரவழியும், எங்கண் - எனதுகண்கள், ஆர்
அநர் - நூர்நன - பொறு நகற்கரிய துன்பத்தையுடையவாம்.

க0 மறைபொரு ளூரார் க்கரிதன்று வெம்போ
லறைபறை உளையு மகந்தா.

[காதலரை சிவந்தூர் இயற்பழியாமல் அவர் கோடுமையை மறைக்க
வேங்கிமென்று தோழிநுந் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினை
யுடையார் தந்தெஞ்சின்க ணடங்கிய மறையை யறிதல் இவ்வூரின் கணுள்
ளார்க்கு எளிது, எ-று.

மறைபென்றது காண்டு மறைக்கப்படுவானே. அகத்து நிகழ்வதனைப் புற
த்துள்ளார்க் கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை யுண்மையின், அறை
பறையாகிய கண்ணென்றார். இவ்வெஞ்சு செய்யுள் வீகார மாக்காது அறை
பறைக் கண்ணாரென்று பாடமோ தவாரு முளர். யான் மறைக்கவும் இவை
வெளிப்படுத்தாரின்றன வென்பதாம்.

72

இஎ0 கககூ-ம் அதி. பசப்புறுபருவரல்

(தே - ப - ரை.)—எம் போல் - எம்மைப்போலும், அறை

பறை கண்ணார் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர், அகத்து - (தமது) கெஞ்சிலடக்கிய, மறை பெறல் - இரகசியத்தை அறிதல், ஊரார்க்கு - இவ்வூரி லுள்ளவர்க்கு, அரிது அன்று - எனினு.

ககக-ம் அதிகாரம்—பசப்புறுபருவால்.

அது பசப்புற்றுபருவாலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய் வருத்தம். இத்தனைப் + “பங்கெறிந்தவா” வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்புறுபாறு பிரிவாற்றாமையான் வருகதோர் நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காணப்பெருதவரி றி கழிவதாகலின், கண்விதுப்பறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பரந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

[பு ன் பி லு மி ட த ட ம க ன் அ ஃ த ற் ற து ப ச ந த வ ழி த்
ந ன் ற ன் னோ ரோ ல் ல ய து.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னை நயந்தவர்க்கு அதுபொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான் அஃனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன்? எ-று.

பறவென்பது அறியலை. உடம்படாநாடி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணர்த்தினராகலின் அவரன்புடையவென்றவகருத்தான் நயந்தவரென்றும், இதுவே யுடம்படாக மேலும் பிரிவு றிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான் அல்காயென்றும், முன்னருடம்படுதலும் பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிரர்செய்தனவல்லவென்பான் பசந்தவென்பண்பென்றும், யான் செய்துகொண்டதுன்பத்தினை இன்றொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னும் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றவ கூறினான்.

(தே - ப - ரை.)—நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பிய தலைவர்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, நேர்ந்தேன் - (அப்போது) உடன்பட்டநான், பசந்த - (அதனைப்பொறாமல் இப்பொழுது) பசப்பு நிறமடைந்த. என் பண்பு - என்னியல்பை, யார்க்கு உரைக்கோ - யார்க்குர் சொல்வேன்?

கக்ககம் அதி. பசப்புறுபருவரல் இளக

உ. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லுரும் பசப்பு.

[ஆற்றனெனக் கவர்பு நோழிக்கு ஆறுறுவலென்பாது டகி
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — இப்பசப்புத்தான், என்னை யுண்டாக்கினார் அவரென்
னும் பெருமிதமாகான், என்மேனியை மேல் கொண்டு செலுத்தாரின்றது, எ-று.

* "குருதிக்கொப் புளிக்கும் வேலான் கூநநன்மா விரைந்து செல்ல" என்
புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாத வறிக. இஃது உரிமைபற்றி யுர்கின்றது,
இதற்கு நீ கவலை வேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — (நான் பொறுத்திருக்கவும்), பசப்பு - இப்
பசப்பு நிறம், அவர் —, தந்தார் என்னும் தகையால் - (என்னை)
உண்டாக்கினாரென்னும் களிப்பு மிகுதியால், என்மேனிமேல் —,
இவர்தந்தா - எறி, னென்றும் - செலுத்தா நின்றது.

ங. சாயலு நாணு மவிகொண்டார் கைம்மாறு

நோயும் பசலையுந் தந்து.

[அழகு நாணு மழியாமல் நீ யாரால் கொண்டுமென்று
நோழிக்கு சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — பிரிகின்ற ஞானதே அவ்விரண்டிற்கும் தலைமாறாக
இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து, எனமேனி அழகினையும்
நாணினையும் அவர் கொண்டுபோயினா, எ-று

எதிர் நரலிறை. அடக்குத்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிக்குத் தலை
மாறாயிற்று. இனி அவா தந்தாலல்லது அவை யுளவாகவும் இவை யிலவாக
லும் கூடாவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(பிரிசின்றபொழுதே), கைம்மாற - (அவ்
 விரண்டிற்கும்) தலைமாறாக, நோயும் பசலையும் - இக்காமநோயையும்
 பசலையும், தந்து - (எனக்கு) தந்து, சாயலும் நாணும் - (என்
 மேனி) யழகையும் நாணத்தையும், அவர்—, கொண்டார்-கொண்டு
 போயினார்.

ச உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
 கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

சேஷங்கொண்டனி, வீபலையா லும்பும், க.

இளஉ கககம் அதி. பசப்புறுபருவரல்

[பிரிசின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர் நன்றிநங்கனையு
 மறித்யாகலின் நீ டியாது வநவரென்றவழிச் சொல்லியது].

(பி-ரை.) எ-து,—அவா சொற்களை யான மனததா னினையாசிற்பேன்,
 வாக்காலுரைப்பதும் அவா நற்றிறங்களையே; அவனைஞ செயயாநிறகவும்,
 பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையா யிருந்த , எ டு

பிறவும் ஸ்வம அரை சீலை மெய மரறை மனவாகருகளின் வழிததாக
 லின் அதன் கண்ணும் வரப்பாற ஈன்றாயிருக்க வநகமையின, இகனசெயல
 கள்ளமா யிருத்ததென தானா உணர்மை கூறியகாராயிற்று.

(தே - ப - ரை)—யான்—, உள்ளுவா - (அவ் சொற்களை
 மனததால்) நினைக்கின்றேன், உரைப்பது - (நாயா) சொல்லப்
 படுவதும், அவர திம - அவா நற்குணமே, (அப்படி செய்யாகிற்
 கவும்), பசப்பு - பசலை நிறம் (வந்துநின்றது), உள்ளம் - (இது) வஞ
 சனையா யிருந்தது

இ உவங்க ணெங் காசலா வெ னா ிவகநாணென்
 மேனி பரப்பூ ரது

[காதலா பிராகுணந்தா யிருக்கவும் அற்றுகின்றலயென
கொடுத்த முரணிகுந்நு கூறியது]

(பரி-ரை) 6-து,—பொழுது உகாதலா உட்கே செலவாராக, என்
மேனி பசப்புநாவு உட்கே யன்கே? அப்பெற்றியது இன்ற யிர்தொன
றமோ? எ-று.

உவககாண இவககாணென உட்கே னற விடை சொட்கள். தேய
கணமையாற காலவணமை கருதப்பட்டது. அவா செலவும் பசப்பினது வர
வும் பகலிவககாண செலவும் வரவும் போல்வ சுடி துணை உது அறியாதாய
போல [கொல்லுகின்ற மெய்கையெனபதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உ உகாண் - அ உகாண் து. விருகாதலர்—,
செல்வாரா - (191நது) செல்வாராக, என்மேனி - எனது வழுவம்,
பசப்பு ஊராவது - பசுநீர்படை து, அ பக்காண்-இருகே யன்கே,
[அப்படிப்பட்ட து இன்ற வேறென்றமோ]

உ. விளக்கற்றம் பாராகு யிருளேபோது கொண்கன்
முயக்கற்றம் பாரக்குட பரப்பு]

கககும் அதி. பசப்புறுபருவரல் ௫௭௩

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) ௭-து,—விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு யிருளே
போல கொண்கன் முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்
பசப்பு, எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணம் சொல். முன் பிரியாநிருக்கவுந் தனக்கவ
காசம் பார்க். துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—விளக்க - விளக்கினது, அற்றம் பார்க்கும் -
சேர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற, இருளை போல்—, பசப்பு -
பசுநீரற்றம், கொண்கா - தீர்வனது, முயக்கு - புணர்ச்சியிடு
அற்றம் பார்க்கும் - சேர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும்

எ. புஸ்யிக் கிடந்தீதன் புடைபெயர்ந்தே நவ்வளவி
 லள்ளிக்கொள் அற்றே பசப்பு.

[நிதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—முன்னொருநூன்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான்
 அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்; அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்
 கொள்வதுபோல வந்து செறித்தது. எ-து.

கொளவென்பது குரைந்து பின்றது. அள்ளிக்கொள்வது-அள்ளிக்கொள்
 ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாதிரித்ததிர்க்கு அன்வாராயது இப்பிரி
 வின்சுறாமாறு கோல்வவேணாமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) --புஸ்யி கிடந்தீதன் - (முன்னொரு நாளிலே
 காதலரை) தழுவிக்கிடந்த நான், புடைபெயர்ந்தேன் - (அறியாது)
 சற்றுவிடகினைன்; நவ்வளவி - அவளிலகிப வளவிலே, பசப்பு -
 பசலைநிறமானது, அள்ளிக் கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும்
 பொருள்போல் வந்து நிறைந்தது

அ. பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா விவளைத்
 துறந்தா சவரென்பா ரில்.

[நீய்நீயவம் பாக்கூர்பாடையல்லையென்று தோநீயாடு

புலந்தது கோல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து --இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழி
 கூறுவதல்லது இளையவர்துடித்துபோயினாரென்று அவரைக் கூறுவாரொரு
 வருமில்லை, எ-து.

ககக-ம் அதி. பசப்புறுபருவரல்

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினான், தன்னையே கெடுக்குதல்பற்றிப்
 புலக்கின்றமையின்.

(தே - ப - ரை) -- இவள் --, பசந்தாள் என்பது அல்லால் -
 (பொறுத்திராமல்) பசலைநிற மடைந்தாளென்று (என்னை) பழி
 சொல்வதல்லது, இவளை --, அவர் --, துறந்தார் என்பார்-துறந்து

39. பசுக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

[ஒதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து — இப்பிரிவையானே யுடம்பும் வகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான் நல்லிலையின ராவராயின், என்மேனி பட்டதுபடப் பசுப்பதாக, எ-து.

நன்னிலையராதல்-நன்மைக்கணனே நீற்றலையுடையராதல். பட்டாங்க காடுவென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. மூன் இப்பிரிவின் கொடுமையறியாத வென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என் மேனியும் பசுப்பும் யாதுசெய்யினென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவை யானே) உடம்பும்வகை சொல்லியவர், நல் நிலையா ஆவர் எனின் - (இன்று உன் கருத்தால்) நல்லிலையின ராவராயின், என் மேனி—, பட்டாங்கு (ஆக) - பட்டதுபட. பசுக்க - பசுலைநிற மடையங்கடவது.

40. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்று ரெனின்

[தலைமக ாரஹதற்கொரு டீநீ தோழி தலைமகனை யய்யந்
பழித்தவழி அவர் இயற்படமொழிந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — அன்று தாங்குறை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்போர் தூற்றாராயின், பசுப்பற்றினென வேற்றமையான னன்றிப் பசுப்புத்தானையினென ஒற்றுமையாற் றுஞ்சொல்ல அப்பெயரைப் பெறுதல எனக்கு நன்று, எ-து.

பட்டாரென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொருது புலக்கின்றனாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் கூறினான். அவரை அருளில் ரென்றது இன்னும் பசுந்தாளிவென்கையே யானொற்றுநெறியாவதென்ப தாம்.

க20-ம் அதி. தனிப்படர்

(தே - ப - ரை.)—நயப்பிக்கார் - (அன்று) குறைநயப்பித்திக்
 கூடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) அருளாமைபை, தூற்றர்
 எனின் - (நட்புற்றார்) தூற்றாராயின், பசப்பு என - பசப்புத்தா
 னையினொன்று (ஒற்றுமையால் தாம்) சொல்ல, பேர்பெறுதல்—,
 நன்றே - (எனக்கு) நன்றும்.

க௦ 0-ம் அதிபாரம்—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனிபாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃகாவது படர்மிகுதி தலை
 வன்கண்ன்றிக் கண்கண்ணையாதல் கூறகல். அடமும் பொருளுக்கீரக்கீய்
 பிரிதலின அவன்கண இல்லையாபிற்று. இது, பசப்புற்று வருக்தியாட் குரிய
 தாகலின், பசப்புறுபருவ வண்பன் னைக்கப்பட்டது.

க. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
 காமத்துக் கழிபல கனி.

[காதலும் கல் அனுமாற்றாராய்க் கடிபொருவா நீயவரோடு
 போர்நாடுகா தீயவர கோழிக்குக் கோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்மாற் காதல் உகப்படுவ கணவா கம்மைக் காதலிக்
 கப்பெற்ற மகளிர் பெற்றா ன்றே காமகர்செயென்னும் * பரலில்லாத
 கனியை, எ-று.

காமம்—ஆகுபெயர். அத்து—அலவடிக்கண் வந்தது. முன்னைநல்வினை
 இல்வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றாரென்றும், அவாற் தடையின்றி நுக
 ரப்படுதலிற் காழில்செயென்றங் கூறினும். நுகாசலர் பிரிதலேயன்றிப்
 பின் வாராமைபுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—தாம் வீழ்வார் - தம்மாலே விரும்பப்பட்ட
 கணவர், தம் வீழ - தம்மைவிரும்ப, பெற்றவர் - பெற்றமகளிர்,
 காமத்து - காமானுபவத்தினது, காழிலு - விததில்லாத, கனி -
 பழத்தை, பெற்றாரே - பெற்றாரன்றே

2. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து — அரமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தார் றம்மையின்றி
யமையா மகளிர்க்கு அவரைவின்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்
பரல்—விதை.

இளக க20-ம் அதி. தனிப்படர்

புத்தலையளி தன்னையே கோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்து பெய்
தாற்போலும், எ-து.

நககாதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளி யில்லைபாகலான்,
மழைவறந்துழி அநனான் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ள தென்ப
தாம்.

(தே - ப - ரை.)—(அறமும் பொருளும் இன்பமும் கோக்கிப்
பிரிந்தால்), வீழ்வார்க்கு - (கம்மம்) விட்டிருக்க மாட்டாதமக
ளிர்க்கு, வீழ்வா - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாதகணவர், அளிக்
கும் - அளவறிந்துவந்துசெய்கிற, அளி - தலைபளி, வாழ்வார்க்கு -
(தன்னையே கோக்கி) உயிர்வாழ்வார்க்கு, வானம்-மழை, பயந்தற்று-
அளவறிந்துவந்து பெய்வதுபோலும்.

ந. வீழுகர் வீழப் பரிவார்க்கு கையுமே
வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் விழையுபுகணவரான் விழையப்படு மகளிர்க்கு
ஏற்புடைத்து. காதலர் பிரிகாராயினும் நம்மை வினைசது கடிதின்வருவர், வந்
தால் நாமின்புற்று வாழ்துமென்றிருக்குக் குக்கு, 6-து.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இரந்துபாடுதல்
தாம்.

(தே - ப - ரை.)—வீழூர் - (தர்மம்) விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படுவார்க்கு-விரும்பப்படுகிற மகனார்க்கு, (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மைநினைந்து கடிதில் வருவார்), வாழும் என்னும் - (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக்கிற, செருக்கு-தருக்கு, அமையும் - ஏற்புடைத்தாம்.

ச. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின.

[காதலரை யியற்படித்தலையஞ்சி அவரநளிர் மறைத்த கடவுட்கற்பினையாகலிற் கற்புடையகனிரால் நன்நுமக்காப்படுத்தென்ற நோந்தித் தீ சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்புடையகனிரால் நன்நுமதிக்கப்படுவாரும் தாம்விரும்பும் கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியர், எ-று.

கஉ௦-ம் அதி. தனிப்படர்மிகுதி ௫௭௭

சிறப்பும்மை விகாரக்காற் றொக்கது. கெழீஇயின்மை-நல்வினையின்மை. அஃது அருத்தாபத்தியாத் தீவினை யுடையமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அக் கன்ருமதிப்பாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—வீழப்படுவார்-(கற்புடையகனிராலே) நன்ருமதிக்கப்படுவாரும், தாம் வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படார் எனின் - விரும்பப்படாராயின், கெழீஇயிலர் - தீவினையுடையதேயாவர்

௫. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்யவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கண்ட.

[அவர் பெற ஏதாவதுடையயா அந் கருந்தறிந்தாற்றிது
யென்ற நோந்தித் தீ சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—சமமாத் காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வன்பத்தைசெய்வார்? அவ்வாறே தாமும் கைகட்காதல் செய்யாவழி, எ-று.

எச்சவும்மை விகாரகாதற்ருக்கது. அக்காலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமே! யன்பநாம்.

(தே - ப - ரை) — நாம் காதல் கொண்டார் - நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு —, எவன்-என்னையின்பத்தை, செய்ய-செய்வார்? (அபயடியே), தாம் காதலு கொள்ளாக்கடை - தாமும் (நம்மிடத்து) காலுசெய்யாத விடத்து

ஈ. ஒருதலையா னின்றாது காமங்காப் போல
விருதலையா னிமினிது

[இதுவுமது.]

(பா-ரை) எ-து, — மகளிர் ஆடவரென்னு இருதலையினும் வேட்கை ஒரு தலைக்கண்ணையாயின் அஃதினாது. காவினது பாரம்போல இருதலைக் கண்ணுமொப்பின், அஃதினிது. எ-து.

மூன்றனுருபுகள் எழன்பொருணமைக்கண வந்தன. கா—ஆருபெயர், என்மாட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டு முண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்ப முழத்தல் கூடுமோ வென்பநாம்.

(தே - ப - ரை.) — (மகளிர் ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும்), காமம் - ஆசையானது, ஒருதலையான் - ஒரிடத்தில் (உண்டாயின்), இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம்; காபோல - காவு

73

௫௭அ ௧20-ம் அதி. தனிப்படர்மிகுதி

டிப்பாரம்போல, இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்), (அது), இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம்.

ஈ. பருவரலும் காதலும் காண்கொல் காம
ஒருவர்க னின்றொழுது வான்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—காமநகர்தற்குரிய விருவரிடத் தம் ஒப்பரிற்ற லொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள் அவ்விடத்துப் பசப்பாபு பருவரலும் டடர்மிசுதியும் அநியான்கொலோ, எ-று.

வினையும் வெறுப்புமின், எல்லார்க்கணு கெழ்த் தனவறிதற்குரிய கட வுளும் என்கண் ளேறுபட்ட ன, இனி யாறுய்யுமாறென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (காமநகர அனுபவீத்தற்குரிய இருவ ரிடத்தும் ஒத்தரில்லாமல்), ஒருவர்கண் நின்று - ஒருவரிடத்தே நின்று, ஒரு சுவான் - பேயர்செய்சின்பாவனாகிய, காமன்—, (அன்வி டத்துப் பசப்பாபுகிய), பருவரலும் - நோயையும், பைதலும் - துன்பமிசுதியையும், காணுன்கொல் - அறியாது.

அ. வீழ்வாரி னின்தொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்

[நல்லமார் நுதுவாழ்காணு கொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—கம்மால் விருப்பப்படுங் காதலர்திறத்தரின்றும் ஒரின்கொல்லளவும் பெருதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல வன் கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்திலே, எ-று.

காதலர் திரத்தூசொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங் கருத்தால், இன்சொலென்றான். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யான் வன் கண்ணேளுகலின், அதுவும்பெறுது உயிர்வாழாரின்றி னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—வீழ்வாரின் - (கம்மால்) விரும்பப்படுங் காதலரிடத்திருந்து, இன் சொல் - ஒரின்கொலாவும், பெறுது—, வாழ்வாரின் - (பிரிவுபொறுத்து) உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல், வன்கணி - காதலியமுடையவர்; உலகத்து—, இல்

க. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மிசிய செலிக்கு.

கஉகம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல் இளக

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னை நசுப்பட்டகாதலர் என்மாட்டன்பிலரே யாயினும் அவர் திறத்தியாதானு மோசொல்லும் என்செவிக்கிணியவாம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாலவென்னுஞ் சொல்லாயினும் அமையு மென்பதுபட, ரின்தது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பாம்.

(தே - ப - ரை) — நரை இயார் - (என்னல்) விநம்பப்பட்ட தலைவர், நல்கார் எனினும் - (எனக்கு) அநுள்செய்பா ராயினும், அவர்மாட்டு - அவரிடத்து, இசையும் - எச்சொற்களுந், செவிக்கு- என்காதுகளுந், இயிப - இன்பஞ்செய்ப்பணவாம்

க0. உறாஅர்க் குறரோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஆய வாழிய நெஞ்சு

[தல்மகன் யாது பரபமெறுது நாய யாதுவா ி கநியார்
கேட்டுரோடு ரொலியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்றே கிருதாரகு லீனனுந்நோயை யுரைக்க லுற்ற நெஞ்சே நியாற்றாயினும் அரிதாய அகடனமொழுகது, லினகருத் தய ரஞ்செய்கின்ற கடலைத தூக்க முயல்வாபாக, அஃகெளிது எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்த ிராயாகலானுய கேட்பார் உறவிவராகலா னும் அது முடிவென்றனது, முடிந்தாலும் பயனில்லெயென்பது கருதாது, முயலாநின்றமென்னுய குழிப்பான, வாழியவென்றேள.

(தே - ப - ரை) — உறாம் ந - (உ ள்ளேடு) உறாதவர்க்கு, உறு நோய் - (உனது) மிகுந்தோகைய, உரைப்பாய - சொல்லலுற்ற, நெஞ்சு - நெஞ்சே! வாழிய - வாழ்வாயாக, (வொழுயாயினும் அரி தாகிய அதனைவிட்டு), கடலை-(உ ள்க்குத் துயரஞ் செய்கின்ற) கடலை, செறாய் - தூர்க்கமுயற்சிசெய், (அது எனினு)

க2க-ம் அதிகாரம்—நீனைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்தினை நீனைந்து தலைமக டனிமை பெய்தலும், பாசறைக்கட் டலைமகன் றனிமையெய்தலுமாம் இவ்

வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூடப்பட்டது. இது, படர்மிருதி தன் கண்ணதாசர்களைத் தலைமகட்டு முரித்தாகலின், அங் வியைப்புற்றிற் தனிப்படர் மிருதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௮௦ கஉகம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல்

க. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

[தூதாய்சீரேன்று பாங்குலுத்தக தலயகன சோலலியது]

(பரி-ரை) எ-து,—முன்கூடிய ஞான்றையின்பத நினைப் பிரிந்துழி நினைத் தாலும் அதுபொழுது பெற்றூழ்போல நீங்காத மிகமகிழ்ச்சியைத் தருகலால், உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சிசெய்பாத கள்ளினுய் காமம் இன்பம்பயத்தலுடை த்து, எ-து.

தன் தனிமையுந் தலைமகோ மதவாமையுங் கூறியவாறு

(தே - ப - ரை)—(முன் அனுபவித்தநானே யின்பத்தை), உள்ளினும் - (பிரிந்தவிடத்து) நினைத்தாலும், (அப்பொழுது பெற்றதுபோல்), தீரா பெரு மகிழ் செய்தலால் - நீங்காத பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் - (உண்டிப்பாதல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத) கள்ளிப்பார்க்கிலும், காமம்—, இனிது - இன்பந்தருதலை யுடைத்து

உ. வினைத்தொன் றினிதிகரண் காமந்தார் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றிந்

[௫துவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—தம்மால் விருமப்படுவாரைப் பிரிவின் கண்ணைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான வருவதோ துபையல்லியாம். அதனாற் காமம் எத்துணையே ழுமின்தொன்றே காண, எ-து.

புணர்ந்துழியும் பிரந்துழியும் ஆபவினிதென்பான், வினைத்துமினிதென் றான். சிறப்புமமை ல்காரத்தாற்றெக்கது. காளுநறியவகை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விருமப்பட்டு

வாசர, நினைப்ப-(பிரிவினிடந்து) நினைந்தால், (அந்நினைந்தவர்க்கு), வருவது ஒன்று - (அப்பிரிவா) வருவதோர் துன்பம். இல்-இல்லை யாம்; (அதனால்), தாமம்—, எனைத்து - எவ்வளவாயினும், ஒன்று ரிதே காண்-இன்பந்தருவ தொன்றேகாண்.

ந. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

[தலைமகளை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]
(பரி-ரை.) எ-து—எனக்குத் தம்மல் எழுவதுபோன்று தோன்றிக்
கெடாநின்றது. அத்தொடர் காழவர் என்னை சினைப்பார்போன்று நினையாராகல்
வேண்டும், எ-று.

கஉகம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல் இடிக

சினைத்தல்—அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய தேளிர் நினைந்துழி அந்
நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தம்மறோன்று மென்னு முலகியல்பற்றித் தலைமக
னெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமை யுணர்ந்தாள் சொல்
லியதாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—(எனக்கு), தம்மல்—, சினைப்பது
போன்று - அந்நினைப்போலே தோன்றி, கெடும் - கெடுகின்

றது; (அதனால்), நினைப்பவர் போன்று - (கலைவர்) என்னைநினைப்
பவர் போன்று, நினையார்கொல் - நினையாராகல் வேண்டும்.

ஈ. பாமு முனேங்கொ ளவர்கொஞ்சத் தெற்கொஞ்சத்
கொஞ்சு ளளரோ சவர்

(பரி-ரை.) எ-து, — எம்முடைய நெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதுமுன்
 ரேயா யிராசீன்றார் அங்வரையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுள்
 மாதமோ, ஆகேமோ? எ-று.

ஒகாரவிடை கொள்ள முடைய விடையை யுணராதிரிந்தது. உளமாயும்
 வினைமுடியாமையின் வாயா யிடுவோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாரா
 ராயினோவென்பது கருது.

(தே - ப - ரை) — எம் நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சத்தில்,
 அவர் —, யுளரே - , ப்யபாழு தம்) உள்வவராயே யிருக்கின்றார்;
 (அப்படியே), அவர் நெஞ்சத்து - அவரது நெஞ்சிலும், யாமும் —,
 உளம்கொல் - உள்வளமாகின்றீமோ (ஆகேமோ).

நு தந்நெஞ்சத் தெர்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணர்கொ
 வெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

[இதுவுமறு.]

(பரி-ரை.) எ-து, — எம்முடைய நெஞ்சின்கண்ணே யாஞ்சொல்லாமல்
 எம்மைக் காவல்கொண்ட காசலர் தாமெம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழியாது
 வருதலை நாணர்கொல்லோ, எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருகாரு ஒருகாலு முடம்படாது தாமவர்கட் பல
 காறுஞ் சேறல் காணுடையார் செயலன்மையின், நாணர்கொ வென்றார்.

(தே - ப - ரை.) — தம் நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சிடத்து,
 (யாம் செல்லாமல்), எம்மை —, கடிக்கொண்டார் - காவல்கொண்ட

இஅஉ கஉகம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல்

தலைவர், எம் நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சினிடத்து, ஓவா வரல் -
 ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு, நாணர்கொல் - நாணரோ.

க. மற்றியா னென்னுளேன் மன்றோ வவரோடியா

ஊற்றகா னுள்ள டினைன்.

[அவரோடு புணர்ந்தபா னரைய னாப்தை நகரது ஓய்ந்துபாடெய்தா
நாறா அநுமயநதல்வேண்டி மொறட்துர்
கேல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் அவரோடு புணர்ந்தொன்றை யின்பத்தை
நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளதாம் உயிர்வாழ்கின்றேன்; அதுவின்றாயின்
வேறெத்தால் உயிர்வாழ்வேன்? எ-று

நாள்-ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுன், அவைபெற்றிலேனென்
பதுபட நின்றுமயின், யன் ஒழியிரைக்கண வந்தது. அவை அவன்றுதுவரு
தல், தன்றுதுசேதன் முதலாயின. அவை யாவுடிகையின், இதுவல்லது
எனக்குப் பற்றிக்கோடிவென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை) —யார் அரோடு— உற்ற நாள் - புணர்ந்த
நாளையின்பத்தை, உள்ள - நினைத்தலால். உளேன் - (இத்துன்ப
வெள்ளத்தின்) உயிர்வாழ்கின்றேன்; மற்றும் - அது இல்வையின்,
யான் என் உளேன் - கோற எத்தால் உயிர்வாழ்வேன்

க. மறப்பி னென்னுவன் மற்கொள் மறப்பறியே

ஊள்ளினு முள்ளஞ்சுகும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனும் இன்றுள்ளாநிற்
கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடான்றது; அகநாசம் பிரிவாற்றாத யான்
மறத்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால், எ-று.

* மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மனாண்டும் அது படநின்ற
ஒழியிசையாயிற்று. கொல்-அசைநிலை.

(தே - ப - ரை.) —மறப்பு அறியேன் - (அவ்வின்பத்தை)
மறத்தலறியேனாகி, உள்ளினும் - (இன்று) நினையா நிற்கவும், (பிரி
வானது), உள்ளம் - (என்) உள்ளத்தை, சுகும் - சுகுகின்றது; (அப்

கடகம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல் 694

படி பிரிவுபொருத நான்), மறப்பின் - மறத்தால், எவன் ஆவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன்.

அ. எனைத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றே
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இத்து நா மறித்துவந்து தருவா நினைக்கி நாடிச் செய்வ
கோ லார் தி கோல்வியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை யானெத்துணையும் மிகநினைத்தாலும் அதற்கு
வெகுளார்; காதலர் எனக்கு செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றே? எ-று.

வெகுளாமை-அதற்குடன்பட்டு கெஞ்சின் கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்
பத்திற்சிறந்த தின்மையின், அன்னர் சிறப்பிப்பன்றான். காதலர் நம்மாட்டரு
ளென்றுச் செய்யுகுணமென்றுச், பாடமோதுவாரு முளர். தோழி கூறிய
வதனைக் குறிப்பாணிசெய்து கூறிப்பவாறு.

(தே - ப - ரை) —காதலர்—, எனைத்து நினைப்பினும் - (நான்
தம்மை) எவ்வளவு மிக நினைத்தாலும், காயார் - (அதற்கு) கோபி
யார்; செய்யும் சிறப்பு - (அவர் எனக்கு) செய்யுமின்பமாவது,
அன்றே - அவ்வளவன்றே?

கூ னிரியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரனியென் மையாற்ற நினைந்து

[நல்லமென் னாதுவாந் தாறது வநீத்துகொள் வாய்றுநீதுநீ
தோழிக்குக் கோல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்பெல்லாம் நாரிருவரும் வேறல்லமென்று
சொல்லுவார தாரின்மையை மிகவுநினைத்து என்கிறியவுயிர் கழியாரின்
றது. எ-று.

அளிபின்மை-பின்வருவாகவுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், ஆண்டுசின்முழிக் தூதுவிடாமையும் முகலாமின. பிரிவாற்றல் வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்டு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவின்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—கீவறு அல்லம் என்பார் - (முன்னெல்லாம் நாமிருவரும்) வேறல்வேலமென்று சொல்லுவாரது, அளி இன்மை - அருளில்லாமையை, ஆற்ற நினைந்து - மிகவுங் நினைந்து, என் இன் உயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர், விளியும் - கழிகின்றது.

இயசு கஉஉ-ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்

கடு. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

[வர்ப்புறையெதிராமிந்தார் காயமிக்க கழிபடராய் நோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மதியே என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப் போயினாரை யானென் கண்ணளவா னுயினும் எதிர்ப்படும்வகை நீ படா தொழிவாயாக, எ-று.

கண்ணளவா நெதிர்ப்படுவாவது மதி இருவாறு நோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேரல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையிற் சென்றாரைக்காணவென்றும், ருறையுறுகின்றனாகலின் வாழியென்றுக் கூறினார். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினுற்காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அந்நுற் றியில்பெறாது வருந்துகின்றார் கூற்றுக்காக. இப்பொருட்டு வாயியென்பது அசைநிலை.

(தே - ப - ரை.)—மதி - 1ந்திரான. வாழி - வாழக்கடவாய் ; விடாது - (என்வொன்றை) விடாதிருந்தே. சென்றாரை - (விட்டுப்) போயினாரை. கண்ணினால் - கண்ணளவாலாயினும். காண - எதிர்ப்படும்வகை, படாதி - (நீ)மறைபாதி நுமாயாக.

கஉஉ-ம் அதிகாரம் —கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃநாவது நிலைமகள் தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக் குச்சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்க னினையுமிது நிபாற் கண்டதாகலின், இது நினைந்தவர் புலம்பலின்பின் வைககப்பட்டது.

க. காதலர் தூதொடு வந்த கனவிலும்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து

[நிலையகன் றாது வாக்கியமடரங் கோல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—யான் வருந்துகின்றயறிந்து அதுதீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவிலுக்கு யான் விருந்தாக யாதனைசெய்வேன்? எ-று.

விருஞ்சென்றது விருத்திற்குசெய்யு முபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று காணாமையின, யாதுசெய்வே னென்றான்.

(தே - ப - ரை.)—(யான் வருந்துகின்றதை அறிந்து அதுதீர விடுத்த), காதலர் - சிலைவரது, தூதொடு - தூதைக்கொண்டு, வந்த- (என்னிடத்து) வந்த, கனவிலும்— விருந்து - விருந்தாக, யாது செய்வேன் - என்னசெய்யமாட்டுவேன்?

கஉஉ-ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்

உ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[தூதுவிடக் கருதியான் கோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—துஞ்சாத வருந்துகின்ற என்கயல்போல முண்கண் கள் யானிரந்தாற்றுஞ்சுமாயின் கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியா னுற்றியுளேனாய தன்மைபை யானே விரியசொல் வேன், எ-று.

கயலுண்கனென்றான், கயந்த கலந்திற்கிரபகி. உயல்-காமகோய்க்குத் தப்புதல். தூதாக்குசொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றள் னுஞ் சுருடருவனவற்றின் பரப்புத்தோன்றி சொல்வேனென்னும் கருத்தாற் சாற்றுவேனென்றான். இனி அவையுந்துஞ்சா சாற்றலாக் கூடாதென்பதுபட ரின்றமையின், மன் ஒடியிசைககணவந்தது. முன்னுண்கண்டான் கூற்றுகலின் கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று.

(தே - ப - ரை) — தயல் உண் கண - (துங்காதழிகின்ற) என் கயல் மீபாலு மையுண்ட கண்கள், யான —, இரப்ப - இரந்தால், துஞ்சிவ்-தூங்குபாயின், கலந்தார்த்து - (கணவிலை கரணப்பட்ட) தலைவர்க்கு, உயல் உண்மை-பொறுத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்று வேன் - (யானே) விரியச்சொல்லுவேன்.

ந. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

[ஆற்றொளக் கவர்த்து ஆற்றல்வெளிதூட்டி
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கனவின் கண் வந்து தலையளி செய்யாதாரை யான் கனவின் கட்கண்ட காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது, எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண வந்தன. அக்காட்சியானே யானுற்றியுள்ளேகிணறேன நீ கவலவவேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — கனவினான் - கனவில் (வந்து), நல்காதவரை - அருள்செய்யாத தலைவரை, கனவினான் - கனவிடத்து. காண்டலின் - காணுதலால், என் உயிர்—, உண்டி - இருக்கின்றது.

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

74

இடிகு கஉஉ-ம் அதி. கனவுதிலையுரைத்தல்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கனவின் கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர் சென்றுழி நாடிக்கொண்டெவந்து கனவுகருதலான் அக்கனவின் கண்ணே எனக் கின்பமுண்டாகாநின்றது, எ-று.

காமம் - ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இயல்பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறித்து சென்று கொண்டு வந்து தத்து நல்குவிக்கு கனவால் யானுற்றவ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நனவினான் - நனவில் (வந்து); நன்காரை - அருள்செய்யாதவரை; நாமத்தார்பு - (அவர்களை) (அவர்களை) (அவர்களை) தேடிக்கொண்டுவந்து தருதலால். கனவினான் - அக்கனவில்; காமம்-இன்பமானது, உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது.

தி. நனவினான் கண்டாரும் மாற்றீசு கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிதா.

[திருவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னவின் கண அவரைக்கண்டு துக்கந்த வின் பந்தான யினிதாயிற்று அப்பொழுதே, இன்று கனவின் கட்டிண்டு துக்கந்த விற்பமும் அக்கண்டபொழுதே யினிதாயிற்று, அதனால் எனக்கிரண்டு மொத்தன, எ-று.

இனிதென்பது முன்னகூட்டப்பட்டது. கனவு-ஆருபெயர். முன்னும் யான் பெற்றதில்வனவே, இன்னும் அது கொண்டாற்றுவவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நனவினான் - (முன்னே) நனவினிடத்து, கண்டதும் - (தலைவரை) கண்டு அனுபவித்தவிற்பமும், ஆங்கீச - அக்கண்டபொழுதே, இனிது-இனிதாயிற்று; கனவுந்தான் - (இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு) அனுபவித்த விற்பமும், கண்டபொழுதே- இக்கண்டபொழுதே, இனிது-இனிதாயிற்று; (அதனால்) எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன)

சு. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினான்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

[திருவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி இல்லை யாயின், கனவின் கணவந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார், எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையே புருத்த கணவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதபட நின்றமைவின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவின்பெற்றாற்றுமென்றமை கூறியவாறு.

கஉஉ-ம் ஆதி. கனவுநிலையுரைத்தல் திஅள்

(தே - ப - ரை.)—நனவு என ஒன்று - நனவென்று சொல்லப் படுகின்ற ஒருபாவி, இல்லை ஆயின் - இல்லாவிடின், கனவினான் - கனவினிடத்து (வந்துகூடிய), காதலர் - அன்பர், நீங்கலர்-(என்னை) பிரியார்.

எ. நனவினான் லக்ஷாக் கொடியார் கனவினான்

னென்னென்மைப் பீழிப் பது.

[விழித்துழிக் காணாயினான் கனவினிடத்து நீங்கலது ஆற்றாயாய்ச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருளுன்றும் நனவின் கண் வந்து தலையளிசெய்யாத கொடியவர் நாடோறும் கனவின் கண் வந்து சும்மைவருத்துவது எவ்வியைப் பற்றி, எ-று.

பிரிதலும் பன்னினைந்து வாராயையுநோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவின்றேண்மேலராய் விழித்துழிக் காத்தலின் அதனானுந் துன்பமாகாநின்ற தென்பான் பீழிப்பதென்றும் கூறினான். நனவினில்லது கனவினுழில்லை யென்பார், அது கண்டிலமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நனவினான் - (ஒருதினமாயினும்) நனவில் வந்து, நல்கா - அருள்செய்யாத, கொடியார்—, கனவினான் - (தினந்தோறும்) கனவில் வந்து, என்மை—, பீழிப்பது - வருத்துவது என் - பாதுபற்றி

அ துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா

னெஞ்சத்த ராலர் விரைந்து,

[தானுறுதம்பொருட்டுத் தலைமகனை யயறாபுத்தாட்டு இயற்பு. மொழிந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—என்னெஞ்ச விடாதுடைகின்ற காதலர் யான்றுஞ் சும்பொழுது வந்து என்றேண்மேலராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து புழைய நெஞ்சின்கண்ண ராவர், எ-று.

கல்விவிட்டமறையும் கடுமைபற்றி விரைந்தென்றான். ஒருகாலும் என்னி னீங்கி யறியாதாரை நீ நோவாற்பாலையல்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(என்னெஞ்சு விடாமல் உறைகின்ற காதலர்), தஞ்சம்கால் - (யான்) தூங்கும்போது, தோள்மேலர் ஆகி—, விழிக்கும் கால் - (பின்) விழிக்கும்போது, விரைந்து—, நெஞ்சத்தர் - (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவ ராவர்.

இதுவும்து. கஉஉ-ம் அசி. கனவ்நிலையுரைத்தல்

க. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணு தவர்

[இதுவும்து]

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கொருகாதலரின்மையின் அவரைக் கனவிறகண்டறியாத மகளிர் தாமறிய நனவினகண வந்து நலகாத நகாதலரை அன்பில ரென நோவா நிற்பர், எ-து.

இயற்பழித்ததுபொறுது புலகின்றளாகலன், நன்மைதோன்றக கூறினான். தமக்குவ காதலருளராய அவரைக கனவிற கண்டறிவாராயின் நல காதலர் கனவின்கணற்றி நல்குவலறிந்து நோவாரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமைபாலே), கனவினான் - கனவிலே, காதலர்க் காணுதவர் - அக்காதலரைக் கணலறியாதமகளிர், நனவினால் - (தாம் அறிய) நனவிலவந்து, நல்காரை - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை, நோவர் - (அன்பில ரென்று) நோவாநிற்பர்

க0. நனவினா னநநீத்தா ரென்பி கனவினாற்
காணர்கொ லிவ்வு ரவர்

[இதுவும்து.]

(பரி-ரை.) எ-து, — இவ்வூரினமகளிர் என வின் கண மமை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமை கூறு¹; பி-அவா கனவினகண மமை நீத்தாரென்று கண்டறியாரோ, எ-து.

என்வெடு தன்னிடை வேற்றுமையின் ருயின் யான்கண்டது தானுங் கண்டமையும், அதுகாணது அவரைக்கொடுமை கூறுகின்றமையின் அய லாளையாமென்னுங் கருத்தால், இவ்வூரவரென்றார்.

(தே - ப - ரை.) — இ ஊரவா - இவ்வூரின் மகளிர், நனவினால்- நனவினிடத்து, நம் நீத்தாரா என்பர் - நம்மைவிட்டு நீங்கினா ரென்று (தலைவர் மலைகொடுமை) சொல்லாநிற்பர்; கனவினான் - கனவினிடத்து, காண்கொல் - (அவர்நீங்காது வருகலை) கண்டறி யாரோ.

கஉஉ-ம் அதிகாரம்—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது மாலேப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். * கன முந்துறாத வினையில்லை யென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றி யிருந் தார்க்கு உரியதாகலின், இ : கனவுநீயுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண் றும்

வேலை வாழ் பொழுது.

[பொழுதோடு புலகது சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—பொழுதே, நீ முன்னாள் களின் வந்த மாலையோ வெனின், அல்லை; இருந்தவாற்றான் அக்காட்காதலரை மணந்த மகளி ருயிரையுண னும் இறுதிக்காலமா யிருந்தாய், எ-து.

முன்னாள் - கூடியிருந்த மகள். அந்நாண்மணந்தாபெனவே, பின்பிரிந்தா தல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புசொல், “வாலியை மகளி ருயிர்ப் பொதியவிழ்க்குங் கால” என்றாழ்வால ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப் பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தா

யென்பாருளுளா.

(தே - ப - ரை) — பொழுது - பொழுதே, வாழி - வாழக்கடவாய்; நீ மாலையே அலை - (முன்னாள் களின்வந்த) நீ மலைக்காலமோ அலை; மனக்கார - (அந்நாள்களிலே காதலரைக்கடிய) மகளிரது, உயிர் உண்ணுயிர் - உயிரையுண்ணுகிற, வேலை - முடிவுகாலமாயிருந்தாய்.

புண்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் றுணை.

[தனனுடிகையா றறை அநாமே லிட்டோ ரோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து — மயங்கியமாலாய், நீயுமெம்போலப் புண்கணுடையை யாயிருந்தாய்; நின் றுணையும் அந்தணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக, எ-று.

மயங்குதல் - பசலமிரவந்தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குதல் — தோன்றின்றது. புண்கண்-ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறிஞள். எகசா மமை விகாரத்தாற் றெடுக்கது. எமக்குத்துன்பஞ் செய்தாய், நீயுமின்ப முற்றிலே யென்னுங் குறிப்பால் வாழ்யென்றாள்.

1 பழொழி, உ. (உரைகூட).

2 கலி, செய்தல், உ.

இக0 கஉக-ம் அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல்

(தே - ப - ரை.) — மருள் மலை - மயங்கிய மாலையே! வாழி-வாழக்கடவாய்; (நீயும்), புண்கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழப்பையுடையாய்; நின் துணை - உனது துணையும், எம்கேள்போல் - எமது துணைபோல், வன்கண்ணதோ - இரக்கமில்லாமை யுடையதோ, (சொல்லு).

கூ. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலே துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

[ஆய்நல்லேயென்றே நோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர்கூடிய நானெல்லாம் என்முன் நடுக்கமெய்
திப் பசந்துவந்த மாலே இந்நான் எனக் கிடந்துபாடு வந்துதோன்றி அதற்குள்
தாந்துன்பம் ஒரு காலைக்கொருகால் மிசவாராபின்ற 5, எ-து.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயவகிவரு மாலையென்னுஞ் செம்பொருள் இக்குறிப்
புணர்ந்தது. துனி - உயிர்வாழ்தற்சன வெறுப்பு. அதனால் யானாற்றமா
றென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை.)—(தலைவர் கூடியநானெல்லாம்), பனி அரும்பி-
(என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து, பைதல் கொள் மாலே - பசந்து
வந்த மாலையானது, துனி அரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில்
வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் - (அதற்கு உண்டாகிற) துன்பம், வளர
(ஒருகாலைக்கொருகால்), மிக, வரும் - வருகின்றது.

சு. காதல ரில்வழி மாலே கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

[திருவுயது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலருள்ள பொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்ப்ப
வந்தமாலே, அவரில்லாத இப்பொழுது அஃதொழிந்து நிந்தலேயன்றிக்
கொல்லும் களரியற் கொலைஞர் வறுமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு
வாராநின்றது, எ-து.

ஏதிலர் - அருள்யாதையில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்
பஞ் செய்துவந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து
வாராநின்றது, இனி யானாற்றமா றென்னையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மாலே - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம்
என்னுயிர் தளிர்க்கவந்த) மாலே, காதலர் இல் வழி-தலைவரில்லாத
இப்பொழுது, கொலைக் களத்து-கொலைசெல்கிற இடத்திலே, ஏதி

கூஉக-ம் அதி: பொழுதுகண்டிரங்கல் ஐகுக

போல - கொலைஞர்போல, வரும் - (அவ்வுயிரைக் கொள்ளு) வருகின்றது.

டு. காலைக்குச் செய்து, நான் நென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

[இதுவுடது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது
ஞான்று வேறுபட்டு வாராரின்றன அவற்றன், யான் காலைக்குச்செய்த
பகாரம் யாது மாலைக்குச்செய்த அபகாரம் யாது, எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவென் தஞ்சப்பண னிய காலே அஃதொழிந்து இஞ்
ரான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராரின்ற தென்னுங்கருத்தால்
நென்கொலென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃ
தொழிந்து இஞ்ஞான்று அளரி னுன்பஞ் செய்யாடின்ற தென்னுங்கருத்தாற்
கமெவன்கொலென்றும் கூறினான். பகை—ஆகுமெயர். தனனெடொத்த
லைபோலாது மாலை தன்கொடுமெயாற னுன்பஞ்செய்யாடின்ற தென்ப
ரம்.

(தே - ப - ரை.) — (காலையும், மாலையும், அவர் கூடியநாள்போலல்
ரமல் இன்று வேறுபட்டு வருகின்றன; அவைகளுள்) காலைக்கு—
சய்த - (என்னலே) செய்யப்பட்ட, நன்று - உபகாரம், என் -
ராது? மாலைக்கு—, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை - அபகாரம்,
ரவன் - யாது?

சு. மாலைநேரம் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலைன்.

[இன்று இன்னையாடின்ற நீ அன்று அவாபிரிவிந்து மீட்ட
தென்னெயென்றுத்தி கோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னெல்லாம் எனக்குட்பாய் இன்பஞ் செய்து
போந்த மாலை இன்று பகையாய்க் துன்பஞ்செய்தலைக் காதலர் பிரிதற்கு
முன்னே அறியப்பெற்றிலேன், எ-று.

இங்மனம் வேறுபடுத லறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்

சூடம்படே ஊன்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மாலி - முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்துவந்த) மாலிக்காலடி, நோய் செய்தல் - (இன்று புகழாய்) துன்பஞ் செய்தலை, மணந்தார் - தலைவர், அகலாத

இசை ௧௨ ௬-ம் அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல்.

காலி - பிரிதற்கு முன்னே, அறிந்தது இலேன் - அறியப்பெற்றி லேன்.

எ. காலி யரும்பி பகலெல்லாம் போதாகி

மாலி மலரும்பி நோய்.

[மாலிப்பொழுதில்கண் இரையைநாடித்துக் காரண

மென்னை யென்றிதழ் சொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—இக்காமநோயாகிய பூக் காலிப்பொழுதின் கணரும்பி பகற்பொழுதெல்லாம் போரும்பாய் முகிர்ந்து மாலிப்பொழுதின் கண் மலரா நிற்கும், எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவின் கட்டி ரீனந்தாற்றதல்பற் றிக்காலியரும்பியென்றும், பின் பொழுது செலவென அதுமறந்து பிரிவுள்ளி யாற்றினாதல்பற்றிப் பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தத்துணைய யுள்ளிவந்து சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங் கண்டு தான் அக்காலத்தி னுகர்ந்த வன்பநீனந்தாற்றமை யிருசிபற்றி மாலிமலருமென்றும் கூறினான். பூப்போல இந்நோய் காலவயதாய், மகா ன்றதென்பது உருவகத்தாற் பெறப் பட்டது. ஏகதேச வருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—இந் நோய் - இக்காமநோயாகிய(பூ), காலி யரும்பி - காலிப்பொழுதில் அரும்பி, பகல் எல்லாம் போதுஆகி - பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய் முகிர்ந்து, மாலி மலரும் - மாலிப்பொழுதில் மலர்கின்றது.

அ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

[ஓதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—முன்னெல்லாம் இனிதாய்ப்போந்த ஆயன் குழல்
இதுபொழுது அழல்போலச சடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய் அதுவர் டென்
க் கொல்வழிக் கொல்லும் படையு மாயிற்று, எ-து.

பின்னின்ற போலுமென்பது உடையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலிற்
றுதாயிற்று; கோதற்கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை
இத்துணையும் பெற்றால் என்செய்யா கென்பகாம்.

(தே - ப - ரை) — ஆயன் குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பன்
செய்த) இடையனது வேணுகாதம், அழல்போலும் - (இப்போது)
நெருப்புப்போலே சடுவதாகி, மாலைக்கு தூது ஆகி—, (அம்மாலை

கஉங்-ம் அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல் நுகுங்

வந்து என்னைக்கொல்லுமிடத்து), கொல்லும் படை - கொலைசெய்
யும் படையுமாயிற்று.

பைசு துழக்கு மதிமருண்டு
படர்தரும் போழ்து.

[ஓதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி கோயுழர்
தேன் இளிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும்பொழுது இப்பதி
யெல்லாம் மயங்கி கோயுழக்கும, எ-து.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துவின்றது. கூற்றமாகக்
கருதிக் கூயினூனாகலின், மாலைபடர்தரும்போழ்தென்றான். யானிறந்துபடுவ
லென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென மதிமலைகலவகி கோயுழக்கு

மென் தரைப்பாருமார்.

(தே - ப - ரை.)—(இதற்கு முன்னெல்லாம் யானைமதிமயங்கி நோயுழந்தேன்), மதிமருண்டு - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும் வகை. மாலை—படர்ந்தரும் போழ்து - வநுர்பொழுது, பதி - இவ் ளுரெல்லாம், மருண்டு - மயங்கி, பைநல் உழக்கும் - நோயை அணு பவிக்கும்.

கடு. பொருண்மாலை யானை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாபா யுயிர்.

[திருவுயது.]

(பரி-ஸா.) எ-து,—காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் இன்று பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை நினைந்து, இம் மயங்குமாலைக்கணணே இறந்துபடாின்றது, எ-று.

குறித்தபருவம் கழியவும் பொருணமுடிவுகோக்கி வாராமையிற் சொல் வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பொழிக்கவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல் பாயினார், காலயிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனிலையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என் மாயா உயிர் - (பிரிவைப்பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருள் மாலை ஆளரை - பொரு ளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை, உள்ளி - நினைந்து, மருள் மாலை - இம் மயங்கு மாலையிலே, மாயும் - மாய்கின்றது.

75

கீஉசும் அதிகாரம்—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமக டன் கண்ணும், தோளும், ததலுமுதலாய அவயவங் கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண் டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

[அய்யுமைமீதுதியான் வேறுபட்ட நலமகீதுந்
தோழி சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணை நிற்பத் காஞ் சேணி
டைச்சென்ற காதலரை நீநீனைந்தமுதலால் நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்
றமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம நாணிவிட்டன, எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். உள்வென்பது உள்ளியெனத்
திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காய வாரு
பெயர். இவை கண்டார் அவரைக கொடுமை கூறுவர் நீயாற்றல் வேண்டு
மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை) — சிறுமை - இப்பொருமை, நமக்கு ஒழிய -
நம்மிடத்துநிலை, சேன் சென்றார் - நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலை
வரை. உள்ளி - நினைத்து (அழுதலால்), கண் - (உன்) கண்கள்,
(ஒளியிழந்து), நறுமலர் - (முன்னே தமக்குநாணினை) நல்லமலர்
களுக்கு, நாணின - (இன்று) நாணிவிட்டன.

உ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பசப்பெய்தன்மே னீர்வார்கின்ற நின் கண்கள் நம்மா
னயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிரர்க்குச் சொல்லுவபோலா நின்றன,
இனி நீயாற்றல் வேண்டும், எ-று.

சொல்லுவபோதல் அதனை யவருணர்தற் கனுமானமாதல். நயந்தவர்க்
கென்று பாட மோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.) — பசந்து - நிறம் வேறுபட்டு, பனிவாரும்
கண் - நீர் ஒழுதுகின்ற கண்கள், நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப்
பட்டவரது, நல்காமை - அருள்செய்யாமையை, சொல்லுவபோலும் -
(பிரர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன, (இனி நீ பொறுத்தல்
வேண்டும்).

௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் மணந்த ஞான்று இன்பமிகுதியாற் பூரித்த நின் றோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவதுபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது, எ-று.

அன்று மவ்வாறு பூரித்து இன்று மிவ்வாறு மெலிந்தால் இரண்டும் கண்டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவ பென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மணந்த நாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில், வீங்கிய - (இன்பமிகுதியால்) பூரித்த, தோள் - (நினது) தோள்கள், தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சால அறிவிப்ப போலும் - விளங்க அறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன, (இது தகாது).

ச. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்றந் தந் துணைவர் நீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கை யழகேயன்றிப் பழைய வியற்கை யழகுமிழந்த இத்தோள்கள் இன்றதற்குமேலே தம்பெருமை யிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங் னஞ் செயற்பாலவல்ல, எ-று.

பெருமையிழத்தல்—மெலிதல். பைந்தொடி—பசிய பொன்றாற் செய்த தொடி. சோருமென்னும் வளைத்தொழில் தோணமேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பின்மை யுணர்த்தி இன்றும் குறித்த பருவத்து வந் திலரென்று அவர் பொய்ம்மை யுணர்த்தாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறு கின்றார்மேற் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—துணை நீங்கி - (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால், (அவராலே பெற்ற செயற்கை யழகுமாத் திர மல்லாமல்) தொல் கவின் - பழைய இயற்கையழகும், வாடிய தோள் - இழந்த இத்தோள்கள், (இன்று அதற்குமேலே), பணை நீங்கி - (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி - புசும்பொன்வுளைகள், சோரும் - கழலுகின்றன; (இவை இப்படிசெய்யுந் தன்மையனவல்ல).

கூகூ **கஉசும்** **அதி. உறுப்புநலனழிதல்**

டு. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கவவுக்கை ரெகிழினும் ஆற்றாட்பு இக்கால நீட்டத்து என்னுமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன, வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கையழகு யிழந்த இத்தோள்கள், இனியதனை யா மரைக்குமா நென்னை, எ-று.

உரைக்கு மென்பது அப் பாருண்மை தோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கொடியார் - (கழுவுக்கை விலகினும் பெறுதவளுக்கு இப்படி காலநீட்டியிடுந்) என்னுமென்று நினையாத) கொடியவரது, கொடுமை - பொல்லாக்கை, உரைக்கும் - சொல்லுகின்றன, தொடியொடு - வளைகளுங்கழன்று, தொல்கவின் வாடிய தோள் - பழைய இயற்கையழகு யிழந்த இத்தோள்கள், (இனி அதனை மறைக்கும் வழியாது)

கூ. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய றெனக்கூற றொந்து.

[தானுய்யதற்பொருட டியற்பழித்த தோழிக்ந்த
நலைமகர் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யானுத்தவும் என்வயர்த வன்றித் தொடிகள் கழலு
மாறு தோள்கண் மெலிய, அவற்றைக் கண்டு, நீ யவரைக் கொடியரெனக்
கூறுதலைப் பொருது யானென்னுள்ளே நோவாரின்றேன், எ-று.

ஒடு மேல்வந்த பொருண்மைத்து யானுத்தே னுகின்றது அவர் வாராத
தற்கன்று நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(யான் பொறுக்கவும் என்வசப் படாமல்),
தொடியொடு - வீளைகள் கழலும்படி, தோள் நெகிழ - தோள்கள்
வாட, (அவற்றைக்கண்டு), அவரை—, கொடியார் எனகூறல் -
(நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை, நொந்து - பொருமல், நோவல் -
(என்னுள்ளே) நோகின்றேன்.

எ. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

கஉச-ம் அதி. உறுப்புதலனழிதல் இடங்கள்

[அவ்வியற் பழிப்புப் பொறுது தன்னெஞ்சிந்தச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, இவன் கொடியா ரென்னைதவர்க்கு நீ
சென்று என் மெலிகின்ற தோளினால் வீளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சோல்லி
ஒரு மேம்பாடெப்ப வல்லையோ, வல்லையாயின அதனை யொப்பதில்லை, எ-று.

கொடியார்க் கென்பது கொடியால்ல பென்பது தோன்ற நின்ற குறிப்
புச்சொல். வாடுதோ ளென்ப ம் அவை தாமே வாடாநின்றன வென்பது
தோன்றநின்றது பூல்—ஆகுபெயர். அஃது அவள் தோளேக்கி யியற்பழித்
தன் மேலும் அதமுற தரை காரருமை மிகண்மேலும் நின்றது. நின்னுரை
கேட்டாலும் அவர் வருவார், வந்தால் இவைபெல்லா நீங்கும், நீங்க அஃ
தெனக்குக் காலத்தினால் செய்த நன்றியாமாகலின், அதன்பய நெல்லா
மெய்துதி யென்னுங் கருந்தாற் பாடு பெறுதியோ வென்றான்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே - நெஞ்சமே' கொடியார்க்கு - (இவனாலே) கொடியாபென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு, என்வாடு தோள் - என்வாடுகின்ற மிகாளினால் விளைகிற, பூசல் - ஆரவாரத்தை, உடைத்து - சொல்லி, பாடு-ஒரு மேம்பாட்டை, பெறுத்யோ-அடையவல்லியோ, (வல்லையாயின அதனை யொப்பது இல்லை.)

அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்

[வினாடிநீது மீடலும் தல்மகன் முன்னிகழ்ந்தது
நீனநது ந றுபடோ சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னையிடம் முயங்கிய கைகளை இவட்டுசேமென்று கருதி ஒருவான் நியானெகிழ்ந்தேனாக அத்துணையம் பொருது பைந்தொடிகளை யன்றிப் பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கியாது செய்யுமோ, எ-து.

இனிக் கடிதிற் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—முயங்கிய கைகளை - (தன்னை இறக) தழுவின கைகளை, (இவனாக்கு நோமென்று நினைத்து), ஊக்க - (ஒருதினம்) தளர்த்தினனாக : (அம்மாத்திரமும் பொருமல்), பைந்தொடி-பசியவளைகள் அளிந்த, பேதை நுதல்-பேதையது நெற்றி யானது, பசந்தது - நிறம்பேறுபட்டது ; (அப்படிப்பட்ட இப்பிரிவிற்கு யாதுசெய்யுமோ ?)

இஃது கஉச-ம் அதி. உறுப்புநலன்முதிதல்

க. முயக்கிடைத் தன்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமறைக் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—அவ்வளவு கைகளை யூக்குதலான் அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக அத்துணையிடையீடும் பொருது, பேதையுடைய பெரியமறைக்கணகள் பசப்புற்றன ; அத்தன்மையவான கண்கள், மலைகளும்

காரும் நாமோய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம், யாங்ஙனம் பொறுத்தன, எ-று.
தண்மை—ஈண்டு மென்மைமேளின்றது. போழுவென்றது உடம்பிரண்
டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை - சூரிர்ச்சி.

(தே - ப - ரை.)—(அப்படி தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தலால்),
முயக்கு இடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவீவ, தண் வளி போழ - சிறு
காற்று நுழைந்ததாக, (அவ்வள விடையீடும் பொருமல்), பேதை
பெரு மழைத்தண் - பேதையினது பெரிப குளிர்ந்தகண்கள், பசப்
புற்ற - பசலைநிற மடைந்கன; (அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும்
காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் எப்படி
பொறுத்தன?)

க0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தண்வளி போழுவந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்ப
முற்றது, தனக்கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு, எ-று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற் பசந்தது, யான் கைகளை யு மூக்கி மெய்
களு நீக்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந் துணையும் பசந்திலனெனத் தன்வன்மை
யும் அதன் மென்மையுந் கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே அவருறுப்புக்
கள் ஒன்றினென்று முற்பட்டு நலனழியும், யாககடிதிற் சேறுமென்பது
கருத்தாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—கண்ணின் பசப்போ - (சிறுகாற்று நுழைய
வந்த) கண்களின் பசப்போ, பருவரல் எய்தின்று - துன்பமடைந்
தது; ஒள் துதல் - (கணக்கு அயலாகிய) ஒளிபொருந்திய நெற்றி
யால், செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு - பார்த்தது.

க20-ம் அதிகாரம்—நெஞ்சோடுகீளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதாரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத நிலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்பு நலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே பெனைத்தொன்று மெவ்வகைய தீர்த்து மருந்து

[கருணாமயை நீர்த்திறையது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! இவ்வெவ்வ கோயினத் தீர்த்து மருந்தாவ தொன்றனை, யானறியு மாற்றலிலன், எகதன்மைய திபாநொன்றயினும் நியறிந் தெனக்குச சொல், எ-து.

எவ்வம் - ஒன்றனுந் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறந்ந நாணனை விட்டுச் செய்வதியாதொன்றயினு மென்பான், எனைதொன்று மென்றான்.

(தே - ப - ரை) —நெஞ்சே—! எவ்வம் கோய் - ஒன்றனுந் தீராதநோயை, தீர்த்தும் மருந்து—, ஒன்று - ஒன்றை, (நான் அறியும்படியாக), எனைத்து ஒன்றும் - எப்படிப்பட்ட கொன்றயினும், நினைத்து - அறிந்து. சொல்லாயோ - (எனக்கு) சொல்லாயோ.

உ. காத லவரில ராகநீ கோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

[நல்லமகிளந் காண்டற்கண் பெரிமை மிகுதியாய் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே! வாழ்வாயாக, அவர் நங்கட் காதலில ராகவும் நீயவர் வாவுகோச்சி வருத்துதற்கேது நின்பேதைமையே, பிறி தில்லை, எ-து.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்ப தறியலாம், அஃதறி யாமைமேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருகாது அவர்வாவு பார்த்து வருக்கா நின்றாய், இஃது நீ செய்துகொள்கின்ற தென்னுங் கருத்தாற் பேதைமை யென்

ரூன். வாழி இசைசுகிருதிப்பு. யாமவர் பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! வாழி - வாழ்வாயாக; அவர்—, காதல் இலராக - (நம்மீமல்) ஆசையிலராகவும், நீ நேசயது - நீ (அவர் வரவுபார்த்து) வருந்துதற்குக் காரணம், பேசுதமை - (உன்) அறியாமையேயாம், (வேறொன்று இல்லை).

00 கஉரு-ம் அறி. நெஞ்சொடுகளத்தல்

ந. இருந்துள்ளி * யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனேய் செய்தார்க னில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! அவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாது நன்முறத்துபடுவதுஞ் செய்யாதிருந்து அவர்வரவு நினைந்து நீ வருந்துகின்றதென்னை? இப்பையு னேய் செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதுதல் உண்டாகாது, எ-து.

நம்மாட்டருளுடைய ரன்மையிற் றுமாக வாரார், நான்கேறலே இனித்தருவ தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே - மனமீ! இருந்து - (அவரிடத்துக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இயர்திடாமல்) இருந்து, உள்ளி - (அவர்வரவை) நினைந்து, பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்றது, என் - என்னை? பைதல் நேசய் செய்தார்க ளன் - இத்துன்பநேசய் செய்தவரிடத்து, பரிந்து - (நடக்கு) இரங்கி, உள்ளல் - (வர) நினைத்தல், இல் - உண்டாகாது.

ச. கண்ணுங் கொளசேறி நெஞ்சே பரிதையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! அவர்பாற் சேறலுற்றாயின் இக்கண்ணையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக; அன்றி இய சேறியாயின், இவைதாங் காட்சி விதுப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியா நிற்கும், எ-து.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந் நீனரது. தின்னுமென்பது இலக்கணக்குறிப்பு. அந்நலிவு தீர்க்கவேண்டுமென்பதாம் : என்றது தான் சேரல் குறித்தது.

(தே - ப - ரை.)—கெஞ்சே—! (நீ அவரிடத்துச் செல்லுற்று யாயின்), கண்ணும் கொள சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்லு; (அல்லாமல் நீமாதிரம் செல்வாயானால்), இவை - இக கண்கள், அவர் காணல் உற்று - அவரைக் காணல்வேண்டி, என்பன —, தின்னும் - (நீகாட்டுவாறு) தின்பவையேபால் வருத்தும்.

“என்பாரிடு கெஞ்சே” எனவும் பதம்.

கஉரு-ம் அதி. நெஞ்சொடுகிளத்தல் கூடுக

டு. செற்ற ரெனக்கை விடலுண்டோ கெஞ்சேயா முற்ற லுறாது தவர்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—கெஞ்சே! யாம் தம்மைபுறத் தாமுறாத நங்காதலரை வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ இல்லை, எ-து.

உறுதல்-அன்பு படுதல். அங்வலியின்மையின் அவர்பாற் செல்வதே நமக்குத் தருவ தென்பதாம்

(தே - ப - ரை.)—கெஞ்சே - மனமே! யாம்—, உற்றல் - (தம்மை) விந்நம், உறுதல் - (நம்மை) விந்நம்பாத தலைவரை, செற்றார் என - வெறுத்தாரென்று நினைந்து, கை விடல் - (பிணங்கி) கைவிட்டிருக்கும்வழி, உண்டோ - (நமக்கு) உண்டோ, [இல்லை].

கூ. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய் பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு
[நீலமகர் கோடுமை நீளந்து செலவுடா டாத நெஞ்சியாக் கழறியது.]

(பரி-ணா) எ-து,—என்னெஞ்சே! யான்மம்மொடு புலந்தால் அப்புல வியைக் கலவிகன்னுனே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனை நேகமாட்டாய்; அதுவுமாட்டாத நீ இப் பொழுது அவர் கொடியரெண்ப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய்; இனி யிதனை யொழிந்த அன்பாற் செல்லத துணர்வாயா, எ-து.

கலத்தலா நென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்து நின்றது. அதன னுணர்ந்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அனான் மயக்கிப் புல விக்குறிப்பினை யொழிடுகல். பொய்க்காய்வு-நிலையில் வெறுப்பு. கண்டான் மாட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனறும் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நான் நெஞ்ச - எனது நெஞ்சே! (யான் தம்மோடு நினைங்கினால்); கலந்து - புனர்தலால், உணர்த்தும் காதலர் - (அப்பரிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவரை, கண்டால்—, புலந்து - (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) நினைங்கி, உணராய்-(நின்) அதனை நீங்கமாட்டாய்; (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது), பொய்க்காய்வு காய்தி - (அவரைக் கொடியரென்று) பொய்க் காய்வாகக் காய்கின்றாய்; (இனி அதனை யொழிந்து அணிதத்துச் செல்லத் துணி).

76

கூ02 க2ரு-1

எ. காமம் விடுவொன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானே பொறேனில் கிரண்டு.

[நாண்டித்தலின் அரிசேலவொழிவாய் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—நல்ல நெஞ்சே! ஒன்றினுண் விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு, ஒன்றினது விடமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின் கருததாயின், என்றற்கொன்று மறுதலை யாய் இவ்விரண்டிலையும் உடன்ற மருமதுகை யானிலன், எ-து.

யானேவென்னும் பிரிதலை நீபொறுப்பினு மென்பதுபட நின்றது. நன்னெஞ்சே யென்றது, இரண்டையும் விடாது பெணமையை நிலைபெறுத்தலின், நல்ல யென்னுய குறிப்பிற்று. அது நன்றே யெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையின். அதற்காகின்றிலே நென்பதாம். மூற்றும்மை வீகாரத்

தற் றெக்கது.

(தே - ப ரை) — நல் கெஞ்சே-நல்லமனமே! ஒன்று காமம் விடு - ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை விட்டு விடு; (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை விட்டுவிடு; (இரண்டும் விடாமையென்கருத்தாகில்), இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும், யானே - நானே, பொறேன் - (ஒரு சேர) தாங்கவல்லேனல்லேன்.

அ. பிரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேசையென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — என்னெஞ்சே! அவர் இவ்வாற்றாமையையறியாமையின் கொந்துவந்து தலையளி செய்யாராயினாரென்று கருதி அஃதறிவித்தற் பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்துபோயவர்பின் எங்கிச செல்லுற்ற நீ யாழமறியாய், எ-து.

ஆற்றாமையென்கண்டிவைத்தும் நல்காது போயினாரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்த துணையானே நல்கவருவரென்று கருதினமையிற் பேசையென்றீன்.

(தே - ப - ரை.) — என் கெஞ்சு - எனது கெஞ்சே! அவர் —, (இப் பொருளையென அறியாமையால்), பிரிந்து - கொந்துவந்து, நல்கார் என்று - அருள்செய்யா ராயினாரென்று நினைந்து, (அதை அறிவித்தற் பொருட்டு). பிரிந்தவர் பின் - (நம்மை) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே, எங்கி —, செல்வாய் - போகலுற்ற நீ, பேசை - ஒன்று மறியாய்,

கஉரு-ம் அதி. நெஞ்சொடுக்கினத்தல் கூடுந்

கூ. உள்ளத்தா காது லவராக
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே! காதலர் நின்னகத்தாராக, முன்பெல்லாம் கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து, எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள் விசுதி. நின்னகத்திருக்கின்ற வரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனை யொழியென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என் நெஞ்ச - எனது நெஞ்சே! காதலவர்-அன்பர், உள்ளத்தார் ஆக - (உன்) உள் ளிருப்பவராக, (முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்), நீ , உள்ளி - இப்பொழுது புறத்தே தேடி, யார் உழை - யாரிடத்து, சேறி - செல்லுகின்றாய்.

க0. துன்னா துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்தும் கவின்

[அவரை மறந்தாரை வேண்டிமென்பதுபடிக் கோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்மைக் கூடாவண்ணம் துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக, முன்னிழந்த புறக்கவினே யன்றி நின்ற அகக்கவினு மிழப்பேம், எ-று.

* “குன்றி—னெஞ்சபக வெறித்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்” என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது நண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின்றது. அவர் நம்மைத் துன்னாமற் துறந்தாராகவும், நாமவரை மறத்தன் மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றநிறையு மிழப்பே மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—துன்னா - (நம்மை) கூடாதவண்ணம், துறந்தாரை - துறந்துபோயினாரை, நெஞ்சத்து உடையேம் ஆ - (நாம்) உள்ளுடையேமாக, (முன்னிழந்த புறத்தழக்கென்றி), இன்னும்—, கவின் - (அகத்)தழக்கையும், இழத்தும் - இழப்போம்.

† குறந்தொரை, சடவுள்வாழ்ச்சை.

* அஃதாவது தலைமகன் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிதுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: † “நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை” என்றார் பிறரும். அஃதழிதற் காணம் நெஞ்சொடு கிளந்தமையினு இது நெஞ்சொடு கிளந்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு

[நாணுநிறையுமழியாமை நீயாந், ருலீலேயுமெனர தோழிக்துத் தலைமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னும் கதவினைக் காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாரின்றது, இனி அவைநின்றலு மில்லை, யாறற்றலு மில்லை, எ-று.

கணிச்சி - ருத்தாலி. நாணுள்ள லுணையும் நிறையழியா தாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அதத்துக்கிடப்பன பரர் கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வல்யவாய்த் தாமாத நீங்காத அவ்விரண்டினையும் ஒருங்கு நிக்கலிற்றன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை) - நாணுத்தாழ் வீழ்த்த - நாணுகிய தாழினைக் கோத்த, நிறை என்னும் கதவு - நிறையென்று சொல்லப்படுகிற கதவை, காமக்கணிச்சி-காமவேட்கையாகிய சூத்தாலி, உடைக்கும்-முறிக்கின்றது; (இனி அவை நின்றலும் இல்லை, யான் பொறுத்தலும்

உ. காம மெனவொன்றே கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
பாமத்து மாளுந் தொழில்.

[நெஞ்சிலீகட்டோன்றிய சாரம் நெஞ்சாலாட்கிப்பாடு

மென்றிடுத் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து—எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடையாமத்தும் என் நெஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளா ின்றது, ஆகலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்ட வொன்று கண்ணேட்ட மின்ற யிருத்தது, எ-று.

ஓவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின் கண்ணே யாடல் - தலைமகன் பாற் செலவிடுத்தல். || தாயைப்பண்கோடல் உலகியலன்மையிற் காமமென

* “அஃதாவது, பிறறியாமன் பறைககற்பாலதாய காமவேட்கை, தன்வரைத்தன்

றிப் பெருகலிற் றலைமகள் அதனை மறைத்தலாற்றாது வெளிப்படலிற்றல்" — பிரதீபேதம்.
 † உன், வெய்யுடைய, உன். ‡ தாழ்வு, நாடா தொழில்கோடல்" எனவும் பாடல்.

கூடகம் அதி. நிறையழிதல்

வொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அவவறியாது கோடலிற்
 கண்ணின்றென்றும் கூறினான். அடக்கப்படாமையே கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.) — பாமத்தம் - (எல்லாருங் தொழிலொழிகிற)
 நடுராத்திரியிலும், என் நெஞ்சத்தை --, தொழில் - தொழிலிலே,
 ஆனும் - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது; (ஆதலால்); காமம் என ஒன்று -
 காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று, ஓ - ஐயோ! கண் இன்று -
 கண்ணோட்ட மில்லாநாயிருந்தது.

நட. மறைப்பென்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பென்றிற்
 தும்மல்போல நெருக்கி விடும்.

[மகளிரையே மறைக்கியானேமென்றுத் து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருது
 வேன்; அதனான இன்னொன் கருதியின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டே
 விடா நின்றது, எ-று.

மன் — ஒழியிசைக்கண் வந்தது. காரம் — பிரிவினைக்கண் வந்தது. தும்மல்
 வடக்காதாரபோல * அடக்குகின்றதில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — காமத்தை - இக்காமத்தை, யான் —, ஓ-
 ஐயோ! மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன்;
 (அதனால்) குறிப்பு இன்றி - (இது) என்கருத்தின்வழி வாராமல்,
 தும்மல்போல --, தோன்றியிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது.

3. நிறையுடைய வொன்றென்மன் யானோவென் காம
 மறையுந்து மன்று படும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — இன்றினுவகெல்லாம் யானென்ன நிறையுடையே
 வென்று கருதியிருக்கேன்; அதனான இன்றென் காமம் மறைத்தலைக்கடந்து

மன்றின்கண் வெளிப்படா நின்றது, எ-று.

மன்னும் ஓவும் - மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்று படுதல் - பலருமறி
தல். இனி என்வரைத்தன் நென்பதாம்

(தெ - ப - ரை.)—ஓ - ஐயோ! நிறை உடையேன் என்பேன்.
(இதுவரையும் ஈன்னை) நிறையுடையே னென்று நினைத்திருப்
பேன்; (அதனால்), என் காமம் - எனது காமம், மறை இற

“நிறுப்ப்பன்” என்றும்பாடல்.

கடுக கஉக-ம் அதி. நிறையுழிதல்

ந்து - மறைத்தலைக்கடந்து, மன்று படும் - பலருமறியப் படுகின்
றது.

டு. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா அறிவதொன் றன்று.

[நம்மை மயந்தாரை நாழமுய்கும்பால மென்றட்து
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மையகன்று சென்றார்பின் செல்லாது தாரும்
அகன்றுநிற்கு நிறையுடைமை காமநோயினையுருதார் அறிவதொன்றன்றி
உற்றார் அறிவதொன்றன்று, எ-று.

இன்பத்தொகெழியுங் காலத்தைத் துன்பத்தொகெழியுமாறு செய்தலிற்
செற்றாரென்றான். பன்சேதல்-மனததால இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்
தகைமை-ஈண்டாருபெயர். காமநோயுருதார - மாணமுடையார். நன்றென
வுணரார்மாட்டுஞ் செனதேநிற்கும் யானறிவதொன்றன் நென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—செற்றார் பின் - (தம்மை) நீங்கிப் போன
வர்பின், செல்லா - செல்லாது (காமும் நீங்கி நிற்கிற), பெருந்
தகைமை - நிறையுடைமைபானது, காமநோய் உற்றார் - காமநோ
யடைந்தவரால், அறிவது ஒன்று அன்று - அறியப்படுவதொன்
றன்று.

34. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னையகன்று சென்றாப்பின்னே யான் சேறலை
வேண்டிதலான் என்னை யுற்றதுயர் எததன்மையது? சாலநன்று, எ-று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டி
யெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய்
யாண்சொல்லவுந் கேட்கவுமாவ தொன்றன்று, சாலக்கொடி தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—செற்றவர் பின் - (என்னைநீங்கி) சென்றவர்
பின்னே, சேறல் வேண்டி-(யான்) செல்லல்வேண்டிதலால், என்னை
உற்ற துயர் - என்னையடைந்த துன்பமானது, எற்று - எத்தன்மை
யது ; அளித்து - மிகநன்று.

கஉகூ-ம் அதி. நிறையழிதல் ௧0௪

எ. நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

[பரத்தையிற்சிரித்துவந நலமகனோடு நிறையழிவாய்கூடிய
நலமகள் நீ ||லவாமெக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கம்மால் விரும்பப்பட்டவா வந்து காமத்தால் நாம்
விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின் நானென் றென்றையும் அறியமாட்டே
மாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரொசை செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது.
விரும்பியன - வேட்டையெய்கவினா கருகியிருக்க கலவிகள். நாண்-பரத்தையர்
தோய்ந்த மார்பைத் தோய்க்குராணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்
னும்பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரதகாற்றொககது. நிறையழிவான்
அறியாது கூடிய தனகுற்றரோக்கி, அவ்வையுமுள்ளப்படுத்கான்.

(தே - ப - ரை.)—பேணியார் - (கம்மால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர், (வந்து), காமத்தால் — பொப்ப - (ராம்) விரும்பியவைகளை, செயின் - செய்யுமளவில், நாண் என ஒன்று - நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையும். அறியலாம் - அறியமாட்டேமா யிருந்தோம்.

அ பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றும்

பெண்மை யுடைக்கும் படை

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நச்சிறையாகிய வரணையழிக்குச் தானே பலபொய்களேவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ? ஆனபின் அது நிற்குமா தென்னை? எ-று.

பெண்மை நன்குதலைபயற்றி நிறைவேற்றினதது. வந்தாற் புலக்கக் கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன் சொற்றானுஞ் செயல்களானும் நீறகேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவும் காணாது கலவிக்கட் டன்னின்று முற்படும்கை வந்துகொன்றினு னென்பான், பன்மாயக் கள்வனென்றான். பணிமொழி-கம்மியுத்தானன்பு மிகுதிபுடையதாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அதகன்மையானு. சொற்கள் அறையாக, நச்சிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கம் பெண்மை - நகத்திறையாகிய (அரணத்தை), உடைக்கும் - அழிக்கிற, படை - ஆயுதம், பல் மாயம் குள்ளன் - பலபொய்கள் பேசவல்ல கள்வனுடைய, பணிமொழி கூடு அ கடை-ம் அது. நிறையழிதல்

அன்றோ - தாழ்ந்த சொற்களன்றோ, (ஆனபின் அது நிற்கும்விதம், யாது?

கூ. புலப்பல வெனச்சென்றேன் புல்லினை நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவர் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி

முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தொடங்குநிலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புல்லினேன், எ-று.

வாயாமை - புலத்தம் கருவியாய் கெஞ்சுநானே கலத்தம் கருவியாய் நிற்பவின் அது முடியாமை.

(தே - ப - ரை.)—(அவர்வந்தபொழுது), புலப்பல் என - பிணங்கக்கடவேமென்று நினைத்து, சொன்றேன் - (அவரெதிர் நில்லாமல் வேறோரிடத்திலே) போயினேன்; (போகியும்), கெஞ்சம் - (என்) நெஞ்சமானது. (வினையினில்லாமல் கீழறுக்குந்கொண்டு போய்), கலத்தம் உறுவது - (அவரோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை, கண்டு - அறிந்து, புல்லினேன் - (இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன்.

க0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன கெஞ்சினர்க் குண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-று,—நிணத்தைத் தீயின்கண்ணே யிட்டால் அஃதுருகு மாறுபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்துருகு கெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, அவர் புணர் யாமுடிப் பின்புணராதது அந்நிலையே நிற்கக்கடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, அகாது, எ-று.

புணர்தல் - ஈண்டு மிகநணுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணர்வென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது. யானாதல் மையென்கலின் எனக்கஃதில்லை யாயிற்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நிணந்தீயில் இட்டன்ன - நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் (நந்தலைவரைக்கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற), கெஞ்சினர்க்கு - கெஞ்சினையுடையமகளிர்க்கு, ஊடி - (யாம்) பிணங்கி, புணர்ந்து - (பின்) புணர்ந்து, நிற்கு-
கஉஎ-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல் கஃக

பேம் எனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல்,

கர எ-ம் அடிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப் பிரிவின் கட்டலைமகனும் தலைமகனும் வேட்கை மிகவினான் ஒருவரை பொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன் பிரிவும் தலைமகனாற்றாமையும் அடிகாரப்பட்டு வருகின்றமையின், இருவரையுஞ் சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற் கூறினார் பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனை நினைந்து தலைமகன் விதுப்புமலென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவார் குறிப்பொடு கூடிய பொருளுணர்த்துவது உல்து நானென்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிசுற்றாய் அடிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற் பன்மையாற் கூறப்படாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனுட்டலைமகன் கூற்று நிறையழிவானிகழ்ந்ததானவின், அவ்வியைப்புற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

[தலைமகன் காண்டல் விதுபுற்றுச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவர் நம்மைப் பிரித்துபோய நான்கள் சுவரின் கணிழைத்தவற்றைத் தொட்டு எண்ணுமலான் என் விரல்கடேய்த்தன; அதுவே யன்றி அவர் வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறும் அவர் வரவுண்டாயிற்றில்லை, எ-று.

நாள்—ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுண்ணிய காணமாட்டாமை. ஒற்ற வென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்து நின்றது. இனியான் காணுமாறென்னை யென்பதாம். நானெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச் செய்தலான், விதுப்பாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—விரல் - (என்) விரல்கள், அவர் சென்றநாள் - அவர் (நம்மைப்பிரிந்து) போகிய நாள்களை, ஒற்றி - (சுவரிலே குறிவைத்து) தொட்டெண்ணுதலால். தேய்ந்த - தேய்த்தன; (அதுவே யன்றி), கண்ணும் - (என்) கண்களும், வால் அற்று - (அவர்வரும் வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து, புற்கென்ற - புல்லியவாயின; (இவ்வாறும் அவர் வரவு உண்டாயிற்றில்லை).

உ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

77

கூக0 கஉஎ-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல்

[பூற்றமை மீததலின் இடையின்றி நீளக்கற்பாலையல்லீ
சீறிது மறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—விளங்கா சின்ற விழையினையுடையாய், காதலரை
இன்று யான் மறப்பேனாயின், மேலும் காரிகை யெண்ணீப்ப என்றோள்கள்
உளை கழல்வனவாம், எ-று.

இலங்கிழா யென்பது இதற்கு யோதும் பரியலை யென்னுங் குறிப்பிற்று.
இன்று - யானிறந்து படுகின்ற வின்று. மேலும் - மறப்பிறப்பினும். எச்ச
வும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நீப்ப வென்பது நீத்தெனத் திரிந்து சின்றது
கழியுமென்னும் இடத்து சீழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னின்றது.
இவ்வெல்லக்கண்ணீர்தால் மறுமைக்கண் அவரை யெய்தி யின்புறலாம், அத
னான் மறக்கற்பாலே னல்லே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இலங்கு இழாய் - விளங்காரின்ற ஆபரண
முடையாய்! இன்று - (இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில், மறப்பின் -
(தலைவரை) மறப்பேனாயின், மேல் - மறுபிறப்பிலும், காரிகை -
அழகானது, நீத்து - (எண்ணிவிட்டு) நீங்க, என்றோள் - எனது
தோள்கள், கலங் கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம்.

கூ. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

[திதுவயது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்புட்கத்தலை நசுராத வேறலை ச்சி காந்துணையா
தலை யிகழ்ந்து தம்முக்கந் துணையாகப் போயினார் அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டு

வருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினு முளேனாயினேன், எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நகையா னுயிர்வாழா நீன்றேன், அஃ தில்லையாயின் இறந்துபடுவ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உரன் நகைஇ - (இன்பத்தை விரும்பாமல்) வெற்றியைவிரும்பி, உள்ளம் துணை ஆக - (நாம் துணையர்தலை யிழந்து) தம்மனவெழுச்சிதுணையாக, சென்றார் - போயினவர், வரல் நகைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வருதலைவிரும்புதலால், இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும், உளேன் - உயிர்வாழ்கின்றேன்.

ச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்

கோடுகொ டேறமென் னெஞ்சு.

கஉஎ-ம் அத்தி. அவர்வயின்விதும்பல் கூசுக

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நீங்கிய காமத்தராய் நம்மைப் பிரிந்துபோயவர் மேற் கூடிய காமத்துடனே நங்கண் வருதலை நினைந்து, என்னெஞ்சு வருத்தமொழி ந்து மேன்மேற் பனைத்தெழா நின்றது, எ-று.

வினையிற்பிரிவுழிக் காமவின்ப கோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதவே நோக்கலுந் தலைமகந்நியல்பாகலின், கூடிய காமமோ டென்றார். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் கெஞ் சின்மே லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்து நின்றது. அஃதுள் ளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பிரிந்தார் - (நீங்கியகாமத்தாராகி நம்மை) பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமம்-கூடியகாமத்துடனே, வரவுஉள்ளி - (நம்மிடத்து) வருதலை நினைத்தலால், என் கெஞ்சு—, வருத்தம் ஒழிந்து - துயர்நீங்கி, கோடு கொண்டு ஏறும் - மேன்மேலும் பருத் தெழுக்கின்றது.

டு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
 னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

[தலைமகள் வரவுகூறி ஆயுறையாயபாடிக் கூப்பால்
 யல்லை யென்ற தோழிகுதி சோல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்கண்களாரும்வகை என் கொண்கனை யான் காண்
 பேனாக; அங்நனம் கண்டபின், என் மெல்லியதோளின்கட் பசப்புத் தானே
 நீக்கும், எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற் பொருட்டி. அது வேண்டு
 மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. கேட்டதுணையா
 ளிற்கா தென்பதாம்.

* (தே - ப - ரை.)—கண் ஆர - (என்) கண்களாரும்வகை,
 கொண்கனை - (என்) கணவனை, காண்க - (நான்) காண்பேனாக;
 கண்டபின் - (அப்படி) கண்டபின்பு, என் மெல் தோள் - என்மெல்
 லியதோளினுள்ள, பசப்பு—, நீங்கும் - (தானே) நீங்கும்.

சு. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
 பைதனோ யெல்லாங் கெட.

கூ.கூ. கஉ.எ-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல்

(பரி-ரை.) எ-து,—இத்திணை நாளும் வாராக்கொண்கன் ஒருநாள் என்
 கண் வருவானாக; வந்தாற் பையுளைச் செய்தின்று இந்நோய்யெல்லாங் கெட
 அவ்வயிழ்தத்தை வாயில்க ளைந்தானும் பருகக்கடவேன், எ-று.

வருக வென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க.
 அக்குறிப்பு அவ்வொருநாளாக் சூன்றே இனி வரக்கடவனோகளுங் கெடுப்ப
 வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கொண்கன் - (இத்தனைநாளாக வாராதிருந்த) தலைவன், ஒருநாள்—, வருக - (என்னிடத்து) வருவானை; (வர்கால்), பைதல் நோய் எல்லாம் - துன்பஞ்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாம், கெட - நீங்க, (அவ்வமிர், தந்தை), பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன்.

எ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்போற் சிறந்த கேளிர் வருவாயின், அவர்வரவு நீட்டித்தமையேசாக்கி யான் புலக்கடவேளே, அன்றி என்னுற்றமை நோக்கிப் புல்லக்கடவேளே, அவ்வீரண்டும் அவ்விதலான் அவ்விருசெயல்களையும் விரவக்கடவேளே, யாது செய்யக்கடவேன்? எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ; ா பொழுதின்கண விவாமையிற் கலப்பேன்கொவென்றான். மூன்றையுஞ் செய்தல் கரும்நாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக்கலப்பேன்கொ வென்பதற்கு * ஒரு புதுமை செய்யாது பிரியாத நாட்போலக் கலந்தொழுகவேளே வென்றுரைப்பாரு முளர்:

(தே - ப - ரை.)—கண் அன்ன கேளிர்-கண்போற் சிறந்தநன்பர், வரின்—, புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவு நீட்டித்தன்தக்குறித்து) சீணங்குவேளே? புல்லுவேன்கொல் - (என்பொறுக்க மாட்டாமையைக்குறித்து) தழுவுவேளே? கலப்பேன்கொல் - (இவ்விரண்டும் வேண்டதலால் இவ்விருசெயல்களையும்) கலப்பேனே? (யாதுசெய்யக்கடவேன்)

அ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யவர்கம் விருந்து.

ஒருமைபொதுடைமையது" எ.றுவும் பிரிப்பேதம்.

கஉஎ-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல் கூகஉ

[வேந்தத்திற்கு முழுப் பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து —வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக;
யாரும் மனைவியைச் சென்றுகூடி அண்டை மாலைப்பொழுதிற்கு விருத்
தயர்வேமாக, எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகு பெயர், 'மகைல மென்ப மனைமாட்சி' என்
பழிப்போல. வினைசெய்ததற்குணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல்
அலககரித்தன் முகவிய நின்மையின், மனைகலந்து மாலைக்கு விருத்தயர்க
மென்றான். நான்கு நுருபு விவரத்தாற் றெக்கது. இது வினைமுடியானான்
கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிரெல்லாம் இதனைத் தலைமகன் கூற்றாகி
புரைத்தார் தலைமகனைக் கூருது வேந்தன் வெல்க வென்றும், மனைகலந்
தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண விருத்தயர்க மென்றும் வந்த அவ்வுரை
தானே அது கூடாமெக்குக் கரியாயிற்று.

(தே - ப - ரை) —வேந்தன் —, வினை கலந்து - போர்செய்தல்
புரிந்து, வென்றிக - வெல்வானாக, (யாரும்), மனை கலந்து - மனை
வியைச்சென்றுகூடி, மாலை - (அவ்விடத்து) மாலைக்கு, விருந்து —,
அயர்கம் - செய்யக்கடவேயம்

க. ஒருநாளொழுநாளிப்போற் செலவனுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாளிவைத் தீதற்கு பவர்க்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து —சேவன் டைச்சென்ற நாயகாதலர் நின்னொரு குறித்த
நாளே யுட்கொண்டு அதுவருந்து செய்யும் உயிர்தாங்கி வருந்து மகவிரிக்கு ஒரு
நாள் பலநாளபோல அடிதாக்க காட்டும், எ-று.

எழுன்பது அதற்குமேலாய மிக்க பன்மை குறித்து நின்றது, "ஒருவர்
கூறையெழுநாடுத்து" என்றும்போல. தலைமகன் வருத்தம் பிறர்மேலிடிக்
கூறியவாறு. இகளுள் இதுவுந் தலைமகன் கூற்றுகாமையறிக. இருநாளென்று
பாடாமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.) —வேண் சென்றார் - தூரதேசத்திற் சென்ற
தங்காதலர், வருநாள் வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்தநாளே உட்

கொண்டு. ஏற்குப்பவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத்தாங்கி) வருந்தாமகனரிக்கு, ஒருநாள் —, எழு நாள் போல் - பல நாள் போல, செல்லும் - நெடிநாகக்காட்டுர்.

* மேலே எ-ம் அஃ. புதலயைப்பெய்தல், க0-ம் குறிந் காண்க.

ககச கஉஅ-ம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்

க0. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலி நம்பிரிவினை யாற்றாது உள்ளமுடைந்திற்று பட்டவழி, நம்மைப் பெறக்கடவளானாலென், அதுவன்றியே பெற்றாலென், அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றினென், இவை யொன்றாலும் பய வில்லை, எ-று.

இம்முன்றும் உடம்பொடு புணர்த்திக் கூரப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின். அதற்கு முன்னை யான் செல்லவேண்டுமென் பது கருத்தாகலின், விதப்பாயிற்று. இது தலைமகள் கூற்றயவழி இரகசவாதல்வது விதப்பாகாமை யறிக.

[தே - ப - ரை]—காதலி—, உள்ளம் உடைந்து - (நம்பிரிவு பொறாமல்) உள்ளமுடைந்து, உக்கக்கால்-இறந்தவிடத்து, பெறின் என் - (நம்மை) பெறக்கடவளானால் என்னபயன், பெற்றக்கால் என் - (அன்றி) பெற்றால் என்னபயன், உறின் என் - (அன்றி) மெய்யுறக்கலந்தால் என்னபயன், (இவையொன்றாலும் பயன்இல்லை).

கஉஅ-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர் குறிப்பினை

யொருவர்க் கறிவுறுத்தல். இது பிரித்துபோய தலைமகன்வந்து கூடியவழி நிகழ்வதாகவின், அவர்வயின் விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லா ரின் னுண்க
 னுரைக்க ளுறுவதொன் றுண்டு.

[பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமகவ்னும் புதுவது பன்னுளும்பாராட்
 டத் தலைமகர் இதுவொன்றுடைத்தேன வஞ்சியவழி அதனையவன்,
 தறிப்பாளறிந்து அவளவட்துதி சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நீ சொல்லாது மறைத்தா யாயினும், அதற்குடம்
 படாதே நினைக்கைகடத்து நின்னுண் கண்களே எனக்குச் சொல்லுறது
 தொரு காரிய முண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வா
 யாக, எ-று.

கரத்தல்—நானுடைக்குதல். தன்கட்பிரிதற் குறிப்புளதாகக் கருதி
 வேறுபட்டானது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்
 குறிப்பறி யுறுத்தவாயு.

கஉஅ-ம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல் கூகதி

(தே - ப - ரை.)—கரப்பினும் - (சொல்லாது) மறைத்தாயாயி
 னும், ஒல்லா - அதற்கு உடம்படாமல், கையிகந்து - (உன்னை) கை
 கடந்து, நின் உண் கண் - உன் (மை) உண்டகண்களே, உரைக்கல்
 உறுவது - (எனக்குச்) சொல்வது, ஒன்று - ஒருகாரியம், உண்டு -
 உளது, (இனி அதனை நீயே தெளியச்சொல்லு).

உ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்போர்தோட் பேதைக்குப்
 பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது

[நாணல் அவன் அது சொல்லாநாயவழி
 அவன் நேழ்க்கூறி சொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—என் கண்ணிறைந்த வழிநையும் வேயைபொத்த
 தோளினையு முடைய நின்பேதைக்கு பெண்பாலாரிடகது நிறைந்த மடமை
 அவ்வளவன்றி யிருந்தது, எ-று.

இவதாய பிரிவினாத தன்கணேறறி அதற்கஞ்சுதலான், இவ்வாறு கூறி

லன்.

(தே - ப - ரை) —கண் நிறைந்த காரிகை - (என்) கண்ணி
றைந்த அழகையும், காம்பு ஏர் தோள் - மூங்கில்போன்ற தோள்
களையும் உடைய, பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு, பெண்
நிறைந்த நீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அறியாமை,
பெரிது - (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது.

௩ மணியிற் நிகழ்கரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியக்கதுக் கிடந்து புறத்
துப் புலனாதுல்போல இம்மடந்தைய கனியகததுக் கிடந்து புறத்துப் புலனா
கின்றதொரு குறிப்புண்டு, எ-று.

அணி—புணர்ச்சியாலைய வழகு அதனகததுக் கிடத்தலாவது அதனோடு
உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்கல். அதனை யானளிகின்றிலேன்,
நீ யறிந்து கூறல்வேண்டு மென்பது கருதது.

(தே - ப - ரை.)—மணியில் - (கோக்கப்பட்ட) பழக மணிக்
குளிருந்து, திகழ் தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற, நூல்போல் -
சாடுபோல, மடந்தை - இம்மடந்தையினது, அணியில் - அழகுக்
குளிருந்து, திகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய, ஒன்று -
ஒருகுறிப்பு, உண்டு - இருக்கின்றது.

கூகக கூட அம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்

௪. முகைமொக்கு ஞுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ஞுள்ளதொன் றுண்டு

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முகையது முகிழ்ப்பினுளநாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத
நாற்றம்போல நின்பேதை என்னொடு நகக்கருது நகையது முகிழ்ப்பினுள
நாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர் குறிப்புண்டு, எ-று.

முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல் நகை - புணர்ச்சி யின்பத்தா

(தே - ப - ரை) — முகை மொக்குள் - அரும்பினது முகித்ப்பி
 னுள், உள்ளது - உளதாய்ப் (புறந்தோன்றாத), நாற்றம்போல் -
 வாசனையோல், பேதை - (உள்) மாதினது, நகை மொக்குள் -
 (என்றோடுநகைக்க எண்ணுகி) நகைபது முகித்ப்பினுள், உள்ளது -
 உளதாய்ப் (புறந்தோன்றாத), ஒன்று - ஒருதறிப்பு, உண்டு - உளது.

டு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
 தீர்க்கு மருந்தொன்றுடைந்து.

[இய்யெது]

(பரி-ரை.) எ-து, — செருங்கிய வளைகளை யுடையான் என்கணில்லாத
 தொன்றை யுட்கொண்டு அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்போன
 குறிப்பு என் மிக்க துயரைத் தீர்க்கு மருந்தாவதொன்றை யுடைத்து, எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் — ஆகுபெயர். மறைத்தற் குறிப்புத் தானு
 முடன்போக் குட்கொண்டது. உறுதுயர் என்று செய்யப் தீயருவினையலானும்
 அதுதான் நீர்திறம் பெறுமைபாலும் உளதாயது. மருத்து — அப்பிரிவின்மை
 தோழியாந்தெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — செறிதொடி - செருங்கிய வளைகளை யுடைய
 வள், செய்து - (என்னிடத்து இல்லாதபிரிவை) நினைந்து, இறந்த
 கள்ளம் - (அதுகாரணமாக என்னைமறைத்து) போன குறிப்பு, உறு
 துயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை, தீர்க்கும் மருந்து —, ஒன்று —,
 உடைத்து - உடையது.

சு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
 றாண்டின்மை சூழ்வதுடைந்து.

கஉ அம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல் சுகள

[தலைமகன் குறிப்பறிந்த நிலைபுகர் அதனை அது தெளிவிக்கச்சென்ற

(பரி-ரை.) எ-வ-கா-லன் வந்து தம்பிரிவினையை துன்பத்தினை யிகவ
மாற்றி நாமகிழும் வண்ணம் கலநின்ற கலவி இருந்தவாற்றான் மேலுமத்
துன்பத்தினை அரிதாக வாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினைபுத்தன்மை
புடைத்து, எ-று.

பிரிதற் குறிப்பினுள் செய்கின்ற தாகலான், முடிவில் இன்னதாகா
நின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — பொரிது ஆற்றி - தலைவர்வந்து தம்பிரிவினையை
லாகிய துன்பத்தை யிகவமாற்றி, பெட்ப கலக்கல் - (நாம்) மகி
ழும் வண்ணம் கூடுகின்ற பணர்ச்சியானது, ஆரிது ஆற்றி - (இன்
னும் அஞ்சுந் துன்பத்தை) ஆரிதராய் பொறுத்திருந்து, அன்பு
இன்மை - (அவரது) அர்ப்பில்லாநையை, சூழ்வது - நினைபுத்தன்
மையை, உ-று - உ-று - உ-று.

எ. தண்ணம் துணைவன் துணைத்தமை நம்பினு
முன்ன முநர்ந்த வளை.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து, — குளிர்ந்த துறையை புடைபவன் நம்மை மெய்யாற்
கூடியிருந்தே மனத்திரை பிரிந்தமையை அவன் குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மி
னும் இவ்வளைகள் முன்னே யறிந்தன, எ-று.

கருத்து கழந்தாகலிற் துணைத்தமை பென்றும், யான் தெளிய வுணர்
தற்கு முன்னே கோள்கண் மெலிந்தன வென்பாள் அதுனை வளைமேலேற்றி
அதுதன்னை புணாவுடைத்தாகியுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.) — தண்ணம் துணைவன் - குளிர்ந்த துறையை
புடையவன், துணைத்தமை - (நம்மை மெய்யினாலே கூடியிருந்தே
மனத்தினாலே) பிரிந்தமையை, நம்பினும் - (அவன்குறிப்பால் அறி
தற்குரிய) நம்மினும், வளை - இவ்வளைகள், முன்னம் —, உணர்ந்த-
அறிந்தன.

சு. நெருநற்றுள் சென்றெனக் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசுநது.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எங்காதலர் பிரிந்துபோயினார் நெருகற்றே ; அப்பிரி
விற்கு யாமும் மேனிபசந்த ஏழுநாளடைபு மாயினேம், எ-து,

78

கூகஅ கஉ-அ-ம் அசி. குறிப்பறிவுறுத்தல்

நெருகற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பான் நெரு
கற்றுச் சென்றாரென்றும், அதனை யையுற்றுச் செல்கின்றது ஏழுநாளண்
டாகவின் அன்றே மேனி பசந்ததென்பான் மேனிபசந்தெழுநாளே மென்றுங்
கூறினான். இவ்வாற்றாற் றலைமகனது பிரிதற்குறிப்பினை யுணர்த்தி நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—எங்காதலர்—, நெருகற்று - நேற்றே,
சென்றார் - பிரிந்துபோயினார் ; யாமும்—, மேனி பசந்து - (அப்
பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிறமடைந்து, ஏழு நாளேம் - ஏழு
நாளடையே மாயினேம்.

கூ. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யல்தாண் டவள்செய் தது.

(பரி-ரை.) எ-து,—யானதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது அவர் பிரிய
யானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கி, அதற்கேது
வாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றோன்களையு நோக்கி, பின்னிவ்விரண்
டும் நிகழாமல் நீர் நடந்து காக்கல் வேண்டுமெனத் தன்மெலியையு நோக்கி,
அவ்வணம் அவள் செய்த குறிப்பு உடனபோக்காயிருந்தது, எ-து.

செய்த குறிப்புச செய்தற் கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றான்,
* “செறிதொடி செய்திரந்த கள்ள மென்றானாகவின். பிரிதற் குறிப்புண்டா
யின் அஃதழுங்குதல் படவன்.

(தே - ப - ரை.)—(யான் அது தெளிவித்தவிடத்தீத தெளியா
தவர் பிரிய நான் இங்கேயிருந்தால்), தொடி நோக்கி - (இவை நில்
லாவென்று தன்) வளையல்களைப்பார்த்து, மெல் தோளும் நோக்கி-
(அதற்கு எதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லியதோள்களையும்
பார்த்து, அடி நோக்கி - (நின் இவ்விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர்
நடந்துகாத்தல் வேண்டுமென்று தன்) அடிகளையும் பார்த்து,

ஆண்டு - அவ்விடத்து, அவன் செய்தது - அவன்செய்த குறிப்பு,
அஃது - உடன் போக்காயிருந்தது.

க0. பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

[தலைமகளிர்யாமைக் குறிப்பினுந் தோழிக் கறிவுறுத்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற்
சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டுமென்று அவரை யிர

* மூன் அதிகாரம், ௫-ம் குறளில் காண்க.

கஉகூ-ம் அதி. புணர்ச்சிவிதும்பல் கூகூகூ

யாது உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினை யிரத்தல் தமக்கியல்பாகிய
பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மை யுடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்
தோர், எ-று.

தலைமகளதுடன் போதற்றுணிபு தோழியாற் நெளிந்தானாகலின், தன்
யிரலின்மைக் குறிப்பினை யறிவுறுப்பான், அவன் பெண்மையினைப் பிதர்
மெலிட்டு வியந்து கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—(மகளிர்), காமநோய் - (தங், காமநோயை,
கண்ணினுல் சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது)
கண்ணினுற் சொல்லி, இரவு - (அது தீர்த்தல வேண்டுமென்று
அவரை யிரவாமல் உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினை) இரத்
தல், பெண்ணினுல் - (தமக்கு இயல்பாகிய) பெண்மைமேலும்,
பெண்மை உடைத்து என்ப - ஓந் பெண்மையை யுடைத்தென்று
அறிந்தோர்) சொல்லுவார்.

கஉகூ-ம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனாகத் தலைமகனும் புணர்ச்சிக்கண்ணே யிரைதல்.

மீமற் புணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைமகன்பரிதற் குறப்பற்வுறத்த தலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்டை மிகவினாற் பின்னாற் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

க. உள்ளக்களித்தலும் காண மகிழ்தலும்

கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு

[பிரிநம் துறிப்பினனாகியாவேடு நீயிலவாமைக்குக் காரணம்

யாதேன நகையாடிய தொழிக்குந் தலைமகன்

சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நினைந்த துணையானே களிப்பெய்தலும் கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும் கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க் குண்டு, எ-று களித்தல் - உணர்வுழியாதது. மகிழ்தல் - அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டிழியதல்ல தின்மையிற் கள்ளுக்கில் லென்றான். உண்டென்பது இறுதி விளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டைய தென்பகாம்.

(தே - ப - ரை.)—உள்ள களித்தலும் - நினைத்தவளவிலே களிப்படைதலும், காண மகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சியடைதலும். கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு, இல் - இல்லை; காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு; உண்டு - உளது.

கூஉ0 கஉகும் அதி. புணர்ச்சிவிதும்பல்

உ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்

[குதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—மகளிர்க்கு காமம் பனையளவினும் மிகவுண்டாமாயின், அவரால், தகவாதலரோடு தினையளவு மூடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படும், எ-று.

பனைத்துணையு மென்புழி, ந்தனூருபு விகாரத்தாற் றெக்கது. உடின் வருத்த மிகுமெனப் பிரார்க்குறுதி கூடவாள் போன்று, நன்விதப்புக் கூறியவகறு.

(தே - ப - ரை.)—காமம் , பனை துணையும் நிறைய - பனையள
 னினுமிக, வரின் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாபின், துணை துணையும் -
 துணையளவும், ஊடாமை - (கூகலவரோடு) பிணங்காமை, வேண்
 டும் - (அவரால்) விரும்பப்படும்.

— — —

கூ. பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைம்
 காணு தமையல கவர்

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எம்மை யவமதி, தான் வேண்டியனவே செய்யு
 மாயினும், கொண்கனை என் கண்கள் காணுதமையல கவர் வில்லை, எ-று.

தன் விதுப்புககண கண்டேம வேறடிப்பட்டது. அத்தன்மையானொடு
 புலக்குமா நென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பேணுது - (நம்மை) அவமதித்து, பெட்
 பவே - (தான்) வேண்டிமவைகளையே, செய்யினும் - செய்தாலும்,
 கொண்கனை - கணயனை, கண் - (என்) கண்கள், காணுது - பாரா
 மல், அமையல - அமைகின்றன வில்லை

ச. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
 கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தோழி! காதுகளைக் காணாமல் அவர்செய்த தவற்
 றைத் தன்னொடுநனைந்து யானவரோ டுதிதகண்ணே சென்றேன்; கண்ட
 பன் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது, எ-று.

சேறளிகழ்தல் ரிணைக்கறெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றான்
 அச்செவ்வாற் பானென்னென்பது, டுன்றையின், மன் ஒழியிரைக்கண்

கூகும் அதி. புணர்ச்சிவிதும்பல் கூகும்

வந்தது. அவ்வெல்லையிலே ஞ்சு அறைபோகலான்; அது முடிந்ததில்லை
 யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தோழி - தோழியே! (அன்பரைக்காணு தற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி), ஊடற் கண் சென்றேன் - (அவரை) பிணங்குதலிலே சென்றேன்; என் னொருசு - என்மனம், (கண்டபின்), அது மறந்து - அதைமறந்து, கூடறகண் சென்றது - புணர்நலிலே சென்றது.

டு. எழுதுவது) கோல்காணும் கண்ணோபாற் கொண்கன் பழிகானேன் கண்டவிடத்து.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலி னியல்புகாணமாட்டாத கண்ணோபால், கொண்கனது தவறு காணாதவிட, தெல்லாம் கண்டிருந்து அவனைக் கண்டவிடத்துக் காண மாட்டேன், எ-து.

கோல்—அருபெயர். இயல்த—கருமை. என்னியல் பிதுவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்), எழுதும் கால் - எழுதும்போது, கோல்-அஞ்சனக் கோலினியல்பை, காண- காணமாட்டாத, கண்ணோபால்—, கொண்கன் பழி - கணவனது குற்றத்தை, (அவனைக் காணாதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தும்), கண்டவிடத்து - (அவனைக்) கண்டவிடத்து, காணேன்-காணமாட் டேன்.

11. காணுங்காற் கானேன் தவறாய காணுங்காற் காணேன் தவறல் எனா.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—கொண்கனையான் காணும்பொழுது அவன் தவ றாயவற்றைக் காண்கின்றவேன், காணுதபொழுது அவையேயல்லது பிதவற் றைக் காண்கின்றிலேன், எ-து.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நானின்னொடு சொல் லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்திலேனென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(நான்). காணும் கால் - (கணவனை) காணும் பொழுது, தவறு ஆய - (அவன்) சூற்றங்களானவைகளை, காணேன் - கூஉஉ கூகும் அதி. புணர்ச்சிவிதுமபல

காண்கின்றிலேன் ; காணுந்நால் - (அவனை) காணாதபொழுது, தவறு அல்லவை - சூற்றங்களல்லாதவைகளை, காணேன் - காண்கின்றிலேன்.

எ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்து வைத்து ஒழுக்கின்ற புணலுட்பாய்வார் செயல்போல, புலவி முடிவுபோகாமையறிந்து வைத்துக் கொண்டனோடு புலந்து பெறுவதென், எ-து.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் - புரைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லை யென்பதாம். பொய்த்த லறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஒடுக்குட் பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற் புலந்து முடியாமையறிந்தென் இனி அதுவசயதபாற் தன்நென வரைக்க.

(தே - ப - ரை.)—உய்த்தல் அறிந்து - (தம்மை) ஈர்த்துக் கொண்டிப்போதலறிந்திருந்து, புனல் பாய்பவரே போல் - (ஒடுகின்ற) நீரிலே பாய்வோர் செயல்போல், பொய்த்தல் அறிந்து - (பிணக்கு) முடிவுபோகாமையறிந்திருந்து, புலந்து - (கணவனோடு) பிணங்கி, என் - (பெறுவது) யாது?

அ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றிற கள்வனின் மாப்பு.

[நல்லமகன் புணரகத்தின்று பார்த்த நோடி
நல்லமகற்று இ செல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—வஞ்சகா, தன்னைபுணுகளித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க இன்னாதவற்றைசெய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்

ளுப்போலும் எங்கட்கு ¹⁵ன்மார்பு, எ-று.

அவ்வின்னொதன—காண்பின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மையென் நினைவுமறையின். எவகட்கு காண்பின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்ற தென்பதாம், கள்வென்றதும் அது நோக்கி.

(தே - ப - ரை.)—கள்வ-கள்வனை ! நின் மார்பு-(எங்களுக்கும்) உனதுமார்பு; களித்தார்த்கு - (தன்னை யுண்டு) களித்தவர்க்கு, இளித்தக்க - அவமான மடையத்தக்க, இன்னு செயினும் - இனிமை

கஉகூ-ம் அநி. புணர்ச்சிவிதும்பல் கூஉகூ

யில்லவைகளைச்செய்தாலும், கள் அற்று - (அவராலே மேலுமேலும் விரும்பப்படுவதாகிய) கள்ளுப்போலும்.

கூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

[உணர்வாயி ர வரார்புடைய டலையார்
மெல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—காமவன்பம் மலரினு மெல்லிதாயிருக்கும், அங்கனம் மெல்லிதாதலையறிந்து அதன்செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர், எ-று.

தொட்டதுணையானே மனைச்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்டையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தின்கண்ணே யொத்து நுகர்த்திருரியாரிருவர் அகற்கேற்ற இடனுங் காலமும் பகரணங்களும்பெற்றுக் கூடி நகரவேண்டுகலின் அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலரென்றும், அவற்றன் யாதானுமொன்றொத சிறிது வேதபடினும் வாடுதலின் மலரினு மெல்லிதென்றது கூறினான். குறிப்பொவ்வாமைமயின் யானதுபெறுகின்றிலே நென்பதாம். தலைமகளுடையது பயன்.

(தே - ப - ரை) —காமம் - காமவன்பம், மலரினும் - பூவினும், மெல்லிது-மெல்லியதாருக்கும்; (அப்படி மெல்லியதாயிருக்கையை அறிந்து); அதன் செவ்வி - அதன் பங்குவந்தது. தலைப்படுவார்-பெறுவோர்; சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர்

க0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுக
லெண்ணினுந் காள்விதுப புற்று.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை) எ-து,—காதலி முன்னொருநாள் புல்லல் விதுப்பினுற்
சென்ற என்னொடு தன்கணமாகிதாகதா னாடி, புல்லைதலை என்னினுந் தான்
விதும்பலால் அது தன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அத
னால் யானித்தன்மைமே ளாகவும் விதுப்பின்றியுடி நிற்கின்ற விவள் அவளல்
வள், எ-று.

கண்மாத் திரத்தானாடல் - சொன் ரிகழ்ச்சியின்றி அங் சிவந்த துணையே
யாதல். அவளாயின் இயங்கன மூடற்கண்டா ளென்பது பயன்.

(தே - ப - ரை.)—(என் காதலி முன்னொருநாள் புணரச்
சென்ற என்னொடு), கண்ணிற் றுனித்து - (தன்) கண்மாத் திரத்
தாளே பிணங்கி, புல்லுதல் - புணர்தலிலே, என்னினும்—, தான்

கூஉசு கஊ0-ம் அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல்

விதுப்புற்று - தான்விரைவுற்று, கலங்கினாள் - (அதனையும் அப்
பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள், (அதனால் நான் இப்படிவருந்
தவும் விரையாமல் பிணங்கி நிற்கின்ற இவள் . அவளல்லள்)

கஊ0-ம் அதிபாரம்—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாய வடியும் புலக்கக் கருதாது புணர்ச்சிவிதும்
புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகள் புலத்தலுமாம். அதி
காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. அவர்களுஞ் சவர்க்காதல் கண்டு பெயனெஞ்சே
நீயெயமக் காகா தது.

[தலைவர்கள் உபநாட்டாய வாயில் புலவர்களுக்காக
நெஞ்சிற்குத் தலையாடுகின்றோம்.]

(பரி-ரை.) எ-து.—நெஞ்சே, அவருடைய நெஞ்சுமமை நினையாது அவர்க்காய் நிற்கல்கண்டு வைத்தும், ரீயெமக்காய் ரில்லாது அவரை ரீனைத் தற் காரணம் யாது? எ-து.

அவர்க்காதல் - அவர் கருதியவர் குடும்பிதல். எமக்காகாதென்றது புலவிக் குடும்படாமையை. ஒரு கருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டா தார் செய்வாரைக் கண்டாயினுஞ் செய்வார், யேது நு செய்கின்றிலை யென்ப தாம்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே - (எனது) மனமே! அவர் நெஞ்சு- அவரதுமனம், அவர்க்கு ஆகல் கண்டும் - (நம்மை நினையாமல்) அவர்க்காய் நிற்கல் கண்டிருந்தும், நீ எமக்கு ஆகாதது - நீ (அவ ரையே நினைந்து) எமக்காய் ரில்லாமைக்குத் காரணம், எவன் - யாது?

உ. உறாதவர்க்கண்ட கண்ணுடையவரைச்
செறாசென்ற சேறியென் னெஞ்சு
[திருவாய்.]

(பரி-ரை.) எது.—என்னெஞ்சே, மீமும் நம்மாட்டன்புடையதாகாத வரை உள்ளவாற்றிந்த விடத்தும், நாஞ்சென்றால் வெருளா ரென்பதுபற்றி நியவரமாட்டிச் செல்லான்றாய், இப்பெற்றியது மேலுமோ ரறியாமையுண்டோ, எ-து.

கூ0-ம் அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல் கூஉரு

துவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெரு ளாரென்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என் நெஞ்சு - எனதுமனமே, உறாதவர் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாத தலைவரை, கண்ட கண்ணும் - (உள்ள படி) அறிந்தவிடத்தும், செறார் என - (நாம்போனால்) கோரியா ரென்பதுபற்றி, அவரை - அவரிடத்து, சேறி - செல்கின்றாய், (உன

க்கு இப்படிப்பட்ட ஓரறியாமை உண்டோ ?)

ந. கெட்டார்க்கு கட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாக் கவர்பின் செலல்.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, என்மாட்டு நில்லாது நீவிரும்பியவாரே
அவர்மாட்டுச் செல்லுகற்குக் காரணம் கெட்டார்க்கு கட்டார் உலகத்திலு
யென்னு நினைவோ, சின்னியல்போ, கூறுவாயாக, எ-து.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் நீபண்டேயின்ற தென்பாள் பெட்
டாக் கென்றும், தானிது பொழுது மானமிலனாகவிற் கெட்டார்க்கென்றும்
கூறினாள். பின்னென்பது சண்டிடப் பொருட்டு. செலலென்பது ஆருபெயர்.
* “ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்வில்லார் தொடர்” பாரிற்று நின்றொடர்
பென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே நீ - ஓமசமீ! (என்னிடத்து நில்
லாமல்), பெட்டாங்கு - விநம்ரியபடியே, அவர்பின் செலல் - அவ
ரிடத்தே செல்லுகற்குக் (காரணம்), கெட்டார்க்கு கட்டார் இல்
என்பதோ-கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லை யென்
கிற நினைவோ, (உன்னியல்போ சொல்லு).

ச. இனியன்ன நின்றொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

[குதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, நீயவரைக்கண்ட பொழுதே இன்பதாகக்
கருதுவதல்லது அவர் தவறேகோக்கி முன்புலவியை யுண்டாக்கி அதனை யளவு
நிந்து பின்னுகாக்கருதாய், ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்
னெண்ணுவார் யார்? யானது செய்யேன், எ-து:

அப்பெற்றிப்பட்டன - புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை.
மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாக வெண்ணி
யிருந்து பின் புணர்ச்சி விதும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள்,

79

கூடகூ' கூடும் அநி. நெஞ்சொடுபுலத்தல்

ப - ரை.)—நெஞ்சை - நெஞ்சமே! (நீ அவரைக் கண்ட பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது); துணி செய்து - (அவர் தவறாதேக்கி) பிணக்கை உண்டாக்கி; மற்று துவ்வாய் - (அதனை அளவறிந்து (பின் அனுபவிக்க நினையாய், (ஆதலால்), இனி—, அன்ன-அப்படிப்பட்டவகைளை, நின்னெடு - உன்னுடன், சூழ்வார் - எண்ணுவோர். யார் - யாவர்? (நான் அதுசெய்யேன்).

நி பெறாஅமை யஞ்சம் பெறிற் பிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

[வாயிலாகக் கேள்வ தோழி போட்டி நலையகி
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலரைப் பெறாதஞான்று அப்பெறாமைக் கஞ்சா நின்றது, பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினையுட்கொண்டு அதற் கஞ்சாநின்றது, ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீயகாத விடும்பையை யுடைத்தாயிற்று, எ-து.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியின்றென்னும் கருக்கான் வாயினேர்கின்றளாகலிற் பெறாமையஞ்சு மென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுயிவர் பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தவிற் பெறிற்பிரி வஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டு மல்லது பிறிதின்மையின் எஞ்ஞான்று மறாவிடும்பைத்தென்றாக கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—(தலைவரைப் பெறாதநாளிலும்), பெறாமை அஞ்சம் - அப்பெறாமைக்கு அஞ்சாநிற்கும், பெறின் - பெற்ற நாளிலும், பிரிவஞ்சம் - (அவரது) பிரிவை நினைத்து அஞ்சாநிற்கும்; (ஆகலால்), என்னெஞ்சு —, அறா இடும்பைத்து - (எந்நாளும்) நீங்காத தன்பமுடையது

கா. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தனிய விருந்ததென் னெஞ்சு

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது, காதலரைப் பிரிந்

திருந்து அவர் கொடுமைகளை யான் மன்னொடு நினைத்தத்கால், அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்படி போன்று துன்பஞ் செய்தற்கே, எறு.

என் மாட்டிருந்தது அன்று அவர் கொடுமைகளை யுட்கொண்டு எனக் காற்றாமை செய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்னு மென்பதாம்.

கந0-ம்: அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல் கூஉள்

(தே - ப - ரை) — என் நெஞ்சு — இருந்தது - (இங்கே) திருந்து. தனியே இருந்து - அன்பரைப்பிரிந்திருந்து, நினைத்தக்கால் - (அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னோடு) நினைத்தக்கால், (அச்சமயமறிந்து), என்னை — தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற் பொருட்டே.

எ. நாணு மறந்தே அவர்மறக் கல்லவெவர்
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — தன்னைமறநக காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என் மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனேகூடி, என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நாண டன்னையும் மறந்து விட்டேன், எ-று.

மாணுமை-ஒருநிலையி னில்லாமை மடமை-கண்டவாழி நினைந்து காணு வழி மறக்குந்தவற்றைக் காணுவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல். நாண்-எஞ் ஞான்றுங்கூடி யொழுதினும் அஞ்ஞான்று கண்டாபோன் ரெடுபுகுதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சி விதும்பலின், அதனை மறந்தேனென்றான்.

(தே - ப - ரை.) — அவர் மறக்கல்லா - (தன்னைமறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாணு - மாட்சிநில்லாத, என் மடம் நெஞ்சிற் பட்டு - எனது அறிவில்லாத மாத்தோடுகூடி, நாணும் - (என்)நாணத்தையும், மறந்தேன் - மறந்துவிட்டேன்.

அ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்த்காத நெஞ்சு.

[௫௩௮௮௩௩.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்மேற் காதலையுடைய எண்ணெஞ்சு, நம்மையெள்ளிச் சென்றொன்று நாமு மென்னுவோமாயிற் பின்னமக் கிளிவாமென்று கருதி, அவர் திறத்திறே நினையா நின்றது, எ-து.

என்னுதல்-வாயின் மறுத்தல். இளிவு—வழிபடாமையானும், பிரிவாற் றாமையானும், நாணும் நிறையு முதலிய விழத்தலானும் உளதாவது. திரம்—வாயினேர்த்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்து படமாட்டாமையின் யானும் கூடக்கருதாநின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உயிர் காதல் நெஞ்சு—உயிர்மேல் ஆசையுடைய (என்) நெஞ்சு, (நம்மை இகழ்ந்து சென்றொன்று), எள்ளின் - (நாமும்) இகழ்வோமாயின், இளிவாம் என்று எண்ணி

கூஉஅ காஊ-ம் அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல்

(பின்பு நமக்கு) அவமானமா மென்று நினைத்து, அவர் திரம் - அவர் திறத்தையே, உள்ளும் - நினைகின்றது.

கூ. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

[உணர்ப்புவயின்பாரா ளுடற்கூட டலைமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவர்க்குத் துன்பம் வந்துழி, அது நீக்குதற்கு, தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந் துணையாகவழி, வேறதுணையாவார் ஒருவருமில்லை, எ-து.

ஈண்டுத் துன்பமாவது கூடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அகற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவனை யன்பில் நென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதம்பல். ஒரு துணையு மின்மையின், இஃதற்றுவிடுகிலே யுள்ளதென்

(தே - ப - ரை.)—துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்கு) துன்பம் வந்த விடத்து, (அதை நீக்குதற்கு), தாம் உடைய - காம் உரித்தாகப் பெற்ற, நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது, துணை அல்வழி - துணையாகாத விடத்து, துணை ஆவார்—, யாரே - யாவர், (ஒருவரும் இல்லை).

க0. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமுரித்தாகவுடைய நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல் லாவழி, அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ, எ-து.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தா நின்றபின் அப்பிறன் புலக்கின்ற தெளி தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தாம் உடைய - தாம் உரித்தாக வுடைய, நெஞ்சம்—, தமர் அல் வழி - (ஒருவர்க்கு) தம்மவராகாத விடத்து, ஏதிலார் - அயலார், தமர் அல்லர் - தம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம் -

கூங்கம் அதிகாரம்—புலவி.

அஃதாவது இருவர்களுக்கும் புணர்ச்சி விதம்பாது புலக்கைகருதியவழி
ருவரோ டொருவர் புலத்தல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு

மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

[வாயிலாகநீசென்று தொழி நலையார் வாயினோதற்பொருட்டு

அவனோடு நதையாடிச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—அங்ஙனம் புலந்தாற் காதலரெய்து மல்லனோயினே
மாஞ் சிறிது காணக்கடவேம்; நீயவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே இத்
தொழிலை மேலிட்டிக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக, எ-று.

அல்லனோய் - துன்பத்தைச் செய்யக் காமனோய். சிற்தென்றாள், புல
வியை நீளவிடலாகா, எனபது பற்றி. புலத்தை யென்பழி ஐகாரம் * “கடம்
முண்டொருகானீவற்றை” என்பு ப்போல முன்னிலைவினை விசுதி. புலத்தி
யென்பதாடம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவன் வழியளாய் நின்று
ராமுற்ற வருத்தம் அவருஞ் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டுமென நகையாடி
நேர்வித்தவாறு.

(தே - ப - ரை) — அவர் உறும் - அக்காதலரடையும், அல்
லனோய் - துன்பனோயினே, சிறிது—, காண்கம் - காணக்கட
வேம் ; புல்லாது - (நீ அவரை விரைந்துபோய்) தழுவாமல், இரா
இத்தொழிலைமேலிட்டிக்கொண்டு இருந்து, புலத்தை - பிணங்கு.

உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது

மிக்கற்றா னீள விடல்.

[புலவ்யொழிந்து வாயினருய்வகை அவர் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமென விற்றா
ல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டு மளவிற்றாதல்
போலும்; இனி அந்நினை யவ்வளவிற் சிறிது மிக்கவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின்
பிக்கரற்போலும், எ-று.

நீளவிடல்-அளவறிந் துணராது கலவிமேலெழுந்த குறிப்பழுங்கு மள
புஞ் செய்தல். சிறிது நீளவிடலாகா தென்றாள், நேர்விக்கின்ற ளாகலின்.
ப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின் ருளுற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி

உன்பமன்ற மென்றமையின், இது பண்புவமை.

(தே - ப - ரை.)—புலவி - பிணங்கு, (புணர்ச்சி யின்பஞ்செய்
தற்கு வேண்டிமளவின தாகுதல்), உப்பு அமைந்தற்று - உப்பானது
* கவி, குறிஞ்சி, உள.

கூகூ

ககக-ம்

(உணவுகளை இன்சுவைபாக்குதற்கு) வேண்டிமளவின தாகுதல்
போலும்; நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வளவிற்கு சிறுது) மிக்கிடு
தல், அது சிறிது மிக்கற்று - அல் வுப்பளவு சிறிது மிகுந்தது
போலும்.

கூ. அலந்தாரை யல்லவே செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

[பாத்தையரிடந்து நீன்றும் ருநீ நலமகடுடு
நலமகள் புலந்து சோலலியது.]

(பரி-ரை.) எது.—தம்மைப்பெறுது புலந்த மகளிரைப் புலவி நீக்கிக் கல
வாது ஆடவர்கேறல் பண்டே துன்பமுற் றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்க
துன்பதனைச செய்தாற் போலும், எ-று.

பிற்பாற் கேறலின் தம்மைப்பெறுது புலந்தாடி யிருக்கின்ற பரத்தை
யரைப்போய்ப் புலவி நீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஆடவர்), தம்மை புலந்தாரை - தம்மைப்
பெறுது பிணங்கிய மகளிரை, (அப்பிணக்கு நீக்கி), புல்லாவிடல் -
புணராமல்விடுதல், அலந்தாரை - (முன்னமே துன்பமுற்று) அழிந்த
வர்க்கு, அல்லல் நேராய் செய்தற்று - (அதன்மேலும்) மிகுந்த
துன்பநோய் செய்ததுபோலுமாம்.

ச. ஊடி யவரை யுணர்த்தாமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து, — நும்மோ மேய பரத்தையரை ஊடலுணர்த்திக் கூடா தொழிதல் பண்டே நீர்பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலே யறுத்தாற் போலும், எ-று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டாற்றி யிருக்கற்பால மாய யாம் நும்மோ தேதற்குரியமல்லம் அன்மையின் எம்மையுணர்த்தல் வேண்டா, உரியராயுடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது, அதனால் ஆண்டே சென்மினென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஊடியவரை - (உம்மோடு) பிணங்கிய பரத்தையரை, உணர்த்தாமை - பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை,

ககக-ம் அதி. புலவி க

வாடிய - (முன்னமே நீர் பெறாமல்) வாடிய, வள்ளி - கொடி முதல் அரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும்.

டு. நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

[நடுமகளைப் புலவி நீக்கிக்கூடிய தன் தலமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — நற்குணங்களாற் றகுதியுடையராய தலைவர்க்கும் அழகாவது தம்பூவன்னகண்ணார் நெஞ்சின்கண நிகழும் புலவிமிகுதியன்றே, எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். அழகு - இன்பப்பயனைத் தலைப் பிதெல். தானுகார்த வின்பத்திறகேதுவாகிய புலவிபை வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—நலம் தடை - நற்குணங்களாலே தகுதி யுடைய, நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும், ஏர்-அழகாவது, பூ அன்ன கண்ணார் அகத்து-மலர்போலும் கண்ணிபர் நெஞ்சிலுண்டாகின்ற, புலத்தடை - பிணக்கின் மிகுதியன்றோ?

சு. துனியும் புலவிபு மில்லாயிற் காமம்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முதிர்ந்தகலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகிய புலவிபும் இல்லையாயின், காமம் செவ்வமுதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும் போலும், எ-து.

மிகமுதிர்ந்திறு மெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவு மினிமைசெய் தவிற் துனியில்லையாயிற் கனியற்றென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய் துகருஞ் செவ்வீத் தன்றாகவிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றும் கூறினான். இவ்விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை) -- துனியும் - பெரும்பிணக்கும், புலவியும் - சிறுபிணக்கும், இல் ஆரின் - இல்லையாயின், காமம்—, கனியும் - (பக்குவமுதிர்ந்த) பழமும், கருக்காயும் அற்று - இளங்காயும் போலும்.

கூகூஉ

கூகூம் அதி. புலவி

எ. னுடலி னுண்டாக்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலான், இன்பத்திற் கின்றியமைபாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒரு துன்ப நிகழும், எ-து.

என்றென்று மெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக் கப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுட னும் கூட்டுக. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஁டல் - கூடற்கண் விரைவித்தல்

உறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—புணர்வது - புணர்ச்சியானது, நீடுவது கொல் - நீடிக்குமோ; அன்றுகொல் - நீடியாதோ, என்று - என்று நினைத்தால், ஊடலின் - (இன்பக்நிந்த அபசியம் வேண்டும்) பிணக்கிலேயும், ஓர் துன்பம்—, உண்டு - உண்டாம்.

அ. கோத வெவன்மற்று கொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி.

[உணர்வுபுறயின்வாரா வுடற்கூட் டலைமகன் தலைமகளோடு
புலநீது சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—இவர் நம்பொருட்டாக கொந்தாரென்று அந்நோயறியுமன்புடையாைப் பெருவழி ஒருவர் கோகின்றதனாற் பயனென் ? எ-று.

அறிதல்—சுண்டேலை யினிதுணர்நல். மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இவன் நக்காதவியல்லன், அன்மைமின் இக்கோவறியான், அறியாமை யின் நாம் புலக்கின்றதனாற் பயனில்லையெனத் தன்னாற்றாமை புணர்த்தியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—கொந்தார் என்று - (இவர் நம்பொருட்டு) கொந்தாரென்று, அஃது அறியும் - அந்நோயை அறிகிற, காதலர் - அன்புடையவரை, இல்லாவழி - பெருதவிடத்து, கோதல் - (ஒருவர்) கோகின்றதனாற், எ-ன் - (பயன்) யாது ?

க. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுகர் கண்ணே யினிது.

கூஉ-ம் அதி. புலவிதுணுக்கம் கூஉகூ

(பரி-ரை.) எ-து.—உயிர் கின்றியமையாக நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, என வெயிலின்கண்ணது ஆகாது; அதுபோலக் கலவிக் கின்றி

யமையாத புலவியும் அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, என் யன்பிலார்கண் ஆகாது, எ-று

நிழற்கணிஞ்சந்த நீர குளிர்சசிமிக்குக் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று வீழுகர் - ஆற்றமைககு சோதலுவ கூடுதற்கண் வேட்கையு முடையராவார் இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டு மின்மையின் இப்புலவிதானு மின்னா தாகா நின்றதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — நீரும் - (உயிர்க்கு அவசியம் வேண்டும்) நீரும், நிழல்தே - நிழலிலுள்ளதே, இனிது - இனிதாகும்; (அது போல்), புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம வேண்டும்) பிணக்கும், வீழுகர்கண்ணே இனிது - அன்புடையவரிடத்தே இனிதாகும், (மற்றை யன்பிலாரிடத்து ஆகாது)

க0 ஊட லுணங்க விடுவாரோ மென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து, — சானூடர்கண்ணே மெவியாநிற்கவும், விட்டிருக்க வல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்சிக்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, எ-று.

அன்பு மருளில்லாதாரை உடையவென்றும் அவரோ டியாக கூடுவ மென்றும் கருதி அதற்கு முயற்சில் அவாவற்றா செயலாகலின், கூடுவே மென்பதவாவென்றான். காரியகாரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — ஊடல் உணங்க - (தான்) பிணங்கலிலை வருந்தா நிற்கவும், விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்கவல்லாரோடு, என் நெஞ்சம் —, கூடுவேம் என்பது - கூடக்கடவேமென்று முயற்சி செய்தற்குக்காரணம், அவா - (தன்) ஆசையே (வேறில்லை)

கூஉ-ம் அதிகாரம்—புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுள் தலை

கூடசு ககஉ-ம் அதி. புலவிது ணுக்கம்

யாக்வுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர் காரணமுனதாக வுட்
கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவன் புலத்தல். காரணத்தினுண்ணுக்
கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தகின் மார்பு.

[உலாப்போய்வந்த நலமகன் பள்ளியிடந்தானாகத்
நலமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பரத்தமையுடையாய், நினைப் பெண்ணியல்பினை
யுடையார் யாவருந் தக்கண்ணுற் பொதுவாக வுண்பர், அதனால் அவர்மிச்சி
லாய நிண்மார்பினைப் பொருந்தேன், எ-று.

கற்புரண்முதலிய கற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண்
ணியற்கை மாத்திரமே யென்னுங் கருத்தாற் பெண்ணியலாரென்றான்.
பொதுவாக வுண்டல் - தஞ்சேரிசெலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்
தொருங்கு கோக்குதல் அதுவுமோர் குற்றம். தானோக்கி யின்புற்றவாறே
அவரு கோக்கி யின்புறுவரென வாசங்கித்து அவர்பாற் பொருமை யெய்து
தலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுத
லுடையாய், பெண் இயலார் எல்லாரும் - பெண்ணியல்பினையுடை
யாரெல்லாரும், கண்ணின் - (தமது) கண்களால், பொது உண்பர்-
பொதுவாக (உன்னை) அனுபவிப்பர் ; (அதனால்), உன் மார்பு-
(அவரெர்சிலாகிய) நிண்மார்பை, நண்ணேன் - பொருந்தேன்

உ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் லாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

[நலமகன்கீகந்துச் சென்ற நோழியிதந் நலமகன்
பள்ளியிடந்து நிகழ்ந்தது கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யார்தம்மோடே யுரையாடாதிருந்தேமாகக் காதலர் தம்மினார், அது நீக்கித் தம்மை நீடுவாழ்க்கென் றுரையாடுவேமாகக்கருதி,எ-று.

தம்மியக்கால் வாழ்த்துகல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தம்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—ஊடி - (யார்தம்மோடு) பிணங்கி, இருந்தேம் ஆ - (பேசா) திருந்தேமாக, தம்மினார் - (காதலர்) தம்மினார்;

(அப்பிணக்கு நீக்கி), யாம்—, தம்மை—, நீடு வாழ்க என்பாக்கு அறிந்தா - னெடுங்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து,

கூஉ-ம் அதி. புலவி நுணுக்கம் கூஉதி

கூ. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடீ ரென்று.

[தலைமகள் புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிசு கூடயொழுகாநிற்கவும் ஓது நிகழ்த்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது,]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் கோதெலைசெய்யு மாலையைச் சூடினோனும், தம்மாற் காதலிக்கபட்டா மொருத்திக்கு இப்பூவணி காட்டல்வேண்டிச் சூடீரென்று வெருளா சிற்கும்; இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டமோ? எ-று.

கோடென்பது முதலிலாத் தொழிற்பெயர். பூ—ஆகுபெயர். விளையமாகச் சூடினு மென்பதாம். * “கோட்டல் கண்ணியும் கொடுத்திசை யாடையும்” என்றார் பிறரும். இனி யம்மருத நிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக் கோட்டுப்பூவைச் சூடினோனிலும் ஈண்டையாள் பிறமொருத்திக்கு அவ் வேற்றுப் பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடீரென்று வெருளுமெனினு மமைபும்.

(தே - ப - ரை.)—கோட்டுப் பூ - வீனவாகிய பூமாலையை, சூடினும் - அணிந்தாலும், ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு, காட்டிய - (இப்பூவலங்கரிப்பை) காட்டுதல் வேண்டி, சூடீர் என்று - தரித்துக்கொண்டேரென்று, காயும் - கோபியா நிற்பன், (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ).

ச. யாரினும் காதல மென்றேனா ஓயினார்
யாரினும் யாரினு மென்று.

[இதுவுடது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—சாமநுகர்த்தருரிய விருவராயினர் யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையே மென்பது கருதி யாரினும் காதலமென்றேனாக, நின்றேழி அது கருதாது, என்னாக்காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் நின்கட் காதலையுடையென்றேனாகக் கருதி, அம்மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலுடையராயினரென்று சொல்லிப் புலந்தான், எ-து.

நிலைமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யான ன்பு மிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரண மில்லை யென்பதாம்.

* புறநானூறு, ௨௭௫.

காதலும் கருமும் அதி. புலவிநுணுக்கம்

(தே - ப - ரை.)—(சாமம் அனுபவித்ததற்கு உரிய இருவராயுள்ளவர் எவரினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடையே மென்பது நினைத்து), யாரினும் காதலம் என்றேன் ஆ - யாரினும் மிகுந்த காதலையுடையமென்று சொன்னேனாக, (உனதுதொழி அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிகுந்த காதலையுடையே மென்றேனாக நினைத்து), யாரினும் யாரினும்

என்று - யாரினும் யாரினும் (என்னிடத்துக் காதலை யுடையீர்)
என்றுசொல்லி, உடமுனாள் - பிணங்கினாள்

டு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலெனன்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள்.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-று,—காதன் மிகுதியான் இம்மையாகிய பிறப்பின்கண்
யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, அதனான் ஏனை மறுமையாகியபிறப்பின்
கட் பிரிவென்னுங் குறிப்பனேனாகக் கருதி, அவள் தன் கண்ணிறைந்த
நீரினைக்கொண்டாள், எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புசொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்
பாற் தவறில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(காதன்மிகுதிபால்), இம்மைப் பிறப்பில் -
இறப்பிறப்பிலே, பிரியலென் என்றேன் ஆ - பிரியேனென்று
சொன்னேனாக, (அதனால் என்றனை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிற
கருத்துகையேனாக நினைத்து), கண் நிறை நீர் கொண்டனள் -
(அவள்) கண்ணிறைந்த நீரைக்கொண்டாள்.

சு. உள்ளினேனென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-று,—பிரிந்தகாலத்து நினை யிடையின்றி நினைந்தே
னென்னுங் கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்; என, அதனை ஒருகான்
மறந்து பின்னினைந்தே னென்றதாகக் கருதி, எனனை யிடையே மறந்தீ
ரென்றுசொல்லி முன் புல்லுதற் கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்
தாள், எ-று.

மற்று—வினைமாற்றின் கண வந்தது. அருத்தாபத்தி வகையரன் மறத்
தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — உள்ளினேன் என்றேன் - (1911-ல் இடை விடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்கிற கருத்தால்) நினைந்தேனென் னின்றேன்; (அவர் அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நினைந்தேனென்று சொல்லியதாக எண்ணி). மற்று - அதற்கு வீராதமாக, என் மறந் தீர் என்று - என்னை மறந்திரென்று சொல்லி, (முன்னே தழுவு தற்கு அமைந்தவள்), என்னை —, புல்லாள் - தழுவாளாகி, புலத் தக்கனள் - பிணங்கற்கு அமைந்தாள்.

எ வழுத்தினு மெயினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(191-ரை) எ-து—கடியிருக்கின்றவள் யான்றம்மினேனாகத் தன் னியற்கை பற்றி வாழ்த்தினாள்; அங்மனம் வாழ்த்தியகானே மறித்து, நம்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற் றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலர்கழுதாள், எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடை யார் நினைத்தலுடி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மீரென்று மென்பது மகளீர் வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (கடியிருக்கின்றவள்), தும்மினேன் ஆக - (யான்) தும்மினேனாக, வழுத்தினாள் - (தன்னியற்கை பற்றி) வாழ்த்தி னாள்; (அப்படி வர்த்திபதானை), அழித்து - (அக்கருத்தை) மறித்து, (உம்மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளிருள்), யார் உள்ளி- யார் நினைத்தலால், தும்மினீர் என்று —, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள்.

அ. தும்முச் செறுப்ப வழிதா னுமருள்வா

•• லெம்மை மறைத்திரோ வென்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—எனக்குத் தும்மரோன்றியவழி யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று புலத்தலையஞ்சி, அநீனை யானடக்கினேன்; அநநமமடக்கவும், நாமர் நாமமை நினைத்தலை எம்மை மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லிப் புலத் தழுதான், எ-று.

தும்முமென்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவு மென்புழி இறத் ததுதழீஇய வெசுவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மை யென்பது தும் மீடவு கஉஉ-ம் அதி. புலவி நுணுக்கம்

மோடியாத மிமையில்லாத வெம்மையென்பதுபட நின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநாலார் காருவென்ப. தும்மினுக்குற்றம் ஒழியினுக்குற்ற மாயக் காற் செயறபால தியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(எனக்குத் தும்மல் தோன்றியநிடத்தீத யார் நினைத்தலால் தும்மினீரென்று நினைக்குதற்கு அஞ்சி), தும்மு செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும், நாமர் உள்ளல் - உம்மவர் (உம்மை) நினைத்தலை, எம்மை மறைத்தீரோ என்று - (உம்மோடு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத) எமக்கு மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லி, அழுதான் - (பிணங்கி) அழுதான்.

கூ. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
நிர்நீர ராகுதி ரென்று

[குதுவமுது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வாற்றாணாடிய தன்னை யான் பணிந் துணர்த்துங் காலும் வெருளா நிற்கும், பிறமகளிாக்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிந் துணர்த்து நீர்மையை யுடையீராகுதிரென்று சொல்லி, எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுவானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனி யிவணமாட்செ செய்யதருவ தியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை, உணர்த்தினும் - (நான் வணங்கி) பிணக்குத் தீர்க்கும் போதும், காயும் - கோபியாநிற்பள் ; பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க்கும் நீர்—, இந்நீர் ஆகுதி என்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குந் தன்மையி ராகின்றீரென்று சொல்லி.

க(). நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு யாருள் ளி நோக்கினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்சொற்களுக்கு செயல்களும் பற்றித் தான் வெகு டலான், அவற்றை யொழிந்திருந்து தன்னவயவகளை தொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வேருளா நிற்கும் ; என்னவயவ மனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான் எம்மகளிரை நினைத்தென்று சொல்லி, எ-து.

கக.க-ம் அதி. ஊடலுவகை கூடக

யான் எல்லா வயவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்று லொருவராகப் பலரையு நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யான நியச் சொல்லுமினென்னுங் கருத்தால், அனைத்து நோக்கினீர் யாருள் ளி யென்றான். வாளாவிருத்தலுங் குற்றமாயிற் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (என் சொற்களும் செயல்களும் பற்றித் தான் கோபித்தலால்), இருந்து - (அவைகளை யொழிந்து) இருந்து, நினைத்து - (தன்னவயவங்களின் ஒபபிலலாமையை) நினைத்து, நோக்கினும் - (அவைகளையே) பார்க்குதுக்கொண்டிருந்தாலும், காயும் - (என்னைக்) கோபியாநிற்பள், அனைத்தும் - (என்னவயவம்) எல்லாம், நீர்—, யார் உள்ளி நோக்கினீர் என்று - (அவைகளி னொப்புமையால்) யாவரை நினைத்துப் பார்க்கிறீரென்று சொல்லி.

அஃதாவது அப்பெற்றிததாய உடலாற் றமகருக் கூடலின்பஞ் சிறந்
துழி அசசிறப்பிறகேதுவாய அல்லுடலை தலைமகளுவத்தலும் தலைமகனுவத்
தமாம். அதிகாரமுறைமையும் இகளுனே விளகும்.

க. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்

வல்ல தவரளிக்கு மாறு

[தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை சேட்டதோழி

அங்குமாம் நீ புலக்கின்றதென்னை யென்றதே அவள்

சொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—அவாமாட்டுத தவரில்லையாயினும், நமக்கவர் தலை
யளி செய்கின்றவாறு அவரோடுகூட விளைக்க வற்றுகின்றது, எ-து.

• அவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அளவிந்த வின்பத்தராகலின்
யானெய்தற்பாவதாய இததலையளி ஒழிச்சாரு மெய்துவரெனக் கருதி அது
பெருமையான் ஊடனிகழாநின்ற கென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அவர்க்கு - அவரிடத்து, தவறு - பிழை
கள், இல்லை ஆயினும் - இல்லையானாலும், அவர் அளிக்கும் ஆறு -
(நமக்கு) அவர் அருள் செய்கின்ற விதம், ஊடுதல் வல்லது - பிணங்
கலை (விளைக்க) வல்லதாகின்றது

உ. ஊடலிற் றேன்றஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

கூகூ

கூகூ-ம் அடிக. ஊடலுவகை

[புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலா யிருக்க அஃதீழ்ந்து
புலவியான் வந்துவதென்னை யென்றதே அவள்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—ஊடலேதுவாக நமகட்டோன்றுகின்ற சிறிய துனி

தன்னால் காதலர் செய்யு நல்ல தலையளி வாடுமாயினும் பெருமை பெய்தும், எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்ற ஆடல் கடிதின்ன்கலின் அத்துன்பமு நில்லாதென்பான் சிறுதுளியென்றும். ஆராமையற்றி நிகழ்கலின் அதனான் நல்லளி வாடாதென்பான் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம் பயக்குமென்பான் பாடுபெறமென்றும் கூறினான். அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஊடலில் தோன்றும் - (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்து) தோன்றுகின்ற, சிறு துளி - சிறிய துன்பத்தால், நல்ல அளி - (தலைவர்செய்கிற) நல்லருள், வாடினும் - குறையினும், பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும்

கூ. புலத்தலிற் புத்தேனாடுண்டோ நிலத்தொடு
நீரிபைந் தன்னா ரகத்து.

[இதுவுரு.]

(பா-அர.) எ-து,—நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றமையுடைய காதலர்மாட்டிப் புலத்தல்போல நமக்கின்பந் தருவிதொரு புத்தேனாலக முண்டோ, இல்லை, எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற் ருமாறுபோலக் காதலருக் தாங்குடிய மகளிரியல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழுமென்பான் நிலத்தொடு நீரிபைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்கு மன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவாநின்றமென்பான் புலத்தலிற் புத்தேனாடுண்டோ வென்றும் கூறினான். உமம் பயன்பற்றி வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—நிலத்தொடு—, நீர் - நீரானது, இயைந்தன்னார் அகத்து - கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய காதலரிடத்து, புலத்தலின் - பிணங்குகல்போல் (நமக்கு இன்பஞ் செய்வது), புத்தேள் நாடு-ஒரு தெய்வாலோகம், உண்டோ உளதோ?

• புல்லி விடா அப்புலவியுட் டோன்றுமென்னுள்ள முடைக்கும் படை.

கூகூ-ம் அதி. ஊடலுவகை

கூசக

[அப்புலவி இனி யாதானிந்தமென்றட்துச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக் கேது
வாகிய அப்புலவிக்கண்ணே யுளராம் அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக்
கெடுக்கும் படைக்கலம், எ-து.

புலவியுள்ளென்னு மேழாவது வினாக்கழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ள
முடைக்கும் படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படை
க்கலமென்றான், அவற்றான் அப்புலவியுள்ள மழிதலின். புலவி நீக்குற்றிறம்
கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை) — புல்லி - (அன்பரை) தழுவிக்கொண்டு,
விடா - (பின்) விடாமைக்கு ராதுவாகிய, புலவியுள் - அப்பிணக்கி
னுள்ளே, என் உள்ளார் உடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்
ளத்தைச் சிதைக்கிற, படை - ஆயுதம், தேரன்றும் - காணப்படும்.

நி தவ நில ராயினும் தாழ்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னும்கொன்றுடைத்து.

[கூலமரையா யா.வி.நி.நி.கி.கூடிய கூலமரையர் கழியுரைகாராயுத்
கர்வாண்டா சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆடவர் தக்கட் டவநிலராயினும் உடையார்போல
ஆடப்பட்டித் தாம விரும்பு மகளிருடைய மெல்லியதோன்களைக் கூடப்பெருத
வெல்லைக்கண அவர்க்கு அப்பெற்றியதோ ரின்பம் பயக்கலுடைத்து, எ-து.

உடையராயக்கால் இறந்து வின்பத்தோடு வருமின்பமு மெய்துவ ராக
லின் அது மிகான்ற, மற்சைலராயக்காரும் வருமின்பத்தை யிகழ்த்த
தில்லை யென்னுய கரு தால், தவநிலராயினு மாக கொன்றுடைத்தென்றான்.
உடலினொரு வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றிய
தொன்றென்றான். தவநின்று யுடியநாடம எனக்கின்பமாயிற் தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தவறு இலர் ஆயினும் - (ஆடவர் தம்மி டத்து) பிழையில்லாதவரா யிருந்தாலும், (உடையார் போல் பிணங் கப்பட்டு), தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படு மகளிரத, மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்களை, அகறலின் - கூடப் பெறாத சமய த்தில், ஆங்கு ஒன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோ ரின்பம், உடைத்து - (பயத்கல்) உடைத்து.

சு. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம

புணர்தலி னூட

81

கூசஉ

கூடஉ-ம் அறி. ஊடலுவகை

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்க்கு மேலுண்பதனிணும் முன்னுண்டதறுதல் இன்பந்தரும்; அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னைத்தவறு பற்றி யூடுதல் இன்பத் தரும், எ-து.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன். பசித்துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்தமாம் அதுபோல அகன்று உடும்வழி ஆராதாமாய்ப் பேரின்பத்ததமாமெனத் தன்னனுபவம் பற்றிக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—(உயிர்களுக்கு), உணலினும் - (மேலே)உண் ணுதலினும், உண்டது அறல்-முன்னுண்ணப்பட்டது சீரணித்தல், இனிது - இன்பந்தரும்; (அதுபோல), காமம் - காமத்துக்கு, புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினும், ஊடல் - (முன்னைத்தவறு பற்றி) பிணங்கல், இனிது - இன்பத் தரும்.

எ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்

கூடலிற் காணப்படும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநுகர்த்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்ற

வர் வென்றாராவர், அஃகப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப் புணர்ச்சி யின்கண் அவராலறியப்படும், எ-று.

தோற்றவர்-எதிர்தலாற்றாது சாய்த்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்ப மெய்தலின் வென்றாராயினார். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யானதுபொழுது சாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றேனென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(காமம் அனுபவித்தற்சூரிய இருவருள்), ஊடலில் தோற்றவர் - பிணக்கிலே தோற்றவர், வென்றார் - வென்றோராவார் ; அது - (அப்பொழுது அறியப்படா தாயினும்), கூடலில் காணப்படும் - (பின்னை) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப்படும்.

அ. ஊடிப் பெறுகுவங்கொல்லோ நுதல்வியர்ப்பக்
கூடலிற்றேன்றியவுப்பு

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இது பொழுது இவணுதல் வெயர்க்கும்வகை கலவியின்கணுனதாய இனிமையை இன்னுமொருகால் இவருடி யாம்பெறவல்லமோ ? எ-று.

கூடலும் அறி. ஊடலுவகைக் கூசுகீ

கலவியது விசேடம்பற்றி நுதல் வெயர்ப்பவென்றான். இனிமை-கண்டு கேட்டுண் டெயிர்த்தற் றறிதலானாய வின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—நுதல் வியர்ப்ப - (இப்போது இவளது) நெற்றிவெயர் வரும்பும்வகை, கூடலில் தோன்றிய - புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய, உப்பு - இனிமையை, (இன்னு மொருகால்), ஊடி - (இவள்) பிணக்கி, பெறுகுவம் கொல் - (யாம்) பெறவல்லமோ ?

கூ. ஊடுக மன்னே வெளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னே விரா.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒளியியழையினை யுடையாள் இன்னுமெம்மோ டேவா ளாக; அங்ஙனம் அவளுடி நின்றற்கும் அதனை யுணாத்துதற் பொருட் டியா யிரந்து நின்றற்குங் காலம் பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுக, எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற் பொருள். மன்னிரண்டும் ஆக் கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் கூடலே யமையு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — ஒளி இழை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை யுடையவள், ஊடுகமன் - (இன்னும் எம்மோடு) பிணங்குவாளாக; (அப்படி பிணங்கி நின்றற்கும் அதனைத் தீர்த்தற்பொருட்டும்), யாம்—, இரப்ப - இரந்து நின்றற்குக் (காலம் பெறும்வகை), இரப - இவ்விரவு, நீடுகமன் - (விடியாது) நீட்டித்தல் வேண்டுக.

க0. ஊடுகதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநுகர்ச்சிக் கின்பமாவது அதனை நுகர்த்தற்குரிய ராவார் ஆராமபற்றித் தம்முளுடுதல்; அவ்வுடுதற் கின்பமாவது, அதனை யளவறிந்து நீக்கித் தம்முட்கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம், எ-று.

கூடுதல் - ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்ததுனியாயுவழித் துன்பம் பயத்த லானும், முதிராத புலவியாயுவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும், இரண்டற் கு மிடையாகிய வளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பது பற்றிக் கூடிமுயங்கப் பெறினென்றான். அவ்விரண்டின்பமுட்யான் பெற்றேனென்பதாம்.

கூசசு ககக-ம் அதி. ஊடலுவகை

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதப்புப் புலவியென எால்வகைத்தாக்கிக் கூறினர். அவற்றுட் செலவு பிரிவாற்றாமை யுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரககல் முதல் நிறையழிதலீறாவற்றுள்

ளும், விதப்பு அவர்வயின் விதம்பண்முதற் புணர்ச்சிவிதம்ப லீராயவற்றுள் ளும், புலவி நெஞ்சொடு புலத்தன் முதல் ஊடலுவகை யீராயவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினுயை நீக்கத் திணையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத் தென்றாராவெனின், அஃது. அறம் பொருளின்ப மென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவின்மையானும், முனிவரணையான் ஒருகாலத்தோர் குற்றத்துளநாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிககப்பட்டதென்க.

(தே - ப - ரை.)—காமத்திற்கு - காமவனுபவக்திற்கு, இன் பம் - இன்பமாவது, ஊடுதல் - (அதனை அனுபவிக்கற்குரியோர் ஆராமையற்றித் தம்முள்) ஊடுதலாம்; அதற்கு - அவ்வூடுதற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, கூடி - (அதனை அளவறிந்து நீங்கித் தம் முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின்-புணர்தல் கூடுமாயின், (அப்புணர்ச்சி யாம்).

கற்பியல் முற்றிற்று.
காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானை கருகி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே ளழகனெனு
மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே ளழகன்
றெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவமாலே.

அசரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க - ஸ்ருக்க
வுருத்திர சன்ம ரொனவுரைத்து வானி
லொருக்கவே வென்றதேரர்சொல்.

(இ-ள்.) திருத்தகு தெய்வம் - அருட் செல்வத்தையும் (அதற்குத்) தக்க
தெய்வத்தன்மையையும் உடைய, திரு வள்ளுவரோடு—, உருத்தகு நல் பல
கை - (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகை
யிடத்து, உருத்திரசன்மா—, ஒக்க இருக்க என உரைத்து - சமானராயிருக்கக்
கடவென்றுசொல்லி, வானில் - ஆகாசத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத்
துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர்சொல் - ஒரு
வாக்கியம், ஓ வென்றது - 3 வென்று இரைந்தெழுந்தது, எ-று.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்” என்பவாகலின், திருவென்ற
தற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தி னவதார
மாய் விளங்குகை; தெய்வத்தன்மையெல்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே
பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதிசால்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரென்
னும் பெயருள் திருவென்பது உயரவையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையை
யுடையரென்பதையும் விளக்கின் நனவாகலின், அது வேதத்தில் இலமறை
காய்கள்போற் பலவிடங்களிலு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்

பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரென்னும் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள்—முதனிலை, அர் - இறுதி நிலை, உ - சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள்-ஈகை. உருத்திரசன்மர்-உருத்திரனால் அடைந்த சன்ம, அதை யுடையவரென விரியும். அவர் முருக்கக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றேன்றிய மூலகைப் பிள்ளையார். அசரீரி-அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்பறையம். அரயகேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப்புவவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று மீன்மூழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறத்தது.

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக் கூறலின் ஆண்டு நின்றகேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக.

நாமகள்.

உ. நாடா முதலான் மறைநான் முகனாவீற்
பாடா விடைபார தம்பகாந்தேன் - கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-பா.) கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற - பகைவரைப் (புறவகொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி வினங்கா நின்ற தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே, நாடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல்-படைப்புக்காலத்திலே, நான்புகள் நாவில - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா - (திருக்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும்) பாடி, இடை - (இதற்கும் அத்தரும) நடுவானகாலத்திலே, பாரதம் பகாந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்; பின் - (அதற்குப்) பிறபட்ட இக்காலத்திலே, என் வாக்கு—, வள்ளுவன்வாயது - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின் கண்ணதாயிற்று, எ-று.

வேதமும் சந்தோளுபமாயைவால் பாடாவென்றான். தன்கணவனாக வின், நான் முகனாவீ லிருகதென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாய தென் வாக்கென்றும், கூறினான். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்

பட்டது. இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் - மதநியவேதமும், திருக்குறள் - உத்தமவேதமும் எனறசாயிற்று. பூர்வவேதம், பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறையெனப்பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்தது எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பதாலும், இவற்றதுதோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்ரமாணத்தாற் சிறப்புடைத்தென்பதாலும் சொல்லியபடி.

இறையனார்.

16. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் - குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் நெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-அ.) மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர் புலராது - எக்காலத்துந் தன்னழகுசெடாமல், நானசெல்லுகினும் நீன்று அலர்ந்து-செய்ககாலக்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன் பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச் சொசிகின்ற குணமுடையதாய் (விளையுமாதலால்), குன்றாத் செந்தளிர்க் கற்

திருவள்ளுவமாலே

16.

த்தின் - குறைவுபடாத செய்யதளிர்களை யுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் துமலர்போல்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்,எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு - சொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், லர்தல் - என்கும் பரவுதலும். தேன்பிலிற்றல் - இருமையின்பங்களும் னைத்தலும் ஆம். சொல்-ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி நிற் சிறப்பதொன் றளதாவதின்நென்னைத் துணிவுதோன்ற என்றுமென் மும், பின்னும் அதனை வாயுலிறத்தற்கு நாட்செல்லுகினு நின்றென்றும் வாழ்த் தப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாதுநின்றுபெருகிப் பயன் மிமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதிபார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாநான்முகத் தோன், முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைக்க - நான்முறையை, வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துகநன்னெஞ்சஞ், சிந்திக்க கேட்க ரெளி.

(இ-ள்.) வள்ளுவனாய்—, தான்மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி னுண்மைப்பொருளை, தந்து - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, முப்பொருளா - (அறம்பொருளின் பமென்னு) முப்பாறபொருளதாக, நான்முகத்தோன்-பிரமனால், -ரைத்த - திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட, நால்-நூலினது, முறையை - புத்தத்தை, சென்னிவந்திக்க - (எனது) தலையானது கொழக்கடவது; வாய்வாழ்த்துக-வாயானது வாழ்த்தக்கடவது; நல் நெஞ்சம் சிந்திக்க - நல்லமனமானது நினைக்கக்கடவது; செவிகேட்க - காதுகளானவை கேட்கக்கடவன, எ-று.

முப்பொருள்—ஆகுபெயர் இவ்வேதப்பொருள் ஆகுமேலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் போல்வ தன்றென்பது தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர் புலமையிற். நிலைமையோனாகி, விதிமுறைவழி து முதுநிலம்புரக்கும், பெருந்தகையுக்கிரப்பெருவழுதியென்னுந், தன்னிகர்ல்லா மன்னவாற்பெருமான், தான்மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும், அறிந் மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினார். “மன்னென்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின், இப்புத்தகத்தை முன்னே புகித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்ட வேண்டிமென்று சொல்லியபடி.

கபிலர்.

இ. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தான் - மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

ச

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

(இ-ள்.) மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட-மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்

பொருத்திய நாட்டையுடைய அரசனே ! வள்ளுவனா வெள்ளை குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா (மிகப்பெரிய பொருளை) தன்னுட்கொண்டு காட்டுகல், சின்ன அளவு போதாச சிறுபுல் கீர்-நினை யரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனிமின்கண் ணுள்ள பனிநீரா னது, நீண்ட பனை அளவுகாட்டும் படித்தது - உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயையைத் தன்னுட்கொண்டுகாட்டுக குணம்போலுள்ள குணத்தை யுடைத்து, எ-று.

பனை—ஆகுபெயர். ஆல்—அசை. பறவை - கிளிமுதலியவை. உலக் கைப்பாட்டு - மகரிட்பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு. விரி - விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனிசுதவியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின் சாயை அடங்கிவிளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பா வில் மிகப்பெரியபொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருக்கும் விரிவானபொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

பரணர்.

அ. மாலும் குறளாய் வளர்த்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான் - வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண்பா வடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல வமளந்தா ரோர்த்து.

(இ-அ.) மாலும்-திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப்பிரந்து, வளர்த்து—
இரண்டு மாண் அடியால்-இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலம் முழுதும்-உலக
மனைத்தையும், நயந்து அளந்தான் - விருப்பி அளந்தான், வாலறிவின் வள்ளு
வரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தன் குறள்வெண்பா அடி
யால் - தம்மினின்றந்தோன்றி (அந்நிலை ந்கின்ற) வெண்பாக்குறளின் (இர
ண்டுசிறிய) அடிகளால், வைத்தார் உள்ளுவது எல்லாம் - அவ்வுலகமனைத்தினு
முள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம், ஓர்த்து அளந்தார் - ஆராய்
ந்து அளந்தார், எ-று.

உம்மையிரண்டும் முறையேதேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிற்
சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும் பொருள்படக்ன்றன. உபமானத்திலே
வளர்த்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால் உபமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணு
கிய நிலைநிற்பதலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானேகுற

ளாதலும் பின்பு அந்நிலைநில்லாதுவளர்ந்தலும், பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுக் குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலைநிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நிலைப் பின்விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நிலைக்குப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி.

திருவள்ளுவமாலே

(11)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளாலான வறமுதலா மந்நாளுக்கு - மேனோருக்குழி ஊரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும் வாழியுல கென்றாற்று மற்று.

(இ-ள்.) தானே முழுதுணர்ந்து - தாமே (வேதப்பொருள்) அனைத்தையும் அறிந்து, தன தமிழின் - தண்ணிய தமிழின்கண, வெண்குறளால்-குறள் வெண்பாக்களால், ஆளு அறம் முகல் ஆம் அந்நான்கும் - விட்டுக்கொடுதல் கூடாத அறமுடலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனோருக்கு - அவற்றையறியாதவர்களுக்கு, (அவர் எளிதின்றிய), உழின் - முறையால், உரைத்தாற்கும் - சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒன்றி முகிலுக்கும் - ஒன்றிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும், 'வகு - இவ்வுலகமானது, மற்று என் ஆற்றும் - எதிர் நன்றியாதுசெய்யும் (செய்க்கிடக்கது ஒன்றும் இல்லை); வாழி-(அவரும் அதுவும்) வாழ்க, எ-று.

ஆளுமை - நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறாறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னு மும்மைதொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறை-தூலின் மும்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. நாயனார் கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி.

மாமுலனார்.

அ. அறப்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின் றிறந்தெரிந்து டெப்பிய தேவை - மறந்தேதயும் வள்ளுவ நென்பாளோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற் கொள்ளா ரறிவுடையார்.

(இ-ள்.) அரம பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கும் - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருகளாகிய நான்கனது, திரம் தெரிந்து - கூறுபாட்டையும் அறிந்து, செப்பிய - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய, தேவை - தேவனை, மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், வள்ளுவன் என்பான் - (ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுடையின் அவன், ஓர் பேதை - அறிவில்லாதவனாவான்; அவன் வாய்ச் சொல் - அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லே, அறிவுடையார் - , கொள்ளார் - கொள்ள மாட்டார், என்று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு - அவற்றினது தொகைவகைவிரிகள். மறந்தேயு மென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. மூன்றும் பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்கு மதித்து உயர்த்திக் கொல்லப்படுதலால், ஒரு மனிதனாக வுட்கொண்டென்பது வருவிக்கக்கூடாது. அன்றி ஒலிக்

82

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

குறிப்பினாலே, சாதியிழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினு மமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காருசாமென்பர். தெய்வப்புவரை அவ மதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி.

கல்லாடர்.

க. ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
என்றென்ப வாறு சமயத்தார் - நன்றென்ன
வெப்பா லவரு மியையவே வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ-ள்.) ஆறு சமயத்தார் - அறுவகைமதத்தோரும், ஒன்றே பொருள் என்னின் - (ஒருமதத்தார் தமதுநூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், வேறு எனப - (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை) வேறென்று நாட்டுவர், வேறு என்னின் - (அப்படி) வேறென்றநாட்டின், அன்று எனப - (பின்னொரு மதத்தோர் அதனை) அன்றென்றமறுப்பர்; (ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன): வள்ளுவனார் மூப்பான் மொழிந்த

மொழி-திருவள்ளுவராலே மூப்பலாகச் சொல்லப்பட்டதுலை, நன்று எண்ண-
 நன்றென்று கொள்ளுகற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும்,
 இயைப - உடன்படுவார். ௭-று.

மொழி—ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன—வியாசமதம், சையினிமதம், பதஞ்-
 சலிமதம், கபிலமதம், கணுதமதம், அகாபாதமதம்; அன்றிச சைவவைணவ
 முதலியவற்றைக் கூறினாமாம். எச்சமயத்தாமென்னுது எப்பாலவரு மென்-
 ரதனல் வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம்,
 பெளத்தம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும்,
 தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிரரும், தழுவுப்படுதலறிக. இதிலே பொது
 வேதமென்றபடி.

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

க0. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
 மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு - மும்மாவுந்
 தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றே
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பா முறைதேர் முப்பால் - பாக்க
 ளின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குரலானது, மும்மலையும் -
 (கொல்லிமலை கேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும்,
 முந்நாடும்-(ருடநாடு புனலாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும்,
 முந்நதியும் - (பொருணைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று
 நதிகளையும், முப்பதியும் - (சுருவூர் உறைபூர் மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்று

திருவள்ளுவமாலே

ள்

பதிகளையும், மும்முரசும் - * (மக்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு
 எனப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும் - (இயற்றமிழ் இசைத்-
 தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும், முக்கொடியும்
 (விற்கொடி புலிக்கொடி மீளக்கொடி எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகளை
 யும், மும்மாவுந் - (நனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று
 குதிரைகளையும், தாம் உடைய மன்னர்-தாமுறையேயுடைய (சோசோழபாண்-
 டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசுகுடையவும், தடமுடிமேல் - பெரியமுடிகளின்
 மேலே கொள்ளப்பட்ட, தார் அன்றே - மாலையன்றே, ௭-று.

அன்றே வென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் - ஆகுபெயர். மும்முரசும் முத்தியும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம் முறைபுரிமை அவர் குடிமாயிற் கிணைத்தனபோலும். அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்சொல்லியபடி.

மருத்துவன்றாமோதரனார்.

கக. சீந்திரீரம் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோர்த்தபின் யார்க்குத் தலைக்குத்தில் - காந்தி
மலைக் குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு

(இ-ள்) காந்தி மலைக் குத்து மால் யானை-(தன்பகையென) வெரண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ள வரசனே! சீந்திரீர் கண்டம் - சீந்திரீர்ச் சருக்கரையையும், தெறி சுக்கு - சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேன் அளாய் - தேனோடுகலந்து, மோர்த்தபின் - (அதனால்), யார்க்கும் - (தலைக் குத்துடையோர்) யாவார்க்கும், தலைக்குத்து - இல் - இல்லையாகும்; வள்ளுவர் முப்பாலால் - சாத்தற்கு - சீத்தலைசசாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து - தீர்வு - இல்லையாயிற்று, எ-று.

யானைபோல்பவனை யானை யெனலால் ஆகுபெயர். மும் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பல சொற்குற்றங்களும் பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால் புண்பட்டுக்குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன்கண்டார் குற்றமும் காணப்பெறாமையால் அது சீர்கெற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சாக்கும் அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இத்தற்கு இம்மூன்றுபாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற் பெயர் முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி.

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் நியப்பன்று - வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பேவா வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

* கீழ்க்காசு, நியாயமுதல், நியாசமுதல் எனவும் பாடம்.

அ

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

(இ-ள்.) தாளார் மலர்ப் பொய்கை - நாளத்தோடுபொருந்திய தாமரை மலர்களை யுடைய ஒருகுளத்து நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தண்ணீரை - (வேறு) தண்ணீரை, வேளாது ஒழிதல் - விரும்பாதொழிதல், வியப்பு அன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று; வள்ளுவர் மூப்பால் மொழி - திருவள்ளுவரது மூப்பால்களையுடைய தூவின் கண்ணே, மூழ்குவார்—, தாம்—, வாளா - வீணாக, அப்பால்—, ஒருபாவை - ஒருநூலை, ஆய்பவோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆகலின் இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம்), ஏ-று.

தாளார் மலரெனலால், தாமரை மலரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை வியப்பென்றார். மூழ்குதல், இயக்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநின்ற மண்மேனின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். புகாரம் - எந்நிறமறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அதுவியப்பன் றென்றமையாலே இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இணக்கவை நறுமணமுடைய குணங்களைலே சிதந்த ஒரு தாமரைக் குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதலுற்றானே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்கட்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லா திருக்க இப்போது உளதாகலின் இதுவே பெருவிப்பைச் செய்வதென்ற தாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூல் பொருளும் அடக்கிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பல நூல்களையுங் கற்கவிரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

அரிசிற் கிழார்.

கந. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு

தெரிந்து தீவந்தொறுந் சேரர் - சுருங்கிய

சொல்லால் விரித்துப் பொருள் விளங்கச் சொல்லுதல்

வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

(இ-ள்.) பரந்த பொருள் எல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கின்ற கால்வகைப் பொருள்களையும், பார் அறிய-இப்பூயியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டி, வேறு தெரிந்து - வேறுகப்பிரித்து, திறம் தொறும் சேர- (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால் - சில சொற்களால், பொருள் விளங்க-கருத்துத்தோன்றும்படி, விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர், வள்ளுவர்

அல்லால்—, ஆர்-குருவரும் இல்லை, எ-று.

பார்—ஆ தபெயர். திறம்-அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு, எருக்கச்சொல்
வல் விளக்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்ட
டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று.
நூலுக்கும், நாயனாக்கும், திருதி சொல்லியபடி.

திருவள்ளுவமாலே

கீ

பொன்முடியார்.

சுசு காணின்ற தொங்கலாய் காசிபுனர் தந்ததுமுன்
கூறின் றளந்த குறளென்ப - நூன்முறையான்
வாணின்று மண்ணின் றளந்தகே வள்ளுவனர்
தாறின் றளந்த குறள்.

(இ-ள்.) காணின்ற தொங்கலாய் மணந்தகைப்பெற்ற மாலையையுடைய
பாண்டியராசனே! முன்-முற்காலத்திலே, காசிபுனர் தந்தது - கசியபராலே
தரப்பட்டகுறளே, கூறின்-மண்ணின் கண்ணேநின்று, அளந்த-(உலகத்தை)
அளந்த, குறள் என்ப-குறளென்று சொல்லுவர்; காம்லின்று-தாம் (இங்கே)
எழுந்தருளி, வள்ளுவனர் அளந்த குறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட
குறள், நூல் முறையான் - நூலின்முறையாகுகூடி, வான் நின்று - விண்
ண்கண்ணே நின்று, மண் நின்று - மண்ணின் கண்ணே நின்று, அளந்
தது-(உலகத்தை) அளந்தது, எ-று.

சு கூ என நீண்டது. ஆணுருபு உடையுருயின்பொருளில் வந்தது. அக்
குறள் வஞ்சிததுப் பெற்றதுஎதலால நான்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்
கூறுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டி வடிவுணமையால், ஒலிவடிவுக்
கிடம் வாணகலின் வானின் றென்றும் வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்
றென்றும், கூறினர். இக்குறளுக்கு நான்முறையோடு கூடலும் வானிற்ற
லும் மிகுததுசொல்லி வேறறமை செய்யப்பட்டது. முனமாலு மென்
பாட்டிலே நாயனாக்கும் மாலுக்கும் இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவ
நாயனாக்கும் அப்படிமை குறித்துச் சொல்லலால்வேற பாடாம். உலகத்து
பொருளெல்லாம் இஃது அளந்தறிதப்படிச் சொல்லியபடி.

கோதமனர்.

சுதி ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ளுன்மறையைப்

- போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா-சீரட்டெழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
- சொல்லிடினு மாற்றல் சீசர் வின்று.

(இ-ள்.) அந்தணர்கள்— நான்மறையும்-நான்குவேதங்களையும், உரைத்து-வாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றல் அழியும் என்று - (எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமை மைகுறையுமென்று, எட்டின்புறத்து - எட்டின்கண், எழுதார்-எழுதார்கள், வள்ளுவனார் முப்பாலை - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, எட்டு எழுதி-எட்டின்கணெழுதிவைத்து, வல்லுநரும் - உலியுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில்லாரும், சொல்லிடினும - ஐதினும், ஆற்றல்சோவு இன்று - வலிமைகுறைத வில்லை, எ-று.

க0

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

அவ்வேதத் துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழுவாம லோதல்வேண்டிமென்னும் விதியுனாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரன்றிக. சொல்லிடினு மென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டிமென்ப பெறப்பட்டது. ஆற்றல்-சொற்செறிவின் றிப்பம், இவ்வநகூறவே அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத் தென்பது உம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத் தென்பது உம், பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்

கஈ. ஆயிரத்து முந். நாற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னொடு பகாங்க கற்பின்-போயொருத்தர்
வாய்க்கீகட்க னூலுள சீவா மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கீகட்க வீற்றிருக்க லாய்.

(இ-ள்.) பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்குகாரங்களோடு, ஆயிரத்து முந்
நூற்று முப்பது அரும்புமே - (சேர்ந்த கொள்கையாகிய) அரிய ஆயிரத்து
முந்நூற்றுமுப்பது குடும்பங்களையும், பகாந்ததன்பின்-ஒதி யுணர்ந்த
பின்பு, போய ஒருததாவாய்-போய் ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்டறி
தற்கு, தால் உளவோ-வேறுதால் இருக்கின்றனவோ, [இல்லை என்றபடி],
மன்னு தமிழ் புலவராய்-நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியாராகி,
கேட்க - (பிறர் தயமிடத்துவந்து) கேட்கும்படி, வீற்றிருக்கலாம் - சிறப்பாக
விருக்கலாம், ௭-து.

வீற்றிருத்தல்—ஒரு சபையிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்
தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளக்கி நிற
மலின் கேட்கநூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே புலமை நிரம்புதற்கு
இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அற்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்
டது. ஒதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி.

முகையவாரிச் சிறுகருந்தும்பியார்.

கள. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்

(இ-ள்.) வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க-திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்
மேற்பட்ட, மொழி-நூலொன்று, உண்டு எனப்பகர்வார்-உனதென்றுசொல்ல
வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் - இல்லை
(ஆதலால்), செயற்பால - (நாம் இந்நூலைக்குறித்தார்) செயக்கடவன, உள்ளு

திருவள்ளுவமாலே

கக

தல் - (நாம் இவன் பாருளை) சிந்துத்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளி உரைத்தல்-
நிந்தித்துப் (பிரர்க்கு) அந்நினைச சொல்லுதலும், உரைத்த அதனைத் தெனரு
தல் அன்றே-(பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத்தெளிதலும் அன்றே, ௭-து.

மொழி—ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழி
பெயன்றும், தமிழின் மாததிரமன்றி வடமொழி முகவியவற்றினுள்ள புலவரை
யுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலர்னு மென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்

ததனைத் தெள்ளா லெனையும், கூறினார். * ன்ருதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறெழு முகலும், அடங்கின. இது பயற்சிசெய்தொழுது மாறு சொல்லியபடி.

ஆசிரியர்நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையும் கப்பா வருமறையுர்

பேரற்றி யுறாகக பொருளெல்லாந் - தேற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினும் மிள்

(இ-ள்.) சாற்றிய பல்கலையும் - (அறிவுடைமேரால்) சொல்லப்பட்ட பலதூல்களாலும், கப்பா அரு மறையும்-கப்பா அரிய வேடத்தினாலும், போற்றி-காப்பாற்றிவை திருந்து உரைத்த - (உலககாக்குசு) சொல்லப்பட்ட, பொருள் எல்லாம்-விடயங்களெல்லாம், தேற்ற-(தன்னிடத்தே) காட்டுமபடி, முப்பால் மொழிந்த - திருக்குறளைச்சொல்லிய, முதற்பாவலர் ஒப்பா- திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - என்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல் - இல்லை, எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் கழுவுருமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்த்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிசென் ருதலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினும்-இதற்கு முன் ஹரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடைய பாவலர். நால்வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குரள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்றுநின்றலின், அக்குரள் வெண்பாவால் தூல்செய்த வல்லமையுடையவென்றுமாம், புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

••

கீர்ந்தையார்

கக தப்பா முதற்பாவாற் ருமாண்ட பாடெ

முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ-ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழ்த்
தெய்வத் திருவள் ளுயர்

(இ-ள்.) எப்பாலும் வை வைத்த கூர்வேல் வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மனமகிழ-மனங்களைக்க, தப்பா - (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல், முதற்பா

வால்-முகன்மையுடைய பாவாங்கிய குறளவ்வண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலினால்-தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, முப்பாலின்—மூன்று பால்களிலே, நாற்பால் - (அறமுதலிய) காண்கு பகுதிப பொருள்களையும், மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்சுவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவநாயனார், எ-று.

கூர்-சிறப்பு. காண்கணுண் மூன்றடங்குவரன்றி மூன்றனு ண்கடங்கா மையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நால்செய்து சிறப்பும் அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி.

சிறுமேதாவியார்.

உ.0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றென் நாழ் - கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைநதின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ-ஈ) வள்ளுவர் சொன்ன வகை-திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரம் காண்கு—, அஃது முப்பத்து மூன்று—, ஊழ் ஒன்று—, பொருள் எழுபது—, இன்பம் இருபதிரைந்து—, எ-று.

அறத்துப்பாலுடனககாது அநனைவிட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடுமூன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்றாய் மூன்றனுண் முசளிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்படநாடித தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிறலின் கூடுபொருளென்றும். அப்பொருளின் பாடுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குகலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினார். எள்ளல் - இகழ்கல். பாயிரகாண்கு-பாயிரமானது காண்கதிகாரங்களை யுடைத்து எனப்பிரவும் விரிததுரைத்துக்கொள்க. சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இடற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து

இதனதிகாரங்களுக்கு இராணுவத் தொகை செய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவானவற்றிற்கும் இதுவே கருவிகளாகக்கொள்க. மும்பாளகளுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

நல்கூர்வேள்வியார்

உக. உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
 னுத்தர மாமதுரைக் கரொன்ப - விப்பக்க
 மாதானு பங்கி மறுவில் புலசெந்நாய்
 போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

திருவள்ளுவமலை

கூட

(இ-ள்.) உப்பக்கம் நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய, உபகேசி தோண் மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளை மணந்தகடவுளை, த்தர மா மதுரைக்கு, - உமாதேவைக்கு, அசசென்ப - ஆதாரமென்று சொல்லுவார்; இப்பக்கம்—, மாதானுபங்கி - மாகாணபங்கி யெனப்படுகின்ற மறுவில் புலம் - குற்றமற்ற புலமையாகிய (தேனைசொரிக்கின்ற), செந்நாய்பாதார் - செவ்விய நாவாகிய மலையுடையவர், புனல்கூடற்கு-நீர்வளத்தை யுடைய கெண்மதுரைக்கு, அசசு - ஆதாரமாவார்; ௭-று.

உப்பக்கம்—இடைக்காடர் அரசன் கண்பாடலை அவமதித்தமைபற்றி விணங்கிசென்றபக்கம். உப்பக்கநோக்கிமென்றது வினையாலணையும் பெயர். கி-திருமால், இது அக்கடவுள் ரகசிரகாரத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே நிறந்தவன் உபகேசியென்றயது; உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி-மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற பூழங்கினை நெனப்பதெலின் அவன் பள்ளைமேலே போல் இவர் உலகநகரமேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. ராப்போ டென்றகூறேற்கப் புலமையிலே கேண் ஆரோபிக்கப்பட்டது அசசுப்போர குறுகலால் அடென்றார். நாயனாராலே திக்கட்டுடையுடைசு சர்சால் வழங்கியது, சங்கப்புலவருந் கழைத்தினிதோகிய, மதுரைக்கு ண்டான சிாப்புசொல்லியபடி.

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

20. அறநான் உறிவொரு னோபொன்று காமச்
திறமும் தெவயாருதி ரொத்த-பொறலிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்

(இ-ள்) அறச் திறம் காண்கு - (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலி னுட்பிரிகை ணன்கும், அறி பொருள் திறம் எழ்-(அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என) அறியப்பட்ட பொருட்பாலி னுட்பிரிவுக ளேழும், காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து-(ஆண்பால் பெண்பால் அவ்

* உபகேசி உபினீசயொறுயி, அகா தேன் மணநான் கண்ணிரான என்றும், உததாமாமதரை அயன் அயநரி 9 டமதரை பெனறும், மாகாணபகி செருக்கொழி தனுடையான் என்றும் பொரு ள்கொண்டு ஓரொ புட்குப பிரிதோருரை கூறுவாருமுனர், (செந்தமிழ். தொகுதி—க, பகுதி—உ)

† “இது மாதம், அதபகி எஃ ஒருமொழி புணாகதது: மாதாபகி எனவாயது டடதானமுடிபு. மாதம் எனபது செருககு “மாதோ மத” என்பது நிகண்டு. (அமா கோசம்) அதஎனபது காகதயாகதததில வாதது, பகி - பககததைபுடையான்; என்றூஞ் செருக்கொழிதனுடையான எனபது இப்பெயாகுப பொருளாகக் கொள்க. பெரியராத லாற் பெருஞ்சிறப்பெய்த் பகுனறும் தருககிணறியமைந்தொழுதுவா என்பது கருத்து. ‘பணியுமாமென்றும் பெருமை’ எனஊக திருபகுதவினையும் (கஅ-ம் அதி. அ-ம் குறள்) அதற்கு ஆசிரியா பரிமேலழகா கூறிய உரையினையும் ரோககுத “என்பர், ஸ்ரீ. ரா. இராக மையங்கா. (செந்தமிழ். தொகுதி—க, பகுதி—உ.)

83

கூசு

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

விருபால் என) காமத்துப்பாலி னுட்பிரிவுகண் மூன்றமாகப் பகுதிசெய்து, பெறல் அறியநாலும் - பெறுகற்கரிய (அறம்பொருளின்பம்வீடு எனப்படு கிற) காண்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெரு நாவலரே—, ஒழிந்த பொருள் - (அவற்றன் அடங்காது) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின் அதனை, நன்கு உணர்வார் போலும் - ஈன்றாக அறியவல்லவர்போலும், எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. காண்கு— காண்கு பிரிவுடைத்தென விரிததுரைத்துக்கொள்க. நாவலரே யென்றமை யால் பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. மூப்பாலியற்றுகையும்,

இவற்றினடங்காதது ஒன்றிலையென்பதும் சொல்லியபடி.

வேள்ளிவீதியார்.

உந. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்.

(இ-ஈ.) செய்யா மொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழி
யாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளவர் மொழிக்கு - திருவள்ளவரால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் - (கண்வழியி னொழுதுவோர்க்குப்பயன்
வீணாவிலே) பொய்ப்படாதமொழியாகியதிருக்குறளுக்கும், பொருள்ஒன்றே—;
ஆராயின்—, செய்யா அகற்கு உரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுந்
குரியவர், அந்கணரே—, எனே இதற்கு உரியர் அல்லாதார்—பொய்ப்படாத
இத்திருக்குற ளோதுதற் குரியவரல்லாதவர், இவ் - (உலகத்தி) வில்லை, எ-று.

பூர்வவேதத்தை சீர்க்கியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார்.
அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடையன
போற்றேன்றினும் நண்ணுணர்வா ளோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடா
மையின், பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரவ கொடுத்துக் கூறினர். செய்
யாமொழி, பொய்யாமொழி— அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதா
ரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள்
வேறேவென்றும், இதனையோதற் கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும்,
ிகழ்கின்ற னாய மொழித்தபடி.

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஒதற் கெளிதா யுணர்த்தற் கரிதா கி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றே
ருள் ளுக்கா றுள்ளுதேர றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ஈ.) வள்ளுவர் வாய்மொழி - திருவள்ளுவரது வாயினின்றும் தோன்
றிய திருக்குறளினது, மாண்பு - மாட்சியைச் சொல்வின், (அது) ஒதற்கு எளி

திருவள்ளுவமலை

க்ரு

தாய் - ஒதப்படுதற்கெளிய சொற்களை யுடையதாகியும், உணர்த்தற்கு அரிது

ஆதி - அறியப்படுதற் கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப் பொருள் ஆய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி - (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீது அற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள், உன்னுதோறு உன்னுதோறு - நினைக்குத்தோறும் நினைக்குத்தோறும், உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ-று.

ஒதற்கெளிதா யெனவே நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்த்தற் கரிதாகி யெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளா யெனவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப் பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் - பொருளாரச்சிக்கிறதற் குண்ணறிவுடையோர். உன்னுதோ ழுன்னுதோ ழுள்ளமுருக்குமெனவே முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்துத் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அடிபுதமான குணமுடைமை சிறப்புச் சொல்லியபடி.

எறிச்சலூர்மலாடலார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லாமிருபான பன்மூன்றே

தூய துறவறமொன் றுநாடக - வாய

* வறத்துப்பா னுல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின் றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தோந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார்— ஆய்ந்து - (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை) யாராய்ந்து, நூலின் றிறத்துப்பால் - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) நூலினது றற்றத்திற குத்தக்க நன்மையுடைமையால், தோந்து - (இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம நான்கு—, இலவறம்—, இருப்பான - இருபது, துறவறம்—, பன்மூன்று - பதின்மூன்று, ிழ் ஒன்று—, ஆக ஆய - ஆகக்கூடிய, நால்வகை ஆ - (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால்—, உரைத்தார் - கூறினார், எ-று.

நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பது கூட்டுக. முப்பாற் பொருள்களினு முத்திக்குக் காரணமாகிற சிறப்புடைமையின தூய துறவறமென்றா. துப்பு - நன்மை. அது எல்லா வருணாசிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை அறப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

போக்கியார்.

உசு. † அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்

துருவ லரணிர ண்டொன் றெண்கூ - பூருவிய

* "அறத்துப்பான் முப்பானெட் டாபென றுரைத்தார்" எனவும் பாடும்.

‡ இப்பாட்டு துண்பொருண்மாவியல், “அரசியலையைத் தமைச்சிய லீரைந்-துரை நாடான் பொரு ளொய்வொன்—ஐரைசால்-படையீரண்டு ிட்புப்பதினேழ்பன் மூன்று - குடியெழுபான் ரெக்கபொருட் கூறு” எனக் காணப்படுகின்றது. இதயே பொருத்த முடைத்தாநல், பரிமேலழகருரைரோசித ரெனிக.

கீக

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

நிண்படை நட்பு பதனேழ குடிபத்
றென்பொரு ளேழா மிவை.

(இ-ள்.) அரசு இயல்—ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச்சு இயல்—, ஈரைந்து - பத்து, அரண் இரண்டு—, கூழ் ஒன்ற—, படை இரு இயல்—, நட்புப்பதினேழ்—, குடிபதினமூன்று—, எண்பொருள் - எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவை ஏழாம் - இவ்வியல்களேழாம், எ-று.

இத்தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவாததலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக கடும்போரிற் பின் கொடாத திண்மை யுரித்தாதலின் திண்படையென்றும், கூறினார். பிற்காலத் தார் அமைச்சமுதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென வரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலிய வதிகாரதொகை சொல்லியபடி.

மோசிகீரனார்.

உள. * ஆண்பாலே முாநிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு

பூண்பா விருபாலே ராறாக - மாண்பாய

காமத்தின் பக்குமொரு மூன் றுகக் கட்டுரைத்தார்

நாமத்தின் வள் ளுவனார் நன்கு

(இ-ள்.) ஆண்பால் ஏழ்—, பெண்பால் ஆறிரண்டு—, அடுத்த அன்பு பூண்பால் - (ஒருவரைபொருவர்) அடுத்து அனைபப் பூணுகற் பருதியுடைய, இருபால் - அவ்விருபால், ஓர் ஆற ஆக—, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப்பாலி னியல்கள், ஒரு மூன்று ஆக—, நாமம் - பெயர் பெற்ற, திருவள்ளுவர்—, கட்டுரைத்தார் நன்கு - நன்கு கூறினார், எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கருமய களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்பட்டன. இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்

தப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

உஅ ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றாமா

மெய்யாய வேகப் பொருள்விளங்கப் - பொய்யாது

தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி

யந்தா மரைமே லயள்.

(இ-ள்.) அதிகாரம்—, நூறும் ஐயாறு மூன்றாமா—, மெய்யாய வேதப் பொருள்—, பொய்யாது விளங்க—, அம் தாமரைமேல் அயன் - அழகிய

* இப்பாட்டையடுத்தே, அடியில்வரும் பாடல் கணபொருள்மாண்பில எழுதப்பட்ட
இன்னது:—“புணாதல் பிரிதற் பொருளளவு கறப்பொ - நுணருமரு கூறுமுறைககிற்—
புணருங்-களவே முறுமூன்று சாபில வலகையதா அரவுறுகா மத்தப்பா லாம்.”

திருவள்ளுவமாலே

கீள்

தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவன் ஆகி—, உலகிற்குத் தந்தான்-உலகத்தார்க்குத் தமிழிற் செய்துத்தான், எ-று.

உலகு - இவகை மக்களை யுணர்த்துகின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவேனவே இவ்வுருமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாயபொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், கிடந்தமை சொல்லப் பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்

1 நு நு மிதன்பா லுளங்கனபா
லில்லாத வெப்பொரு, 2 நு மில்லையாற் - சொல்லாற்
பரந்தபா வானிலன் பன்வள் ளுவனார்
3 ரந்தபா வையய்த் தானே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளும் - (பலவகைநூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும். இன்னபால்உள் - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன; இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இக்கணித்தில்லாத யாதொருபொருளும், இல்லை - (எந்நூலகத்தாலு) இல்லை; (அல்லால்), சொல்லால் பரந்த பாவால் - சொல்லவளவினவே விரிந்த நூல்களால், பயன் என்—, வள்ளுவனார் சுரந்தபா - திருவள்ளுவராலே தாப்பட்ட இந்நூலொன்றே, வையத்துணை -

மண்ணுலகத்தாருக்குத் துறையாடலமையும், எ-று.

எல்லாப்பொருள்களு மாண முடிவ வழி சார்பென மூவகைப்பட்ட அற நூல் பொருணூல இன்பநூல் விட்டி நூல் என்பவற்றில் செம்பொருள் ஆக்கப் பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருததுப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளெனற கேட்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இயைபாலிலலாத வெப்பொருளியில்லை யென்றா. சொல்லாபரத்தவெனவே அவைபொருளாற் பரப்பின்மை பெறப் பட்டது பரத்தல்-பதினாயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற பரத்தநூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலியிடித்தல்போல் மிக வருந்திச சிறுபயன் கொள்ளுதலால் எனபயவென்றார். ஆல்-அசை. பா, ஹையம்—ஆகுபெயர்கள். சினனாட் பல்பிணிச சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குகண் முற்றும் உள்ளககை கெல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமாறநந் தீர்த்தலின் வையத்துணையென்றா. முற்றொருங் குணரவியைவார்க்கு இஃது இன்றி யமையாச சிறப்பிற்றென்றபடி.

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

150. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்

செப்பிய வள்ளுவர்தான் செப்பவரு - முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வ ராமற் றில்லை நிகர்.

கூஅ

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

(இ-ள்.) பாரதம் சீராமகதைமனுப்பண்டைமறைநேர்வன-பாரதம்பழைய சீராமகதையையும் மனுஸ்மிருதி பழையவேதத்தையும் ஒப்பனவாகும்; எப் பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும் - எவ்வகையோரும், இயல்பின - (அவற்றின்) தன்மையோடு, அறிவுற - அறிய, செப்பிய-(அவர்க்கு) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு - திருவள்ளுவர் சொல்லலால் வந்த, முப்பாற்கு-திருக்குறளுக்கு, நிகர் - உபமானமாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை, எ-று.

மற்று - அசை. அறிதரகரிய வேதாந்தபொருளு மென்றற்கு எப்பொரு ளுமென்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையொருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயந்திரியின்றி யறியவென்றற்கு இயலப் பனறியுடவென்றும், இதுவே சுருதி குரு விரண்டுமொமென்றற்கு செப்பியவென்றும், கூற்றார். பண்டையென்பது சீராமகதைக்குங் கூட்டுக. சதாரூபமாயிருந்து பாரதாராமயண மெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதியிருதி யெனவும் கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால், உப மான உபமேயங்களாத் லற்க. எப்பொருளும் யாருயிப்பினறிவுறச செப்பு தல் வேதத்திற கினமையால் முன் முப்பாலின் மிககமொழியென்ற அதனாற் பெறப்பட்ட வேதத்திறொப்புமையை மறுததபடி.

உருத்திரசன்மகண்ணர்

நக. மணர்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
 துணசகரங்குந் தாய்முலை யொண்பால் - பிணக்கிலா
 வாய்மொழி வள்ளுவா முப்பான மதிப்புலவோர்க்
 காய்தொறு மூறு மறிவு

(இ-ள்.) மணல் கிளைக்க - மணலைத்தோண்டுந்தோறும், நீர் உறும்-
 நீர்பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்து உண - புதல்வர்கள். வாய்வைத்து
 உண்ணுந்தோறும், தாய் முலை - தாயினது முலைக்கண, ஒன்பால் சுரக்கும் -
 நல்லபால் பெருகும், (அவைபோல) பணக்கு இலா வாய்மொழி - பணக்கு
 தற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திரு
 வள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆயதொறும்-ஆராயுந்தோறும், மதிப்புலவோர்க்கு-
 அறிவுடையபுலவர்க்கு, அறிவு உறும் - அறிவு வளரும், எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதியசமங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும்,
 இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும்,
 தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும் புனைந்து பிறர்பிணதரும்படி
 சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பணக்கிலாவாய்மொழி யென்றார். மதிப்புல
 வோர்க் கறிஞ்றுமெனவே அவர் ஆவ்வுறிவைக்கொண்டு பிதர்க்கெல்லாம் விதி
 விலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிறலி
 னமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி.

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவரின் குறள்வெண் பாவினா
 லோதிய வெரண்பொரு ளெல்லா - முரைத்ததனாற்
 றுதவித் தார்மாற தாமீம தமைப்பயந்த
 வேதமே மேதக் கன

(இன்.) தாது அவிழ் ஞா மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாலையை
 யுடைய பாணமயராஜ்யீன! எகம இல் னனளவார் - குற்றமில்லாத திருவள்ளு
 வர், இன் குறள்வெண்பாவினால் - இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே, ஒதிய -
 (நான்குவேதங்களிலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒன்பொருள் எல்லாம் - ஒள்ளிய
 பொருள்களை யெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்வினமையால், மேதக்கன -
 மேம்பாட்டுகருக்கக்கவை, ாமே-அருள் வெண்பாக்களோ, தமைப் பயந்த
 வேதமே - (முதலாலாய் நின்ற) அவற்றைப்பயந்த வேதங்களோ, (ஓ சொல்
 வாயாக), எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத்
 தந்து நின்றன. ஏகாரம் இ ணம வினா, பிற்றாலாசிரியாக்கெல்லாம் அவ
 ரெனிகளாலே மறக்கப்பட்டு வருவ குற்றம் போல்வது இவர்க்கு இல்லை
 யென்றற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தாகுரியவாய் நின்ற கற்போர்க்கு
 வருத்தம் விளையாமைபற்றி இனகுறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்
 பமபட்ட நர்குண உடைமைபற்றி உணர்பொருளென்றும் கூறினர். நூலாசிரி
 யர்க்கும், நூலுக்கும், நூலுடைய பொருளுக் கும், தகுநிதேனநச சொல்லப்
 பட்ட விசேடணகு ணங்களாலே இவ்வேதம அவ்வேகததிலுஞ் சிறப்புடைமை
 குறிப்பித்தபடி.

நிவேருத்தலை யார்

௩௩. இன்பம் பொருளறம் வீடுன்னு மிந்நான்கு
 முன்பறியச சொன்னமுது மொழி நான் - மன்பதைகட்
 குள்ள வரிதென் றவைவள் றுவுருலகம்
 கொள்ள மொழிந் தார் குறள்

** (இன்.) இன்பம் பொருள அரம் வீடு என் றும் இந்நான்கும் - இன்பமுத
 லிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்டு-மகடெப்பரப்புக்கு, முன்பு-

அக்காலத்தில், அறியசொன்ன - அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முது மொழிநூல் பழமொழிவேதமானது, உள்ள அரிது என்று - ஓநியுணரப்படுதற் கரிதென்று, வள்ளுவர்—, அவை - அவற்றை, உலகம்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி, குறள்-திருக்குறளை, மொழிந்தார்-சொல்லினர், எ-று.

முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாமலின் அக்காலத்தோர்க்கு தற்கேற்ற ஆயுண்ட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்பட்டன,

உ0

சிறப்புப்பாபிரமாகிய

இவ்விரண்டும் அவாவறத்தன் மூன்றும் பாட்டுரையிற் காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருத்திக்கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழி கட்டு முற்பட்டுத் கடவுணமொழியாய் நின்றலின் முதுமொழி யென்றார். அற முதலிய காண்கும் பிரிப்பட்டுத் தோன்றாமைய யுடைத்தாதலின் உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவேதமுளதாகவும் வேறிதுசொல்லுகற்க்க் காரணமுணர்த்தியபடி.

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன் றார்க்கீழார்.

நசு. புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூட்டிற்

சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - நிலயு

பிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர்மாலைமற்றுங்

கறங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர்.

(இ-யி.) பூமேல் - பூவுலகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி-புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - நேறுசிலரையும் புலவென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலைப்பெயர், நிலயு பிறங்கொளி மாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற்றும்—, கறங்கு இருண்மாலைக்கும்பெயர்-குழிசின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராக, செப்பல் - சொல்லுதல்போலும், எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுக் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவேறு வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சியினையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற்றிவரது புலமையக்குறி, துறையுடையகால் என்னையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனர்க்கே காரணப்பெயராய் மன்றபடி.

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டூர்.

௩௫ இன்பமும் துன்பமும் மென்று மிளவாரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோ றுயிர்
வள்ளுவர் வாயுறை வ' டுத்து

(இ-ள்.) இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை-(பின் வாக்கடகனவாய) சுகமும் துக்கமும் மென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய, இரண்டும் - இருவகைக்காரணங்களையும், உள்ளி உணர-ஆராய்க்கறிபவும், அன்பு ஒழியாது - (தம்மேல்) அன்பு நீங்காமல், மனம் மகிழ - உள்ளங்கனிசூரவும், மன்பதைக்கு எல்லாம் - மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம், உதுசீர் வள்ளுவர் - புகழ்ப்பெட்டு சீரையுடைய திருவள்ளுவர், வாயுறை வாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக, உரைத்தார் - (திருக்குறளைச்) சொல்லினார், எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின் காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிந்திருப்பவன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்த்தலுமாம். வேண்டுவனகெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்

திருவள்ளுவமாலையே

தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொல்லின் மன்பதைக்கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தி னியல்பு—
*“வாயுறவாழ்த்தே வயநகராடின, வேம்புககடுவும் போலவெஞ்சொற், றும் குதலின்றி வழிநனிபயக்குமென், றோம்படைக்கினவியின் வாயுறுத்தந்தே”
என்னுை தொல்காப்பியசு குத்திரத்தாலறிக. எதிர்கால விளைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிற்குத் தாமரைபோய் பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாயிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப
தேவிறற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண்பா.

(இ-ள்.) பூவிற்குத் தாமரை-மலர்களுக்கும் தாமரைமலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆ-பசுக்களுக்குள்ளே காமகேதுவும், யானைக்கு அமரர் உம்பல் -

யாண்களுக்கும் எனே ஸ்ராவமும், தேவில நிருமால் என-தேவர்களுக்கும் எனே திருமாலும் போல, பாவிருகு வள்ளுவர் வினாபா - னல்களுக்கும் எனே திரு வள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிரந்தது --, என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று.

ஏ-அசை பா- அருபெயர். பொன்—ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாக லின் அருமுனியாவென்றார். 7 வமானமுடக்கால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

மதுரைப்பெருமருதனார்.

நா. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் நெளிய - முறைமையால்
வேக விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவன
ரோதவமுட்கற்ற காலகு.

** (இ-ள்.) அறத்திறம் - அறத்தின் கூறுபாடு, முப்பத்தெட்டால் - முப்பத் தெட்டதிகாரங்களாலும், பொருள் திறம் - பொருட்கூறுபாடு, எழுபதால் - எழுபது அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத் தைந்தால் - இருபத்தைத் ததிகாரங்களாலும், தெளிவு—, முறைமையால் - (காரணகாரிய) வெழுபதால், வெக விழுப் பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளை, வெண் குறளால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவனார்—, ஓத - ஓதலால், உலகு - உலகமானது, வழக்கு அற்றது—, வழுவதலினின்றும் நீங்கிற்று, எ-று.

பொருள், செய்யுளியல, ௧௧௨.

84

:௨௨

சிறப்புப்பாவிரமாகிய

திறமும் ஆலும் முன்னுக்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகியபொருள்—கரும காண்டம் பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளுஞ் சிறந்தபொருள். வழக்குதல்— விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு—மக்களை யுணர்ந்தி நின்றது, துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதின்வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி.

கோலூர்க்கிழார்.

௩-அ. அறமுத னுக்கு மகலிடத்தீதா ரெல்லாம்
திறமுறத்தேர்ந்து தெனியக் - குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முண்ணை முதுவோர் மொழி.

(இ-ள்) அறமுதல் நான்கும்—, அகல் இடத்தோர் எல்லாம் - மண்ணுல
கத்தினுள்ளோ ரெல்லாம், திறமுறத்தேர்ந்து - வகைப்பட அறிந்து, தெனிய-
கலக்கந்தீர, குறள் வெண்பாப் பன்னிய - குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்
பட்ட, வள்ளுவனார் - நாயனார், பால் முறை - மும்பால்களையுடைய புத்த
கத்தின்கண்ணே, முண்ணை முதுவோர் மொழி - பூங்காலத்துள்ள பெரியோ
ரது தூல்களுக்கு, நேர் ஒவ்வாது - நேர்தல் பொருந்நாது, எ-று.

மொழி—ஆகுபெயர். பெரியோராவார்—வடமொழியிலும் தென்மொழியி
லும் பிரமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்
களாவன, மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூல முதலியன. இதன்
புத்தகத்தில் முன்னுல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குக் தருவ தன்மென்று
சொல்லியபடி.

உரையார்முதுகூற்றனார்.

௩-க. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற்
குயலில்லை ரொற்கவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை பெண்ணுந் திரு.

(இ-ள்.) தேவில் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த
திருவள்ளுவரது, குறள் வெண்பாவில் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடு
கூடிச்சிறந்து தோன்றாநிறை, மும்பால் - மும்பால்களையும், பகரார் - ஓநா
ரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயல் இல்லை-(இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்
டாகாது, சொல் சுவை ஒர்வில்லை - (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை
அறிதலுண்டாகாது, மற்றும் - இதையன்றியும், செயல் இல்லை - (காயத்து
க்கு) நல்லசெய லுண்டாகாது, என்னுந்திரு-என்றநினைத்துத் திருமகன் அவ
ரிடத்துச் சேரான், எ-று.

சுவையோர்த்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப் பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்க்குள்வாகாமை கூறவே ஒதுவோர்க்கு புளவாதலின் வாக்கிற்குக்கடுஞ் சொல் பொய் கோள புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல் பிறன்பொருள் விழைதல் பிறன்பொருட்டுக் கேடெண்ணல் பிறவுயிர்க்கிதழி யெண்ணல்களும், காயத்திற்கு பிறன்மனைபுணர்தல் உயிர்கொலை செய்தல் பழியூணுணல் பிறன்பொருள் வெளவல்சளும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவிற்பயக்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்பை புடைய பொருட்பேறு இஃதோதவி னுளதா மென்றபடி.

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

சு. இம்மை மறுமை பிரண்டு மெழுமைக்குள்
செம்மை நெறியிற் தெளிவுபெற - மும்மைபின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

(இ-ள்.) இம்மை மறுமை இரண்டும் - இகபாககட்காவன பிரண்டையும், எழுமைக்கும் - (வினப்பயன் ரெடர்த்தருரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மை நெறியில் - செவ்வையான வழியால், தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும், மும்மைபின் - (அதம்பொரு ளின்பமெனனு) முப்பால் சளுள், அவற்றின் - அம்முப்பாற் பொருள்க்காராடு, வீடு-வீமொகிய, நான்கின விதி - நார்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார்—, இன் குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினார்—, எ-று.

செவ்வையானவழி—விதியும், பத்தியும், ஞானமும், கோயாளிக்கு மருத் தும், அனுபானமும பத்தியமும போல் ஒன்றறகொன்று முாணது கூடிநற் கும்வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற் காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்கும்மாறு சொல்லியபடி.

செயிர்க்காவிரியார்மகனார்சாத்தனார்.

சு. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் - தேவர்
திருவள்ளுவர்தாமுள் செப்பியவே செய்வார்

வண்ணக்கஞ்சாத்தனா

சா. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராயந் திகளினிது
சீரிய தென்றென்றை செப்பரிதா - லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குட்பா வுடைத்து

(இ-ள்.) ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து - வடமொழியையும் தென் மொழியையும் மாராயந்து, இதனின் இது சீரியது என்று-இகைக்காட்டிதும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச் செப்ப அரிது - ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைதது—, தமிழ்—, திருவள்ளுவனார் ஒது குட்பா உடைதது—, (ஆதலால்), எ-து.

ஆல்-அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள் போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாரு முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கணதூல்களாலே சீர்திருந்தி நின்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருத முதலியவற்றக்குப்போல் இது ஆரியமுதலியவற்றக்கு முதலாய் நின்றலாலும், ஒன்றின் ஒன்று குறையாமைத்தன்றேனும் வேத

திருவள்ளுவமாதீ

உ

முடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்குண் ணே திருக்குறள் உண்டாதலின் இனியில்லையென்றதற்கு இதனினிது சீரியதென் றென்றைச் செப்பரிதெனரா. இத் திருக்குறளாலே வட மொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி.

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாவி னேனாத்

கரும் முகனன் துளு சாயு - மநுமறைக
னீந் துளு சமயநா லாறுநம வளமுறவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்

(இ-ள்.) அருமறைகள் ஒருதம - (இருக்குமுகம் பாரதமீருகிய) அரிய வேதங்க ளோதம, சமயநா ல ஆதம - (அவ்வதங்கதின் வழிப்பட்ட) சமயநூல் களாறும், நம் வள்ளுவனார் - ம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்தி மொழிந்த

பொருள் - (உலகத்தொகை) புத்தியாச சொல்லப்பட்ட தூலிடவரும். (ஆதலால்), ஒருவா—, இருகுமளே - (ஒருவிரதபமும இருவிரதபமுமாயி) இருவகைக குறளகையுமே, முப்பாலின - முப்பால்களில், ஒதம் - அததியயனனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற உரும முகல நான்கும் - அறமுதலிய நார்பொருள்களும், சாலம் - (அரு கு) போதும், எ-று

ஒருவனுடைய தம உயிர்யுணர் முடிவு போகாது வேறுவேறான அக்காரிகளுடைய அருமறைகளை யோது மென்றா சமயநூலாறும் ஒன்றே பொருளெனனும் பாட்டுகே மகான உமகெலலாம அறிவொழுக்கக கொளுத்தி நல்லபுப்படுகுவக பரமசாரியா இவரேயென்னு முரிமை தோன்றற்கு நம்வளஞ்சொன்னோ. மறைகளை யதுகு சமயநூலாறு நம்வள்ளவனா புத்திமொழிகதொருளெனலால், அவை பலவற்றினும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச சிந்ததூர்ந்த கருத்துகளெலலாம இவ்வொரு நூறகணைணை அடயகி நீர்கின்றம சொல்லப்பட்டநாயிறறு பொருள் - ஆகுபெயர். ஒருவொண்ப பொதுப்படக்கூடலால் இதுனை யோதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு தூலோதியுணர்ந்தோ அருமறைகளைத்துஞ் சமயநூலாறும் ஒதி யுணர்ந்தோராவ றென்றபடி.

நச்சுமனா

சதி எழுத்தகைச சரிடி சொற்பொருள் யாப்பு வழுக்கில் வரப்பயி வணண - மிழுக்கின்றி யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின வின்றிவ ரினகுறள்வெண்பா.

(இ-ள்.) எழுத்தது அகைச சரிடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கில் வணப்பு அண வணணம - எழுத்தது குதல் வணணமீருக சொல்லப்பட்ட இவற்

உக சிறப்புப்பாயிரமாகிய

ஊர், இழுக்கு இன்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்று எவர் செய்தன - எக்கணத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் - (அவை) பெல்லாம், இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா - இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்விளிய குறள்வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன, எ-று.

வனப்பு—அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி—சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம்—குறிலகவற் றாங்கிசை வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவவர் ஒவ்வொரு குணத்திலே சிறந்து விளங்க நூல் செய்தனர், இவரோ வெனின் எல்லாகுணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கசெய்தமையின் இவ்வாறு கூறினார். இதன் பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லியபடி.

அக்காரக்கனிநச்சுமறார்

சசு. கலை நிரம்பிக் காண்டற் கினிதா கிக் கண்ணி
 நிலை நிரம்பு நீர்மைத் தெளிநூற் - தொலைவிலா
 வாறுார் மதியந் தனக்குண்டேர வள்ளுவர்முப்
 பரணா யைக்தின் பயன்.

(இ-ள்.) (மதியமும் முப்பானாலும்), கலை - பதினாறுகலைகளாலும் அறு பத்துநாலு கலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, [ஆராய்ச்சி செய்தற்கு என்றபடி], இனிதாகி—, கண்ணின் நிலை - முகக் கண்ணினிலையில், [அககண்ணினிலையில்], நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நிரம்பித்து எனினும் - தன்மையுடைத்தாயினும், [குணமுடைத்தாயினும்], வள்ளுவர் முப்பால் நூல்-திருவள்ளுவரது முப்பானாலினது, நயத்து-நயத்தால் விளைவ தாகிய, இன் பயன் - இனியபயனானது, தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியம் தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ—, ஏறு.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றமை மயக்கம். ஓகாரம்—எதிர்மறை. ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலி னிழிவுதோன்ற தொலைவிலா வானார் மதியமென்றார். நயம்—மறுப்படாமை, மழுதகாமை, குறைவுருமை முதலியன. பயன்—இம்மை மறமை வீட்டின் பங்கன். ஒப்புமை சொல், தற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் ஏனைப் பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுது மெனப்புகின் அதுவும் இதனால் தருவதன்மென்றபடி.

நப்பாலத்தொர்.

சஎ. அறந்தகளி யான்ற டொருடிரி யின்பு
 சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு - குறும்பாவா
 வள்ளுவனா றேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
 ளுள்ளிரு னீக்குந் விளக்கு.

(இ-ள்.) அறம்—, தகளி - அகலும், பொருள்—, திரி-திரியும், இன்பு—, றெய்-றெய்யும், செஞ்சொல்—, தீ-றெருப்பும், குறும் பா-குறட்பா, தண்டு-தண்டும், ஆ-ஆக, வள்ளுவரார்—, வையத்து வாழ்வார்கள் - பூயினகண்ணே வாழ்வோரது, உள் இருள்-அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாயி, விளக்கு—, ஏற்றினார்—, எ-று.

ஆன்றல் - மேம்படுத்தல். அகத்திருள் - அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் - தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனரது திருவாயிற் பிறக்க செஞ்சொல் அற முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இங்ஙனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க் ஈ மாத்நிரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்கூசிறந்து ிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி.

குலபதிநாயனார்.

ச.உ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுள்குள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால் - வள்ளுவரார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெந்திரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு

(இ-ள்.) உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி-றெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி, உள்ளத்து உள்ள - (மக்களது) அகர்திலுள்ள, கள்ளற்கு அரிய இருள் - (யிதி தொன்றனாலே) நீக்கப்படாது அஞ்ஞான விருளை, கள்ளுதலால்-நீக்குதலால், வள்ளுவரார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், வெம் கதிரும் - (புறத்து தாமரை மலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக்கொண்டு - அசெய்கையைக்கொண்டு, ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகும்—, எ-று.

. செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுகலின் குணமெனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும், தள்ளுதலும் ஆம் குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படு புறானைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத் தகாடுன்ற தாயிற்று. உலகுக் கெல்லாம் பேரொளிபாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பா

மென்றபடி.

தேனிக் குடிக்கீரணர்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின பொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பான்றி
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுடளால்
ஈவயத்து வாழ்வார் மனத்தூ,

உறு

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

(இ-ள்.) செய்யுத் திருவள்ளூர்—, முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடைய
தாக, செய்யிய குடளால் - சொல்லப்பட்ட குறணூலைக் கேட்டறிதலால்,
ஈவயத்து வாழ்வார் மனத்தூ—, பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற்
பட்டவை யெல்லாம், பொய்யே ஆய்ப்போயின—, பொய் அல்லாத—,
மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், மெய்யே ஆய் விளங்
கின—, எ-று.

குறளால் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யே
யாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உணமை தூன்யப்படாமையின்
பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால
பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடங்கன வென்றதாயிற்று.
பொய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெண்ப்படுவதென்றற் றொடக்கத்துத்
திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய் விளங்கல் பொய்மையும் வாய்மையிடத்த
வென்றற் றொடக்கத் தத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு
பயத்தற்சிறப்புச சொல்லியபடி.

கோடிஞாழன்மாணிபூதனார்

100 அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றினறிந்தேங் வீடு தெளிந்தே - மறநெறிந்த
வாளார் செவ்வாற வள்ளுவரைத் தம்வாயற
நேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

(இ-ள்.) மறன் எறிந்த வாளார் செவ்வாற - பகைவரையெறிந்த வாட்
படை தகைய வீரோடுகும் பரண்டியனே! வள்ளுவரைத் தம் வாயால்—,

கேளாதனவெல்லாம் - (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டிலாமையெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அரசன் நிரமறிந்தேம்—, பொருள் திறம் அறிந்தேம்—, இன்பின் திறன் அறிந்தேம்—, வீட்டித் திறன் தெளிந்தேம்— என்று.

திறன்-கூறபாடி. அது அரமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன்—ஆகுபெயர். கேளாதன - பிறநூலாசிரியர்க் கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுகற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீணைக்குறித் துணர்த்தற்குரிய உறுதிப்பொருளுண்கு முணர்தலின் இனியாதொன்றாவது குறைவில்லை யென்றபடி.

கவுணியனார்.

நீக சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமநந்து - முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்பெண்பா.

(இ-ள்.) முந்திய நல் நெறி நாம் அறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனார் நரவால்லினங்குகின்ற புலமையையுடைய

திருவள்ளுவமாரீலை

உக

திருவள்ளுவனாரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இன் குறள் தொன்பா-இனிய குறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கு இனிய - (நினைத்தால்) மனத்திற் கின்பஞ் செய்வன, செலிக்கு இனிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன, வாய்க்கு இனிய - (ஒதினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன வந்திரு வினைக்கு -தொடர்ந்து வருகின்ற இருவினைகளாகிய கோய்களுக்கு, மாமநந்து - பெரிய மருத்துக ளாவன, என்று.

குறட்பாளை மருத்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை கோயென்றமைபால் ஏதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினையென்றார். முற்பட்டநல்வழி - நன்மகக்குக்கு அநாதியா யமைந்துள்ளது. அது சமயத் தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனைவினையென மறைப்பட்டு நின்றமையின் நாமறிய வென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும், சொற்பொரு ண்பககளாலே இன்பம் வினைத்துக் செய்வத்தன்மையால் வினைத்தயரும் ஒழிக்குமென்றபடி.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கி ரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

(௫-ள்.) வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வென் திங்கள் - சுந்தரன்
சுரகுரு குரியன் சுந்தரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புற இருளை—,
பொள்ளென நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும், (ஆகவின் புறவிரு ணீக்குதற்கு
உண்டாகிய ஒளிகளாம்), தெள்ளிய - மூற்றணர்ந்த, வள்ளுவர் இன் குறள்
வெண்பா—, அவிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள் இருள் நீக்கும் - உள்ளி
ருளை நீக்குதற் குண்டாகிய, ஒளி—, எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃ
தொன்றே யுளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்தி
ருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றினும் ஒப்பதொன்றின் நென்ற
படி.

ஆலங்குடிவங்களுர்.

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற் - நெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலககடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்த.

(௫-ள்.) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்
சுவையை, உரைக்கின்-சொல்லுமிடத்து, வாய் மடுக்கும் தென் அமுதின்-உண்
ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும்—, ஒவ்வாதா—, தெள்

85

௩0

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

அமுதம் உண்டு - அத்தெள்ளிய வமுதையுண்டு, அறிவார்-(அதன் சுவையை)
யறிபவர், தேவர்—, வன் தமிழின் - வளம்பொருந்திய தமிழ்க் கண்ண
தாகிய, முப்பால் - முப்பலாகிய அதின்மும்மடி சிறத்தபாலை, மகிழ்ந்த—, உல
ககடைய - எல்லா வுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டி தீஞ்சுவையறிவார், எ-று.
வளம்—ஆகுபெயர். ஆள் அரை. அர் வயிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நரலிற்

பட்ட சிறிது பொழுதளவே நீஞ்சுவையப்பது. இப்பாட்டு செஞ்சின்க ணிலை பெற்று ஒழிவின் நித் நீஞ்சுவைய ததலின் ஒவ்வாதென்றார். மும்பால் - சிலி வ்டருபகம். இனி எவ்வுலகததாருக்குக் கருமபூயிபாகிய இவ்வுலகத்துட் டோன்றி மெய்ப்பொரு ஞானர்த்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்டவறினாலே அதனது உயர் வொப்பற்ற நணசதை அறிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வ றொன்பதுபற்றி அங்ஙனம் கூறினாரெளி னுமமைபும். இஃது இவ்வுலகத்தார்த்தேயன்றி அவ்வுலகத்தார்த்தும் பயன் பமொறு சொல்வியபடி.

இடைக்காடார்பாடல்.

சடுகைத் கொளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்

(இ-ள்.) குறள் - (நாயனாது தூவி னாயிரத்து மூன்று முப்பது) குறள்வெண்பாக்களும், கடுகை—, தொளைத்து - (அதனடுவே) தொளை செய்து, ஏழ் கடலை - ஏழுதடனீரையும், புகட்டி - (அத்தொளைபுட்) பெய்து, குறுக - (சன்னளவிற) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித் , வைத்தால் அது போல்வனவாகும், எறு.

யிக்கசிறந்தளவிற்கு எடுகதுச சொல்லப்படுவதொரு தன்பொருளாத வின் கடுகு சொல்லப்பட்டது. இராண்டனுருபு தறித்தவென வினைகொண்டது. தொளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குமல். புகவ்டென்பு புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நின்றவின புகட்டியென்றாயது. தொளையினிடை வெளிக்ரம் அதன் புறமூடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழித்தபங்கு பெரிதாகவின் குறுகவென்றார். தறித்தாலன்ன வெணற்பாலது தறித்தவென இடைக் குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உபமானமாகக் கூறலின் இல் பொருளுவமை. குறட்பாக்களும் ஒவ்வொன்றும் அதுபோதலின் தறித்த வெணப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. அறன் பால்பகா விரிணைப் பெயராதலின் இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங் கூறவே குறட்பாவின் சொற்கருக்களும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரியும் சோக்கும்வழி அக்கடுகும் ஏழ்கடனீ ரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவு படாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் தொளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக், குறுகத் தறித்த குறள்” என முதற்சொல்லிமாற்றி ஓளைய யாரால் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

திருவள்ளுவர்மூலையுரை முற்றிற்று,
திருவள்ளுவநாயனார் வரலாறு.

கேரிசை யாசிரியப்பா.

நயமிகுபுகழ்ச்சோ ணைட்டுளோரந்தண
னயர்மனைக்கிழத்தியங் குயிர்த்தவோர்மைந்தற்
கியாணர்சரல்பகவ னெனப்பெயர்ந்துபின்
கோணிலைநாணிலை குறித்தசாதகத்தாற்
புன்குலமாதுதோள் புணருமென்றோர்ந்திஃ
தென்குலக்கிழக்கதா மெனவுளங்கமுடிய
பீழையினேழி இப் பின்பொருசிலநாண்
மாழையுண்கண்ணியை மதலையைத்தணந்து
கோணைநீர்க்கங்கையிற் குடைகுவானேகினன்
பேனுமச்சிறுவனும் 19 ரமசரியமேற்
மேவாவருமறை யோதிநூலுணர்ச்சியிள்
மூவாநலத்தினைம் மூவாட்டையன
யெந்தைநிற்பிரிதரற் மேதுவென்னெனத்தாய்
புந்தினைந்துரைசெயப் பொழுன்வடபுலந்தாரீஇப்
பேரதருநெறியிடைப் புலைமகள்சுருவு
ராதியென்பெயரின ளாரும்பெறற்செய்வியள்
பொற்கொடிபோன்றெதிர் புகமருண்டினிய
சொற்கொடுபுதுநலந தோய்ந்துணர்ந்ததன்பி
னிச்செயறகாதென வெண்ணிவிட்டேகுழி
மெய்ச்செயற்கற்பினள் விடாதுடன்றொடரக்
கண்டுருத்தொருசிலை கைக்கொடுநுதன்யிசைப்
புண்டரவெறிந்தவட் போக்குபுவிரைந்துபோய்த்
திசுழ்பாசிரதி தீரமேலுளபதி
யகமெலாந்தேடியு மத்தனைக்கண்டிலா

தெய்வப்பலமையிற் சிறந்தரன்குருவா
 யற்புதநீறணிந் தைந்தெழுத்தியம்பித்
 தற்பரலிங்கமெய் தரித்தருள்செயப்பெய்இ
 வலங்கொள்பூவைசிபர் மரபினுற்றெண்குண
 மிலங்குறுவாசுகி யெனும்பெயர் தையலை
 மணந்தகனமர்து மகிழ்ந் துறவறத்தரும்
 வணங்குறவில்லற வாழ்வினுற்றருளா
 லென்னினுயர்வுறு மினித்தமிழ் மொழியென
 முன்னுறுபெருவட மொழியழுக்காறு
 மலைதருமபற்பல மதந்த நும்வியந்து
 தலைபிசைக்கொண்டி து தக்கதென்றேத்த
 விம்மைமறுமைவீ டெய்தவிந்நூலொன்
 றம்மவமைபுமென் றலிஞ்ஞுள்ளுவப்ப
 வெங்கட்கிணையிலை யெனத்தருக்குறுகடைச்
 சங்கப்புலவரத் தருக்குளத்தொழிய
 வீரிருவேதமே யெழுவாயாகிய
 சீரியமிழிய செவ்வியநூல்களிற்
 சிறந்தபொருளெலாஞ் செந்தமிழ்க்குறளி
 லறம்பொருள்காமமென் றுருமுப்பாலாற்
 கூறினரொருநூல் கொண்டுளந்
 தேறினர்பயனெலாஞ் சேர்ந்துவாழ்குவரே.

திருவள்ளுவநாயனார்வரலாறு

௩௩

நாயனார் சொருபஸ்துதி.

திருமுடியிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண் டாறுதலழ
 கும், திரண்மணி புயந்தை வருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடுந்தாடியினழ
 கும், அருமுடிசெபமாலிகை சின்முத்திரைசேரபயநேர்வலக்கையி

னழகும், அமிழ்துறழ்தமிழ்மா மறைமுறைவாத மமைதரு மிடக்கை
யினழகும், கருமுடியோகப் பட்டையினழகும் கடிகொள்கீட் கோவ
ணவழகும், கழல்களிற்றிகிரி வளைவரையழகும் கமல நல்லாதனத்
தழகும், தருமுடிமுகிரேய் மயிலையினிடமாதவர்கள் கண்டிறை
ஞ்ச விற்றிருக்கும், தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவரெனு நாம சற்குருசா
ணமே சரணம்.

செய்ப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆசிரியர் திரு நாமங்கீ. .

திருவள்ளுவர்

நாயனார்

தேவர்

முதற்பாவலா

தெய்வப்புலவர்
நான் முகனார்
மாதானுபங்கி
செந்நாப்போதார்
யெருநாவலர்.

நாலின்றிநாமங்கர்

திருக்குறள்
முப்பானால்
" த்தரவேதம்
தெய்வனால்
திருவள்ளுவர்
பொய்யாமொழி
வாயுறைவாழ்த்து
தமிழ்மறை
பொதுமறை.

உ

சிவமயம்

திருவள்ளுவர் குறள்

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

பாட்டு.

பாட்டு.

பக்கம். | பாட்டு.

பக்கம்.

அகடாராரல்
அகப்பட்டி
அகரமுதல

சடு௦ அரங்கினி
டுகடு அரம்பொரு
அரம்பாலு
ர-7-டு 'ரா

அகழ்வாரை
அகனமர்ந்து
அகனமர்ந்தீ
அஃகாமை

எஉ அரிதாற்றி
சஉ
சடு அரியவற்று
அ12

அஃகியதன்
அங்கணத்து
அசையியற்
அச்சமுடை
அச்சமேகி

அக	அருவக்கட
நடசஅ	அருஞ்செவ்
ருஉஅ	அருட்செவ்
உருக	அருமறை
ருகக	அருமையு

அஞ்சாமைய
 அஞ்சாமையீ
 அஞ்சமறியா
 அஞ்சவதஞ்
 அஞ்சவதோ
 அடக்கமம
 • அடல்வேண்
 அடற்றகை
 அடிக்கியகோ
 • அடிக்கிவரினு
 அடித்ததுகா
 அணங்குகொல்
 அணியன்றோ

௨௪௧ அரும்பய
 ௧௮௪ அருவினையென்
 ௪௧௩ அருளல்ல
 ௨௦௭ அருளிலார்
 ௧௭௩ அருளென்
 ௩௮ அருளொடு
 ௧௬௧ அருள்கருதி
 ௩௭௨ அருள்சோ
 ௪௬௦
 ௩௦௨ அலந்தாரை
 அலரெழுவாரு
 ௩௧௧ அலர்நாண
 ௪௮௮ அல்லலரு

அந்தணரென்
 அந்தணர் நூற்
 அமரகத்தாற்
 அமரகத்துவ
 அமிழ்தினு
 அமைந்தாங்

கஎ	அல்லவை
உசுச	அல்லற்பட்
௩௩௩	அவர்தந்தா
	அவரெந்நு
௩௩	அ
உஉக	

ககச	அவாவென்ப
சஉஎ	அவிசொரிந்
சஅ௦	அவையறிந்
௩௩௬	அவையறியா
௩௩௬	அவ்வீத்தமூக்
உசுச	அவ்வியநெ

௩சச
௩ச௩
எஅ
எக

	அழக்கொண்	நகக
உகூ	அழச்சொல்	நகச
கூ	அழல்போ	நகஉ
உகச	அழிவதூஉ	உஉந
ககக		நகூ
சூ	னவை	நகக
உககூ	அழிவின்ற	நகக
கக	அழுக்கற்ற	கக
உகச	அழுக்காறவா	கக
கக	அழுக்காறுடையார்	கக
	அழுக்காறுடையார்	கக
நககூ	அழுக்காரென	கக
நககூ	அழுக்காற்றி	கக
	அளவல்லசெய்	ககச

அளவளாவில்

அஉ	அளவறிந்தா	கஙச
கங௦	அளவறிந்து	உஙஉ
ருசக	அளவின் கணி	கஙங
ருருங	அளித்தஞ்ச	ருருச
ககங	அறங்கூரான	அச
சள	அறஞ்சாரா	ரு௦உ
	அறஞ்சொல்	அச
ருளக	அறித்தாறிது	உ௦
		உரு
களச	அறத்தான்	உச
களரு	அறத்திற்கே	ஙஅ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அறத்தினூஉள்	கஅ	அனிச்சப்பூ	௫௩௭	இகலானு	சகச
அறம்பொரு	௨௪௩	அனிச்சமு	௫௩௯	இகலற்கெ	சக௩
அறவாழிய	௬	அன்பகத்தில்	௩௯	இகலின்மி	சக௨
அறவினையா	கசக	அன்பறிவாரா	௩௩௦	இகலெதிர்	சக௨
அறவினையு	௪௩௭	அன்பறிவு	௨௪௯	இகலென்ப	சக௦
அறனழீஇ	அச	அன்பிலனா	சக௫	இகலென்னு	சகக
அறனறிந்தா	௩௦௭	அன்பிலாரெல்	௩௩௬	இகல்காணு	சகச
அறனறிந்துமு	௨௧௩	அன்பிற்றுமு	௩௬	இகழ்ச்சியிற்	௨௬௨
அறனறிந்துவெ	அ௩	அன்பின்வழி	௪௦	இகழ்ச்செ	௫௦௭
அறனாக்கம்	௭௬	அன்பின்வி	௪௩௮	இடமெல்லா	௫௧௦
அறனியலா	௭௦	அன்பினுமா	௩௭	இடனில்பரு	க௦௦
அறனியுக்கா	கஅ௫	அன்புடை-லிவ்	௪௭௮	இடிக்குத்து	௨௧௬
அறனினு	௩௬௪	அன்புடை-ல்வே	௩௨௬	இடிபுரித்தென்	௨௬௪
அறனெண்ப்	௨௬	அன்புநாடுனா	௪௭௩	இடிப்பாரை	௨௧௬
அறனெக்கி	அஅ	அன்புமறனு	௨௪	இடிக்கட்ப	௩௧௬
அறன்கடை	௬௮	அன்புற்றமர்ந்	௩௮	இடிக்கணகா	௪௬௪
அறனவரை	௭௧	அன்பொரிஇ	௪௮௫	இடிக்கண்வ	௩௦௦
அறிவினா	௫௪௮	அன்போடியை	௩௭	இடிக்கைக்கி	௩௦௧
அறிவொன்	௩௦௮	அன்றறிவாமெ	௨௦	இடிக்கைக்கே	௪௬௪
அறிதோறறி	௫௩௪	ஆகாநளவிட்	௨௩௨	இடைதெரிந்	௩௪௪
அறிந்தாற்றி	௨௫௦	ஆகமுாற்	௧௭௮	இணருழ்த்து	௩௧௫
அறிவற்றம்	௨௦௩	ஆக்ககரு	௨௨௪	இணரொரிதோ	௧௪௩
அறிவிலார்காந்	௪௦௬	ஆக்கமகர்வி	௨௮௮	இதனியதனா	௨௫௧
அறிவிலானெ	௪௦௬	ஆக்கமிழந்	௨௮௮	இமைப்பிற்கா	௫௪௩
அறிவிலானா	௧௪௬	ஆக்கமுந்	௩௧௧	இமையாரின்	௪௩௫
அறிவின்மை	௪௦௬	ஆதகமை	௩௫௮	இம்மைப்பி	௬௩௬
அறிவுடையாரா	௨௦௬	ஆபயன்கு	௨௭௧	இயல்பாரு	௧௬௨
அறிவுடையாரெ	௨௦௭	ஆயுமறிவி	௪௪௧	இயல்பினா	௨௫
அறிவுருவா	௩௩௧	ஆய்ச்சாய்ச்	௩௮௩	இயல்புளி	௨௬௪
அறவாய்சி	௫௩௮	ஆராலியர்கை	௧௭௭	இயற்றலு	௧௮௫
அறையறை	௫௧௬	ஆவிந்ருகிரெ	௫௧௧	இரக்கவிர	௫௦௪
அற்காலியல்	௧௫௬	ஆன்வினையு	௪௬௧	இரத்தலினி	௪௦௫
அற்றதறிந் து	௪௫௪	ஆற்றருமா	௨௩௬	இரத்தலுமி	௫௦௬
		ஆற்றினவறிந் தி	௨௩௬	இரத்தலுமி	௫௦௬

அற்றமறைக்கு	சஎஉ	ஆற்றினனவறிந்து	௩௫௦	இரப்பனிரப்	௫௧௨
அற்றமறைத்த	ச௦அ	ஆற்றின்வருந்	உஉ௧	இரப்பாரை	௫௦௭
அற்றவரென்	கஎச	ஆற்றினிலைத	௩௪௧	இரப்பானவெ	௫௦அ
அற்றராழிபடி	க௦ச	ஆற்றினொழு	உ௫	இரவாரிரப்	௪௧௭
அற்றாரைத்தே	உ௪௧	ஆற்றபவர்	௩௫அ	இரள்ளவுள்	௫௧௩
அற்றூர்க்கொன்	சஅச	ஆற்றவா-லிக	௪௨அ	இரவெண்ணு	௫௧௨
அற்றலனவறிக்	ச௫ச	ஆற்றவா-ல்பசி	௧௦௩	இருணீவகி	௧௧௧
அற்றேமென்	௩௦௨	ஆற்றவா-ல்பணி	௪எச	இருநேரக்கி	௫௨௫

பாட்டு முதற்குறிப் பதராதி

௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இருக்குள்ளி	௬௦௦	இனியவுன்	௪௬	உடைச்சும்	௨௨௬
இருங்கீதாம்பி	௪௦	இனியன்ன	௬௨௫	உடைமையு	௪௪
இருபுளலும்	௩௫௬	இனையுணைக்	9	உடையரொ	௨௮௭
இருமனப்பெண	௪௪௨	இனையரிவ	௩௮௨	உடையார்	௧௬௪
இருமைவகை	௧	இன்கணுடை	௫௫௫	உட்கப்படா	௪௪௩
இருவேறல	௧௭௬	இன்சொல்லீ	௧௮௭	உட்பகைய	௪௨௫
இருஞ்சேரிரு	௫	இன்சொல்லீர	௪௫	உணர்வது	௩௪௭
இலக்கமுடம	௩௦	இன்சொலி	௪௮	உணலினு	௬௪௧
இலகைமுா	௬௦௬	இன்பகை	௫௬௨	உண்டார்க	௫௨௪
இலமென்றகை	௪௬௬	இன்பத்து-பய	௪௬௨	உண்ணற்க	௪௪௩
இலமென்றவெ	௮௧	இன்பத்து-வி	10௪	உண்ணுது	௭௫
இலர்பலராகிய	௧௨௪	இன்பபிடை	௧௭௬	உண்ணுமையு	௧௭௭
இலன்னுநதீய	௬௪	இன்பமொ	௫௦௫	உண்ணுமைகே	௧௬௮
இலனென்னு	௧௦௨	இன்பமவியைமு-ளி	௦7	உகலிவரைத்த	௫௧
இல்வாழ்வா	௨௨	இன்பம்வியைமு-ன்	௨௬௮	உப்பமைர்	௬௨௬
இலவதெளி	௨௮	இன்மையிடு	௫௧௦	உயர்வகலர்	௩௫௬
இல்லாரை	௨௬௩	இன்மையினி-த	௫௦௦	உயிருடம்பி	௧௫௪
இல்லாரையுஞ்	௪௩௫	இன்மையினி-து	௨௭௧	உயிர்ப்பவ	௪௨௩
இல்லாள்கட்	௪௩௪	இன்மையு	௭௨	உய்த்தல	௬௨௨
இல்லைதவற	1௪	இன்மையி	௫௦௦	உரமொரு	௨௬௧
இவறலுமாண்	௨௮௬	இன்மையொ	௪௭௬	உரனரைது	௬௧௦
இழகதொறு	௪௫௨	இன்றியமை	௪௬௩	உரனென்	௧௪
இழிவாயிந்துண	௪௫௩	இன்றாமவ	௫௦௩	உருவுகண்	௩௨௩
இழுக்கலுடை	௨௦௧	இன்னுசெ-ரை	௧௪௬	உருளாய	௪௪௬
இழுக்காமை	௨௬௦	இன்னுசெ-ர்	௪௭௫	உரைப்பா	௧௦௬
இழைத்ததிக	௨௭	இன்னுதிரக்	௧௦௩	உலகதகாரு	௪௬௦
இளித்தக்க	௬௨௨	இன்னுநன	௫௫௮	உலகதகோ	௬௭
இளிவாரின்	௪௬௭	இன்னுமை	௩௦௪	உலகத்தழீஇ	௨௦௫
இனையாகமு	௪௨௩	இன்னுவெ	௧௪௭	உலகவிடத	௩௬௮
இனையரின	௩௩௮	இன்டமிவ	௪௮௩	உலக்தானென	௫௭௨
இறந்தமைம்	௪௩௨	இறந்தவிசைப	௧௦௬	உலக்துறை	௫௪௩
இறந்தவெ	௨௫௮	இறந்துவங்கு	௧௦௪	உலக்ப்பத்	௧௬௧
இறந்தாரிற	௧௪௪	இறந்துகவி	௫௧௭	உலக்துழக்	௫௬௮
இறப்பேபுரி	௪௭௧	இறந்துகவி	௫௦௮	உலக்துழர்	௪௬௮
இறப்பேபுரி	௮௩	இறந்துகவி	௩௫	உலக்துண்டி	௩௬௬

இறையிய	நட்ச	ரான்ராணமு	சசச	உழுவாரு	சகச
இறைகடி	உளந	ரான்ராள்பசி	நகள	உழைப்பரி	உளு
இறைகாக்	உகடு	உடம்பாடி	சஉள	உளபோன்	உளக
இற்பிற-கண்ண	சடுச	உடம்போ	டுசு	உளரென்னு	டுகந
இற்பிற-கண்ணே	டுக	உயிச்சையி	நகச	உளரென்னு	ககள
இனத்தாற்	உளடு	உடம்பதூஉ	டுகள	உள்கரை	உளந
இணம்போன்	நகச	உடைசெல்	சடுக	உள்ளுச்சரித்	ககச

86

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு. பக்கம் | பாட்டு. பக்கம். | பாட்டு. பக்கம்.

உள்ளத்தார்	௧௦	அடியவ	௧10	எள்ளினினி	௧௨௭
உள்ளத்தாலு	௧1	பாடியிருந்	௧1௪	எற்றிற்கு	௧௩௮
உள்ளத்தாற்	௧1௭	பாடுகமன்	௧௪1௩	எற்றென்	௩௧௭
உள்ளமிலா	௨௧0	உடுதல்	௧௪௪௩	எனைத்தானுந	௨0௧
உள்ளமுடை	௨௮௭	பாணுடை	௪௮௩	எனைத்தானுமெ	௧௪௭
உள்ளமபோ	௧௧௪	பாயமென்	௩௮௫	எனைத்திட்	௩௨௪
உள்ளறக	௩௮௬	பாபவர்கென	௧௧௨	எனைத்துந	௩௧௬
உள்ளியதெ	௨௧௨	பாருணர்நீர்	௧௧௧	எனைத்துணை	௧௧௧
உள்ளியவெ	௧௪௪	பாழிபெய	௪௭௬	எனைத்துரி	௧௮௩
உள்ளினு	௧10	பாழிம்பெ	௧௮௨	எனைத்தொ	௧௮0
உள்ளீனீன	௧1௧	பாழையு	100	எனைப்பகை	௧௧௧
உள்ளுவதெல்	௨௮௧	பாறொரா	1௨0	எனைமாட்சி	1௨௧௨
உள்ளிவன்-னு	௧1௭	பாணைக்கு	௪௮௭	எனைவகை	௨௧0
உள்ளுவன்-ம	௧௪௧	எச்சமென	௪௮௭	என்பிலதனை	௩௮
உள்ளொற்றி	௧௪௬	எட்டகவ	௪௨௭	என்றமொ	௩௧௬
உறங்குவ	௧௧௧	எண்ண்சேர்ந்	௪1௭	எண்ணமுன்	௩1௭
உறண்முறை	௪௨௧	எண்ணத்தது	௨௨௬	எதமபெருஞ்	௪௮௪
உறாஅதவர்க்	௧௨௪	எண்ணிய	௩௨௨	எதிலாரார	௪0௪
உறாஅதவர்போ	௧௨௭	எண்ணயா	௨1௧	எதிலாரகு	௮௮
உறாஅதோ	௧௧0	எண்ணென்ப	௧௮௧	எதிலார்போ	௧௮௮
உறாஅர்க்கு	௧1௧	என்பத்ததாவெ	௪௭௭	எந்தியகொ	௪1௨
உறினட்ட	1௧௨	எண்பகத்தோனே	௪௧௬	எழுந்தவ	௪௨0
உறினுயிர	1௧௬	எண்பொருள	௨௧௧	எரினுநன்	௪௧௬
உறதோறு	௧1௨	எதிரதாக்கா	௨0௭	எரினுமுஅ	௧
உறபசியு	1௧௩	எந்தனநி	௧௧௩	எவவுஞ்செ	௪0௧
உறபொரு	௧௧௧	என்பொருளு	௩1௨	ஐந்தவித்தா	௧௪
உறப்ப	௩1௬	என்பொருளெ	௧௧௮	ஈயத்தினீய்	௧௧௧
உறப்பொத்	௪௭௮	என்பொருள்யா	௨0௪	ஐயப்படா	௩1௪0
உறவதுதீர்	௩1௬	எய்தநகரி	௨1௭	ஐயணர்வெ	௧௧௭
உரைசிறி	1௨௧	எரியாந்ச	௪10	ஒட்டார்	௪௧௬
உற்றகோயீ	௨௧1	எல்லாப்பொ	௧௧௧	ஒண்ணுதற்	௧௧௩
உற்றகோய்கோ	௧௨0	எல்லார்க்குந	௧0	ஒண்பொரு	௩1௬
உற்றவன்	௪௧௭	எல்லார்க்கும	௨1௨	ஒத்ததறிவா	௧1
உற்றானவ	௪1௭	எல்லாவினக்	௧1௧	ஒப்புரவின	௧0௬
ஊக்கமுடை	௨1௧	எல்லைக்கணி	௩1௧0	ஒருதலையா	௧௧௭
ஊடலிற்றோற்	௧௪௨	எவ்வதுறை	௨0௬	ஒருகாவெ	௧1௩

ஊடல் தோன்	சுருக	எழுதுவகா	சுருக	ஒருபொழுது	கருக
ஊடல் ஹண்	சுருஉ	எழுப்பிப்பு	சுருஉ	ஒருமைக்க	கருஉ
ஊடலுண்	சுருரு	எழுமையெ	சுருரு	ஒருமைச்	சருரு
ஊடற்கட்	சுருஓ	எளிதென	சுருஓ	ஒருமைமக	சருஓ
ஊடலுணர் தல்	சுருட	எள்ளாத	சுருட	ஒருமைபுளா	சருட
ஊடிப்பெ	சுருஉ	எள்ளாமை	சுருஉ	ஒலிததக்கா	சருஉ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

௫

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒல்லங்கரு	௩௬௫	கடுமொழியும்	௨௭௫	கல்லாதான்	௧௬௫
ஒல்லம்வகை	௧௮	கடைக்கொட்டி	௨௧	கல்லார்ப்பி	௨௭௬
ஒல்லம்வாயெ	௨௬	கணைகொடிநி	௧௨௬	கல்லாவொரு	௧௬௬
ஒல்லத்திவ	௨௨௮	கணகளவு	௫௨௫	கல்லானவெ	௪௪௬
ஒழுக்கத்தினெ	௬௫	கண்டதமன்	௫௫௨	கவரங்கழக	௪௫௦
ஒழுக்கத்தினெ	௬௫	கண்டா	௫௬௫	கவ்வை	௫௫௧
ஒழுக்கத்து	௧௨	கண்டாருயிரு	௫௨௬	கழாஅக்கால்	௪௦௫
ஒழுக்கமுடைமை	௪௪	கண்டுகேட்	௫௨௬	களவினாலாகி	௧௨௬
ஒழுக்கமுடைய	௬௪	கண்ணரை	௪௧௫	களவினகட்	௧௨௨
ஒழுக்கமுடைய	௪௫௬	கண்ணர்	௨௧௬	களவென்னு	௧௩௨
ஒழுக்கமவி	௪	கண்ணர்	௪	களித்தரியே	௪௪௬
ஒழுக்ககார	௭௩	கண்ணின்பச	௫௬௮	களித்தாரை	௪௪௭
ஒளியார்மு	௪௫	கண்ணன்றுக	௮௫	களித்தொறு	௫௫௧
ஒளியொருவ	௪௬௮	கண்ணுவகொ	௪௦௦	கள்வாக்கு	௧௩௪
ஒறுதகாரை	௭௩	கண்ணுடைய	௧௬௦	களன்னுணைப்	௪௪௭
ஒறுததார்த்	௭௪	கண்ணுள்ளா	௫௪௨	கறுத்தின்ன	௧௪௫
ஒறுததாற்	௨௮௧	கண்ணுள்ளா	௫௪௨	கறக்கசடற	௧௮௬
ஒறுதினெ	௨௮	கண்ணுறிக	௫௨௬	கற்றிக்குலொ	௩
ஒறுறுமு	௨௮௨	கண்ணுறிக	௭௬	கற்றித்தாற்	௩௪௭
ஒற்றெருநி	௨௮௫	கண்ணுறிக	௨௮௦	கற்றருட்கற்	௩௪௬
ஒற்றெருற்று	௨௮௪	கண்ணுறிக	௨௭௭	கற்றருமுற	௩௪௦
ஒற்றெருநல்	௧௫௦	கறப்பகாதது	௬௨	கற்றிலவையினு	௨௦௦
ஒன்றமை	௪௨௪	கறுமெனத்தா	௫௬௬	கற்றிணை	௧௬௮
ஒன்றவுலக	௧௦௭	கறுமெனத்தா	௫௮௫	கற்றுக்கண	௩௪௨
ஒன்றைய	௬௧	கறுத்தலுமாற்	௫௬௦	கனவினலுண்	௫௮௫
ஒன்றெய்தி	௪௪௮	கறுப்பவாக	௫௬	கனவினலுமி	௩௬௫
ஒன்றாத	௧௨௧	கறுப்பிமெபை	௫௦௭	காக்கொபொரு	௫௬
ஒடுவலவே	௧௬	கறுப்பிலாடு	௫௦௫	காக்கைகய	௨௫௬
ஒடுவலவே	௫௬௭	கறுப்பிலார	௫௦௬	காட்சிக்கெ	௮௧௬
ஒடுவலவே	௪௦௨	கறுப்பினு	௪௧௪	காணசின	௪௧௭
ஒடுவலவே	௫௫௭	கறுப்பினு	௫௦௬	காணதாற்	௪௦௬
ஒடுவலவே	௧௬௬	கறுப்பினு	௨௮௦	காணருவ	௫௨௬
ஒடுவலவே	௨௬௨	கறுப்பினு	௪௬௧	காணுங்காற்	௬௨௧
ஒடுவலவே	௫௪௭	கறுப்பினு	௫௪௦	காணகமற்	௬௧௧

கடலோடா	உச௦	கருமத்தானா	சஅசு	காதலகாத	உகஉ
கடனற்றிந்	௩௨	கருவியுங்கா	௩௦௫	காதலரில்	௫௧௦
கடனென்ப	ச௭	கலங்காதுக	௩௨௩	காதலர்தூ	௫அச
கடாஅக்களி	௫௨௨	கலந்துணா	௬௦௧	காதலவரி	௫௧௧
கடாஅவுரு	௨அச	கல்லாதமே	ச௦௭	காதன்மை	௨சக
கடிதோசளி	௨௭	கல்லாதவரிற்	௩௫௨	காமக்கடன்	௫௬௩
கடிந்தகடிந்	௩௧அ	கல்லாதவருந்	௧௧௫	காமக்கடு-லு	௫௬௬
கடுஞ்சொல்	௨௭ச	கல்லாதானை	௧௧௬	காமக்கடு-லி	௫௬௩

..

பாட்டு முத்திரைப் பகராதி

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
காமக்கணிச்	௬௦௪	கழுநகுடியு	௨௬௬	கோளில்	௭
காமமுநாணு	௫௬௧	கருமைநோ	௩௩௬	சமன்செய்	௫௭
காமமுழந்	௫௪௪	கூற்றங்குதி	௧௨௪	சுவத்தாற்	௩௬௬
காமமென	௬௦௪	கூற்றத்தை	௪௨௬	சுவம்பற்றி	௪௬௧
காமம்வீடு	௬௦௨	கூற்றம்மா	௫௨௬	சாதலினின்	௧௦௫
காமம்வெருளி	௬௭	கூற்றுடன்று	௩௭௦	சாயலுநா	௫௭௧
காவலகருதி	௨௩௩	கெடல்வே	௪௨௬	சார்புணர்ந்	௧௭௦
காவத்தினுற்	௫௦	கெடாஅலுழி	௩௬௧	சால்பிற்குக்	௪௭௫
காவலாழ்தளரி	௨௪௨	கெடுகா	௩௮௬	சால்நவர்	௪௭௭
காவலக்குச்	௫௬௧	கெடுப்பது	௬௦	செய்விடத்	௨௮௬
காவலயரும்பி	௫௬௨	கெடுவல்யா	௫௬	சிறப்பறி	௨௮௬
கானமுயலெ	௩௭௪	கெடுவாக	௫௬	சிறப்பீ-யீ	௧௮
கூயம்பை	௧௫௮	கெட்டாக்	௧௨௫	சிறப்பீ-ம்	௧௪௫
கூடிசெய்வ	௪௬௨	கேடறியா	௩௬	சிறப்பொடு	௧௧
கூடிசெய்வா	௪௬௩	கேடில்லி	௧௬	சிறியாருணர்	௪௭௦
கூடிதழீஇ	௨௬௪	கேடும்பெ	௫௫	சிறுகாப்பி	௩௬௦
கூடியுறங்காத்	௨௬௬	கேட்டார்ப்	௩௬௧	சிறுபடை	௨௪௧
கூடிப்பிறந்தா	௪௬௪	கேட்டினு	௩௮௫	சிறுமைந	௫௬௪
கூடிப்பிறந்-கு	௨௪௪	கேட்டினு	௨௦௨	சிறுமைபல	௪௪௬
கூடிப்பிறந்-த	௩௮௪	கேளிழுக்கக்	௩௬௦	சிறுமைபுஞ்	௩௭௨
கூடியுறந்து	௨௬௩	கைம்மாறுவே	௬௭	சிறுமைபுணீ	௪௮
கூடியாண்மை	௨௬௫	கையறியா	௪௪௫	சிறைகாக்கு	௩௦
கூடியென்னுங்	௨௬௪	கைவேல்க	௭௩	சிறைநல	௨௪௨
கூணநலஞ்	௪௭	கொக்கொக்	௨௩௭	சிறற்றன்ம்	௨௬௮
கூணாடி	௨௪௩	கொடியார்-யி	௩௬௪	சிறற்றன்ப	௮௧
கூணமென்னுங்	௧௬	கொடியார்-யு	௩௬௬	சினத்தைப்	௧௪௩
கூணனிளையு	௪௬௮	கொடுத்தலு	௨௫௫	சினமென்னு	௧௪௨
கூணனுக்குடி	௩௮௪	கொடுத்தது	௪௬௭	சீரிடங்கா	௩௬௬
கூடஞ்செய்வ	௪௬௦	கொடுப்பத	௭௮	சீரீனுஞ்சீ	௪௬௪
கூழலினிதி	௩௩	கொடுப்பது	௪௮௪	சீருடைசசே	௪௮௬
கூழ்க்கொண்	௫௨௬	கொடுமபுரு	௫௨௨	சீர்மைசிற	௬௦
கூழ்த்தது	௩௪௧	கொடைய	௧௮௮	சுடசசுட	௧௨௩
கூழிப்பறிந்து	௩௩௭	கொலைமே	௨௬௮	சுவையொளி	௧௫
கூழிப்பறிந்து	௩௬௧	கொலைமே	௨௬௮	சுவையொளி	௧௫

குறிப்பிற்-ர்	15 ச 0	கொலைவினை	கடுங்	சுழன்றமேர்	15 எ 6
குற்றமிகளாய்	சகஉ	கொல்லாந	சஎச	சுற்றத்தாற்	உடுச
குற்றமேகாக்	உ0க	கொல்லாமை	கடுஉ	சூழாமற்று	சகஉ
குன்றன்னார்	சர-4	கொல்லான்	கஉ0	சூழ்ச்சிமுடி	15 உடு
குன்றனை	சகடு	கொளப்பட்	15 15 அ	சூழ்வாகண்	உகடு
குன்றேறி	15 கச	கொளற்காரி	15 சு0	செப்பமுடை	டுச
குறையகாமம்	சுக0	கொன்றன்	டுங்	செப்பின	சஉச
குத்தாட்ட	கடுடு	கோட்டுப்	சு 6	செயற்கரியசெ	கடு

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

.எ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
செயற்கரியயா	௩௩௮	தருதியென	௫௪	தானாற்றி	௬௮
செயற்கைய	௩௦௮	தக்காங்கு	௨௪௨	தானந்தவ	௬௧
செயற்பாலசெ	௨௩௧	தக்காரின	௨௧௫	திறனல்ல	௪௪
செயற்பாலதோ	௨௨	தக்கார்தக	௫௫	திறனறிந்	௩௧௨
செயிற்றிறலை	௧௧௬	தஞ்சுந்தம	௬௨௮	தினற்பொரு	௧௧௮
செய்கபொ	௩௬௪	தணந்தமை	௫௬௫	தினைத்துணைந	௫௧
செய்தக்க	௨௨௫	திணணந்துறை	௬௧௪	தினைத்துணையா	௨௦௬
செய்தேமருந்	௩௬௪	தந்தைதமகந்	௪	தினைத்துணையு	௬௨௦
செய்யாமறசெய்	௪௬	தந்தலம்	௪௪௦	திப்பாலகான்	௬௫
செய்யாமற்செய்த்	௧௪௧	தஞ்செஞ்சுத்	௫௮௧	தியவைசெய்	௬௬
செய்வானை	௨௫௧	தமராகித	௨௫௬	தியவைதிய	௬௩
செய்வீனை	௧௨௪	தம்பொரு	௩௨	தியவவன்றி	௪௫௬
செருக்குந்	௨௦௮	தம்மிலிருந்	௫௩௨	தியினஞ்சுட்ட	௬௨
செருவந்த	௨௪௬	தம்மிற்பொரி	௨௧௪	திவினையார	௬௩
செவலாமை	௫௫௫	தம்மிற்றம்	௩௪	துஞ்சினார்	௪௪௫
செல்லாவி	௧௪௦	தலைப்பட்டார்	௧௬௪	துஞ்சுகமகந்	௫௮௪
செல்லான்	௪௬௬	தலையினிழந்	௪௬௫	துணைநலமா	௩௧௫
செல்லிடத்	௧௪௦	தவஞ்செய்	௧௨௨	துப்பார்க்கு	௬
செல்வத்துட்	௧௬௬	தவமறைந்	௧௨௬	துப்பனெவ	௫௬௨
செல்விருந்	௪௨	தவமுந்தவ	௧௨௧	துப்புரவில்	௫௦௪
செவிதைப்ப	௧௮௪	தவறிவார	௬௪௧	துமுச்செறு	௬௩௪
செவிசகுண	௧௬௬	தள்ளாவினை	௫௩	துறியின்மை	௨௪௦
செவிசசொல்	௧௧௪	தற்காத்துத்	௨௬	துறந்தா-த்	௧௨௧
செவியிற்கவை	௨௦௩	தனக்குவமை	௬	துறந்தா-ந்	௨௩
செவியுணவி	௨௦௦	தனியேயிருந்	௬௨௬	துறந்தார்படி	௨௮௪
செருஅச்சி	௫௨௪	தன்குற்றநீக்	௨௧௦	துறந்தார்பெரு	௧௩
செறிதொடி	௬௧௬	தன்முறையின்	௪௨௧	துறந்தாரிற்	௪௫
செறிவறிந்	௫௬	தன்னுயிர்க்கின்	௧௪௮	துறப்பார்	௧௮௧
செறுநரை	௨௩௬	தன்னுயிர்நா	௧௨௩	துறைவன்	௫௫௮
செறுவார்த்	௪௧௮	தன்னுயிர்நீ	௧௫௨	துறியும்புல	௬௩௧
செற்றவர்பி	௬௦௬	தன்னான்	௧௧௬	துன்பத்திற்	௬௨௮
செற்றாரொன	௬௦௬	தன்னெஞ்சறி	௧௩௬	துன்பமுறவ	௩௨௪
செற்றார்பி	௬௦௬	தன்னைத்தான்கரந்	௧௪௧	துன்பமுறஉ	௪௬
சென்நலி	௨௦௪	தன்னைத்தான்கரந்	௬	துன்னைக்	௬௦௩

சொல்லல்	௩௩௩	கண்ணையுணர்	௧௩௩	துன்னியார்	௩௩
சொல்லுதல்	௧௨	தாமின்புறு	௧௧௩	துங்காமை	௧௩௩
சொல்லுதல்	௩௩	தாம்வீழ்-த	௩௩௩	துங்குத	௩௩௩
சொல்லுதல்	௩௩௩	தாம்வீழ்-மெ	௩௩௩	துய்மைது	௩௩௩
சொல்லப்ப	௩௩௩	தாம்வேண்	௩௩௩	துய்ய்மையெ	௩௩
சொல்லுண	௩௩௩	தார்தாவி	௩௩௩	தெணவீரடி	௩௩௩
சொற்கோட்	௩௩	தாளாண்மையி	௩௩௩	தெய்வத்தா	௩௩௩
சொல்கருதி	௩௩௩	தாளாண்மையெ	௩௩௩	தெய்வந்	௩௩

௩

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பரட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தெரிதலுந்	௩௦௭	நயனீன்று	௪௭	நாணுமை	௪௦௨
தெரிந்தலி	௨௨௩	நயனுடை	௧௦௦	நாணுலு	௪௮௧
தெரிந்துண	௫௧௬	நயனெடு	௪௩௧	நாணுமற	௧௨௭
தெருளாதா	௧௧௫	நயன்சாரா	௧௦	நானெண	௬௦௭
தெளிவிலத	௨௨௪	நவகருரியா	௭௧	நானெண்	௪௪௪
தென்புலத	௨	நலத்தகை	௧௧	நானெடு	௫௪௫
தேரான்பிற	௨௪௭	நலத்தின்க	௪௩௨	நாநல	௩௩௦
தேரான்றெ	௨௪௭	நலம்வேண்	௪௧	நானென	௧௫௬
தேவரணைய	௫௧௫	நல்குரவெ	௫௦௨	நிணந்தீயி	௬௦௮
தேற்றக	௨௪௭	நலலவை	௧௮௦	நிலததயல்	௨+௮
தேறினுந்	௪௨௩	நல்லாண்	௪௧௩	நிலதநிற்	௪௧௨
தொகைசொசொ	௩௧	நல்லார்கட்	௧௧௮	நிலவரைநீ	௧௦௭
தொடங்கற்	௨௩௮	நல்லாறென	௧௩௧	நிலைமக்க	௩௭௨
தொடலைக்	௫௪௬	நல்லாறெனி	௧௦௨	நிலையஞ்சு	௧௫௧
தொடிநோக்	௬௩௮	நல்லாற்றா	௧௧௧	நிலையிறழி	௬௦
தொடிப்புழு	௪௧௮	நல்லினத்தி	௨௨௨	நிலலாதவ	௧௫௫
தொடியொடு	௫௧௬	நலிருறு	௩௨௧	நிழனிர்முயின்	௪௨௪
தொடிற்சடி	௫௫௧	நடபொரு	௩௦௨	நிறைநீர	௩௩௮
தொட்டனைத்	௧௧௩	நனவிநாற	௩௮௪	நிறைநெஞ்	௪௪௧
தொல்வா	௫௦௧	நனவிநாண்	௫௮௮	நிறைமொழி	௧௬
தொழுதகை	௩௧௬	நனவிநா-க்	௫௮௭	நிறையாரி	௫௪௮
தோன்றிற்	௧௦௮	நனவிநாண்	௫௮௮	நிறையடைமை	௭௩
நகல்லல்லா	௪௮௧	நனவிநா-ரை	௩௮௫	நிறையுடையே	௬௦௫
நகுதற்பொரு	௩௧௬	நனவென	௩௮௬	நினைத்திருந்	௬௩௮
நகையிகை	௪௬௦	நன்மைபுந்	௨௪௮	நினைத்தொ	௫௧௧
நகையுமுவ	௧௪௧	நன்றறிவா	௫௧௪	நினைப்பவா	௫௮௦
நகையுளளு	௪௭௬	நன்றாசுமாக்	௧௫	நீவகாவெரு	௪௧௬
நகைவகை	௬௫	நன்றாகா	௧௮௨	நீவகிறறெ	௫௩௧
நகைஇயார்	௫௭௮	நன்றாற்ற	௨௨௭	நீரின்றமை	௧௨
நகைப்படா	௪௮௩	நன்றிக்கு	௬௬	நீருநிழல்	௬௩௨
நடுவின்னி	௮௦	நன்றிமறப்	௫௨	நுணககிய	௨௦௨
நட்டார்குறை	௪௩௬	நன்றென	௩௪௬	நண்ணயநூ	௧௭௬
நட்டார்கு	௩௨௮	நன்றேதரி	௫௫	நுண்ணயமெ	௩௪௩
நட்டார்போ	௩௧௮	நன்னீரைவா	௫௫	நணமாணு	௧௧௬

நட்பிற் குலீ	1 அ2	நாயகாதல்	ருள	துனிக்கொம்	உரு0
நட்பிற்குறு	1 அ2	நாசசெற்று	கருள	துலாருணால்	நரு0
நண்பாற்று	சஅ0	நாடாதுந	ருஅ1	நெஞ்சத்தார்	ருசரு
கதம்போற்	க0அ	நாடென்ப	பருள	நெஞ்சிதறுற	கஉள
நயந்தவர்க்	ருள0	நாடோறுநாடி	உகக	நெடுவகட	க0
நயந்தவர்கல்	ருகச	நாடோறுநாடு	உருஉ	நெடுநீர்ம	உகரு
நயனிலசொல்	கக	நாணகத்தி	சக0	நெடும்புண	உச1
நயனிலனெ	அக	நாணவே	சஅக	நெய்யாலெ	ருரு1

பாட்டு முதற்குறுப பகராது

க

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நெருப்பினு	ரு0உ	பரிந்தவாகல்	சு0உ	பிரர்நாணத்	சஅக
நெருசலுள	கருள	பரிந்தோம்பிக்	சுரு	பிறப்பழியு	சஅஅ
நெருநற்றுச	சுகள	பரிந்தோம்பிப்	சரு	பிறவிப்பெ	அ
நோக்கினு-கி	ருஉச	பரியதுகூர்	உக0	பிறன்பழி	அக
நோக்கிலு-கெ	ருஉ0	பரியலுமார்	கஅ0	பிரன்பொரு	கள
நோதலெவன	சருஉ	பருகுமார்	நகஉ	பிரன்மனை	எ0
நோயெல்லா	அசக	பருவதீகா	உருச	பீலிபெய்	உரு0
நோய்நாடி	சருக	பருவபலும	ருஅஅ	புகழ்நன்றி	சகரு
நோய்வரசு	சஉஉ	பலகுடைநீ	சகள	புகழ்ந்கவை	உகக
நோனாவுடம்	ருசரு	பலசொல்ல	நகச	புகழ்பட	க0க
பகச்சொல்	அள	பலநல்லகறி	கக	புகழ்புரிந்	ந0
பகல்கருதி	ச0க	பலகுழலு	ருரு	புக்கிலமை	கக0
பகல்வெல்	உ7	பல்லவைக	ருருஉ	புணர்ச்சிபழ	நஅ0
பகுத்துண	கரு0	பல்லார்பகை	உகள	புததேனூல	கஅ
பகைநட்பாக்	சஉக	பல்லாரமுனி	அக	புரந்தாரகண்	நளள
பகைநட்பாய	ச00	பழகியசெல	சருக	புலதழலிற்	சச0
பகைபாவம்	சக	பழகியநட்	அஅ	புலப்பலென	ச0அ
பகைமையு	7	பழமையெ	நஅள	புலப்பேன்	சகஉ

பெண்புலமையஞ்	௧௨௬	மக்களேபோல்	௫௧௪	மணத்தொடு	௧௩௭
பெற்றினென்	௬௧௪	மலகலமென்ப	௩௩	மனநலத்தி	௨௨௨
பெறுமவற்	௩௩	மடலூர்தல்	௫௪௭	மனநலநன்கு	௨௨௧
பெற்றூற்	௩௦	மடிமடிக்	௨௧௨	மனநலமன்	௨௨௧
பேணுதுபெட்டா	௫௬௮	மடிமைமுடிமை	௨௧௪	மனந்தாயார்	௨௨௦
பேணுதுபெட்டப	௬௨௦	மடியிலாமன்	௨௧௫	மனந்தாய்	௨௨௦
பேணுதுபெண்	௪௩௩	மடியுளாண்	௨௧௮	மனமாணவு	௪௨௫
பேதைபெருந்	௩௧௪	மடியையமடியா	௨௧௨	மனைத்தக்க	௨௭
பேதைப்ப	௧௭௮	மடுத்தவா	௩௦௨	மனைமாட்சி	௨௭
பேதைமையு	௪௦௧	மணியீருமண்	௩௫௧	மனையோ	௪௩௪
பேதைமையெ	௪௦௧	மணியிற்றிக	௬௩௫	மனைவிழை	௪௩௩
பேதைமையொ	௩௮௧	மண்ணேழியை	௨௭௧	மன்னர்க்கு	௨௭௦
பேராண்மை	௩௨௪	மதிநுட்ப	௩௦௭	மன்னர்விழை	௩௩௫
யொச்சாப்பார்	௨௫௧	மதியுமடந்தை	௫௩௭	மன்னையிரெல்	௫௬௩
யொச்சாப்புக்	௨௫௮	மயிர்சீப்பின்	௪௬௭	மன்னையிரோ	௧௧௨
யொதுநலத	௪௪௦	மருத்தாகித்	௧௦௦	மாதர்முதம்	௫௩௮
யொதுநோக்	௨௫௬	மருந்தென	௪௫௩	மாலேநோய்	௫௧௧
யொய்ப்படுமொன்	௪௦௩	மருந்தோமற்	௪௬௬	மாலேயொவல்	௫௮௧
யொய்மையு	௪௩௪	மருவுகமாதற்	௩௮௭	மாறபாடிவ்	௪௫௫
யொய்யாமைபொ	௧௨௮	மலரன்னக-ண்	௫௮	மிசசெய்	௪௦௦
யொய்யாமைய	௧௩௭	மலரன்னகண்ணா	௫௫௦	மிகண்மேய்	௪௧௩
யொருடர்	௧௨	மலரினுமெல்	௬௨௩	மிதினுவ்சுறை	௪௫௩
யொருட்பெண்டி	௪௩௧	மலர்காணின	௫௩௫	மிகுதியான்	௭௪௩
யொருட்பொரு	௪௩௧	மலர்மிசை	௪	முகத்தான	௪௬
யொருணீநு	௧௧௩	மழித்தலுந்	௧௨௧	முடித்தினினி	௩௧௮
யொருணமா	௫௧௩	மறகதல்வெ	௧௪௧	முடித்தின்மு	௩௪௨
யொருள்கருவி	௩௨௬	மறந் தும்பி	௧௪	முகககநட்ப	௩௮௦

பொருள் கெடுத்	சடுக	மறப்பினு	சுச	முககோக்கி	ந.சஉ
பொருள்வ்வ	சசச	மறப்பினுவெவ	நுஅஉ	முக்கமொக்	சசச
பொருள்வ்வரை	நசா	மறமான	நஎ௦	முடிவுமிடை	ந.உஎ
பொருள்ந்ரூர்	கசச	மறவற்கமா	டுக	முதலிலார்	உ.சஎ
பொருளாட்சி	கசச	மறைந்சுவை	உஅடு	முயக்கிடை	இசுஅ
பொருளானு	சஅஉ	மறைபெற	டுசக	முயங்கிய	முதஎ
பொருளென்	நசச	மறைப்பேன்மற்	சு௦டு	முயர்கிதிரு	உசஅ
பொள்ளென்	உநச	மறைப்பேன்மன்	டுச௦	முாணசொக்	உநஅ
பொறியின்	உசக	மற்றியானெ	டுஅஉ	முறிமேனி	டுநச
பொற்றவாயி	டு	மற்றுந்தொடர்	சசஉ	முறைகோடி	உஎக
பொறுத்தலிற	உஉ	மனத்ததுமா	சஉஅ	முறைசெய்	சஅஎ
பொறையொ	நடுச	மனத்தானு	உசக	முறைப்பட	ந.௦க
பேற்றினரி	ந.நச	மனத்தினமை	நசஅ	முற்றறி	நசக
மகன்றத்தை	நடு	மனத்துக்கண்	சக	முற்றியுமுற்	நசக
மக்கண்மெய்	நந	மனத்துளது	உசக	முறிமகக்	ந.சஉ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

கக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
முன்னுறக்கா	௨௫௬	வறியார்	௧௦௧	வினைக்கண் வினை	௨௬௬
மேலிருந்து	௪௧௬	வனகண்டு	௧௦௨	வினைக்கண் வினை	௨௬௭
மேற்புறத்தா	௧௬௮	வாண்கண்டு செய்	௧௦௩	வினைக்குரி	௨௬௮
மையவொரு	௪௦௪	வாய்மையெ	௧௦௪	வினைசெய்	௨௬௯
மோப்பக்கு	௪௪	வாராக்காற்	௧௦௫	வினைத்திட்	௨௭௦
யாகாவாரா	௬௧	வார்பெருக்	௧௦௬	வினைபடை	௨௭௧
யாங்கண்ணி	௧௧௪	வாழ்தலுயிர்	௧௦௭	வினையான்	௨௭௨
யாண்டுச்செ	௪௦	வாழ்வாராக்	௧௦௮	வினைவலிபு	௨௭௩
யாதனியா	௧௬௦	வாளற்றப்	௧௦௯	விழப்படுவா	௨௭௪
யாதானா	௧௬௨	வாளொடென்	௧௧௦	விழுகர்வீழ	௨௭௫
யாழுமுளே	௧௮௧	வாள்போல்	௧௧௧	விழுகுவர்	௨௭௬
யாமெய்யா	௧௮௬	வானின்றல	௧௧௨	விழுகாள்ப	௨௭௭
யாரினுக்கா	௬௮௫	வானுயர்தோ	௧௧௩	விழுவாரினி	௨௭௮
யானெனதெ	௧௬௩	வானோக்கி	௧௧௪	விழுவீரெய்தி	௨௭௯
யானோக்கு	௧௨௬	விசயிற்று	௧௧௫	விழுவெண்மை	௨௮௦
வகுத்தான்	௧௮௧	விடாஅது	௧௧௬	விழுவெருவந்த	௨௮௧
வகைமாண்	௪௩௧	விடொற்ற	௧௧௭	விழுவெள்ளத்தினையம	௨௮௨
வகையறச்	௨௨௫	விண்ணின் று	௧௧௮	விழுவெள்ளத்தினையவி	௨௮௩
வகையறிந்து	௪௨௨	வித்துமிடல்	௧௧௯	விழுவேட்ட	௨௮௪
வகையறிந்து	௩௬௬	வியவற்க	௧௨௦	விழுவேட்பத்தா	௨௮௫
வசையிலா	௧௦௬	விரந்துபுற	௧௨௧	விழுவேட்பன	௨௮௬
வசையென்ப	௧௦௬	விரப்பருச	௧௨௨	விழுவெண்டற்க வெண்	௨௮௭
வசையொழி	௧௧௦	விரைந்து	௧௨௩	விழுவெண்டற்க வெண்	௨௮௮
வஞ்சமனத்தா	௧௨௫	வில்லகொடு	௧௨௪	விழுவெண்டா	௨௮௯
வருகமற்கொ	௧௧௧	வில்லேருழ	௧௨௫	விழுவெண்டிய	௨௯௦
வருமுன்னர்	௨௧௦	விழித்தகண்	௧௨௬	விழுவெண்டினு	௨௯௧
வருவிரந்து	௪௧	விழப்புண்	௧௨௭	விழுவெண்டிங்	௨௯௨
வரைவிலாமா	௪௪௨	விழப்பேற்	௧௨௮	விழுவெண்டுதல்	௨௯௩
வலியார்க்கு	௪௧௫	விழைதகை	௧௨௯	விழுவென்று	௨௯௪
வலியார்க்கு	௧௧௫	விழையார்	௧௩௦	விழுவெலோடு	௨௯௫
வலியுள்ளில	௧௨௬	வினக்கற்ற	௧௩௧	விழுவைத்தான்	௨௯௬
வழங்குவ	௪௬௧	வினித்தாரின்	௧௩௨	விழுவையத்தன்	௨௯௭
வழியோக்	௪௧௬	விளியுமென்	௧௩௩		
வழித்திண்டு	௬௪	வினைகலந்து	௧௩௪		

3. இரத்தின நாயகர் அண்டே சன்ல், பார்க் டவுன், சென்னை.

விளம்பரம்

ஸ்ரீமத் தாயுமானவர் பாடல்
மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்

[730 பக்கம்: ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப் பாடத்துடன் உயர்ந்த
பட்டு காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா 4.]

திருவருட்பெருஞ் செல்வாசிரிய தாயுமான சுவாமிகள் தமது சுவாதுபூதியினிற் பிறந்த அற்புத சிம்மய மதரமான செம்பாடற் றிரட்டினுக்கு மதுரைத் தமிழ்சங்கத்து மகாலித்வான் சித்தார்த சரபம் - அஷ்டாவதானம். பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியாரால் பத வுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும். * பாடல்கள் கருத்துக்க ளும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞானசாஸ்திரங்களி லிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பட்டினத்தார் பிரபந்தத்திரட்டு

[சுவாயிகளின் திருவுருவப் படத்துடன்]

விலை ரூபா 3-5-0.

பட்டினத்தடிகளால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற பிரபந்தங்களாகிய கோயினும்மணிமாலை, திருக்கமூல மும்மணிக்கோணம், திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூ டெஹா வொருபல்து என்பனவற்றிற்கும், கோயிற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலை, திருவிசைப்பா பொது, முதலவன் முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத்திரங்கல, நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் என்னு மிவைகளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டி உடற்கூற்றுவண்ணம் என்பனவற்றிற்குத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்வளால் பதவுரையும், விசேடம், உதாணம் இவைகளமைந்த விருத்தியுரை எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ், பார்க் டவுன், சென்னை.

தேவீ பராக்கிரமம்.

சென்னை கிரிஸ்டியன் காலேஜ தமிழ்ப்பண்டிதர்

நக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியாரியற்றியது

விலை ரூபா 1-8-0.

சமஸ்தலோக காரணபூதையாய் ஐம்பெருந் தேவர்க்கு உற்
பத்தி லயஸ்தானமாய் பிரமேந்திராதிகட்கு எய்து மடுக்கண்களை
களைந்தும் அவரவர் இஷ்டசித்தியருளும் கருணா நிதியாய் விளங்கும்
சர்வலோக மாதாவாகிய பராசக்தியின் லீலா விபூதிகள் தேவீ
பராக்கிரமம் எனப்படும இந்நூலைத் தமிழில் தெள்ளிய நடையில்
இயற்றி அவ் வறபுதங்களை நேரிற் கண்டாப்போல விளக்கத்தக்க
அறுபத்துநான்கு திருவருவப்படங்க ளமைத்து முக்யமான இடங்
களில் வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய வடநூல்
மேற்கோளுந் தமிழ் நூல மேற்கோளுங் காட்டி இருக்கின்றன.
இதை வாசிப்பதனால் தேவியின் பிரபாவத்தை உணருமாறு உள்
ளங்கை நெலவிக்கனிபோல் காட்டி யிருக்கின்றபடியால் ஸ்திரீ
புருஷர்கள் யாவரும் வாசிக்கச் சிறந்தது.

—
திருமுறைத்

தேவாரத்திரட்டு

வண்ணக்களஞ்சியம்

கஞ்சி. நாகலிங்க முதலியாரவர்களால்

பதிசு சரித்திரமெழுதி பிழையின்றி பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

இதனுள், மூவா தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார்,
நிருசீசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், திருப்பரந்தமலை,
பெரியபுராணசெயுட்டிரட்டு, தேவார திருப்பதி வைப்புத்தல விள
க்கம், பதிசு சரித்திரம், தலமிருக்குமிடம், தலவிசேடம் முதலியன
அடங்கியுள்ளன. இதுவரையிலும் வெளிவந்த நூலையும் இப்போது
வெளி வந்துள்ள காஞ்சி நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் பதிப்பையும்
வாசிப்புபார்களானால் தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும். இது
வரையிலும் இதுபோல் விவரத்துடன் யாரும் அச்சிடவில்லை. உயர்
ந்தகிலேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு பட்டு கரீலிகோ பைண்டு செய்யப்
பட்டிருக்கிறது. பாராயணத்திற்கு அனுகூலமானது.

நாயகர் அண்டே சீனல், புரூட் டவுன், சென்னை.

ர மா டீ த் து த் தரி ச ன ம்

என்னும்

ஸ்ரீ பகவத்கீதைவசனம்

[உயர்ந்த கால்கோ பைண்டு லீலை ரூபா 2.]

இந்தப் பகவத்கீதை யென்னும் அறிய நூலானது ஆதியில் வேதவியாசரால் பதினெட்டு அத்தியாயங்களாகவும், எழுதூறு ஃசலோகங்களாகவும் வடமொழியில் இயற்றப்பெற்றது. ஸ்ரீ பகவத்கீதை வாசிப்போர்க்கு இதனை உயர்வானதும் நன்கு விளங்கும். மனிதராயினர்க்கு அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி நல்வழிக்கடைப்பிடித் தொழுதொழுகுமாறு எல்லாதத்துவங்களையும் விளக்கிக்காட்டி, உண்மைப்பொருளை யடைதற்குரிய உபாயங்களை உபதேசிக்கும் நூல்களுள் இதுவே முதன்மைபெற்றதாகும். இவ்வனம இது சிறப்புடையதாயிருந்தால் பற்றியே இதற்கு 'ஸ்ரீசககார், ஸ்ரீராமாநஜர், ஸ்ரீமாத் துரீஸ், ஸ்ரீதரர், இராகவேந்திரசுவாமிகள், மதுகுதன சாஸ்வதி சுவாமிகள் முதலியவர்கள் பாஷ்யங்களு மியற்றி யிருக்கின்றனர்; அன்னியமதஸ்தர் களும் இந்நூலை ஆங்கிலமூதலிய பல பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர் என்றதற்கு இந்நூலின் பெருமையேயாகும். இவ்வனம் மிது தமிழில் பலவகையாக வெளிப்புட்டிருப்பினும், அவைகளுள் இதற்கு ஷ. ஸ்ரீ சககார், ஸ்ரீராமாநஜர், மாந்வர் முதலியவர்கள் வடமொழியில் செய்த பாஷ்யங்களுக்களை தெள்ளிய தமிழ்வுசன நடையிற் விளக்கிக் காட்டக் கூடியவை யென்பாலும் வெளிவராததுபற்றி இவ்வரிய நூலைச் சாதாரண தமிழ்ப் படிப்புள்ள புருஷர், ஸ்திரீகள், பாலர்கள் முதலிய எல்லோரும் படித்துணைருமாறு எளியவுசன நடையில் ஷ. பாஷ்யகாரர்கள் வடமொழியில் செய்த வியாக்கியணங்களை ஆங்காங்கு தெளிவாக விளக்கப்பட்டு உபவிஷ்ணுத்துக்களின் மேற்கோளும் பல சாஸ்திரமகளின் மேற்கோளுக்காட்டி விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் வெளிவந்துள்ள பகவத்கீதை வசனத்தைப்படித்த அறிஞர்கள் இந்த "பரமார்த்த தரிசன மென்னும் ஸ்ரீ பகவத்கீதை"யைப் படிப்பார்களானால் தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

தமிழ் தாற்பர்யம்:-

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம்: விஸ்வரூட் தரிசனம், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சனனுக்கு பாரதப்பிராரிஸ் பீகவத்கீதையை உபதேசித்தல் முதலிய சித்திரப்படங்களுடன் அழகிய காலிகோ பையிண்டு பரதெட் ஷசஸ்.]

இதன் லிலை ரூபா 1.

யர்ந்த ஸ்லோகம், தமிழ் அகராத்தில் ஸ்லோகம், சங்க - இராமாநஜமத்தல பாவ்யகளை யநசரித்து, ப்ரஹ்மஸ்ரீ இராமசசந்திராந்த சரஸ்வதி கவாமிகனரல் அனைவர்களுக்கும் விளங்கும்படி தெளிவான நடையில் எழுதிய தமிழ் தாற்பர்யத்துடன் அச்சிட்ளெளது.

இவைதவிர எல்லாத்தமிழ் புத்தகங்களடங்கிய விலை விவர ஜரபிதர வேண்டுவோர் விலாசம் தெரிவித்தால் இனாமாக அனுப்புகிறோம்.